NAGY IVÁN

MAGYARORSZÁG
CSALÁDAI
CZÍMERREKKEL
ÉS NEMZÉKREND
TÁBLÁKKAL

PÓTLÉK-KÖTET

1603/21

MAGYARORSZÁG CSALÁDAI

CZIMEREKKEL

ÉS

NEMZÉKRENDI TÁBLÁKKAL.

IRTA

NAGY IVÁN.

PÓTLÉK-KÖTET.

PEST, 1868.

KIADJA RÁTH MÓR.

Pest, 1867. Nyomatott Emich Gusztáv m. akad. nyomdásznál.

ELŐ- ÉS VÉG-SZÓ.

Nem csak több oldalról nyilvánúlt óhajtás, de saját véleményem is, amint azt még a tavaly (1867. juliusban) befejezett anya-munka XII. vagy is utolsó kötet Zárszavában érintettem, — ösztönzött arra, hogy még egy Pótlék-kötet megírására vállalkozzam. Kijelentettem az említett Zárszóban : mily roppant anyaghalmaz van e czélra összegyüjtve birtokomban, melynek kiadása a közel négy száz ívnyi anyamunkát is meghaladná terjedelemben, és melynél fogva kiadása irodalmi viszonyaink között alig is lenne eszközölhető. Kijelentettem egyszersmind, hogy legalább egy Pótlék-kötet kiadásának látom szükségét, mely az anya-munka felötlőbb hiányait pótolja, a kimaradt nevesebb családokat fölvegye, és a XII. kötet végén tett javitások közül is elmaradt igazításokat tartalmazza. Egy ily tervezetű kötet létesítésére a közönség figyelmét hívtam föl, azonban elégtelen eredménynyel. Végre is eddigi kiadó Ráth Mór hazafias ajánlata tette lehetővé, hogy e Pótlék-kötet világot lásson; az ő kezeiből veszi az irodalmi közönség Magyarország Családainak e legutolsó kötetét.

Ez lévén e kötet kiadásának története, az korlátolt terjedelménél fogva csak is a legfeltünőbb hézagok pótlására szorítkozhatik. Szerkesztésénél eleinte tágabban kiterjeszkedtem a pótlásokra, utóbb látva, hogy a szűk keretbe már a tervbe fölvett czikkek sem férhetnek mind, főképen csak a hiányzó családok igényeire voltam tekintettel. Sok helyütt most is csak az előbbinél jobb és bővebb adatokat, nem pedig egyszersmind teljesen kimerítőket lehetett közlenem; de igy is mindenesetre az anya-munka hiányait pótoltam. Több fő családunk ez úttal sem istápolt kiigazitandó adatokkal.

Midőn ezek szerint e Pótlékkötet befejezésével Családtörténeti munkámat irodalmilag végképen befejezettnek hiszem, a munka-olvasó és forgató közönségét ujolag a következőkre vagyok bátor kérni és figyelmeztetni:

Már e munka I. kötetének előszavában megírtam, hogy ily mű kimeríthetlen; ez okból teljes, tökéletes és hibátlan nem is lehet. Ezt nem csak egy ember, de többen egyesülve sem érhetnek utól soha. Mint mindég, — úgy e kötet szerkesztésénél is igyekeztem elfogulatlanúl és birálati hűséggel eljárni a közléseknél. Ezt figyelmeztetésűl birálóimnak.

Kérelmem pedig ez: az olvasó az egyes köteteknél kijelölt kiigazításokat, de legfőképen a XII. kötet végén a 490. —507. lapokon közlött javitásokat példányában az illető lapon megjelölni (azokra reflectálni) sziveskedjék. Mivel pedig a VI. kötettől kezdve a betűrendből kimaradt családok a kötet végén is előfordúlnak, a családnév keresésre nézve mindég a tartalom-mutatót ajánlom.

Pesten december 1. 1867.

Nagy Iván.

A.

Abaffy család. (Abafalvi és felső-lehotai). Egyike legrégiebb, és most is jelentékeny s birtokos nemes családainknak, melynek, mivel leszármazási története e munka I. kötet 2-dik lapján igen hiányosan volt közölve, hiteles családi adatok nyomán itt következik teljesebb ismertetése [1]).

Az Abaffy családnak, — melynek neve úgy a régi, valamint az ujabbkori okmányokban Abbaffynak is irva előfordul, a nélkül, hogy ez családi különböztetést tett volna, — törzs-őse azon Abba volt, kinek fia I. Márk 1247-ben IV. Béla király adomány-levelénél fogva személyes érdemeinek tekintetéből két majorsággal (praedia) ugymint gömörmegyei Symun és a Dráva melléken Nook közelében Dumbul nevezetüekkel jutalmaztatott, s azoknak birtokába Móricz mester, kir. asztalnok s nyitramegyei főispán (Comes) által bevezettetett.

Mint az alább következőkből is látni fogjuk, a család mielőtt az abafalvai és nagy-lehotai mostan használt előnevezetét fölvette volna, már is találjuk a család ágait a humrondhethei, abathetei, hamvai, oleskei, kis-várkonyi, mogyorósdi, árkai stb. birtok utáni nevekkel egymásközt megkülönböztetve.

A család ősi czimere, a régi okmányokon kivehető pecsétek szerint: egy csőrében kalászt tartó galamb, és ennek jobb oldalán egy csillag, a balon félhold ragyog. Ezek aljában egy kengyelvas látszik. E czimer 1609-ben Miklósnak, a tokai kapitánynak Buda ostromá-

[1]) A családnak, valamint Aba Sámuellel való téves összeköttetése, ugy főleg Horányi, ‚Nova Memoria' és Básthy J. „A magyarok emléke" czimü munkáikban e családról tett hibás adatok, nevezetesen Abaffy Ferencz árvai alispán és követ (1791—96-ig) tetteinek Abaffy Antalra ruházása, és egyéb elferditések is szükségessé és a történelem barátai előtt ohajtottá tevék, hogy valahára e család története, s leszármazása teljesb világban közöltessék.

nál szerzett vitéz érdemei elismeréseül II. Mátyás király által megbővittetett és azzal a család mostanáig él, a mint következik. Az egyenesen álló hadi paizs jobbról balra rézsutosan húzott vonal által kék és fehér udvarra osztatik; a fehér mezőben egy kengyelvas s fölötte ragyogó aranycsillag látszik, ennek irányában pedig a kék udvarban fényes kétszarvú hold, alatta egy pánczélos kar, mely kivont kardon egy zöld turbános és vérző törökfejet tart. A paizsfölötti nyitott sisak koronáján egy fehér galamb áll, csőrében fehér árpakalászt tartva. Az egész paizst jobbról arany, balról kék foszladék veszi körül, mint ezt a metszvény is mutatja. — A család leszármazása következőleg terjed le:

I. tábla.

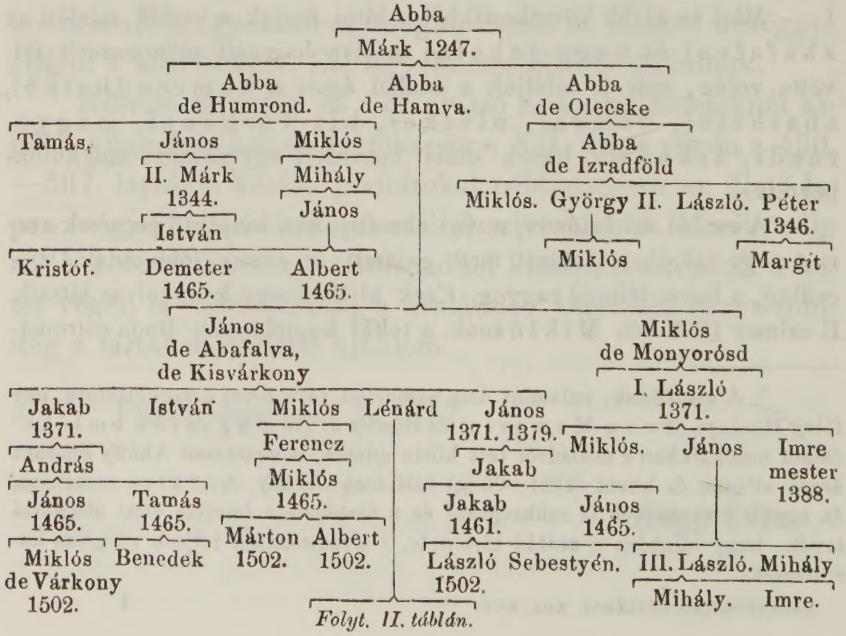

II. tábla.

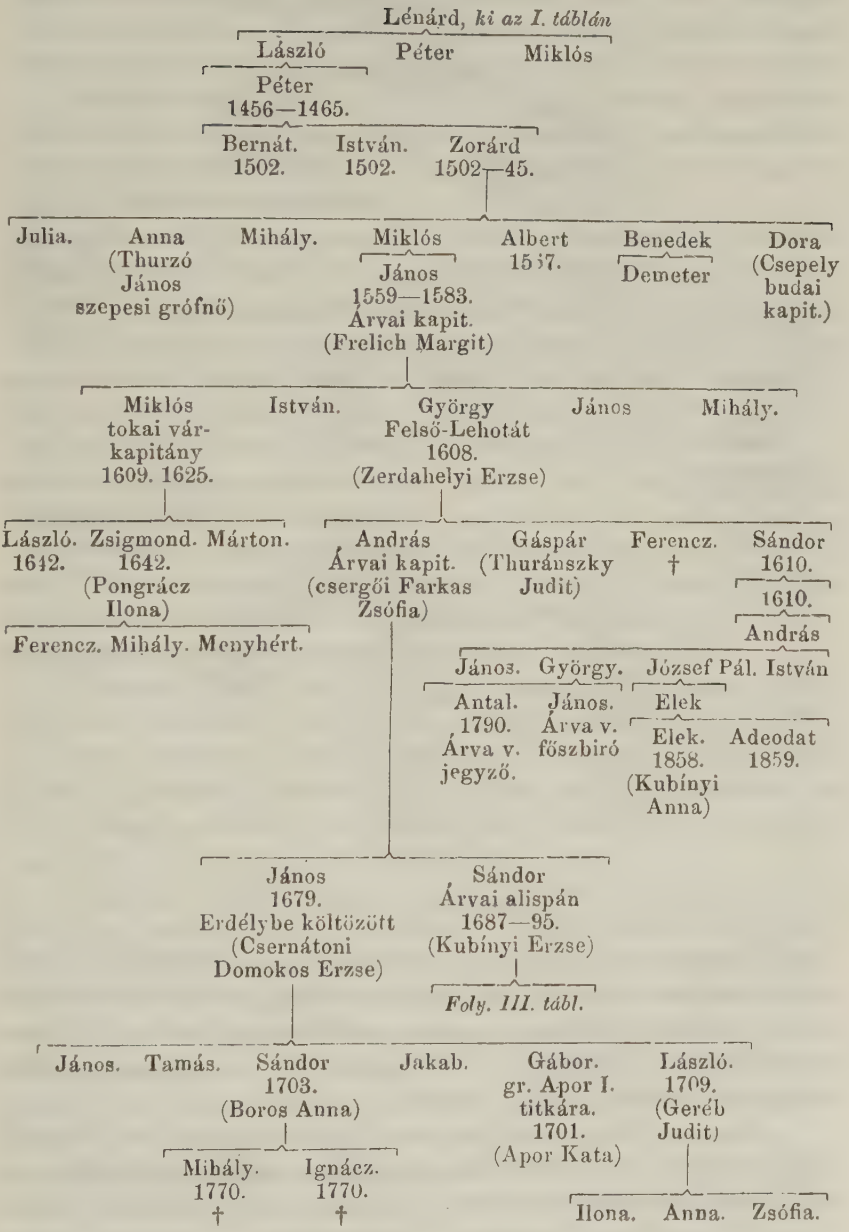
Lénárd, ki az I. táblán
László
Péter
Miklós
Péter
1456—1465.
Bernát.
1502.
István.
1502.
Zorárd
1502—45.
Julia.
Anna
(Thurzó
János
szepesi grófnő)
Mihály.
Miklós
János
1559—1583.
Árvai kapit.
(Frelich Margit)
Albert
1537.
Benedek
Demeter
Dora
(Csepely
budai
kapit.)
Miklós
tokai vár-
kapitány
1609. 1625.
István.
György
Felső-Lehotát
1608.
(Zerdahelyi Erzse)
János
Mihály.
László.
1642.
Zsigmond.
1642.
(Pongrácz
Ilona)
Márton.
Ferencz. Mihály. Menyhért.
András
Árvai kapit.
(csergői Farkas
Zsófia)
Gáspár
(Thuránszky
Judit)
Ferencz.
†
Sándor
1610.
1610.
András
János.
Antal.
1790.
Árva v.
jegyző.
György.
János.
Árva v.
főszbiró
József
Elek
Elek.
1858.
(Kubínyi
Anna)
Pál. István
Adeodat
1859.
János
1679.
Erdélybe költözött
(Csernátoni
Domokos Erzse)
Sándor
Árvai alispán
1687—95.
(Kubínyi Erzse)
Foly. III. tábl.
János.
Tamás.
Sándor
1703.
(Boros Anna)
Jakab.
Gábor.
gr. Apor I.
titkára.
1701.
(Apor Kata)
László.
1709.
(Geréb
Judit)
Mihály.
1770.
†
Ignácz.
1770.
†
Ilona.
Anna.
Zsófia.

III. tábla.

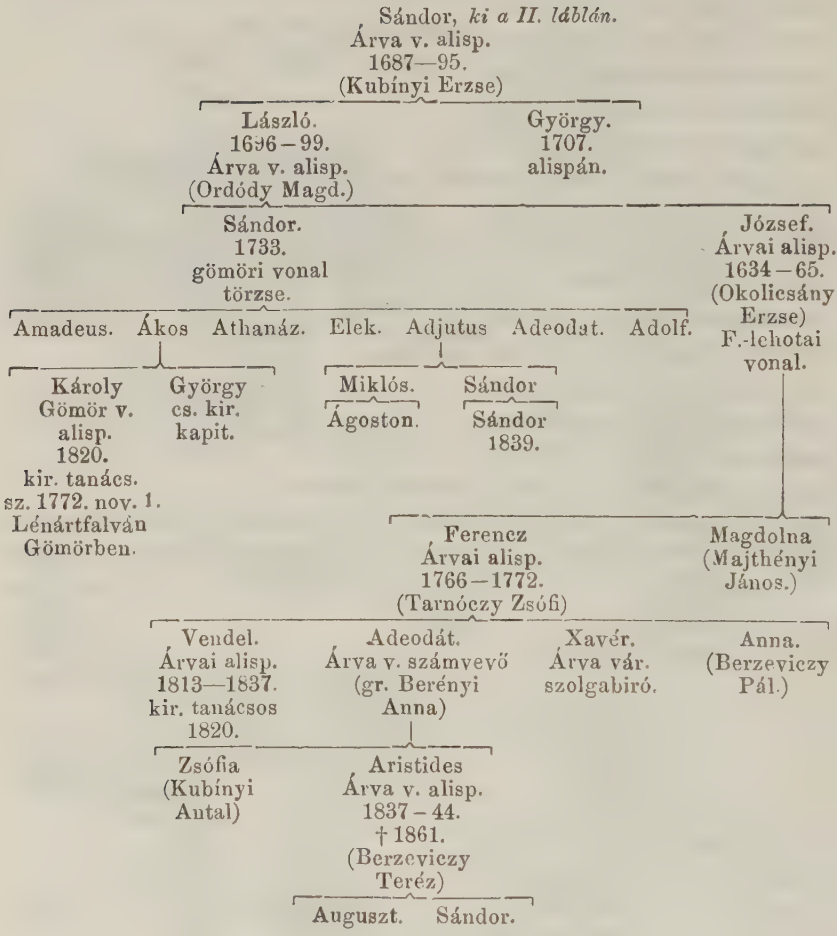

E nemzékrend földeritéseül szolgálnak a következő történelmi adatok, melyek a f.-lehotai családi levéltárban eredetiben találhatók.

Abbának fia I. Márk — mint már följebb emlitetett — 1247-ben nyert IV. Béla királytól a gömörmegyei Simon és drávamelléki Dumbul pusztára adománylevelet.

Humrond Aba-thetei Jánosnak, a Hethe fiának fia II. Márk Lajos király meghagyása következtében Pál országbiró által 1344-ben határjárást eszközöltet Abathete tulajdon, Erdőfalu Dedics Jánosnak birtoka határai között Abauj vármegyében.

Kis-várkonyi János és Jakab, Jánosnak fiai, és Abafalvi László Mogyorósdi és Humrondi Miklósnak fiai, ozdi Danch Miklós ellen elkövetett személyes bántalmak végett, ennek özvegye által bepereltetvén, eme vád alól opuliai és velinói László nádor és kunok birája által Visegrádon 1371-ben költ itélet által fölmentettek.

Abafalvai Aba János 1379-ben I. Lajos királytól megerősitő adománylevelet nyert birtokaira, u. m. Abafalvára Borsodban; Licze, Kis-Hamva, és Jólegényföldjére Gömörben; Zegh és Terpesre Hevesben, és Kottman-ra Nógrádban.

Abathetei Imre kir. mester, Abafalvai I. Lászlónak fia, és ennek Mihály és III. László fiai, nemkülönben Kis-Várkonyi Miklós, Györgynek fia, Péter Jánosnak fia, és András Jakabnak fia mint osztályos rokonok maguk birtokát az abaujmegyei Abathete helységet annak fölötte kedvező fekvése végett Zsigmond király kivánatára 1388 ban átengedik a királyi javak közé, névszerint a boldogkői kiruradalomhoz csatoltatni, és ennek helyébe csereképen Zsigmond királytól a Szabolcs megyében fekvő Keröth (Koolth) királyi helységet nyerik adományul.

Abafalvai Imre, Abának fia, és Putnoky László és Miklós, Jánosnak fiai, Pokaj és Pogány határbeli villongások végett 1400-ban tanuvallatást eszközöltetnek Báan Balás, és Zentkirályi István Gömör vármegyének a megyei pecséttel kiküldött vallató tagjai által.

Abafalvai Aba János kérelmére és panaszára, miután az Abafalvai Borsodban, liczei, kis hamvai, s jólegényföldi Gömörben, Zegh és Terpes Hevesben, és Kottmann Nógrádban fekvő birtokait illető joglevelei elvesztek, ezeknek ujból hiteles alakban kiadatására az egri káptalanhoz Mátyás királytól 1461-ben királyi megkereső parancsot nyert.

Abafalvai Miklós, Demeter, Péter, Albert, János, Tamás, Imre, Mihály, Jakab és ifjabb János V. László király által 1456-ban részükre kiadott adománylevél erejénél fogva, 1465-ben Abafalva, másképen Kis-Várkony, Kis-Abafalva, Jánosfalva, másképen Kis-Málé helységekben, nemkülönben Jólegényföldje, Beneföldje, Borzaipataka, Elekesföldje, Kolecsen másképen Libercsföldje majorságokba Gömör megyében és Kolt helységbe Szabolcs vármegyében Beken Tamás királyi ember által beiktattatnak.

Abaffy Zorárd (Zorád), István, Bernát, László, Albert és Márton, valamint várkonyi Abaffy Benedek s Miklós, ősi fi-ági birtokukból, névszerint Miklósfalváról, Lenárdfalváról, János-

falváról, Kis-Máléról, Elekesföldéről, Jólegényföldéről, Kelecsenről és Borzahelypatakáról Gömör megyében, 1502-ben kiadják növérüknek jánosfalvi Jakabcha Jakab özvegyének, Abaffy Borbálának a leánynegyedet. — Abaffy Zorád előfordúl még 1545-ben is mint Abafalvának birtokosa [1]).

1532-ben Abaffy Ferencz (ki a táblázaton nem található), és neje Várday Bora, komárommegyei Szemere helységet eladják Pusztai Sz.-Mihályi Tamás és Andrásnak, a Csúzy család eldődeinek [2]).

Abaffy János egyike azoknak, kik a temesi bánságban szerzett birtokaikból a törökök által kinyomattak, 1559-ben gr. Thurzó Ferencz által oltalomba fogadtatott, és még ezen évben nevezett Thurzó Ferencz Árva uradalmi praefectusa és árvavári kapitánya lön [3]). E hivatalban hűsége és erélye által tünteté ki magát, főleg midőn Thurzó Ferencz halála után 1583-ban ennek özvegye, akkor már Perényi Györgynek hitvese, és Thurzó Katalin és Orsolya leányai osztozkodási igényei ellen az árvai várat és uradalmat Thurzó György részére Guzith István árvai várnagy segélyével lelkesen megvédte; és ezen tettökért 1587-ben Thurzó György Ferenczneck fia által Abaffy János és fiai György, Miklós, János és Mihály Felső-Lehota helységével, Guzith István pedig a mokrágyi birtokkal szintén Árva vármegyében adományoztattak.

Abaffy Miklós, János fiainak egyike, arany sarkantyús vitéz, Thurzó György dunáninneni főparancsnok alatt hadi téren szolgált, és Budának a török elleni ostroma alkalmával egy izben első volt, ki a kirohanó török csapatot megtámadván, egy főbb török vezér fejét levágván, ez által csapatát lelkes viaskodásra buzditá. Ime vitéz tette II. Mátyás király által is tekintetbe vétetvén, 1609-ben kelt diplomájában is kiemeltetett, a midőn volt ősi czimere egy kivont kardot és annak hegyén zöld turbános vérző törökfejet tartó pánczélos karral is megbővittetett. 1610-ben pedig mindég szaporodó hősies érdemei jutalmául gr. Thurzó György nádor által tolnamegyei Henche, Fad és

---

[1]) Leboczky Stemmatogr. II. 452.

[2]) Fényes, Komárom várm. 129.

[3]) Árva vármegye 1707-ki jegyzőkönyvében róla ezek olvashatók: „Quod posteaquam arma ottomanica in perniciem a seculis gloriose, proque universa christianitate decertantis nationis Hungaricae tantum progressum sumpsissent, ut occupata Bulgaria, etiam tractum Temesvariensem sibi subjecissent quoque in partibus illis suas villas et residentias cum reliqua Ungarica nobilitate habentem Joannem Abaffy vi procul exulare coegerant.“

Mess jószágrészekkel adományoztatott, a hol is György testvérének fia Sándor és beeri Balogh Imre, mint condonatariusok említetnek. 1612-ben szintén testvérével Györgygyel és Gyürky Jánossal, és Benedekkel nógrádmegyei Videfalvát nyeri adományul, de a beiktatásnál Dacsó Anna, Beniczky Ferencz hitvese ellent mondott [1]). Abaffy Miklós később a tokaji várnak kapitánságára lépvén, ez állomásán szerzett vitéz érdemei jutalmául szabolcsmegyei Kinis helységet nyeré 5000 forintban beiratképen Bethlen Gábortól 1623-ban, mely adományt 1625-ben II. Ferdinánd király is megerősitett. Már jóval ezelőtt kedves embere volt ő Báthori Gábornak is, kinek azonban 1613-ban történt meggyilkolása elleni tervbe szintén beavatottnak iratik [2]).

György nek, Miklós testvérének, mint Árva vár kapitányának és uradalmi praefectusnak tetteihez méltóan számithatni, hogy a f.-lehotai birtokadományra 1608-ban megerősitést nyert, és a f.-lehotai templomot 1630—1636. között ő alapitá és épitteté. Ezen Györgyben hatalmas ellenre s megtorlóra talált az Árvában pusztitó Bocskay-féle hajducsapat, mi az 1608-diki Thurzóféle adományban különös érdemül kiemeltetik.

Györgynek fia András Árva várának kapitánya s uradalmi praefectus 1642-ben Abaffy Miklósnak fiaival Zsigmonddal és Mártonnal Abafalva és Lenárdfalva, nemkülönben a kis-abafalvai pusztajószágnak kiváltsága iránt egyezkedik.

Sándor, Andrásnak fia csergöi Farkas Zsófiától, — fiatal korában az árvai várkapitányságot viselte, mely állomás már negyedik ízen a család kezében volt, — 1687-ben Árva vármegye alispánjává választatván, ezt egész 1695 ig viselte. Ő volt az árvai ágazatnak elseje, ki 1689-ben a nagy- és kis-abafalvai jószágot Thaisz Gergely, Balogh Gáspár stb. leányági utódoktól és a zálogtartóktól átvette. Nemkülönben a családbirtokra nézve azon változtatást is behozá, mely szerint az Abaffy Gáspár utáni fekvő birtokrészeket, melyek ezen utóbbinak Dávid Pálra tett lövés folytán veszendőben voltak, 1678-ban I. Leopold király által maga nevére adományoztatá.

Andrásnak másik fia János Apaffy Mihály fejedelem korában Erdélybe szakadt, és ott nőül vévén csernátoni Domokos Erzsébetet, a székelyföldön Csikszékben családot alapitott, és három fia maradt

---

[1]) Sz.-benedeki Convent Fasc. 11. Nro 54. és Protoc. LL. pag. 49. Nro 32.

[2]) Sepsi Laczkó Máté Krónikájában, lásd gr. Mikó Imre Erdélyi történelmi adatok. 140. lap. V. ö. Böjthi G. Engelnél Monumenta Ungarica p. 356. stb.

életben, u. m. László, Gábor és Sándor, mindhárman buzgó katholikusok és a császárnak annyira hívei, hogy a Rákóczy forradalom alatt Brassóba vonák meg magukat, sőt Lászlót a kuruczok Kővárban fogságban is tarták [1]). Nevezett Lászlónak Geréb Zsófiától csak leányai: Ilona, Anna és Zsófia maradtak. — Gábor gróf Apor István kincstárnoknak titoknoka, később 1701-ben bereczki harminczados volt; neje Apor Katalin, kitől gyermekei nem maradtak. A harmadik fiúnak Sándornak nejétől Boros Annától, Mihály és Ignácz fiai születtek, a kik 1770-ben a productionale forum előtt Csik Szent-Tamáson nov. 23-kán a magyarországi Abaffy családbóli leszármazásukat igazolák. Fiaik nem maradván, bennök fiágon az erdélyi ágazat elenyészett, leányági utódaik Boros, Mihálcz és Túri családokban élnek.

Térjünk vissza a magyarországi ágazathoz.

Sándornak Kubinyi Erzsébettől egyik fia László 1696—1699. Árva vármegye alispánja oly általános bizalommal birt azon megyében, hogy daczára annak, miszerint 1707-ben testvére György is a másodalispánságra érdemesíttetett, ő az első alispáni székbe emeltetett, és igy egyszerre a két testvér foglalá el a megye közvetlen kormányzatát. Ezen László hozta létre azon birtok-kiegyenlitést is, hogy fiai közül József a felső-lehotai, Sándor pedig az abafalvi jószágokat tartják meg, melynél fogva Sándor a gömöri, József az árvai vonal törzse lett. — 1708-ban a Rákóczy forradalom alatt, mint ennek ellenese, a kuruczok által a lőcsei, eperjesi s kassai fogházakban sinylődék.

József, Lászlónak Ordódy Magdolnától fia, 1734—1765. Árva vármegye alispánja. Ezen Józsefnek hitvese Okolicsány Erzsébet által váltak az árvai urodalomban, névszerint a Jakusithféle jogon közbirtokosokká az Abaffyak.

Ferencz, Józsefnek fia, 1766—1772-ig Árva vármegye alispánja. Észre és tollra, kivált remek latin irályára nézve nem csak családának egyik nevezetesebb, de korában az országban is szép hirben állott férfiú. Mint alispán, és országgyülési követ a vallás-szabadság és alkotmány buzgó védője működött. Nemkülönben mint férj, Adeodát, Vendelin és F. Xavér gyermekeinek atyja, és a két Rajcsányi nővér gondnoka is általános szeretetben és tiszteletben részesült. Elmetehetségei és szabatos latin irályára nézve főleg tanuságot tehet-

[1]) Cserey Historiája 366. 410. 434. l.

nek, részint nyomtatásban is megjelent következő művei: 1. Pro se Franciscus Abaffy contra supremum Comitem et generalem Andream Török. — 2. Observationes super legis religionariae §. 13. 1791." — 3. Apologia. — 4. Catholicorum, qui Conventui apud Archieppum Colocensem celebrato non interfuerunt vota." — 5. Ad amicam aurim. — 6. Oda ad filium Adeodatum, cum responso Adeodati. — 7. Epistolae ab exteris datae. stb. Életének egyik legnevezetesebb szakaszát tevé azon hét évi utazása, melyet ő családjától és alispáni hivatalától rögtöni elszakasztásával Páris, London, Pétervár, Europa legnevesb fővárosaiba Rajcsányi gyámleányaival véghez vitt. Hazatérvén, utóbb 1795-ben a Martinovics-féle vádlottak sorában merült fel, de fölmentetett. Felesége Tarnóczy Zsófia jogán a nyitramegyei sz.-mihály-úri jószágrészben örökösödvén, annak a család maiglan is birtokában van.

Ferencznek fia Vendel cs. kir. udvari tanácsos, 1813—1837. Árva vármegye alispánja; Adeodát árvamegyei számvevő, és Xavér-Ferencz azon megyei szolgabiró volt, Vendel és Xavér-Ferencz testvérek, és Adeodátnak fia Aristid Árvamegyében Mokrágy helységét megszerezvén, 1831-ben arra Ferencz királytól adományt szereztek. Nevezett Aristides ősei nyomdokán szintén Árva vármegye alispánja és 1840-ben országgyülési követe, 1860-ban országgyülési képviselő volt, midőn Pesten esés következtében 1861. jun. 15-én meghalt, kora 61-dik évében. Eltemettetett Felső-Lehotán.

Ugyszintén az árvaiak mellékágazatán leszármazó Antal és János testvérek közül az előbbi árvamegyei főjegyző, az utóbbi pedig azon megyei főszolgabiró, mindkettő szép latinságuk miatt dicsértetnek.

A gömöri ágazaton Sándornak unokái közül Károly cs. kir. tanácsos és Gömör vármegye alispánja, testvére György pedig cs. kir. kapitány volt.

Acsádi család. (Acsádi) Törzse István, 1573. sept 4-én Acsád helységre kir. adományt kap. Balázs pápai vajda (gyalogsági hadnagy) volt. 1750-ben mart. 4-én Ádám és fiai Mihály és Ádám Veszprém megyétől nemesi bizonyitványt kapnak. Másik ágból Pálnak Szegedy Magdolnától gyermekei voltak Ádám a veszprémi püspök († 1744.) Magdolna, Éva, Judit.

Aczél család (boros-jenői). Ujabb virágzásra emelte e családot István volt nádori itélőmester, sz. István király r. kiskeresztese,

(1808-ban) kir. személynök, ki Boros-Jenői s többi birtokára 1803-ban vitt adományt. Nejétől Gáal Borbálától fia Antal 1836-ban Békes megyei Administrator, kir. udv. tanácsos, utóbb csanádi főispán 1848-ig. 1857-ben austriai bárságot nyert. Családfája igy áll:

István
1808. kir. személynök
(gyulai Gáal Bora)

János.	Sándor		József.	Antal báró 1857. (Skerlecz Józefa)		
	Bora sz. 1825.	Ilona †		Mária †	István sz. 1824. † 1866.	Lajos sz. 1828.
Zsófia sz. 1830.	Leontina †	Gabriella sz. 1834.	Péter sz. 1836.			

Aigner család. Törzse Aigner András 1656-ik nov. 20-kán III. Ferdinánd királytól kapott czimeres levelet, mely 1657. jan. 8-kán Pozsony megyében kihirdettetett. Fia volt Mihály, ennek György, ennek I. Ferencz, ki fiával Andrással, valamint rokona Imre, és ennek fiai János, Ferencz, és Mátyással mint szomolányi lakosok 1757-ben a kétségtelen megyei nemesek sorába irattak. I. Ferenczuek említett fia András nemzé II. Mihályt, ki a zirczi apátságnál szolgált, és ki 1824-ben maga, 1839-ben pedig fia Károly Ferencz Torontál megyei nagy-jécsai közs. jegyző részére is Pozsony megyében nemességét kihirdetteté. Nevezett II. Mihálytól a leszármazás következő:

II. Mihály
1824—39. public.

Károly sz. 1813. Temesv. hivat.	Fanni	Albert hivat.	Amália (Planckh)			
Lajos sz. 1840.	Gyula sz. 1842.	Vilma sz. 1844.	Berta sz. 1846.	Tili sz. 1847.	György sz. 1849.	Kornélia sz. 1851.	Sándor sz. 1854.

A czimer kék udvarban pellikán, a paizs sisak koronájából magyar vitéz emelkedik ki, jobbjában kivont karddal.

Akács család. (Baromlaki). István a Nagy-Váthy családból vévén nőt, ez által jut Komárom megyei Baromlak helységben birtokba, melybe unokája 1692-ben nádori uj adományon beiktattatik. (*Fényes Komárom* vármegye 119. lap.) nevezett Istvántól a családfa következő:

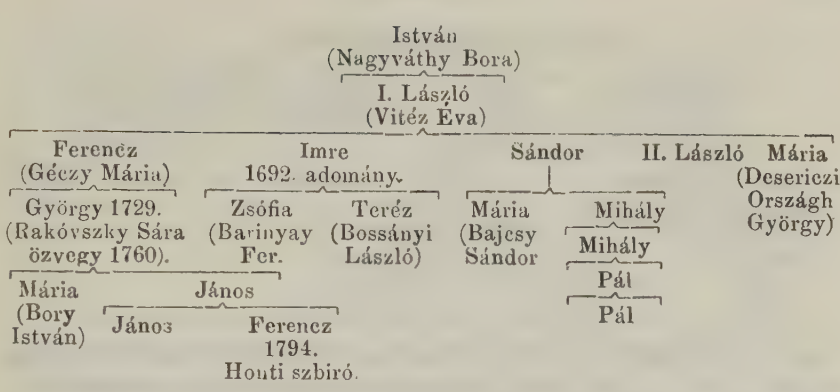

A család czímere a paizs udvarában álló vitéz, kivont karddal, ugyan az a sisak fölött is. — A családfán nincs A. János, kinek Várady Teréztől fiai: Vendel és Bálint. Szintén nincs a családfán Akács Imre, ki mint paulinus halt meg 1740-ben; ha csak ez nem II. László volt családi néven. Ugy látszik, e család kihalt.

Akay család. (Akai) Trencsén vármegyében virágzott. Az I. köt. 11. lapján álló helyett teljesebb családfája ez:

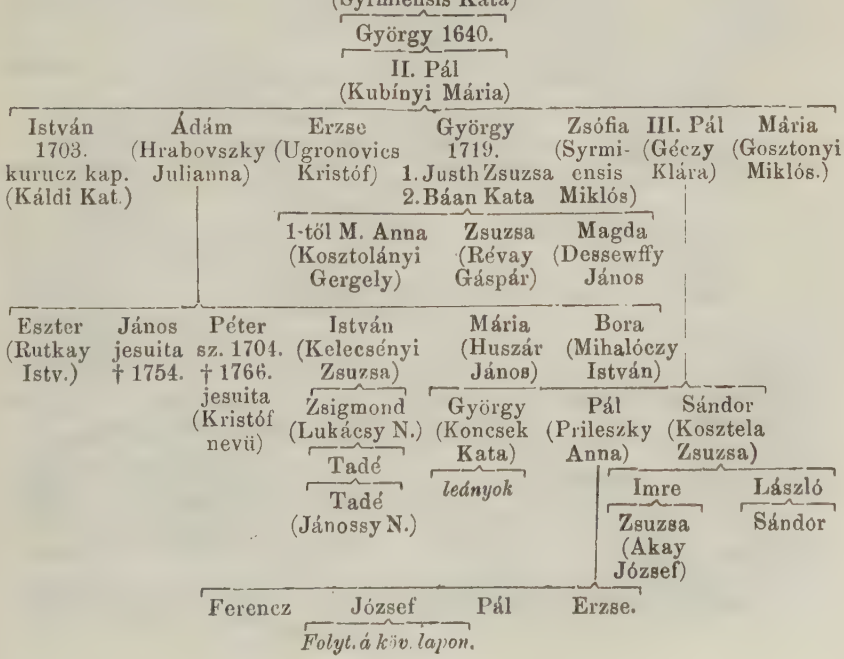

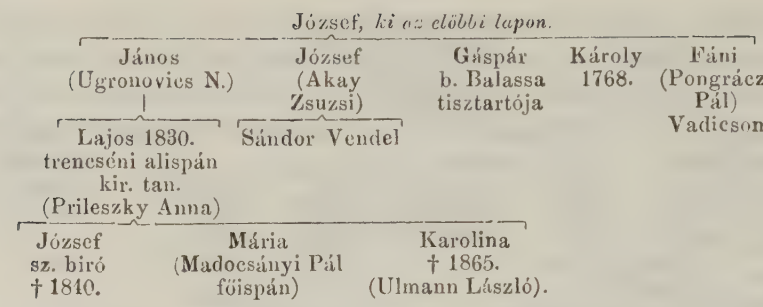

A család trencséni ága Lajos volt alispán és kir. tan. fiában fi-ágon kihalt; és igy hradnai jószága két leányára és vejeire szállt.

A család czímere a paizsban ágaskodó balra néző oroszlán, mellette középről kardot villogtató kar, jobbról csillag, mint Akay Istvánnak, 1703-ban Andrássy Pál ezredebeli tisztnek pecsétéről láttam.

A családfa élén álló György 1640-ben Ordódy Gáspárral Trencsén megyei Szölő pusztára uj királyi adományt kapott.

Alberth család. Zemplín vármegye czimerleveles családa, ősi fészke Lasztócz helység, hol jelenleg is birtokos. Törzse Benedek, ki 1669-ben a csörgei pusztán birt. Családfája következő:

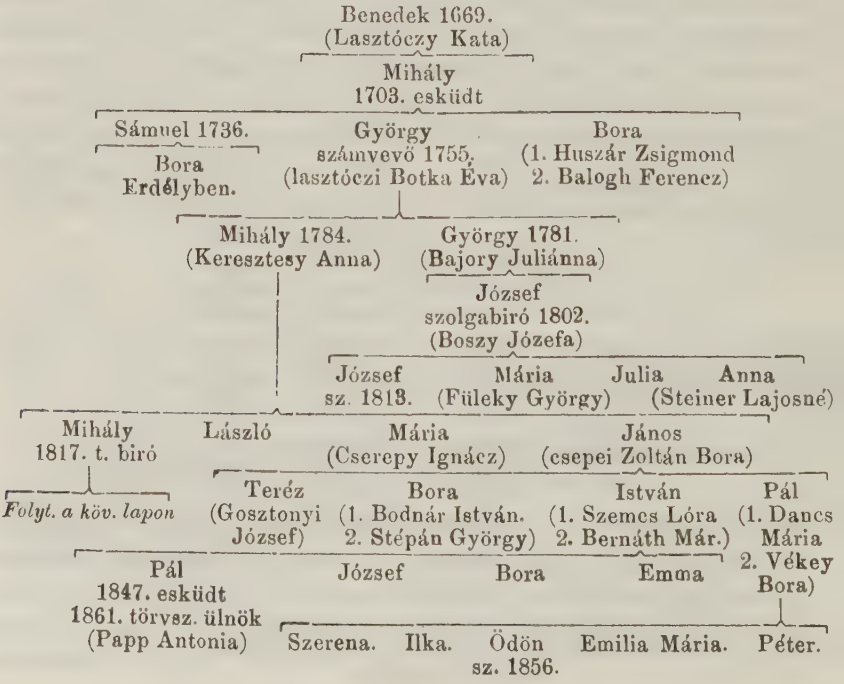

Mihály, *ki az előbbi lapon.*
1817. t. biró

Zsófia (Sebők János) 1824. | Tamás (Vályi Klára) | Otilia (Ternyey Tamás.) | Mihály 1824. (1. Jármy Erzse 2. Forys Eszter)

János. | György. | Anna. | Mária.

Móricz 1858. (Téglássy Jolán) | Ferdinánd. | György.

Mihály 1864.

Czimerök : a paizs zöld mezején sziklára ugró vadkecske, a paizs fölötti sisak koronáján könyöklő kar, három nyilat tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Almády család. (Szováti és szávai). Az I. kötet 18. lapon álló helyett gr. Kemény József genealogiai gyüjteménye szerint teljesebb családfája következő :

Bálint
1530—78.
(Kozmatelki Jankaffy Kata)

Gáspár
(Szilvásy Zsófi)

II. Bálint. 1598. unitár lett (Szent-Iványi Zsuzsi) | Bora 1608. (t Földváry György.) | Kata 1615. (Ombozy Miklós.) | Druzsa 1616. özv. 1. Márgay István, 2. Rudnay István) | Anna 1626. (1. Cserényi Farkas 2. Sulyok István)

András | Kata (Rettegi István)

I. István 1675—83. Dobokai alisp. és főb. (1. Tóth Judit 2. or. Mikó Klára) | Anna (Felvinczy Zsigm.) | Angléta ? 1657. (or. Mikó Zsigm.)

1-től András (Ajtóni Krisztina utóbb Sombory Sándorné) | I. Miklós | 2-tól I. József (Nádudvary Zsuzsa) | Anna (ik. Toldalagi György) | Bora (p. Jánosy Mózses) | Ágnes (Lészay István)

Judit (Sombory György) | Miklós. | Krisztina (Sombory Péter 1764) | András Esküllőn 1759. (Orbók N.) | József (Szalánczy N.) | Klára (Barcsay János) | Zsuzsa (Komáromy) | István esküllői birt. 1759. (Mikó Klára)

Klára (Nagy Sándor.) | János. | Zsigmond † 1824. (Kabos Julia † 1828. | Lajos (Szász Zsuzsi) | Erzse (Szalánczyné.)

Sámuel † 1859. (gr. Vass Amália) | Gáspár | Karolina (Sala Samu) | Eszter Katonay Gábor

Viktor. | Lajos Szóváton 1814. | István (Vajda Maria.)

N. fiu. | Julianna. | N. l.

Almay család. (almási) Alapitója Wurm József megvagyonosodott pesti polgár (szül. 1770. meghalt 1854.), ki I. Ferencz királytól Arad megye Almás helységről *almási* predikátummal „Almay“ névre adományos nemességet nyert. Czímere — mint itt látható — négy felé osztott vért; az 1. vörös udvarban arany horgony, a 2. kék udvarban három ezüst liliom; a 3. kék udvarban három magas zöld hegy fölött méh; a 4. vörös udvarban vizből növő oroszlán jobb lábával pálma ágat tart. A vért fölötti sisak koronáját két sasszárny között növő oroszlán jobb lábával kardot villogtat.

Származási tábla:

József sz. 1770. † 1854.
(2-dik n. Unger Róza sz. 1773. † 1849.)

1-től Erzse (Bugát Pálné)	Klára (Rottenbiller Lipót)	2-tól Rezső sz. 1812. (báró Fellner Adél) sz. 1817. †
Gizella sz. 1841. (b. Lipthay Antal)	József sz. 1843.	Irma sz. 1844. (gr. Széchenyi Ödön.)

Birnak Áradmegyében Almáson, Al- és Felső-Csillán.

Almásy család. (Zsadányi és Török-szent-Miklósi.) E nemzetség eredetéről a családi levéltár őszinte hiteles adatainak megvizsgálása nélkül kimeritő ismertetést ez alkalommal sem közölhetek [1]), és ekkép a nemesi ágnak leszármazási fája a grófi ággal való összeköttetésre nézve ismét pótolatlan marad. Ujabb magán nyomozásaim után az bizton állitható, hogy a család emelkedése a XVII. század végére és még inkább a XVIII. elejére esik. A család egyik kétségtelen tagja Almásy András 1693-ban Gyöngyösi plébános volt, ki ama évi

[1]) A Szent-István-Társulat Egyetemes M. Encyclopaediája II. köt. 904. és köv. lapjain J. E. tudós irónk *„Almási nemzetség“* czim alatt minden e nevü családot összesitvén, polemicus modorban a már általam tisztázni igyekezett adatokat is bekeverte. Ezekre némi megjegyzéseimet máshol nem tehetvén, a családtörténet érdekében e kötet végén szükségesnek tártom előadni.

dec. 21-kén a gyöngyösi kálvinisták iránt levelet irván egri megyés püspökének Fenessy Györgynek, azon levelen most is épen látható pecsétén „*Andr. Almási*“ körirattal családja nemesi czimerét : a paizs udvarában koronán álló, és csőrében zöld ágat tartó galambot, a paizs fölötti sisak koronáján szintén hasonló galambot használt [1]); honnan biztosan következtethetjük nem csak azt, hogy ő ezen család tagja volt, miután czimere a zsadányi Almásy-akéval, melyben hasonló galamb a lényeges szerepet viszi, mert az egyszarvúak csak a grófi rangra emelkedéskor nyert járulékok; de azt is sejthetni, hogy a családnak az ő korában történt emelkedésére ő lényeges befolyással volt; mert valószinüleg neki testvére, mindenesetre pedig közel vérrokona volt neki ama Almási János, ki nejével Deák Judittal a „Liber regius“ hiteles tanusága szerint 1700-ban Heves megyében a Sülyi pusztabeli birtokra, 1701-ben azon megyei Sadány-ra (honnan a családi predikátum vétetett), Szaránkra és 1707-ben Nagy-Fügedre stb. nyert királyi adományt [2]). Ezen János, vagy annak fia hasonlóan János volt 1741. † 1763. Jászkún kerületi nádori főkapitány és hétszemélyes táblai ülnök, kitől a családfa terjedését következőleg ismerjük :

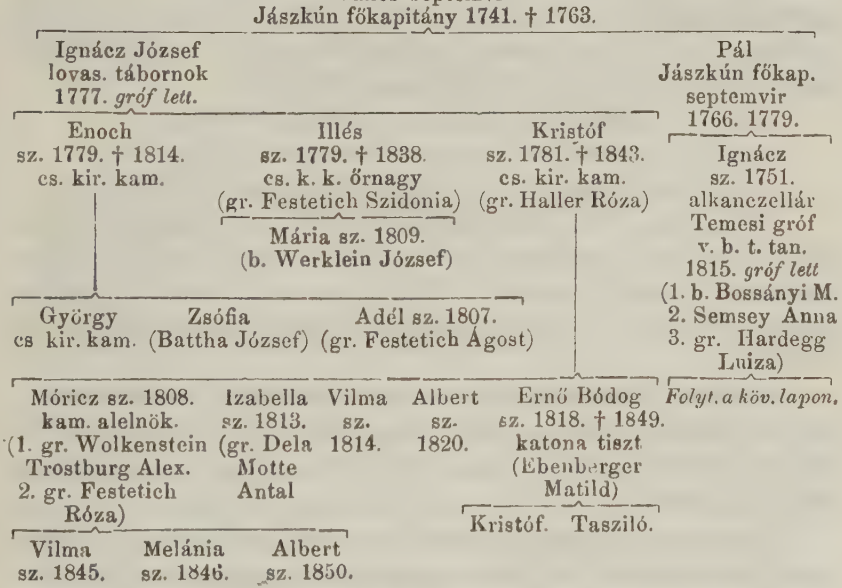

[1]) Lásd e levelet és pecsétét eredetiben Kaprinai Mrs. A. tomo XLI. pag. 140—143.

[2]) Liber regius Donat. folio 542 562.

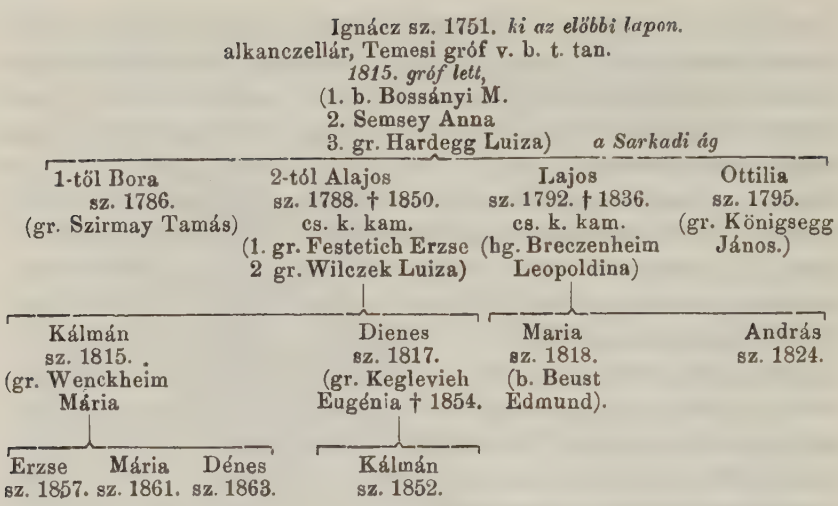

A nemesi-ágnak hiteles adatok hiányában családfáját most sem közölhetem. Ugy látszik a családfán álló Pálnak fia volt még ifjabb Pál is, ki már 1786-ban v. b. tit. tan. Pest-Pilis és Solt várm. főispánja, Heves, Nógrád, Borsod és Fejér megyék Administratora, és kir. biztosa, utóbb sz. István r. középker., Arad megyei főispán, korona őr, septemvir és főlovász mester, meghalt 1821. jul. 24-kén. 1803-ban iktattatott be Arad megyei sz. Pál puszta birtokába.

J ó z s e f, Borsodi alispán és kir. tanácsos 1782-ben.

A n t a l, cs. kir. kam. és helytartó tanácsos 1809—25. körül.

F e r e n c z, ugyan ott titkár 1810. körül, és cs. k. kamarás.

M i h á l y, cs. kir. kamarás. Meghalt Pesten 1830. apr. 19-kén kora 35. évében, eltemettetett Gyöngyös-Halásziban. Nejétől csalmai Jankovich Teréztől gyermekei: a) E u g é n volt Temesi tartományi biztos; b) G e d e o n volt Heves megyei alispán és Administrator, és c) Mária.

J ó z s e f, Heves megyének volt főszolgabirája, meghalt kora 30. évében. Nejétől Berzeviczy Zsófiától gyermekei: a) P á l, szül. 1818-ban. Volt Heves megyei alispán, követ 1848-ban, képviselő házi elnök. b) G a b r i e l l a, c) Z s ó f i a.

Alsó család. (Nagy-Pestyéni) Doboka vármegye családja, elterjedve Belső-Szolnok és Torda megyékbe is. Az I. kötet 24. lapon közlött helyett gróf Kemény József Stemmatographia Vol. III. tom. 21. kéziratából Hodor Károly közlése szerint teljesebb nemzedék rende ez:

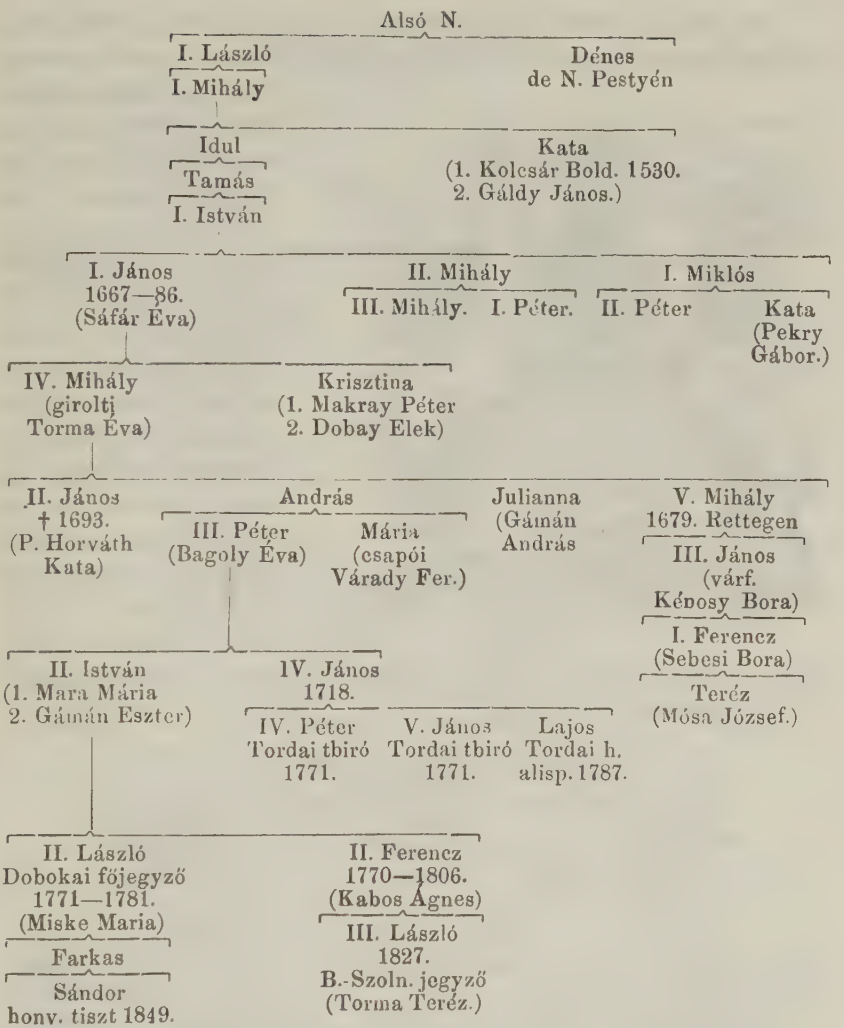

Ugy látszik, III. Péternek fia volt VI. Mihály, 1728-ban B.-Szolnok bértárnoka, kinek Makray Klárától gyermekei: a) III. István Torda megyében 1796. alispán, 1810. főbiró. b) Kata Galambos Jánosné. c) Ágnes vagy Klára Belényesy Sámuelné.

Amade család. (Várkonyi és böösi gróf †) Azok helyett, mik e családról Magyarország csal. I. köt. 27—31. lapjain állanak, a nemzetségi levéltárból meritett adatok alapján a következőket van szerencsém pótlásúl és kiigazitásúl közölhetni.

A várkonyi Amadé-k a Gutkeled nemnek egyik ágát képezték. Törzsatyjok azon Omode volt, kit az okleveleken Comes Homodeus, vel Omodeus de genere Gutkeled de Várkony, vagy Omodeus niger de Lindva olvasunk. Ennek három fia volt: 1. Ompud de Bagamer de gre Gutkeled 1242; kitől az 1514. után kihalt *Marczalthőiek* származtak. (Lásd M.-orsz. csal. VII. 293. lap.) — 2. Omodeus niger de Lindva 1308. nádor, kitől a felső-lindvai 1359. körül kihalt Bánffyak eredeztetnek; — és a 3-dik Lothárd mester de Várkony et Karcsa (1230—1274.) ki Bőöst és Karcsát szerzé.

A családfa következő:

Comes Homodeus de gre Gutkeled
1242—1257.

Ompud de Bogamér 1242. *Marczalthői család törzse* lásd VII. köt. 293. lap.	Omodeus niger de Lindva		Lothárd mr. de Várkony 1230—1274.
	Miklós lindvai bán 1292.		János mr. de Várkony 1324.
	Miklós mr. 1345.		
	János mr. 1359. †		

Keled † 1324—1339.	Miklós mr. kanonok 1324—1402.	Omode de Várkony 1324—1402.	Lothárd de Bőös et K. 1326—1432.	István nagys. de Beüs Eördög nevezet.
			János de Beüs 1391—1406. (n. Erzse)	János mr. Eördög n. de Bőös 1341—1419. (n. Anna)
			Margit (Hathalminé) 1423.	

Jakab de Várkony 1339—90.	István de Várkony Omode dictus 1331—1410. (n. Bora)	Pál de Várkony 1310—90. †
	Folyt. a köv. lapon.	

László 1398. †	Zsigmond 1412. †	Lotárd 1341—1419.	István 1412—1421. (n. Anna.)

István, *ki az előbbi lapon.*
de Várkony Omode dictus
1331—1410.
(n. Bora)

László 1390—1353. — Mihály 1406. †
Imre 1390. †
Mihály mr. Omode de Várkony 1398—1453. 1. n. Zsuzsa. 2. n. Agatha.
Sára 1453.

László 1414—1455. †
Lénárd de Beus, Omodefi és Amade 1450—1492.
István 1425—1450. (Tenpes Kata)

György 1494—1505. *Amade* kapitány (Posár Kata)
István 1405. — Judit 1490.
Miklós 1454. †
János Omodefi 1456—74. (n. Elena)
Pál 1410—74.

Mihály semptei várkap 1502—1549. (n. Erzsébet)
Benedek 1406—1564. †
István al orsz. biró, óvári és budai várnagy 1486—1540. (Losonczi Desőfi Erzsébet)

Péter visegrádi kapit. 1503—1559. (r. Gyulaffy Zsófia) †
László 1503—1549. (n. Bora) — Erzse 1559—65. (dergi Somogyi György.)
Ferencz 1530. †
János 1520. †
Farkas 1515. †

Mihály Pozsonyi alisp. 1535—1574. (Kondé N.)
György 1535—57.
János 1535—57.
II. Lénárd 1535—65. (1. Ilona, előbb Héderváriné 2. Nyáry Dora).
Anna 1535.

Mihály Pozsonyi alisp. 1565—1604. (Mérey Ilona.)
Zsófia (Zay János.)
György követ Erdélybe 1564—98. (Pásztói Bora †)
István 1564—78. (1. Thurzó Zsuzsa † 2. Paksy Sára)
János 1564—90. (1. Mátéfi Anna 2. Czobor Anna)
Erzse 1598—1602. (nebojszai Balogh György)
Fruzsi (Stans. Horváth György)
Kata (1. Hathalmi Máty. 2. Zerdahelyi Mihály.)

Anna 1589—1602. (Hölgyi Gáspár.)
Ilona 1589—1628. (1. Mérey Imre 2. Nagymiháli Ferencz.)
III. Lénárd alnádor, orsz. pénztárnok *báró lett 1628.* 1589—1647. (Geczel Orsolya)
István Pozsonyi alisp. 1589—1627. (1. Serényi Kata 2. Thurzó Zsuzsa)

Folyt. a köv. lapon.

Judit 1634. (1. Túry István 2. Pálffy János 3. Erdődy Gábor.
Erzse (Kerekes András.)

III. Lénárd, *ki az előbbi lapon.*
alnádor, orsz. pénztárnok
báró lett 1628.
1589–1647.
(Geczel Orsolya)

Ilona	Zsuzsa	Magda	B. János	Mária	Éva
1652—58.	1645—55.	1652—70.	Csallóközi főkap.	1643—62.	1652—98.
(Eszterházy Ferencz.)	(Morócz István.)	(Zichy István.)	1610—56. (Eszterházy Judit)	(Forgách László.)	(Récsey György.)

Erzse	Krisztina	B. Ádám	Anna	IV. Lénárd	Bora
1655—1701.	1651—91.	1651—1709.	(Kerekes	1655—89.	Juszt.
(Révay Zsigm.)	(Bossány Gábor.)	(B. Viczay Erzse)	Mih.)	(Mártonfalvay Juliánna)	apácza.
				Marianna 1690. †	

Magda	Erzse	B. Antal	Ignácz	József	Péter	János	Ádám
1699.	1697—1723.	ar. sark.	1699.	1699.	1699.	1699.	1699.
1717.	pozso-	1698—1736.	1718.	1726.	1727.	1718.	1726.
(Maholány Ant.)	nyi clarissa	(Simoncsics Horváth Rozália)	győri kanonok.	kapitán.	(derghi Somogyi Erzse)	†	győri kanon.

László	B. Tadeus	Teréz
sz. 1703. † 1764.	1724—1807.	(Schlosberg
k. tan. költő	cs. k. kam.	László)
(1. b. Orczy Zsuzs	*1782. gróf lett*	
2. Welczl Mári †)	(gr. Nyáry Angel)	

József	I. Ferencz	Franczisk a	Anna	gr. Antal
cs. k. kam.	cs. k. kam.	† 1824	(Pötting	sz. 1761. † 1835.
† 1783.	† 1824.	(B. Schmerzing	József.)	Zalai főispán
kora 28.	(gr. Nyáry Zsófia)	Gotlob Hannib.)		k. főajtonálló,
				(gr. Eszterházy Anna)

II. Tadeus	II. Ferencz	Antónia
sz. 1784. † 1845.	sz. 1786. † 1823.	sz. 1795. †
ker. t. üln.	alezredes, ker. t. üln.	(gr. Taaffe Fer.)
kancz. titkár.	(gr. Payersperg Jozéfa)	
(gr. Taaffe Clem.)	cs. ker. hölgy.	

Viktor	Dominika	Szerafina	Klementina	Alexandra
sz. 1808.	sz. 1810.	sz. 1811.	sz. 1813.	sz. 1816.
(gr. Hadik Karolina †)	(B. Uichtricz Emil.)	†	†	(gr. Wurmbrand Ferdinand.)

E régi fényes mágnási család férfi ágon II. Tadéban 1845. május 17-én kihalt, és jelenleg nő ágon csak II. Ferenczneк (†1823.) leányaiban báró Uichtricz Emilné és Alexandra gr. Wurmbrand Ferdinándné grófnőkben él.

Az Amadék grófi czimerét itt teljesebben a metszvény mutatja: „AMORE et CANDORE“ jelirattal. A paizs udvarába jobbról benyuló fehér hármas csúcs a szintén Gutkeled nemből származott Báthoriak czimerére (farkas fogakra?) emlékeztet.

Ambrózy család. (Sédeni báró és ns.) E munka I. köt. 32. lapján hibák és hézagok helyett a következő teljes családfa és hiteles adatok veendők figyelembe.

Az Ambrózy család eredetileg Vas vármegyéből (és pedig úgy látszik — Séden (v. Zsédény) helységből ered, azon helységről irja előnevét is. Négy testvér Ambrózy Gergely, János, Balás és Bálint 1610. jul. 15-én kaptak armalis levelet, mely Vas megyében hirdettetett ki. A négy testvér közül Gergely magtalanúl halt el; Balásnak leány ági utódai Sopron megyében Mesterházán és Porladon laktak és laknak tán máig is. Bálint Kőszegen települt, fia volt Mihály, ettől unokája János-Vilmos korában a Pálffy Rudolf ezredben szolgált. A negyedik testvér

János, lett az Árva megyébe szakadt ágnak törzse, kitől igy jő le a nemzékrend:

I. tábla.

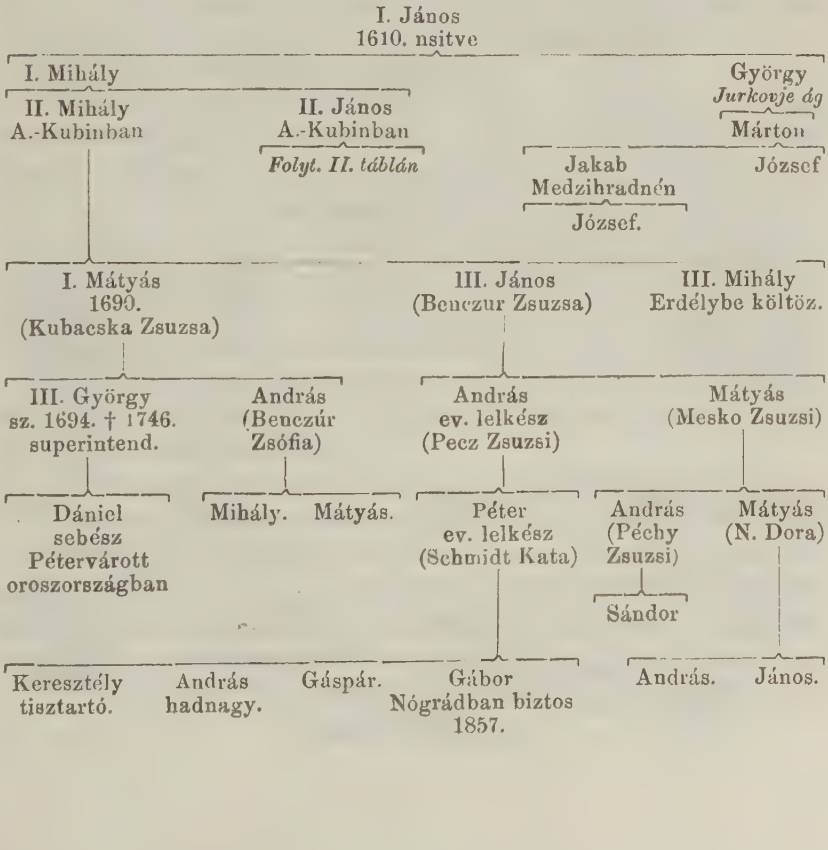

II. tábla.

II. János
A.-Kubinban
(két házasságból)

- IV. János (Balcsik Kata)
- II. Mátyás (1. Tutura Zsuzsa 2. Medzihradszky Mária)
  - *Folyt. III. táblán.*
- I. András (Medzihradszky M.)
  - József (1. Prusinszky A. 2. Jóob Zsófia)
    - Zsuzsa (Schubert János.)
    - Dániel Árvai esküdt (Andreánszky Kata)
    - Lajos (Okolicsányi N.) Szepesben.
- II. György (Medzihradszky Ilona)
  - V. György Árvai uradal. erdész (Borcsiczky Ilona)
    - Benjamin.
    - György.
    - Eszter (Turánszky János.)
    - Zsuzsa (Klevety)
- IV. Mihály (Párniczky Zsófia)
  - *Folytatása IV. táblán.*
- V. János Árvai fő sz.biró (Fuszek Zsuzsa)
  - József Eszterházyak ügyvéde (Egry N.)
  - Ferencz (Detrich N.)
- V. Mihály 1752. (Bajcsy Zsuzsa)
  - N. (Lehoczky János.)
  - Gábor kir. alügyvéd.
  - János Árvai al sz.-biró
  - Pál K.-Biszterczen ügyvéd (Okolicsányi Zsófia)
    - István-Napoleon †
    - Imre A.-Kubinban jeles hegedűs.
    - Zsófi (Mutnyánszky Pálné.)
    - Antónia (Ormos Dán.) Agárdon.

III. tábla.

II. Mátyás
(1. Tutura Zsuzsa
2 Medzihradszky Mária)

- Mátyás ev. lelkész (Gunda Zsuzsa)
  - Dienes
  - Lajos
- VI. Mihály (Zimányi Zsuzsa)
  - János. †
  - Lajos. †
  - Illés. †
  - Mátyás. †
- Jakab (Dobek Éva)
  - Sándor huszár kapit.
    - József.
    - Ádám. (Tutura N.)
    - Julia. (Cancriny.)
- Ádám (Keller Mária)
  - Mária (Schlichta.)
- IV. György h. Grassalkovics ügy igazgatója mh. 1786. Nógrádban (ócsai Balog Janka) † 1828.
  - Lajos sz. 1778. † 1830. nógrádi alisp. k. h. t. és kam. (Gyürky Erzse)
    - István 1838. báró.
    - Lajos 1838. báró, temesi főisp. cs. k. minist. oszt. (Muslay Izabella)
      - Béla cs. k. kap.
      - Gizella.
      - Mária 1867. (b. Ambrózy Gyuláné.)
    - György 1838. báró temesi v. alisp.
  - Anna.
- Janka † 1822. jan. 6. (Majthényi Antalné.)

IV. tábla.

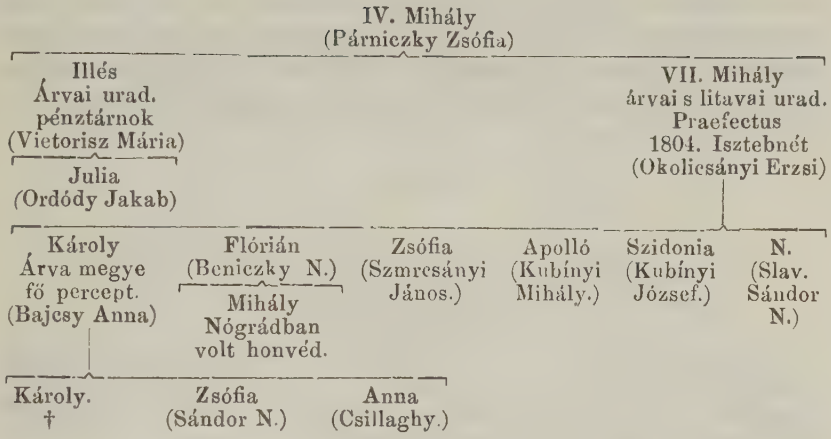

A család czimere az I. kötet 33. lapján metszve és leirva látható. Az ott emlitett Sebestyén (1602.) nem ezen Ambrózy-akból való, hanem — úgy látszik — a lengyelországból beszakadt Szalm nevü család ivadéka volt. — A Radványban volt lelkész és Evang. Annales irója is Ambrózy-duraeus féle ivadék volt.

A családfa III. táblázatán álló IV. György gr. Grassalkovich Antal ügy igazgatója volt, nőül vévén ócsai Balogh Jankát († 1828.) Nógrád megyébe Nagy-Kürtösre telepedett. Itt született fia Lajos 1778. sept. 16. ki Nógrád megyének (1806.) másod alispánja, utóbb helyt. tanácsos, majd kir. kamarás lett, egyszersmind az ágostai ev. vall. iskolák fő-felügyelője, és a négy superintend. al-inspectora volt. Meghalt 1830. nov. 20-án. A táblán látható három fia 1838-ban magyar bárói rangra emeltetett. Kik közül György 1847-ben Temesi alispán volt, Lajos, Temes megyei alispán, cs. kir. kamarás, és a forradalom utáni években a cs. kir. belügyi ministeriumnál osztály főnök 1858-ban stb. Gyermekei a táblán vannak.

A II. táblán álló V. János Árva megyei főszolgabiró, és tót nyelven iró, testvérével V. Mihálylyal 1752-ben Mária-Tereziától a kis-bisztereczi és medveczei Medveczky Jezerniczky féle kuriára kir. beleegyező adományt vitt; a IV. táblán álló VII. Mihály pedig, ki az Árvai és Litavai uradalmak Praefectusa volt, 1804-ben az isztebnei Dávid féle birtokrészt szerzette.

A bárói ágnak Nógrádon kivül tetemesb javai Temes megyében vannak.

Andrássy család, (Csik-szentkirályi és Kraszna-horkai.) E grófi ház története az I köt. 34—40. lapján olvasható. Az ott történt némi sajtóhibák kiigazitásaúl, és azóta történt változások és főképen az ujabb nemzedék kiegészitéséül itt csupán a vál-törzstől I. Miklóstól kezdve, ki 1676-ban a bárságot szerzé, a család nemzékrende következik:

I. tábla.

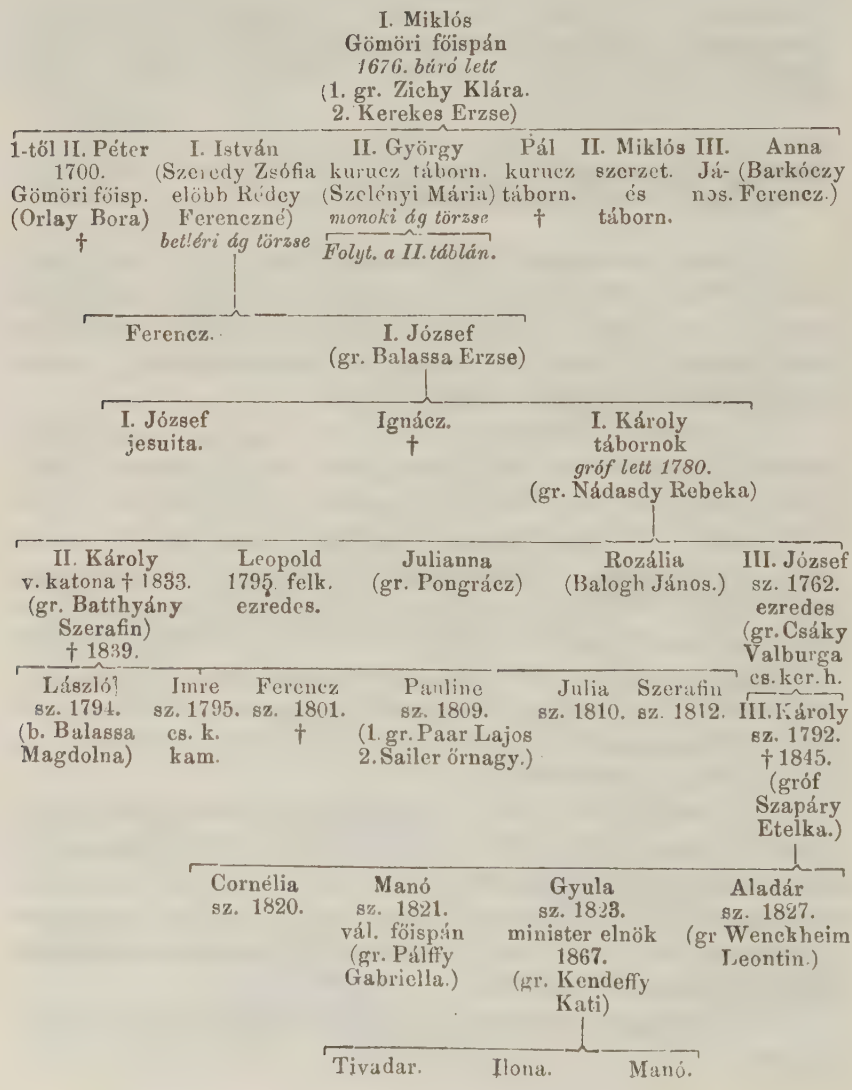

II. tábla.

II. György, *ki az I. táblán.*
kurucz tábornok
Szelényi Mária

III. György (gr. Berényi Antónia)	Péter őrnagy † 1745. mart. 1.

Antal sz. 1742. † 1799. rosnyói püsp.	II. István † 1812. cs. k. k. v. b. tit. t. *gróf lett.* (1. Dőry Teréz 2. gr. Festetich Mária)

1-től III. Miklós †	2-tól György sz. 1797. v. országbiró (gr. Königsegg Aulendorf Franciska)	Jozefa cs. k. h. sz. 1790. (gr. Forgách Miklós)

Mária sz. 1834. (gr. Maldeghem Károly bajor kam.)	Dénes sz. 1835. kancz. fogalm.	Erzse sz. 1840. (gr. Széchenyi Pál)	György sz. 1846.

Andrássy család. (Nemeskéri). E család az I. kötet 41. lapján hibásan és más hasonló nevű családba bekeverve volt megemlítve, mint ezen tévedést már a XII. kötet 490. lapján megjelöltem. Most családi közlés alapján módomban van e családról a következőket közölhetni. A család ismert alapitója Andrássy János volt, a XVIII. század első felében Sopron megyében Nemeskéren ágostai evang. lelkész, kinek fia János Györbe telepedett, és ennek nejétől Torkos Juliannától (kinek anyja Enesei Éva, nagyanyja Palásthy Éva volt) terjedt el a család, melynek nemzékrendé következő:

I. János
evang. lelkész

II. János
Györben lakott.
(Torkos Julia)

Dávid sz. 1762. † 1813. tábornok és M. Teréz. r. v. báró. †	József Mosony vármegye főpénztárnoka (csáfordi Tóth Teréz)	Mihály	
		Károly. Dunántúl.	Sándor.

Folyt. a köv. lapon.

József, *ki az előbbi lapon.*
Mosony vármegye pénztárnoka
(csáfordi Tóth Teréz)

Imre vasas főhadn.	II. József 1809—23. Mosonyi part. percep. lak. T. Abád. (Kéler Teréz)	Sámuel Mosonyi ügyész (Szuhányi Mária) Gyula Szatmárb.	Lajos főhadn a Bakonyi ezredb.	Ferencz huszár főhadn.	Eugen Győrben harm. hivataln. 1857.	Teréz (csaf. Tóth Ferencz.	Julia (Rojkó kapit.)

Sándor cs. k. kadét Olaszorsz. †	Dávid sz. 1816. † 1846. székely ezred főhadnagy.	Gusztáv sz. 1820. lakik T.-Abádon.	István. sz. 1822. Pozsonyban cs. k. tör. tan.

II. János fia Dávid, a híres tábornok, szül. Győrben 1762. dec. 20-án, 1778-tól a katonai pályát kezdvén, a török és franczia háborúk alatt tanúsított vitézségeért és érdemeiért 1805-ben őrnagy, már 1809-ben Aspernnél ezredes, 1810-ben Mária Terézia lovagrend vitéze, 1812-ben pedig vezérőrnagy (general major) lett. Elesett Drezdánál 1813. aug. 27-én. Testvére József 30 éven át Mosony vármegye fő adószedője, táblabirája s követe is volt. 1807-ben nemeskéri részét eladta Kiss Pál fiumei kormányzónak. Ennek fiai közül József 1809—1823-ig Mosony megye adószedője, és tiszt. táblabirája volt, 1809-ben a franczia becsapáskor a megye részéről zálog fogoly Montbrun franczia osztálytábornoknál. Jelenleg Tisza-Abádon lakik. Gyermekei a táblázaton láthatók.

Andrássy család. (Érkeseröi). A mult század első felében István nőül vévén Vörös Magdolnát, ez által ága Pest megyei Nagyabonyi közbirtokos lett; ivadéka igy terjedt:

István
(Vörös Magda)

Pál †	János †	István (Marics Teréz?)		Antal
János sz. 1775. † 1863 abonyi pléb. czimz. váczi kanon.	Ignácz (v. Végh Mária)		Zsigmond	

István.	Mária (Halassy Márton.)	Jozefa.	Kata	Teréz.

Ányos család. (Faiszi és Vámosi). Veszprém vármegyének egyik legrégibb nemzetsége, melynek nyomai a XI. századig felterjednek, midőn az Esztergárott lakott családnak emberei Chaknak Ugud várbeli hajdúi határjokban elfogván, megkötözték, miből azután per támadott, — mint irja egy családi tudositás. Nevét Ányos (Anianus) keresztnévből kapta, melyet valószinüleg egyik kiváló őse viselt. Az Ányos nevet a XIV. század végén és leginkább a XV. század első felében kezdé a család fölvenni. Már Gergely 1406. évi okiratban dictus Ányos de Vámosnak iratik. Előbbről *de Vámos* vagy *de Faisz* irattak magokat, mint ősbirtokaikról, de e két előnévvel is egy közös törzs ivadékai éltek, melynél fogva téves volt e munka I. kötet 46. lapján az Ányos családnak két családra osztása.

A család nemzékfáját oklevelesen 1266. évig vihetjük föl. Egy előttem feküdt okmány szerint [1]) 1295-ben Vámosi Lőrinczneknek fia Pous, a maga és fiai Bolosey, Miklós és Péter, és testvére Ugrin neveikben Vamosozou-i szántóföldjeiből a veszprémi káptalan előtt eladott Pandur fiának Andronik ispánnak. Ez okmány tartalmát összevetve a veszprémi káptalan egy másik oklevelével [2]) ugy látjuk, hogy nevezett Lőrincz 1266-ban élt testvéreivel együtt (ugymint Sándor, Mihály és Mikóval együtt) és családja királynéi udvari jobbágyoktól eredt, kik már előbb hadviselő jobbágyok vagy királyi pohárnokok (bucharii) voltak. Nevezett Lőrincztől kezdve családi oklevelek szerint [3]) következőleg terjedt le:

---

[1]) Az eredeti, mint velem Véghely Dezső közlé, Tót-Vázsonyban Papp Ferencz urnál van.

[2]) Fejér Codex dipl. tomo. IV. vol. 3. p. 346.

[3]) Egy része kiadva Nagy Imre, Paur Iván stb. Hazai Okmánytár I. és II. kötetében.

I. tábla.

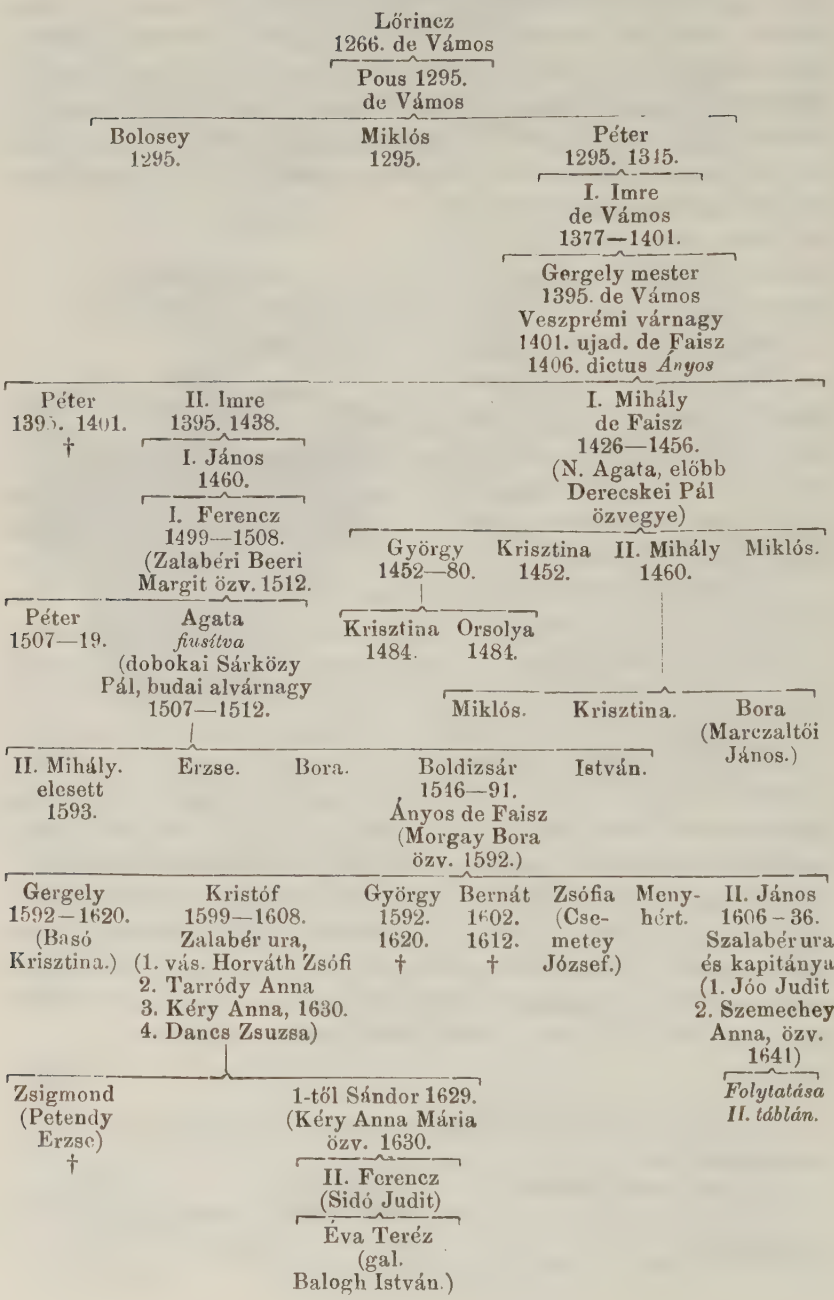
Lőrincz
1266. de Vámos
Pous 1295.
de Vámos
Bolosey
1295.
Miklós
1295.
Péter
1295. 1345.
I. Imre
de Vámos
1377—1401.
Gergely mester
1395. de Vámos
Veszprémi várnagy
1401. ujad. de Faisz
1406. dictus Ányos
Péter
1395. 1401.
†
II. Imre
1395. 1438.
I. János
1460.
I. Ferencz
1499—1508.
(Zalabéri Beeri
Margit özv. 1512.
I. Mihály
de Faisz
1426—1456.
(N. Agata, előbb
Derecskei Pál
özvegye)
György
1452—80.
Krisztina
1452.
II. Mihály
1460.
Miklós.
Péter
1507—19.
Agata
fiusítva
(dobokai Sárközy
Pál, budai alvárnagy
1507—1512.
Krisztina
1484.
Orsolya
1484.
Miklós.
Krisztina.
Bora
(Marczaltői
János.)
II. Mihály.
elesett
1593.
Erzse.
Bora.
Boldizsár
1546—91.
Ányos de Faisz
(Morgay Bora
özv. 1592.)
István.
Gergely
1592—1620.
(Basó
Krisztina.)
Kristóf
1599—1608.
Zalabér ura,
(1. vás. Horváth Zsófi
2. Tarródy Anna
3. Kéry Anna, 1630.
4. Dancs Zsuzsa)
György
1592.
1620.
†
Bernát
1602.
1612.
†
Zsófia
(Csemetey
József.)
Menyhért.
II. János
1606—36.
Szalabér ura
és kapitánya
(1. Jóo Judit
2. Szemechey
Anna, özv.
1641)
Folytatása
II. táblán.
Zsigmond
(Petendy
Erzse)
†
1-től Sándor 1629.
(Kéry Anna Mária
özv. 1630.
II. Ferencz
(Sidó Judit)
Éva Teréz
(gal.
Balogh István.)

II. tábla.

II. János, *ki az I. táblán.*
1606. 1636.
Szalabéri kapitány.
(1. Joó Judit, 2. Szemechey Anna, özv. 1641.)

Péter 1629—1641. kapornaki kapit. (Chernel Anna osztoz. 1661)
Bora † 1641 előtt (Ebergényi Ádám.)
Orsolya 1659—9.. (Hosszutóthy István.)
Anna.
György 1629. 1655—78. Egervári kapit. (Stansith Judit)

György 1661. †
Péter 1661. †
Zsigmond 1661—98. (1. Ladányi Magda 2. Csémy Klára 3. Taar Zsófia)

1-től Ádám. Péter. József. Sándor.
Krisztina 1723. 1732. (Zalabéri Horváth Ferencz.)
Zsigmond. Róza. Erzse. Teréz.
2-tól József Antal (Hollósy Magda) Magdolna (Fényes Istv.)
3-tól V. Ferencz 1744. Fehér várm esküdt.

III. Ferencz 1659—76. (Balasko Kata Teréz özv. 1679.)
János 1674. †
Sándor (Grup Mária)
Mária (Zalay Péterné.)

György 1679.
János végrend. 1738.
Bora 1699. (Csató Mihály)
IV. Ferencz (Somogyi Kata özv. 1745.)
János.

Zsuzsi 1745. (Hafenscher Simon.)
Ferencz Ferencz.

VI. Ferencz (Röth Klára)
Mária Ter. (Perczel János) 1700.
Klára (Vernhard József.)
Jozefa (Gaal József.)
Fáni (Babies Ferencz.)
I. Ignácz (Nagy Teréz.)

Károly 1800. (Illós Anna)
Julianna (Spissich Gábor.)

Mária (Késmárky Gábor.)
Imre †
Farkas főszolgabiró 1840. (Rosos Mária)
Antal.
Anna.
Móricz v. fő sz.-biró képviselő (Bezerédj Mária)

Miklós. † Gyula. Sándor.

Izabella. László. Antonia. Gizella. Erzse. Ilona.

János 1800. alispán s követ (Vigyázó Magd.)
István Pál pálos és költő sz. 1756 † 1784.
Anna (Komáromy Ferencz.)
II. Ignácz főszolgabiró és iró † 1829. oct. 20. k. 68. (Payzs Teréz)

Zsófia (Zámetsnek János.)
Kata (Mentler János.)
Julia.

Folyt a köv. lapon.

Ignácz, *ki az előbbi lapon.*
főszolgabiró és iró
† 1829. oct. 20. k. 68.
(Payzs Teréz)

Lajos †	Zsigmond. †	Lajos †	Klára (Hanovszky János.)	Boldizsár.	Karolina (Salomváry Ferencz.)	Pál (Balogh Erzse.)	István 1842. főszolgabiró (Bay Mária)	Luiza (Kovács Imre.)

Gizella. György. Pál. Cornelia. Krisztina. Carolina. Gejza.

Ida. Tivadar. Mária.

A család régi okmányainak egy része a „*Hazai Okmánytár*“ czímü gyüjtemény I. és főleg II. kötetében közöltetvén, ezekben is láthatni Zsigmond királynak Vámosi (néhol Faiszi) Gergely mester részére, ki veszprémi várnagy volt, ugy gyermekei részére is 1401—1437. év közt kiadott Esztergár s egyéb birtokra szóló adomány és más okleveleket [1]). Fia I. Mihály (Faiszi Ányos) 1452-ben Hunyadi János kormányzótól kap Kővágó Eörs (Zala megyei) helységben birtok részt [2]).

Nevezetes válság érte a családot a XIV. század végén, midőn mind I. Mihálynak, mind II. Imrének ága fiágon kihalván, az Ányos családnevet enyészet fenyegette, azonban az érdemeket és terjedelmes birtokot szerzett I. Ferencz, kinek zalabéri Béeri Margittól csak egy fia Péter és egy leánya Ágata maradt, ezen leányának fiusítását eszközlé. A fiusított Ányos Ágata nőül ment dobokai Sárközy Pál [3]) budai alvárnagyhoz, kinek gyermekei által nevezetesen Boldizsár által az Ányos név fenmaradt, és e szerint ő a család uj alapitójává vált.

Ágatának testvére Péter magtalan lévén, valószinüleg atyja intézkedéséhez képest még halála előtt 1511-ben birtokait azon esetre, ha csak ugyan örökös nélkül halna meg, Ágata nővérének a budai káptalan előtt örökösen bevallotta. E birtokok a következő helyeken feküdtek : Veszprém megyében : Faisz, Vámos, Hidegkut, Lepsény, Esztergár. — Fehér megyében : Mecsér, Balinka, Csoron-Sz.-György, Zemi-Balkonya. — Zala megyében : Felső-Őrs, Füred, Bére puszta, Pakod, Bagyk, Bozo, Vadkert, Orosztony, Udvarnok, Puszta-Miserd és Kis-Várallya. — Vas megyében : Kecskéd, Sz.-Márton. — Borsod megyében : Keresztur és Kisfalud helységek és pusztákban. Ekképen

[1]) Hazai okmánytár, kiadják : Szopori Nagy Imre, Paur Iván stb. Győr, 1864. I. II. kötet.

[2]) Ugyan ott. II. 314.

[3]) Tehát nem Sarkóczy (Sárközy helyett) mint az I. kötet 47 stb. lapjain hibásan állott.

Agata nem csak az Ányos nevet, de a család birtokokat is nagy részben utódaira szállítá.

Ágatának egyik fia II. Mihály, mint jeles katona 1593-ban a törökök elleni harczon golyó által találva vitézül esett el [1]).

A család tagjai a régibb időkben, mint a tábla mutatja — Veszprémben, Kapornakon, Egervárott és Szalabéren várkapitányságot viseltek, ez utóbbi várnak a XVII. század elején a család örökös uráúl is írta magát, valószinüleg a szalabéri Béeri Margit ősanya után örökösödvén. Utóbb főleg Veszprém megyében hivataloskodtak, hol az ujabb időben VI. Ferencz ágán János, mint alispán és országgyülési követ, testvére II. Ignácz († 1829. kora 68. évében), mint főszolgabiró és iró, István, mint főszolgabiró (1842.) tüntek ki. Ez utóbbi 1861-ben országgyülési képviselő is volt. Ugyan ez ágon állt István, vagy szerzetesi néven Pál, pálos szerzetes és nevezetes költönk is.

I. Ignácz ágán, unokái a most is élő Farkas 1840-ben, testvére pedig Móricz 1849-ben viselt főszolgabiróságot.

A család czímere — mint föllebb a metszvény mutatja — a paizs udvarában ágaskodó szarvas, nyakán nyillal átlőve; ugyan ilyen szarvas látható a paizs fölötti sisak koronáján is.

Ányos család. (Nagy Szántói). Mindezen előnevénél, mind pedig a czímer különbségénél fogva, de azért is, mert nemesi rangban nem áltak, más, külön Ányos nevü család ivadékai voltak azon circumspectus (polgári czím) nagyszántói Ányos Albert, ki fiaival Miklós, Fülöp és Péterrel együtt, nemtelen állapotból, melyben — mint az okmány mondja, — akár eredetnél, akár a mostoha sorsnál fogva maradtak, 1523. máj. 25-én II. Lajos király által kivétetve, czímeres levélben nemességre emeltetettek. A czímer következő : a paizs zöld udvarában egy magas fa alatt egy vitéz fegyverrel lesben áll, és egy előtte futó szarvasra czéloz [2]). Nevezett Nagy-Szántó Pilis megyében volt, hol házok is mentessé tétetett.

Apponyi család. (Nagy-apponyi gróf). A nagyfényü és a diplomatia terén ragyogó nevet vívott Apponyi grófi ház története és leszármazása az I. kötet 57—62. lapon olvasható [3]). Az elterjedt és a múlt

[1]) Istvánffy, Historia Hung. 1685. kiadás 399 lap.

[2]) Hivatalos Értesitő a Budapesti Hirlaphoz 1860. 104. szám. És Hazai Okmánytár, kiadják Nagy Imre stb. II. köt. 423. 424. lap.

[3]) Az idézett helyeken kivül a Peech genusra vonatkozva, hivatkozhatni még a Tudományos Gyüjtemény 1829. évfolyamára.

századokban a nemesi ágakon is virágzott család bővebb, teljesebb nemzékrende pótlásúl itt következik; előbb azonban megjegyezzük, hogy a család nőágon a XIII. században élt Meynochtól vette eredetét következőleg, ugymint: Meynochnak fia volt Abrahamus rufus Comes de Cseklész, ennek fia Leukes, ennek fia Miklós (1381.) ki, miután fiai nem voltak, leányait névszerint Anglist, Annát és Skolasticát fiusította (praeficialta). Ezen leányok közül Anglist nőül vette a Peech nemből származott rufus Péter, kitől az Apponyiak származtak, és kinek fölfelé és lefelé nemzékrende [1]) következő:

I. tábla.

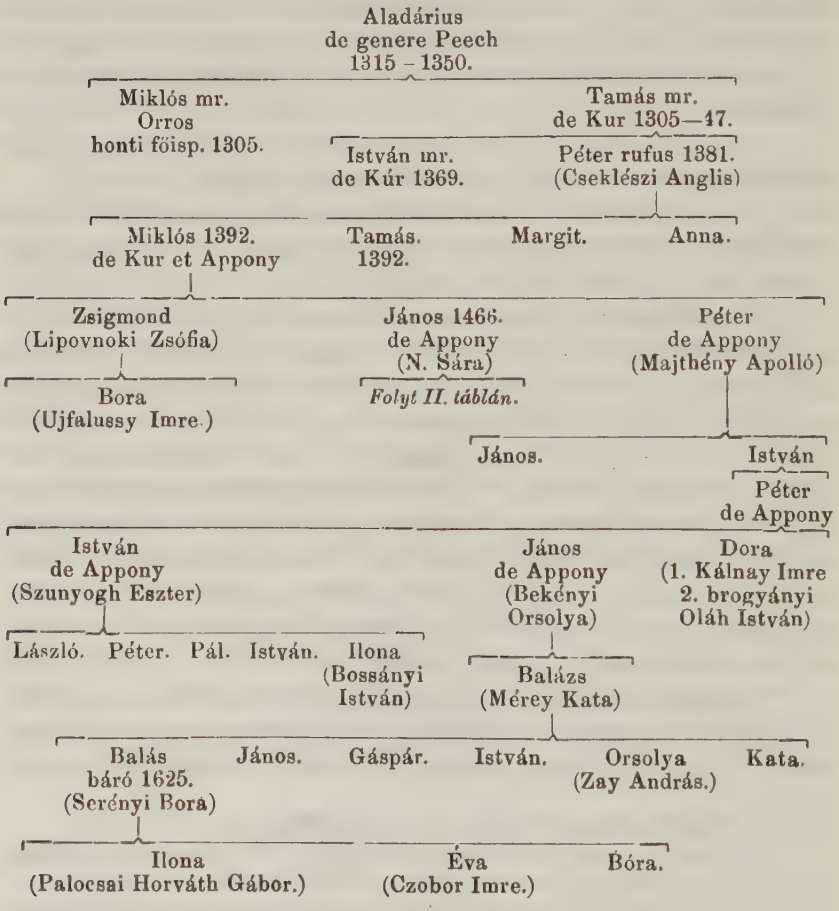

[1]) Egy táblai per szerint.

II. tábla.

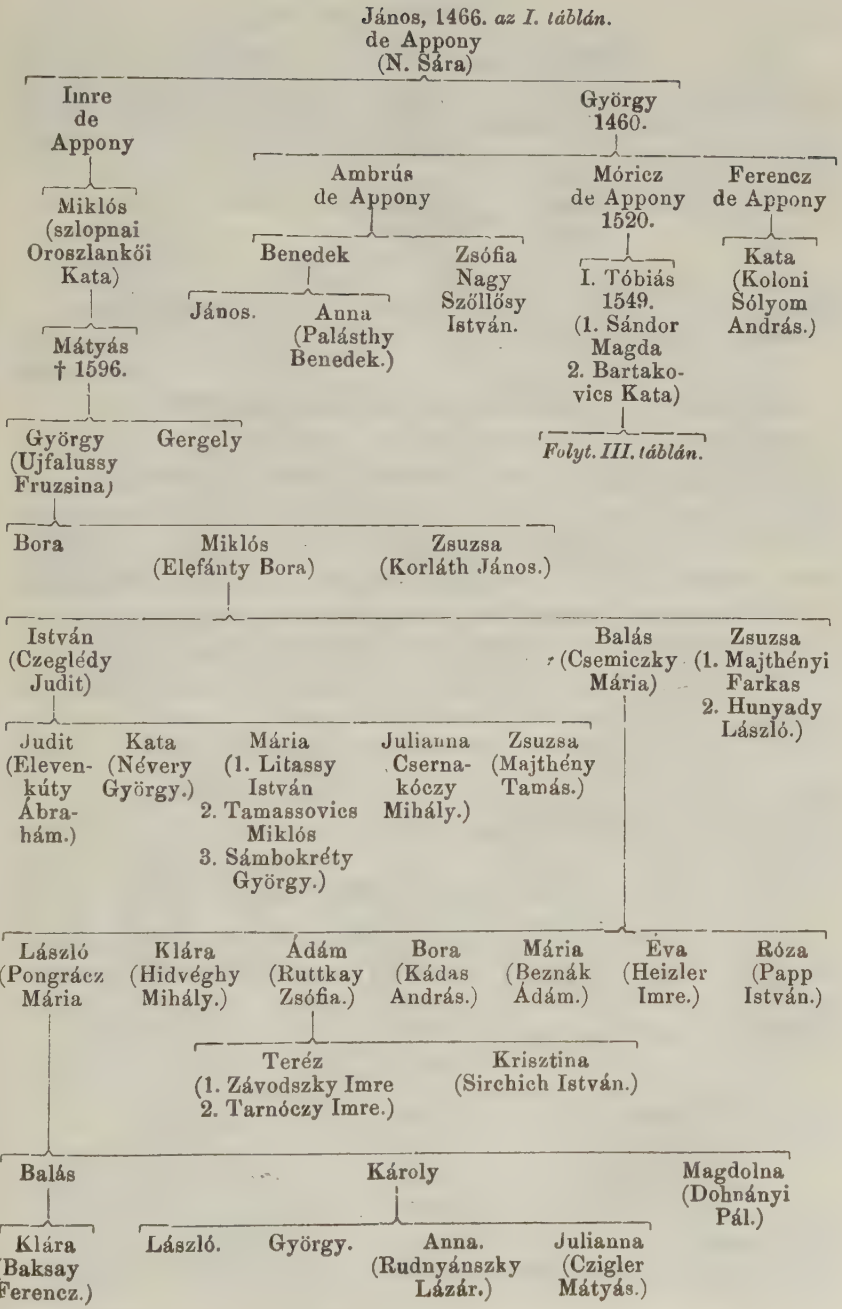
János, 1466. az I. táblán.
de Appony
(N. Sára)
Imre de Appony
György 1460.
Miklós (szlopnai Oroszlankői Kata)
Ambrús de Appony
Móricz de Appony 1520.
Ferencz de Appony
Benedek
Zsófia Nagy Szőllősy István.
Kata (Koloni Sólyom András.)
János.
Anna (Palásthy Benedek.)
I. Tóbiás 1549. (1. Sándor Magda 2. Bartakovics Kata)
Mátyás † 1596.
György (Ujfalussy Fruzsina)
Gergely
Folyt. III. táblán.
Bora
Miklós (Elefánty Bora)
Zsuzsa (Korláth János.)
István (Czeglédy Judit)
Balás (Csemiczky Mária)
Zsuzsa (1. Majthényi Farkas 2. Hunyady László.)
Judit (Elevenkúty Ábrahám.)
Kata (Névery György.)
Mária (1. Litassy István 2. Tamassovics Miklós 3. Sámbokréty György.)
Julianna Csernakóczy Mihály.)
Zsuzsa (Majthény Tamás.)
László (Pongrácz Mária
Klára (Hidvéghy Mihály.)
Ádám (Ruttkay Zsófia.)
Bora (Kádas András.)
Mária (Beznák Ádám.)
Éva (Heizler Imre.)
Róza (Papp István.)
Teréz (1. Závodszky Imre 2. Tarnóczy Imre.)
Krisztina (Sirchich István.)
Balás
Károly
Magdolna (Dohnányi Pál.)
Klára (Baksay Ferencz.)
László.
György.
Anna. (Rudnyánszky Lázár.)
Julianna (Czigler Mátyás.)

III. tábla.

I. Tóbiás, *a II. táblán.*
1549.
(1. Sándor Magda, 2. Bartakovics Kata)

1-től György — Kata (Berényi Boldizsár.)
Fruzsina (Szénássy Menyhért.) — Magda (Ficsor Mihály.) — 2-től Miklós (Kálnay Anna) — Zsófia (Névery Gáspár.)

Móricz. — György. — Zsuzsa (Varsányi István.)

Gáspár (Török Kata) — Pál. — Gábor. — Péter *ifjabb ág*

Imre (v. János)

György (Máriássy Anna.) — Miklós 1695. (Pongrácz Eszter) — Tamás (Zay Julia.) — Anna.

János (Korláthkőy Teréz)

Lázár 1718. báró 1739. gróf (1. gr. Viczay Rebeka, 2. gr. Gvadagni Anna) — Miklós.

Pál (gr. Herberstein Janka) — János.

József sz 1775. gróf 1808. (1. b. Jöchlinger Eleonora 2. gr. Serbelloni Teréz)

Lajos sz. 1801. — I. Rudolf. sz. 1802. párisi attaché. — Lipót sz. 1803. † — Gusztáv sz. 1804. (Mara Zsófia.)

György sz. 1736. † 1782 Tolnai főisp. korona őr v. b. tit. tan. (gr. Lamberg Mária) — József jesuita. — László mint hadnagy elesett. — Móricz (Eszterházy Antónia.) †

Antal György sz. 1754. † 1817. val. belső t. tan. Tolnai főisp. stb. (gr. Lodron Laterano M. Carolina) — Mária Jozéfa (b. Perényi Imre.)

György sz. 1780. † 1849. cs. k. k. (gr. Zichy Anna) — *Folytatása köv. lapon.*

Anna sz. 1781. (Piatti Sándor marquis.)

Antal sz. 1782. † 1852. v. b. t. t. párisi követ, (gr. Nogarolla Teréz)

Róza sz. 1783. † 1786.

József sz. 1784. † 1863. cs. k. kam. (gr. Pejachevich Teréz) — Karolina sz. 1814. (gr. Collalto Eduard.)

Károly sz. és † 1786.

Karolina sz. 1789. (hg. Collalto Antal.)

Mária sz. 1791. (b. Hackelberg Lipót.)

Fáni sz. 1793. (gr. Tige József.)

II. Rudolf sz. 1812. Londoni követ (gr. Benckendorf Anna cs. k. h.) — Gyula sz. 1816. † 1857. cs. k. kam. (gr. Sztáray Zsófia) — Mária sz. 1821. (1. gr. Eszterházy Béla, 2. b. Wenckheim Gejza.)

Sándor sz. 1844. londoni attaché. — Ilona sz. 1848.

Lajos sz. 1849. — Antal sz. 1852.

György, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1780. † 1849.
cs. k. kam.
(gr. Zichy Anna)

Pelagia	Leopoldina	Károly	Franczisk	György
sz. 1803.	sz. 1804.	sz. 1805.	sz. 1807.	sz. 1808.
† 1806.	(b. Franckenstein	tábornok	(1. gr. Szapáry	volt kanczellár
	Ullstadt Károly.)	(gr. Klebelsberg	Sándor	országbiró stb.
		Leopoldina)	2. gr. Zichy	(gr. SztárayJulia
		Géiza	Károly.)	cs. ker. és P. h.)
		sz. 1853.	Georgina	Béla György
			sz. 1845.	sz. 1846.

Aradi család. Az I. kötet 63. lapján Arady kihalt családról szóló adatok meg nem állhatnak. Ily nevű családról hiteles adatok a következők:

Aradi Pál nagy-szombati polgár s általa neje Pethes Kata, és testvére Aradi János 1625. oct. 19-én Sopronban kelt czímeres levélben II. Ferdinánd király által nemesítettek meg. E nemes levél 1637-ben Zempczen Pozsony megyében, 1753. febr. 1-én Komárom, febr. 19-én Győr, és oct. 8-án Veszprém megyében lőn kihirdetve. E családból származott Arady János (szül. Galgóczon 1740.) pozsonyi, majd 1783-tól esztergomi kanonok, dulcini czimz. püspök stb. meghalt 1810. aug. 2-án. Czímere kék udvarban ágaskodó grif, három nyilat tartva, ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is. — E család ivadéka volt Arady Ferencz is (szül. Vizkeleten 1775. jun. 22-én) Pozsony megyének volt főszolgabírája.

Aranyady család. Az Aranyady vagy Aranyáni kihalt család teljesebb nemzékrende hiteles okiratok alapján ez:

Damianus Kakas de Aranyad 1530—66.
itélő mester,
(1. Sámbokréty Marta, 2. Petrőczy Anna)

1-től I. Péter		Imre		2-tól Kata	Ábrahám
1578.		1578.		(1. Tapolcsányi	1578.
(Sembery Kata)		(Zermegh Anna)		Fer.	(Palásthy
				2. Uzaly Péter	Fruzsina)
Mátyás	Zsuzsa	Dora	Erzse.	1582.)	
†	1598.	(Sl. Sándor			
	(Ocskay	János.)			
	Gáspár.)				
				János 1631.	István
				nyitrai szolgabíró	†
				(1. Marsovszky Ilona	
				2. Bucsányi Zsuzs)	

1-től Mária	2-tól János	Judit	Anna † 1677.
(Trsztyánszky	1642. †	1656.	(1. Zmeskal Venczel
Márton.)	*utolsó.*	(Hidvéghy Mihály.)	2. Libercsey Mihály.)

Damiánnak fiai Péter, Imre és Ábrahám 1571-ben a nyitrai káptalan előtt osztoztak meg Livina, Csizics és Trebosócz stb. helységbeli jószágaikban.

Asbóth család. Eredetét Angliából származtatja, és honfiusítását 1679-ből. Mint az I. kötet 69. lapján írva van, a magyar nemességet és ott leirt czímert Asbóth Gergely kapta 1715. május 10-én III. Károly királytól. E Gergelytől a kiegészitett családfa következő:

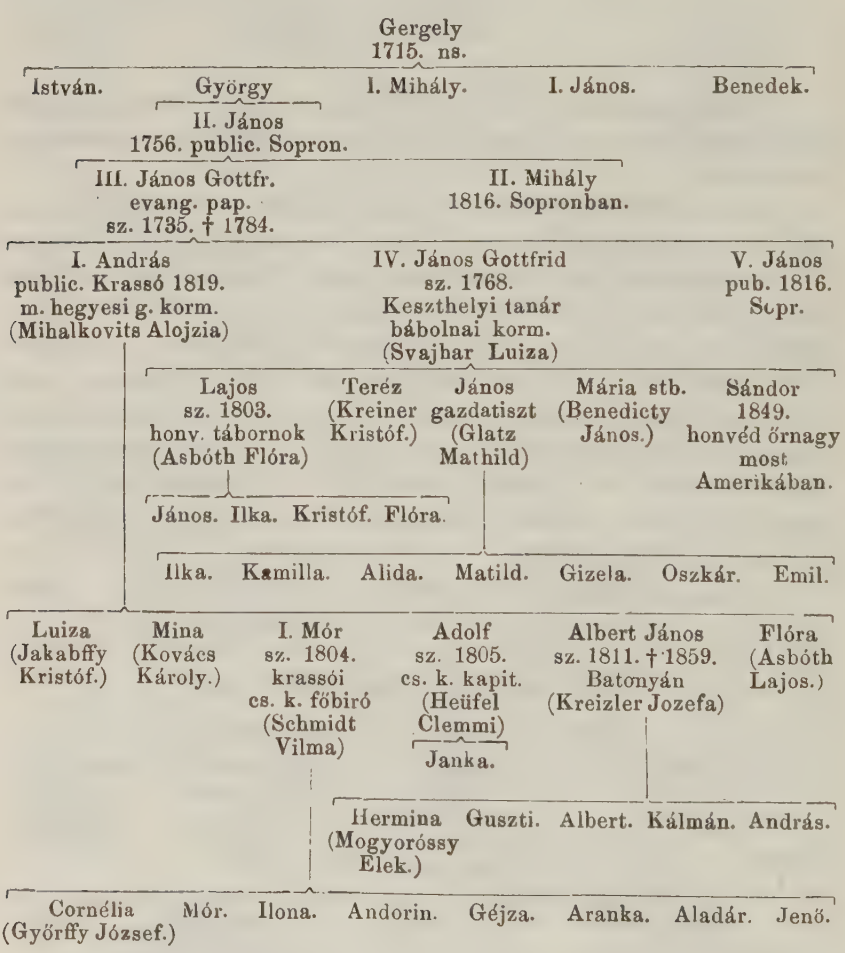

A megemlítetteken kivül kitünteték magukat a családból főleg I. András mező-hegyesi kir. gazd. kormányzó és testvére János Gottfried, előbb keszthelyi georgiconi tanár, utóbb bábolnai gaz-

dasági kormányzó. Ennek gyermekei közül Lajos volt forradalmi ezredes és tábornok, kiadta emlékiratait 1862-ben és lett m. akad. tag is. Fia János külföldi utazását írta meg. — Sándor volt honvéd őrnagy Amerikába költözött, hol kitüntetésnek örvend.

A családi czímer az idézett helyen leíratott.

B.

Babarczy család. Csongrád vármegyében viselt főbb hivatalokat már a mult században. Teljesebb, ismertebb nemzékrende ez:

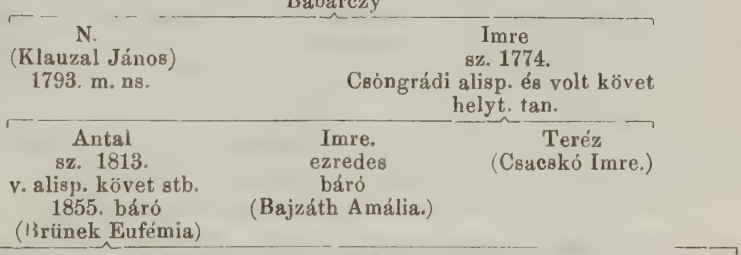

Babocsay család. (Nagy-Szarvi) Teljesebb nemzékrende Babocsay Pétertől kezdve ez:

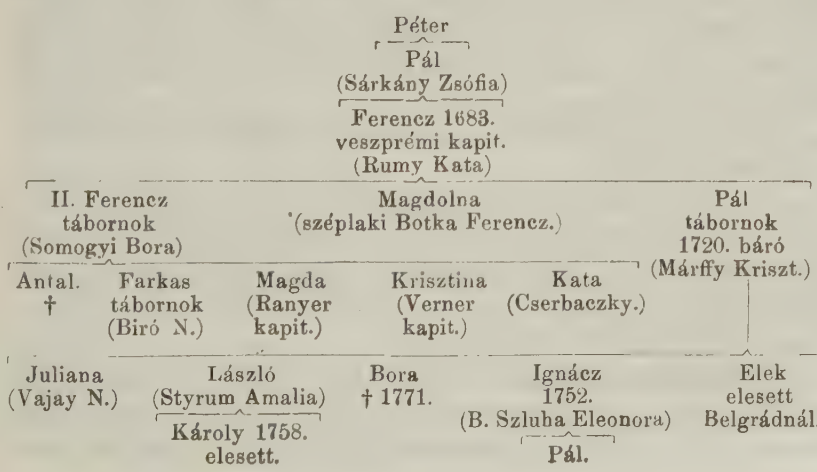

Babos család. (Aranyos-Rákosi). Doboka, F. Fehér megyei armalista család táblázata következő:

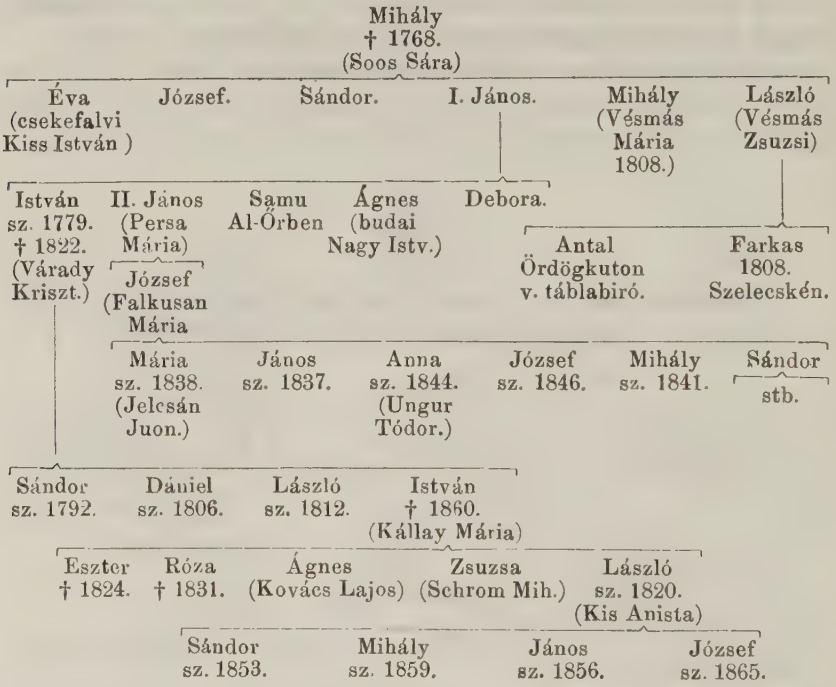

László fia Farkas Uj-Tordáról írta magát 1794-ben. II. János ága elolához tartozott. A Fehérmegyei ágból Károlyt 1848-ban az oláhok ölték meg. Nejétől Derzsy Ágnestől gyermekei: a) Sándor (neje Bálint Karolina); b) Róza férjnél Giróltban; c) Károly férje Nánásy Rózának; d) Klára Veres Lajosné; e) Berta; f) Karolina Bálint Györgyné.

Másik ágból Babos Bálintnak Igaz Rebekától leánya Krisztina Gazda Mihályné.

A Derzsi ágból János (szül. 1731. † 1801.) Balogh Ágnestől nemző Imrét (sz. 1763. † 1818.) ez Szénásy Klárától Istvánt (szül. 1804.) Ennek (ki él) gyermekei: Róza Babos Samuné, Józéfa Fabián Mártonné, Sándor, kinek Tussay Klárától fia Sándor.

Címerök kivont kardot tartó kéz.

Babóthy család. (Babóthi és Kaki). Nyitra vármegye gyökeres családja. Egyik ágnak törzse Babóthy Tamás Nyitra várm. szolgabirája 1615. † 1620.; ennek Körösközy Borbálától fia Tamás, ennek

Berencsényi Zsuzsánnától III. Tamás, ki Nozdroviczky Zsuzsánnával ily családfát alapított:

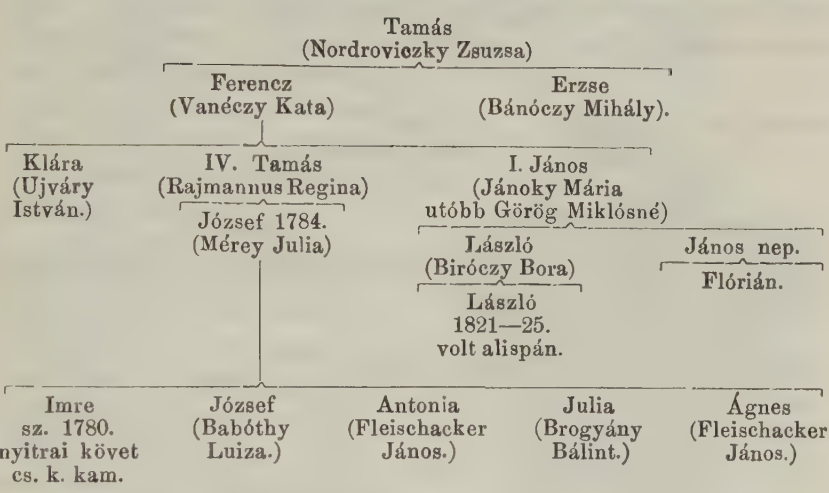

Czímerök a paizsban hátulsó lábain álló oroszlán, első jobb lábával kardot s kigyót tartva, a paizs fölött a sisak koronáján szintén oroszlán, hármas rózsát tartva.

A család egyik tagja, talán I. Tamás testvére Babóthy Ferencz volt v. zerdahelyi plébános, pozsonyi és esztergami kanonok 1632-ben halt meg.

Bachich család. Második alapitója B. Gábor, ki 1699. 25-én I. Leopold királytól ujjitó nemes levelet kapott ily czímerrel: a paizs vörös udvarát jobbról balra rézsútos arany szelemen (melyen három fekete félhold látszik), két felé osztja, mindkét oldalról három fehér szárny szemlélhető. A paizs fölötti sisak koronájából ezüst örvös vörös eb nyúlik föl, nyakán nyillal átütve. Foszladék mindkét oldalról ezüst vörös. E családból Gábor unokája Bachich Anna Pászthory Sándorné volt.

Bacskády család. (Bacskafalvi.) Az I. köt. 82. lapján állókhoz pótlékúl jegyezhetjük Miklóst 1572-ben Nyitra vármegye főszolgabiráját. Ferencz ugyanott 1731—1746. fő-ügyész, majd 1748-ban főjegyző, 1750-ben követ, 1759-ben másod, 1763. első alispán; meghalt 1765-ben. Neje Gellért Francziska volt. József 1740-ben főjegyző, ki utóbb 1748-ban itélő mester lett. Másik József 1781-ben másod, 1790-ben első alispán lett, és 1796-ban országgyülési követ volt. Józsefnek az itélő mesternek ivadéka ez:

József
itélőmester 1748.
(Gellért Julia)

József 1790—96. alispán követ.	Károly	Francziska.	Mária Majthény Károly.
	Pál.	Anna.	

Másik ágból származott : János
(Tarnóczy Krisztina)

Bálint testőr 1810.	Miklós.	János.	Sándor.	Klára.

Bája család. (Borbátvizi.) Hunyadvármegyei birtokos. Ismert nemzedékrende ez :

József
(Ribiczei Mária)

Sára (Góró Miklós.	Klára (Keserü Fer.)	Éva (Bérivói József.)	Sámuel Zsuzsi (Balás Izsák.)	Zsófia (Barcsay László.)	István (1. Preis Teréz, 2. Cenker Mária, utóbb gr. Toldy Ádámné)	Pepi (Kenderessy Ábrahám.)	Mária (báró Bánffy György.)	Róza (Szeredai Domokos.)

Fáni (Barcsai Lajos.)	Ignácz. †	Nelli (1. Fábián 2. Eperjesy.)	Mária (Noptsa László.)

Bajalich család. (Bajaházi.) Ádám szül. Szegeden 1734-ben. Katonai pályán, a török és porosz háborúban szerzett érdemei folytán 1773-ban még mint őrnagy kapitány testvérével együtt osztrák bárságot nyert. 1793-ban tábornok lett, 1795-ben M. Terézia keresztjét kapta. Meghalt mint altábornagy Károlyvárosban 1800. jun. 5-én.

Bajcsy család. (Bajcsi és Geczelfai.) Árva vármegye gyökeres nemzetsége. Hagyomány szerint előde volt volna Eri Egyed, más néven Farkas, Pozsonyvári kapitány, ki Kún László király gyilkosának mondatik. Ennek fia Antal, ennek ismét Egyed, ki állitólag Farkas néven a Komárom megyei Bajcsi birtokot szerzé. Azokon kivül, miket e családról I. kötet 90—91. lapjain irtam, okmányok szerint [1]) ürögi Bajcsy Antal és János 1551-ben I. Ferdinánd királytól czímeres nemes levelet kaptak. Antalnak fia Sebestyén 1573. octob. 15-én Miksa királytól Pozsony megyében Nagy- és Kis-Gútorban fekvő birtokra kap adományt, mig a másik fiú Péter 1608-ban Thurzó Györgytől Geczelován és Benyó-Lehotán curiát kap adományban. E Péter

[1]) Szontagh Dán. közl. szerint.

volt az Árva megyei ág alapítója és ott 1603 ban, majd 1611—1619. azon megye alispánja, egyébként Thurzó György nádor belső meghittje és az evang. vallásnak ott buzgó ápolója, melyről a Thurzó Györgytől ajándékban kapott és máig a családnál ereklyeként tartott Biblia könyve is tanúskodik. Utódai közül többen a katonai pályán jeleskedtek, névszerint György és László 1707-ben, Károly 1799-ben.

A Geczeli birtoknak egy része Bajchy Gábor hűtlenségi bélyegén 1723. jan. 19-én kelt nádori adomány mellett isztebnei Dávid Imrének jutott; azonban, mert néhai Bajchy Péter viszont a Dávid család isztebnei jószágban részes volt, családi kiegyezés folytán a két család az ősi tulajdon birtokok ura maradt.

A család egyik tagja József (szül. Szarvason 1804. aug. 4.) tbiró és Pozsony város főbirája volt.

A család czímere — mint az ide mellékelt metszvény ábrázolja — a paizs égszinü udvarában zöld téren álló koronás gólya (tán daru?) felemelt jobb lábával golyót tartva. A paizs fölötti sisakon jobbról kék püspök-süveg, balról tollas forgó áll. Foszladék mindkét felől kék vörös.

Bajzáth család. (Pészaki). Barsmegyében Nagy-Sallóban élt, és 1739-ben ott halt meg Bajzáth György, kinek fia József, a veszprémi püspök szerzé Torontál megyében a Pészaki (honnan a családi előnév) és Fejér megyében az Iszka-Szt.-Györgyi urodalmat. Az előbbiben közös adományozott volt öcscse ker. János is, ki Fehér megyének táblabirája volt. Ennek első nejétől fia József kir. tanácsos, mint a pészaki uradalom tulajdonosa lakott Pészákon, a táblán látható fiai nagyobbára a katonai pályán díszlettek.

Jánosnak második nejétől ns. Sólyonyi Rozáliától fia György-András hosszas megyei hivatalok után Fehér megyének 1836-ig másod-alispánja volt, közben 1830 ban országgyülési követ; 1837-ben Fehérvár város kir. biztosa, és ugyan akkor kir. tanácsos lett. 1856-ban nyerte a pápai sz. Gergely-rend commendatorságát, 1859-ben pedig osztrák birodalmi bárósságra emeltetett. Tudományos ismereteinek és

buzgó vallásosságának fényes tanúságai az általa latin nyelven írt munkák. Bírja az Iszkaz-sz.-Györgyi urodalmat. Nejétől bernecki Bernrieder Máriától gyermekei e táblán láthatók.

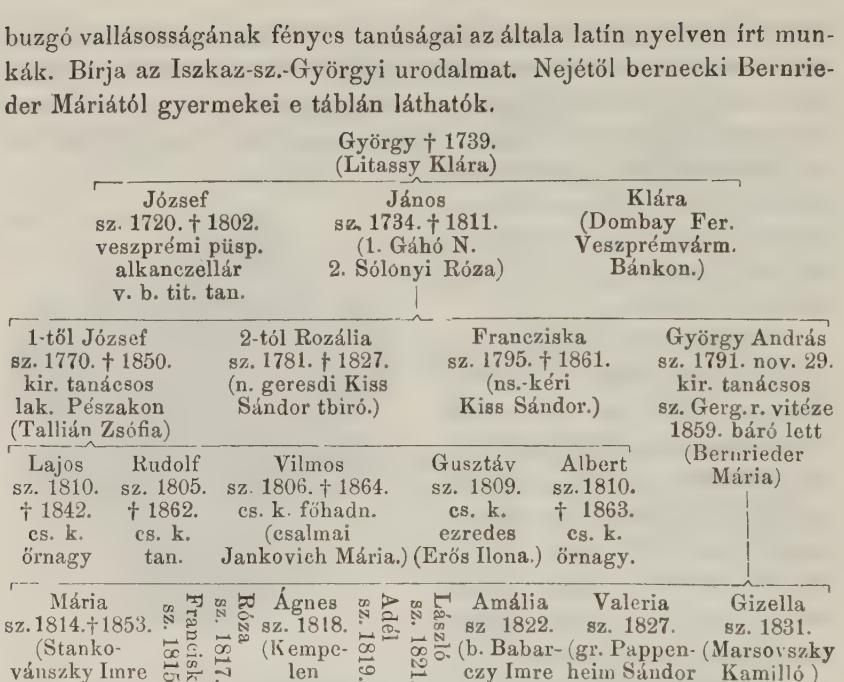

A család nemesi czímere a paizs kék udvarában hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs fölött szintén az. — A bárói czímerben a négyfelé osztott paizs 1. és 3. udvarát szintén a nemesi czímer foglalja el; a 2. és 4. vörös udvarban arany koronán ezüst kettős kereszt látható. A paizs fölött szintén a leirt oroszlán.

Bakó család. Az I. kötet 99. lapján közlötthöz pótlékúl járúl a következő:

Nógrád megyében élő Bakó család egyik ágának táblázata ez:

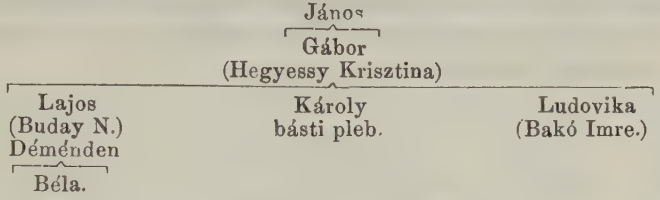

Másik ág nemzékrende következő:

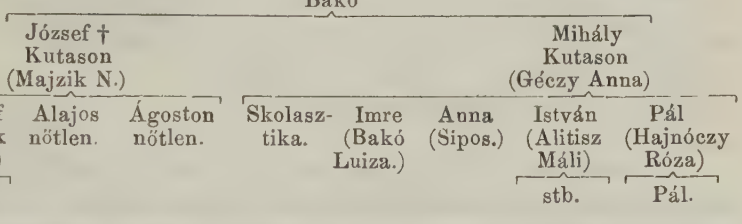

Bakocsay család. Előfordúl neve Bakos, Bakocz alakban is, előnevét Kis-Kinizeő (most Kenezlő)ről írta, Gömör, Abauj, Szabolcs megyékben bírt; virágzott 1493-tól, kihalt Bakoczay Ilonában Palágyi Jánosnéban 1626. után.

Bakonyi család. (Báró). I. kötet 104—105. lapon írtakhoz adjuk a következőket. A család Somogy vármegyéből eredt, de Bakonyi Imre, ki a családot az újabb időben fényre emelte, 1768. jul. 17-én Bars megyében Léván született. Ez, mint nevezetes katona a török és franczia háborúkban szerzett érdemei folytán 1805-ben alezredes, 1809-ben ezredes, majd a Mária-Terézia rend lovagja és ennek következtében báró; 1816. dandár-tábornok, 1823. ezred tulajdonos, 1826. altábornagy, 1831. val. b. titkos tan. és 1832. komáromi várparancsnok lőn. Meghalt 1845. jan. 24-én [1]).

[1]) Österr. Mil. Convers. Lex.

Bárói czímerét: kék mezőben hátulsó lábain álló, első lábaival buzogányt tartó koronás oroszlánt, ismétlőleg a paizs fölötti sisak koronáján is, az előbbi lapon a metszvény mutatja.

Ivadéka így sarjadzott:

Imre, báró
sz. 1768. † 1845.
altábornagy
(Dupuis Antonia)

Sándor
sz. 1805. † 1851.
ezredes
(Baros Alberta)

Antonia
(1. Ghyczy Antal
ezredes
2. Bobeszt Vilmos
testőri kapit.)

István. György. Ilona. Mária.
(Pongrácz Miklós.)

A családfán álló Sándor (szül. 1805. oct. 29.) szintén katonai pályára lépett, és állandó béke közepette 42 éves korában már ezredes volt. Az 1848/9. években a forradalomba sodortatva, állását, rangját veszté és 1851. aug. 15-én a szklenói fürdőben hirtelen meghalt.

E családhoz kell számítanunk B. Bakonyi Ferenczet is, kinek özvegye Mihálovits Anna 1832—9-ben élt.

Balajthy család. (Balajti és gesztetei). Az I. kötet 108. lapján irottakhoz kiegészitésül járulnak a következő hiteles adatok. Balajthy Pál hű szolgálatiért 1453-ban Feledi Eustachtól, és ugyanazon évben serkei Lorándffy Györgytől Gömör megyei Gesztete helységben, valamint az utóbbitól 1458-ban Kisfaludon is beiratos adományképen részbirtokot kapván, azokba Palóczy László országbiró parancsa folytán az egri káptalan által tisztán (ellentmondás nélkül) beiktattatott. Továbbá ugyancsak Balajthy Pál 1467-ben Lorándffy Györgytől és fiaitól, 1473-ban pedig Balajthy Miklós ugyanazoktól Kisfaludra nyert adományozást, melyek következtében nevezett Balajthy Pál fiai, ugymint Miklós, ki a király udvarában, és Tamás, ki Gábor egri érsek és bibornok mellett több alkalommal, főleg pedig a Fridrik császár ellen viselt hadban szerzett érdemeket, 1477. jan. 17-én Mátyás királytól is ama adományzásokat átiró megerősítő levelet nyertek [1]).

Ezen említettek egyikének utóda volt János, ki a mohácsi vész idején 1526-ban II. Lajos király udvarában szolgált. Egyébiránt

[1]) Az eredeti az egri káptalanban beadva és átiratva Balajthy Ferencz nyug. kapitány által 1842-ben.

a család többi adatait nem ismervén, csupán a Gömör megyéből a Jász-Kun kerületbe telepedett ágazatnak következő teljes családfáját közölhetem ez alkalommal.

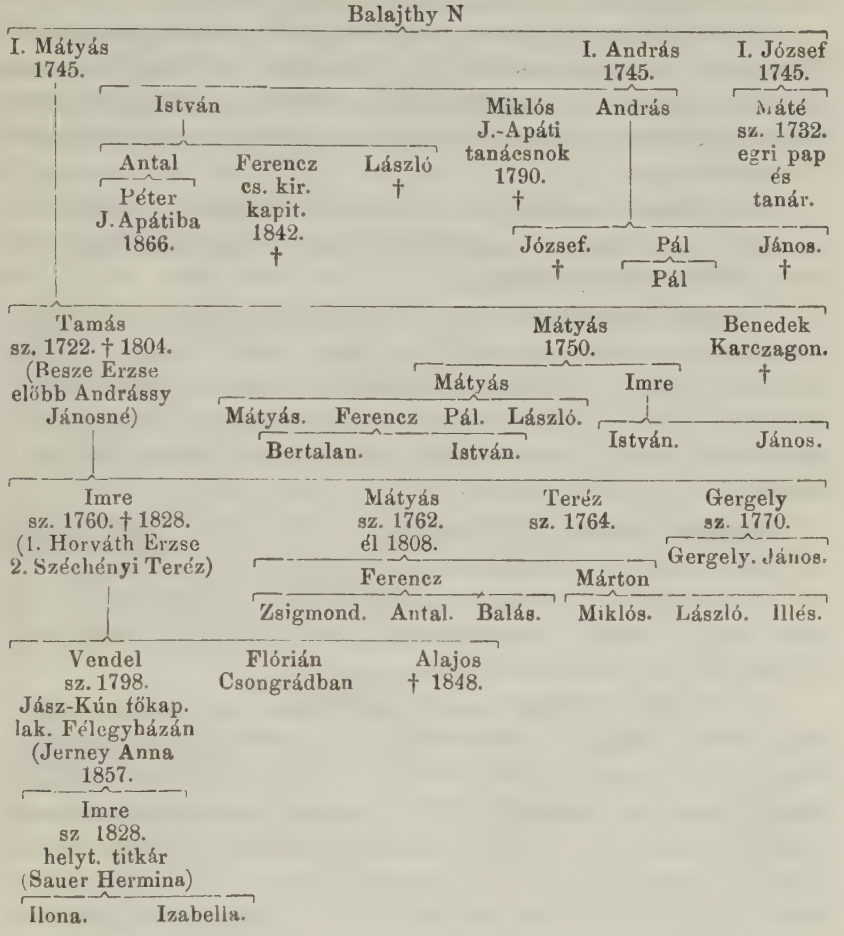

A táblázaton álló három testvér I. Mátyás, I. András és I. József a Jászkerületben 1745-ben a fölszabaduláskor földet váltott és szabad birtokos lett. I. József fia Máté egri megyei pap, és a Lyceumban tudós tanár, 1768-ban adta ki *Mathesis*-ét [1]); 1776-ban czímzetes kanonok és kúnszentmártoni plébános volt.

I. András ágából fia Miklós 1790-ben tanácsnok J.-Apátiban, hol testvérének utódai, névszerint Péter jelenleg is birtokos.

[1]) Katona, Hist. Critica XXXIX. 935.

I. Mátyás ágából Tamás elvévén nőül 1759. körül megyeri Besze Erzsébetet († 1778. nov. 14.) Andrássy János özvegyét, ettől egyik unokája Vendel, a jászkún kerület jelenlegi érdemes főkapitánya, kinek fia Imre jelenleg a helytartóság titkára.

A család használt czimere hosszában kétfelé osztott paizs, a jobb oldali udvarban magyar vitéz áll, a baloldali kék udvarban buzogány fején madár (tán galamb) látható, csőrében gyűrűt tartva, nyakán nyillal átütve, ugyan ilyen madár látható a paizs fölötti sisak koronáján is.

Balassovits család. Heves megyében Monostoron honos. Különben ily nevü családnak egyik valódibb neve Zsuffa lévén, e név alatt a XII. kötetben található.

Balassa család. (Ásványi). Nemes család a Dunántúl Fehér, Győr stb. megyékben. Az utóbbi megyében Imre 1732-ben megyei esküdt volt. Péternek Pázmándy Erzsébettől fiai Gábor, Károly és Lajos. — Mihálynak Noszlopi Annától gyermekei voltak 1740. táján Mihály és Éva Barcza Györgyné. — Ásványi Balassa Ferencz festész (siket néma) szül. Pozsonyban 1794. sept. 3-án.

Balássy család. (Bethlenfalvi). A I. kötet 114. lapján hibásan említetik balásfalvi Balássy család is, mely nem létezik sehol sem. A Temes megyében lakóúl említett bethlenfalvi Balássy család székely eredetü, Udvarhelyszéki primipilus rangu család, és a régi székely Jenő törzsnek egyik ágazata [1]).

A bethlenfalvi Balássy család nagyobbára csak katonáskodott; 1589-ben egyik tagja Ferencz választott biró képen említtetik [2]). E családból Sándor e század elején Temes megyébe telepedett, s Paulányi Ágnessel házasságra lépvén, ott magának birtokot szerzett és sokáig megyei hivatalt viselt. Ennek testvér öcscse Ferencz egri megyei maklári plébános, jeles történet-tudós, és e téren ismert iró. Sándor atyjának Jánosnak testvére volt Pál tiszapüspöki plébános és alperes, ki meghalt 1850-ben.

A család czimere a paizs kék udvarában hátulsó lábain álló oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva; fölötte jobbról nap, balról félhold ragyog.

Balássy család. (K. Impérfalvi). Az I. kötet 114. lapján álló József csikszéki király biró fiai ezek: a) József kir. táblai számf.

[1]) Kovachich, Scriptores minores I. 340.

[2]) A nemes székely nemzet constitutioi, 71 lap.

ülnök és csíkszéki követ 1846-ban. b) Sándor volt m. kir. testőr, és c) Lajos.

Bálintith család. (tövisi báró) I. kötet 131. lapján közlöttekhöz csak azon jelentékeny adat járúl, miszerint e családnak eredetét hitelesen azon trátiabeli Bálintith Istvánban leltem föl, ki 1528-ban János király alatt Solymos és Lippa parancsnoka volt [1]). És kinek egyik utóda György már főember, 1640-ben a kivándorolt Petki Ferencz házastársát Kovácsóczy Katalint vette nőül [2]), mint ezekről az Egyetemes m. Encyclop. V. köt. 486—487. lapján értekeztem.

Balku család. (Hadházi). Bihar megye nemes családja, mint az I. kötet 132. lapján említetett. Birtokos azon megyében jelenleg is Balku Lajos személyében stb. Őseinek egyike hadházi Balku Pál Kolosvár városának és abban lévő nemes ország praesidiumának vice kapitánya volt [3]). Érdemei folytán 1693-ban ez erdélyi rendek jártak közben a felségnél, hogy Balku Pálnak Bihar megyei javai iránt folyt perében az erdélyi királyi tábla bíráskodhassék [4]). 1695-ben György az erdélyi kanczelláriánál Bécsben hivatalnok. 1703-ban László Kolozsmegyében lakos, Rákóczy híve. Zsigmond 1739. körül élt, neje Bydeskúti Klára volt. Mihály szintén azon tájban élt, neje Keszey Zsuzsánna, Balku Mária Fosztó Gáborné volt. Ferencz a poroszok ellen esett el 1745-ben.

Lászlótól kezdve a családfa ez:

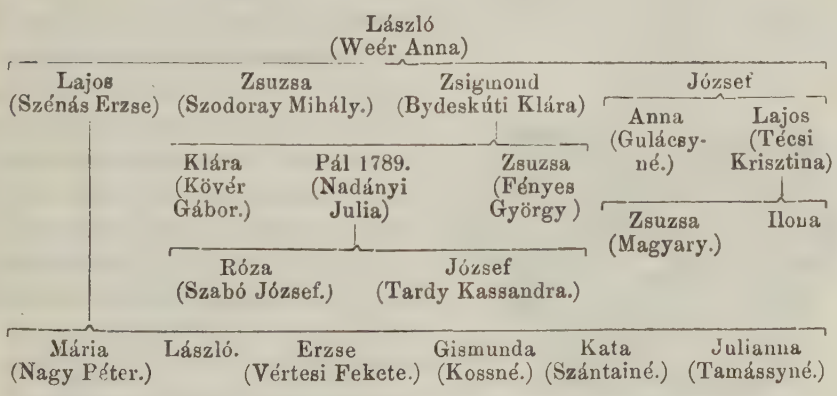

[1]) Szerémi Gy. Emlékirata, Monumenta Hung. Hist. I. 245.

[2]) Kállay, Székely nemz. 225. lap.

[3]) Eredeti okirat pecsétje alatt, melyen családi ismert czímere a buzogányt és zászlót tartó kard látható.

[4]) Szász, Silloge Tractatum 315. lap.

Ballun család. (Mélczi). Nyitra vármegye nemes családja, elszármazva Bács-Bodrog megyébe is. Nevét irják Ballonnak is.

Családfája [1]) következő:

István 1635.
(Katanóczy Zsuzsa)

István		Zsigmond	Éva
Krisztina 1760. (1. Váczy Istv. 2. Bossány Imre.)		(1. Chlivény N.) 2. Brausz N.)	1702. (Kosztolány Imre.)

1-től Ádám (Simkovich Anna, utóbb Thormáné.)	N. (Szennyesy.)	N. (Franyó.)	2-től Tamás István Boriban.	Péter.	Gábor.	N. (Loboda.)	N. (Császárné.)

Magda (Búzássy János.)	Mária (Búzássy Ádám.)	Anna (Bossányi Miklós.)	Zsuzsa (Spáczay György.	Bora (Mórocz István.)

E táblázat csak a múlt század közepéig terjed. Igy sincs rajta János 1705-ben Nyitra megyei hadibiztos; Gábor 1741-ben nemesi fölkelési zászlótartó. László 1824-ben Nyitra megyei esküdt.

Bács-Bodrog vármegyében Ballon Pál 1830. körül levéltárnok, fia Pál 1845. biztos, jelenleg főpénztárnok; leányai Mária Széchényi Józsefné, Etelka, Baloghy Lászlóné.

Balogh család. (nebojszai és galanthai) E családról az I. kötet 138. és 140. lapján külön szakitva olvashatni. Azonban e két előnévvel élő ágazat egy törzsnek sarjadéka, noha e valószínűleg osztály folytán történt külön válásnak korát adataink hézagossága miatt meg nem határozhatjuk. Bizonyos, hogy előbb a család pusztán a nebojszai előnévvel élt, e predikátum mellett kapta Balogh Ferencz semptei várnagy 1552-ben a közös czímeres levelet is, mely — mit itt jobb metszvényben láthatni, — kék udvarban kettős keresztet, és buzogányt tartó oroszlánt ábrázol. Már 1509-ben találjuk a nebojszai ágból Jánost és pokateleki Zomor

[1]) Rajcsányi, Deduct. geneal. I. 131. II. 53. 94. 123.

Katától gyermekeit Zsófiát és Benedeket. Ez ágból származott Gergely is, korának nevezetes embere, 1579. körül országbirói itélőmester. Ezzel egy időben élt Ferencz, kinek neje Thúry Kata volt, kik azonban a családfán nincsenek.

Azonban a család szétvált ágazatait teljes összeköttetésben nem ismervén, csak egyes áganként teljesebben és kiigazítva a következő nemzékrendeket [1]) közölhetem:

I. tábla.

Nebojszai Balogh Ferencz
semptei várnagy
1552. czímert.
(1. Csepeni Biby Ágata
2. bajnai Both Dora)

- I. Lukács 1581. korponai kapitány (Hatbalmy Anna, előbb Viczay Balásné)
  - Ambrús 1569.
  - Ferencz Nyitra várm. insurg. kapit. 1617—19. (Ócskay Zsuzsi)
    - Kata 1650. testál 1666. (1. Ócskay János 2. Emődy Mátyás.)
- Orsolya (Gadóczy Imre.)
  - Zsófia †
  - Erzse †
- Anna 1601. (Appony György.)
- István (Sóky Ágnes)
  - György
    - Bora (Ghyczy Pálné.
    - Erzse (slav. Sándor László.)
  - Lukács Nyitra v. szolgabiró 1632. 1637. cs. insurg. kapit.
    - Zsuza 1642. (Nagy János.)
    - Erzse 1654. (1. Ócskay Gáspár 2. Bucsányi Zsigmond.)

II. tábla.

Galánthai
Balogh Udalrik
(Menyey N.)

- I. János 1599. (Bori Redneky Anna).
  - II. János
    - János.
  - Miklós
  - György
    - Ferencz.
  - Pál
    - Anna (Zádory István.)
- Miklós (Rohody Bora?)
  - Anna 1656. (Lipthay György.)
- Magdolna.
- Bora (Szécsényi Nagy János.)

[1]) Nagyobbára Rajcsányi idézett kéziratai és egyéb hiteles források nyomán.

III. tábla.

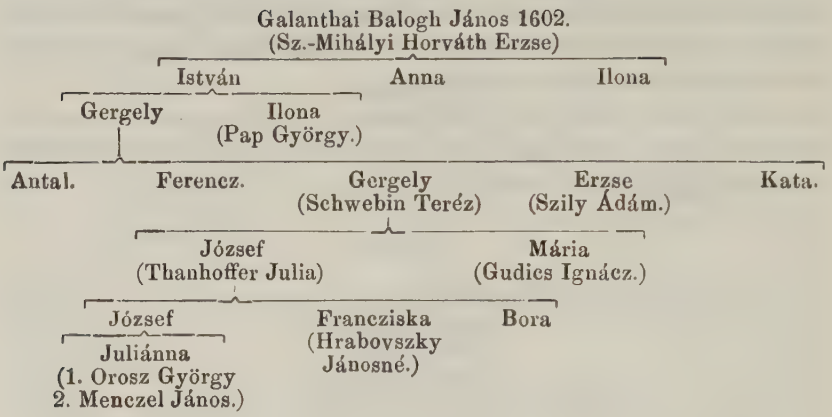

IV. tábla.

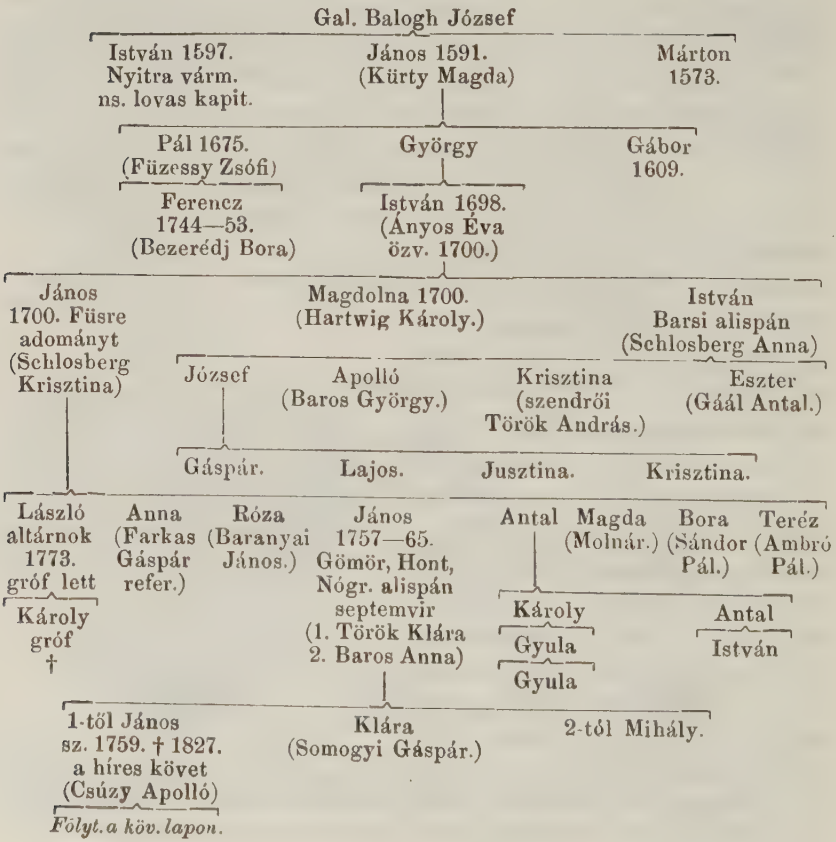

Fölyt. a köv. lapon.

1-től János, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1759. † 1827.
a híres követ
(Csúzy Apolló)

Kristóf (Hunyadi Francziska.)	Lőrincz (sz. 1787.) Tivadar.	János 1822—1861. Barsi követ (Skultety N.) Gyula. Viktor.	Ottilia (Simonyi Lőrincz.)	Bora (Plathy Mihály.)	Julia (Ocskay Lajos.)

Az I. táblán álló Kata Ocskay Jánosné 1666-ban tett végrendelete szerint Zella és Poszatka birtokon kivül 1000 frtot hagyott a nagyszombati jesuiták collegiumának [1]).

Nincsen a családfán galanthai Balogh Miklós 1683-ban szepesi prépost 1685-től váczi püspök, meghalt 1689. oct. 6-án. Ha csak a II. táblán álló I. Janosnak fia nem volt? Mert az bizonyos, hogy atyja János, de anyja Tarnóczy Ilona volt, kitől Turóczban 1625-ben született [2]) stb.

Balogh család. (Ócsai). Az I. kötet 142—143. lapján közlött helyett itt következik egy teljesebb nemzékrend:

Mihály 1600.

Dániel 1632. (Bogdányi Mária) — Gáspár?

Jeromos. — II. Mihály 1651—68. (Baloghy Eszter)

Gáspár (1. Madách Zsófia 2. Palásthy Bora) *Folytat. a köv. lapon.*	István (1. Palásthy Mária 2. Kubínyi Mária) Dániel 1745. István. Mária. András.	Erzse Mazsáry Dániel.)	Zsófia (Bene András.) Anna (Egry József.)	Mihály (Gerhard Magdolna) Zsigmond 1760. tbiró (Poturnyay Juliánna) Erzse (Kubínyi Lőrincz 2. Bakó Gábor.)	József (Laszkáry Ilona) Johanna (1. Ambrózy György 2. Gyürky István.)	György (Battik Erzse)

Péter † 1818. Zólyomi főispán v. b. titk. tan. (1. Plathy Eszter 2. Sréter Éva) — Karolina (Géczy István.)

Pál — Pál † 1824. (Foglár Anna.)

Bora (Tihanyi Dániel.)

Gáspár. † Lőrincz. † Ádám. Mihály nógr. sz.biró 1770.

[1]) Pray Mss. IV. 308. 311.

[2]) Wagner Analecta Scepus III. 122.

Gáspár, *ki az előbbi lapon.*
(1. Madách Zsófia
2. Palásthy Bora)

1-től Rákhel (Pajor Mátyás.)	2-tól Eszter (Dacsó János.)	Zsuzsa (Zmeskal Lőrincz.)	János (Beniczky Julia)	Ferencz (Egry Krisztina.)	Gábor (1. Radvánszky Erzse, 2. Bakó Zsuzsa)
			Polexina (Balogh László.)	László.	Zsuzsa (Skrabák Sámuel.)

Balogh család. (Nemcsiczi). Nyitra megyei nemes család, elszármazva Trencsén és Nógrád vármegyékbe is. Törzse A n d r á s, kinek fia I. Á d á m nagytapolcsányi várnagy, és azon uradalom tisztartója, megszerezvén ns. Ribénszky János örököseitől a n.-tapolcsányi curiát, melyre azon hely ura gr. Forgách Zsigmond (utóbb nádor) 1600. aprilis 13-án adományt adott Tavarnokon.

I. Ádám fia II. Ádám és általa neje Konecsny Ilona, leányai B o r a és J u s z t i n a, és testvére I. János 1670. febr. 15-én Bécsben kelt czímeres levélben I. Leopold királytól megnemesítettek, mely levél azon évben N.-Tapolcsányban kihirdettetett. Az ekkor nyert czímer — mint itt ábrázolva van — a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó párducz, első jobb lábával török fejet, a ballal kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronájából páncélos sisakos vitéz emelkedik ki, jobb kezével török fejet, a ballal kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családfa [1]) következő:

[1]) Családi közlés szerint.

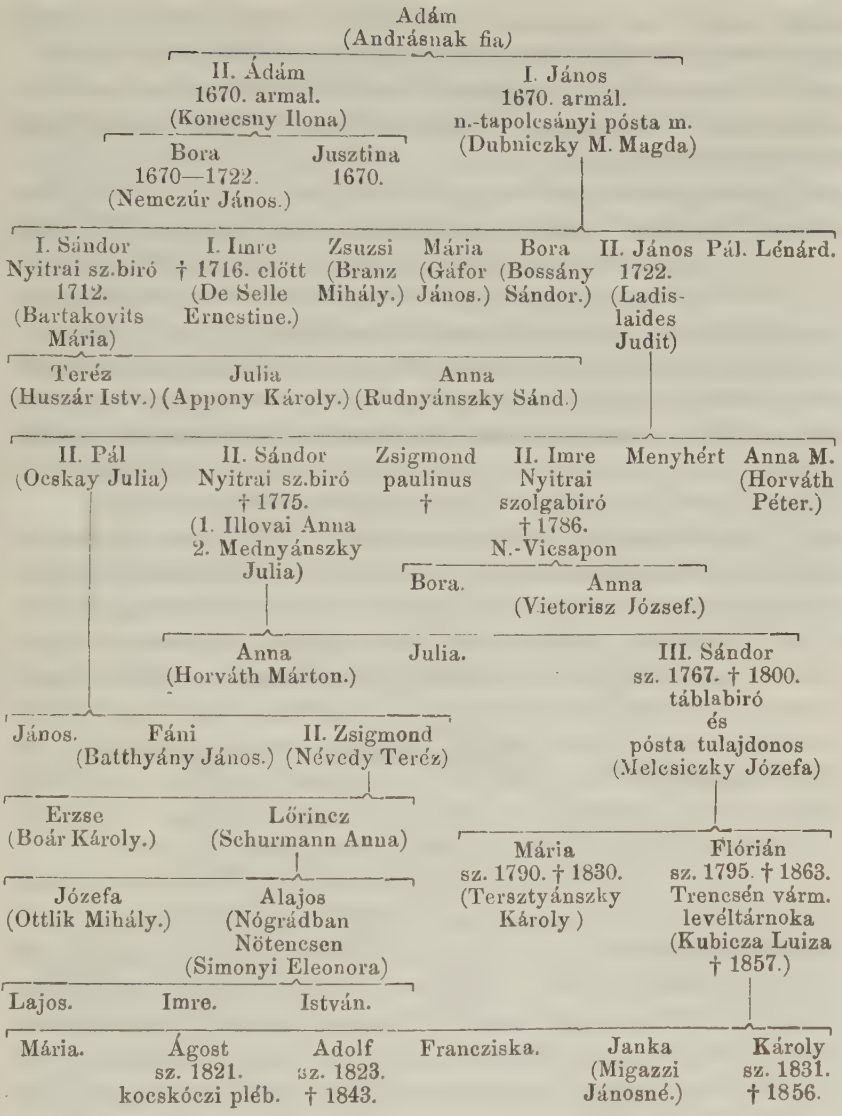

II. Ádám ága leányaiban megszakadt. I. J á n o s a nemcsiczi kuriára gróf Pálffy Pál nádortól kiváltságot nyervén, ez ág alapítója lett; egyszersmind a nagy-tapolcsányi pósta mestere volt. Rákóczy alatt 1708-ban Bercsényi Miklós által elfogatott, de nem sokára kiszabadult. Ájtatosság és tudományos kedvből beutazta Lorettót, Mária-Czelt, Rómát és Velenczét, mint ezt a családi irományok közt Colonna Cardi-

nalis bizonyítványa tanusítja. Ez idő alatt honn nemcsiczi kuriáját Eszterházy Pál nádor ótalomlevele védé. Gyermekei közül

I. Imre Nyitra megyében volt szolgabiró, nemcsiczi kuriája halála után 1718-ban idegen kezekbe esett, neje a franczia származású De Selle Ernestine volt.

I. Sándor Nyitra megyében szolgabiró volt 1712-ben. Csak leányai maradván, azok elökelő családok tagjai által vétettek nőül.

II. János kir. ügyészi háborgatás folytán magát s rokonait 1722-ben nemcsiczi birtokában gr. Pálffy Miklós nádor által megerösitteté. 1743-ban a zoborhegyi kamalduli szerzetnél 12 mise alapitványt tett. Nejével Ladislaides Judittal, (kinek testvére János nyitrai kanonok 1757-ben családi alpitványt tett) nyerte Trencsín mellett a belai birtokot. Gyermekei közül II. Imre volt nyitramegyei főszolgabiró, Nyitra-Vicsapi jószágán 1786-ban halt meg, csak leányai maradván, II. Pál és II. Sándor két ágat alapitanak.

II. Pál, előbb Livinán, utóbb Sztriczén (Trencsin v.) lakott és mint ügyvéd jeleskedett. Fia II. Zsigmond, kinek unokája Alajos Nógrád megyében Nöténcsen lakik.

II. Sándor 1759. jun. 24. anyja kérelme folytán a birodalmi pósta igazgatótól gr. Eszterházytól a tapolcsányi postára oklevelet nyer, és a szerint ott posta-mester és tulajdonos lőn. Egyszersmind szolgabiró és a helybeli egyház inspectora volt. Meghalt 1775. dec. 2-án, eltemettetett ott a temetőbeli carmeli Sz. M. kápolnában. Második neje s özvegye Mednyánszky Julia megnyerte 1776. jun. 5-én a póstai jogot fia III. Sándor részére hg. Paar birod. pósta igazgatótól.

III. Sándor N.-Tapolcsányban született 1767-ben. A családi pósta birtok mellett, melyre hg. Paartól 1791. nov. 13-án kapott decretumot, táblabiróságot is viselt. Meghalt 1800. febr. 23-án, eltemettetett a n.-tapolcsányi (részben általa is 1786-ban ujra rakatott) egyházban. Özvegye Melcsiczky Jozéfa (M. János és Victoris Krisztina leánya) (szül. 1769, april. 4. † Melcsiczen 1806. april. 11.) fia Flórián részére a póstai decretumot gr. Dichtrichstein József örök. tartom. pósta igazgatótól 1800. máj. 5-én kieszközlé. Leánya Mária-Anna Tersztyánszky Károlyné (szül. N.-Tapolcsányban 1790. oct. 19.) a Mosony megyei Oroszvári jószágot gróf Zichynek eladta. Meghalt Nádason 1830-ban, eltemettetett ugyanott.

Flórián (szül. N.-Tapolcsányban 1795. jun. 29.) a postaságért hg. Paarnak 2000 frtot fizetni kényszerült. Volt egyszersmind Nyitra várm. aljegyző. 1822-ben a tapolcsányi birtokot a postával együtt

tavarnoki gr. Traunnak 40000 frért, majd a kovarczi részt is eladta, utánna mentek a melcsiczi, vág-ujhelyi, ivanóczi birtokrészek is. Utóbb Trencsin megyénél mint adószedő, levéltárnok hivataloskodott. Meghalt Koczkóczon 1863. jun. 29-én, hol a régi egyház romjai közt a temetőben 1857. nov. 20-án elhalt neje Kubicza Alojzia (szül. Szoblahón 1803. jún. 29.) mellé temettetett. Leánya Franczi s k a (szül. Tuchinán 1826.) meghalt látogatás alkalmával hugánál Jankánál Melcsiczen 1858. nov. 20-án, s ott a templom mellé temettetett.

Ágost-Flórián (szül. Melcsiczen 1821. sept. 20.) Pappá lévén, 1844. dec. 8-án Nyitrán fölszenteltetett, s akkor ott káptalani, 1845. kiszucza-ujhelyi. 1846. kossai káplán és még azon évben juliustól koczkóczi plebános lett, és azóta ott példás buzgósággal lelkészkedik; egyszersmind a kertészetnek és tudományosságnak, főleg a hazai irodalomnak lelkes pártolója.

Balogh család. (Mankó-bükki) Az I. köt. 140. lapján van említve Károly volt cs. k. dragonyos kapitány, ki baráti Huszár József özvegyét Madách Máriát vette nőül; 1849-ben a m. honvédségnél ezredes volt, megöletett az oláhok által a világosvári fegyver letétel után nejével és mostoha fiával Huszár Józseffel együtt. Maradt fia Károly. Egy másik ágnak Balogh Pétertől kezdve ivadéka ez:

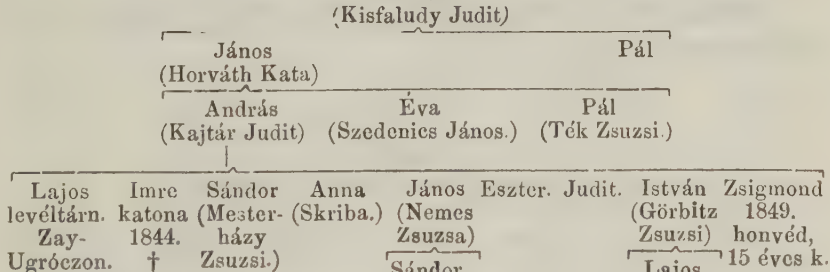

Andrásnak Kajtár Judittól a fölebbieken kivül gyermekei voltak még legidősb Zsigmond, ki 1812-ben, ismét Zsigmond, ki 1819-ben és István ki 1823-ban meghalt.

A család czímere a paizsban három strucztollat tartó könyöklő kar; a paizs sisakja fölött szintén három strucztoll.

Balogh család. (Máskép Füleki). A 144. lapon. Czímere kigazitásául és pótlatúl a következőket közölhetem. A czímeres nemes levelet B. Mihály, mint Fülekvári őrségbeli katona, és neje Horváth Kata; gyermekeik Tamás, Mihály és Erzsébet, továbbá test-

vére Gergely és ennek neje Kompa Erzse és leányuk Zsófia kapták 1629. jun. 1-én, mely Nógrád megyében azon évi sept. 26-án hirleltetett. Czimerök a paizs zöld udvarában szárnyas sas-láb, kivont kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronájából öt strucztoll (a középső és két szélső vörös, a többi fehér) emelkedik föl. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családfa tudhatólag így terjedt:

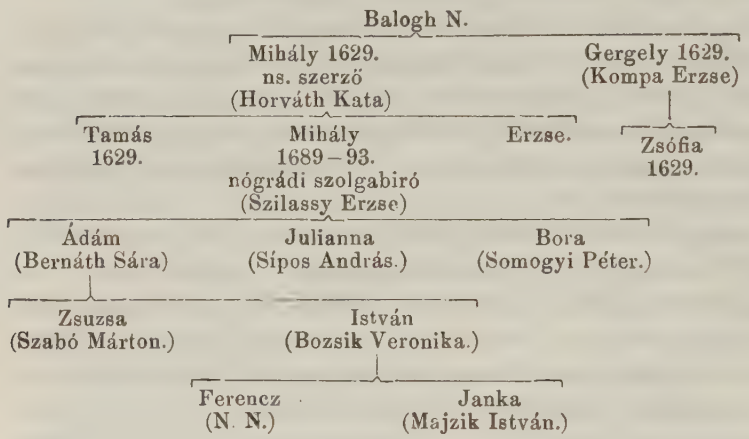

Balog család. (Szász-Csegői). Erdélyi Doboka megyei nemzetség származási fája ez:

Folyt a köv. lapon.

György, *ki az előbbi lapon.*
1771—96.
B.-Szolnok főpénzt. főbiró
(Szacsvay Éva)

Éva (galgói Rácz Imre.)	Zsigmond † 1834. mart. 22. B.-szolnoki sz.biró (Véer Karolina)	Ádám ezredes.	Ferencz † 1815. febr. 26. Dobokai főbiró (Salánky Kata.)

Julia (Tatrosy László.)	Klára (Felszegi Péter.)	Roza † 1842. (Katona Pál)

Használt czímerök a paizs udvarában jobb kezével kivont kardot, a ballal törökfejet tartó magyar vitéz; a paizs fölött két sasszárny között oroszlán (vagy zerge?)

Balogh család. (Alpestesi). A 138. lapon közlötthöz járúl a 146. lapon említett Máté, ki Szalárdy krónikája szerint (437. lap) az időben Nagyvárad alkapitánya volt.

Balogh család, mely a 147. lapon áll, nagyváradi előnéven ismeretes. Az ott közlött Feerncznek, (ki 1652-ben élt) nejétől Makrai Katától gyermekei ezek:

Ferencz
(Makrai Kata)

Zsigmond 1680. (Bydeskuti Judit)		Kata (Veres László.)

Péter 1730. (Balásfi Anna)	Rebeka	Maria (mezőbándi Kovács István.)

Zsigmond †
(Kénosi Anna.)

Baloghy család. (Baloghi) Hont és Nógrád vármegye gyökeres régi családainak egyike. Bővebb nyomozások után, — mint ez az I. köt. 148. lapján csak érintve volt, kitűnik, hogy a II. Andras király korában élt azon Comes Radun tól (1238—1250.) származik, kinek fiai Tamás, Madách, és Mike IV. Béla király által Zólyom megyében Garan melléki ősi birtokukban megerősitetnek, mint ez a VII. kötet 224. lapján megiratott. E szerint a család a kihalt Micsinszky, poltári Sóos és élő sztregovai Madách családdal egy közös törzsből eredt.

Teljesebb és kiigazított családfája következő:

I. tábla.

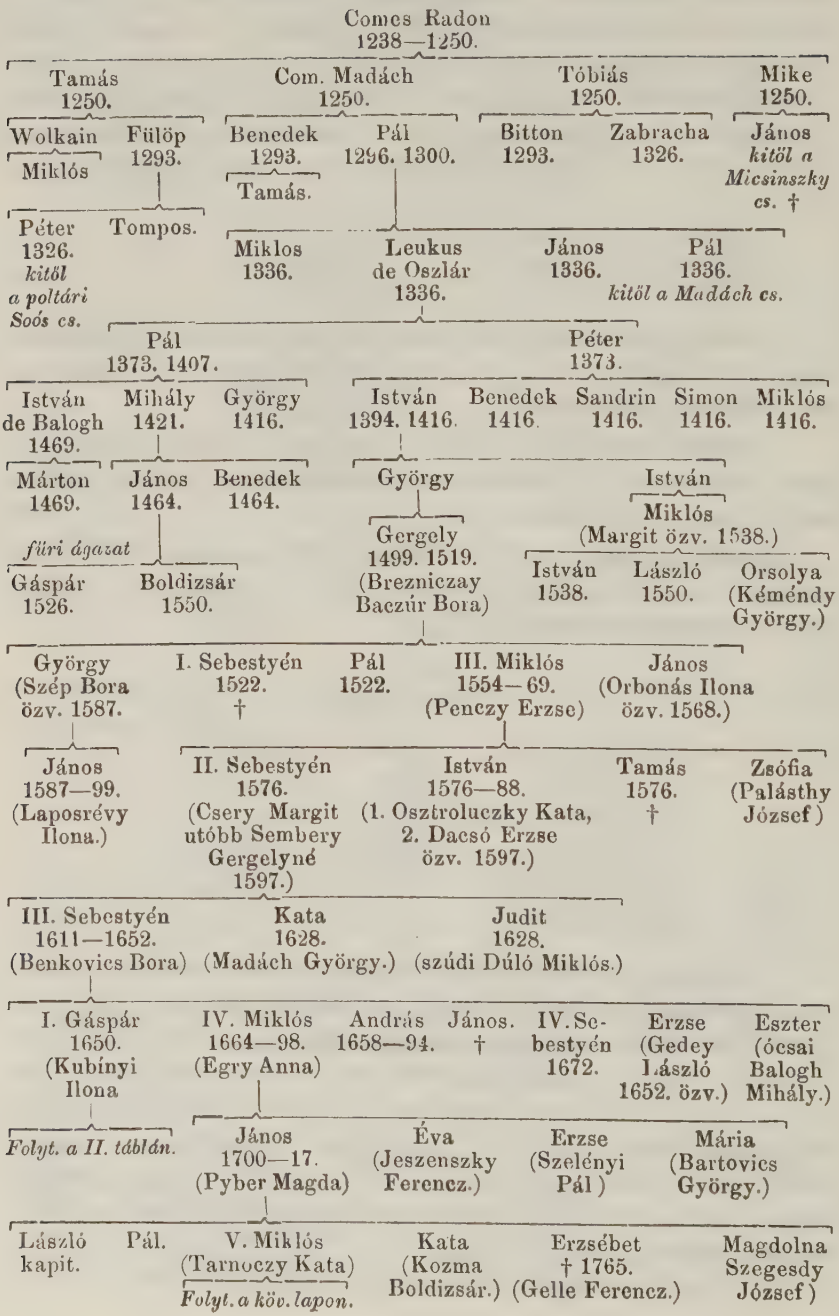
Comes Radon
1238—1250.
Tamás 1250.
Com. Madách 1250.
Töbiás 1250.
Mike 1250.
Wolkain
Fülöp 1293.
Miklós
Benedek 1293.
Tamás.
Pál 1296. 1300.
Bitton 1293.
Zabracha 1326.
János kitől a Micsinszky cs. †
Péter 1326. kitől a poltári Soós cs.
Tompos.
Miklos 1336.
Leukus de Oszlár 1336.
János 1336.
Pál 1336. kitől a Madách cs.
Pál 1373. 1407.
Péter 1373.
István de Balogh 1469.
Mihály 1421.
György 1416.
István 1394. 1416.
Benedek 1416.
Sandrin 1416.
Simon 1416.
Miklós 1416.
Márton 1469.
János 1464.
Benedek 1464.
György
István
Miklós (Margit özv. 1538.)
fiúri ágazat
Gergely 1499. 1519. (Brezniczay Baczúr Bora)
István 1538.
László 1550.
Orsolya (Kéméndy György.)
Gáspár 1526.
Boldizsár 1550.
György (Szép Bora özv. 1587.
I. Sebestyén 1522. †
Pál 1522.
III. Miklós 1554—69. (Penczy Erzse)
János (Orbonás Ilona özv. 1568.)
János 1587—99. (Laposrévy Ilona.)
II. Sebestyén 1576. (Csery Margit utóbb Sembery Gergelyné 1597.)
István 1576—88. (1. Osztroluczky Kata, 2. Dacsó Erzse özv. 1597.)
Tamás 1576. †
Zsófia (Palásthy József)
III. Sebestyén 1611—1652. (Benkovics Bora)
Kata 1628. (Madách György.)
Judit 1628. (szúdi Dúló Miklós.)
I. Gáspár 1650. (Kubínyi Ilona
IV. Miklós 1664—98. (Egry Anna)
András 1658—94.
János. †
IV. Sebestyén 1672.
Erzse (Gedey László 1652. özv.)
Eszter (ócsai Balogh Mihály.)
Folyt. a II. táblán.
János 1700—17. (Pyber Magda)
Éva (Jeszenszky Ferencz.)
Erzse (Szelényi Pál)
Mária (Bartovics György.)
László kapit.
Pál.
V. Miklós (Tarnoczy Kata)
Folyt. a köv. lapon.
Kata (Kozma Boldizsár.)
Erzsébet † 1765. (Gelle Ferencz.)
Magdolna Szegesdy József)

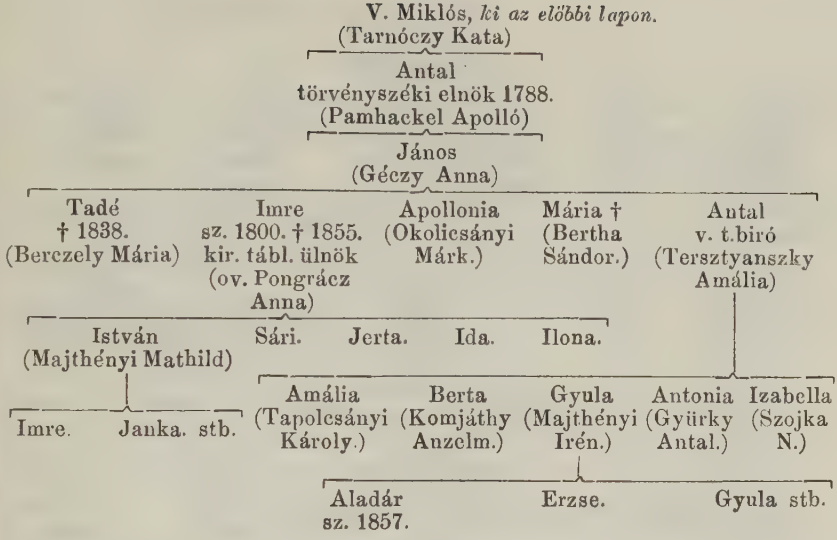

II. tábla.

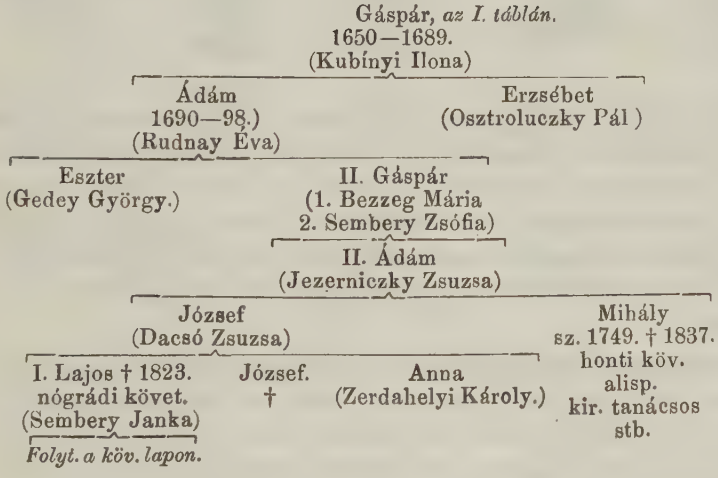

*) Minthogy I. Lajosnak a következő lapon a családfára mind a tizenkét gyermeke egy sorba fel nem fért, a táblán nem álló leányai még születési rendben következők : 4. Zsuzsi hajniki Bezzegh Péterné. 5. Luiza, Teutsch Józsefné Kassán. 8. Janka Freyburg Lajos nyug. kapit. első neje. 9. Nelli gyürki Gyürky Medardné. 11. Etelka Freyburg Lajos másod neje. 12. Anna Dessevffy Tituszné.

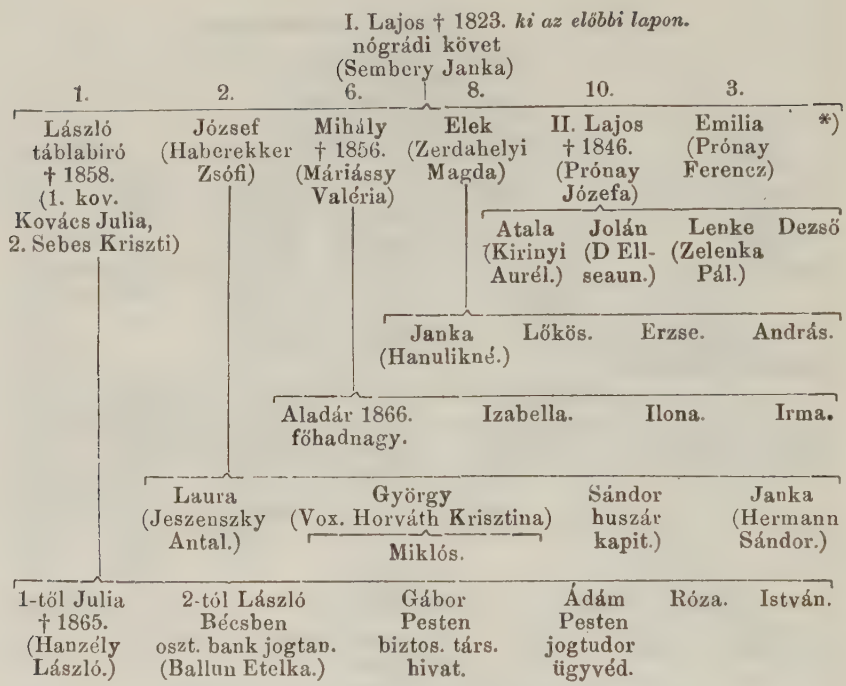

A család történeti adatait nagyobbára az I. kötetben közöltük, főleg a birtok viszonyokra megemlíthető még : hogy Oszlári Leukus vagyis magyarosan Lőkösnek fiai Péter és Pál 1373-ban kir. adományt kaptak Nógrád megyei Kürt és Zobor pusztára, 1375-ben Balogh birtokukra ótalom levelet, 1382-ben kapják Nógrádban Sápot, 1394-ben Hontban Pribélyt, 1400-ban meghatároltatják Balogh helységet stb.

Balpataky család. (Balpataki). Sáros vármegyei régi birtokos és most is virágzó nemes családnak adom itt családfáját, mikép az elöttem fekvő két rendbeli, egymástól eltérő, és elégtelen adatok hiányában teljesen össze sem egyeztethető táblázatok [1]) szerint lehetséges :

[1]) Az egyiket Barna Mihály a jászói, leleszi convent s más levéltárak okmányos kivonatai nyomán igyekezett összeállítani, a másik Kolossy M. szivességéből jutott hozzám, mily kútfők után szerkesztve? — nem tudom. De ennek is — főleg elején — az oklevelekkel ellenkező szerkezetében tévedései szembetünök, és így — ha ezen adatok után nem sikerült a tévedéseket itt sem elkerülnöm, forrásaimat okozhatni.

I. tábla.

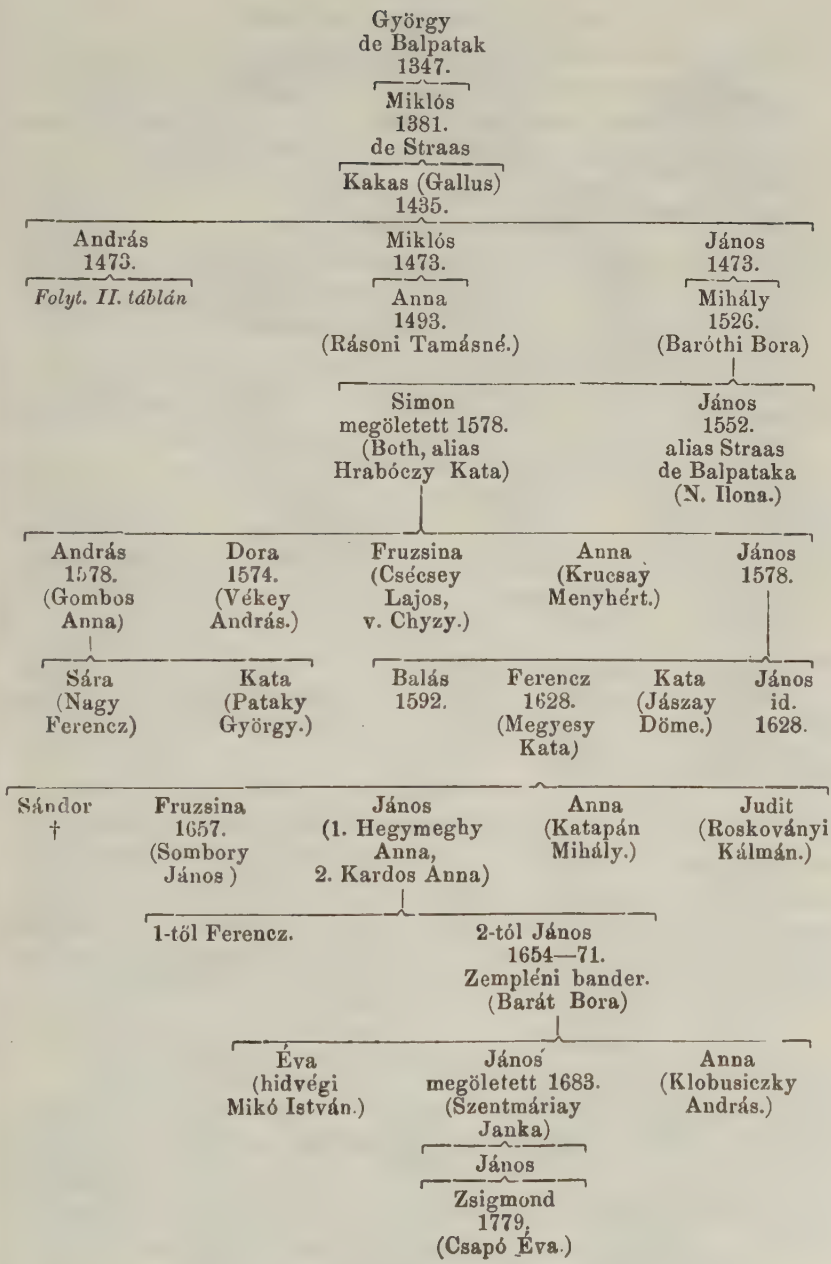
György
de Balpatak
1347.
Miklós
1381.
de Straas
Kakas (Gallus)
1435.
András
1473.
Folyt. II. táblán
Miklós
1473.
Anna
1493.
(Rásoni Tamásné.)
János
1473.
Mihály
1526.
(Baróthi Bora)
Simon
megöletett 1578.
(Both, alias
Hrabóczy Kata)
János
1552.
alias Straas
de Balpataka
(N. Ilona.)
András
1578.
(Gombos
Anna)
Dora
1574.
(Vékey
András.)
Fruzsina
(Csécsey
Lajos,
v. Chyzy.)
Anna
(Krucsay
Menyhért.)
János
1578.
Sára
(Nagy
Ferencz)
Kata
(Pataky
György.)
Balás
1592.
Ferencz
1628.
(Megyesy
Kata)
Kata
(Jászay
Döme.)
János
id.
1628.
Sándor
†
Fruzsina
1657.
(Sombory
János)
János
(1. Hegymeghy
Anna,
2. Kardos Anna)
Anna
(Katapán
Mihály.)
Judit
(Roskoványi
Kálmán.)
1-től Ferencz.
2-tól János
1654—71.
Zempléni bander.
(Barát Bora)
Éva
(hidvégi
Mikó István.)
János
megöletett 1683.
(Szentmáriay
Janka)
Anna
(Klobusiczky
András.)
János
Zsigmond
1779.
(Csapó Éva.)

II. tábla.

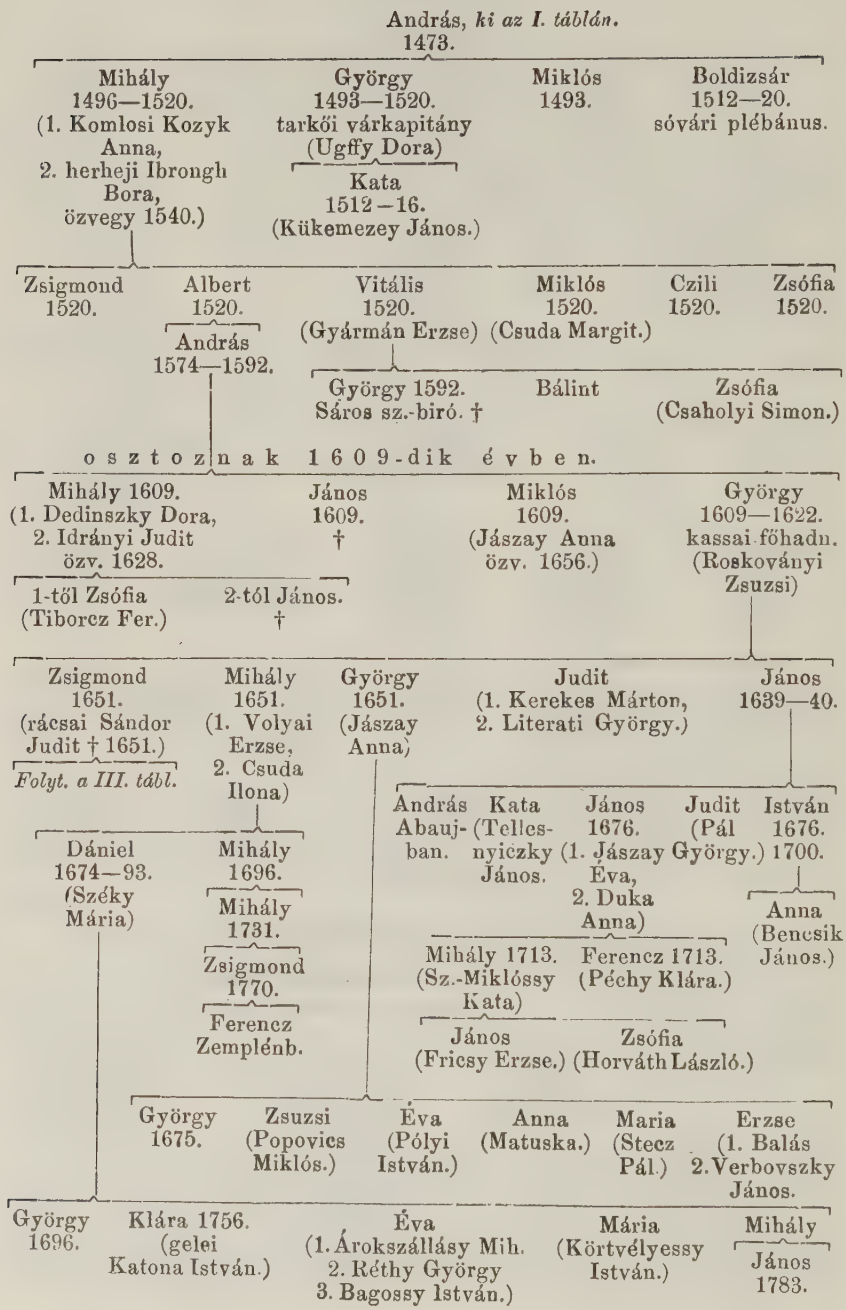
András, ki az I. táblán.
1473.
Mihály 1496—1520. (1. Komlosi Kozyk Anna, 2. herheji Ibrongh Bora, özvegy 1540.)
György 1493—1520. tarkői várkapitány (Ugffy Dora)
Kata 1512—16. (Kükemezey János.)
Miklós 1493.
Boldizsár 1512—20. sóvári plébánus.
Zsigmond 1520.
Albert 1520.
András 1574—1592.
Vitális 1520. (Gyármán Erzse)
Miklós 1520. (Csuda Margit.)
Czili 1520.
Zsófia 1520.
György 1592. Sáros sz.-biró. †
Bálint
Zsófia (Csaholyi Simon.)
osztoznak 1609-dik évben.
Mihály 1609. (1. Dedinszky Dora, 2. Idrányi Judit özv. 1628.
János 1609. †
Miklós 1609. (Jászay Anna özv. 1656.)
György 1609—1622. kassai főhadn. (Roskoványi Zsuzsi)
1-től Zsófia (Tiborcz Fer.)
2-tól János. †
Zsigmond 1651. (rácsai Sándor Judit † 1651.)
Folyt. a III. tábl.
Mihály 1651. (1. Volyai Erzse, 2. Csuda Ilona)
György 1651. (Jászay Anna)
Judit (1. Kerekes Márton, 2. Literati György.)
János 1639—40.
András Abauj-ban.
Kata (Tellesnyiczky János.)
János 1676. (1. Jászay Éva, 2. Duka Anna)
Judit (Pál György.)
István 1676. 1700.
Anna (Benesik János.)
Dániel 1674—93. (Széky Mária)
Mihály 1696.
Mihály 1731.
Zsigmond 1770.
Ferencz Zemplénb.
Mihály 1713. (Sz.-Miklóssy Kata)
Ferencz 1713. (Péchy Klára.)
János (Fricsy Erzse.)
Zsófia (Horváth László.)
György 1675.
Zsuzsi (Popovics Miklós.)
Éva (Pólyi István.)
Anna (Matuska.)
Maria (Stecz Pál.)
Erzse (1. Balás 2. Verbovszky János.
György 1696.
Klára 1756. (gelei Katona István.)
Éva (1. Árokszállásy Mih. 2. Réthy György 3. Bagossy István.)
Mária (Körtvélyessy István.)
Mihály
János 1783.

III. tábla.

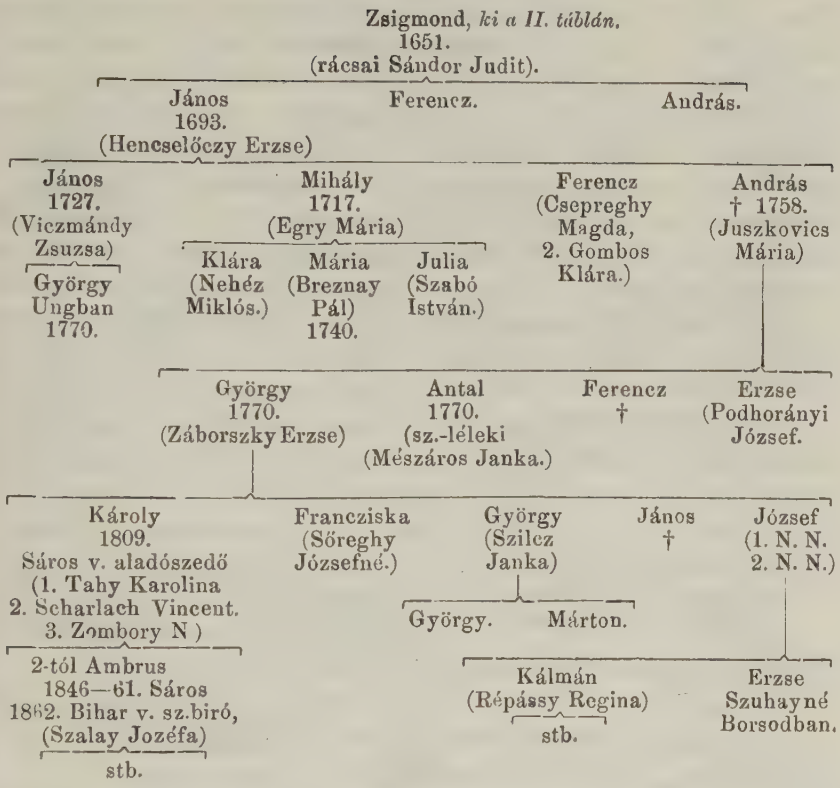

Az I. táblán álló Simon neje Hrabóczy Kata után örökösödvén, ága Zemplén megyébe telepedett s ott halt ki a múlt század végén, vagy a jelennek elején. Ugyanazon táblán Ferenczneк és nejének Megyessy Katának ága Erdélybe szakadt és egy ideig ott virágzott.

A II. és főképen a III. tábla a Sáros megyei ágazatot tünteti fel, mellék hajtásaival. A most élők sorában leljük Károlynak és Józsefnek utódait: Ambrust stb.

Banchy család. (Laskodi és Vehéczi). Zemplin megyének régi, de fiágon kihalt nemes családa. Első előnevét a Szabolcs megyei Laskodról irá. 1486-ban élt laskodi Banchy Iván, de ennek Benedek fiától unokája János 1542-ben Báthori Istvántól kapta Zemplénben Vehéczet örökjogon, és a leleszi Convent előtt bevallás utján Zemplénben a XVI. XVII. században virágzott a család. Ismert nemzékrende ez :

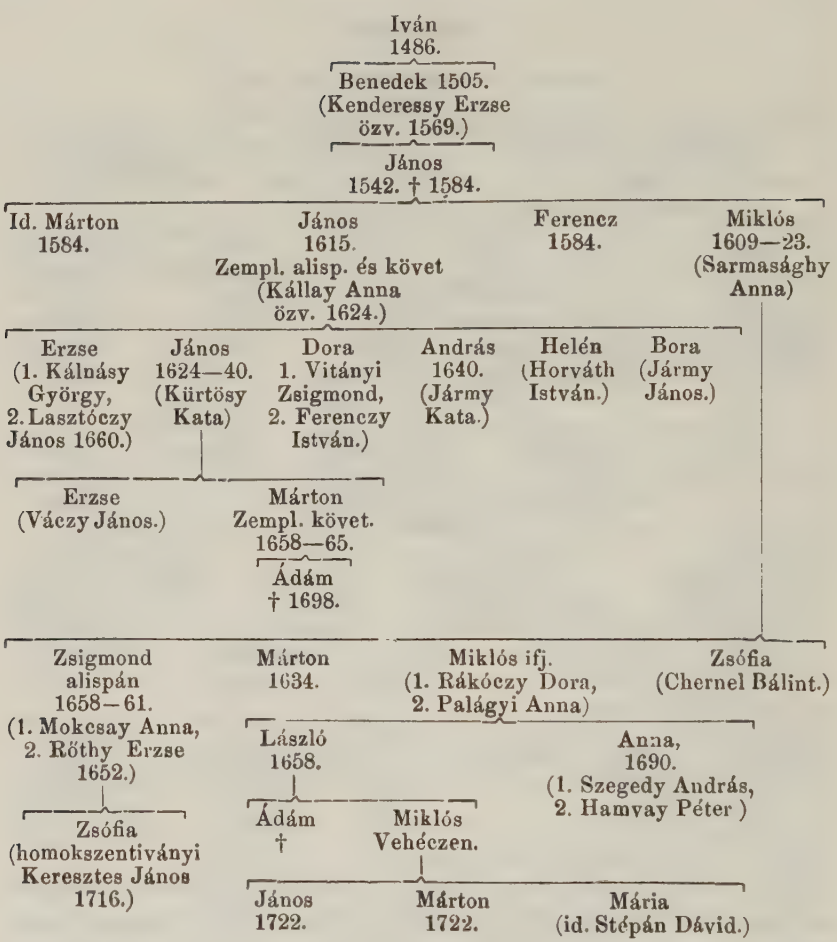

Czímere a paizs udvarában hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első lábait egy vár kapu megragadására kinyújtva; a paizs fölötti sisak koronájából szintén oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával bárdforma kést tartva.

Bánffy család. (Losonczi). Eredete vizsgálatával máig sincs teljes világosságban a történelmi birálat. A család levéltári adatai után szerkesztett ujabb genealogia, mely fonák czáfolatos tért egy, kezdetén elakadt, biographiai gyüjteményben [1]) lelt, Tomizobát igényli törzseül. Béla névtelen jegyzője tanusága szerint [2]) Tomizobá-tól szár-

[1]) „Magyarok Életrajzai" Kerekgyártó Árpádtól. Pest, 1858. 273. lap.
[2]) Anonymus 57. fej. Horvát István, Gyökeres nemz. 77.

mazott az először Zala megyében föltünt Tomaji nem (genus), és ebből hozzák le a losonczi Losonczy és losonczi Bánffy családokat. Hogy a Tomaj nemzetség [1]) már a XIV. honos volt Nógrád megyében, azt egy érdekes emlék is, Losoncz táján a Gácsfalvi régi egyház felirata [2]) mutatja, mely szerint az a Tomaj nembeli Dénes fiának Tamásnak fia Tamás alatt kezdett építetni. Mindezek a Tomaj nemből származtatás valószinüségét mutatják, sőt az előttem fekvő és Hodor K. által Mike Sándor gyüjteményéből vett genealogia is már ezen eredeztetést követi firól fira. Az meg már kétségtelenül bizonyos a fenmaradt oklevelek szerint, hogy a kihalt Losonczy családdal a losonczi Bánffyak egy törzsből származtak. Mindazáltal itt a tér szüke miatt is a még teljesen nem tisztázható, régiebb nemzedékek vérségét bővebb nyomozásoknak hagyva fenn, a nemzékrendet csak a család tagjai fölött irt multszázadi halotti beszédeknek tekintetbe vételével azon Istvántól kivánom teljesen eléterjeszteni, ki e munka I. kötetének 164. lapján II. Istvánnak jelölve látható, és ki a család régiebb tudomása szerint első vette föl a Bánffy nevezetet. Ezen István volt valószinüleg az, kit [3]) oklevelek szerint 1424-ben Dénesnek fiául és szörényi bánul, (majd tán erdélyi vajdául is) találunk, és kinek anyja lett volna Genyő Anna.

Az itt közlött családfán az I. táblán álló Jánosnak fia Zsigmond Fejér megye főispánja is volt.

A III. táblán álló Dénes 1606-ban volt váradi kapitány.

A IV. tábla második ízén Dénesnek fia György szintén volt Doboka vármegye főispánja.

A család czímere a paizs kék udvarában arany koronából kiemelkedő kardos grif, ugyan az a paizs fölött is.

A családfa következő:

---

[1]) Lásd okleveleit Fejér Cod. Dipl. IV. 2. 401. IV. 3. 37. VII. 1. 338. és VII. 5. 367. stb.

[2]) Mocsáry Ans. Nógrád várm. leirása. I. 104.

[3]) Lásd a Losonczi családot e munka VII. kötet 177. lapon. Az ugyan ezen Istvánnál említett fiúsítás kérdése Kővári táblázata tévedésének mutatkozik.

I. tábla.

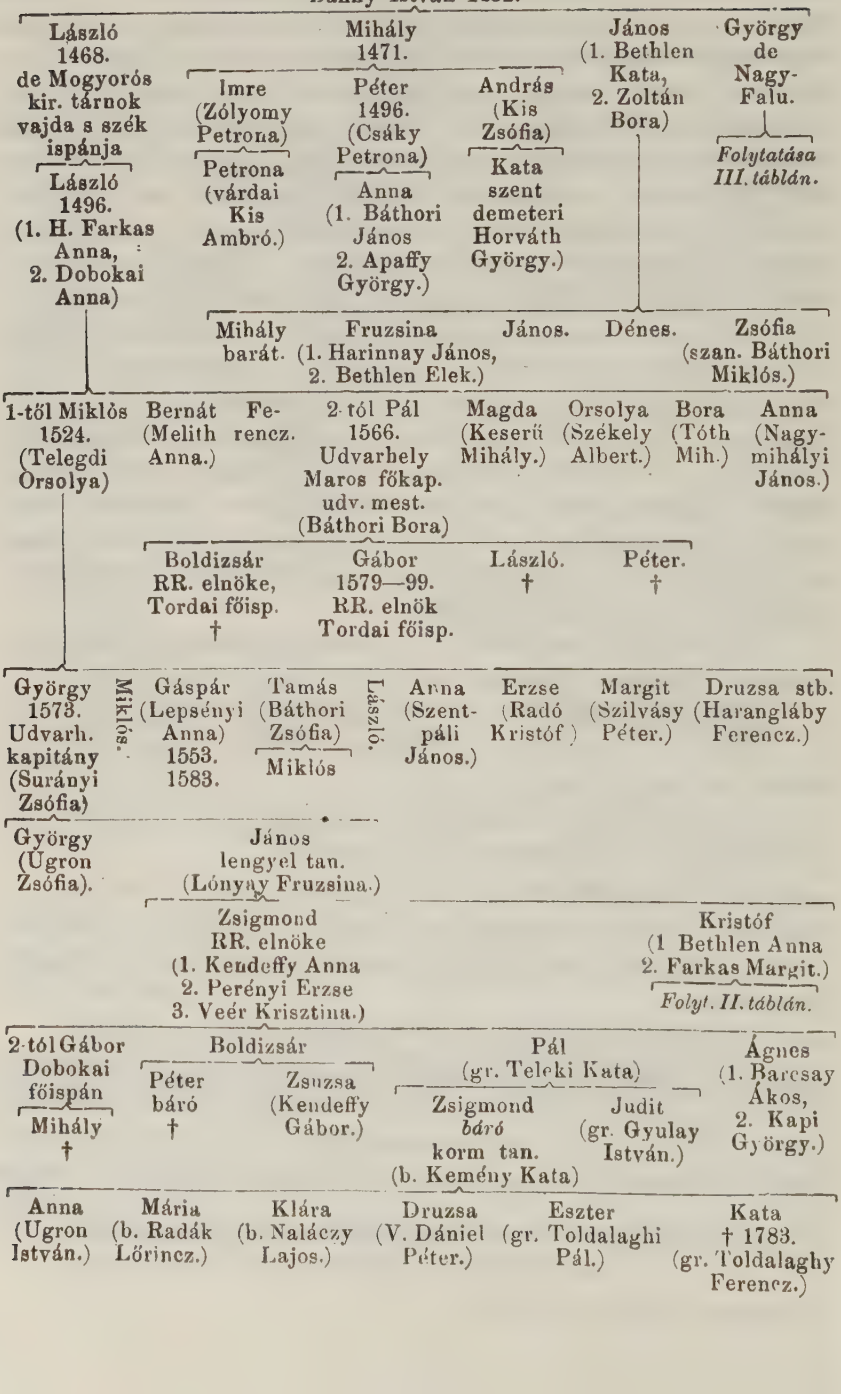
Bánffy István 1452.
László 1468. de Mogyorós kir. tárnok vajda s szék ispánja
Mihály 1471.
János (1. Bethlen Kata, 2. Zoltán Bora)
György de Nagy-Falu.
Folytatása III. táblán.
Imre (Zólyomy Petrona)
Péter 1496. (Csáky Petrona)
András (Kis Zsófia)
László 1496. (1. H. Farkas Anna, 2. Dobokai Anna)
Petrona (várdai Kis Ambró.)
Anna (1. Báthori János 2. Apaffy György.)
Kata szent demeteri Horváth György.)
Mihály barát.
Fruzsina (1. Harinnay János, 2. Bethlen Elek.)
János.
Dénes.
Zsófia (szan. Báthori Miklós.)
1-től Miklós 1524. (Telegdi Orsolya)
Bernát (Melith Anna.)
Ferencz.
2-tól Pál 1566. Udvarhely Maros főkap. udv. mest. (Báthori Bora)
Magda (Keserű Mihály.)
Orsolya (Székely Albert.)
Bora (Tóth Mih.)
Anna (Nagymihályi János.)
Boldizsár RR. elnöke, Tordai főisp. †
Gábor 1579—99. RR. elnök Tordai főisp.
László. †
Péter. †
György 1573. Udvarh. kapitány (Surányi Zsófia)
Miklós.
Gáspár (Lepsényi Anna) 1553. 1583.
Tamás (Báthori Zsófia)
László.
Miklós
Anna (Szentpáli János.)
Erzse (Radó Kristóf)
Margit (Szilvásy Péter.)
Druzsa stb. (Haranglábi Ferencz.)
György (Úgron Zsófia).
János lengyel tan. (Lónyay Fruzsina.)
Zsigmond RR. elnöke (1. Kendeffy Anna 2. Perényi Erzse 3. Veér Krisztina.)
Kristóf (1 Bethlen Anna 2. Farkas Margit.)
Folyt. II. táblán.
2-tól Gábor Dobokai főispán
Mihály †
Boldizsár
Péter báró †
Zsuzsa (Kendeffy Gábor.)
Pál (gr. Teleki Kata)
Zsigmond báró korm tan. (b. Kemény Kata)
Judit (gr. Gyulay István.)
Ágnes (1. Barcsay Ákos, 2. Kapi György.)
Anna (Ugron István.)
Mária (b. Radák Lőrincz.)
Klára (b. Naláczy Lajos.)
Druzsa (V. Dániel Péter.)
Eszter (gr. Toldalaghi Pál.)
Kata † 1783. (gr. Toldalaghy Ferencz.)

II. tábla.

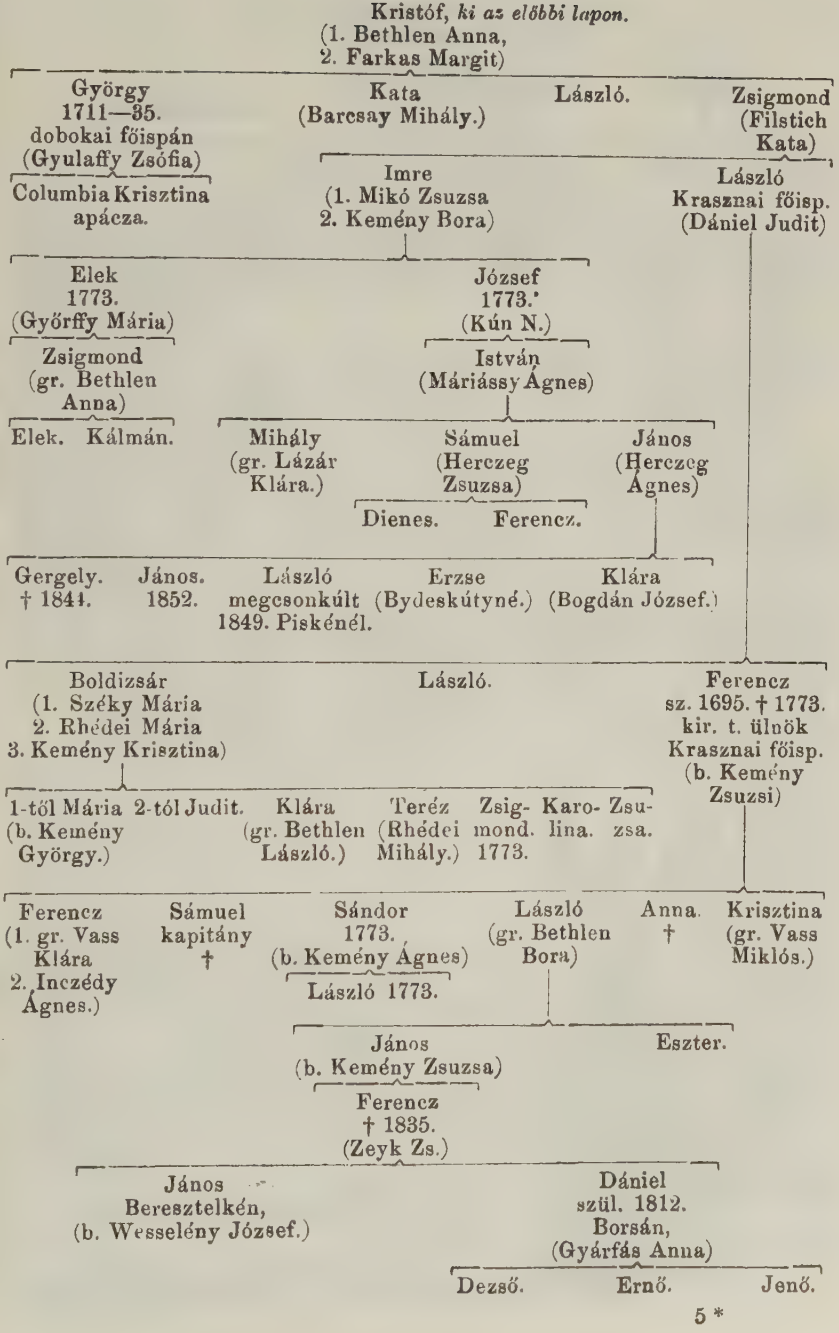
Kristóf, *ki az előbbi lapon.*
(1. Bethlen Anna,
2. Farkas Margit)
György
1711—35.
dobokai főispán
(Gyulaffy Zsófia)
Columbia Krisztina
apácza.
Kata
(Barcsay Mihály.)
László.
Zsigmond
(Filstich
Kata)
Imre
(1. Mikó Zsuzsa
2. Kemény Bora)
László
Krasznai főisp.
(Dániel Judit)
Elek
1773.
(Győrffy Mária)
Zsigmond
(gr. Bethlen
Anna)
Elek. Kálmán.
József
1773.
(Kún N.)
István
(Máriássy Ágnes)
Mihály
(gr. Lázár
Klára.)
Sámuel
(Herczeg
Zsuzsa)
Dienes. Ferencz.
János
(Herczeg
Ágnes)
Gergely.
† 1844.
János.
1852.
László
megcsonkult
1849. Piskénél.
Erzse
(Bydeskútyné.)
Klára
(Bogdán József.)
Boldizsár
(1. Széky Mária
2. Rhédei Mária
3. Kemény Krisztina)
László.
Ferencz
sz. 1695. † 1773.
kir. t. ülnök
Krasznai főisp.
(b. Kemény
Zsuzsi)
1-től Mária
(b. Kemény
György.)
2-tól Judit.
Klára
(gr. Bethlen
László.)
Teréz
(Rhédei
Mihály.)
Zsig-
mond.
1773.
Karo-
lina.
Zsu-
zsa.
Ferencz
(1. gr. Vass
Klára
2. Inczédy
Ágnes.)
Sámuel
kapitány
†
Sándor
1773.
(b. Kemény Ágnes)
László 1773.
László
(gr. Bethlen
Bora)
Anna.
†
Krisztina
(gr. Vass
Miklós.)
János
(b. Kemény Zsuzsa)
Eszter.
Ferencz
† 1835.
(Zeyk Zs.)
János
Beresztelkén,
(b. Wesselény József.)
Dániel
szül. 1812.
Borsán,
(Gyárfás Anna)
Dezső.
Ernő.
Jenő.

III. tábla.

György, *ki az I. táblán.*
(Loránffy Kata)
Bonczidán

Ferencz | Zsigmond 1496. | Bernát. | István (Báthori Zsófia)

Ferencz: Kristóf. † | Dienes.

Zsigmond 1496.: Zsófia (Károlyi Láncz László.) | Magda (1. Bogáthy 2. Keserü Mihály.)

István (Báthori Zsófia): László tanácsos 1560. (Vancsa Erzse.) | Miklós. 1560. | János. | Farkas (Gálffy Bora.) | Mihály. 1548. | István | Anna (Csaholy Bold.) | Kata (Literati Szolnoki László.) | Bora (Harang-láby Miklós.)

István: Kristóf 1578. Kolosi főispán (Bocskai Judit) | Farkas 1578. udvarh. kapit. Dobokai főisp. (Bethlen Klára)

Kristóf 1578.: Dénes váradi kap. (Báthori Anna.) | László. † | Bálint. †

Farkas 1578.: Zsigmond † 1595. (Bethlen Judit.) | István (Károlyi Kata.) | Péter (Somlyai Kriszt.) | Ferencz Wittembergben tanúlt. | Mihály de Zentelke (1. Károlyi Fruzsina, 2. Nagy Judit)

Zsigmond: 1-től Zsigmond 1638—46. B. Szolnok főisp. kir. tábl. ülnök (Nemes Anna) | Farkas 1685—1702. Dobokai főispán *báró lett 1699.* (Barcsay Erzse) | Farkas † 1761. kir. tábl. elnök (Bagosy Erzse)

Bora (Keresztes András.)

György Dobokai főispán Szamosujvári kapitány gróf lett (Torma Kata.)

Dienes: 2-tól Diénes Kolozsi főispán ország fővezér lefejeztetett 1674. (Bornemisza Kata) | *Folyt. a IV. táblán.*

Zsuzsa (Kende Gábor.)

Farkas: Farkas 1783. RR. elnöke † 1794. | Mihály cs. kir. kam. 1746. (Kemény Teréz.) | Pál †

Mihály: László † 1806. (Bethlen Bora) | Farkas † | Pál.

Farkas †: Gerg. †1825. | László. † 1839. | Miklós főisp. *1856. gr. lett* (Bethlen Kata). | Pál Fehér v. k. †1862.

László †: Béla. | György. | Eliz (gr. Berchtold Richard.)

Pál †: Krisztina (Dániel Gábor.) | György sz. 1739. † 1805. alezredes Krasznai admin. (Wesselényi Zsuzsa) | Erzse (Bethlen Ádám.) | Zsuzsa (Szilvásy János.)

György: Farkas † (b. Miske Teréz.) | István (Bája Mária) | Ádám. † | József. † | Zsuzsa (1. gr. Nemes Gy. 2. Scharlach tábornok.)

István: Albert Krasznai főisp. | Józéfa † 1841. (Szalbeck Jakab.) | Polexina

Albert: Ádám † 1859. jan. 15. | György. | Albert (gr. Eszterházy Ágnes.) | stb.

IV. tábla.

Báró Diénes, *ki a III. táblán.*
Kolozsi főispán és orsz. fővezér,
lefejeztetett 1674.
(Bornemisza Kata)

György
1696. *gróf* † 1706.
(1. Bethlen Klára,
2. o. Daniel Zsófia)

Dénes Kolozsi főispán † 1709.	György Dobokai főispán † 1735. (Toroczkay Ágnes)	Kata (báró Wesselény István.)	Klára (gróf Bethlen Ádám)	Mária (gróf Gyulay Ferencz.)	Zsuzsa (1. b. Jósika Imre, 2. b. Hugenport Ker. Arnold.)	Krisztin. (báró Kemény Zsigm.

Dienes kathol. Kolosi főispán v. b. t tan. † 1780. (Barcsay Ágnes)	Kata † 1745. (gr. Székely László.)	Klára (b. Szentkereszti Samu)	Ágnes (b. Dániel István.)	Anna.	Zsuzsa.

György sz. 1746. † 1822. erd. gubernator (gr. Palm Jozéfa)	Dienes † 1773. apr. 19.	Gergely. †	Ágnes (gr. Eszterházy János.)

Diénes † 1854. (b. Schilling Constadt Janka.)	György † 1832. (b. Kemény Anna.)	Ferencz elesett 1813. (N. N.)	József. † 1858.	Jozéfa (gr. Thurn Rajmond.)

Bangya család. (Előbb Philo). Trencsin megyei nemes család, melyet Philo János esztergomi kanonok (1582—1602 barsi, majd komáromi főesperes [1]) alapított, ez és testvére (Filo) Zachariás kapván III. Ferdinánd királytól 1638-ban a czímeres nemes levelet [2]). Ennek fia volt János, ennek pedig Farkas, ki Bangya Venczelnek özvegyét vévén nőül, innen utódai Bangya máskép Philo nevet vettek föl. Ezen Philo máskép Bangya Farkastól a család származása következő:

[1]) Memoria Basilicae Strigoniensis pag. 146.

[2]) Jelenleg az eredeti Trencsinben Bangya Istvánnál őriztetik.

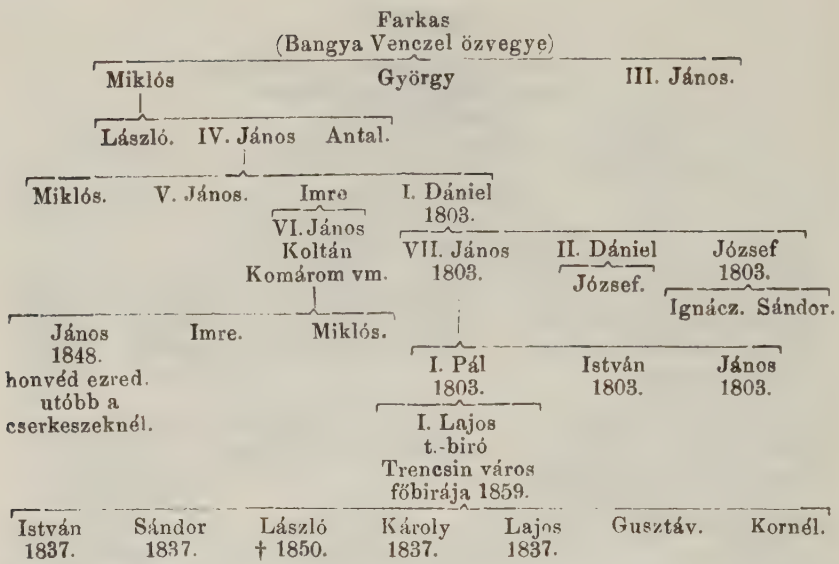

A családnak birtokai Nyitra megyében Emőkén és Illósfalván voltak és ezekről keltezi előnevét.

Az ujabb időkben I. Pálnak fia Lajos Trencsin vármegye táblabirája és Trencsin szabad kir. városnak (az ujabb időkben a protestáns részről első) birája volt.

A család czimerét az előbbi lapon a metszvény ábrázolja, áll ez a paizs kék udvarában hármas hegyen ágaskodó oroszlánból, első jobb lábával piros rózsát, a ballal nyilat tartva, mely fölött arany csillag ragyog; a paizs fölötti sisak koronájából hasonló oroszlán emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.

Bánhidy család. Eredetét homály fedi. Az I. kötet 171. lapon érintett adatokból csak az kétségtelen bizonyos, hogy a czímeres nemes levelet Bánhidy Ferencz kapta 1718-ban III. Károly királytól, mely szerint czimere a paizs kék udvarában egyszarvú (unicornis), első lábaival koszorúzott lándzsát tartva, fölötte jobbról ezüst félhold, balról arany nap ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján három strucztoll leng. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A szerzőnek úgy látszik, fia volt Gáspár, ki 1740-ben Hont megyében élt, ennek nővére lehetett Anna, az 1740-ben nemesített Stummer Györgyné. Utóbb a család a Tiszántúl Arad és Csanád megyébe telepedett, az előbb nevezett megyében 1771-ben hirdettetve ki nemességét. Az utóbbi megyében Bánhidy Antal egykor (1829. kö-

rül) alispán, majd királyi tanácsos, 1859-ben ausztriai birodalmi báróságra emeltetett, és ily családfát alkotott:

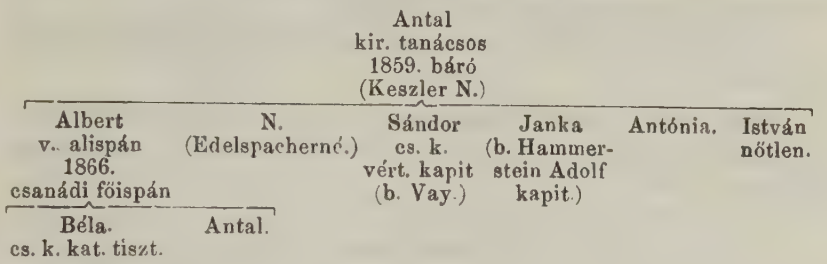

Bánky család. (Bánkházi). Veszprém megyei család, melyből György 1651. január 3-án Bánk vagy Bánkháza, Felső és Alsó-Nyeskenye, Börcsháza, Kökeháza, és Berenthe Veszprém megyei, úgy egyébb Győr, Komáromy Fejér és Moson megyei ősi birtokaira anyjával Hrastonaczky Erzsébettel együtt uj kir. adományt vitt.

Bánóczy család. Trencsén vármegyében honos. A czímeres nemes levelet Bánóczy Simon, János, Sámuel, Anna és Esztera nyerték III. Ferdinand királytól és az 1655-ben Trencsin vármegyében kihirdettetett.

Családfájok említett Sámueltől következőleg terjedt:

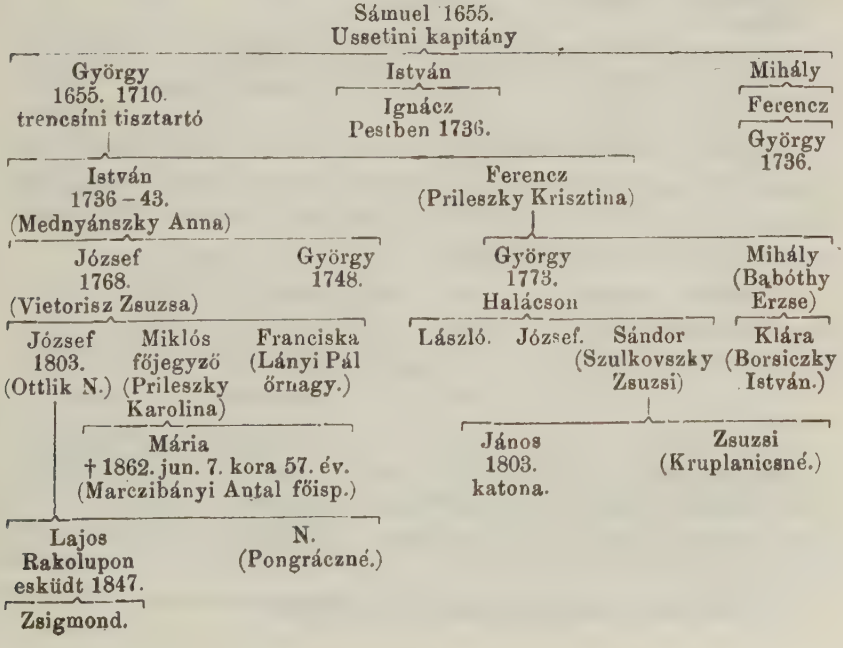

A család tagjai a Trencsén megyei nemesi összeirások szerint Adamóczon, Halácson, Kis-Biróczon és Kis-Zsambokréthen lakoztak. Némelyike Adamóczról előnevet is vett föl.

Józsefnek fia Mihály e század elején nevezett megye főjegyzője volt.

Baracskay család. (Nagy-Baracskai †) Bars vármegyei Nagy-Baracskáról nevezett és kihalt család. Ismert családfája [1]) következő:

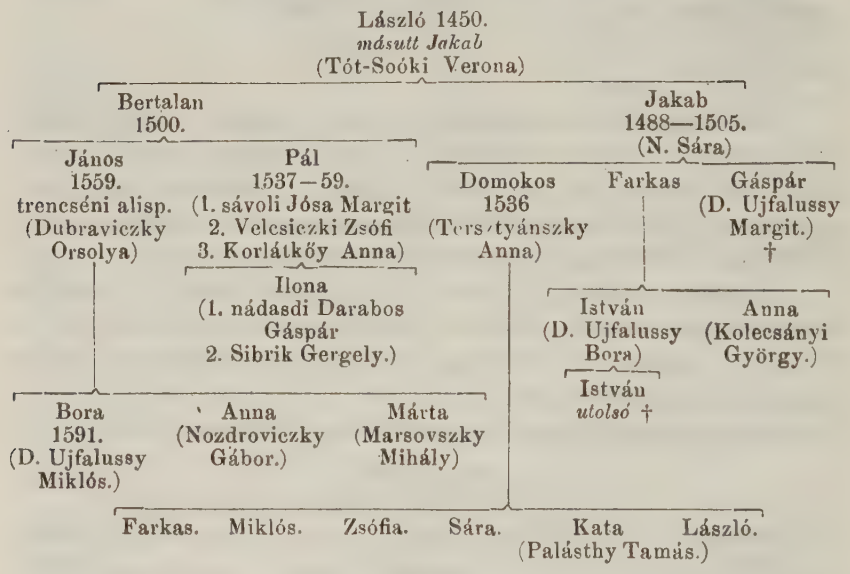

A táblán nem álló más Pál lehetett az, kinek nejétől Kamenicsán Katától leányai ezek: Margit Motesiczky Pálné, Anna Rakolupszky Jánosné, Margit Marsovszky Mihályné vagy Miklósné, Kata slavniczai Sándor Gáspárné említetnek.

Bárány család. (Rendesi). Zala vármegye birtokos családja. Egyik érdemes tagja Pál meghalt 1864. dec. 20-án kora 70. évében Böhönyén, eltemettetett a boglári családi sirboltba. Gyermekei: 1. Dénes. 2. Hermina. 3. Matild, gyulai Gaál Lőrinczné.

Baranyay család. (Bodorfalvi). Az I. kötet 180. lapján volt a családfa közölve I. Gáspártól kezdve, ki Bossányi Jánosnak Zeleméry Katalintól született leányát Bossányi Ilonát bírta nőül.

Bővebb s teljesebb nemzékrende a következő:

---

[1]) Rajcsányi Ádám, Ded. Geneal I. 130. II. 301.

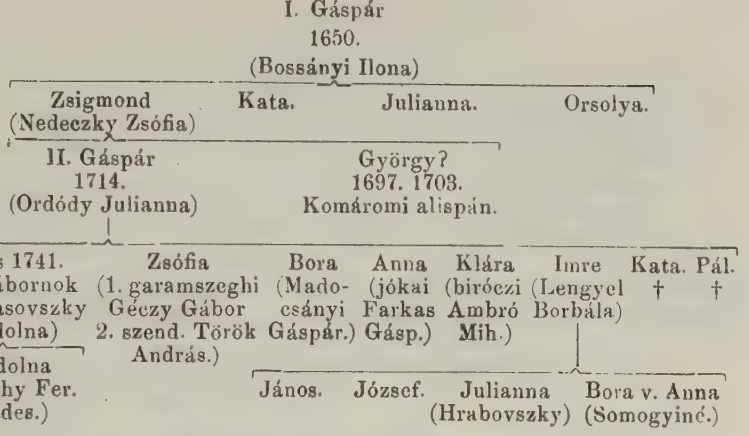

A család Komárom megyei Kurta-Kesziről is irta előnevét, és azon helységben birtokos volt. A családfa nem terjed le a jelenkorig. E családból származott Borbála is. († 1858.) Ghyczy Kálmán volt hitestársa.

Baranyay család. (Váradi). Székhelye Torda vármegye. Ismert családfája következő:

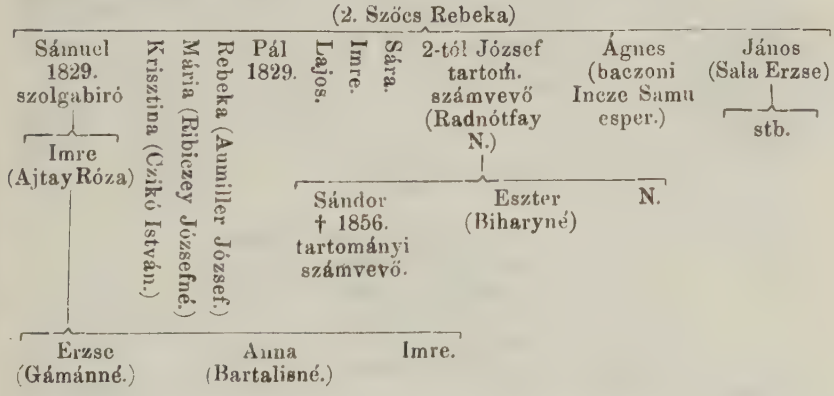

Baranyi család. (Váradi és micskei). Bihar megye birtokos családja. Az I. kötet 184. lapján a család történetét és a tagjai által viselt hivatalokat bővebben olvashatni, itt azokat mellőzve, miután ott a családfa hézagosan van adva, itt első ismert törzsétől Baranyi Mihálytól, kiegészitett családfája következik:

I. tábla.

Mihály
1626—1660.

- II. Mihály
  sz. 1644. † 1692.
  Bihari alispán
  Debreczeni biró
  (1. Vigkedvü Anna
  2. Fekete Erzse)
  - Mária
    sz. 1667. † 17 10.
    (Czeglédy Pál.)
  - III. Mihály
    sz. 1673. † 1735.
    debreczeni biró
    (1. Dobozy Erzse
    2. Szilvásy Zsuzsa)
    - 1-től István
      sz. 1698. † 1739.
      kapitány
      (Kutas Zsófia
      † 1753.)
      - László
        sz. 1729.
        v. testőr
        1764. debreczeni
        tanácsnok.
      - Zsófia
        † 1786.
        (Torkos Imréné.)
    - 2-tól Sámuel
      sz. 1705.
      † Szegeden
      (Kutas Juli)
      - Mária
        (Jablonczai
        Pethes János.)
      - Zsuzsi.
      - Sámuel.
    - Zsuzsa
      sz. 1709.
      (Szunyogh
      János.)
    - Mária
      sz. 1714
      (Komáromy
      József
      ezredes.)
    - Klára
      sz. 1716.
      (Buzinkay
      György
      doctor.)
    - József
      sz. 1720.
      (1. Konyáry
      Mária
      2. Diószeghy
      Klára)
      - 1-től Mihály.
      - József.
      - 2-tól Klára
        (Böszörményi Pál).
- György
  (Fekete Mária)
  - *Folytat. II. táblán.*
- Pál
  sz. 1682.
  (Szécsi Sára)
  - Erzse
    (Miskolczy
    István.)
  - Sára
    Szeremlei
    József.)
  - Pál
    † Debreczenben
    (1. Erdődy Mária
    2. Bányai Sára)
    - Pál.
    - 2-tól György.
    - Klára
      (Balikó
      Gábor.)
    - Sándor.
    - István.

II. tábla.

I. György, *ki az I. táblán.*
(Fekete Mária)

Miklós *kath. lett*
1717—25. bihari alisp.
septemvir † 1756.
(Sándor Zsuzsa)

- II. György
  (Bucsy Anna)
  - Gáspár
    (1. b. Reviczky
    Antonia
    2. b. Reviczky
    Róza)
    - *Folyt. a köv. lapon.*
  - János
    megtéboly.
    Bécsben
    †
  - Anna
    (Buday
    László.)
  - Magdolna
    (Pongrácz
    János.)
- Gábor
  1757—73.
  bihari alispán
  és követ
  (Bagossy Zsuzsi)
  - *Folyt. III. táblán.*

Gáspár, *ki az előbbi lapon.*
(1. b. Reviczky Antonia
2. b. Reviczky Róza)

1-től Erzse (Incze János.) | Judit (Reviczky Gábor.) | Róza (Barcsay László.) | Antónia (Hegyi László.) | A.-Mária (Thurzó György.) | Ferencz Micskén (Ormós Anna.) | Lajos † 1865. Miskén. | Imre † 1865. Micskén (Miskolczy Victoria) | Józéfa (Ferdényi Antal.)

Jusztina (1. Gruden Vincze 2. Tornyosi Ferencz.) | Ágoston or. képviselő 186⅚. (Kállay Adél) | Ferencz (Kabos Mária.) | Miklós (Morvay Luiza)

Emil. | Berta (Balogh Imre.) | Ottilia (Kabos Ödön.)

Zoltán. | Miklós. | Ida. | Anna. | stb.

Amália (1. Wittkay Imre 2. Dessewffy János.) | Cornélia (Szilágyi Ferencz.) | Emerika (Baranyi Kálmán.) | Gáspár (Décsey Janka.) | Géza.

III. tábla.

Gábor, 1757—73. *a II. táblán.*
bihari alispán és követ
(Bagossy Zsuzsi)

Ferencz főhadn. † | László Tóthiban. † | Miklós fősz.biró (Pongrácz Mária) | Péter (Szlávy Mária.) | Gábor (Bogáthy Mária) | Mihály követ † 1802. (Flachenfeld Anna) | István (1. Kruspér Anna 2. Róth N.) | György (1. Reviczky Judit 2. Beöthy Anna)

Antal kapitány (Erőss N.) | Róza (Tannenbaum Erzse) | Gábor | Zsuzsa (1. Ferdényi Ferencz 2. Nagy Imre.) | Pál. 1806.

Teréz (Molnár János.) | Lajos Bécsben (1. Schmid Karolina 2. Mocsonyi Ilona) | Eduárd (Dobay Karolina) | A. Mária (Stanislovics György.) | Cecil (Beöthy László.) | Péter Tamásdán | Róza

Károly † 1864. (1. Gruden Emilia 2. Nagy Rebeka.) | Sándor. †

Béla (Baranyi Etelka.) | Ákos (Reviczky Ilona.) | Ida (Kazinczy Viktor.) | N. (Greske ezredesné.)

Adolf (Megyaszay Friderika) | Hermin (1. Dobay Ádám 2. Irinyi János.) | Zsigmond (Beöthy Éva.) | Kálmán (Baranyi Emerika) | Gabriella (Pekry István.)

Lajos. | Adina. | stb.

Csilla.

István Tóthiban | Menyhért Tóthiban | Felix (1. Gruden Karolina 2. Poroszlay N.

Mihály. | stb. | Gyula. | stb.

1-től Géza. | Etelka (Baranyi Béla.) | 2-től Ignácz stb.

A családfán álló II. Mihály 1664. táján N.-Váradról Debreczenbe telepedett, 1688—89. Bihar megye alispánja, 1690-ben Debreczen város főbirája volt. 1691. jan. 9-én Csatári kuriájára, varkóczi, előhegyi és vajdai szőllőjére kir. adományt kapott. Unokájának I. Istvánnak fia László előbb m. kir. testőr, utóbb Debreczenben városi tanácsnok, „*Heverés párnája*“ czím alatt, (nyomatott Diószegen 1789.) leirta élete bajait és családját, gyarló versekben.

A második táblán I. Györgynek fia Miklós 1717—25. Bihar vármegye alispánja, utóbb a hétszemélyes tábla birája volt. Ő szerzé a Micskei jószágot, honnan a család másik predikátuma vétetett. Meghalt 1756-ban. A család tagjai közül még számosan viseltek Bihar megyénél főbb hivatalt, alispánságot, fő sz. bíróságot és országgyülési követséget [1]).

Barcsay család. (Nagy-Barcsai) Az erdélyi, főleg Hunyad megyei régi Barcsay nemzetségét bizonyos Márk horvátországi bántól származtatják [2]), ki 1216-ban élt volna [3]). A család sugalmazása folytán kelt adatok pedig mult századi halotti beszédekben e Márkot Sz.-László korában (tehát 1077—1095) éltetik mint bánt és fiait Pétert és Mihályt Budán letelepedetteknek irják [4]). Mennyi legyen a valóság abból, hogy Márk tartozott-e a Barcsay-ak törzs-ősei közé, pusztán meg nem határozhatjuk. De az bizonyos adat, hogy a családnak törzs-őse Barcsa nevezetű volt, és 1290. táján élt, ennek fia volt Pál, ennek fia volt Simon, ki 1363-ban élt, és Hunyad megyei Zalesd helységnek Musath részére kivánt beiktatáshoz királyi emberül hivatott, mint ezt az oklevél bizonyítja [5]). Ez kétségtelen lévén, látjuk hogy a Barcsay nemzetség fáján épen ez időkorra tett Simon nem lehetett fia Gáspárnak vagy akárki másnak, hanem volt oklevél tanusága szerint Pálnak, mely körülmény az egész családfa első régibb részének hitelét teljesen megingatja. De ezen 1363-ban élt Simonnak sem lehettek fiai az 1454—70-ben élt Barcsay Tamás és János, mert nagy időköz választaná őket el az apától, hanem lehettek unokái vagy még valószínübbek kis unokái. E két testvér Tamás és János, kik

[1]) Forrás a fölebb említett „*Heverés párnája*“, továbbá Vay L. Német hivsége stb.

[2]) Kővári, Erdély nev. cs.

[3]) Lehoczky Stemmat. II. 42. stb.

[4]) Barcsai Ábrahám fölött 1716-ban Vásárhelyi M. Nádudvari Pétertől stb. mondott és Kolosvárt 1721. nyomt. halotti beszédek.

[5]) Fejér, Cod. dipl. tomo IX. vol. 3. p. 380.

az eddigi adatok szerint Mátyás királytól 1462-ben Hunyadban több helységre adományt kaptak, egyik oklevél szerint [1]) 1470-ben ugyan azon megyében Benczencz helységben somkereki Erdélyi István zálog részét kibocsáták vingárti Geréb Jánosnak. Ők kapták Aradban Tót-Varadgyát kir. adományban, és ők kaptak Nagy-Barcsára is (tán új) kir. adományt. E két testvértől merem ennélfogva a Barcsay családnak Hodor közlései által pótolt, de általam több helyütt kiigazított családfáját ujolag közölni:

I. tábla.

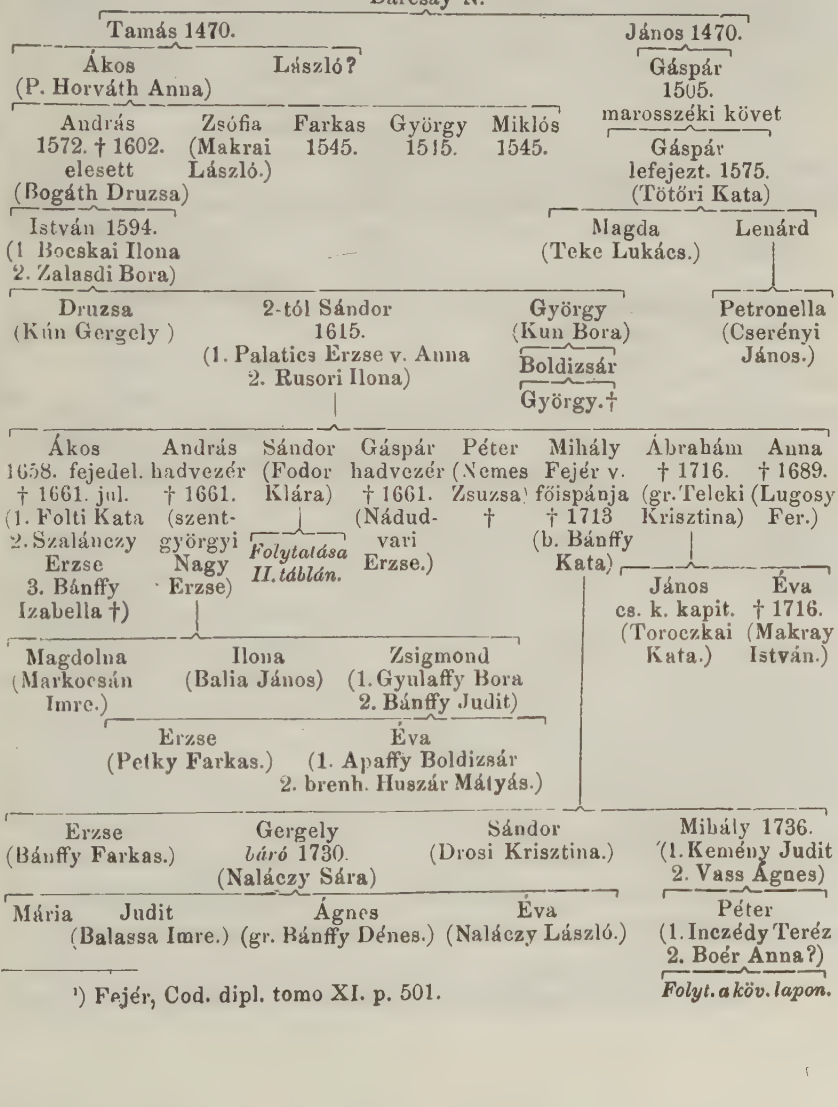

[1]) Fejér, Cod. dipl. tomo XI. p. 501.

Péter, *ki az előbbi lapon.*
(1. Inczédy Teréz
2. Boér Anna?)

Sámuel | Sándor. | Karolina (b. Inczédy Gergely.) | Anna (b. Kemény János.) | Ágnes (Vay László.) | György | Krisztina (Noptsa Pál.)

György: Károly (b. Bánffy Kata)

Gergely (Barcsai Zsuzsa) | Teréz (Vass Ádám.) | Kata (Dobay György.) | Róza? (P. Horváth Károly.)

Gergely: Ákos Makrai Luiza

Károly: György | Ábrahám. | Károly. | István. | Józéfa (Barcsai Albert.)

Gergely. | Zsuzsa. | Berta. | Ödön.

II. tábla.

Sándor, *az I. táblán.*
(Fodor Klára)

István (1. Nádudvary Judit, 2. Jósika Bora) | Mária (Várady Zsigm. | Anna (Maksai Ferencz.) | Tamás (1. Boldogfalvi Magda, 2. Szalánczi Mária) | Pál pohárnok 1672. (Felvinczy Ágn.) | Kata (Bideskuty László.)

István: Ágnes (Boldvainé.) | Klára (Zeyk István.) | Ferencz (Lukács vagy Puj Sára)

Pál: József (Károlyi Erzse)

Folyt. III. táblán.

Ferencz: Kata (K. Kún Mátyás.) | Ferencz † 1772. köv. (Naláczy Sára.)

Tamás: Klára (Naláczy Farkas.)

Kata: Ágnes (Inczédy Pál.) | Kata (Toldalagi János.) | Rákhel (Kendeffy József.)

Ferencz: István † 1773. táján. | Lajos (gr. Bethlen Zsuzsi.)

Klára: András (Markocsán Julia) | Gáspár

András: János (Nádudvary Klára)

Gáspár: Ábrahám Hunyadi főbiró † 1758. (Dobay K.)

Ábrahám: Ábrahám sz. 1742. † 1806 ezredes s költő. (gr. Bethlen Zsuzsa.)

Lajos: Zsigmond (Túri Ágnes)

János: Erzsébet (Hollaki Pál.)

László † 1814 Hunyadi főbiró (1. Dániel Zsuzsa † 1798. 2. Baja Zsófia) | Éva (Kún Farkas.)

László: László (b. Bruckenthal Antonia) | Zsuzsa (Eperjesi Ignácz.) | Zsigmond (b. Bruckenthal Zsófia)

László: Árpád. | Béla.

Zsuzsa: Kálmán. | Vilma.

Zsigmond: Zsófia. | Gábor. | Matild. | Domokos.

III. tábla.

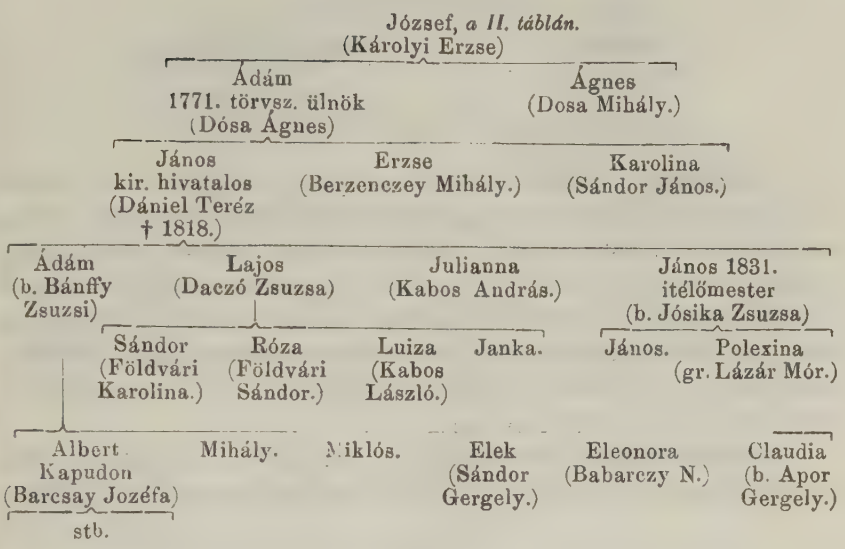

Bárczay család. (Bárczai) Abauj vármegye legrégibb családai közül való.

Törzs őseiül Ekront és Moytat említik 1209. év körül, Moyta utódai 1424-ben Zsigmond királytól kapták czimerül a szarvasagancsot tartó vitézt.

Tagjai Abauj megyében főbb megyei hivatalokat viseltek, valamint egyik ága Pest megyében is, mint az I. kötet 191. lapján olvashatni, hol a Bárczy név alatt is e család értendő, e név könnyebb kimondás végett csak elferditett alakja lévén a valódi Bárczay családnévnek, mely soha sem is iratott Bárczy-nak.

A család teljes nemzékrendét most sem ismerjük. Ferenczneк 1624. körül Kállay Borától voltak gyermekei Ilona Merse Kristófné és Ferencz, kinek fia volt János. — Györgynek 1675-ben özvegye Hanyi Klára, fia János 1675-ben. — Pálnak Fáy Katától (ki utóbb Bárczay Andrásné lett) gyermekei Pál, kinek neje Vay Zsuzsa, Klára Szepessy Zsigmondné, Kata Bernáth Józsefné. József meghalt 1859. dec. Kassán. Mihály a volt országgyülési követ meghalt 1865. jan. 20-án. Albert 1861-ben országgyülési képviselő.

Heves megyébe György kapitány házasodott, a roffi Borbély családból nősülvén, egyik fia Gábor vissza ment Bárczára, a másik fiának Györgynek ága Roffon maradt; ez ág így áll:

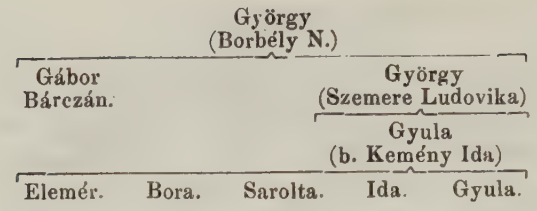

Bárdossy család. Azon J á n o s, ki az I. kötet 192. lapján említve van, és a lőcsei evang. gymnasium directora, Szepes várm. táblabirája volt, egyszersmind történetbúvár, 1802-ben adta ki „Supplementum Analectorum Scepusiensium“ című munkáját. Nejétől Horváth Kissevich Máriától gyermekei voltak : 1. A n t a l 1792. országbirói itélőmesteri kiadó, utóbb Kaposvárott uradalmi ügyész † 1801. febr. 20. — 2. J ó z s e f. 3. E l e k. 4. J á n o s. 5. T e r é z Guary Józsefné. 6. A n n a Kiss Farkasné.

Barius család. Azokhoz, mik e családról az I. kötet 193—194. lapjain állanak, egyik ágból teljesebb következő nemzékrend [1]) adható.

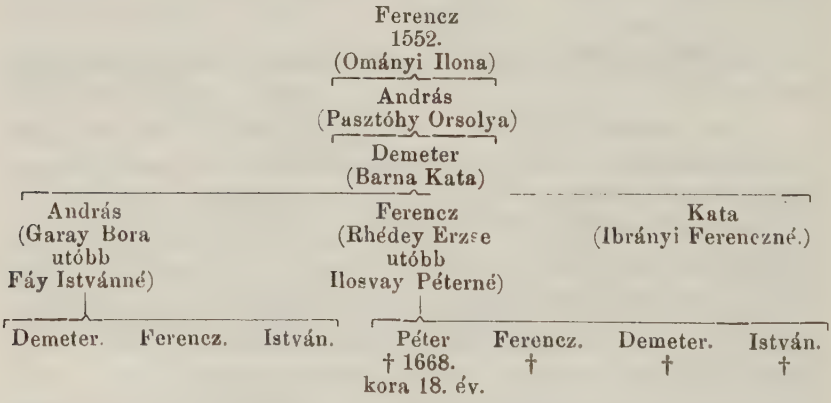

Ferenczuek fia P é t e r mint ifjú 18 éves korában Szendrő végvárban halt meg. A nemzeti Muzeumban meglevő halotti zászlója szerint a család czímere a paizs udvarában, és a paizs sisakja fölött is galamb, csőrében nyilat tartva [2]).

Barko *jobban* **Barco család,** mely az I. kötet 195. lapján említetik, spanyol eredetű, és semmi köze a magyar eredetű Barkó családdal. III. Károly császár alatt Ausztriába szakadt Don Domingo Barco dragonyos kapitány, kinek nemzedéke így terjedt :

[1]) Rajcsányi, Deduct. I.

[2]) Győri Füzetek. I. 172. lap.

Domingo
dragonyos kapitány

Domingo
szül. Valenciában 1698.
† Bécsben 1768.
volt vasas ezr. kapit.
(De Pons Gertrud)

Vincze
szül. Verőczén 1718.
† Pesten 1797.
M. Teréz r. vit.
1773. báró
lovas tábornok
(De Pedrosa Ignatia)

Felix
alezredes
sz. 1757. † 1829.
M. Ter. v. báró 1795.
(Pindter Antonia)

József
sz. 1743. †. 1809.
sopronyi kanonok.

József	Anna	I. Eduard	Mathild	Szidonia	Emilia
sz. 1795. altábornagy.	sz. 1796. (Du Chet consul.)	sz. 1802. ny. őrnagy (Sihulszky Mária)	sz. 1805. (1. b. Mack M. 2. Waterton György esq.)	sz. 1807. (b. Rath József táborsz.)	sz. 1810. (Glaninger Ferd.)

Luiza	Eduard	Gabriella	Alexandra F.
sz. 1833. (b. Ghillányi Const.)	sz. 1834. főhadnagy	sz. 1837. (v. Graffenried Emanuel.)	sz. 1841.

A család 1792-ben a III. törv. cz. szerint Erdélyben nyert honfiúsitást.

Barkóczy család. (Szalai gróf és báró). Az első kötetben van a család leírása.

Eredetét Vas megyéből veszi, azon megyében fekszik a családnak nevet adott Kis- és Nagy-Barkócz helység.

A mohácsi vész után Barkóczy I. László felső magyarországba telepedett, Perényi Györgynek lévén udvarnoka, és beházasodván a Ráskay családba, ez által Zemplén megyében birtokokhoz jutott, 1557-ben azonban meggyilkoltatott [1]). Fia II. László volt, ki 1572-ben Zemplén vármegye részéről Rudolf király koronázásán részt vett, és 1582-ben azon megye alispánja volt, melynél fogva kikell az *Egyetemes Encyclop.* V. kötet 687. lap. tévedését igazítanunk I. László megöletésének tagadására nézve, annál is inkább, mert ezt az időszámítás is igazolja. I. Lászlótól kezdve — bár nem a legutóbbi nemzedékekig, — következőleg eredt a Barkóczy nemzetség:

[1]) Rajcsány, Deduct. I. 117.

I. tábla.

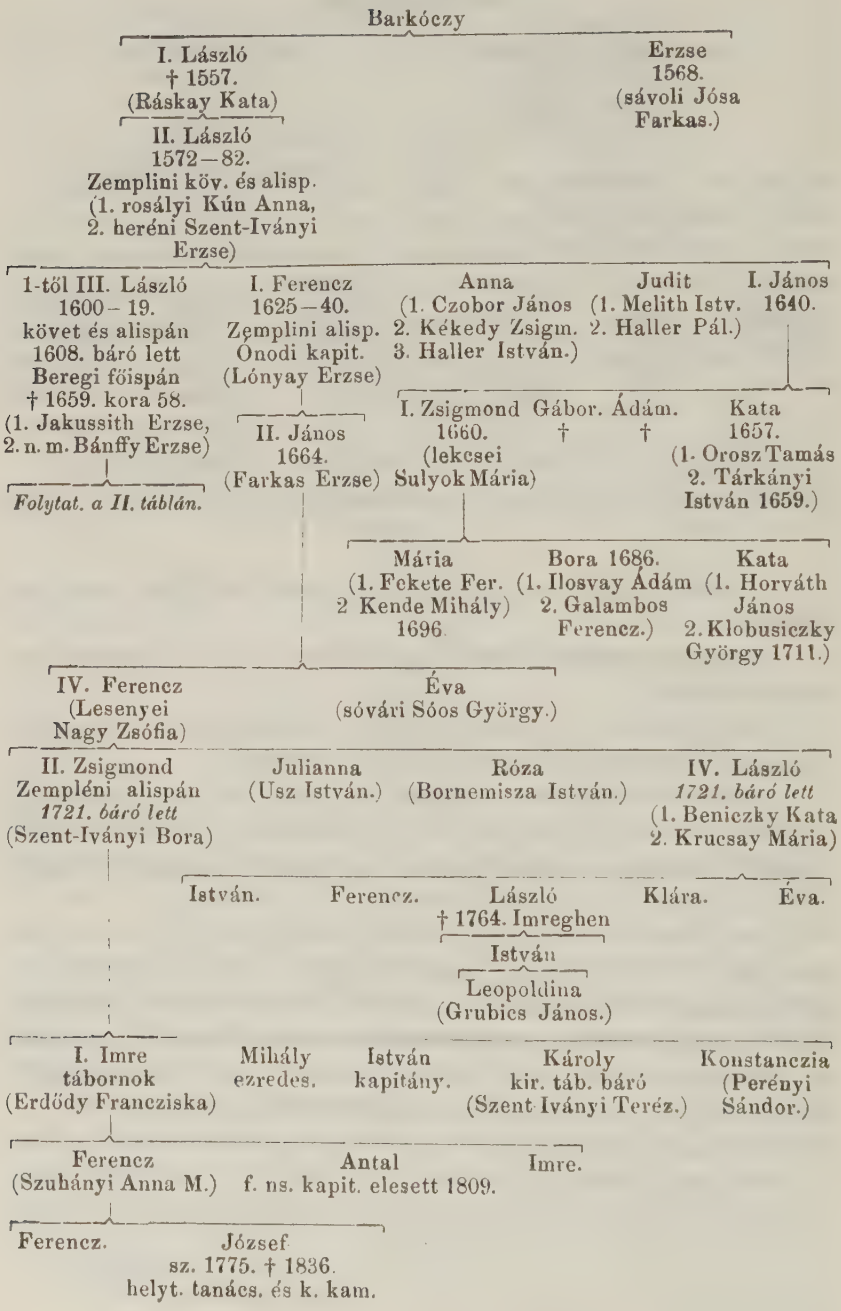
Barkóczy
I. László † 1557. (Ráskay Kata)
Erzse 1568. (sávoli Jósa Farkas.)
II. László 1572–82. Zemplini köv. és alisp. (1. rosályi Kún Anna, 2. heréni Szent-Iványi Erzse)
1-től III. László 1600–19. követ és alispán 1608. báró lett Beregi főispán † 1659. kora 58. (1. Jakussith Erzse, 2. n. m. Bánffy Erzse)
I. Ferencz 1625–40. Zemplini alisp. Ónodi kapit. (Lónyay Erzse)
Anna (1. Czobor János 2. Kékedy Zsigm. 3. Haller István.)
Judit (1. Melith Istv. 2. Haller Pál.)
I. János 1640.
II. János 1664. (Farkas Erzse)
I. Zsigmond 1660. (lekcsei Sulyok Mária)
Gábor. †
Ádám. †
Kata 1657. (1. Orosz Tamás 2. Tárkányi István 1659.)
Folytat. a II. táblán.
Mária (1. Fekete Fer. 2 Kende Mihály) 1696.
Bora 1686. (1. Ilosvay Ádám 2. Galambos Ferencz.)
Kata (1. Horváth János 2. Klobusiczky György 1711.)
IV. Ferencz (Lesenyei Nagy Zsófia)
Éva (sóvári Sóos György.)
II. Zsigmond Zempléni alispán 1721. báró lett (Szent-Iványi Bora)
Julianna (Usz István.)
Róza (Bornemisza István.)
IV. László 1721. báró lett (1. Beniczky Kata 2. Krucsay Mária)
István.
Ferencz.
László † 1764. Imreghen
Klára.
Éva.
István
Leopoldina (Grubics János.)
I. Imre tábornok (Erdődy Franciska)
Mihály ezredes.
István kapitány.
Károly kir. táb. báró (Szent-Iványi Teréz.)
Konstanczia (Perényi Sándor.)
Ferencz (Szuhányi Anna M.)
Antal f. ns. kapit. elesett 1809.
Imre.
Ferencz.
József sz. 1775. † 1836. helyt. tanács. és k. kam.

II. László, *ki az I. táblán.*
1600—19. követ és alispán
báró lett 1698.
† 1659. kora 58.
(1. Jakussich Erzse,
2. n. mihályi Bánffy Erzse.)

1-től I. Zsigmond 1660. török fogoly (Melith Zsuzsa) — László (1. Pethő Erzse 2. Andrássy Klára)

György 1688. ugocsai főispán (Kohári Judit) — Krisztina (b. Károlyi Sándor)

István 1674. Szabolcsi főispán (Dessewffy Klára.)

Bora (Forgách Miklós)

Erzse (b. Perényi Ád.)

Sándor 1662. (Perényi Mária) — Julianna (b. Sennyei Pongrácz)

II. Ferencz tábornok Zemplini főispán Kallói kapitány gróf lett 1687. † 1709. (1. Pethő Zsuzsa 2. Andrássy Anna)

Éva (b. Sennyey Ferencz.)

Mária (b. Ghillányi György.)

Krisztina (b. Sennyey Imre)

1-től III. Ferencz 1686—1707. főispán Rákóczy tábornoka (gr. Zichy Julia)

2-tól János.

Teréz (gr. Berényi Tamás)

Julianna (b. Haller Sámuel.)

Zsigmond †

József †

V. Ferencz esztergomi érsek primás † 1765.

Imre Marmarosi főispán † 1764. (Szirmay Zsuzsa) — László.

János Szabolcsi főispán † 1782. (1. gróf Eszterházy Julia, 2. Sztáray Leopoldina)

Mária (gróf Csáky Istv.)

Klára Aurória (gróf Szirmay Tamás.)

Bora (gróf Cziráky József.)

Zsuzsa (gróf Széchenyi Antal.)

Anna.

Rózsa, ugyanaz.

1-től Mária.

2-tól Ferencz.

Terez.

János. † 1801

A bárói ágból (I. tábla) származott László székesfejérvári püspök († 1847. dec. 18.). Károly cs. kir. őrnagy, az orosz sz. Anna és bajor Miksa rend vitéze, meghalt 1835. dec. 12. kora 50. évében. A bárói ágból élnek Mihály és Pál stb.

A grófi ágból tán János volt szabolcsi főispánnak unokája a most élő János cs. kir. kamarás, és 1859-ben a birodalmi tanács szereplő tagja, 1860. óta főudvarmester, elsőrangú financziális tehetség, kinek nejétől Festetich Antoniától egyetlen leánya Ilona fiúsítatván, gróf Hadik Béla neje lőn.

Barna család. (Melléthei és Horkai). Ezen, Gömör megyei, ősrégi családról az I. kötet 201. lapján csak hézagos adatok lévén fölemlítve; a mennyire a korlátolt tér engedi, itt bővebb és teljes leszármazása közöltetik.

A család tudva lévő törzs-őse azon *melléthei* Thywald vitéz, a ki II. András király alatt annak táborával a szent földön járt, és ott kitünteté magát, nevezetesen pedig egy, a táborban iszonyatos dúlást tett vadbikának elejtése által számos életet mentett meg, mint ez nevezett királynak 1226-ban kelt és jutalmúl Eözörény nevű birtokra adott adományleveléből kitűnik [1]; sőt ama rendkivüli bátorság emlékeül egyszersmind a barna bikáról czímert és nevezetet is nyert.

Az ekkor nyert czímer, — mint itt a metszvény mutatja — négy szegű vért, melyben fehér keretű paizs kék udvarában zöld talajon a leejtett vadbikának pallóssal bevágott feje hever; a vért fölötti sisak koronájából vörös dolmányba öltözött kék sisakos magyar vitéz nyúlik föl, balját csípőjére helyezve, jobbjában pallóst tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.

Thiwaldtól kezdve, kitől (mint a VI. kötet 598. lapján emlitetett [1]), a Melléthey, Abach, Alachkai és Dévény, sőt a szintén kihalt Barócz, (régenten Baroch) családok is származtak, a családnak okleveleken alapuló leszármazása [2]) következő:

---

[1]) Kiadva az érdekes okmány, M. Akad. Árpádkori Okmánytár. VI. 214.

[2]) Lásd a múlt század végeig Kaprinai Mss. B. tomi XXXVII. p. 31. És a Jászói, Leleszi, Szepesi, Egri stb. Conventek és kápt. levéltáraiban, úgy a családnál található eredeti oklevelek után Barna Mihály által elfogulatlanúl összeállított táblázat és okleveles kivonatok szerint.

I. tábla.

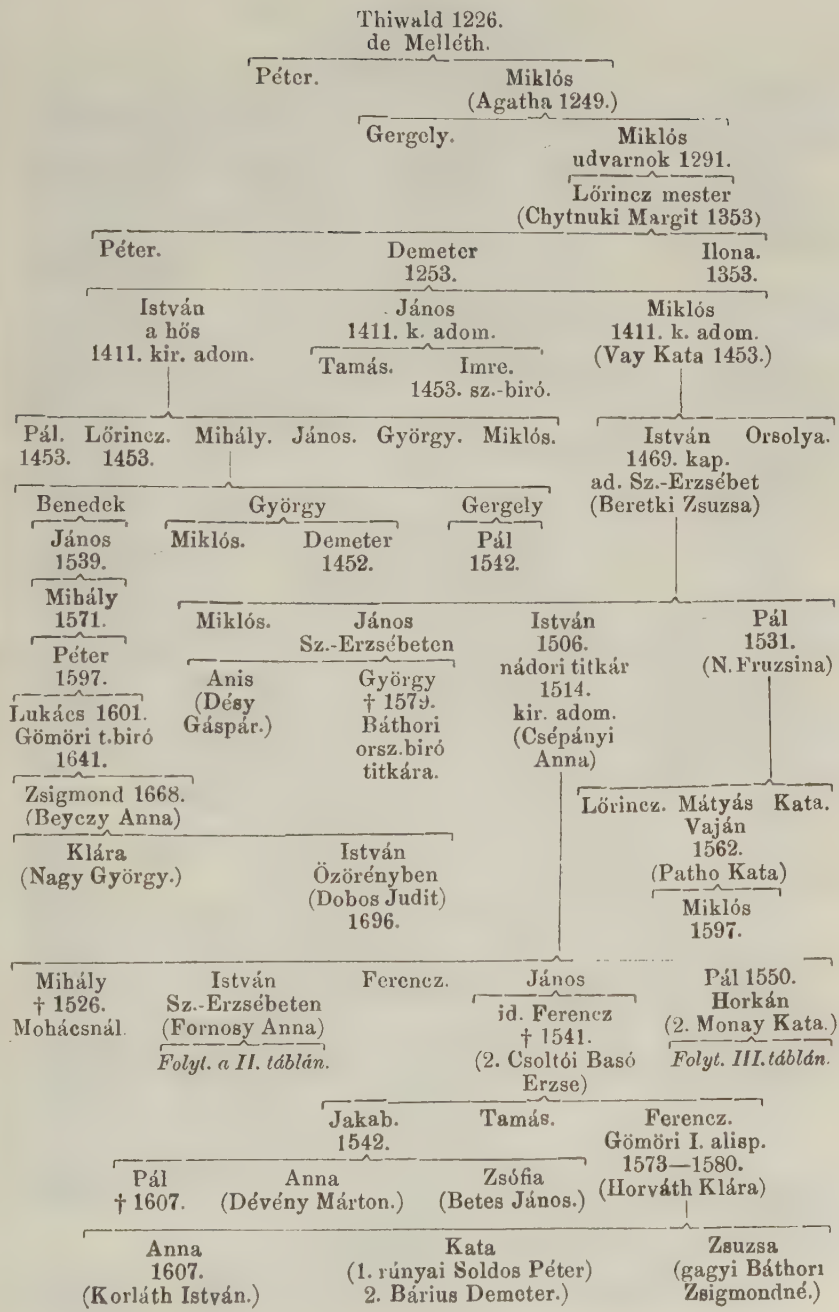
Thiwald 1226.
de Melléth.
Péter.
Miklós
(Agatha 1249.)
Gergely.
Miklós
udvarnok 1291.
Lőrincz mester
(Chytnuki Margit 1353)
Péter.
Demeter
1253.
Ilona.
1353.
István
a hős
1411. kir. adom.
János
1411. k. adom.
Tamás.
Imre.
1453. sz.-biró.
Miklós
1411. k. adom.
(Vay Kata 1453.)
Pál.
1453.
Lőrincz.
1453.
Mihály.
János.
György.
Miklós.
István
1469. kap.
ad. Sz.-Erzsébet
(Beretki Zsuzsa)
Orsolya.
Benedek
János
1539.
Mihály
1571.
Péter
1597.
Lukács 1601.
Gömöri t.biró
1641.
Zsigmond 1668.
(Beyczy Anna)
Klára
(Nagy György.)
György
Miklós.
Demeter
1452.
Gergely
Pál
1542.
Miklós.
Anis
(Désy
Gáspár.)
János
Sz.-Erzsébeten
György
† 1579.
Báthori
orsz.biró
titkára.
István
Özörényben
(Dobos Judit)
1696.
István
1506.
nádori titkár
1514.
kir. adom.
(Csépányi
Anna)
Pál
1531.
(N. Fruzsina)
Lőrincz.
Mátyás
Vaján
1562.
(Patho Kata)
Miklós
1597.
Kata.
Mihály
† 1526.
Mohácsnál.
István
Sz.-Erzsébeten
(Fornosy Anna)
Folyt. a II. táblán.
Ferencz.
János
id. Ferencz
† 1541.
(2. Csoltói Basó
Erzse)
Pál 1550.
Horkán
(2. Monay Kata.)
Folyt. III. táblán.
Jakab.
1542.
Tamás.
Ferencz.
Gömöri I. alisp.
1573—1580.
(Horváth Klára)
Pál
† 1607.
Anna
(Dévény Márton.)
Zsófia
(Betes János.)
Anna
1607.
(Korláth István.)
Kata
(1. rúnyai Soldos Péter)
2. Bárius Demeter.)
Zsuzsa
(gagyi Báthori
Zsigmondné.)

II. tábla.

István, *ki az I. táblán.*
Sz.-Erzsébeten
(Fornossy Anna, Gerg. leánya)

Mihály (Mellétén (runyai Soldos Dora)) — Bálint az idősb. — Antal (Lorántffy Ágata özv. 1581.)

Bálint, ifjabb (Kusza Ilona 1623.) — Magdolna (chebi Chybi Bálintné 1635.)

Mihály (Berenchy Zsófia) — István (Berenchy Judit.) — Farkas egri várvitéz 1582. (Zemere Erzse)

Ifj. Farkas Abauj v. tbiró 1597. (Irényi Anna) — György orsz. birói itélőmester 1647. Abauji követ † 1663. eltemett. Kassán. — Ferencz az idősb 1628. Abauji alispán † Ternyén 1661. (Czéczey Dorkó)

Ifj. György Abauji követ † 1656. Berenden. — Mihály Abauj t.biró 16.1. — Ferencz Abauji alisp. 1656. — Sándor. — István. — Kata † 1675. Ternyén (Usz István)

Erzse (1. Nikházy György, 2. Melléthey György) 1696.

III. tábla.

Pál, *ki az I. táblán.*
(2. Monay Kata. János l.)

András. — Péter. — János 1612. (Valahy Anna) — Gáspár. — Anna. — Klára.

Mária 1721. (Barna Jánosné.)

András 1616. Gömöri sz.-biró (Chobánkai Klára) 1621. — Máté 1635. (Imolay Zsuzsa) *Folyt. IV. táblán.* — Ferencz. Miklós. Ferencz † 1676.

Barna György.

Mihály id 1646. Gömöri főszolgabiró (Básthy Imre) — András 1610. (Safy Ilona) Zsigmond — Pál sz. 1702. — Gábor sz. 1704. — János (Lenkey Erzse) — István.

Ferencz — István 1727. — Zsigmond. — György 1768. — Ferencz. — János — Miklós 1700. — István 1722. (Gundelfinger Klára.)

Mihály csetneki kást. biró (1. Csetneki Anna 2. Ragályi Kata) *Folyt. VI. táblán.* — András (Zabó Erzse) — Gergely † 1676. — Zsuzsa (Lenkey András.)

Péter. — János 1710—21. (Török Anna) János sz. 1721. — István. — Mária (Bolyky János) — Anna (Körtvélyessy János)

János sz. 1753. — Pál. — Julia sz. 1756. — Péter Borsodban.

András 1710. (Tárnok Dora) — István † — Mihály

Mihály. — Erzse (Szegény Mihály.) — Mária. — Mihály.

Debora (Horváth László.) — László 1783. — János sz. 1750. 1783.

IV. tábla.

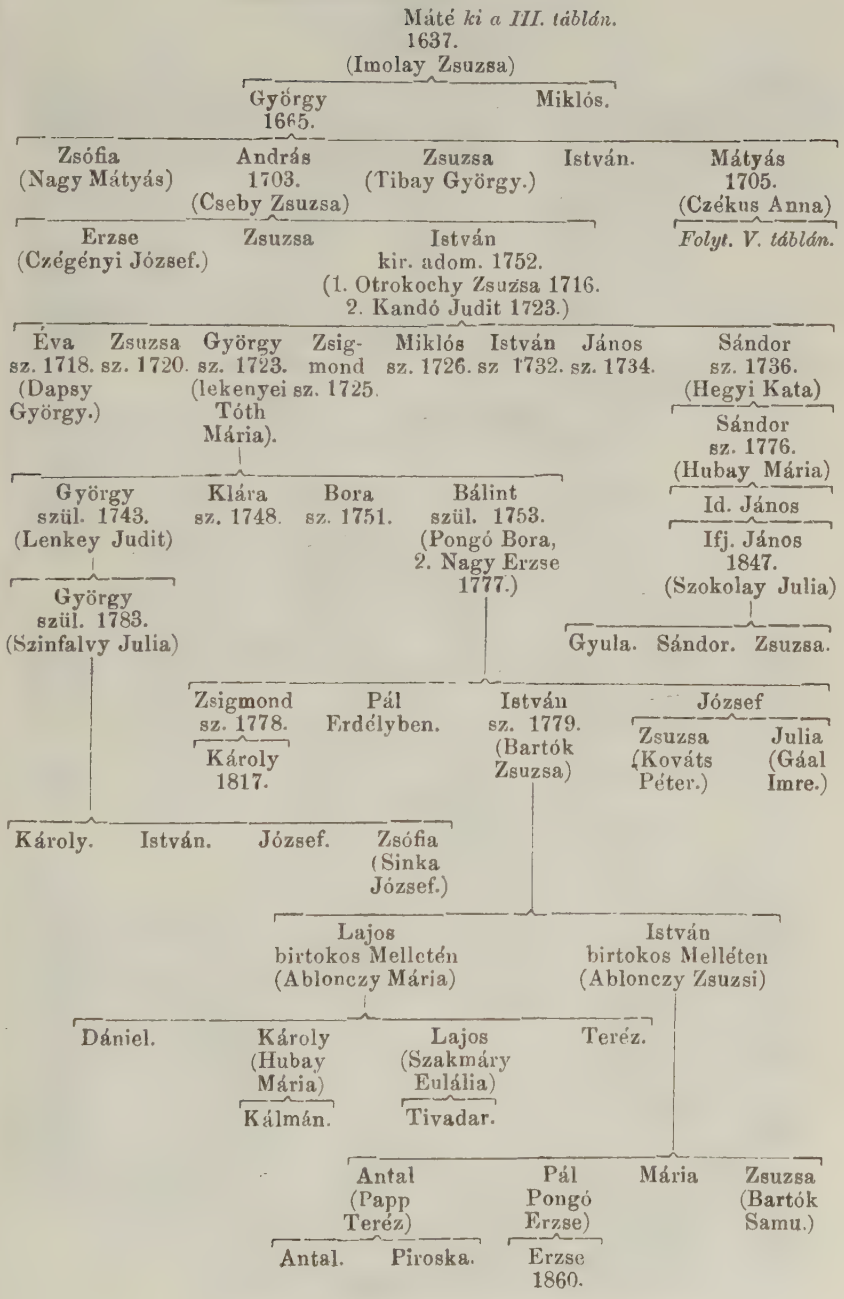
Máté *ki a III. táblán.*
1637.
(Imolay Zsuzsa)
György
1665.
Miklós.
Zsófia
(Nagy Mátyás)
András
1703.
(Cseby Zsuzsa)
Zsuzsa
(Tibay György.)
István.
Mátyás
1705.
(Czékus Anna)
Erzse
(Czégényi József.)
Zsuzsa
István
kir. adom. 1752.
(1. Otrokochy Zsuzsa 1716.
2. Kandó Judit 1723.)
Folyt. V. táblán.
Éva
sz. 1718.
Zsuzsa
sz. 1720.
(Dapsy
György.)
György
sz. 1723.
(lekenyei
Tóth
Mária).
Zsig-
mond
sz. 1725.
Miklós
sz. 1726.
István
sz. 1732.
János
sz. 1734.
Sándor
sz. 1736.
(Hegyi Kata)
Sándor
sz. 1776.
(Hubay Mária)
Id. János
Ifj. János
1847.
(Szokolay Julia)
Gyula.
Sándor.
Zsuzsa.
György
szül. 1743.
(Lenkey Judit)
Klára
sz. 1748.
Bora
sz. 1751.
Bálint
szül. 1753.
(Pongó Bora,
2. Nagy Erzse
1777.)
György
szül. 1783.
(Szinfalvy Julia)
Zsigmond
sz. 1778.
Károly
1817.
Pál
Erdélyben.
István
sz. 1779.
(Bartók
Zsuzsa)
József
Zsuzsa
(Kováts
Péter.)
Julia
(Gáal
Imre.)
Károly.
István.
József.
Zsófia
(Sinka
József.)
Lajos
birtokos Mellctén
(Ablonczy Mária)
István
birtokos Melléten
(Ablonczy Zsuzsi)
Dániel.
Károly
(Hubay
Mária)
Kálmán.
Lajos
(Szakmáry
Eulália)
Tivadar.
Teréz.
Antal
(Papp
Teréz)
Antal.
Piroska.
Pál
Pongó
Erzse)
Erzse
1860.
Mária
Zsuzsa
(Bartók
Samu.)

V. tábla.

Mátyás, *ki a IV. táblán.*
1765.
(Czékus Anna)

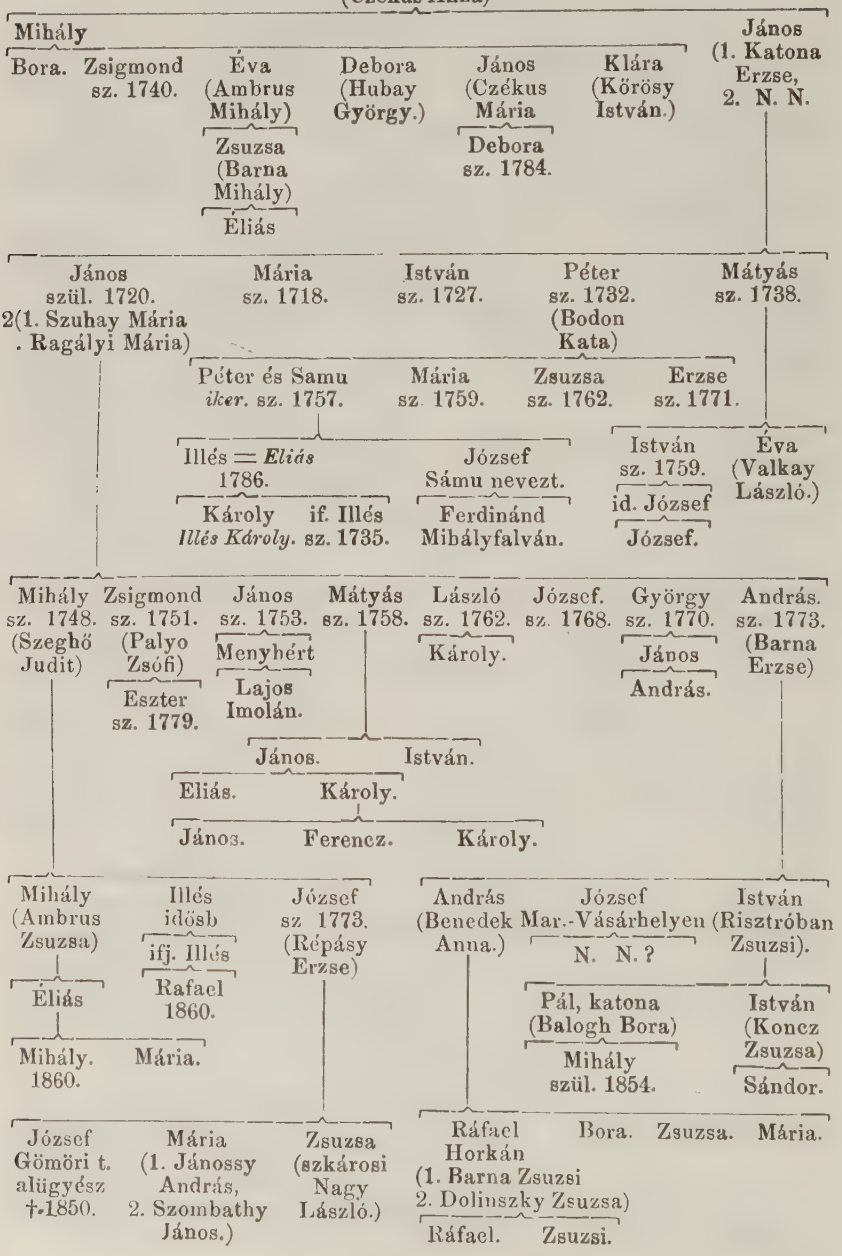

VI. tábla.

Mihály, *ki a III. táblán.*
csetneki kast. biró 1670.
(1. Csetneky Anna
2. Ragályi Kata)

- György Simon utóbb csak Simon (Pekáry Kata)
  - János 1711. (Melléthey Mária)
    - György 1762. (Rácsai Anna)
      - János 1783. (Csernay Anna)
        - József (Nyomárkay Zsuzsa)
          - József.
        - Mihály katona. †
          - Lidia.
          - Julia.
          - Zsuzsi.
    - János
      - György sz. 1764.
- Péter 1694. (Lithomericzky Julia)
  - Ferencz (Enninger Josefa)
    - Antal (Keresztúry Éva)
      - Antal sz. 1773.
    - Jób. László. Ferencz.
  - Judit (Fáy Mihály.)
  - Imre idősb
    - Imre (Kubínyi Anna)
      - Albert (Sàss Mária)
        - Frigyes.
        - István.
    - István 1749. (Szombathy Zsuzsa)
      - János
        - Ferencz (Barna Lidia)
          - Lidia.
          - Julia.
          - Zsuzsi.
      - István sz. 1752. (Báthor Francziska)
        - László sz. 1773.
      - Mária.
- Ferencz 1702. (1. Werfer Kata, 2. Paumann Anna)
  - Antal † 1849. honv. hadn.
  - Mihály sz. 1810. pénzügy. ügyv. (Reviczky Mária)
    - Berta sz. 1837.
    - Sándor sz. 1849.
    - Emilia (Vályi Sándor.)
    - Mária (Balogh Károly.)
    - Paulina.
  - Zsuzsi (Petrovics Györgyné).
- László 1705.
  - *Folytatás VII. tábla.*

- Ádám 1721.
  - Dániel. †
  - Samu. †
  - Julia
    - Róza 1770. (radobegli (Schak Márton.)
- György (Bártfay Kata)
  - Antal sz. 1759.
  - Pál — *ikrek* — János
    - Pál sz. 1762.
    - János sz. 1762. (Szöllösy Magda.)
      - Péter sz. 1731.
      - János sz. 1734. Kovács Anna, (Bodon Pál özv. 1755.)
        - János sz. 1783. Dopszán g. tiszt.
      - István sz. 1736.
      - Mihály sz. 1739. (Horváth Róza)
        - Ferencz.
      - Eszter sz. 1741. (Szokolay János.)
  - István
    - József sz. 1796. Gyöngyösön.
- István sz. 1706. (1. Zöld Ilona, 2. Mczey Ilona)

VII. tábla.

László, *ki a VI. táblán.*
1705.

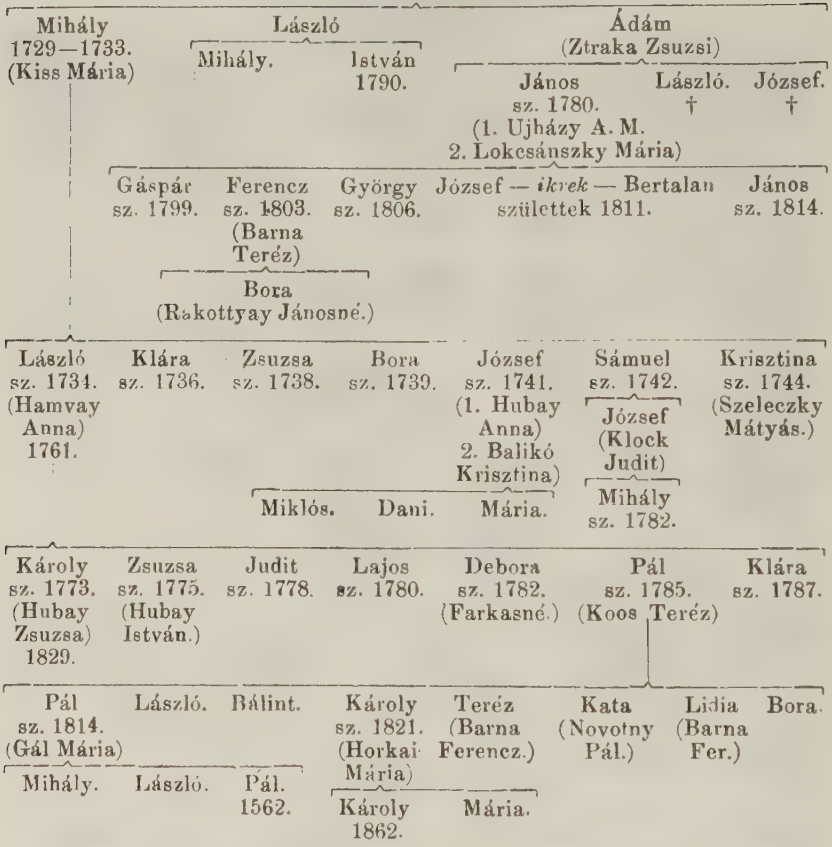

A család történetére és birtokviszonyaira a sok adat közül terünkhöz képest csak a következő okleveles kivonatokat adhatjuk :

1249-ben Miklós vitéz, neje Agatha és gyermekei és rokonai előtt végrendelkezik, melyben többi közt atyja Thiwald mellé az özörényi sírkertbe kívánja magát temettetni [1]).

1291. Miklósnak fiai Miklós és Gergely III. András királytól az 1226. évi adomány át írását nyerik.

1353-ban Lőrincz mester néhai Barna Miklós kir. udvarnok fia, neje Margit néhai Chytneki Domokos leánya részéről testvér sógora Chytneki György comessel minden pereire nézve végképen kiegye-

[1]) Jászói konvent Prot. 1817. és Barna család levéltára.

zik [1]). Ezen házasság által növekedett a Barna család tekintélye és a ma is birt Ivánkai pusztában kapott részszel birtoka.

1411-ben Demeter, Lőrincz mesternek fia, úgy szintén fiai István, Miklós és János még kis korúak (mindnyájan de progenie olim Thyvaldi) Zsigmond király által adományozott Horka és Melléte helységbeli birtokokba beiktattatnak.

1453-ban Demeter fiának Miklós mesternek neje Vay Kata végrendeletet tesz férje és ennek halála esetére gyermekei István és Orsolya javára a szepesi káptalan előtt, megemlitvén sógorát Barna Lőrinczet is, és Benedek fiát Jánost, kiknek a 16 darab arany paraphenum árán szerzett horkai részt vissza adatni rendelé halála esetére. Ugyan ez évben mellélhei Barna István és fiai Pál és Lőrincz, és Jánosnak fiai Tamás és Imre a mellétei Abach és mellélhei Barocz János és Bereczk által nekiek elidegenített mellétei birtokrész birtokában 15 nap alatt felmutatandó okirat feltétele mellett Czobor Mihály gömöri főispán által meghagyatnak [2]).

1470-ben Derencsényi Imre Gömör várm. alispánja és szolgabirái bizonyitják, hogy mellétei Barna Imre szolgabirósága korában a testvér öcsese Tamás által kezelt mellétei birtokot Barna István fiainak Lőrincz, Mihály, János, Miklós, Györgynek és már elhalt Pálnak öt aranyban elzálogitá.

1479-ben m. Barna Miklós birtokos Zentléleken és biztos hatalmaskodási iránti eljárásban [3]). 1483-ban B. Miklós, Lőrincz, Mihály, György és János ellen a kövecsesi, keszi és horkamalahi birtokrészek végett Danch György gyermekei tiltakoznak.

1494-ben Ablonczy Tamás és m. Barna Miklós fia István Gömör m. városban szerzett javaikba II. Ulászló király beleegyező adománya folytán beiktattatnak.

1505-ben Barna Miklós beleegyezésével Vay Balás a vajai határban három darab földet 3 aranyban Thibay Jánosnak és Demeternek zálogba ád.

1508-ban B. István, János, Miklós és Pál néhai Istvánnak fiai Zsigmond királynak 1411. évi mellétei és horkai adomány leveleiket a szepesi káptalan által hitelesen átiratják.

1531-ben m. Barna Pál, nagy anyja Vay Kata utáni örökségi

---

[1]) A szepesi káptalan eredeti kiadványa szerint.

[2]) Jászói Convent AA. Nro. 3.

[3]) Teleki, Hunyadiak kora XII. 101.

birtokokra nézve, Vay Orbánnal egyezségre lép csoltói Basó Péter, m. Barócz Benedek és Beretkei Miklós választott bírák előtt.

1539-ben sz. erzsébeti Barna Benedeknek fia János Horkán jobbágytelkét horkai B. Gergely fiára Pálra örökösen átruházza.

1541-ben m. Barna Ferencz özvegye Erzse, s gyermekei Ferencz és Tamás recski jobbágy telekről Giczey Jeromostól örökbevallási levelet kapnak.

1542-ben h. B. Gergelynek fia Pál Horkán jobbágytelkét B. id. Ferencz fiainak Tamás, Jakab és Ferenczuek 40 m. forintért örökösen eladja.

1550-ben h. B. Istvánnak fia ifj. Pál horkai jobbágytelki puszta részét, melyet atyja sz. erzsébeti B. Jánostól vett, m. Barna Ferenczre beiratosan átruházza.

1552-ben B. Pál özvegye s gyermekei Mátyás, Lőrincz, Kata ellen a szepesi káptalan előtt tiltakoznak néhai Vay Ferencz maradékai részéről a vaji udvartelekuek tervezett eladása és Thibay Gergely általi megszerzése ellen.

1554-ben h. B. Miklós és Demeter horkai fél jobbágytelket malahi Katolyi Andrásra ráháznak.

1562-ben Monay Klára Makó Istvánné és Kata utóbb m- Barna Pálné, néhai Monay Jánosnak leányai Abauj megyei ősi monaji és szolnoki birtokjogokra I. Ferdinand király által fiúsítatnak és azokban Vendéghy Gergely kir. ember által bevezettetnek.

1579-ben Pathó Kata B. Mátyás hitvese részére az atyja néhai magasmarti Pathó Menyhért után illető javakból részét Báthori István országbíró kiadatni rendeli.

1580-ban m. B. Ferencz és neje Horváth Klára horkai kerti puszta belsőséget és malahi szilvásukat m. B. Andrásnak elzálogítják. Ugyan az ugyan azon évben mint Gömör megyei alispán Horkán Malahy Péterrel puszta belsőséget cserél. 1582-ben B. Ferencz szintén mint alispán B. Páltól megszerzi horkai jobbágy telkét.

1582-ben zendi Fuló Mátyás, Zemercy Albert, szalai Bakó Benedek és Zemerei Erzse Barna Farkasné Abauj megyei szalai és bakóházi birtokukba uj kir. adomány mellett beiktatnak.

1589-ben Monay Kata m. B. Pálné néhai Büdy Dorának Gergely leányának örököse Abauji Büd és Bihar, Bereg, Ugocsa megyei helységekben ősi öröksége iránt Büdy Gergely fiának Mihálynak fiát ifj. Mihályt Rudolf császár parancsa mellett a leleszi convent által idézteti. 1592-ben keresetét Büdy Mihály és István ellen megnyeri,

és a per végrehajtása Pédery Lázár Abauj v. alispánhoz áttétetik. 1596-ban mit gyermekei törv. gyámja 300 frtban monaji és szolnoki részét Monay Gáspárnak elzálogítja. 1600-ban már Horváth János özvegye, első férje Barna Páltól származott leánya Klára életkorát a jászói convent által revideáltatja.

1590-ben zentmártoni Farkas Pál saját fiának Istvánnak, úgy Barna Mátyás fiának Miklósnak gyámja részére a Pathó Menyhért és Gáspár ellen vitt örökségi per a fölebbezési székről végrehajtás végett vissza küldetik.

1600-ban Zemerey Erzse Barna Farkas özvegyének és fiának Mihálynak meghatalmazottja Lánczy János azok részére Kupay György Zemplíni szolgabíró kiküldetését kéri.

1607-ben Korláth Istvánné Anna, runyai Soldos Péterné Kata, és Báthory Zsigmondné Zsuzsa, néhai Barna Ferencznek leányai férjeik által egy részről, más részről néhai B. Jakab leányai Zsófia Bethes Jánosné, Anna, mellétei Dévény Mártonné, és leánya Bora Gergellaky Miklósné a horkai és mellétei birtok részek iránt, melyeket említett B. Jakab fiának Pálnak törökfogságból kiváltása végett elidegenített, de mostohája Basó Erzsébet ifj. B. Ferencz édes anyja maga pénzén kiváltott, egymásközt egyezségre lépnek.

1623-ban m. Barna György maga s testvére Ferencz nevében, különben fiai néhai Farkasnak, ki fia volt Mihálynak, ez pedig fia Istvánnak, a mellétei, horkai és özörényi jószágok birtoklatába becsúszott azon leányág ellen, mely említett István testvérétől Barna Jánostól, és ennek Ferencz fiától Gömör megye egykori alispánjától származik, gróf Eszterházy Miklós nádor előtt tiltakozik.

1624-ben B. Gáspár és nővére Klára néhai B. Pálnak Monay Katától gyermekei felső-büdi részöket Czeke Jánosnak és nejének Borsvay Borának 150 frtért elzálogítják.

1633-ban m. Abach István, néhai A. Gergelynek fia, a testvére A. Balás magvaszakadtából ősi jogon reá háromlott mellétei birtokrészt m. Barna György és testvéreknek, mit legközelebbi vérrokonokra, kikre különben utóbb örökösödési jogon háramlana, 400 frtért az egri káptalan előtt bevallja.

1633-ban Czéczey Dorkó, néhai B. Ferencz özvegye és fiának Istvánnak gyámanyja, nem különben Usz István és neje Kata, említett B. Ferencz nevében is a Zemplén megye hegedüsfalvi s hozzá tartozó jószágokat Szirmay Péter özvegyére 4000 frtért átruházzák, Drugeth György özvegyének tiltakozása mellett. Ugyancsak Czéczey Dorkó

1674-ben több gyermekei elhaltával, elhalt leánya Kata Usz Istvánné gyermekei Usz Gábor, Zsigmond, Bálint és Erzse javára végrendeletet tesz. Ugyan ő 1675. jan. 28-án rokonának Barna Mihálynak és ennek atyjának B. Mihálynak néhai férje iránti hű szolgálataiért a horkai és ehez tartozó özörényi, malahi, ivánkaházi pusztákban szerzett földjeit s rétjeit át ruházza. Ugyan ez évben febr. 8-án pedig elészámlált számos birtokairól végrendeletet tesz.

1668-ban Barna Lukács fiának Zsigmondnak fia István az özörényi pusztabeli birtok iránt atyja és Giczey Gábor közt keletkezett egyezség ellen a leleszi conventben tiltakozik.

1696-ban azon szavatossági perre nézve, melyet B. Zsigmond özvegye Beyczy Anna, ugy fia István özvegye Dobos Judit a levárti birtokrész vissza váltása iránt Usz Gábor, Zsigmond, Bálint és Erzse, előbb Nikházy Györgyné, akkor Melléthey Györgyné kezdettek, országbirói késleltető parancs kelt.

1612-ben Ivánkai János az atyja néhai ivánkai Balog Pál által rövid időre néhai Barna Pálnak és nejének Monay Katának elzálogított ivánkai puszta birtokrész végett B. Pál fiát András t idézteti. 1621-ben pedig nevezett B. András, az atyja Pál által Kálmánczay Istvánnak elzálogított horkai, mellétei stb. birtokrészekre 80 forint auctiót vett fel.

1633-ban B. Mihály és neje Básthy Erzse fiokat B. Mihályt 500 frtért török fogságból kiváltják.

1635-ben m. Barna Máté, Jánosnak fia horkai és más birtok részeiből több darabot testvére András gyermekének Mihálynak, Andrásnak, Jánosnak és Istvánnak zálogba ád. Nevezett Andrásnak Chobánkai Klárától említett fiai 1635. május 31-én osztoztak. 1639-ben ismét B. András és nevezett fiai, valamint nevezett Máté s fiai György és Miklós, Batta Györgytől és fiától Jánostól zádorfalvi lakosoktól az ivánkaházi pusztában részt vesznek zálogba, és ugyan ezen évben ujra megosztoznak.

1645-ben m. B. Mihály és fivérei István, János és András a még akkor élt Andrásnak Chobánkai Klárától fiai az atyjok testvérétől Ferencztől Horkán szerzett birtokrészt Barna Máténak elzálogítják.

1652-ben B. András és neje Chobánkai Klára, és fiok Mihály nejével Básthy Erzsével Borsod megyei egyházas-arlói, kisbolyki és zádorfalvi birtokrészeiket Dapsy Miklósnak és nejének Barna Borának, a kis csoltóit pedig 40 frtba Nagy-György Péternek elzálogítják.

1664-ben Barna Mihály, György és Zsigmond néhai Malahy Anna maradéki Malahy Gergely utáni malahi puszta birtok elidegenítése miatt a Malahy rokonok ellen tiltakoznak.

1670-ben B. Mihály özvegye Básthy Erzse és fia B. Mihály, ennek nejével Ragályi Katával pelsőczi részöket elzálogítják.

1677-ben B. András néhai atyja Mihály után reá és testvérére Gergelyre és ifj. Mihályra háromlott horkai házhely és tartozékai harmadrészét említett Barna Mihálynak 60 évre zálogba adja.

1693-ban Barna Zsigmond özvegyétől Bejczy Annától Kálmánczai Pálné Dobos Judit (előbb B. István édes anyja), pénzt vévén fel, azt részletezve elismeri.

1700-ban idősb János fia Miklós, vérrokonai jogfentartója hg. Eszterházy Pál kir. helytartó előtt kimutatván, hogy a m. Barna család magvaszakadt állapotban nincs, mert Ferencz és János fivérein kivül is többen élnek, az e czím alatti adományozást vissza utasítatni kéri.

1616-ban Battha Mihály és György és a Horkai nemesek a Barna Jánosnak elzálogított horkai részüket annak fiaira Barna András és Mátéra is átruházzák.

1639-ben Barna Pál fiának Jánosnak fia Máté, néhai Péternek fia Lukács, Andrásnak fia János, és végre néhai Farkasnak fia Ferencz Korláth Juditnak Máriássy Andrásnénak Horkán Berczik Benedek nevü jobbágyukat és telküket elzálogítják. Nevezett Mátének fia György 1665-ben atyja által Horkán 1640-ben elzálogított udvartelkére auctiót vesz föl. Ugyan ezen György Fris helységbeli telkét elidegeníteni akarván, az ellen 1675-ben Tibay Klára Náprágyi Györgyné tiltakozott Gömör megye előtt. 1703-ban említett Györgynek fia András adományos nemességéről Gömör megyétől bizonyítványt kap.

1652-ben B. id. Mihálynak fia Mihály neje Ragályi Kata jogán kis-csoltói pusztabeli telkét tartozékaival Nagy-György Péternek zálogítja.

1694-ben elismertetik, hogy néhai B. Mihályné Ragályi Kata után négy fiára maradt adósságot a legidősb fiú Simon özvegye Pekáry Kata id. Lónyay Ferencz részére lefizetvén, a per megszüntetett.

1712. mart. 5-én osztoztak meg B. Péter özvegye Lithomericzky Julia és gyermekei B. Ferencz, Imre és Julia.

1748-ban B. id. Mihály legidősb atyafi és nemzetségi oklevelek gondviselője a Barna család ősi birtokainak bezavarása ellen,

melyeket Lónyay Ferencz Horkán és több helyen Lónyay Ferenczre átruházott, ünnepélyesen tiltakozik. 1749-ben Draskóczy id. Sámuel és fiai Ádám és Sámuel a mellétei birtokrészekre adományt is szereztek, de a beiktatásnak ellent mondott B. István.

Hasonló birtokjogi viszonyokról szólnak még a múlt és most folyó század számos oklevelei, melyek közlését azonban a tér hiánya miatt is mellőznünk kell.

Mi azonban a család tagjai által viselt hivatalokat illeti, arra nézve a megyei jegyzőkönyvek és egyéb hiteles források után a következőket kell röviden elésorolnunk.

Már 1470-ben B. Imre Gömör megye szolgabirája volt. 1506-ban István nádori titoknok. 1569-ben Jánosnak fia György országbirói titkár, meghalt 1579-ban.

1573—1580. Ferencz Gömör megyei másod és első alispán.

1552-ben Farkas Egerben vitézkedett.

1591—1600. másik Farkas Abauj megyei táblabiró.

1613—1620. András Gömör megyei tbiró, esküdt és sz.biró. 1621-ben Miklós vm. esküdt. 1621. Mihály Abauj v. táblabiró. 1624. György Abauj v. tbiró, majd országbirói titoknok 1628-ban Abauj megyénél Ferencz 1632. tbiró. Id. György 1635. és 1637. 1647. orsz. gyülési követ, majd országbirói itélőmester. 1655-ben is követ. Ferencz 1639. kapitány. Ferencz 1650—1653-ban első alispán, midőn leköszönt, mert neje Czéczey Dora török fogságba esett. 1656. másik Ferencz másod alispán.

Gömör megyében id. Mihály 1634. főszolgabiró. 1639. tbiró. Lukács 1641. tbiró. György 1641. tbiró. Mihály 1660-ban tbiró és követ gersei Pethő Zsigmond tábornokhoz. Ismét Mihály 1666. alszolgabiró. — 1668. Zsigmond és 1676. Gergely kapitányok. 1688. Mihály tbiró. 1695. Ferencz kapitány. 1698. Péter tiszti alügyész. 1737. Imre ügyész. 1753. Ferencz szolgabiró. — 1770. Antal kapitány, ifjabb Imre esküdt, 1777-ben alszolgabiró. 1783. szbiró. — 1780—90. István r. esküdt, 1818. főbiztos Pelsőczön. — 1821. Albert jegyző. 1823. István alszolgabiró.

Simonnak fia János 1729. kir. harminczados, György 1741. kir. pósta tiszt Kassán. Emlitett Barna György Abauj megyei követnek és itélő-mesternek kitüntetéseiről az 1635—1647. 1649. és 1655. évi országgyülési törvényczikkek is tanúskodnak.

A család ősi birtokai Gömörmegyei Melléte és Horka helységek, és az azok közelében eső özörényi és malhai puszták, mely utóbbiak

Horka helységgel együtt máig legnagyobb részben a család tulajdonai, míg Mellétén csak Barna István és Lajos birnak jelenleg.

Gömör megyén kivül József ága (III. táblán) Zemplén megyében lett honos, ebből Józsefnek fia Mihály (szül. 1810.) már 1832-ben a Zemplén megyei r. c. clerus ügyésze, 1845-ben Zemplén s több megye táblabirája, 1847-ben Zemplén v. törv. széke választott birája, 1850-ben ugyanott a cs. k. törvényszék előadó ülnöke, 1856-tól pedig Kassán cs. k. pénzügyi előadó társ-ügyész. Nejétől Reviczky Máriától gyermekei közül Bertalan 1861-ben a Zemplén megyei akkori törv.széknél igtató, 1862-ben köz- és váltóügyvéd, és Zemplénben a kassai cs. kir. ügyészet képviselője.

Mihály testvére Antal, mint honvéd hadnagy halt meg 1849-ben

Báróczy család. (Az I. kötet 202. 203. lapjához). Báróczy Sándor a m. kir. testőr és iró, — mint Kazinczy Ferencz az általa rendezett kiadás mellé irt életrajzban közli, — 1735-ben april 11-én született. Származása ez:

Sándor 1757.
Alsó Fejér adószedő
(telegdi Patay Éva)

Julianna	Sándor	Teréz
†	sz. 1735. † 1809.	(köv. Boér Pál)
(Széky Samu.)	testőr s iró.	Sándor.

Sándornak nem lévén maradéka, az egész birtokot sogorának Boér Pálnak fia Sándor öröklé. — Egy más ágnak táblázata ez:

József
(g. vár. Árkossy Klára)

István		János
(1. Enyedy Mária, 2. Botos Zsuzsa)		Anna.

1-től Elek. Éva. Julia. 2-tól József. Sámuel.

Baross család. (Bellusi). A bellusi Baross család Trencsén megyei eredetü és nem 1575-ben, hanem 1578. april 13-án Pozsonyban kelt czímeres nemes levele, melyben Rudolf király Baross Péter és Jakab testvéreket és Péter, Jakab, Márton és György fiaikat megnemesité. A nemes levél 1579. feria 3. prox. post fest. b. Francisci confessoris kihirdettetett. Családfájok az I. kötetben van.

A család czímere az I. kötetből ki maradván, metszvényileg a következő lapon közöltetik; áll ez kék és fehérre osztott paizsból, közepén liliommal vegyes rózsa koszoruból; a paizs fölötti sisakon szintén olyan koszorú szemlélhető.

A családból Miklós 1680-ban Trencsén megyei szolgabirónak választatott.

A Trencsén megyei nemesi összeirásokban következők nevei találhatók: 1736-ban Péter és fiaik Gáspár, József, Péter és Pál, továbbá János és fia Imre, ismét János és fia szintén János. György Hont megyébe telepedett, és unoka vérei Pál, Antal és László, végre András fiával Andrással Pruzsinán.

Végre ide jegyezzük Ferenczet, ki Temes vármegye alispánja volt, és 1829. september 19-én kora 52. évében halt meg Temesvárott.

Baróthy család. (Másként Szabó). A baróthi és csíkszenttamási Baróthy család alapító törzse István 1673-ban nyerte nemes levelét és czimerét, mely a paizs kék udvarában hiaczint szinü hosszú ruhába öltözött és jobb kezében bibliát tartó férfiút mutat. A paizs fölött koronás sisak áll. A családnak két ága él, egyik Erdélyben, a másik Bihar vármegyében. E család tagjai közé soroztatik Dávid, a jesuita és híres magyar iró is. A családfa következő:

István 1673.

János	István †	Dániel †	András (1. Csáky Ilona, 2. Biró Mária)	Mihály †
István †	József	János †	Mátyás	
	Gábor. † József.		Dávid sz. 1739 † 1819. Baróton jezsuita és iró.	János
József	Sámuel	Sándor	László	Gábor
Sándor.	Károly.	Zsigmond.	Lajos.	Gábor.

István (Pallovics Julianna)
József † (Szénás Klára.)
János (Gubernáth Bora)

Anna.	Pál (Németh Mária) Biharban	Juliánna (Gázsy János.)	László Amerikában él.	Elek (Sántha Kornélia) Biharban
		Gejza.	Kálmán. Pál.	János. Mária. István.
	Mária (Csanády Kálmánné).	Etelka.	Sándor. Amália.	Antónia. Béla. Ákos.

Bársony család. (Lovas-Berényi). Kihalt család, mely az I. köt. 207. lapján említetett. A XVI. század közepén két testvér élt: I. Balázs és György. Amaz a kopcsáni, kacsovai és szakolczai birtokokat szerzé; neje Peteő Bora volt, leánya Zsófiának, bessei Farkas Márton leányának. — György a rozváczi (Trencsin vm.) helységet és kastélyt, és Nyitra Patvaróczot szerzé, és verbói harminczados volt; megöletett.

II. Balázs birtokait eltékozlá. Boldizsár ága Hont megyébe is átszivárgott.

II. György tiz éves török fogságban volt, haza térvén a lovasberényi jószág miatt pereskedett 1603-ban.

II. János 1586-ban rozváczi birtokára Rudolf királytól ótalomlevelet nyert.

A család czímere a paizs udvarában két gólya egy oszlop körül, melyre kígyó van tekeredzve.

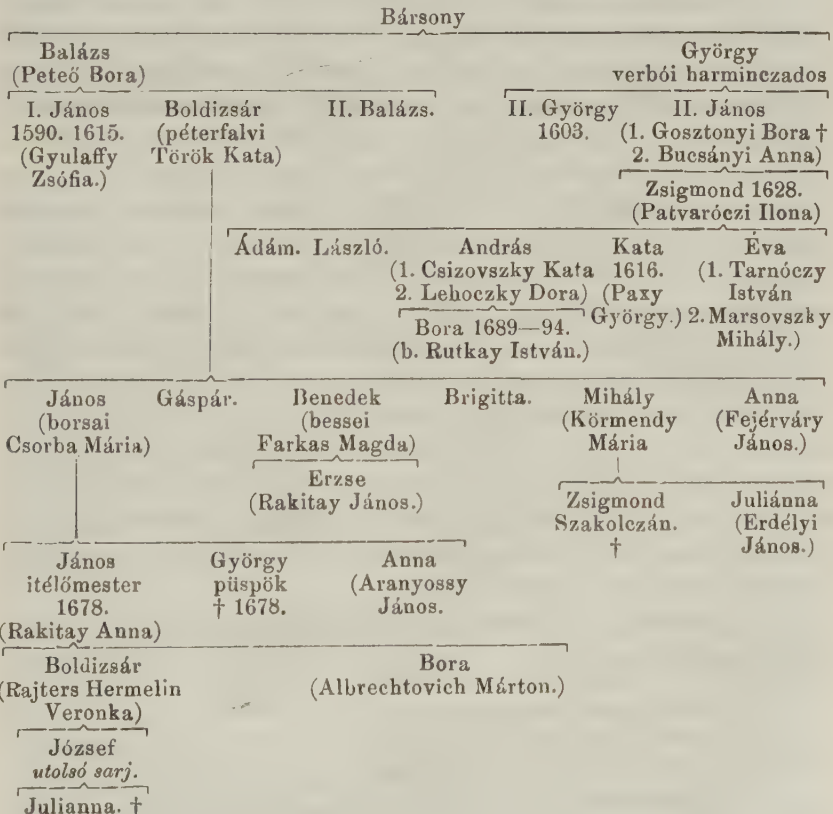

Bartakovich család. (Kis-Apponyi). Az I. kötet 208. lapján igen hiányosan volt közölve. Itt bővebb nyomozás és családi adatok nyomán teljesebb családfája következik. A család Horvátországból eredt, honnan a török foglalás után a XVI. században Magyarországba telepedett Bartakovics János, a ki János király részén állott. Ettől kapta Biharmegyei Fejértói birtokát [1]) még 1552-dik év előtt. Már 1576-ban mint öreg ember Békes Gáspár által a császár részéről Konstantinápolyba küldetett, miért is, noha azon küldetést elvállalni vonakodott, saját házának oszlopára akasztatott [2]). E János volt a Bartakovicsok magyar ágának alapítója. Ugylátszik — az ő fia volt Miklós, ki Báthori András bíbornok híve lévén, midőn ezt az elvesztett szebeni csata után futásában kisérte, 1599-ben a székelyek által felkonczoltatott [3]). Ez időben élt a családnak egy másik tagja: Bartakovich másként Horváth I. Ferencz, kitől a család összes ágai származtak, s melyekből a nyitrai máig virágzik.

I. Ferenczнek nejétől Pákay Ilonától fia II. Ferencz feleségül vévén Kisapponyi (másként Spányik) Borbálát, ez után jutott ivadéka a kis-apponyi birtokhoz és előnévhez. Ezen II. Ferenczнek fiai voltak I. István és III. Ferencz, de ezek testvéreiül olvassuk némely családfán Pétert és Bertalant is. E most említett Péter nőül vévén Zólyom megyéből Barbarich Zsófiát, hont és nyitrai megyei jószágokat szerzett és azokban 1600—4-ben megis erősítetett, mint a sz. benedeki convent előtti bevallások mutatják, a tőle származott és „*bagonyai*“ előnévvel élt ivadék nemzékrendét nem ismerjük, de az bizonyos, hogy tőle eredtek János, 1660-ban Hont megyei alispán [4]) és Gáspár, ki 1667-ben Léva vár alkapitánya volt, és Hont megyén kivül bírt Nógrádban is a szomolai pusztán. Neje Nyáry Albertnek leánya, Deáky Istvánnak özvegye Nyáry Judit volt. Ez ágból eredt Bartakovics György is, ki Deáky István leányát Mária Magdát vette nőül; továbbá B. Tamás, és ennek leánya Zsuzsanna, Gányi Péterné, kik Pest megyei f. nyáregyházi részöket 1699-ben Bottyán János ezredesnek és nejének Lakatos Juditnak adták el. Végre József, ki 1780-ban fehérvári őrkanonok volt.

I. Ferenczтől a Bartakovics család nemzékrende következőleg terjedt napjainkig:

---

[1]) Bielek, Maiores Hungarorum 124.
[2]) Istvánffy, Hist. 1685. editio pag. 352.
[3]) Istvánffy, Hist. editio 1685. p. 478.
[4]) Bel, Notitia nova Hung. IV. 552.

I. tábla.

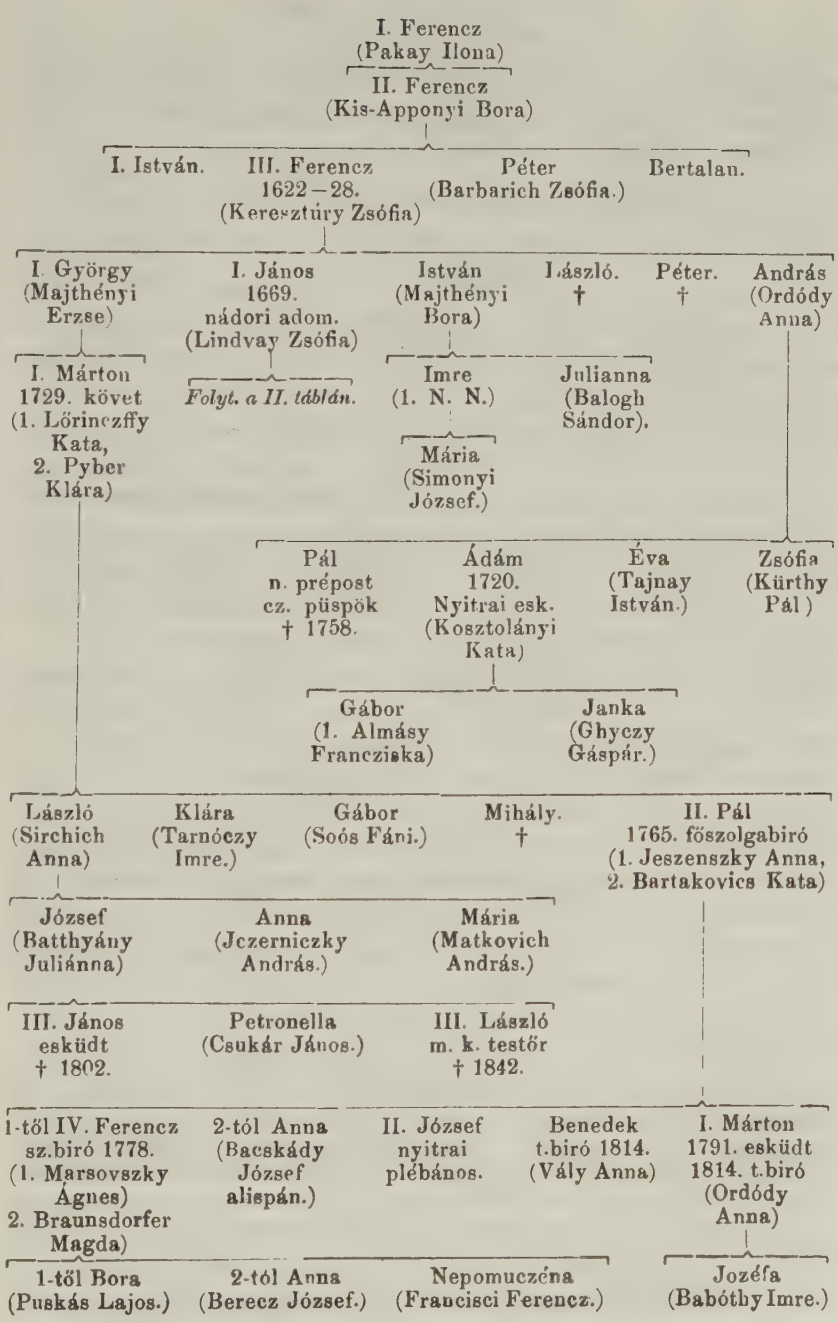
I. Ferencz
(Pakay Ilona)
II. Ferencz
(Kis-Apponyi Bora)
I. István.
III. Ferencz
1622—28.
(Keresztúry Zsófia)
Péter
(Barbarich Zsófia.)
Bertalan.
I. György
(Majthényi
Erzse)
I. János
1669.
nádori adom.
(Lindvay Zsófia)
István
(Majthényi
Bora)
László.
†
Péter.
†
András
(Ordódy
Anna)
I. Márton
1729. követ
(1. Lőrinczffy
Kata,
2. Pyber
Klára)
Folyt. a II. táblán.
Imre
(1. N. N.)
Julianna
(Balogh
Sándor).
Mária
(Simonyi
József.)
Pál
n. prépost
cz. püspök
† 1758.
Ádám
1720.
Nyitrai esk.
(Kosztolányi
Kata)
Éva
(Tajnay
István.)
Zsófia
(Kürthy
Pál)
Gábor
(1. Almásy
Franczíska)
Janka
(Ghyczy
Gáspár.)
László
(Sirchich
Anna)
Klára
(Tarnóczy
Imre.)
Gábor
(Soós Fáni.)
Mihály.
†
II. Pál
1765. főszolgabiró
(1. Jeszenszky Anna,
2. Bartakovics Kata)
József
(Batthyány
Julianna)
Anna
(Jczerniczky
András.)
Mária
(Matkovich
András.)
III. János
esküdt
† 1802.
Petronella
(Csukár János.)
III. László
m. k. testőr
† 1842.
1-től IV. Ferencz
sz.biró 1778.
(1. Marsovszky
Ágnes)
2. Braunsdorfer
Magda)
2-tól Anna
(Bacskády
József
alispán.)
II. József
nyitrai
plébános.
Benedek
t.biró 1814.
(Vály Anna)
I. Márton
1791. esküdt
1814. t.biró
(Ordódy
Anna)
1-től Bora
(Puskás Lajos.)
2-tól Anna
(Berecz József.)
Nepomuczéna
(Francisci Ferencz.)
Józéfa
(Babóthy Imre.)

II. tábla.

I. János, *az I. táblán.*
1669. nádori adomány
(Lindvay Zsófia)

- I. Péter (Rajmannus Kata)
- II. János (Simonyi Klára)
  - *Folyt. III. tábl.*
- IV. Ferencz (Gerléczy Mária)
  - Elek (Szabó Julia)
    - Károly (Ludvig Kata)
      - József Kakasfalva (Surmann Mária)
        - István. Bora.
      - Károly Örvistyén (Csemiczky Róza)
        - Elek (Papanek Karolina.)
        - Karolina (Hencz György.)
        - Juliánna (Simetsek József.)
        - Mária (Kántor Lajos.)
        - Antonia.
      - VI. János Pöstyénben (Németh Erzsi)
        - Rudolf cs. k. j. biró 1859.
        - Ottilia.
      - Teréz F.-Elefánton (Kochanovszky József.)
    - Zsófia (Morvay János.)
    - Mária (Nagy Ignácz.)
- A. Mária (Tamka Miklós.)
- Teréz (Gudics Ferencz.)
- IV. János (Dióssy Mária)
  - Antal (Kostyál Kata)
    - János. Zsuzsa. Julia. József.

- Ilona (Jeszenszky István.)
- II. Péter (Brunszvick Francziska.)
  - József (Kelecsényi Zsófia)
    - Nepomucena † 1813. (Kondé Ernesztina.)
  - Alajos 1808. D. in. ker. táb. ülnök (Kiss Anna)
    - Mariánna † 1857. (1. gr. Stubenberg Antal, 2. Majthényi Imre kam.)
      - Sarolta (gr. Da Mosto.)
      - Jolán.
      - Auguszt.
      - Árpád.
    - Antonia Prágába apácza fej. † 1856.
    - Auguszt volt t. biró † 1866. (Palásthy Mária)
- Sára (Dávid György.)

III. tábla.

II. János, *ki az II. táblán.*
(Simonyi Klára)

- Mihály surányi plébános.
- III. József szül. 1720. exjesuita, tanár és iró.
- Kata (Bartakovics Pál 2. neje.)
- Imre püsp. jav. igazg. (Bertalanffy Erzse)
  - V. Ferencz 1791. főbiró. 1805. követ. 1808. fő perc. (Almásy Ágnes)
    - *Folytat. a köv. lapon.*
  - Mariánna †
  - László alispán † 1814.
  - Teréz.

V. Ferencz, *ki az előbbi lapon.*
1791. főbiró. 1805. követ. 1808. főperc.
(Almásy Ágnes)

Mihály vak †1840. | Janka (Rudnyánszky János.) | József †1827. | Alojzia (Gafor Lajos.) | V. János sz. 1788. † tbiró stb. (Bacskády Teréz) | Erzse (Batthyány József.) | Adalbert sz. 1792. egri érsek. | Ferencz (Batthyány Mária)

Albertina. | Gabriella.

Ája (Batthyány Ferdinánd.) | Florián szül. 1820. cs. k. kam. k. tábl. üln. | Vilma (Ordódy István.) | Karolina (Szűry Lajos.)

II. Ferencz, — mint mondók — a család mostanig virágzó vonalának törzse, neje után Kis-Appony helység birtokosa. Fia III. Ferencz nőül vette Keresztúry Andrásnak Elefánty Judittól (Elefánty Imrének leányától) való leányát Keresztúry Zsófiát és e jogon utódai a szalakuszi, menyhei, bédi, f. és a. elefánti birtokokban örökösödtek. Nevezett Keresztúry Zsófia utóbb, mint özvegy, nagyapponyi Apponyi Balázshoz ment férjhez. III. Ferencznek fiai I. György és I. János, István és I. András által négy ág támadt. István ága unokájában elenyészett.

I. Andrásnak egyik fia I. Pál esztergomi nagyprépost és almisi czímz. püspök volt. Meghalt 1758-ban. Testvére Ádám 1720-ban Nyitra megyénél esküdt, gyermekeiben kihalt.

György ágán I. Márton 1729-ben Nyitra megye követe. Egyik fia II. Pál 1765-ben Nyitra várm. főszolgabirája. Ennek fiai IV. Ferencz 1779-ban szolgabiró, két házasságból csak leányai maradtak. II. József nyitrai plébános; Benedek (1814.) táblabiró, II. Márton 1791—1814. esküdt, majd táblabiró, egyetlen leánya Józéfa Babóthy Imre $183^{2}/_{6}$ évi országgyülési követ neje. — I. Mártonnak László fia után unokái III. János esküdt meghalt 1802-ben, és László volt m. k. testőr 1842-ben magnélkül elhalt.

I. János a család máig terjesztője. Ez 1669-ben nádori uj adományt vitt birtokaira. Nejetől Lindvay Zsófiától két leányán kivül három fia I. Péter, II. János és IV. Ferencz három ág terjesztői, és nagybátyjok Lindvay Ferencz után Pozsony megyei Vezekény helységben örökségök lévén, miután azt a dühöngő pestis és háború miatt akkor át nem vehették, arra Thédy Sándor örökösök hiánya czímén nádori adományt szerzett, mi ellen a három testvér 1714-ben az országgyülésre folyamodott, és ámbár kedvező itéletet nyertek, mégis félszázadi perlekedés után is a birtokba nem juthattak.

I. Péter ágán Alajos a Dunáninneni kerületi tábla birája volt 1808-ban. Gyermekei közül egyik leánya Máriánna csill. ker. hölgy előbb gr. Stubenberg Antalné, utóbb Majthényi Imre cs. kir. kamarás neje volt, meghalt 1857-ben, Antónia Prágában ang. apácza főnöknő, és Auguszt 1825-től Nyitra megye táblabírája, az akkori ellenzéki párt egyik kitűnőbb tagja, 1850. után Nógrád megyei Borsos-Berinke helységbeli női birtokába tette át lakását. Meghalt 1866-ban. Nejétől palásthi Palásthy Mariától négy gyermeke maradván, azok közül Sarolta 1867-ben lett gróf Da Mosto neje.

IV. Ferencz ágán leszármazók Kakasfalván, Örvistyén, Pöstyénben és F.-Elefánton bírnak. Közülök VI. Jánosnak fia Rudolf 1859ben cs. kir. járásbíró volt.

II. Jánosnak ágán egyik fia József exjezsuita szül. 1720-ban, jeles tanár és iró volt; másik fia Imre püspöki uradalmi igazgató volt. Ennek egyik fia László volt alispán meghalt 1814-ben; másik fia V. Ferencz 1791-ben Nyitra vármegye főszolgabirája, 1805. és 1807-ben országgyülési követe, és 1808-ban főpénztárnoka volt. Nejétől Almásy Ágnestől született gyermekei között kor szerint hetedik, rang szerint első helyen áll Adalbert (szül. 1792.) volt rozsnyói, 1850-től egri érsek, v. b. titk. tanácsos stb. a magyar egyház és haza egyik legkitünőbb oszlopa; a magyar tudományos irodalom, művészet buzgó pártolója és előmozditója stb. Testvérei közül

V. János, szül. 1788-ban, 1805—9-ben huszár hadnagy volt, 1814-ben táblabiró, 1840-ben törvényszéki ülnök, 1848-ban elnök, 1849-ben a megyei tisztviselők szétoszlásakor küldöttségi elnök. Meghalt 1866-ban. Nejétől bacskádi Bacskády Teréztől gyermekei közül egyetlen fia Flórián (szül. 1820.). Már 1845-ben Nyitra megye főszolgabirája lett, 1846-ban kerületi táblai ülnök, 1851-ben a pozsonyi cs. kir. törv.szék titkára, 1854-ben a nógrád megyei cs. kir. törv.szék tanácsosa, 1856-ban a trencséni urbéri törv.szék elnöke, 1857-ben cs. kir. kamarás, 1858-ban a pozsonyi cs. kir. helytartóság sz. f. tanácsosa, majd ott az urbéri fő törv.szék tanácsosa, 1860-tól a m. kir. tábla bírája.

A család czimere kék mezőben nyakán nyillal átlőtt hattyú, mint az I. kötet 208. lapján látható.

Bartal család. (Beleházi). Az I. kötet 209. lapján csak röviden lévén érintve, adjuk itt lehetőleg teljes családfáját.

A beleházi Bartal nemzetség a Csallóköz régi nemes családa, melynek történetét egyik jeles tagjának néhai idősb Bartal György volt kanczell. referendarius tanácsosnak, a család ujabb statorának

nagybecsü jogtörténeti munkáiban elszórt adataiból egy kitünő tudósunk [1]) szíves volt összeállítani. E szerint a család eredetét a XII. század vége felé élt királyi perestoldó Buzadra vezeti vissza [2]), kinek Belud fia után Belud-Karcha vagy Beleházának nevezett ősi törzshelyétől vette előnevét. A család 1307-ben kezdett öröködési osztályperét 1352-ben nádori itélet fejezte be. Ivadékai közül a pozsonyi káptalan okmányai szerint István 1315-ben azon megyében szolgabiró volt; Pál (Paulus filius Michaelis de Beleháza) Zsigmond kir. 1421. évi határjáró parancsában a kiküldött királyi emberek közt említetik. Ennek fia Mihály V. László királynak az egyház-karcsaiak részére 1455-ben kiadott adománylevele folytán kelt iktató parancsban hasonlag kir. emberül említetik. Ennek testvérétől Istvántól nemzett Benedek örökségét, Beleháza felét, 1540-ben a pozsonyi káptalan előtt eladván, Hideghéten szerzett jószágot; fia Mihály (Michael Bele de Belekarcha) pedig, valamint őse 1243-ban Damaza iktatásában, úgy három századdal később, midőn Damazértelke Kis-Királyfiai Scholastikának fiusítás utján adatott 1515-ben, 1516-ban mint szomszédja jelen volt ünnepélyes iktatása alkalmával; ennek fia Mihály és Benedeknek unokája Tamás 1580. jul. 2-án Radecz István egri püspök és kir. helytartótól Beleháza ősi birtokukra (totalem unam integram domum seu curiam nobilitarem in possessione Beleház-Karchya) uj adomány levelet nyertek, és azon hó 8-án Olgyai Miklós kir. ember és Retzor György pozsonyi kanonok által ünnepélyesen beiktattak [3]).

A XVII. század súlyos viszonyainak következményeit e család is érezvén, Mihály fiai: György és Lázár 1602-ben a pozsonyi káptalan előtt etrekarchai jószágrészüket 99 évre Karchai Benedeknek elzálogíták; ugyan azt majdnem nyomba kénytelen volt tenni unoka-öcscsük Lőrincz „minthogy — a záloglevél szavai szerint — ő felsége hűsége mellett felkellett ülnöm, és magam helyett elkellett mennem a törökre.“ Mindemellett 1675. jun. 4-én I. Leopold királytól etrekarchai és más kis jószágukra uj adomány levelet nyertek, az előbbit pedig utóbb per útján kiválták [4]).

Ősrégi nemzetsége uj alkotójának tekintendő a nagy hírű publicista Bartal György, ki Pozsony megyénél kezdte hivatalos pályáját,

[1]) Pauler Tivadar kir. tan. és egyet. jogtanár.

[2]) Bartal G. Commentarii I. 56. Com II. Mantissa IX. 1.

[3]) Bartal Gy. Csallóköz történeti vázlata. Pest, 1860. 23. 24. 48. 119. 120. l.

[4]) Egy XVII. századbeli záloglevél, a M. Akad. Értesítője 1859. I. 52.

onnan az alispáni székből mind fölebb emelkedve, mint a m. udvari kanczellária előadó tanácsosa, (1848-ban ministeri osztály főnök) sz. István r. vitéze, m. akad. igazgató tag stb. végezte 1865. sept. 20-án [1]). Fiai közül János az $184^{7}/_{8}$. 1861. és $186^{5}/_{7}$ évi országgyülésen Pozsony megyei képviselő; György az 1848. 1861. és $186^{5}/_{7}$-ben Tolna megye országgyülési képviselője, 1848-ban azon megye főjegyzője, 1861-ben első alispánja, 1865-ben a magyar kir. helytartó tanács elnökhelyettese volt, mely méltóságától saját kérelmére 1867. febr. 5-én felmentetett.

A családfa következő:

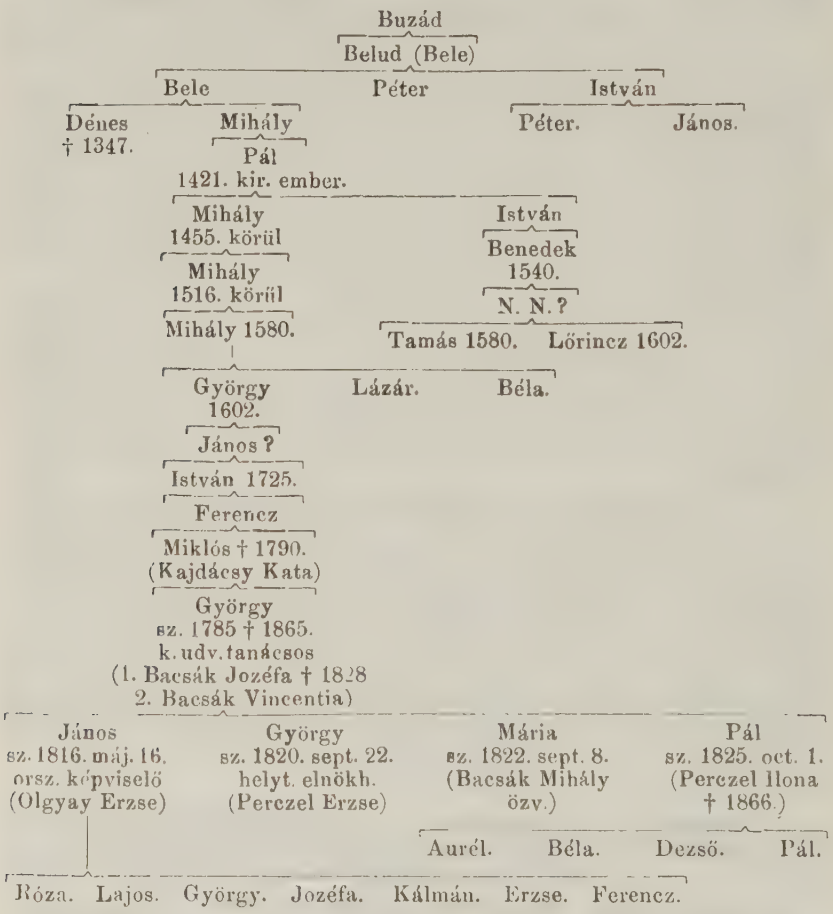

[1]) Lásd életrajzát, Egyetemes m. Encyclopaedia V. köt. 730. stb. És a fölötte 1867. jan. 31-én mondott jeles emlékbeszédet Pauler Tivadartól a M. Akad. Évkönyvében.

Bartos család tagjai közül István és János 1751. jun. 21-én Veszprém vármegyétől nemesi bizonyítványt nyertek. Jelenleg e család nevét Baranya megye nemesei sorában találjuk.

Básthy család. (ó és egyházas Básti) régi nemes család, mint az I. kötet 215. lapján érintve volt és czímere is kiadva. Eredetét a XIII. századig viszik bizonyos Simarch és Hamud nevűekhez, kik állítólag Bástról eredtek, és hadi érdemeikért a bolondóczi várnak fő jobbágyságából IV. Béla király által kiemeltetve, 1266-ban királyi szolgákká (azaz nemesekké) lettek [1]).

1479-ben Básti Gergely élt [2]).

Egyik ágának teljesebb nemzékrende következő:

László
Imre
(Ablonczy Bora)

János 1683. (Hamvay Mária)		Erzse (Barna András.)
László 1711. másod alisp. Nógrádban (Ebeczky Mária)	János.	
Imre 1734. (Bucsányi Éva)	Adám 1734—55.	János 1734—55.

Pál 1755.	Sándor 1755.	József 1755. (Mocsáry Mária)	Anna (Rajcsányi Sámuel.)	Krisztina (Gáspár György.)

Sándor (1. Jakabfalvy N. 2. Szmrcsányi Teréz)	Mária (Szent-Iványi László.)

1-től József h. ügyvéd az *író*.	2-tól Sándor (1. Ebeczky Antonia 2. Kaszap Mária)

Imre. Sándor. Béla.

A másik ágról, melyen Dániel fiai állnak, az I. kötetben volt szó.

Battha család. (Vattai). Az I. kötet 234—236. lapján áll töredékesen. Azon ismert törzse, kitől a családfa ízről ízre lehozható, Battha I. Bálint volt, ki Félegyházy Orbánnak nejétől (tán Genesy) Borbálától, utóbb Erkényi Istvánnétól született leányát Félegyházy Annát vévén nőül, azzal a következő családfa alapítója lett:

[1]) Fejér, Cod. dipl. IV. vol. 3. pap. 413. Kollár, Amoenitates hist. et jur. publ. Hung. 88.

[2]) Teleki, Hunyadiak kora XII. 104.

Bálint
1595. † 1607.
(Félegyházy Anna)

I. Pál 1629—33.
nógrádi alispán
(Gyürky Anna)

Borbála
(Szent-Iványi Ráfaelné)
kitől leányágon az Urbányi, Gelle család is származik.

II. Bálint 1672—77.
Nógrádi sz.biró s követ
(Ebeczky Magda)

Zsófia
(Herencsényi István.)

II. Pál
1684.
(N. N.)

Mária
(Sebök Mátyás.)

Anna
(Komjáthy Dávid.)

Julia
(Becse Vajda András.)

Klára.

Ádám
1705—11.

András
1705—11.
(Zolnay Anna)

Zsigmond
1705—11.

III. Bálint
1734.

IV. Bálint
1774—92.
septemvir.

III. Pál 1744—67.
nógrádi alisp. kir. tan.
kir. táb. ülnök
(1. Dvornikovich Magda † 1760.
2. Révay Erzse)

Mária-Anna
(Sebe Mihály.)

László
1755 - 74.
kir. tan.
kancz. referend.

Imre.
†

András
1761.
volt katona.

V. Bálint
1761.
Borsodbad alj.
(Csúzy Anna)

IV. Pál 1821.
lak. Rapon
(udvarnoki Roll Kata)

Franczisk a
(Muslay Gábor.)

Anna
(Hamar András.)

Józéfa
(Vigyázó József.)

József
† Váczon 1854. táján
(gr. Almássy Zsófia)

Bálint.
†

Paulina.

Róza.

György † 1857.
(Frivaldszky Szerafin.)

Mária †
(Beniczky Nepom.)

Teréz
(Almássy Gyula.)

Béla.

Batthyány család. (Németujvári gróf és herczeg, — és geresgáli nemes). A németujvári gróf Batthyány nemzetségnek eredetét és rövid történetét előadtam az I. kötet 236. és következő lapjain, és pedig — mint közönségesen irják, — az Örs nemből származott Rénoldtól (1160.) kezdve. Minthogy azonban a közlött családfák ujabb nemzedékei néhol hézagosak voltak, és minthogy ott a nemesi (most Nyitra megyében battyáni és geresgáli néven virágzó) ág is hiányzott, ezek pótlásául egy teljesebb nemzékrend közöltetik.

Előttem van a gróf Batthyány családnak Tárnok Alajos [1]) által 1854-ben kinyomatott nemzékrendi táblázata, mely Örs vezértől (972.

[1]) Synopsis genealogica Principum et Comitum de Batthyány e speciali et humillima devotione erga Excelsam Familiam dedicavit Aloysius Tárnok JJ. CC. Zichy bonorum Director. Canisae die 10. May 1854. Typis J. Markbreiter M. Canisae 1854.

év) kezdve hozza le a családot, és az általam közlött Renoldig még öt nemzedéket mutat fel. Miután ez Rénoldtól kezdve az általam közlöttel teljesen egyezik, elégnek tartom a család nemzékrendet ujolag csak az 1400. körül élt I. György mestertől (ki a 238. lapon áll) és ki 1398-ban Battyán helységet kapván, első vette föl a Batthyány nevezetet, közleni, kitoldva hiányait, a mint következik:

I. tábla.

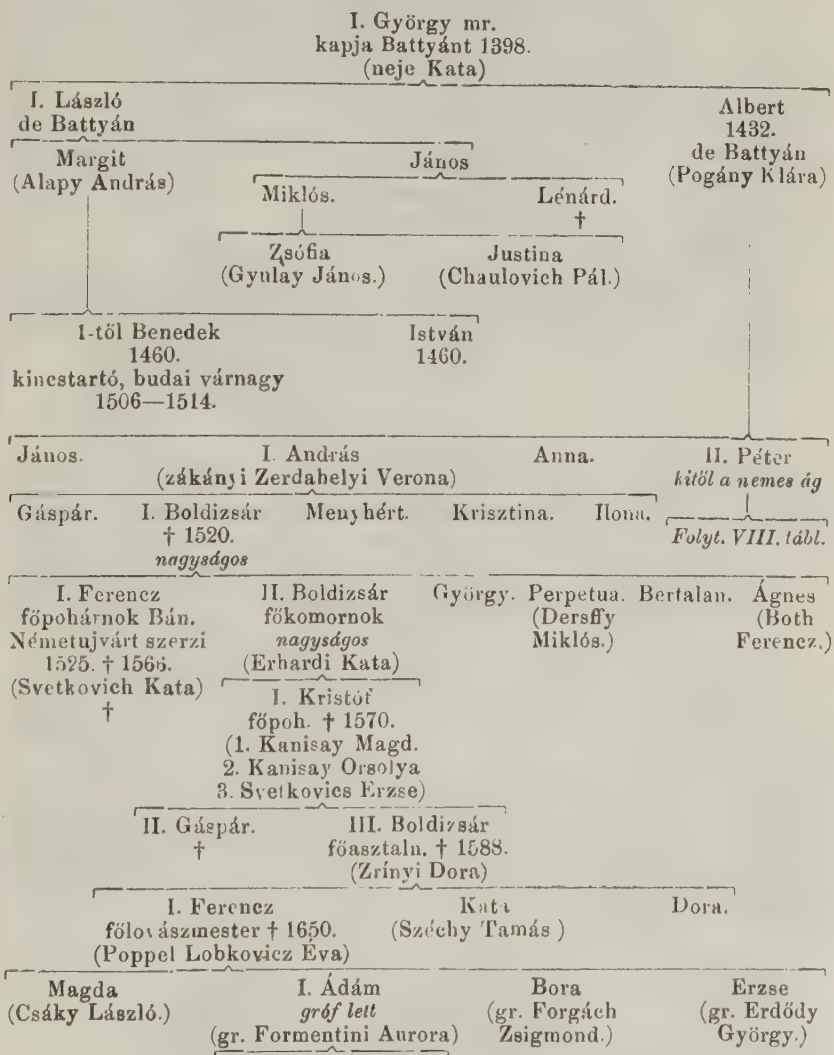

I. Ádám, *ki az előbbi lapon.*
gróf lett
(gr. Formentini Aurora)

Eleonora (gr. Eszterházy László). | II. Kristóf főpohárnok † 1685. (Palocsay Mária) | Gr. Julia Anna apácza. | Bora (Széchy Péter.) | I. Pál † 1674. (gr. Illésházy Kata)

IV. Boldizsár † 1700. | II. Ádám sz. 1662. † 1703. (gr. Strattman Eleonora)

Folytatása a II. táblán.

Folytatása a III. táblán.

II. tábla.

a herczegi vonal

II. Ádám, *ki az I. táblán.*
sz. 1662. † 1703.
Bán, országbiró
(gr. Strattman Eleonora)

József. † | Lajos sz. 1696. † 1765. Strattman örök. nádor stb. (gr. Kinsky Teréz) | Károly sz. 1698. † 1772. tábornagy, bán stb. *herczeg* 1764. (1. gr. Waldstein Bora 2. gr. Strattman Franciska 3. gr. Batthyány Antonia)

1-től Eugen † 1742. | 2-tól Vilmos. †

Teréz sz. 1718. † 1722. | Antonia sz. 1720. (1. gr. Erdődy Miklós, 2. hg. Batthyány Károly.) | Anna sz. 1721. † 1727. | III. Ádám sz. 1722. † 1787. herczeg, táborn. főispán (gr. Illésházy Teréz) | József sz. 1727. † 1799. cardinál eszterg. érsek. | Tivadar sz. 1729. † 1811. cs. k. v. b. t. tan. (gr. Eszterházy Eleonora) | Fülöp sz. 1731. † 1795. (báró Perényi Bora)

II. Lajos sz. 1753. † 1806. cs. k. kam. (gr. Pergen Erzse) | József † 1762. | Antónia sz. 1762. | M. Eleonora sz. 1760. (gr. Althan Ferencz.) | Antal József sz. 1762. † 1828. cs. k. kam. (gr. Roggendorf. Czeczil)

Fülöp sz. 1781. cs. k. v. b. t. tan. stb. herczeg. | Iván sz. 1784. † 1865. cs. k. kam. (1. gr. Eszterházy Mária † 1830. 2. gr. Batthyány Aglája) | I. Gusztáv sz. 1803. † 1840. (b. Ahrenfeld Vilma) | Filippin sz. 1805. (gr. Pergen Antal) | Eleonóra (Luterath József.) | Kázmér sz. 1807. † 1854. magyar minist. (gr. Keglevich Auguszta) †

Ödön sz. 18—. | Gusztáv sz. 18—.

1-től Erzse sz. 1820. csillag ker. pal. hölgy (gr. Draskovich Károly.) | Leopoldina sz. 1824. (gr. Erdődy Sándor) | Juliánna sz. 1827. (gr. Montenuovo Albert Vilib.)

III. tábla.

Grófi vonal.

I. Pál, † 1674. *ki az I. táblán.*
(gr. Illésházy Kata)

Ferencz főpohárnok † 1717. (1. gr. Eszterházy Róza, 2. Czehentner Erzse)

Zsigmond belső titk. tan. főasztaln. † 1728. (gr. Gallenberg Izabella)

Róza (gr. Burgh Olivér.) — Julia (gr. Piosasque Lajos.) — Teréz (gr. Széchenyi Zsigmond.) — Anna (b. Weisz Péter.) — József. †

II. Pál győri nagy prépost és apát † — III. Ádám sz. 1697. † 1782. alkanczellár főtárnokmest. (gr. Eszterházy Anna) — Aurora. — Regina. — II. Zsigmond sz. 1698. † 1768. cs. k. tan. (gr. Lengheim M. Róza.) — Julianna (gróf Balassa Pál.) — I. Imre sz. 1701. † 1774. septemvir főasztalnok (gr. Saurau Anna.)

Folyt. IV. tábl. — *Folyt. V. táblán.*

É l e s k ő i á g.

Szidónia (gr. Illésházy János.) — Ferencz sz. 1737. † 1821. Sárosi főispán v. b. t. tan. (b. Stillfried Ágata.) — János sz. 1747. † 1831. Torontáli főisp. (gr. Herberstein M. Antónia) — Károly † 1814. — Juliánna (gr. Berényi Miklós.) — Regina (gróf Aspremont Góbert.)

Antónia (gr. Zichy Károly.) — Józéfa (gr. Eszterházy Ferencz.) — Janka (gr. Eszterházy Lajos.)

IV. tábla.

II. Zsigmond, *ki a III. táblán.*
sz. 1698. † 1768.
(gr. Lengheim M. Róza)

Miksa † 1804. szerzé Ikervárt (Flaesser Magda) — Károly. † — Fülöp † 1795. (1. Katzianer Anna, 2. Stubenberg Teréz)

Ferencz. † 1803. — József Sándor † 1812. (Skerlecz Bora) — 1-től József Emanuel cs. k. kam. † 1851. (b. Ottenfels Anna) — 2-tól Kristóf sz. 1792. (b. Gleispach Fanni)

Lajos sz. 1806 † 1849. magy. minist. elnök (gr. Zichy Antónia) — Amália (1. gr Jenison Walworth 2. gr. Westerhold Károly.)

Amália. — Ilona. (gr. Keglevich Béla.) — Elemér.

Károly sz. 1817 (gr. Erdődy Henrika.) — László † 1851. hadn. ifjan. — Ágnes † 1853. (gr. Batthyány Zsigmond.)

Adél sz. 1801. (gr. Barbo Otto.) — Ferencz sz. 1804. (1. Eisenbach Mária) 2. gr. Batthyány Karolina) — Ludovica (b. Gudenus Antal.)

András † 1841.

V. tábla.

I. Imre, *ki a III. táblán.*
sz. 1701 † 1774.
septemvir
(gr. Saurau Anna)

- **József** sz. 1738. † 1806. főasztaln. Nógrádi főispán (gróf Illésházy Fanny)
- **Ignácz** erdélyi püspök sz. 1741. † 1798.
- **Antal** † 1813. (b. Majthényi Janka)
  - Ernő sz. 1795. † 1814. (Tarnóczy Antónia)
  - Kornél 1815.
- **II. Imre** sz. 1748. † 1819. kapit. (gr. Haller Anna)
  - *Folytat. VI. táblán.*
- **Alajos** sz. 1743. † 1816. (gr. Szapáry Teréz)
- **Kajetán** sz. 1761. † 1817. cs. k. k. (gr. Sigray Antonia cs. ker. h.)
  - Mária (gr. Pejachevich Vincze.)
- **János** sz. 1769. † 1826. (b. Gemmingen Anna)
  - *Folytat. VII. tábl.*
- **Izabella** (gróf Niczky György.)

- **M. Anna** sz. 1781. (b. Jöchlinger Fridrik.)
- **Alojzia** (Jankovich Antalné.)
- **Karolina** cs. k. hadn. (Lónyay József.)

- **József** sz. 1770. † 1851. cs. k. kam. (1. gr. Lázár Anna † 1831. 2. Tarnóczy Antonia)
  - **József-György** sz. 1836.
- **Vincze** sz. 1772. † 1827. Honti főispán (Rudnyák Józéfa)
- **Miklós** sz. 1774. † 1842. (gr. Széchenyi Fanny.) †
- **Julianna** sz. 1780. (Szwetich Jakab.)
- **Fanny** (Festetich Ignácz.)
- **Szerafin** (gróf Andrássy Károly.)
- **Teréz** (báró Kemény József.)

- **Aglája** sz. 1805. csil. ker. hölgy (gr. Batthyány Iván.)
- **Aurora** sz. 1808. (hg. Thurn Taxis Fridrik.)
- **Isaura** sz. 1809.
- **Athenaeis** sz. 1811.
- **Irene** sz. 1812. (gróf Schönborn Kelemen.)
- **Artúr** sz. 1814. v. alezr. (hzg. Apraxin Julia)
- **Hermina** sz. 1815. cs. ker. h. (báró Stillfried Fülöp.)

- **Ilona** sz. 1850.
- **Kata** sz. 1852.
- **Artúr** sz. 1854.
- **Georgina** sz. 1855.

VI. tábla.

II. Imre
sz. 1748 † 1819.
(gr. Haller Anna)

- **Izabella** (gr. Forgách Alajos.)
- **III. Imre** sz. 1781. főlov. mest. (gr. Majláth Erzse)
  - **Béla** sz. 1838.
  - **Mária** sz. 1814. (báró Dumont Alfons.)
  - **Amália** sz. 1818. (Almásy Pál.)
  - **Emma Róza** sz. 1820. (Andreoly Ferencz lovag.)
- **Mária** (gr. Cziráky Antal.)
- **Anna** (gr. Bolza József.)
- **István** cs. k. kam. (gr. Bolza Antónia.)
  - **István** sz. 1812. (gróf Mittrowszky Mária.)
  - **László** sz. 1815. (gróf Festetich Celesta)
    - **Géjza** sz. 1838.
    - **Fánny** sz. 1839.
    - **László** sz. 1840.
    - **Czelaszta** sz. 1841.
- **Teréz** sz. 1790. (b. Orczy Lőrincz.)
- **Juliánna** (Eötvös Józsefné.)
- **Gabriella** (Inkey József.)
- **Antonia** sz. 1827. (Inkey Zsigm.)

VII. tábla.

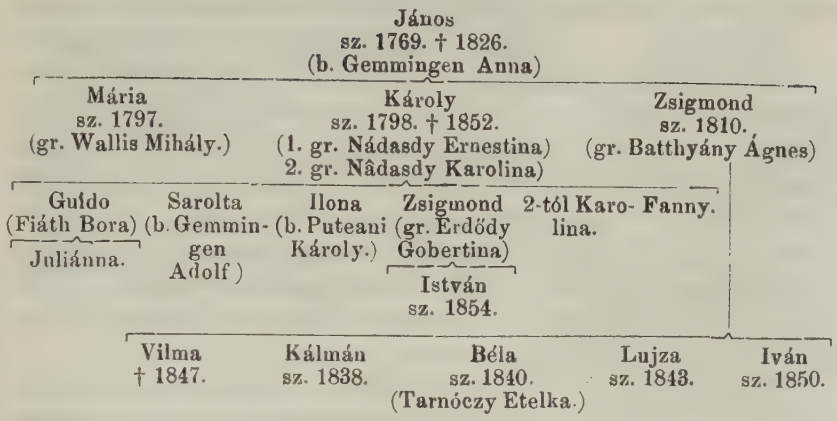

VIII. tábla.

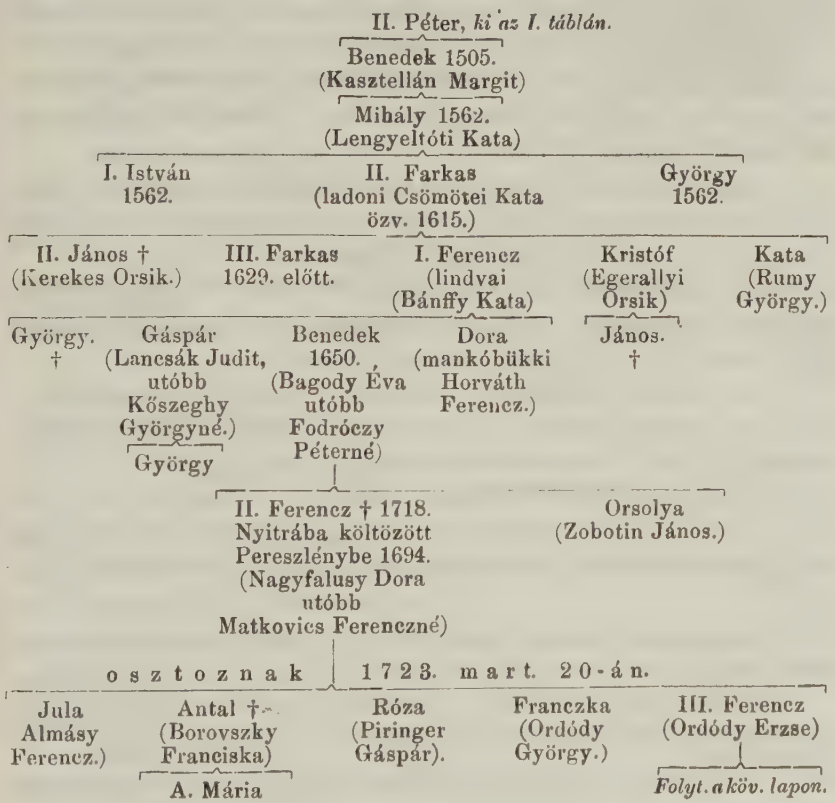

Folyt. a köv. lapon.

III. Ferencz *ki az előbbi lapon.*
Ordódy Erzse)

III. István † (Névedy Julia)	Erzse (Ujfalussy József id.)	Julia (Bartakovics József.)	János sz. 1740. † 1813. Nyitra v. tisztviselő (1. Ambró Anna, 2. Balogh Franciska)
Anna (ifj. Ujfalussy József.)			

1-től Kata (Rudnay Györgyné.)	Anna (Rudnay János.)	1-től József sz. 1780. † 1829. Nyitva v. tisztv. (Bartakovich Erzse)	Lajos. †	Alajos. †	IV. István †	Julia (Borcsiczky János.)

Ferdinánd sz. 1810. Nyitra v. alisp. köv. (Bartakovich Ája)	Apollónia (Molnár Zsigmond özv.)	Amália (Huszár Imre.)	Mária (Bartakovics Ferencz.)	Teréz (Sóoky Ignácz.)	Ágnes.

Mária.	Anna.	Nepomuka.

Eddig a családfa. A nemzetség történetére nem lehet ismétlőleg kiterjeszkednünk. Csak megjegyezzük, hogy a család némely tagjánál, különösen a Benedek nevüeknél tudtunkra nincs tisztában az irodalom. Egyik Benedektől — mint itt a VIII. tábla mutatja — a nemesi ág származik, de valószinű előttem, hogy nem e Benedek fiai voltak I. Orbán és Farkas, kikről az I. kötet 240. lapján emlékeztem.

A grófi ágon II. Ferencz nem halt meg 1625-ben, mint az I. köt. 241. lapján áll, hanem Tárnok Alajos genealogiája szerint 1650-ben, és így ő volt az, ki 1628. febr. 21-én Prágában kelt kir. diplomában [1]), mint aranysarkantyús vitéz, és néhai gróf Zrínyi György fiainak [2]) gyámja II. Ferdinánd király az ország bárói közé emeltetett. Ugyan csak ő lett gróffá is egy adat szerint 1630-ban [3]).

A nemesi ág II. Pétertől ered, mint már Lehoczky szerint a 238—241. lapon is érintetett, azonban itt családi közlés szerint leszármazását a VIII. táblán hitelesebb kimutatás tünteti föl.

A nemesi ág megkülönböztető előneve a „*Geresgáli*“, mely hajdan a grófi ág őseivel közös volt. Az egész ágazat a XVII. század végeig a Dunántúl élt, csak a mondott század végén Benedeknek fia

[1]) Mely eredeti bárósági oklevél most a nemesi ág egyik jeles tagjánál Nyitra megyei v. alispán és követ Batthyány Ferdinánd úrnál őriztetik.

[2]) Mert Zrínyi Györgynek nővére Zrínyi Dorottya, Batthyány Boldizsárné, édes anyja volt Batthyány Ferencznek és így közel rokonai a Zrínyi György fiúk.

[3]) Lehoczky, Stemm. II. 167. hol 1628. év áll, grófsági évül pedig 1630. v. ö. Spec. pag. 43.

(a nemesi ágon szintén II.) Ferencz költözött Pereszlénybe Nyitra megyébe, hol a család több tagja megyei tisztséget viselt, és máig virágzik, beházasodva, sógorosodva azon megye legnevesebb birtokos családaival. Most élő tagjai közül megemlítendő Józsefnek fia Ferdinánd (szül. 1810.). Nyitra megyének 1832-ben al-, 1840-ben főjegyzője, 184$^{3}/_{4}$-ben országgyülési követe, 1861-ben alispánja, a megyének egyik kitünő, átalánosan tisztelt tehetsége. Gyermekei a táblán láthatók.

A család ősi nemesi czímere a szikla alatt szájában kardot tartó oroszlán, és fiait tápláló pellikán, ezt viseli a nemesi ág is. A bárósági 1628-dik évi diploma adta hozzá a paizs fölötti koronából kiemelkedő sárkányt, mely kettős arany keresztet tart, mely czímert itt a metszvény is ábrázol.

Battik család. (Sarudi). Az I. kötet 255. lapján álló családfa némi bővítéssel a következő:

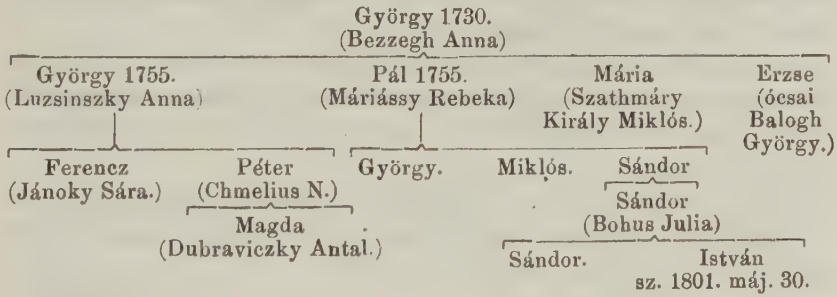

A családfa élén álló György 1730-ban Pest megyei Nagy-Kőrösön hét telekre uj adományt nyert.

Becskér család. (Felső-Őri). Vas vármegye azon adományos családai közül való, kik 1582-ben Rudolf királytól F.-Őrre új adományt nyertek.

Becsky család. (Tasnád-Szantói). Szatmár megye nevesebb családa, az I. kötet 266. lapján álló családfa helyett részletesebb nemzékrende a következő:

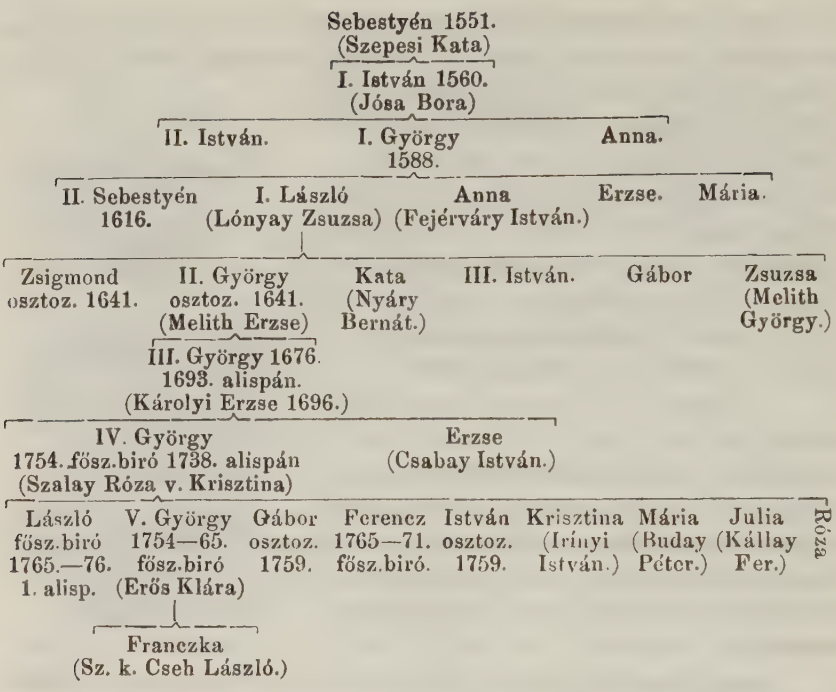

E családfa sem terjed a mai nemzedékig. Hiányzik róla azon Zsigmond is, ki mint Rákóczy hadnagya elesett Kolosvár alatt 1704. május 14-én Szakal Ferencz naplója szerint.

A család utóbbi ivadékai közül volt J á n o s táblabiró, ki 1835. deczemberben halt meg birtokhelyén Komlód-Ujfaluban kora 50-ik évében. Nejétől Vay Amáliától gyermekei L a j o s, J o z é f a Elek Gáborné és A n n a.

József 1841-ben szintén Szatmár vármegye főszolgabirája volt.

A család czímere a paizs udvarában és a sisak koronáján is két szem közt álló oroszlán buzogányt tartva.

Becz család. (Másként Tassy). Egyik ágából volt G á b o r cs. k. huszár kapitány, ki 1866. apr. 23-án Pesten kora 82. évében halt el. Utódai ezek:

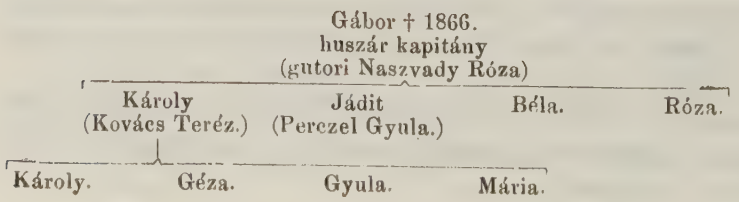

Bégányi család. (Bégányi). Bereg vármegye ős régi családja. Az I. kötet 271. lapján álló töredékes közlés helyett adjuk itt kimerítőbb ismertetését és családfáját.

Törzse Bél, kinek fia Péter 1319-ben a bégányi beiktatási parancsban már „*de Bégán*“ neveztetik. A család régi dísze Miklós de Nagy-Bégán 1463-ban Bereg megye ispánja (Comes) volt. (Teleki, Hunyadiak kora XI. 38.) A család tagjai osztályrész után de Ó-Bégán, majd de Kis-Bégány, vagy de Nagy-Bégány írattak. Ősi fészkük a két utóbb nevezett helység, ugy szintén Fornos helység is, melyről szintén többen neveztettek, és némi összevetés oda mutat, hogy e család a Fornossyval azonos. A családfa következő:

I. tábla.

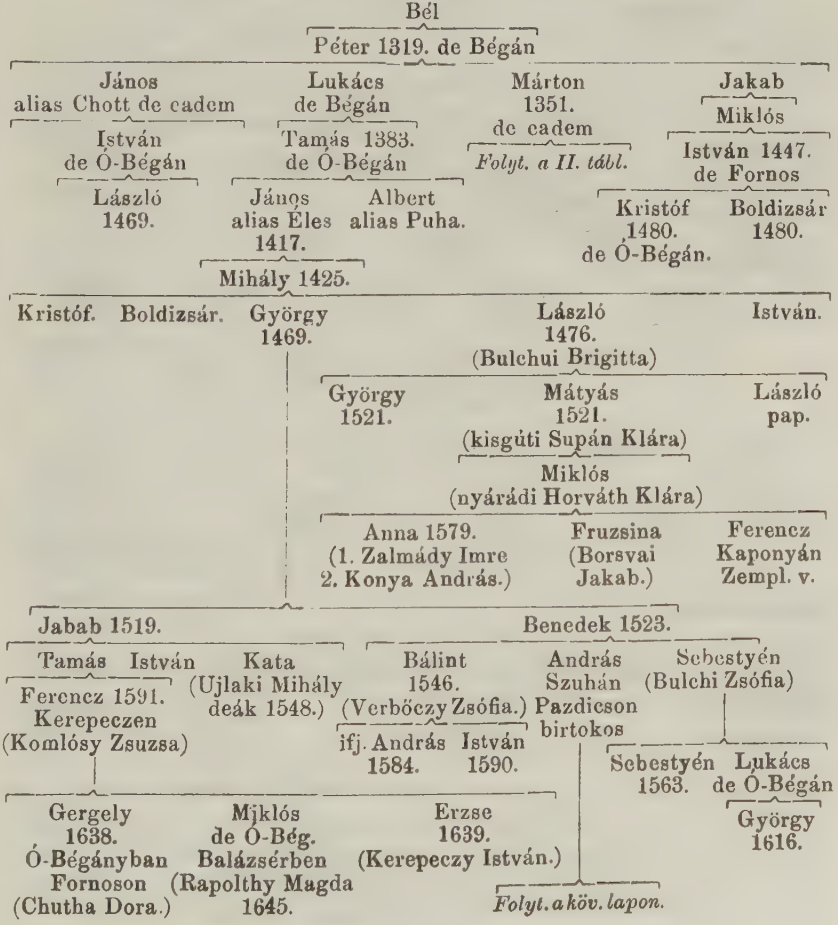

András, *ki az előbbi lapon.*
Szuhán
Pazdičson birtokos

Kristóf 1592. Kis Begányban (Komlósy Ilona)
Ferencz 1564—1600. Gatályon (Ugocsai Anna.)
Krisztina 1563.

András 1597. (Ilosvai Erzse 1629.)
Sebestyén.

Tamás Ó v. Kis-Bég (Hartyáni Judit.)
Péter 1650. (Hartyáni Anna)
Bora.

Zsuzsa (fancsikai Lázár Lázár.)
Mária (Szegedy István.)

II. tábla.

Márton, *ki az I. táblán.*
de eadem 1351.

János 1378.
László 1378.
Mihály 1378. de Ó-Bégány

Gergely 1410. Bégányb. beik. 1436.
Miklós 1430. sz.biró.

Benedek alias Baha.
Orbán de eadem
Benedek 1480.
János 1476.
Benedek.
Zsigmond.

Benedek 1449.
Gergely.
Ferencz.
László 1449. alias Bakos de Bégán

Simon.
Ferencz Ó-Bég. és Fornoson statut. 1492.
Márton 1476.
Antal 1476.

Miklós 1480.
Ferencz.
János.
Bertalan 1480. (1. Anna, 2. Agárdy Erzse 1501)
Mihály de Kis-Bég 1483.

Pál 1493.
Simon 1503.
Margit 1504. (Gulácsy Ambrús.)
Kata 1511. (Hrabóczy János.)
Skolastika 1521. (Péter László)

Anna 1503. (Mikolás Mihály.)

Gergely (Fodor Bora)
Dora (Ilosvay András özv. 1550.)
Kata (konczházi Koncz István.)
Zsigmond.
Miklós 1550. (Ilosvay Kata)
Bora (gibárti Bór Ferencz.)

Bálint 1588.

János † 1602. (Nemes Zsófia Mih. l.)
Pál Sárközre adom. (1. Eördögh Fruzs. 1574. 2. Bór Dorkó 1593.)
Zsófia 1588. (k. Kende Mátyás.)

Folytat. a köv. lapon.

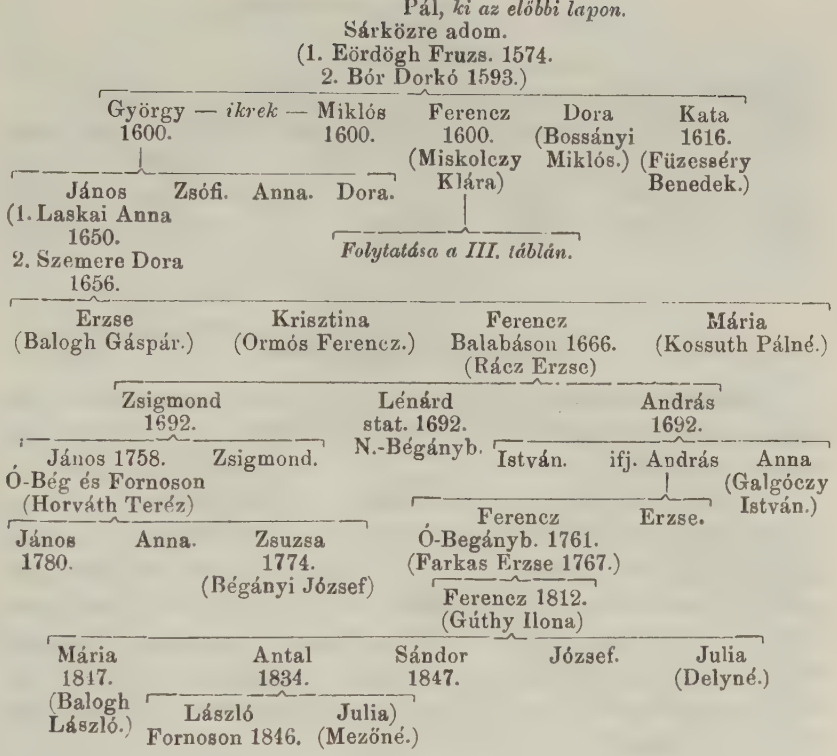
Pál, *ki az előbbi lapon.*
Sárközre adom.
(1. Eördögh Fruzs. 1574.
2. Bór Dorkó 1593.)
György — *ikrek* — Miklós
1600. 1600.
Ferencz 1600. (Miskolczy Klára)
Dora (Bossányi Miklós.)
Kata 1616. (Füzesséry Benedek.)
János (1. Laskai Anna 1650. 2. Szemere Dora 1656.)
Zsófi.
Anna.
Dora.
Folytatása a III. táblán.
Erzse (Balogh Gáspár.)
Krisztina (Ormós Ferencz.)
Ferencz Balabáson 1666. (Rácz Erzse)
Mária (Kossuth Pálné.)
Zsigmond 1692.
Lénárd stat. 1692. N.-Bégányb.
András 1692.
János 1758. Ó-Bég és Fornoson (Horváth Teréz)
Zsigmond.
István.
ifj. András
Anna (Galgóczy István.)
Ferencz Ó-Begányb. 1761. (Farkas Erzse 1767.)
Erzse.
János 1780.
Anna.
Zsuzsa 1774. (Bégányi József)
Ferencz 1812. (Gúthy Ilona)
Mária 1817. (Balogh László.)
Antal 1834.
Sándor 1847.
József.
Julia (Delyné.)
László Fornoson 1846.
Julia) (Mezőné.)

III. tábla.

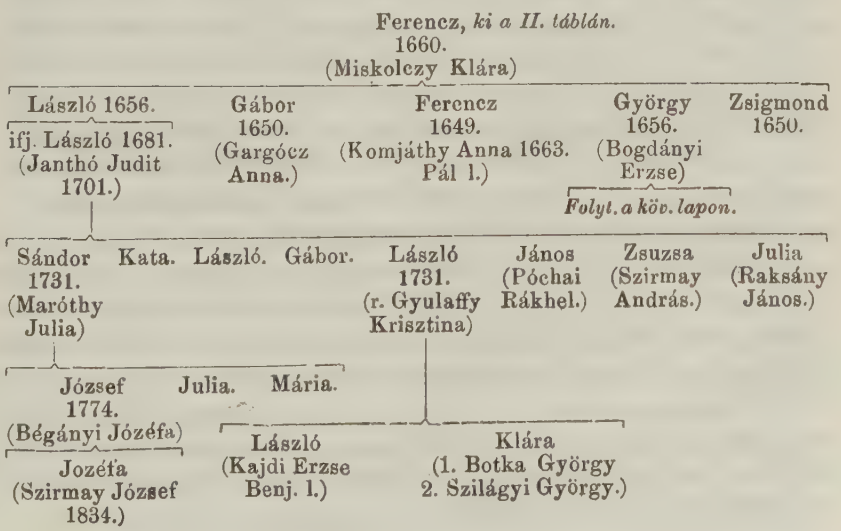
Ferencz, *ki a II. táblán.*
1660.
(Miskolczy Klára)
László 1656.
Gábor 1650. (Gargócz Anna.)
Ferencz 1649. (Komjáthy Anna 1663. Pál l.)
György 1656. (Bogdányi Erzse)
Zsigmond 1650.
ifj. László 1681. (Janthó Judit 1701.)
Folyt. a köv. lapon.
Sándor 1731. (Maróthy Julia)
Kata.
László.
Gábor.
László 1731. (r. Gyulaffy Krisztina)
János (Póchai Rákhel.)
Zsuzsa (Szirmay András.)
Julia (Raksány János.)
József 1774. (Bégányi Józéfa)
Julia.
Mária.
Jozéfa (Szirmay József 1834.)
László (Kajdi Erzse Benj. l.)
Klára (1. Botka György 2. Szilágyi György.)

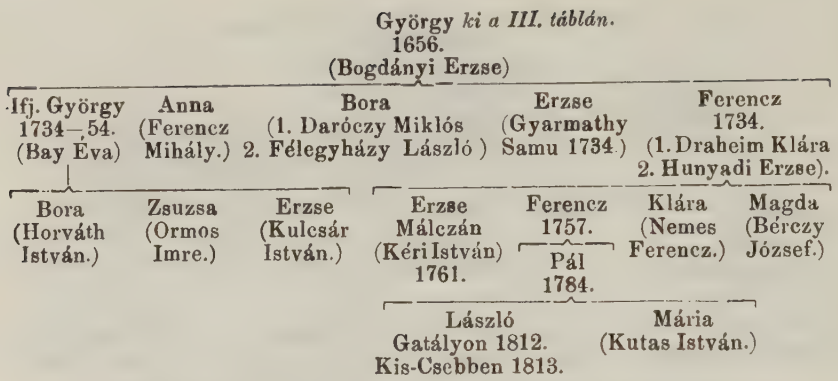

Békássy család. (Békási). Az I. kötet 272. lapján közlött adatokat a család levéltárából alkalmam van teljesebb következő adatokkal ki egészíteni.

A család eredetét a XIV. századig vihetni föl hitelesen. Zsigmond király alatt a család eldödei közül István, Mihály szepesi, Miklós sasvári esperesek, és János kanonok több rendbeli érdemeik tekintetéből, úgy általok Békási Gergelynek fiai János és István és Tordasi Bálint 1417-ben Kosztniczban kelt czímeres levelet nyertek, már mint nemesek, mely czímeres levelet Tordasi Bálint deák részére 1449-ben Hunyady János Magyarország kormányzója hitelesen átíratott [1]).

A fölebbi oklevélben a család ősi czímere a balra dölt paizsnak (egykor kék, az idők rongálása folytán zölddé vált) udvarában balfelé ugró szarvas, nyakán arany koronával, a paizs jobb szegletére helyezett sisakból két kiterjesztett sasszárny között hasonló kiemelkedő szarvas szemlélhető; a paizst két oldalról kékvörös foszladék körítő. — Azonban a család nagyobbára más czímert használt és használ máig, t. i. a paizs vörös udvarában arany koronán könyöklő kart, mely kivont kardot tart, és fölötte jobbról félhold, balról csillag ragyog, a paizs fölötti sisak koronájából három fehér rózsa nyúlik föl.

A családfa ugyan fölebb nevezett Békássy Gergelynek 1417-ben élt János és István fiaival kezdődik, de itt megszakad, és a két testvérnek csak unokáját Békássy Jakabot ismerjük, ki a XVI. század derekán élt, és tőle a leszármazás következőleg terjedt le:

[1]) A család közléséből lemásoltam az eredetit 1859. dec. 5-én, és a czímert hasonmásban az Akademia részére leszíneztettem. Egyébiránt 1861-ben kiadta a czímer fekete körajzát Rómer Flóris a Győri füzetek I. köt. 379. lapján az oklevél hibás olvasatú szövegével.

Jakab
1530.
(1. Kustyán Dora,
2. N. Ágata 1553.)

I. György
1550. Veszprémi
alispán
Margit.

László
Pápai várgondnok,
(1. Csöglei Jakab Anna
2. Komornyik Anna)

I. Imre
Anna
(Csögley Ferencz.)

I. Miklós
1588—94.
veszprémi kapitány,
(Majthényi Bora,
utóbb
Hagymássy Gáborné 1604.

II. Imre † 1633.
1615. kir. rovásoló
(merenyei Balogh Zsuzsa)

Anna
(1. Andrásy János,
2. Somlai Mihály
3. Somogyi Samu.)

Bora
(Polányi
Gáspár.)

II. Miklós
1683 † 1702.
körmendi kapitány
(Káldy Jusztina)

József
1710—1740.
(1. Tallián Krisztina
2. Biró Kata)

Ferencz Imre
kapornaki apát
1760.

III. Miklós
(Lippits Klára)
Ferencz 1810.
táblabiró
(Szelestey Klára)

Éva
(Horváth
Ferencz.)

János
krassói alispán
kir. tan. 1782.
(Vég Antonia)
(Teréz. Janka.)

István
kapit.

Teréz
(Deső
Károly.)

Anna.
†

Zsuzsa
(Boros István.)

Imre (él)
volt alisp. és köv.
(Pálffy Mária)

Ignácz
fősz. biró, alisp.
† 1838. febr. 3.

Lajos.

Gyula
(1. Nedeczky Ilka †
2. Döry Irén 1860-tól.

Károly
Hőgyészen.

Mária †
(Hertelendy
Miklós.)

Antónia
(Hollán
Ernő.)

Emilia.

A családfán állók közül I. György 1550-ben mint Veszprém megye alispánja a török dúlás folytán Pápa városába vonulván, ott Kristóf utczai házát Pápa akkori ura enyingi Török János adómentesité. A családfán csak leánya Margit áll, de egy más leszármazás szerint ennek fiául olvastam I. Miklóst, az 1594-ben volt veszprémi kapitányt, ki a családfa szerint I. László fiául tétetik. Lehet, hogy egy időben két Miklós élt.

A családfán álló Miklósnak 1588-ban neje Majthényi Borbála volt, ki utóbb (már 1604-ben) Hagymássy Gáborné lett.

II. Imre 1615-ben Sebeházy Ferencz győri őrkatonának Hernáth-

mesteri anyai birtokrészét zálogúl szerzé. Ennek fia II. Miklós 1672. sept. 11-én nagy mesteri kastély részét, és Bekeny és Keled pusztai részét Jakab Pálnak s nejének Káldy Katának zálogíták, ki azt 1677. martius 1-én Dömölky Györgynek engedményezték, kik ismét tovább adák.

A család nagyobbára katonai pályán szolgált. Az utóbbi nemzedék közül Ferenczuek Szelestey Klárától fiai III. Imre és I. Ignácz, ki Veszprém megyénél jegyzői, főszolgabirói, s utóbb helyettes alispáni hivatalt viselt, meghalt nőtlenül 1838. febr. 3-án; testvér bátyja

III. Imre lakik Högyészen, ugyanazon megyénél al-, majd főszolgabiró, másod, s végre első alispán volt, az $184^3/_4$. évi országgyülésen követ, 1848-ban kis-czelli ker. képviselője. Gyermekei, s ezek közt három fia a táblán láthatók.

Beke család. (Bekeházi). Mint Győr vármegyének 1756-ban kelt nemesi bizonyitványában olvasom, a család czímeres levélben (armales literae) nemesitetett meg, és mint az érintett oklevélből következtetni, azt Beke János és testvére Miklós kaptak — ugylátszik — a XVII. század végén I. Leopold királytól, de az eredeti czímeres levél az idők viharai között elveszett. Nevezett Beke János eredetileg Sopron megyében lakott, hol Kisfaludon birtokos volt, innen Veszprém megyébe költözve, Mihály nevü fiával kisfaludi birtokát eladá, majd végre Tolna megyébe telepedett. Mihályon kivül gyermekei voltak még Gergely, Zsuzsánna és Judit. Többet ez ágról bizonyosan nem tudunk.

Jánosnak közszerző testvére volt Miklós, ki Győr megyei Ráró helységben volt birtokos és lakos; és török fogságot is szenvedett, de onnan kiváltatott. Ennek fia volt János, ki Rárón született 1692-ben, és Ásványon kereszteltetett. Ez mint rárói lakos kora 64. évében 1756. május 22-én Győr vármegye nemesség vizsgáló törvényszéke előtt nemességét igazolván, Lőrincz, János, Márton, Mihály és István nevü fiaival együtt 1786. jun. 1-én Győr megye által a kétségtelen nemesek lajstromába iratott. Nevezett fiak közül Mártonnak egyik fia volt Imre, ki 1803. évi május 12-én (akkor mint Szabolcs megyei mándoki lakos) hova Sz.-Pálról telepedett) Győr megyétől az előbbi összeköttetés kimutatásának alapján nemességéről bizonyitványt nyert, melyet utóbb mint Nógrád megyei lakos 1808. jan. 12-én Nógrád megyében publicáltatott, és e szerint a Beke család nógrádi ágának (melyről I. kötet 273. lapján rövid említés van) alapitója lett. Ezen Imrének többi közt (mint a családfán láthatni) egyik fia

a most is élő Gábor, ki 1828-ban Nógrád megyei tiszt. esküdt lett, 1830. jun. 22-én ügyvédi oklevelet nyert, azon évi aug. 5-én Nógrád megyei tiszt. alügyész lőn, az 1830. évi országgyülésen jelen nem lévő gróf Forgách István képviselője volt. 1832. jul. 18-án Nógrád megyei aladószedőnek, 1836. jun. 21. és 1839. máj 7-én számvevőnek választatott, miről 1840. april 8-án lemondván, táblabiróvá neveztetett, végre 1849-ben a magyar kormány alatt a losonczi járásban october haváig főszolgabiróságot viselt. Három rendbeli házasságából gyermekei a táblán láthatók.

A családfa következő:

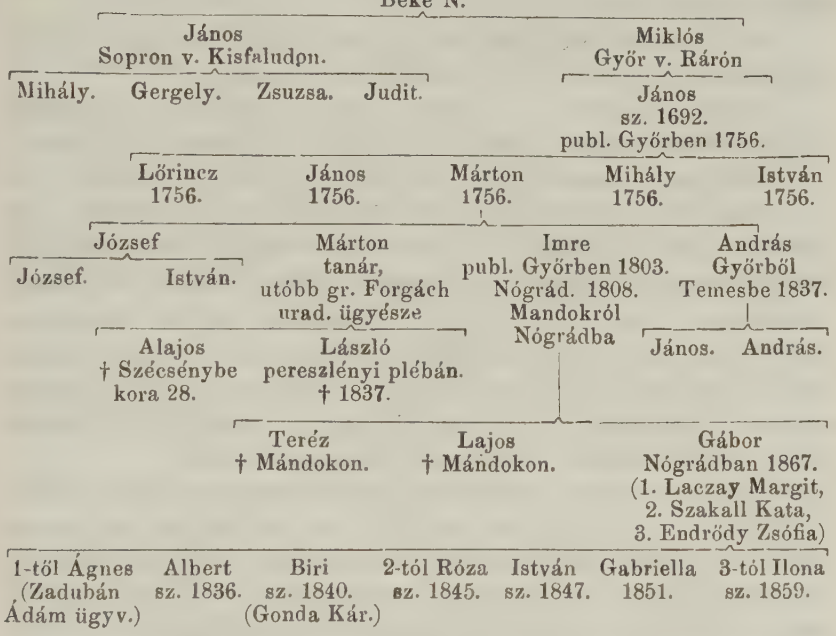

A család *Bekeházi* előnévvel él, mely helység Zala megyében van, s tán a család eredeti fészke volt. A czimer, melyet a család visel, jobbról balra széles szelemen által, melyben vadkecske látszik, három részre oszlik, a felső szegletben kardot tartó kar, az alsó részben hármas halmon terebélyes tölgyfa magaslik. A paizs fölötti sisak koronáján két kiterjesztett sasszárny között szintén a vadkecske ágaskodik. Ami az egész czímeren szembetünő, az: hogy lényegesen a Kubinyi család czímeréhez hasonlít.

Ez alkalommal más hasonló nevü Beke családágakról is megjegyezhetünk némi adatokat. Somogy megyében Nagy-Bajom és Egy-

házas-Juta helységben, úgy Urs és Racskér pusztában bírt a XVII. században Beke Zsigmond, kinek utódait egy táblázat így mutatja:

Zsigmond

Zsigmond † 1699.	László 1699.	Judit (Récsey Mihály.)	Zsuzsa † 1702. (Tamássy Pálné)
	Magdolna (Ujváry János.)		Tamássy Ádám él 1755.

E családfán álló Zsuzsánna fia Tamássy Ádám, Beke Istvánnal 1755-ben a Veszprémi káptalanból kiveszi azon bevallási levelet, mely szerint Beke Demeter és neje Nemes Ilona 1730-ban Vámosi kuriáját Csepeli Benedeknek zálogítá.

Győr megyében Győrött volt jogtanár Beke Farkas, ennek fia Kálmán Bécsben volt kanczelláriai udv. tanácsos.

Gömör megyében csak Beke Bálint létezik, ez előnevét Tisza-Vályról írja, neje Adorján családból való, Boldizsárnak nővére.

Belánszky család (másként Demkó). A Demko másként belachi (vagy belai) Belánszky család Trencsén megyei eredetü, hol Béla v. Belach helységben a megyei nemesi összeirások szerint már 1666-ban birtokolt. Ugyan azt igazolja az 1733. évi nemesi vizsgálat is, midőn ott a Podhorszky és Szilva családokkal együtt adományozott birtokosoknak iratik. Azonban itt főleg csak azon egyik ágáról bírunk adatokat, mely Heves megyébe származott át. Azokat tehát, melyek az I. kötet 277. és III. kötet 278. lapján a Belánszky és Demko nevekről olvashatunk, a következő adatok pótolandják.

Trencsén megyéből a múlt század első felében kiköltözött Demko-Belánszky Mihály, ki Heves megyei Pásztó helységben volt községi jegyző, és Trencsén megyétől 1730. october 5-én kétségtelen nemességéről bizonyítványt kapott, melyet 1733. marczius 1-én fiai részére is Heves megyében hírleltetett. Tőle ágazata így származott:

I. Mihály 1730.
Pásztohai jegyző.

István 1733.	I. György 1733.	János 1733.	Ferencz 1733.	I. Pál 1733. 1773. Pásztohán.
II. Pál 1773. Apczon	II. Mihály 1773. Heréden Nógrádb.			
József 1802. Ker. Püspökiben	Gáspár Egerben publ. 1802.			
Károly † 1849. Egerben				
Antal. Ludmilla. Móricz.				

A családfán állók közül I. Pál mint pásztói lakos, II. Pál, apczi, és II. Mihály herédi (Nógrád v.) lakos 1773. aug. 17-én Heves megyében hirdettették ki nemességöket. — 1802. dec. 11-én József és Gáspár szintén Heves megyétől kaptak nemesi bizonyítványt.

Józsefnek fia Károly Eger városánál szolgált. 1845. jul. 31-én Heves megyétől nemesi bizonyítványt vett ki, melybe az 1802. évi bizonyítványból kimaradt Belánszky melléknév is igazolva beiktattatott.

Megjegyzendő különben, hogy Belánszky néven Trencsén megyében a Lieszkovszky család egyik ága is előfordúl a nemesi összeirásokban, többnyire azonban Lieszko helységbeli székhelyükön.

Belányi család. A Pest megyei nemesség sorában élt; tagjai közül István azon megyének 1796-ban esküdtje volt.

Béldy család. Az I. kötet 278—280. lapján közölve lévén, hiányai így pótolandók.

A 279. lapon álló II. Istvánnak neje gr. Nemes Franciska. Ezen Istvánról vette nevét a Béldy-Codex.

Ugyanazon lapon áll II. László, kinek ága nem halt ki, de mint Béldy István úr által tudósítva vagyok, máig él. Ugyanis II. Lászlónak két neje volt egymásután, és ezen házasság folytán ivadéka következő:

II. László
(1. gr. Zenon N.
2 Henter Krisztina)

1-től Janka (Zeyk János az iró neje.)	Józéfa (váradi Horváth Károly.)	2-tól Albert *(él)* (Cserey Róza)
	Gabriella sz. 1846.	Tivadar sz. 1848.
		Gizella sz. 1850.

A 280. lapon III. táblán IV. Kelemennek fia Ignácz volt (nem József); elhalt tanuló korában. — Venczelnek leánya Róza meghalt 1834-ben (nem 1819-ben). Venczel fiának Ferenczneк két fia van: Ákos szül. 1846. és Kálmán szül. 1853. — Györgynek pedig két leánya: Georgina és Berta.

Belényessy család. A nemességet Belényessy Márton fia István, különben ötvös, de Báthori Zsigmond fejedelemnél egyszersmind kincstári hivatalnok, 1597. aug. 10-én Gyulafejérvárott kelt czímeres levélben a nevezett fejedelemtől nyerte a pénzügy körüli érdemeiért. István utódai két száz éven át mint Bihar-belényesi ötvös mesteremberek virágzottak; az utolsó, István, e század elején mint nagybányai aranyműves és tanácsnok halt meg fi utód nélkül. Leányági maradékai Bernády, Rimay, Lugossy, Krassay utódokban folytat-

tatik. Az utolsó Belényessy leány: Mária, özvegy Lugossy Józsefné, kinél van az eredeti armalis levél is.

Czímerök a paizs kék udvarában hármas halmon álló grif, fölemelt első jobb lábával irótollat tartva. A paizs fölötti koronás sisakon szintén hasonló grif látható, vállán egy röpkénynyel körülfont márvány oszlopot tartva.

Belényessy család. (Dézsfalvi). Egyike az erdélyi dézsfalvi nemes családoknak. Közülök György 1614-ben Bethlen Gábor követe II. Mátyás királyhoz. Nejétől Fosztó Annától, ki után pánczélcsehi birtokos, fia Ferencz 1664-ben fiskalis javak igazgatója. 1665-ben Brassóban harminczados, nejétől Putnoky Erzsétől gyermekei: Krisztina Szaniszló Györgyné, és II. Ferencz, kinek fia II. Zsigmond, ki 1796. alispán, 1809—1827. kir. pénztárnok volt.

1671. jun. 1. István, Csulay György nejének, Buda Annának Maros sz. Imrén egy jobbágytelket ád. 1678. B. Zsigmond notáztatik, 1679. máj. 27. számüzetik. Egy Sámuelnek Alsó Ágnestól (vagy Klárától) gyermekei: Sándor, Elek és Zsuzsa Sólyomy Tamásné. Lajos 1796. szolgabiró. Sámuel irnok. Elek derékszéki elnök stb.

Beleznay családhoz (I. kötet 281. lapon) adandók, hogy I. Sámuel grófnak nővére Zsuzsánna B. Jósikáné. Károlynak fia: Mihály (meghalt) és Pál él Pilisen.

Ferencz meghalt 1867. febr. 26-án kora 56. évében. Nejétől Matkovics Apolloniától gyermekei: 1. Árpád, ki külföldön neveltetett, nejétől Rácz Zsuzsánnától leánya Luiza, a költemények írója. 2. Mária Alexandra Naményi Antalné.

A család az újjitott nemes czímeres levelet II. Ferdinándtól nyerte.

Beliczey család. (Bajsai). A czímeres nemes levelet Beliczei György és általa anyai bátyja Zorkó János kapta III. Ferdinánd királytól 1642. évi junius 6-án, mely Pozsony megyében 1660-ban publikáltatott.

Beliczey.

Czímere — mint itt látható — a paizs vörös udvarában aranytól ragyogó borostyán ág, melyből hiúz emelkedik fel. Felül ugyanaz.

A család ujabb nemzedékének kimutatása ez:

Beliczey József
(Lechner Franczka)

Julia (Karassiay István) alispán.	István (konopi Czigler Antonia)	Rudolf.	Mária (Terényi Lajos) alispán.	Bella.
	József. Géjza.			

Ezen családi ágazat Békés megyében honos.

Bélik család. (Dezséri). Trencsén vármegyei nemes család, mely a nemesi összeirások szerint 1748. és 1768-ban Dezseren birt és lakott, névszerint János és fiai András, Mihály, József és János. Utóbb főleg Kisucza-Ujhelyen találhatók tagjai. Iratik nevök *Bielik*-nek is.

József, szül. 1757. mart. 18. Dezseren, 1809-től esztergomi kanonok volt. Meghalt 1847. kora 90. évében. Czimere függőleg kétfelé osztott paizs, a jobb oldali vörös udvarban hármas halmon kivont kardot tartó kar, a baloldali kék udvarban ágaskodó grif, fölötte csillag. A paizs fölötti sisak koronájából két elefánt ormány között kiemelkedő oroszlán, hármas rózsát tartva látható.

Bémer család. (Bezdédi és kis-bakai, báró). Ezen az I. kötetből kimaradt báró család a fölebb kiirt Szabolcs megyei két helységről irja előnevét. Ismeretes a családból László, egykor egri kanonok, majd 1843-tól nagyváradi l. sz. püspök 1849-ig, midőn a forradalombani részvéte miatt lekellett köszönnie. Nővére Szily Barnabásné. Unokaöcscsei báró Bémer Pál, stb.

Bencsik család. (Györgyei és fűzesmegyeri). Nyitra, Pozsony, Bars, Pest megyékben birtokos nemes család, mely magát azon a Crysiumból (Horvátországban kőrösi katonai határkerületbeli) Czirkveniki Benczith családból származtatja, melyből Benczith János a törökök és Bocskai elleni táborozásokban szerzett érdemeiért atyai nagybátyjával Mihálylyal, és másik nagybátyjának Benczith Péternek örököseivel együtt nemességében III. Ferdinánd király által 1637. aug. 19-én kelt czimeres levélben megerősitetett.

Ezen mindég Benczith, és Benczicznek irt családnak említett oklevelében [1]) czimere a paizs vörös udvarában hármas halmon arany koronát tartó két szemközt álló holló, a paizs fölötti sisak koronáján öt nyil.

---

[1]) Mely most a Bencsik család czabaji levéltárában őriztetik.

E Benczicz család, melynek nevét idegenek könnyebb kiejtés után írhatták Bencsiknek is, de mely magát oklevelek tanúsága szerint horvátosan előbb Benczith-nek, utóbb magyarosan Benczicz-nek irá, eleje óta Pozsony megyében székelt. Nevezett János élt még 1645-ben is, midőn Eszterházy nádor szolgálatában találjuk [1]). Egyik utóda szintén János, tulajdon aláírása szerint Benczicz néven 1692—92-ben Pozsony megye szolgabírája volt, és a fölebb leírt két hollós és nyilas czímert használta [2]).

Ezen nemzetségből származtatja mágát a füzesmegyeri és györgyei Bencsik család, melynek azonban első hitelesen tudható törzsét Bencsik Mihályt jászberényi születésűnek találjuk. Családi közlés szerint ez Nagy-Szombatba került a jesuitákhoz. Kétségtelen az, hogy a m. kir. Egyetem „*Acta Promotionum ad gradus philosophicos*“ című könyvében 1690-ben Bencsik Mihályt eredetére nézve „*jászberényiensis-t*“ a bölcsészeti graduatusok közt találjuk. Családi adatok szerint 1689-ben nyerte adományban I. Leopold alatt Pest megyében Füzes-Megyert és Tápió-Györgyét, honnan a család előnevét írja. Ugyan ő íratik 1715-ben országgyülési követnek is [3]). Nejével Nagy-Szombati lakos Húzó Jánosnak leányával Zsófiával tetemes vagyonnak és jószágrészeknek jutott birtokába, úgymint N.-Szombatban, Felső és Alsó-Lóczon, Bresztovánban, Zavarban, Zeleniczben, Czifferen, Pethőfalván stb. Meghalt 1728-ban. Tőle kezdve a családfa alább következik.

Megjegyzendő azonban, hogy ez időben Pest megyei Versegen is élt Bencsik család, és pedig — úgy látszik — I. Mihálynak egyik utóda Mihály, kinek Berkess leánytól gyermekei Márton és Verona 1729-ben éltek.

I. Mihálynak testvéreül íratik Mátyás is, tán azon Mátyást értve, ki 1698-ban Borsodban született, neve Bentzig-nek íratott, és ki Debreczen városa főorvosa volt, meghalt 1749-ben [4]).

Mihálynak fia Miklós, szül. N.-Szombatban 1703. dec. 6-án, meghalt ott 1746. febr. 12-én. N.-Szombati senator volt. III. Károly

[1]) Történelmitár. Kiadja a m. tud. akad. X. köt. 106.

[2]) 1682. jun. 14-én és 1692-ben aláírása és pecsété alatt kelt eredeti levél.

[3]) E Mihályt nem lehet (nem szabad) azonosítani azon Bencsik Mihállyal, ki Horányi Memoria Hung. I. 275. lapja szerint Liptó vármegyei nemes volt, Nagy-Szombatban hazai jogtanár ügyvéd, és a „*Novissima Diaeta*“ czimü műnek 1722-ben szerzője. Mert ha Liptói megyei volt, akkor nem lehetett jászberényi.

[4]) Horányi, Nova Memoria 402.

királytól Heves megyei Kerekudvart nyerte adományban. Neje dániai eredetü Hartvich Teréz, H. Józsefnek [1]) galanthai Balogh Magdolnától leánya (meghalt 1757. febr. 20-án), ki után Pest megyei Abonyban, Barsban Füssön, Óhajon, Valkházán, Porbán és Baróczon szép birtokokhoz jutott, melyeknek azonban egy része utóbb Horváth Teréznek Komjáthy Lászlóhoz történt férjhez menetele által elveszett. Ennek fia

I. József (szül. N.-Szomb. 1734. nov. 20. † ott 1804. oct. 18.) kir tanácsos és kerületi táblai ülnök volt. Nejétől bellusi Baross Jozefától († 1819. april. 24.) három gyermeke volt, ezek közül

I. Ferencz (szül. 1757. aug. 12. † 1847. sept. 8-án füssi birtokán). 1790-ben a Bars megyei koronázási banderium kapitánya, és ugyanazon megyének 1802—1825-ig négy országgyülésen követe, az akkori ellenzék egyik kitünő tagja. Nejétől moysfalvi Gyurcsányi Annától több kiskorban elhalt gyermekei közül csak három nemzett gyermekeket, de ezekből is Imrének Dezsericzky Máriától (kit utóbb bátyja János vett nőül) gyermekei elhaltak.

I. György (szül. N.-Szombatban 1790. † Pest v. Bián 1840.) volt huszár tiszt, és Mária Luiza főherczegnő, és franczia császárné kiséretének tagja Párisban. Nejétől szili Szily Máriától csak a táblán látható két leánya maradt.

I. János (szül. Füssön 1789. † Czabaji birtokán 1838. oct. 25.) $183^{2}/_{6}$-ban Nyitra megye követe volt. Első neje tajnai Tajnay Karolina magnélkül elhalván, nőül vette öcsesének Imrének özvegyét, Dezsericzky Máriát, kitől a táblán látható gyermekei születtek, és ki utóbb báró Majthényi Antal liptói főispán neje lett. Gyermekei közül

[1]) A Hartvich család is N.-Szombatban volt megtelepedve, ott lakott 1685. H. Flórián. Lásd Protocol. Civ. Tyrnav. pag. 182.

II. György, szül. 1829. april. 24-én. — 1854-ben nőül vette ürményi Ürményi Claudiát († 1859.) kitől a táblán látható két gyermeke maradt. Az 1865. évi országgyülésen Nyitra megye egyik képviselője, részt vett 1866-ban a poroszok elleni háboruban, mint önkénytes tiszt.

A fűzesmegyeri és györgyei Bencsik család nem az elől említett 1637. évi armalisban megírt czímert használja, hanem a következőt, — melyet az előbbi lapon a metszvény is ábrázol; — áll ez egy kék udvarú paizsból, melyben mezitelen kardon kettős farkú oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a balban vörös fehér zászlót tartva, fölötte jobbról félhold, balról csillag látható. A paizs fölötti sisak koronájából két zöld ág között szintén hasonló zászlót tartó oroszlán emelkedik ki. Foszladék mindkét oldalról ezüstvörös.

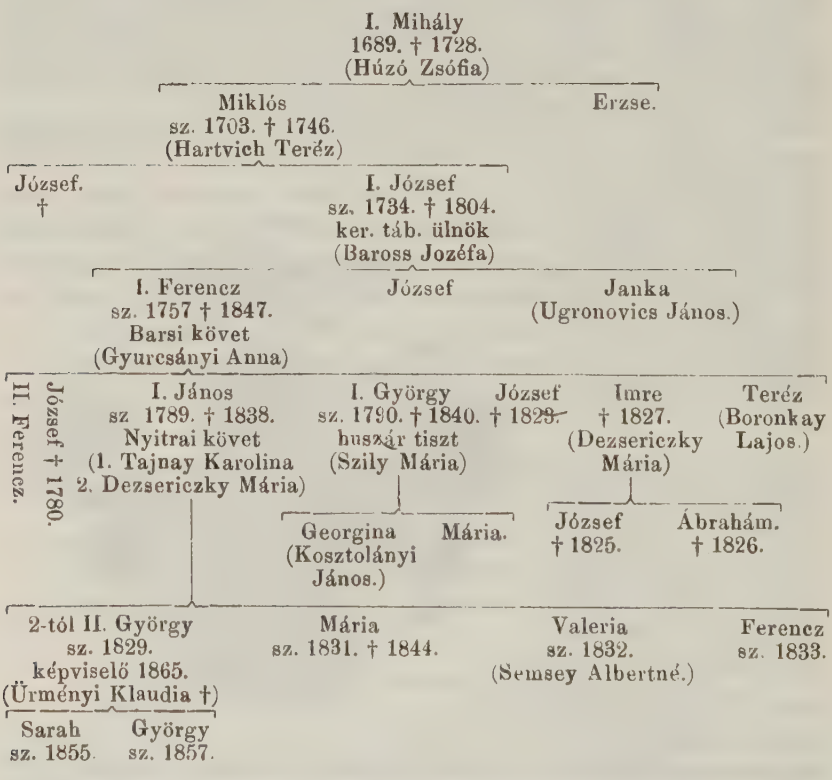

Benczely család. Nyitra megyében létezett. Alapítója Benczely András, mint agilis 1632. jun. 20-án II. Ferdinánd királytól Bécsben kelt czímeres levélben nemesítetett meg, nejével Zsámbokréty

Annával, Dorottya, Anna és Katalin született és leendő gyermekeivel és utódaival egyetemben, mely nemes levél Nyitra megyében 1633. (Feria 3. prox. post primam Dominicam Trinitatis) kihirdettetett.

A család utolsó férfi tagja Benczely János a Hunyady grófoknak ürményi urodalmából Somogy megyébe a kéthelyi urodalomba költözött mint tiszttartó 1770. körül, ennek nejétől Grubanovics Zsófiától csak leányai maradtak, nevezetesen Benczely Katalin Podhragyai másként Kozics Istvánné, valamint annak nővéreitől maradékai, kiknél van az eredeti armális is.

A család czímere, — mint itt a metszvény mutatja — a paizs kék udvarában zöld talajon hátulsó lábain álló oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a balban pedig zöld pálma-ágat tart. A paizs fölötti sisak koronájából szintén hasonló oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kardot, a balban szívet tartva. Foszladék jobbról ezüst vörös, balról aranykék.

Bene család. (Nándori). Nógrád megyei eredetű nemes család. Története az I. kötet 290. lapján adatott.

Helyesebben metszett czímere itt látható és következő: a paizs kék udvarában zöld dombon arany korona van, melyből kettős farkú oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont pallost tartva; a paizs fölötti sisak arany koronájából a leírthoz hasonló oroszlán emelkedik ki, kivont pallossal. A paizsot foszladék veszi körül.

Teljesebb családfája is I. Andrástól kezdve, ki 1597-ben élt, itt következik:

I. tábla.

I. András
K.-Zellőben
1634.
(Kovács Bora)

Ferencz
(Terchy Anna)

Anna 1626.
(Földváry György)

II. András
(Madách Zsófia)

I. István
1653. adom.

I. Pál
(Gedey Krisztina)

II. István
1727.

Anna
(Madách
Gáspár.)

Judit
(Dacsó Pál.)

III. András
1653. donat.
(Asgúthy Anna)

Folyt. II. táblán.

I. János
1652—56.
alispán.

IV. András

Krisztina.

Ferencz

Anna
1755.
(Haan
József.)

Pál.
†

József

Leopold
(Varjasy N.)

Ignácz
(Majthényi
Magdolna)

Anna
(Bory József.)

Rozália
(1. Vay Ádám,
2. Hegyessy János.)

II. János.

Sándor.

Mihály.

András.

Juliánna
(Lipthay László.)

Erzsébet
(Jeszenszky István.)

Krisztina
(Rajcsányi
Antalné.)

II. tábla.

III. András
1653. donat.
(Asgúthy Anna)

V. András
1699.
(ócsai
Balogh Zsófia)

Mária
(Dióssy
Mihály.)

Zsuzsa
(1. Darvas Mihály
2. Lepényi János)

I. György
1705.
szolgabiró
(Schindler Zsuzsa)

Anna
(Asgúthy
János.)

III. János
1727.
† 1733. dec. 4.
(Bezegh Zsuzsa)

Bora
(Bohuss
László.)

I. Ádám
1727.
1730. szbiró
(Egry Éva)

VI. András
(Palits Anna)

Zsófia
(Jezerniczky Pál)

András
tbiró † Galábocson
1823. oct. 28.
kora 61.

Konstantina
(Jankovich Mátyás.)

Mária
(Pelargus
Gábor.)

Zsófia
1756.
(1. Bulyovszky
László,
2. Kubínyi
Imre.)

II. Ádám

II. György
(Bossányi Janka.)
†

Pál
(Veres
Anna.)

Bora
(Prónay
Pál.)

Zsuzsa
(Sembery
Márton)

Eszter
(Géczy
György.)

Beöthy család. (Szlováni) Szabolcs, Bars megyékben lakozott, jelenleg Komárom megyében illetékes. Törzs alapítója beöthi Szlovány Lajos, ki testvéreivel Venczellel, Jánossal és Dániellel együtt III. Ferdinand király által 1656. febr. 3-án Bécsben kelt czímeres nemes levélben nemesítetett meg. Czímerök a paizs kék udvarában zöld talajon arany koronából kiemelkedő vörös ruhás, nyesttel prémelt kalpagú magyar vitéz, jobb kezében kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából két kiterjesztett sas szárny között oroszlán emelkedik ki, első lábával kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A most ismert ág Lajosnak Dániel nevü testvérétől származik következő táblázat [1]) szerint :

Beöthy Szlovány N.

Lajos ns. 1656.	Venczel 1656. közszerző.	I. János 1656. közszerző.	Dániel 1656. közszerző
			I. István Barsba telepszik
			II. János katona 1769. public. Szabolcs.
		III. János sz. 1763. † 1809. komáromi lakos (Fülöp Zsófi)	István. 1769.
		Zsófia sz. 1789. maj. 11.	Gáspár sz. 1786. † 1864. R.-Komáromban (Kovács Kata)
			IV. János sz. 1793. sept. 10. †
			V. János sz. 1795. nov. 28. †
			Zsófia sz. 1818. dec. 1. †
			Zsigmond sz. 1819. febr. 17. költő, s váltó törv.sz.ülnök (Ferber Karolina)
			Károly sz. 1820. † 1864. ügyvéd Győrben (Anxter Riza)
			Teréz sz. 1822 † 1823.
			László sz. 1826. † 1857. hum. iró.
			Gáspár sz. 1834. † 1856.
			Zoltán sz. 1848.
			Delinke. †
			Amanda.

Dánielnek fia I. István Bars megyébe telepedett, és Tököly Imre tanácsosától Absolon Dánieltől bizonyítványt nyert. Fia II. János az Ujházi ezredben katona, 1769. dec. 13-án fiai részére is nemességét Szabolcs megyében kihirdetteti, és erről bizonyítványt kap. Egyik fia

III. János szül. 1763. dec. 3-án. Komárom városába telepedett.

[1]) Családi okmányok után közlé Ferber József.

Meghalt Baján 1809. nov. 11. Nejétől ns. Fülöp Zsófiától (szül. 1763. febr. 17. † 1819. jan. 2.) négy gyermeke közül csak Gáspár fia maradt, ez Léván (Bars vm.) született 1786. jun. 25-én; atyjával Komárom városába telepedvén, ott gabona kereskedést üzött. Meghalt 1864. júliusban. Saját és fiai részére Szabolcs megyétől 1838. mart. 5-én nemesi bizonyítványt vett ki, mely Komárom megyében azon évi junius 18-án kihirdettetett. Nejétől Kovács Katalintól, dr. Kovács Pál iró nénjétől (szül. 1795. febr. 19. egybekelt 1815. jan. 29.) a táblán látható gyermekei születtek. Ezek közül: Zsigmond előbb Rév-Komáromban ügyvéd, iró és ismert költő, majd váltó törv. széki ülnök.

Károly (szül. 1820. nov. 2. † 1864. nov. 21.) ügyvéd volt Györben és a Győri Közlöny segéd szerkesztője.

Lajos híres humorista iró; szül. 1826. május 2-án, meghalt Pesten 1857. május 20-án. A negyedik fiú Gáspár szintén meghalt 1856. jan. 18-án Lőrintén.

Berendy család. *Lásd Böröndy család.*

Beretky család. (A. és F.-Beretkei). Gömör vármegye ősi családainak egyike; azon megyei hasonnevű helységről vévén nevezetét is. A XV. században élt Beretky Jánostól, ki *Ravaz*-nak is neveztetett, családfája [1]) következő:

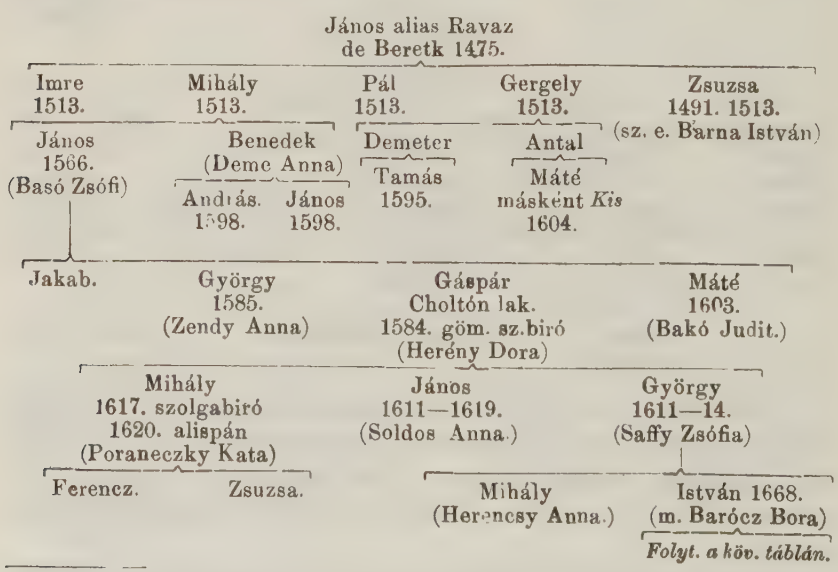

Folyt. a köv. táblán.

[1]) A Jászói Convent és egyéb okievelek nyomán Barna Mihály szerkezete szerint.

István 1668. *ki az előbbi lapon.*
(m. Barócz Bora)

György 1693.		Zsigmond 1693. (Ragályi Erzse)		Gáspár 1693. (Ragályi Anna)
Péter Herenyén (Szalay Bora)	Dora (görgői Bartók János.)	Ferencz Herenyén 1731. (Tibay Mária)	Mária (Rácz István.)	Bora (Draveczky Zsigm.)

János (Beretky Erzse † 1766.)	Zsigmond (dalnoki Nagy Erzse.)	Menyhért 1792.	Erzse (Beretky Jánosné † 1771.)	István 1792.	Mihály †	Zsuzsa 1792. (Katona Sándor.)
			Károly 1840.	Mária.		

Berkes család. A II. kötet 26. lapján említve; mihez ki igazításúl kell megjegyeznünk, hogy nem halt ki.

Berky család. (A II. kötet 27. lapján). E kihalt családnak alapítói Berky Boldizsár és Gáspár, mint különben is nemesek, Rudolf királytól Prága várában 1584. aug. 14-én kelt ujjitó czímeres nemes levelet kaptak várakban tett katonai szolgálatok és a török elleni harczokban szerzett érdemeikért [1]). Czimerök balról jobbra vont fehér szelemen által rézsutosan kétfelé osztott paizs, a felső jobb oldali kék udvarban pánczélos kar vörös zászlót tart; az alsó vörös udvarban zöld erdőből balra egy vasas lovasvitéz üget ki, kivont karddal, a paizs fölötti sisak koronáján kard hegyén törökfej van, és a kardról jobbra vörösfehér zászló lengedez. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Bernády család (másként Bernárdy). Szatmár megyében nemesi gyakorlatban állott György, felsőbányai mészáros, a nevezett megye insurrectionalis összeirásai szerint 1809-ben 44 éves, fia Sámuel ugyanott és akkor már összeirva. Ennek fia Dániel Beszterczei lakos 1860-ban. Ugy látszik azonban, hogy ezek ivadékai a Trencsén megyei Csernyánszky vagy Latkóczy családoknak, melyek ből egy-egy ág Bernád névvel neveztetett.

Bernáth család. (Bernáthfalvi), melyről a II. kötet 29. lapján van említés; azonban a családfa nincs máig lehozva, ott a 30. lapon álló I. Zsigmondtól kezdve a családfát bővitve igy pótolhatjuk, mint a következő lapon láthatni:

---

[1]) Az eredeti czímeres levél a kihalt család egyik leányági utódánál Veres József családi levéltárában őriztetik.

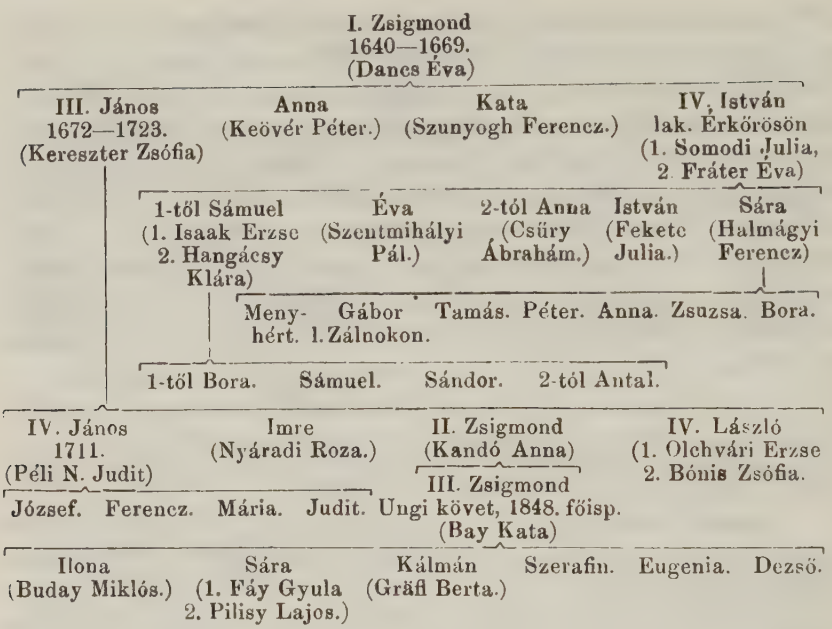

A Bihar megyei ágnak nemzedékrende ez:

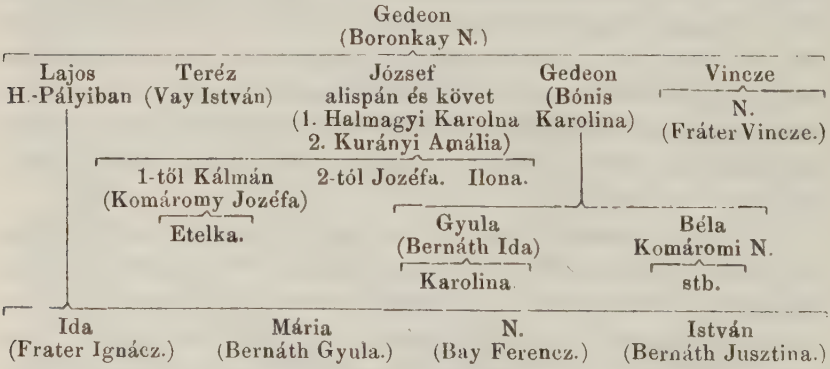

A II. kötet 32. lapján álló czímer nem a bernáthfalvi Bernáth családé, hanem a báró Bernáthffy-aké, kikről itt alább néhány adat következik.

Bernáthffy család (báró, Olováczi). A család előbbi neve *Bernyakovich* volt. I. Ferencz király korában Bernáthffy néven bárócságra emeltetett és a közlött czímert nyerte. Mint említők J ó z s e f kalocsai kanonok volt, testvére Antal ugyanakkor élt. Valószinüleg ennek fia F e r e n c z ki Lugoson halt meg 1833. febr. 9-én. Leányát szuboticzai Kiss Andor vette nőül.

Bésán család, (szekcsői, báró). A kötet. 60. lapján tett közlés helyett a családfa így pótlandó:

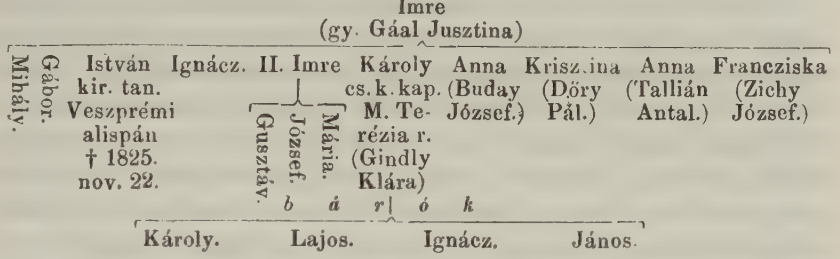

K á r o l y volt cs. k. kapitány, és M. Terézia rend vitéze, özvegye Gindly Klára 1829-ben az említett rend szabályai folytán fiainak osztrák bárósága emeltetését eszközlé. *(l. Tud. gyüjt. 1829. IX. 121.)*

Bihary család. (Rődi és m. bándi). Törzse Bihary I s t v á n, bajáki (? : tán bujáki) várnagy, nevezett vár ótalmában szerzett érdemeiért II. Mátyás királytól 1618. mart. 30-án kelt címeres nemes levelet kapott nejével Nicreő Katalinnal és két nővérével Bihary Ilona és Annával együtt. Címerök a paizs kék udvarában ágaskodó grif, első jobb lábával buzogányt, a balban keresztes almát tartva. A paizs fölötti sisak koronájából hasonló grif emelkedik ki.

A szerző Istvánnak fia I. S á m u e l, ennek Ajtay Máriától ismét II. S á m u e l, ki Szatmár megyéből Erdélybe telepszik, és Baróthi Krisztinát vévén nőül, Palatkán, Ajtonban, Rődön (Kolos vmgyében), úgy Péterlakán és Hariban A. Fejér megyében birtokot kapott. A kuruczok által öletett meg, egy általa növelt szolgája hűtlensége és áru lása folytán, midőn rődi birtokára utazott. Maradt két fia III. S á m u e l és I. S á n d o r.

III. Sámuelnak fiai J á n o s és M i k l ó s a kir. táblán tett törvényes gyakorlat után magtalanúl elhaltak.

I. S á n d o r nak nejétől Némethy Zsófiától utódai így ágaztak le:

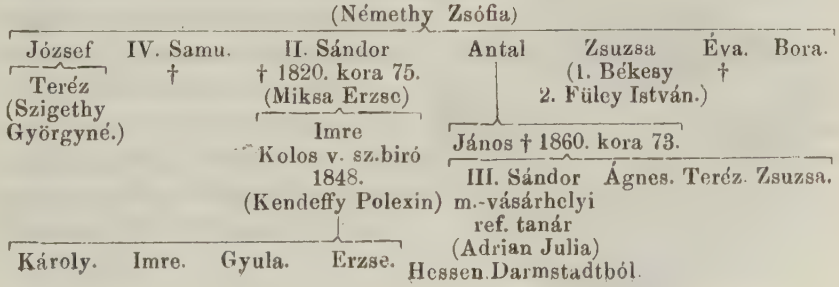

E családhoz számitá magát *m. bándi* előnevü Bihari Márton, $184^{5}/_{7}$-ben Zaránd v. követe, meghalt 1856-ban.

A fölebb emlitett bajáki vár alatt valószinüleg a Nógrád megyei Bujáki vár értendő. Ez esetben tán valami vérközösség létezett ezen Bihary, és azon felhevizi Bihary család között, melyből felhevizi Bihary Fülöp Nógrád megyei Horpács helység és Berki pusztabéli birtokra 1577-ben adományt nyert. Ennek tán fia Bihari Ferencz, kinek váradi kuriájába vitetett Báthori Gábor meggyilkolt teste 1613-ban [1]). Bizonyosan utóda pedig Fülöpnek Ferencz, kinek leányát Zsuzsánnát Ferenczy Pál vette nőül, s kinek utódai Berki miatt ismét pereltek. A felhévizi Bihary család bárósságra is emeltetett.

Ugyan csak e család utódainak mutatkoznak Mihály, kinek Sárközy Ilonától fia ismét Mihály, (1670. táján) kinek leánya Anna Hyros Jánosné. Más ágról Bihary István Panolay Erzse férje, Konkoly leány utód.

Birly család. A Schveicz baseli cantonjából származtatik, hol többi közt a mult század végén Birli Gergely, Landamman a franczák ellen átalános népfelkelést rendezvén, Massena tábornok rendeletére ló mellé köttetve hurczoltatott, és börtönbe vettetett, hol a 80 éves agg meghalt. Családja elszéledvén, egyik fia Jakab elégséges vagyonnal ellátva, hazánkba Bács megyei Hodsák helységbe telepedett. Több gyermeke közül Flórián-Ede az orvosi tudományokra adván magát, és ezeket Bécsben végezvén, a Pesti kir. Egyetemnél 27 éves korában a szülészeti tanszékre tanárúl neveztetett. Többször az orvosi kar dékánja, 1842-ben az egyetem magnif. Rectora volt és egyszersmind kir. tanácsossá neveztetett. Érdemeiért 1823-ban magyar nemességgel jutalmaztatott. Ekkor nyert, négy felé osztott paizsú czimere itt látható. Egész életét szerénység, becsületesség, egyszerüség és takarékosság jellemzette. Pesten több házat, Nyitra megyében Nagy-

[1]) Engel, Monumenta 358.

Biliczen és N. Zsambokréten szép részbirtokokat szerzett. Meghalt 1853. nov. 28-án, kora 64. évében typhusban, mint Pest egyik külvárosának pincze lakában egy szegény nő körül teljesített orvosi működésének áldozata. Első nejétől Staffenberger Teréztől gyermekei: 1. Flóra Kvassay Ferenczné, 2. Leopoldina Rosty Zsigmondné, 3. István (szül. 1823.) nagy-biliczei birtokos, a balatoni yacht-club igazgató tagja. Második nejétől Schedius Krisztinától gyermekei 4. Ede (szül. 1833.) külföldön utazott 5. Lajos (szül. 1845.) kitanult gazda, lakik N.-Biliczen, nőül vevén 1859-ben Ghyczy Annát. 6. Krisztina.

Bióczy család. Nyitra vármegye egyik ismertebb családa, tagjai nagyobbára megyei hivatalokat viseltek. Nehány tagjáról a II. kötet 112. lapján tétetett említés. Trencsén megyében már 1681-ben élt Ádám

Czímere a paizs kék udvarában férfikar irótollat (nem kardot) tart, melyre kígyó tekerődzik. A paizs fölötti sisak koronáján szintén könyöklő kar, kígyóval körül övedzett kardot tartva. A czímer metszvényben itt látható.

A család tagjai közül Ferencz 1836-ban megyei árvák ügyésze, Imre aladószedő, hasonlóan József 1840. körül. Ágoston karkováni plebános 1857-ben.

Biróvszky család. Nyitra és Bars megyei család; a nemes levelet János és Miklós kapták 1717. apr. 22-én. A II. kötet 112. lapján közlött hiányos czímer helyett itt közöltetik metszvényben s kiigazítva a czímer. A paizs kék udvarában hármas halmon egy lábával követ tartó darú áll; a paizs fölötti sisak koronáján két elefánt ormány között könyöklő kar nyugszik, zöld ágat tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családból az emlitetteken kivül György 1728 † 1740. nyitrai kanonok volt.

Bittera család. (másként Varga, de Hidéghét). Pozsony megyei család, hol Ferencz 1817-ben ügyvéd volt. Sándor 1846-ban katona, Ferdinand beszterczei megyei pap. stb.

Blaskovich család. (Ebeczki). A II. kötet 122. lapján hiányosan és határozatlanul volt közölve. Hiteles adatok nyomán története és családfája következő: alapító-törzse Blaskovich Sámuel a neo-aquistica korában ügyvéd, gróf Kohároyak jószág-igazgatója, Grassalkovics gróf sógora, mint az idézett helyen emlitők: 1712-ben kapott czímeres nemes levelet, majd Nógrád megyei Ebeczki birtokára nádori adományt, honnan a család elő nevét irja. Ivadéka következő:

Sámuel
1712—1736.
(Grassalkovich Judit)

László.	Bora (Kostyán Imre Pest várm. szolgabiró.)	Ilona (Jeszenszky Mihály Pest v. szbiró.)	Anna-Mária (rátóti Magócsy János.)	Erzse (Konkolyi Thege János.)	I. József 1742. Hont vár. alisp. (Dacsó Anna)

Pál tábornok † 1803. (báró Reizenstein N.)	Márton 1766. Hont várm. szolgabiró. †	Mihály. †	Renata (Pyber Benedek.)	Ferencz.	Zsuzsa.	Teréz (Gyurcsányi Ignácz.)

József (Fáy N.)

Bertalan Biharban † 1858. (Almásy Erzse)	Pál v. kapitány Honti képviselő 1861. (1. Etthre N. 2. Sárközy Janka 1845.)	Gyula † Hevesi alispán (Patay Fáni)	László (1. Etthre N. 2. Sopronyi Simonyi Bora.)	Amália (Kállay István.)	Anna (Edelspacher Mátyás.)

		Gyula.	Nina (Máriássy Béla.)	Malvin.
	József (Latinovics Malvin.)	Antal.		

Sándor.	Bertalan (Kárász Irén.)	István (Rónay Amália.)	Miklós (Edelspacher Mária.)	Ernő.	Anna † 1858. (Huszár István.)

Bobest család. (Zithaviai). Szepes megye régiebb nemes családainak egyike és azok közül való, melyek mint a családi tudositás mondja, a XV. század elején a Thurzó, Henkel és más családokkal a Szepességbe, különösen Lőcse városába leginkább Szász-ország Zithau városából költöztek, mely utóbbi városról vette a család előnevét is.

A család neve szepesi német kiejtés szerint Popst néven is fordul elő a régi okmányokban, és így találjuk már annak egyik ősét, Popst Fridriket 1402-ben a „*Congregatio SS. Corporis Christi*“ társulat tagjai között. Lőcse városának 1550-ben levéltára egy részben elégvén, a XV. század végén találunk ismét a család egyik tagjának emlékére, t. i. midőn 1494-ben II. Ulászló magyar és Albert lengyel királyok Lőcsén találkoztak, akkor Wagner szerint az egyik király a Thurzó-k házában, a másik Popst Czirják házában volt beszállásolva. E Czirják ama Fridriknek unokája lehetett. Nevezett Cziriak, több ízben Lőcse város bírája volt, a város részéről II. Lajos királyhoz mint küldött útközben halt el 1519-ben, és a Lőcsei n. templomban a Thurzók sirboltjában temettetett el. Popst Cziriáknak fia II. Cziriák a bethlenfalvi Thurzó családba nősülve, ezen összeköttetés, a gazdag Fugger-okkali sógorosodás emelé a családot. Azonban míg Cziriák neje Thurzó Katalin végrendelet folytán Thurzó Elek örököse lett, Cziriáknak fia Jakab, állítólag a Thurzó-féle anyai birtokot sógora Faigel Péter nejének Thurzó nejének hagyta. Elől említett Popst I. Cziriáktól a család következőleg terjeszti elé nemzékrendét:

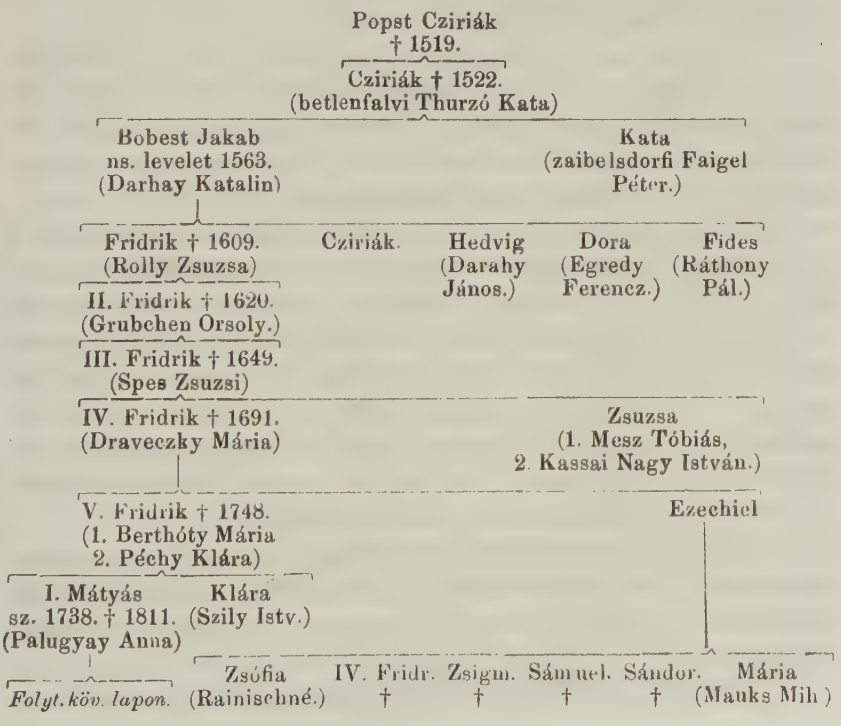

I. Mátyás, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1738. † 1811.
(Palugyay Anna)

Karolina (Horváth Tadé.)	Márk 1810. (Tahy Mária)	Klára (Budaházy Péter.)	II. Mátyás † 1848. (Kubínyi Klára)
István sz. 1806. (1. levkóczi Horváth Bora, 2. Berthóty Paulina)	Klára (Bencsik Antal.)	Antonia (Bencsik József.)	
Mária (Berthóty Kornél.)	Anna (Both István.)		

Anna sz. 1809. apácza.	Clotild sz. 1809. (1. Berzeviczy István, 2. Kántor Fer.)	Erzse sz. 1812. (Mercz Pál.)	Lajos-Sándor sz. 1816. kir. tanács. ker. tábl. üln. (Kerekes Amália)	Manó sz. 1819. Szepes v. törv. sz. ülnök.	Klementin (Máriássy Jeromos.)	János sz. 1829. (Jámborszky Natália)	Mária *) sz. 1831. (Mercz György.)
						Erzse sz. 1864.	
			Mária sz. 1861.	Ilona sz. 1862.	Nep. János sz. 1864.		

*) II. Mátyásnak még hat kis korban elhalt gyermeke volt, u. m.: Etelka, Ede, Natál, József, Janka és Mátyás.

A családfa szerint Cziriáknak volt fia Jakab, ki a katonai pályán mint több vár védője s várnagy, szerzett érdemei tekintetéből 1563-ban I. Ferdinand királytól uj czímeres nemességét megerősítő levéllel diszitetett föl; [1]) és czímere ekkor a Thurzó családéhoz hasonló oroszlánnyal és három rózsával szaporitatott.

I. Jakabnak egyik fia Cziriák az uralkodó ház híve és a hadi pályán vitéz, magtalanúl halt el. Testvére I. Fridrik Lőcse városának tisztviselője volt, meghalt 1609-ben. Roly Zsuzsánnától fia II. Fridrik több izben Lőcse bírája és tanácsnoka volt. Lőcse városának akkoron igen ritka, derék (saját cs. czímerével ellátott) orgonát készitetett; mint gazdag és befolyásos férfiú a Lechniczi és gibeli urodalmakat és Mengus falut bérben birta, Bethlen Gábornak többször küldetésekben alkalmazott híve volt, és ez által 1620-ban minden polgári hivatal viselésének terhétől felmentetett. Fia

III. Fridrik szintén Lőcse város tanácsnoka volt; meghalt 1649-ben. Fia IV. Fridrik nőül vévén 1671. körül Draveczky Máriát, ez által utódai Draveczen örökösödtek, és Lőcsei birtokukat eladván,

[1]) Kiadva Hazai okmánytár. II. köt. 452. lapján.

nevezett anyai birtokukba telepedtek. Ennek egyik fia V. Fridrik mint kapitány Rákóczy alatt szolgált, és Nedecz várát 1709-ben a császáriak ellen védelmezte, azonban a vár ostrom által bevétetvén, fogságba került, és csak nehezen szabadúlhatott meg a halálbüntetéstől. Utóbb kegyelmet nyert. Első nejétől Berthóty Máriától gyermeke nem lévén, nőül vette Görgey István özvegyét Péchy Klárát. Fia

I. Mátyás (szül. 1738.) esküdtségtől kezdve, mint al- és főszolgabiró késő öregségéig a megyénél tisztviselősködött, míg 1811-ben draveczi jószágán tűz alkalmával a lángok közül nem menekülhetvén, áldozata lett. Nejétől Palugyay Annától két leánya, két fia maradt. Idősb fia Márk mint megyei esküdt fiatal korában halt el, hagyván maga után két leányt és egy fiút Istvánt. Az ifjabbik fiú II. Mátyás szintén megyei pályán szolgált, mint esküdt, al- és főszolgabiró és nemesi pénztárnok egész haláláig 1848-ig. Számos tagú családjában jelenleg élnek:

Lajos-Sándor az egri volt cs. kir. megyei törvényszék elnöke, 1861-től kir. tanácsos, és a dunántúli kerületi itélő tábla közbirája.

Manó Szepes megyének volt levéltárnoka, később állam-ügyész, 1864-től törvényszéki ülnök.

Nep. János telekkönyvi előadó.

A család czímere a fenebb érintett czímeres levél szerint négy felé osztott paizs, melynek 1-ső vörös udvarában arany koronán kettős farkú oroszlán, a 2-ik arany udvarban fekete horgony; 3-ik arany udvarban három piros rózsa; a 4-ik fekete udvarban egy szelemen látható. A paizs fölötti sisak koronájából félig arany, félig fekéte mezben szerecsen emelkedik föl, mindkét két kezében egy fekete sasszárnyat tartva. Foszladék jobbról aranyveres, balról aranyfekete. Az 1-ső és 3-ik udvar alakzata a Thurzó czímerből kölcsönzöttnek látszik.

Bobok család. Trencsén vármegyei nemes, és ott Dezseren birtokos.

Azonkivül, mik a II. kötet 125. lapján írattak, a családról következő hiteles adatokat közölhetjük. Trencsén megyében az 1736. évi nemesi vizsgálatkor Bobok Mihály mint a m. kir. udv. kanczellária registratora, továbbá testvératyafiai András Dezseren, István Egerben, és János, mindnyájan Andrásnak fiai voltak ismeretesek. Ezen ágnak nemzékrende a következő lapon látható.

Bobok András

András 1736. *utódai Gömörben.*	Mihály udv. kanczel. registr.	István 1736. Dezseren (Bacho Mária)	János 1736.
		János (Rudnyánszky Julia)	
János Trencséni tbiró.	József †	Károly Trencséni tbiró (Kökemezey Polexin)	
		Gusztáv (Reviczky Henrika)	Lajos volt cs. k. hadnagy (Ambró Mária.)
Amánd.	Géza.	Henrik.	

Egy másik ágból származtak Juliánna Fejér megyében Végh Ignáczné és testvére József 1753-ban Zala vármegye jegyzője, kinek nejétől Rajky Máriától leánya Anna Bubla Lászlóné volt.

A család csímerét itt a metszvény mutatja, a paizs felső részében vörös udvarban menő oroszlán látszik, fölötte jobbról csillag ragyog; az alsó rész két rézsutos oldal vágással három udvarra oszlik, a két felsőbb szegletes kék udvarban fehér galamb, felemelt szárnyakkal csőrében zöld ággal, látható; az alsó közép arany udvarban zöld talajon zöldfa magaslik. A paizs fölötti koronán két elefántormány között szétterjesztett szárnyakkal csőrében zöld galyat tartó galamb szemlélhető.

Boczkó család. (Zaszkali). Eredetileg Erdélyi család, itt érte a megnemesités Boczkó Jónást, ki 1698. mart. 12-én I. Leopold királytól maga, és bátyja Ágoston és Zakariás, úgy öcscsei: Sándor, Tóbiás és Gábor részére czímeres nemes levelet nyert, mely Gyulafejérvárott az erdélyi három natio jelenlétében azon évi junius 7-én Alvinczy Péter itélőmester tanusítása szerint kihirdettetett. Azonban Erdélybe valószinüen Magyarhonból szakadtak; legalább említett Ágostonról is azt jegyzé meg Apor Péter[1]), hogy „ex Hungaria.“ Ugyan csak ez Ágoston a czímerlevelet 1699. jan. 20-án a gyula-

[1]) Synopsis Mutationum 270.

fejérvári káptalan hiteles átiratában Sáros vármegyében hirdetteteté ki. Jónás főszerzőnek fia Pál Árva megyében 1732-ben esküdt, visszatért 1734-ben Erdélybe. Tóbiás Árva megyétől 1742-ben mint Pest megyébe telepedett, vett ki nemesi bizonyítványt.

A családfa következő:

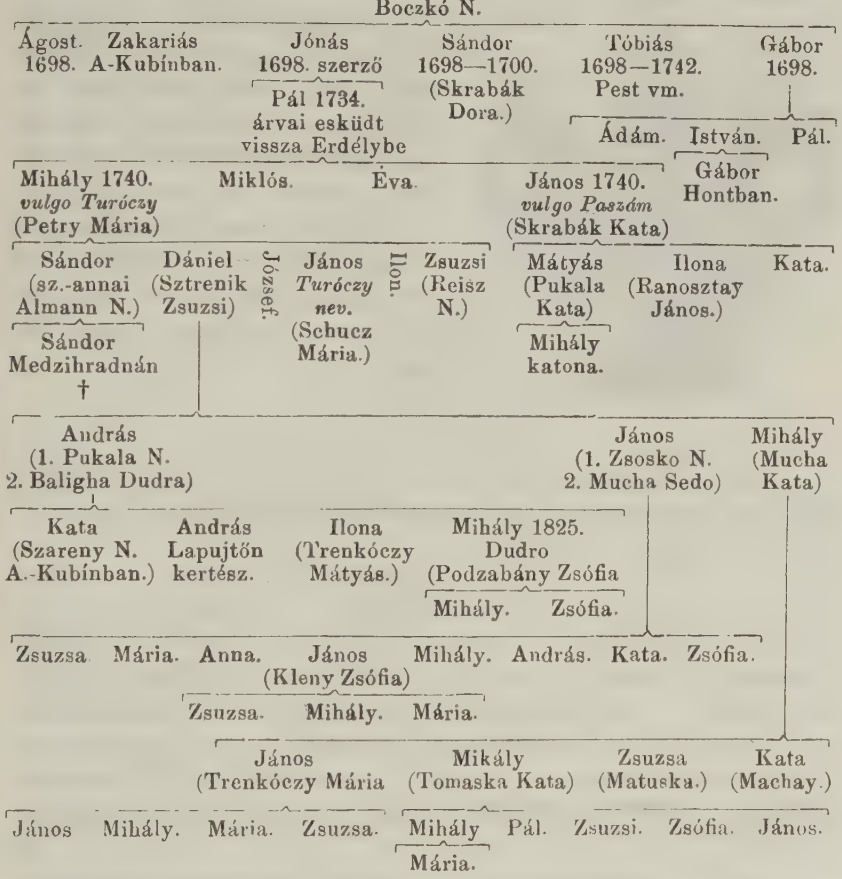

A táblán állók közül Sándor 1696-ban lovas insurgens. Ezen kivül Árva megyében előfordulnak:

1759-ben Boczkó Péter és fia Mihály, 1765-ben Mária Dubovszky Andrásné. 1761-ben Jakab, ki M. Terézia király asszony alatt fejvesztés alól felmentetett,

Dániel szül. 1751-ben Demendiczén, meghalt mint szarvasi ev. lelkész 1806-ban: fiai Sámuel szül. Szarvason 1797. jul. 1-én kir.

táblai ügyvéd és a Podmaniczky bárók ügyésze, és Károly 1840-ben Békes megyének szolgabirája.

Ugyan e család tagja Boczkó Dániel az 1861. és $186^5/_6$. évi országgyülésen Békés-Csabai képviselő.

A család czímere, — mint itt látható — a paizs kék udvarában zöld talajon álló veres ruhás magyar vitéz, fején tollas, prémes vörös kucsma, vállán bő mente lóg, jobb kezében fegyverét tartva, a paizs fölötti sisak koronáján jobb lábával kövecset tartó daru áll. Foszladék jobb oldalról arany vörös szinű, baloldalról ezüst kék szinű.

Bogyay család. (Vár-bogyai). A II. kötet 154. lapján csak néhány tagja lévén említve, egyik ágának leszármazása ez:

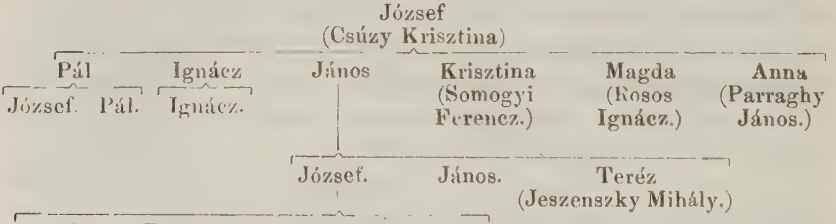

Bohus család. (Bohusfalvi, pethőfalvi, s világosi). A Bohus család eredetileg Liptó megyéből származik, és előnevét azon megyei Bohusfalva máskép Biharfalváról irta, míg a Zólyom vármegyei ágazat ezen utóbbi megyei Pethőfalváról vette nevét. A nemzetség egyik ágának nemzékrende [1]) a következő lapon látható:

[1]) Rajcsányi, Geneal. Deduct. I 53 Vay L. német hivség. V. ö. e munka II. 155. l.

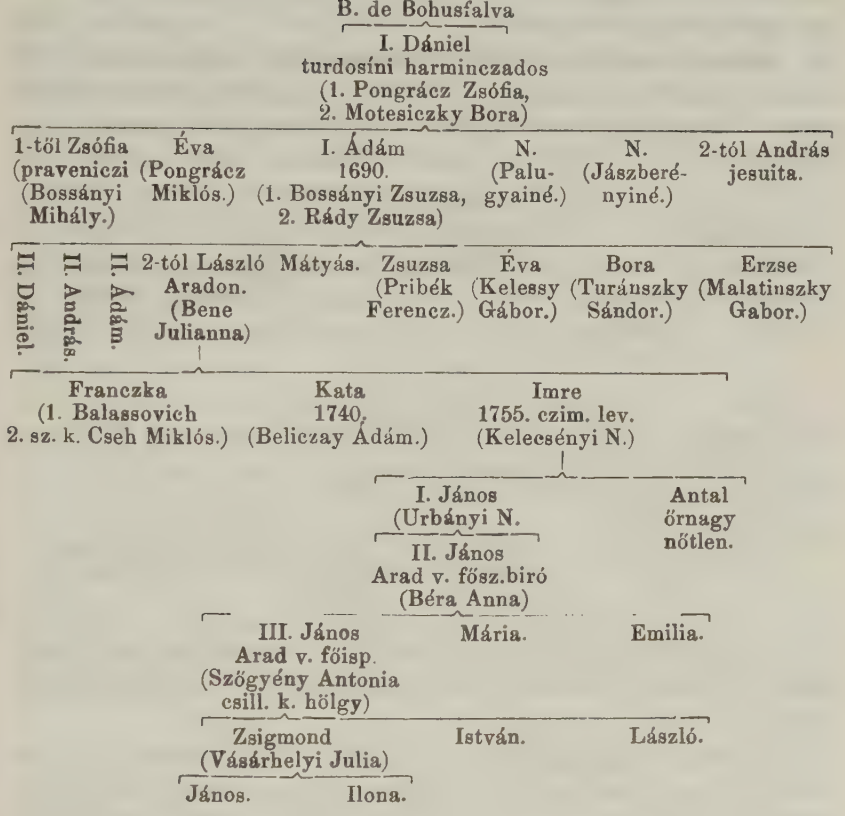

A családfán álló László Arad megyébe telepedett, ennek fia Imre, herczeg Grassalkovicsnak volt jog igazgatója, 1755-ben új czímerlevelet szerzett a II. kötet 155. lapján második helyen látható (kék udvarban sárkány) czímerrel. Fia I. János szerzé adományban Világost, honnan a család ez ága előnevét írta. Családja Arad megyében főbb hivatalokat viseli, míg III. János Arad megyének 1848-ban főispánja volt. Gyermekei és unokái a táblán láthatók.

Nincsenek a táblán Sámuel, kinek Dessewffy Erzsébettől előbb hajniki Bezzegh Jánosnétól fia Dániel 1764-ben híres ügyvéd, nejétől óvári és sz.-miklósi Pongrácz Évától nemzé Katalint Pongrácz Boldizsárnét. Továbbá István, kinek Bezzegh Annától gyermekei Péter és Kata Tihanyi Imréné voltak. — Végre János 1730-ban gr. Csáky Zsigmondnak jog-ügyvéde.

Liptó megyében Tornóczon is székelnek még e családnak tagjai.

A II. kötet 155. lapján fölül álló czímer e család régiebb, vagy csak egy ágának czímerét képezi.

Borbély család. (Roffi). A II. kötet 165. lapján említett roffi Borbély család Heves megyei Roff helység nagyobb részét jelenleg is bírja. — Családfáját csak e század elején élt négy testvértől kezdve ismerjük:

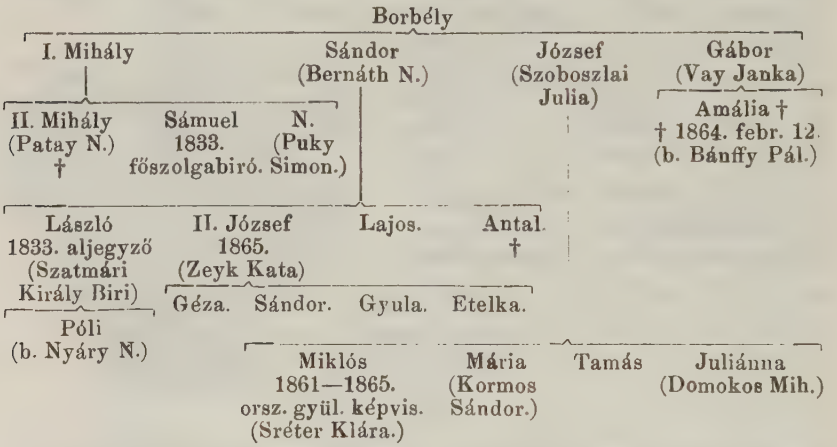

Gábornak ága kihalt, leánya Amália mint gyermektelen, örökbe fogadta b. Bánffy Józefának gr. Bethlen Sándor nejének leányát Cornéliát gr. Waldeck Frigyesnét.

A család mult században élő tagjai közül említhetjük: B. Sárát Pély-Nagy Istvánnét 1777-ből; — egy másik Borbély leányt 1780-ban Bárczay Györgynét. — 1790-ben élt B. Mihály, kinek neje Nadányi Erzsébet volt; és ki tán atyja volt a fölebbi négy testvérnek.

Borcsiczky család. (Borcsiczi és Drietomai). Trencsin vármegye régi adományos nemes családja, róla a II. k. 270. lapján tétetett említés. A XVII. század elejétől néhány ágon nemzékrendje ez:

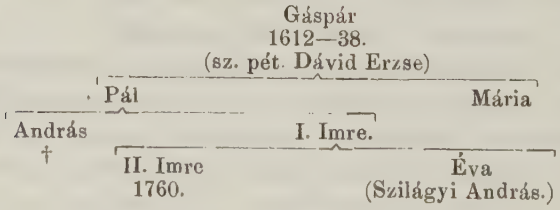

A II. köt. 171. lapján említett István Trencsíni volt követ, Drietomán szül. 1783. oct. 8-án.

Dénes pozsonyi volt híres jogtanár Nagy-Károlyban született 1866. oct. 9-én

A Zbisko család alapitója is 1498-ban Borcsiczky volt, névszerint György.

Bornemisza család (Kászóni, báró) Erdély egyik nevezetesebb családa. Mikép szakadt ki eredeti helyéről, a székely Csik-székből, mint emelkedett föl megalapitója Kászóni János, ki III. Károly király fölléptével erdélyi udvari al-kanczellár volt, mint vette fel a *Bornemisza* nevet és szerzé a bárságot? — mindezt e munka II. köt. 181—183. olvashatni. Ugyanott áll a családfa is, mely csak némi bővítéssel s a sajtó hibák kijavitásával itt ujra következik :

I. János (József)
országos elnök és alkanczellár,
(nejei : 1. Bodoni Klára, 2. b. Haller Bora)

1-től Ignácz † 1769. tordai főispán kir. kincstárnok (gr. Kornis Krisztina)

II. János (Ferencz) tábornok † 1747. (gr. Csáky Kata)

Anna Mária (b. Jósika Miklós)

2-tól I. Pál † 1770. Csikszéki fő kir. biró 1765. (gr. Mikes Anna)

Anna (gr. Gyulay Samu.)

Klára (gr. Haller Gábor.)

III. János Hunyadi főispán és iró (gr. Pálffy Józéfa)

Krisztina (1. gr. Nemes György, 2. Witt N.)

Bora (gr. Gyulay Samu.)

I. József † 1822. (Barcsay Anna)

Anna (Macskási Pál.)

Róza (gr. Lázár József.)

I. Leopold volt kapitány kir. kamarás † 1836. (b. Bornemisza Róza cs. k. h.)

Józéfa (gr. Nemes Ádám.)

Róza (b. Bornemisza Leopold.)

Kata (gr. Bethlen Pál.)

Anna (Béldy István.)

II. Pál kir. táb. sz. üln. kir. kam. (gr. Mikes Klára)

II. József volt fogalm. (b. Huszár Mária)

Mária (gr. Haller Lajos.)

IV. János 1848—61—65. főkorm. tan (b. Jósika Antónia)

II. Ignácz kolosi alispán és Hunyad város követe 1834. (Katona Klára)

II. Leopold nőtlen.

Jozéfa (gr. Haller Gábor.)

Róza cs. ker. h. (gr. Mikes Károly.)

Albert (gr. Kornis Gabriella)

Gábor.

Klára (b. Huszár Károly.)

Károly (gr. Mikes Etelka.)

Zsuzsi (b. Huszár)

Gyula. †

Tivadar.

Bora (gr. Klebelsberg József.)

Sándor † 1861.

III. József (Gál Szidonia) † 1862.

Kálmán honvéd † 1848.

Ilona.

Ferdinanda.

Róza. (gr. Mikes Miklós.)

Janka

Antónia.

Pál

Anna.

András.

A család tagjai mily hivatalt, méltóságot viseltek, nagyobbára itt a családfára jegyeztük, és az előbbi kötetben is elmondtuk.

I. Ignácz tordai főispán, majd kir. kincstárnok volt. († 1769). Fia III. János Hunyadi főispán és író. Ennek fia I. Leopold kapitány, 22 éves korában Belgrád alatt megsebesülvén haza jött, utóbb kir. kamarás lett. Meghalt (nem 1806. hanem) 1836-ban. Ennek legidősb fia IV. János 1848. előtt főkormányszéki tanácsos, 1861-ben újra az; az év végén lemondván, 1865-ben ismét beléptetett. Testvére II. Ignácz az 1834. évi erdélyi ország gyűlésen Hunyadváros követe és Kolos megye alispánja volt.

I. Pál Csik-széki fő kir. bíró († 1770) Fia I. József meghalt 1822-ben. Ennek fiai II. Pál és II. József. Amaz egy ideig kir. számf. ülnök, utóbb kir. kamarás. Utódai a táblán láthatók. II. József ifjabb korában kir. főkormányszéki fogalmazó volt. Fiai közül III. József főhadnagy, utóbb honvéd volt, Kálmán († 1848.) szintén honvéd volt.

A család bárói czímere, — mint azt a család jogi ügynöke kadicsfalvi Török Antal hitelesen közlötte, és itt híven a metszvény is ábrázolja, öt részre osztott paizs: az 1. vörös udvarban zöld hegyen koronából ezüst kereszt nyúlik föl. a 2. kék udvarban ezüst csillag ragyog; a 3. kék udvarban ezüst rézsútos szelemenen három arany csillag fénylik; a 4. vörös udvarban zöld talajon fehér pellikán fiait melle véréből szoptatja. Az 5. (alól középső) fehér udvar alján vízben hattyú úszik. A paizs közepét kisebb koronás paizs foglalja el, melynek arany udvarában kétfejű fekete

sas szétterjesztett szárnyakkal látható. Az egész paizs fölött bárói korona van, azon két koronás sisak, a jobb oldaliból két sasszárny között fehér kereszt emelkedik föl, a bal oldaliból két elefánt ormány között arany csillag ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. A paizst jobbról oroszlán, balról grif (telamonok) őrzik.

Bornemisza család. (pécsi, kálnói jelenleg Ádámföldi) Sáros vármegye ismertebb birtokos családainak egyike. Eredetéről s némi történelmi viszonyairól a II. kötet 176. lapján van említés; itt a család törzsétől Gergelytől kezdve (Gregorius literatus Bornemisza de Quinque-Ecclesiis) kiegészitett családfája [1]) következik :

Gergely
egri várnagy
(1. Fighedi alias Oláh Erzse,
2. Sygher Dorottya)

György (1. Semsey Margit 1590. 2. Berthóty Judit 1603.	Anna (Szemere Sebestyén.)	János 1575. *de Kálnó.*	Orsolya (1. Thárnok Miklós, 2. M. Kenderessy Balás.)

I.-től Anna 1602. (Kálnássy Ferencz.)	Sára (Szinyey Merse Miklós.)	György (1. Gyármán Kata, 2. Barius Ilona, 3. Dévényi Margit, 1623.)

Zsófia (Keéry János.)	Anna 1589–1611. (Gyulay István.)	Miklós *de Ternye* 1590–1615. (Berthóty Klára özv. 1620.)	Margit (Sóvári Sóós Kristóf.)	Farkas 1587. (Usz Potentia előbb Gyuricskó Jánosné.)

György 1645—49. (Raszlaviczy Veron)	Margit (1. Topos Bálint, 2. iv. Fekete Zsigm. 1630.)	Miklós (Palaticz Judit özv. 1628. utóbb 1630. Ibrányi Istvánné)

Miklós 1664—76. (Sztankay Klára)		György *1608. kiskorúak.*	Sándor *1608. kiskorúak.*

Ferencz árva 1680 (gyámja Kerekes András.)	István gyámság alatt 1680.

Antal 1735—51. ep. ker. táb. ülnök (Dessewffy Klára, Palásthy Ignácz özv.)	Klára (Gombos Pál.)	István 1723. Sárosi alispán (Barkóczy Róza)	Mária (Péchy Zsigmond.)	Krisztina (Péchy Zsigmond.)

Klára (b. Perényi Pálné.)	Anna 1764. (Okolicsányi Jánosné.)

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Kolossy M. közleménye szerint.

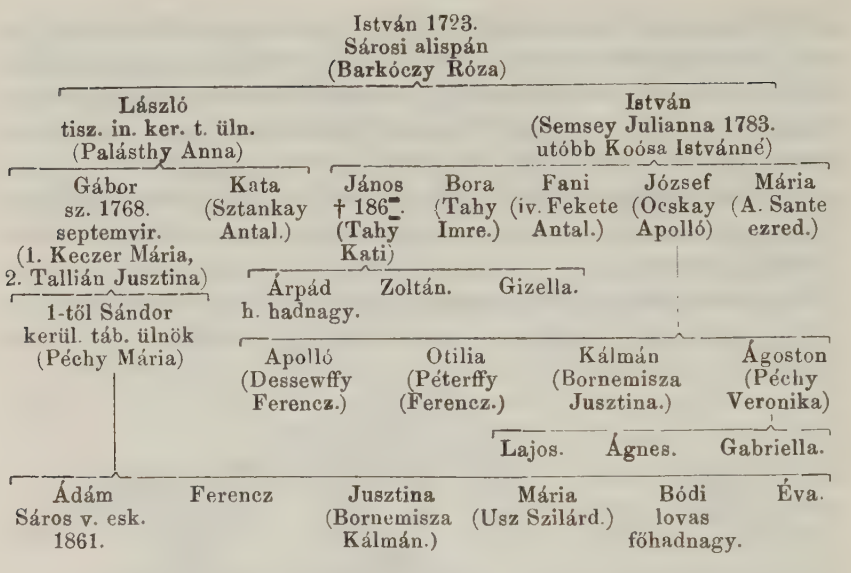

Istvánnak, ki 1723-ban Sáros vármegye alispánja volt, Barkóczy Rózától fiai László és István most két élő ágra terjeszték a családot.

László az eperjesi kerül. tábla ülnöke volt. Fia Gábor szül. 1768. mart. 24. Ádámföldén; előbb Sáros vármegyei alispán és követ, utóbb a hétszemélyes törv. sz. tábla közbírája. Első nejétől fia Sándor 1840—46. Sáros vármegyei főszolgabíró, 1849—60. cs. kir. járásbíró, 1861. az eperjesi kerül. tábla bírája.

A másik ágat István kezdi meg, fiai közül János ifjú korában m. kir. testőr volt.

A családfán el nem helyezhető ismeretes családtagok ezek: 1. János, kinek neje Raszlaviczy Anna volt. — 2. Verona 1727. Raszlaviczy Gáborné, 1735-ben már kendi Sustrik Jánosné. — 3. másik Verona 1620-ban Ruttkay Ferenczné, birtokolt Szedliczén. — 4. Miklós, kinek neje Berzeviczy Orsolya volt 1540. táján. — 5. Katalin Péchy Pál neje 1623-ban.

Boróczy család. (II. köt. 187. lapján) áll a családról, hogy nemes levelét Péter 1800-ban kapta I. Ferencztől, erre nézve megjegyzendő, hogy azon nemes levél már — mint tartalma is szól, — csak ujjitó kir. levél volt, mely szerint a család elődei már szintén nemesi rangban állottak. Nevezett Péter Nyitra megye táblabírája utóbb 1834. jul. 3-án. Csejthén néhai Liptay Jánostól szerzett nemesi kuriára szintén I. Ferencz királytól adományt vitt, mely utóbb 1838

dec. 14-én Nyitra vármegye közgyűlésen is kihirdettetett. A család ujabbi nemzedékének kimutatása ez :

Károly
(Rudnay Mária)

Rudolf. | János. | Károly. | Mária (Slav Sándor Vincze.)

Boros család. (Rákosi). Vas vármegyei birtokos nemes család, mely előnevét is — úgy látszik — azon megyében fekvő belső vagy nagy- és külső vagy kis Rákos helységről írja, és azon megyében a Rába mellett fekvő Gasztony helységben emberi emlékezet óta megtelepedve birtokolt.

A család leszármazása — a mennyire tudhatni — következő :

Boros N.

I. Lajos 1788—92. helyt. tan. kanczell. ref. nádori iroda igazg. (Fuhrmann Jozefa † 1824. kora 80. évében) | József Soproni alisp. 1788. helyt. tan. stb. † 1839. kora 90. év. | Sándor 1792—98 helyt. tan. Jászkún főkapit. | Ádám sz. 1758. † 1828. altábornagy. | István 1788—92. Szombathelyi kanonok. | N. alispán (f.-bükki (Nagy Kata)

II. Lajos sz. 1769. † 1817. huszár ezredes (gr. De La Motte Anna) | Ferencz Vasi alispán helyt. tanács. 1788—92. | Józéfa (b. Barkóczy József.) | István (Békássy Zsuzsi) | János (Kautz Mária.)

Imre (Nagy N.) N. N. | Eduard (b. Hilldprant Ottenhausen Maria.) | Mária (Sibrik Bálint.) | Ilona (Kéthelyi Lajos.)

Mária sz. 1802. † 1861. (rigy. Kovács József.) | Károly szül. 1803. nyug. őrnagy † 1861. Kőszegen (Szabó Sarolta.) | Józéfa sz. 1804. † 1831. (rigy. Kovács Mihály.) | Antal sz. 1807. † 1808.

A táblán állók közül I. Lajos volt, helytartósági, majd kanczellariai tanácsos, s végre a nádori iroda igazgatója, sz. István rend vitéze 1788—92. körül. Meghalt Budán. Neje Fuhrmann Józéfa szintén Budán halt meg 1824-ben kora 80. évében.

I. Lajossal egy vonal alatt és egy sorban állók testvérei voltak-e ? nem tudjuk. Ezek közül

József, 1792-ben már helytartósági tanácsos, majd utóbb (1816. már.) sz. István r. vitéze, az országos alapítványi pénztár igazgatója volt. Neje Hertelendi Judit. (De valószínüleg ő volt 1788-ban azon József, kit Sopron megye másod alispánjául találunk, és így

azon, alispánnak jelölt N—t megnevezni nem tudjuk, kinek a táblán fiaiúl István és János tétetnek). Nevezett József a török háború alatt II. József császár korában Bács megyében élelmezési királyi biztosságot is viselt. Meghalt 1839. april. 19-én. kora 89. évében.

Sándor m. kir. helytartó tanácsos, a jászkún kerületek nádori al-, majd főkapitánya, 19. éven át 1798. évig. Meghalt birtokán Gasztonyban.

Ádám szül. Vas megyében, már 1758-ban mint magán cadet kezdett a katonai pályához, melyen érdemei, s vitézsége által már 1790-ben tábornokságra jutott. 1795-ben pedig M. Terézia katonai rendjét nyerte, és altábornagy lett, meghalt azon évben Szombathelyen kora 70, évében, és igy született 1725. körül.

István 1788—92. körül Szombathelyi olvasó kanonok volt.

I. Lajosnak gyermekei közül Ferencz 1788-ban még Vas megye első alispánja, utóbb helytartósági tanácsos volt.

II. Lajos szül. Pozsonyban 1769. nov. 11-én. A József nádor huszár ezred ezredese volt, és a francziák elleni hadban magát kitünteté. (Cadet, majd hadnagy lőn 1787. sept. 13. 14-én. Főhadnagy Fejértemplomnál 1789. jun. 1.), kapitány Trierben 1794. febr. 7. százados 1797. febr. 27. Őrnagy Neumarktban 1800. oct. 20. alezredes Budán 1805. nov. 5. ezredes Kassel-francoban 1809. apr. 15-én). Meghalt 1812. dec. 29-én kora 43. évében. Eltemettetett Gasztonyban. Neje gróf De La Motte Joly des Aulnois Anna (szül. Eszéken 1776. jun. 20. férjhez Budán 1801. jun. 30) meghalt Pozsonyban 1808. jul. 26-án; és szintéu Gosztonyba temettetett. Ettől gyermekei a) Mária szül. N.-Szombatban 1802. mart. 20-án, férjhez 1821. mart. 18-án rigyiczai Kovács Józsefhez, meghalt Pozsonyban 1861. febr. 18-án. b) Károly szül. Nyitrán 1803. febr. 18-án. Szintén a katonai pályára lépvén, a Nádor huszár ezredben szolgált. 1848-ban hg. Windischgrätz alatt Prágában tett szolgálatot, majd Stajer országba jutván, onnan százada magyar országba illant a forradalmi hadsereghez, miért nagy nehezen mint kapitány nyugalmaztatott, később azonban őrnagyi rangot nyert. Meghalt Kőszegen 1861-ben, gyermektelenül hagyván özvegyét Szabó Saroltát. c) Józéfa szül. 1804. jun. 27-én. férjhez ment 1820. jun. 21. rigyiczai Kovács Mihályhoz. Meghalt Pesten 1831. april. 11-én. Eltemettetett Rigiczán. d) Antal szül. 1807. jul. 30. Szombathelyen, meghalt Pozsonyban 1808. april. 4-én

A család férfi ága Istvánnak Békássy Zsuzsitól származott utódaiban él.

A család czímere a paizs vörös udvarában daru, a paizs fölötti sisak koronáján nő, jobb kezében virágot, a balban búza kalászokat tartva

Borsy család. (Galanthai) A II. kötet 202. lapján van közölve családfája Borsy Györgytől kezdve, kinek neje Bessenyey Magdolna volt, és ennél fogva leány-ágon, vagy sógorságnál fogva az Eszterházy-ak elődeivel rokonságban. A családfa kezdete a XVII. század elejére van téve; — összevetés után annyi kitűnik, hogy Borsy György a XVI. század második felében is élhetett. Róla hiteles okmányt nem bírunk. És ilyet azon helyről, honnan e pótjegyzet tételére megkérettünk, sem kaptunk, valamint egyéb hiteles kimutatást sem, mely határozott állításhoz szükségeltetnék és megkivántatik.

A galanthai Borsy családról azon kitételre vonatkozólag, miszerint az *talán már végső izeiben ki is aludt*, Szatmárból Borsy Pál úrtól (1860. dec. 3-án) azon tudosítást kaptam, miszerint az — úgymond — ki nem aludt, mert a tudósító is a II. köt. 200. lapján közlött családfán álló Borsy Istvánnak Aczél Erzsétől született János fiától eredt következőleg : t. i.

Most emlitett Jánosnak (ki 1798-ban iratik megholtnak) fia volt szintén János szül. 1773. Meghalt 1823-ban. Ennek fia a tudosító Borsy Pál szül. 1822-ben. $184^{8}/_{9}$-ben magyar ministeri hivatalnok, később forradalmi tiszt, azután az osztrák hadseregben besorozva, és 1860-ban államhivatalnok Szatmárott. Ezek szerint a családfa így áll :

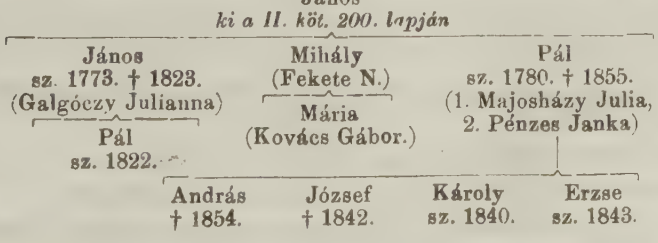

A család czímere az idézett kötetben csak leirásban volt közölve

a metszvény elmaradt. Most az itt látható, t. i. a paizs kék udvarában hátulsó lábain álló oroszlán kivont karddal, a paizs fölötti sisak koronáján is hasonló alak ismétlődik, mi azonban itt a metszvényen elmaradt.

A II köt. 200. lapján álló családfára nézve még meg jegyezhetni, hogy a törzs György fiának az elől álló Istvánnak leányai lehettek csak egy más genealogia szerint azon leányok, ki a családfa alatt * jegygyel jelölvék. Továbbá, hogy Anna előbb Litassy Pálné, 2-or Dalmady Istvánné és csak legutóbb lett Bucsányi Zsigmondné. Ugyan ott Barnabásnak fia György másutt Gergelynek is olvasható. Végre Farkasnak leánya Zsófia Felnémethy Miklós neje volt.

Ugyan azon kötetben több Borsy családról is van szó. Ezekhez adhatjuk bővítésül azt is, melyből *Borsy, máskép Bors* Mihály Borsod megyében alispán volt, kinek leányai Anna Almásy Jánosné és Kata Melczer Györgyné voltak, kik mint Tiboldi leány ági örökösök Borsod megyei Darolcz alias Alkács, Oszlár, Sály, Kondó, Sikator, Gaszt, Pély, Fejéregyháza stb. birtokra részint a kincstárnak tett felfizetés, részint atyjoknak a Rákóczy forradalom alatt szenvedett hűségeért III. Károly királytól 1730. oct. 23-án kelt királyi adományt vittek, és abba az Egri káptalan által beiktattattak. (*Lásd az okmányt Egri káptal.*). Ezen Borsy máskép Bors sem tartozott a galanthai Borsy-akhoz.

Bosóky család. (Nagy Bosoki) Veszprém megyei eredetű család. Bosoky Ádám elvesztvén török harczban atyját és javai idegenek kezébe esvén, 1635-ben II. Ferdinand királytól a Veszprém megyei nagy-bosoki pusztabeli birtokra uj adományt szerzett fiai, I. Pál és Benedek neveikre is.

I. Pálnak leánya Erzsébet Péntek Gergelyné 1678-ban a bosoki közbirtokosok ellen tiltakozott.

I. Pál 1680-ban fiának II. Pálnak a török fogságból kiszabaditására egy pozsonyi kanonoktól 600 frt. kölcsönzött.

1640-ben Bosoki György III. Ferdinand királytól czímeres nemes levelet nyert, mely 1644-ben Pozsony megyében hirdettetett ki.

1655-ben Bosoki Pál nagy-madi birtokra nyert adománya és beiktatása hirlelttetett.

1700-ban Nagy másként tengerdi Bosoki Erzsébet előbb László Jánosnak, utóbb Dobosy Istvánnak özvegye.

1739-ben Bosoki György és János a csallóközi Alistál helységbeli birtokra királyi adományt nyertek.

A családból Gáspár 1792-ben, István 1806-ban Pozsony megyei esküdtek voltak. Utolsó leány tagja Csallóközi Fel-Bakán a családnak Bosoky Zsófia Szabó Istvánné meghalt 1861-ben, és vele a Pozsony megyei ágazat kihalt.

A család czímere a paizs udvarában hármas halmon daru, felemelt jobb lábával három nyilat tartva; a paizs fölötti sisak koronájából magyar vitéz nyúlik föl, jobb kezében kivont kardot, a balban levágott törökfejet tartva.

Botlik család. Székes Fejér vármegyében a nemesek közé számítatik. Tagjai közül János meghalt Sz. Fejérvárott 1856. jan. 8-án. Gyermekei 1. József meghalt Pesten 1858. apr. 2-án kora 30. évében, maradt özvegye Kós Ágnes. 2. Lajos. 3. Mária Rajkovics Márkné. 4. Teréz.

Böröndy család. (Böröndi) Zala megyei Böröndhelységről vette nevezetét. Nevezett helységbeli egész birtokukra Böröndy Mihály, fiaival Pál, György és Péterrel és unoka bátyjával (fratruelis) Böröndy Páterrel I. Ferdinand királytól Pozsonyban 1563. oct. 7-én kelt uj királyi adományt nyert, melynek az iktatáskor ellene mondott Böröndy Balázs maga, és Böröndy Benedek fiának Jánosnak nevében. — 1639, máj. 23-án Böröndy Mihály és Benedek testvérek osztoztak Vas vármegye előtt. 1676-ban pedig Benedek özvegye Pathy Kata osztozott meg Jákfalván fiaival Böröndy János, Mihály és Péterrel.

1625-ben Böröndy György, nejével Kozma Zsuzsannával és Pál, Ferencz, István, János, és Orsolya gyermekeivel Vas megyei Czempesházán zálogbirtokot szerzett a vasvári káptalan előtti bevallás szerint. stb.

Ezen és egyéb okmányok nyomán következő származási kimutatás állítható összse :

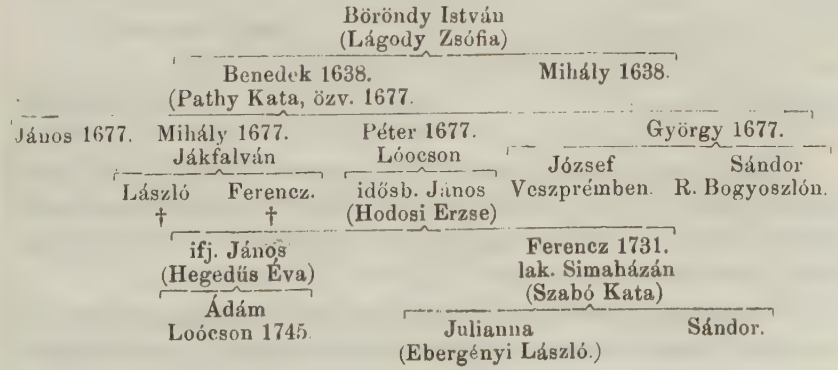

Az emlitetteken kivül említhető még Böröndy Balás, 1602-ben Zalapatakára uj adományt nyert.

A család neve néha előfordúl Berendy alakban is írva.

Brázovay család. (Brazovai). Hunyad megyei család; melynek következő nemzékrendét ismerjük :

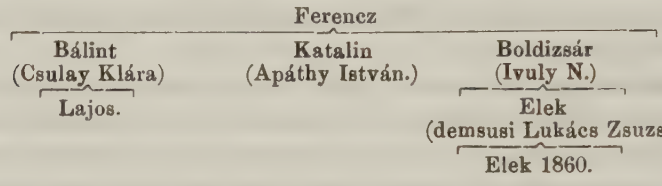

Brencsán család. (Balásfalvi). Erdélyben több ágon él. Az, melynek alapítója János 1791-ben nemességet nyert, (II. köt. 233. lap). következő nemzékrenden terjedt :

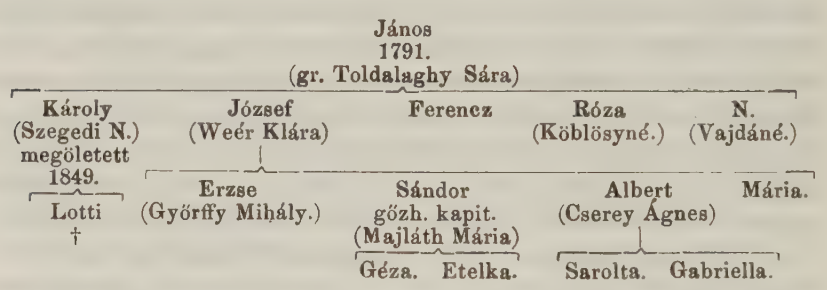

Brezovay család. (Brezovai és Egerfarmosi). A 236. laphoz adandó e következő táblázat :

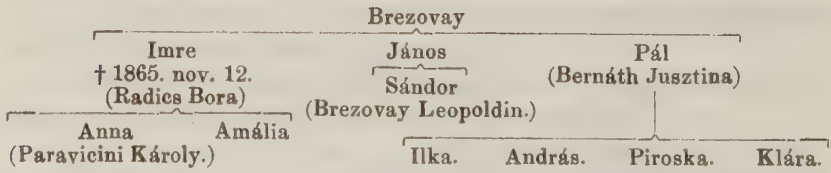

Másik ágon áll az idézett helyen emlitett József volt Heves megyei főjegyző, másod-alispán, s végre (1847.) administrator. Ennek nejétől Keszlerffy leánytól gyermekei 1. László, 2. Józéfa, Gosztonyi Józsefné, és 3. Leopoldine Brezovay Sándorné.

Brunszwik család. (Korompai, gróf) (II. 241. lapon). A család alapítója Tóbiás evang. lelkész, Thurzó Szaniszló udvari lelkésze

végre superintendens volt. Ennek utóda Éliás, kinek fia volt Mihály, kinek nejétől Vitalis Máriától fia I. Antal, ki gróffá lett.

A táblázaton II. Antalnak leánya volt Karolina is, gr. Teleki Imre neje.

Buda család. (Galaczi). A II. köt. 249. lapján álló Buda Jánosnak Borbátvizi Máriától még egy fia volt András, kinek Felvinczi Máriától fia László, kinek Ákossy Annától leánya Zsuzsa gr. Nemes Ádámné.

Buda János 1676-ban Hunyad megye alispánja és törökországi erdélyi követ volt, neje Margay Mária.

Ugyan-e családból testvérek idősb Miklós és Venczel, kinek neje Makray Klára. Most nevezett Miklósnak Hegyessy Zsuzsannától gyermekei: József, Vilmos, Artúr, Lajos, Viktor, Gusztáv.

Bukovinszky család. (Liptó-Bukovinai). Liptó vármegye törzsökös családja, és ott Bukovina curialis helységnek ma is birtokában áll. Tagjai közül számos jeles evang. lelkészt, és Liptómegyei hivatalnokot mutatott fel. Egyik őse László 1523-ban a czínkereszti Czyn Mihály ipóchházi birtokába iktatáskor királyi ember. Liptó megyében idősb Imre megyei esküdt, 1829-ben ifj. Imre esküdt. Egyik ága a családnak Árva megyei Medzihradnéra telepedett, másik Nyitra megyébe, ez utóbbiból Dániel 1745-ben Legénden, fia János 1781-ben Verbón ev. lelkész. Ennek fia Pál gr. Erdődyek galgóczi uradalmában főnök, fia ifj. Pál jánosházi uradalmi tisztartó. Ez ág nemzékrende következő:

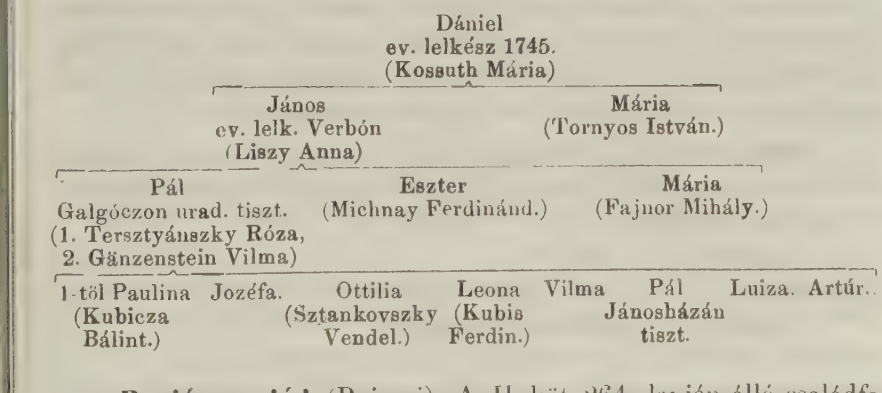

Burián család. (Rajeczi). A II. köt. 264. lapján álló családfa hiányos lévén, családi közlés szerint pótlása és kiigazitása következő:

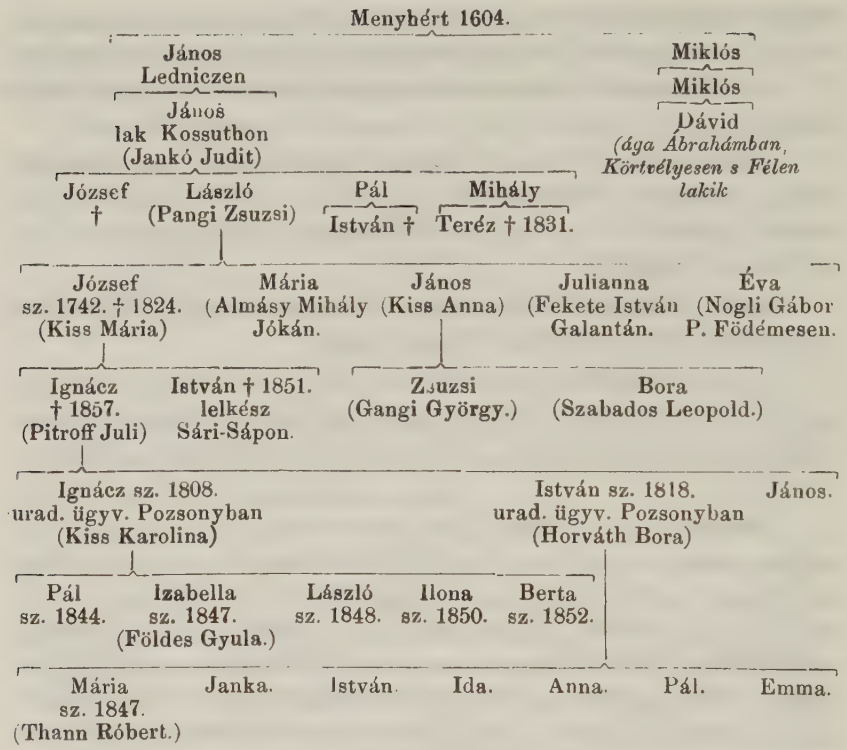

A czímeres nemes levelet Burián György, s általa a tábla élén álló Menyhért nyerték 1604-ben.

A czímer ez: a paizs kék (alsó) és vörös (felső) udvarra oszlik, alól hármas zöld domb közepsőjén torony magaslik, azon három fehér strucztoll leng, a közepsőn arany csillag ragyog s sárga szelemenen két rózsa piroslik. A paizs fölötti sisak koronáján átnyilalt nyakú hattyú egy lábon áll. Foszladék két oldalról arany vörös.

Butka család. (Csomafáji). Erdélyországi Doboka vármegyei birtokos nemes család. Elönevét Doboka megyei Csomafája helységről írja, hol birtokos.

Családfája [1]) következő:

[1]) Családi közlés szerint Hodor Károlytól.

I. tábla.

István † 1668.

I. György 1620. szolgabiró (Csomafáy Kriszt.)
- II. László (Csomafáy Mária)
  - II. György 1678. unit. lelkész 1685. szolgabiró (Pataky Kata)
    - V. László
      - Péter 1758–59. megyei pénztárnok (Torday Anna)
        - II. Péter † 1842. (sz. kir. Székely Éva † 1819.)
        - Dienes †
        - Dániel (Csomafáy Anna özv. 1814.
          - Anna sz. 1802. † 1860. (Győrffy Lázár.)
            - Péter sz. 1792. † 1852. megyei ügyész (Durus Anna † 1860.)
              - Janka sz. 1843. (Vajda János) Szamosfalván.
            - István.

László
- III. László
  - IV. László 1775. (Szabó Zsófia)
    - *Folyt. II. táblán.*
- Mihály 1771. (Csegedy Julia)
  - Teréz (Nagy Sándor.)
  - Julia (Incze Mihály.)
- I. János 1797. (Szentkirályi Zsófia)
  - József 1814. (Orbók Kata) Gyulában.
  - Elek Dézsaknán.
  - Zsuzsa (Somboryné.)

Mihály.
- Zsigmond (Horváth Kata)

Krisztina sz. 1790. † 1846. (Szász János.)

Ferencz sz. 1793. † 1864. (Szőllősy N.) †

János sz. 1794. † 1828. insurgens (Cseh Julia)
- Elek sz. 1824. (Koszta Zsuzsi)
  - Lajos sz. 1852.
  - Juliánna sz. 1860.
  - József sz. 1865.
- Florentina sz. 1824. † 1854.

Sámuel sz. 1799. † 1848.

Gergely sz. 1804. † 1836. Doboka várm. jegyzője.

II. Elek † 1848.
- Teréz † 1864. (Kiss Bálint.)

II. tábla.

IV. László, *ki az előbbi lapon.* (Szabó Zsófia)

István sz. 1781. † 1840. (Torday Rebeka)
- Dániel sz. 1813. (Kis Bora) Doboka v. levélt.
- Róza sz. 1815. † 1845.
- Verona sz. 1817. (Bora Dániel)

Sándor sz. 1783. † 1851. huszár kapit. (Bydeskúthy Anna.)

Mózses sz. 1790. † 1852. insurgens
- Ida sz. 1845.

Zsigmond sz. 1795. † 1836. m. ügyész (Török Zsuzsa) † 1854.
- I. Lajos sz. 1826. volt honvéd (Török Róza)
  - Julia sz. 1847.
  - Ilona sz. 1850.
  - László sz. 1853.
  - Mária sz. 1856.
  - Gábor sz. 1859.
  - Sándor sz. 1855.
  - Vilma sz. 1857.
  - Karolina sz. 1863.

Kata sz. 1792. (Gombás András.)

Róza sz. 1800. † 1863. (Török Simon.)

A család birtokos és lakos nagyobbára Csomafáján, M. Fodorházán, Zsinkfalván, Vérteleken, Perecsen, Magura, Galgó stb. helységben. Egy ág Kidéről is írta előnevét.

Hiányzanak a családfáról Márton, Pál 1770-ben kidei birtokosok, István 1781. körül. Sándor dézsaknai sóstiszt 1827. Idősb és ifj. János 1814. és Pál 1803. stb.

Bydeskúty család. (Ippi). A II. kötet 102—103. lapján közlött és a felföldi ágban hézagos családfához némi pótlásúl járúl most a következő, a mint következik:

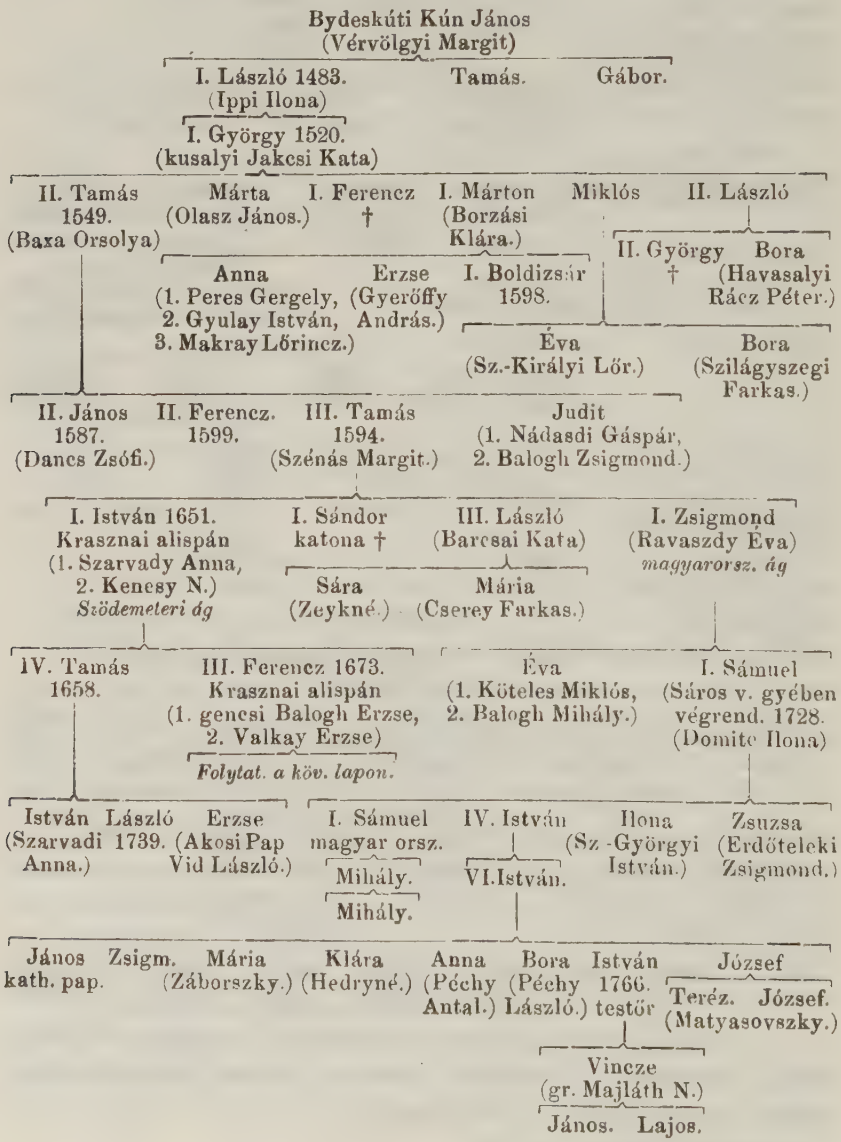

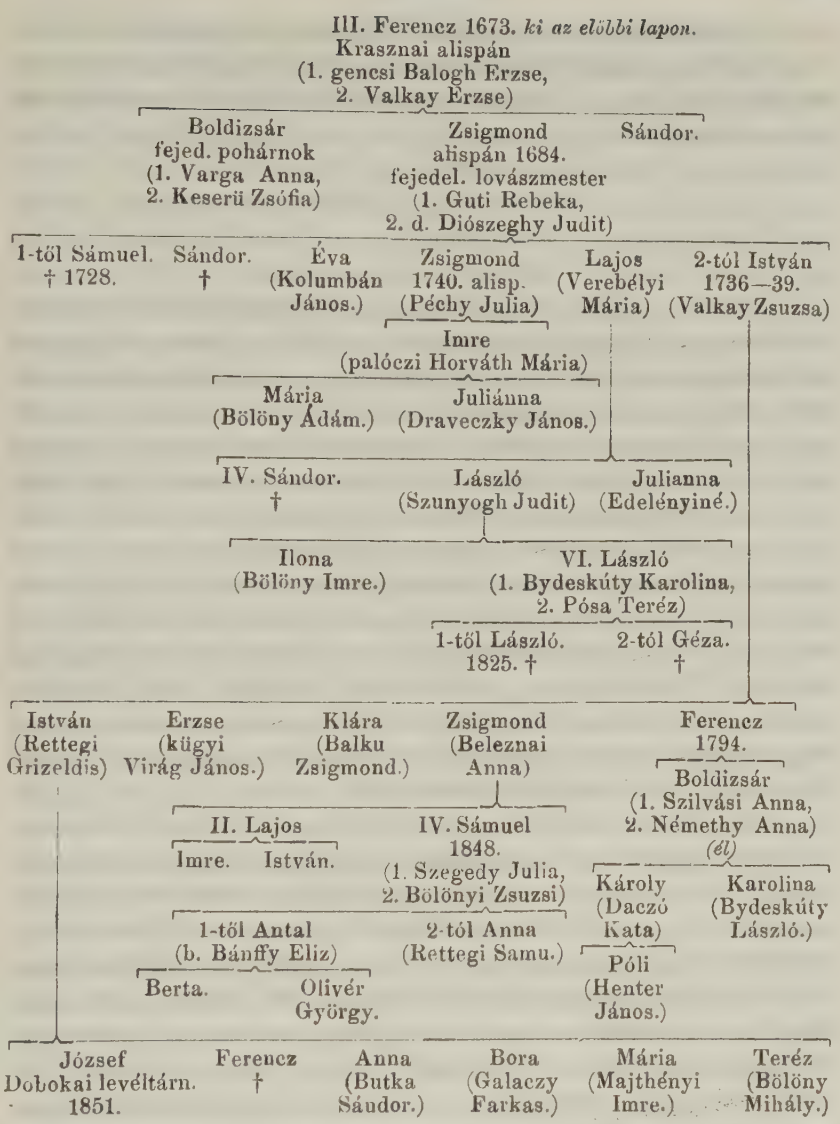

Ippy László fiutód nélkül halván el, javait a kir. fiscus foglalta el. 1598-ban ellentmondtak Széplaki Kardos Jósa, Bydeskúti Tamás, Boldizsár, György, Ippy Borbára Kemény Mátyásné, Szénás Anna Baxa Pálné és Balásházi László.

1594-ben Bydeskúti Tamás Kolosmegyei Korpádon egy kúriáját és népes puszta telkeit elzálogítá Ajtoni Istvánnak 75 m. forintban.

A családfán nincsenek Judit Harasztosi Györgyné, Katalin Csaszvai Nagy, vagy Orgonás Gáspárné. Borbála Kemény Máténé. stb.- II. Boldizsár 1717-ben a kolosvári ref. egyháznak ezer forintot adományozott.

C.

Chernel család. (Chernelházi). A III. kötet 23 és köv. lapjain közöltetett. Az I. táblán álló I. István 1360-ban Bebek országbíró ítélő-mestere volt, de a róla szóló okmány nem a nagy-erdei legeltetés iránti ellentmondást tartalmazza, hanem több ívre terjedő peres eljárást foglal magában, mely Kont Miklós nádor által Visegrádon (15 die octavarum festi 6. Martini Confessoris) kiadva, tanúsítja, hogy nevezett István Somogy most Zala megyében Kanizsa vidékén Cseh, Egry és egyéb helységekre királyi adományt nyert, és abba a per végeztével beiktattatott. Ezzel összefüggésben áll a IV. tábla ágazata, mely sz. Jakabról írta előnevét, mivel e helység a nevezett javak közelében fekszik, s valószínüleg akkor népesítetett. Ez ág a Zalavári Convent levéltára szerint a XV. és XVI. században több adományt nyert, mint Rokolánt, Csinaházát, sőt bírta a murakeresztúri apátság kegyuraságát, melynek felét Chernel Imre hü szolgálatokért szajki Zichy Ráfael zalai alispánnak inscribálta.

Az I. táblán álló III. István 1625-ben Lehoczkynál (Stemmat. I. 174. lapon) ugyan a personálisok sorában áll; azonban Lendvay által a kir. Curia levéltárából és hiteles okmányokból összeállitott névsorban a kir. személynökök sorából hiányzik, és miután 1617-től—1625. september hóig Pakay Benedek volt, kir. személynök, 1625-ben pedig 1627-ig Cziráky Mózses viselte e méltóságot, és utánnok és előttök az idő folytonosan betöltve; ha Lehoczkynak hitelt adhatnék is, nem lehet mást vélelmezni, mint legfölebb azt, hogy Chernel István Pakay halála után Cziráky kinevezéseig mint ítélő-mester pár hétig helyettes-kedhetett a személynöki székben; és erre nézve Sopron megyei levéltárnok ujabbkori kiadványa sem lehet döntő, miután oklevéllel az állítmányt nem támogathatni. Egyébiránt ezen István 1618-ban országgyülési követ, majd itélőmester volt, Kittonich pedig munkatársának nevezi.

A 25. lapon II. táblán negyedik ízen hibából áll László tbiró 1759. mert ő a dunántúli ivadék egyik jelesebb tagja, róla alább.

A II. tábla élén álló II. György korának egyik kitünőbb férfia volt. A 26—27. lapon mondottakon kivül, mint Szalárdy, Kemény János és Szalay írja, Rákóczy I. György egyik legmeghittebb embere, nagy törvénytudós, szilárd hazafi volt. 1631-ben rokonával Ibrányi Mihálylyal Brandeburgi Katalin fejedelemnő képviselője a Leleszi convent előtt; 1644-ben Kassa ostroma után Rákóczy egyik követe Eszterházy nádorhoz, ugyan ez évben a nagyszombati tractatusra fejedelmi (kassai országgyülési) biztos. Az 1646. évi pozsonyi országgyülésen szintén Rákóczy három követei közt első volt. Fiai közt III. György Abauj megyei alispán, egy magán jegyzék szerint itélőmester s 1670-ben a Rottal-féle pozsonyi vésztörvényszék által Bónis Ferenczczel s többekkel halálra itéltetett, de kegyelem útján börtönbe záratott Bécs-Ujhelyben, hol 1672-ben [1]) elhalt. II. Bálintot 1655-ben Lehoczky Zemplén megyei banderii ductornak írja.

A Tiszavidéki ágnak e századbeli egyik sarjadéka Xav. Ferencz m. kir. udv. Agens volt Bécsben. Fia szintén Ferencz iró, a „*Debatte*“ t. szerkesztője. Leszármazásuk pontosabban nincs ismerve.

A III. táblán foglalt dunántúli ágból Istvánnak fia János a pápai Collegium körül szerzett érdemeket. Ő temetteté el öcscsét az utolsó telekesi Törököt. Gábor kurucz százados. — Bálint fia László Debreczenben és Pozsonyban tanúlt, jeles törvénytudó, a nemesi alkotmányos és protest. egyházi jogok buzgó védője, a dunántúli ref. egyház fő curatora volt. Részint ősi javaink kiváltása, részint ujak szerzése által nagy szerző lett, és nejével Szeremley tábornok leányával (ki által a Ragályi, Losonczy családokkal sógorságba jött) száz ezernyi tőkéket hagyott maga után. Az ősi csernelházi lakot nagyobbitá, és emeletre épité. Ő indítá még Osli helység és a Hanyság iránt hg. Eszterházy ellen azon táblai pert, mely a nagyatyja István által magán pecsét alatt gr. Nádasdy Ferencznek zálogitott, ennek hűtlenségei czimén a kapuvári uradalomnak hg. Eszterházy Pál nádor kezébe jutott, birtoka iránt kelt, s mely 1841-ben a családnak fizetett 90 ezer ezüst forint letétele mellett szüntetett meg.

László fiának Dávid-nak a kőszegi ker. tábla elnökének neje báró Grass Mária Anna vala, Mária Terézia egyik udvari hölgyének leánya, mely házasság folytán katholizált, és fiának Ferencznek keresztszülői M. Terézia királyasszony és József (császár) voltak, kiknek neveik a kőszeghi anyakönyvekben aranybetükkel vannak be-

[1]) Szalay L. Magyarország története. V. 143—144. lap.

írva. Dávid a mult század német s franczia miveltségével bírva, szép könyvtárt hagyott, és névtelenül a magyar költői irodalomban is tön kisérletet. Kora kitünöbb férfiaival: Végh Péter országbiró, — Nagy József kir. személynök, Mikos László, sz.-györgyi Horváth Zsigmonddal s másokkal meghitt levelezésben ált, valamint a szomszédságában lakott, akkor fiatal, híres f.-bükki Nagy Pállal is. Horváth Ádám, Kis János többször vendégei voltak, és ez utóbbi egy ódát szentelt emlékének. Meghalt 1808-ban.

Ezen III. táblázat végső élő nemzedékei közé tartoznak: Elek 1861-ben kir. táblai ülnök, 1864-től Vas megyei administrator; Viktornak neje pongyeloki Roth Krisztina, Kálmánnak neje gr. Festetich Mária.

Chlivényi család. (Kis-Chlivényi). Trencsén vármegye curialis nemes családa. A megyei nemesi összeirások szerint 1748-ban Kis-Zsámbokréten élt Zsigmond; — Kis-Chlivényben János, Péter, István, György és Imre. 1768-ban K.-Zsámbokréten József. — Kis-Chlivényben Péter és fiai Károly és Péter; — továbbá Márton és fiai György, János, Péter és József, ugyanott István. — 1803-ban Kis-Chlivényben István, és fiai István és János, és ez utóbbinak fiai Ráfael, Mihály és Ferencz; — továbbá Károly és fia Antal; majd József; valamint Sándor, és fiai Ambrús és József; azután György; ismét János és fia Mihály; — végre Péter és fiai János, István és Péter. 1837-ben Dezseren élnek Ferencz, Drskóczon Mihálynak örökösei Mihály, János és József, Kis-Chlivényben Istvánnak örököse István, majd Károly és fia Antal, nemkülönben Sándor és fiai Ambrús, József és Mihály, végre Péter egyedül.

Chinorányi család. Trencsén megye nemesi összeirásában már 1686-ban is említetik. Chinorányi Mihály, ki 1686-ban már nem élt, bírt egykor házat Nagy-Szombatban. 1686-ban ott élt Éva. A III. kötet 33. lapján említett Boldizsár 1807. nagy-kanizsai póstamester, fia szintén Boldizsár ugyanaz, és 1828-ban Zala vármegye főszolgabirája volt.

Cicatricis család. A III. kötet 37. lapján van említve. Eredetileg Trencsén megyei; a nemesség szerző Ádám és Istvánnak, kik 1722-ben kaptak czímeres nemes levelet, utódaik Dezseren laktak. Nevezetesen az 1748. évi nemesi összeirásban állnak János és István. 1768-ban Jánosnak örökösei Tamás, Pál és Ádám, továbbá Pál fiaival Péterrel és Istvánnal, és végre Mihály fiával Istvánnal.

1803-ban szintén Dezseren találjuk Péter és Tamást, és ez utób-

binak Mihály, János és József nevű fiait; Ádámnak örököseiről pedig az jegyeztetik meg, hogy Sz.-Miklósra költöztek (Torontálba ?).

Az 1837. évi nemesi összeirás az egész családot részint kihaltnak, részint Trencsén megyéből elköltözöttnek jelöli. Igy Péternek magva szakadt; Tamás pedig és három fia János, Mihály és József, Nyitra megyei Lukács helységbe telepedtek. A czímer az idézett kötetben metszvényben is látható.

E családnak egyik, még a nemesedés előtt elszakadt ágából lehetett azon Cicatricis Mihály, ki mint Gömör megyei csetneki evang. rector 1744. oct. 18-án vette nőül rosnyói lakos Kirchmayer Sámuel leányát Annát [1]). Ez ág neveztethetett máskép *Schramkó* néven is [2]).

Conrád család. Alapítója Conrad Eberhard, ki 1648. körül kapott czímeres nemes levelet, mely Győr megyében hirdettetett ki. Ennek fia volt György, ki a győri ostrom alkalmával Győrben lakott, ennek fia II. György, kitől a származás következő:

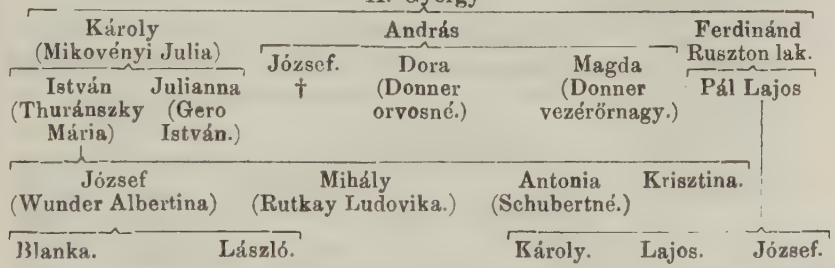

Cornides család. (Krompachi és gronosztovi). A III. kötet 49. lapján említve van Márton az 1722. évi nemesség szerző, és Dániel a híres tudós. Jelenleg a családról többet mondhatni. A család magát az erdélyi Cornis családból eredezteti; annyi igaz, hogy Cornis Dániel a XVII. század elején Zsahóczon (Eisdorf) Erdélyben evang. lelkész volt, utóbb superintendens lett, midőn már Cornidesz név alatt olvassuk. Fiai közül II. Dániel a lelkészségben utóda volt Zsahóczon, míg I. Tamás Szepes megyébe költözvén, ott Késmárk város birája volt 1655—82. Tamásnak fia legifjabb Márton (szül. 1652. oct. 28. Késmárkon) szintén atyja utóda a birói ságban.

A Dánielféle ágból kiemelkedett Márton, liptó-szent-miklósi gyógyszerész, ki 1722-ben czímeres (uj ?) nemes levelet nyert. Ennek fia volt, mint említők Dániel a híres tudós és egyetemi könyvtárőr,

[1]) Bartholomaeides, Mem. Prov. Csetnek.

[2]) Bartholomaeides, Mem. Wittemb. p. 245.

A családfa [1]) következő:

I. Dániel
Zsahóczi ev. pap. superintendens

I. Tamás
1655—82.
Késmárki bíró
(Mauks Kata)

II. Dániel
zsahóczi ev. pap

III. Dániel

Zakariás.
†

II. Tamás
sz. 1647.
május 1.
(neje
Mária)

I. János
sz. 1649. aug. 29.

II. János

Tamás

Tamás

I. Márton
sz. 1652. oct. 28.
Késmárki
biró s tanácsos
(1. Rineld Zsuzsi,
2. Lányi Mária)

I. Márton
gyógyszerész
1722. armalist.
(Rottenfelsi
Rott Anna)

Illés

Ádám
Konstantinápolyban.
†

II. Márton
sz. 1679. apr. 21.
(Bendrax Zsuzsi)

IV. Tamás
sz. 1689. jan. 2.
(Nehrer Zsuzsi)

IV. Dániel
sz. 1732. † 1787.
tudós tanár,
könyvtárnok.

V. Dániel
cs. k.
kapitány.

III. Márton
sz. 1709. mart. 27.
(1. Váradi Szakmáry
Zsuzsi,
2. Nehrer Zsuzsi)

VI. Tamás
sz. 1714. mart. 15.
(Váradi Szakmáry
A. Mária)

IV. Márton
sz. 1735. máj. 7.
(Jóny Zsófia)

VI. Dániel
sz. 1759. mart. 11.

Zsigmond
sz. 1766. jul. 26.
(1. Lányi Judit,
2. Horváth N.)

Donát
sz. 1746. jul. 26.
(Izdenczy Zsuzsi)

VIII. Tamás
sz. 1750. apr. 18.
(Váradi Szakmáry Zsuzsi)

IV. Pál
sz. 1778.
jun. 6.

II. Donát
sz. 1784.
jul. 6.

József
†

István
Késmárki
egyh. isk.
insp. 1620.

Imre
sz. 1799.
máj. 4.

III. Tamás
sz. 1673. aug. 25.
(Sponer Kata)

I. Pál
sz. 1675. aug. 7.
(Weisz Zsófia)

V. Tamás
sz. 1700. febr. 26.
(Langh Ágnes)

Jakab
sz. 1705. nov. 28.
(Langh Zsuzsi)

II. Pál
sz. 1708. Eperjesen.

III. János
sz. 1726.
nov. 5.
(Lindner
Zsuzsi)

VII. Tamás
sz 1726. mart. 13.
(Benigni Dora)

V. Dániel
sz. 1732. dec. 14.
† Eperjesen.

III. Pál
sz. 1738. mart. 29.
nőtlen

Jakab
sz. 1743. jul. 19.
(Moess Zsófi †)

János Gy.
sz. 1778. oct. 30.
controllor XVI. szep. vár.

Sámuel
sz. 1780.
jan. 4.

Lajos
sz. 1782.
mart. 27.

Károly
sz. 1786.
dec. 2.

Ferencz Tamás
sz. 1793. nov. 25.

János
sz. 1761. máj. 1.
(Freytag Zsuzsi)

IX. Tamás
sz. 1763. oct. 14.
Bécsben
nagykereskedő.

Dániel
sz. 1767. jul. 4.
(Melczer Bora)

Károly
sz. 1791. oct. 16.
Bécsben n. ker. gyár birtokos stb.

N. N. N.

[1]) Szontagh Dán. közl.

VIII. Tamásnak fia István Késmárkon az ev. egyház és iskola erélyes és buzgó felügyelője 1820. körül.

IX. Tamás, mint bécsi nagykereskedő tetemes vagyont szerezvén, unokaöcscsével Károlylyal Szepes megyében Krompach kamarai helységet megvévén, erre, valamint az 1834-ben Rihmer családtól szerzett Gronosztov helységre királyi adományos levelet az előnevek használati jogával együtt szerzett. Károly szintén bécsi nagykereskedő, ki napjainkban is él, az érczgyárak emelése körül kitünő erélyt fejtett ki, nevezetesen 1-ször mint mennersdorfi arany és ezüst sodronygyárnok; 2. a weissenbachi vas sodrony; 3. és 4. veiti és berndorfi réz- és 5. landsthali vasgyárak tulajdonosa, nem különben a felső magyarországi rézmüvelő társ. részvényese az érczgyártás téren birodalmilag nevezetes hírt és érdemet vívott ki nevének. Családja Bécsben él. A család czímere az idézett kötetben látható. A család vallására nézve ágostai evang.

Csabay család. (Kürthi). Főleg Szatmár megyében honos és birtokos. A III. kötet 61. lapján áll egy töredék családfa, ennek folytatásául közöljük a következőket.

Az egyik ág következő:

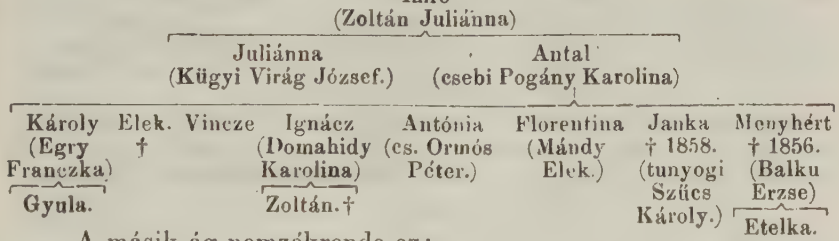

A másik ág nemzékrende ez:

Csáky család. (Keres-szeghi, gróf). A III. kötet 67—92. lapjain terjedelmesen van közölve a család története és nemzékrende; azonban oda némi tévedések csuszván be, azokat kiigazítanunk, és az ott található hézagokat kitöltenünk itt az alkalom.

A 77. és 87. lapon álló VI. Mihály, János királynak 1569-ben erdélyi kanczellára nem ezen keresszeghi család ivadéka. Ez a mihályi Csáky családnak, mely a Dunántúl élt, volt ivadéka, és az ősi Csáky nemből származott, mint ezt Szalay László is gr. Kemény József tévedése ellenében igazolta [1]). Maga ezen Mihály a Rába partján született, és a 87. lapon V. Istvántól, kinek neje Wattay Zsófia volt [2]), kezdett ága onnan kihagyandó.

A 87. lapon álló azon VII. László, ki országbiró is volt, fiú korában liber báró in Almas, Egeres, Adorján etc. 1624-ben a Gráczi universitásban a bölcsészetből szigorlatot nyervén, koszorút nyert (baccalaurens lett).

I. Antal, (*III. köt. 88. lapon.*)
† 1764.
(1. Erdődy Mária,
2. Berényi Anna)

Jozéfa (Wallenstein.) | Anna (Klobusiczky Antal.) | János nep. Kolosi főispán (1. gr. Bethlen Róza, 2. Jekelfalusy Mária) | II. Antal *kitől a trencséni ág lásd III. köt. 88. lapon.*

1-től József sz. 1782. † 1848. (gr. Rédey Teréz) | Róza (b. Jósika János.) | 2-tól Zsigmond sz. 1805. (gr. Vay Eulalia *elvált*) | Mária sz. 1804. (Jekelfalussy József) | János József sz. 1807. cs. k. kam. (Klobusiczky Cornélia)

György (1. Naláczy *(elvált)* 2. gr. Toroczkay Eszter) | Róza *(nem Eulália)* (Komáromy György)

Melánia sz. 1833. | Roza sz. 1837. | Zsigmond sz. 1842. | Ipoly sz. 1844.

Miklós sz. 1852. | Ilona sz. 1854. | Kata sz. 1856. | Mihály sz. 1857. | Gyula 1865. Abauji főjegyző. | Ödön. | Sándor. | Lajos. | Irma. (Semsey Jenő.) | Éva.

[1]) Szalay László, Pesti Napló 186⁰. aug. 25. szám tárczájában. A Csáky grófok számos oklevele olvasható Kaprinai Mss. B. tomo. XX. A Genus Csák oklevelei nagy részben is e családhoz kerültek, ezeket gr. Csáky Zsigmond 1734-ben a nádor által transummaltatta. Kaprinai B. tomo XXIX. p. 293.

[2]) Lásd Wattay naplóját, kiadva Ponori Thewrewk József által. — István Soprony várm. követe 1505. *Jászay* 156—157. Ugyanott László és Mihály is említve (81. lap.).

A 88. lapon áll I. Antalnak egyik fia Nep. János, Kolos megyének volt főispánja, ennek első neje volt gr. Bethlen Róza, kivel — mint beszélik — titkon kelt össze, és később elvált, ettől lett két gyermeke József és Róza, mint a táblán látható; másodszor vette Jekelfalussy Máriát, kitől a 90. lapon VI. táblán ivadék származott, melyről most már biztos adatok nyomán tudjuk, honnan eredett. Világosabb előadás végett a 88. lapon I. Antaltól kezdve ez ág nemzékrendét ide írtuk kiegészítve, mint az előbbeni lapon láthatni.

A 89-ik lapon álló IV. tábla is hibás. Ezen táblázat így igazítandó ki:

I. Tamás
sz. 1675.
(Károlyi Erzse)

Ferencz
(gr. Zichy A. Mária)

Tamás † 1734.	Mihály † 1734.	id. Imre val. b. titk. tan. (wagreimi gr. Engel Róza)	István † 1808. (gr. Erdődy Julia.)

Miklós esztergami kanonok † 1824.	László váradi n. prép. czimz. püspök. † 1828. családi hitbiz. alapító.	ifj. Imre sz. 1775. † 1848. (1. gr. Fáy Mária, 2. Bujanovits Stefania)	Ferencz sz. 1767. cs. k. kam. (1. gr. Eszterházy Teréz, 2. Lazarovich Anna)	Anna (gr. Haller József.)	Julia (gr. Szapáry Péter.)

Róza sz. 1803. (gr. Sermage Dénes.)	Czeczilia sz. 1805. (ehrenheimi Sitra Jakab.)	Franczisska sz. 1813. Brünben, alap. h. † 1851.

Antal Vincze cs. k. kam. † 1863. (gr. Csáky Petronella)	Anna (Ujfalussy Fer.)

A 89. lapon V. táblán álló Rudolfnak (Emanuel fiának) ivadéka következőleg pótolandó:

Rudolf
sz. 1808.
(Janicsád Emilia)

Alfonz sz. 1840. udv. kanczell. fogalm.	Rudolf. sz. 1844. lovas hadn.	Nandin sz. 1846. (báró Perényiné.)

A 88. lapon a III. tábla vég-ízén Istvánnak gyermekei közt Gabriella helyett olvasd Gábor, sz. 1825.

Csanády család. (M. telegdi). A III. kötet 95. lapján van róla emlékezet. Bővebb, hézagtalan családfája azonban következő:

Csanádi István
(telegdi Balajthy Erzse)
1628.

Sára (Ugray Gergely) — Bora 1697. (tel. Miskolczy Istv.)

János — Juliánna (Barta András.) — István — Erzse (Uray Ádám)

János 1731. lak. Geben Szatmár v. tbiró — Erzse (Gúthy Mikl.) — Anna (Balku István.) — Zsuzsa (Hunyady János.) — György (Debreczeni Éva)

József — Márton sz. biró — Ferencz. — János. fősz. biró — Miklós. — Ludovika.

István 1783. Bihar v. főügyész. — Ferencz főszolgabiró (Fényes Eszter) — István főszolgbiró 1848. (Majos Amália) — Ödön. — Béla.

Erzse (Nadányiné.)

György Bihari főszolgabiró † 1806. (1. Buzinkay Éva, 2. Torkos Zsófi, 3. Sebes Krisztina) — József esküdt (Magyari Zsuzsi.) — György (Simonffy N.)

Zsuzsa (Halász Gáspár.)

Krisztina (Ilosvay László.) — Kálmán (Baróthy Mária) — Ákos.

A család a telegdi, sz.-kozmai, andaházi és herpályi birtokot az ös anya Balajthy Erzsébet után kapta. Bír a család Bihar és Szathmár vármegyében.

Csanády család. (Nagykereki). Szintén a III. kötet 95. lapján van említve. Eredeti helye Hajdú-Szoboszló, hol több ága él. Azon ágra, melynek családfáját itt terjesztjük elé, a nagykereki, ártándi, adányi és esztári birtokrészek Hodossy Kláráról szállottak. Ezen ág törzse I. Sámuel cs. kir. őrnagy, és Hajdú-kerületi kapitány volt 1711-ben, fia II. Sámuel szintén Hajdu ker. főkapitány 1734-ben, hasonlóan ennek fia III. Sámuel is 1777-ben, ki következő ivadék terjesztője lett:

III. Sámuel
Hajdu ker. főkap. 1777.
(Hodossy Klára)

József cs. k. táborn. — László cs. kir. kapitány — Sándor főszolgabiró országgyülési képviselő 1861—65.

Sándor Bihari táblabiró — Zsófia (Veér Sándor)

Imre cs. k. kapitány — József. — Luiza (Beöthy Ödön.)

Teréz (Dobozy Mihály.) — Teréz (Bige Károly.)

(Radványi István Róza — Imre. †

Csaplovich család. (Jaszenovai). A III. kötet 100. lapján e családról téves adatok közöltettek; most hiteles családi források után az egész nemzetség teljes családfáját adhatjuk. Árva megyében két ily nevü nemes családot ismernek. Az egyik tös régi adományos, a másik czímerleveles. Szólunk előbb az elsőről.

A *Csapla*, utóbb *Csaplovics* családnak legrégibb ismert törzse Meze de Liptó volt, ki 1286-ban Liptó megyei Sz.-Annán birtokolt. Ennek László fiától Mihály nevü unokája számos érdemei némi jutalmául 1320-ban Robert Károly királytól az árvai-vár és Dubova határa közt fekvő Jaszenova rétet, földet és erdősséget nyerte kir. adományban, és ezen birtokban a Csapla és Czundra rokon családágazatok megtelepitő törzsatyja lőn.

A Csapla név 1500-ban Csaplovicsra alakitatván, a *jaszenovai* előnév mellett e család mind e mai napig birtokosa a jaszenovai földnek, mely a híres Chocs (Choty) havas északi oldalán és alatta terjed el. Ugyan e családnak köszönheté emelkedését a Chinege, Valicz és Byatth-féle család is, minthogy ezek egymás után, nevezetesen az első 1356., a második 1398-ban, a harmadik 1449-ben a Csapla család leányait vévén nőül, a Csaplovics-féle birtok egy harmadrészében részesitettek. S ennélfogva téves Fejér Györgynek [1]) jegyzete, mintha a most élő jaszenovai nemesség *Csineghe* maradéka volna, sőt inkább a tös gyökeres Csaplovics család a birtokos, mely Jaszenovát jelenleg is bírja, míg a leányági Csineghe család ott már elenyészett.

A család czímere — mely szintén előbb hibásan volt közölve, itt kiigazitva, metszvényileg is látható. A paizs barna (kék) udvarának alján tó felett királyi koronán gém (totúl Csap) áll, nyakán nyillal

[1]) Codex dipl. tom. IX. vol. 2. p. 538.

átlőve, csőrében halat tartva. A paizs fölötti sisak koronáján az előbbihez mindenben hasonló gém áll. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

A családfa következő:

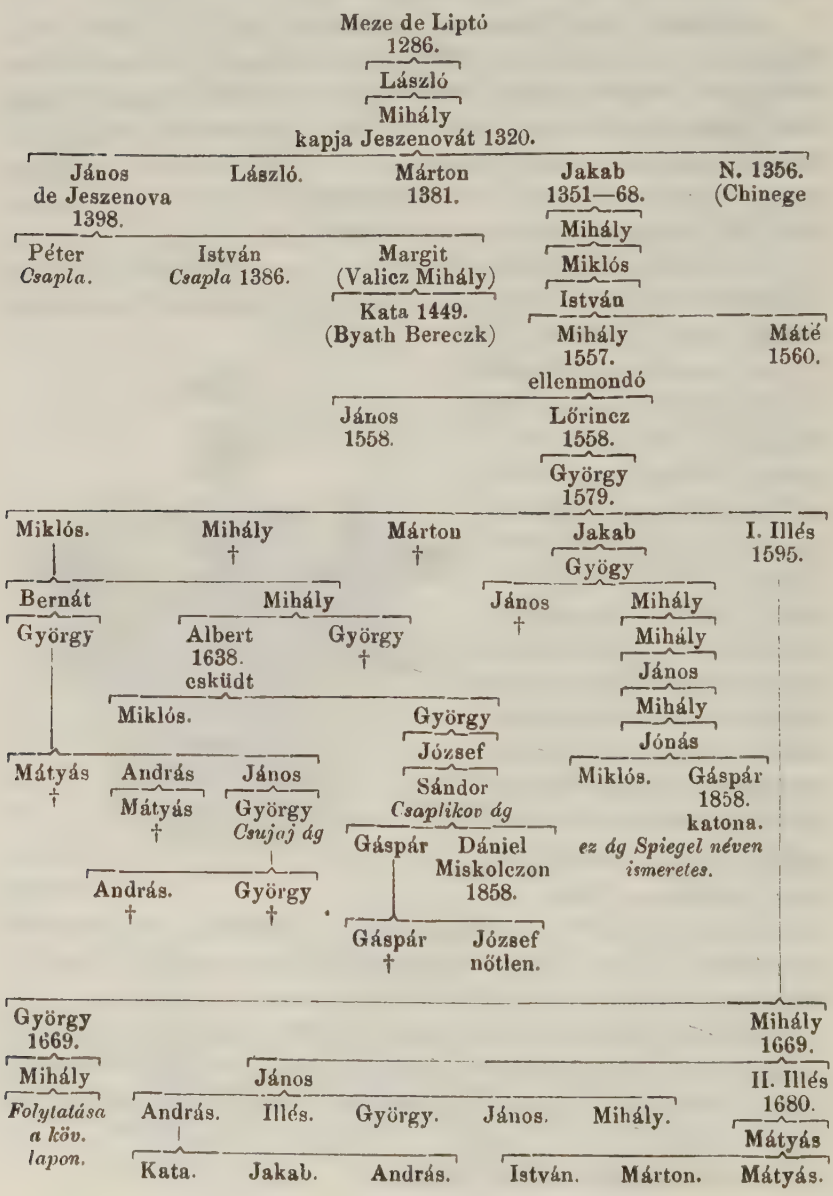

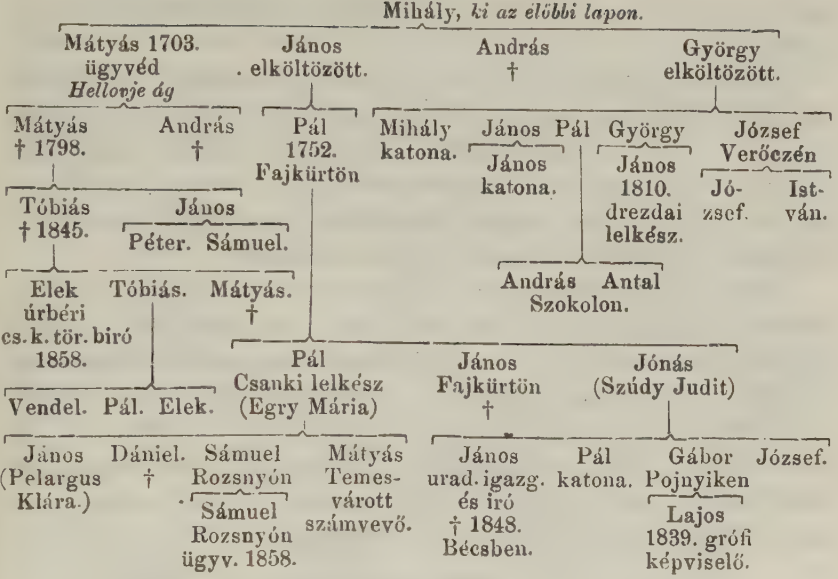

A családból nevezetesebb tagok voltak a következők:

Jakab, ki I. Lajos királynak 1351. és 1368-ban kiadott helybenhagyó okleveleiben említetik. — István 1386-ban a Medzihradszky család beiktatásánál, Mihály 1557-ben Thurzó Ferencz beiktatásánál, Máté 1560-ban a Kubínyi család madocsányi és stepanói beiktatásánál mint kijelölt tanúk említetnek. János és Lőrincz 1558-ban a Koroda és Bendovits családok nemessége kérdésében, valamint ezek és György a Zmeskal és Kubínyi családok nyolczados törvényszéki ügyében, Miklós, Illés, Mihály és Márton gr. Thurzó Györgynek az árvai uradalomba 1595-ben történt beiktatásánál említetnek. Az említettek közül Miklós Árva megye küldötte Győr város ostrománál veszett el.

Albert Árva megyének 1638-ban esküdtje, Mátyás ugyanakkor ügyésze, jeszenovai birtokosok.

1731-ben Árva megyétől János és György nemességi bizonyítványt vévén ki, amannak ivadéka Bars, Hont, Zólyom megyébe telepedett, az utóbbinak ivadéka Szászországba Drezdába telepedett.

Hont megyében Pál 1772-ben csanki ev. lelkész. János, Pribélen született 1790. sept. 23-án. s gróf Schönborn tanácsnoka és uradalmi igazgatója lett, huszonegy munkát írt különféle történelmi, és nemzetgazdasági tartalmút, melyek nevét ismeretessé tevék. — Mátyás Temes vármegye számvevője és levéltárnoka. — Sámuel Rozs-

nyón ügyvéd. Lajos 1839-ben gr. Schönbornnak országgyülési képviselője volt.

Az Árva megyében maradt nemzetség Jeszenovai ős birtokán székelt és székel mai napig; az egyes ágak Hello, Csaplik, Spigel és Chuja elnevezések által is különböztetett, mint a családfán megjegyeztük. Az Árva megyei ágból az élők közt Elek 1858-ban Árva-Turócz megyei cs. kir. urbéri törvényszéki ülnök volt. Egyéb jelességeit a családnak az idézett kötetben említettük. Azonban

Árva megyének egy, más Csaplovics-Szkuba nevü czímerleveles családa is van. Ez leány-ágon származhatott a *de eadem*-féle Csaplovics családból, és már 1580-ban Jaszenován Szkuba Jakab a gyökeres Csaplovics családbéli birtokból egy curiát birt. Előbbi neve Szkuba volt. Ezen családnak alapitója *Szkuba*, később Csaplovics János 1643. januar 2-án III. Ferdinánd királytól nemes levelet nyert, még pedig az adományos Csaplovics család czímerével ellátva. Ezen családnak nemzékrende következő:

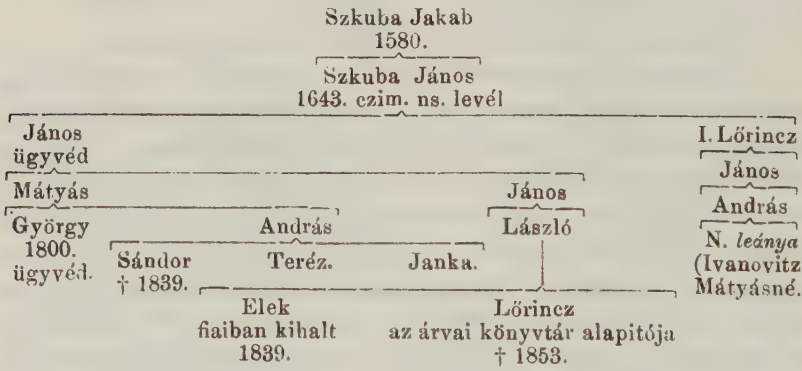

Ezen ágazat nevesebb tagjai voltak János 1680-ban. György 1760-ban, Sándor 1810-ben ügyvédek. Legnevezetesebb azonban Lőrincz, gróf Zichyek egykori ügyvéde és levéltárnoka, kiről a III. kötet 100. lapján már emlékeztünk, és ki hatvanezer kötetnyi könyvtárának Árva megyének tett adományozása által nevét maradandólag örökitette.

Ezen ágazathoz látszanak tartozni a Trencsén, Pozsony és Sopron megyei Csaplovics-ok is, névszerint Trencsénben Mojsson Cs. Pál, ki 1793-ban Fontányi Zsolnay Anna nejével együtt magnélkül elhalt. Pozsonyban János a mult században híres prókátor Mátyás érseki titkár. Sopronyban Cs. Dániel uradalmi tiszt, ki 1850-ben a sopronyi ev. gymnasiumnak ezer forintot adományozott.

Csató család. (Cs. Csatószeghi és sz. simoni). A III. kötet 114. lapján álló czímernél paizs fölötti sisakon fejedelmi helyett k i r á l y i k o r o n a, és azon kir. pálcza helyett egy zöld hegy teendő, azon nyugszik a törökfejet tartó kék ruhás kar, mint a czímerlevélből kiolvassuk. A család bővebb nemzékrende ez:

I. t á b l a.

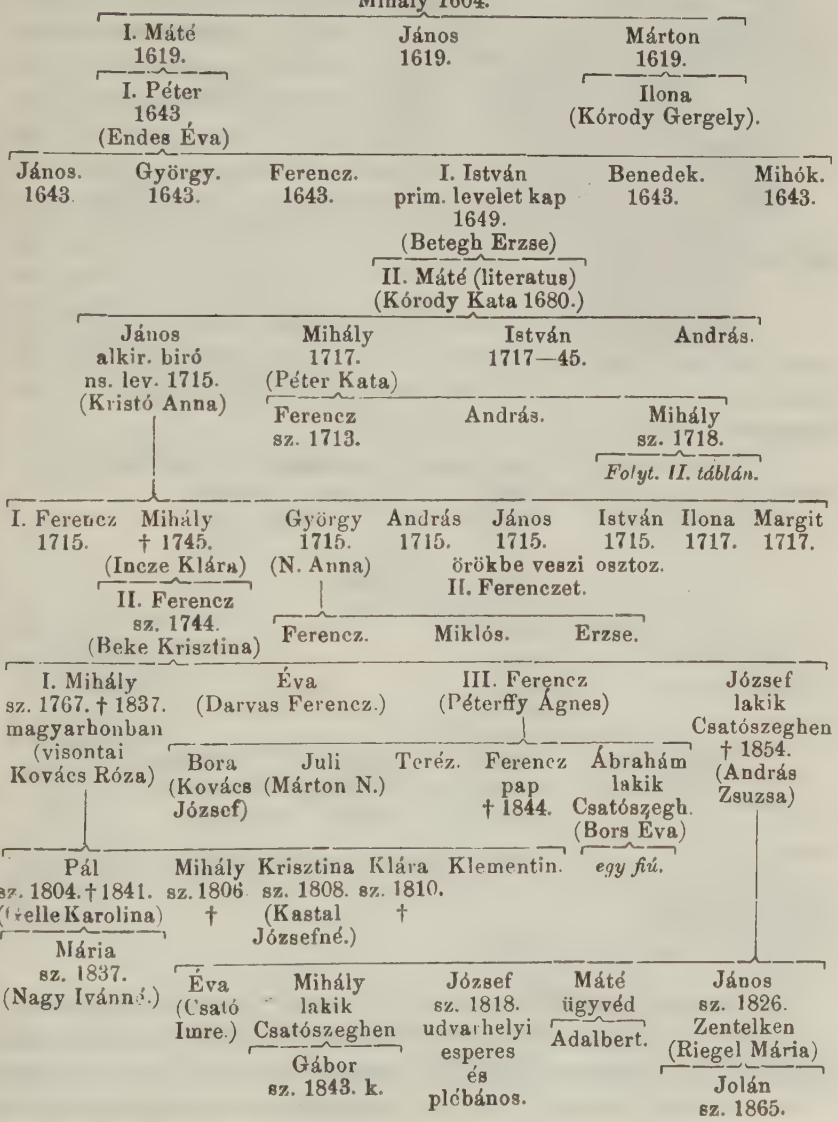

II. tábla.

Mihály, *ki az I. táblán.*
sz. 1718.

András
lak. Csatószeghen
† 1850. kora 87.
(Sándor Erzse)

János	Zsuzsi	Imre	N.	Julia	Éva
sz. 1800. † 1865. Kolos v. főügyv. (Mircse Bora)	(Incze István.)	Csatószeghen † 1864. (Csató Éva)	(Kórodyné.)	(Albert Antalné.)	(Miklós Ferenczné.)

János	István	Ferencz.	Imre.
g. tiszt.	(Papp Julia)		
	József.		

Zsigmond	Ferencz	Ida	Ilona.
sz. 1831. Szeghalmon orvos (Hívessy Antónia.)	sz. 1832. † 1864. v. katona és mérnök.	(Vizy Endre.)	sz. 1846

Cseh család. (Szent-Katolnai). Erdélyből szakadt, székely eredetü. Szathmár megyén kivül, hol többen virágzottak (lásd III. kötet 121. l.) s Ferencz volt alispán 1866. oct. 21-én halt meg. — Tolna megyébe ágaztak

László nak, ki Tolna megyei alispán s kir. tanácsos volt, és Bölcskén halt meg 1824. jan. 26-án ivadéka következő:

László
alisp. k. t. † 1824.
(Becsky Fáni)

Ferencz (Csúzy Apolló)	Julia (Dőry Ádám.)							Ignácz Tolnai alispán † 1830. kora 49. Pakson, (Sauska Mária)

Anna. †	Janka. †	Antónia. (Malatinszky Ferencz.)	Mária (b. Exterdé István.)	Luiza (Kovács István.)	Imre. †	Lajos. †

János Erdődön főbiró, (Szuhányi Valéria)	Ferencz.	Fáni.	Karolina. †	Mária. †	Krisztina. †	Judit.	Apolló (Péchy Antal.)

Mária.	Izabella.	Anna.

Csekonics család. A III. k. 127. lapján álló adatokhoz adandó, hogy József tábornoknak, (ki 1824. apr. 26. kora 67. évében halt meg, és Hatzfelden temettetett) első nejétől Tempel Katától leányai: Karolina b. Lipthay Frigyes cs. k. kapitányné, Leopoldina és

Eliza b. Piret-Bihain Lajos cs. kir. alezredes neje, második nejétől pribéri Jankovich Juliannától fia a most élő. János, ki 1864. dec. 9-én ausztr. bir. grófságra emeltetett.

Cselkó család. (Cselko-Lehotai). Trencsén megyei régiebb nemes család, mely azon megyében őse Cselkó György által I. Ferdinánd királytól 1559. évben Cselko-Lehota helységre adományt nyervén, annak máig birtokában van. Czímere — mint itt a metszvény ábrázolja — a paizs kék udvarában zöld talajon egy fa ágán ülő bagoly, nyillal átszúrva, fölötte jobbról csillag, balról félhold ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján szintén hasonló képlet látható. Foszladék jobbról ezüstkék, balról aranyvörös.

A családfa következő:

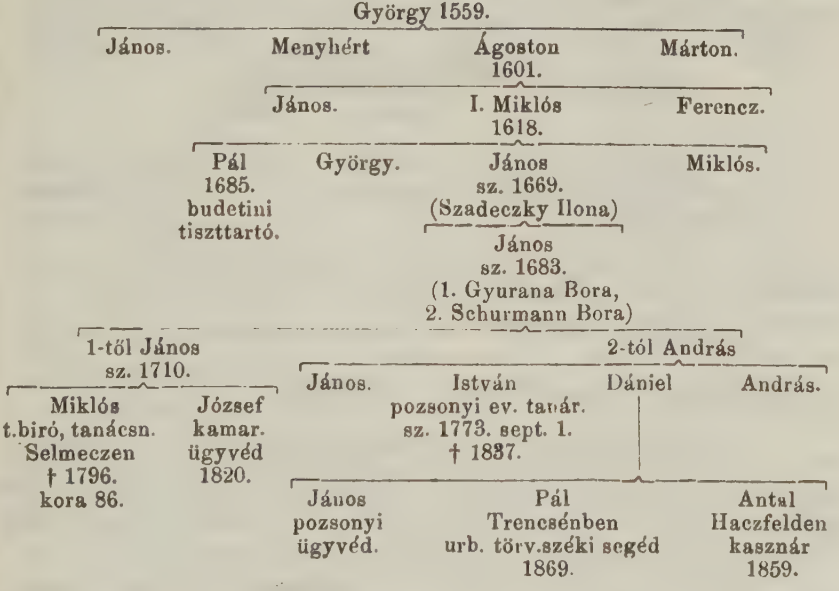

A táblán álló I. Miklósnak fia János Cs.-Lehotáról Kiszucza-Ujhelybe telepedett 1685. táján, hol utódai jelenleg is birtokosok. A családfa csak ennek ágát mutatja, a többiét nem ismerjük.

Csemez család. (Hajdán Chömöz és Csömöz). Pozsony megyei czímerleveles család. A czímeres levelet István, Gergely és Balázs nyerték II. Ferdinándtól Prágában 1628. máj. 13-án kiadva; kihirdettetett Pozsony megye előtt 1629. (feria 2-da prox. post. Dom. SS. Trinitatis). — István utódai az alföldre telepedtek, Gergely és Balázs Pozsony megyében maradtak, és máig Kajal, Galanta, Réte, és P.-Fedémes helységben s a Csallóközben székelnek.

A család nemzékrende következők:

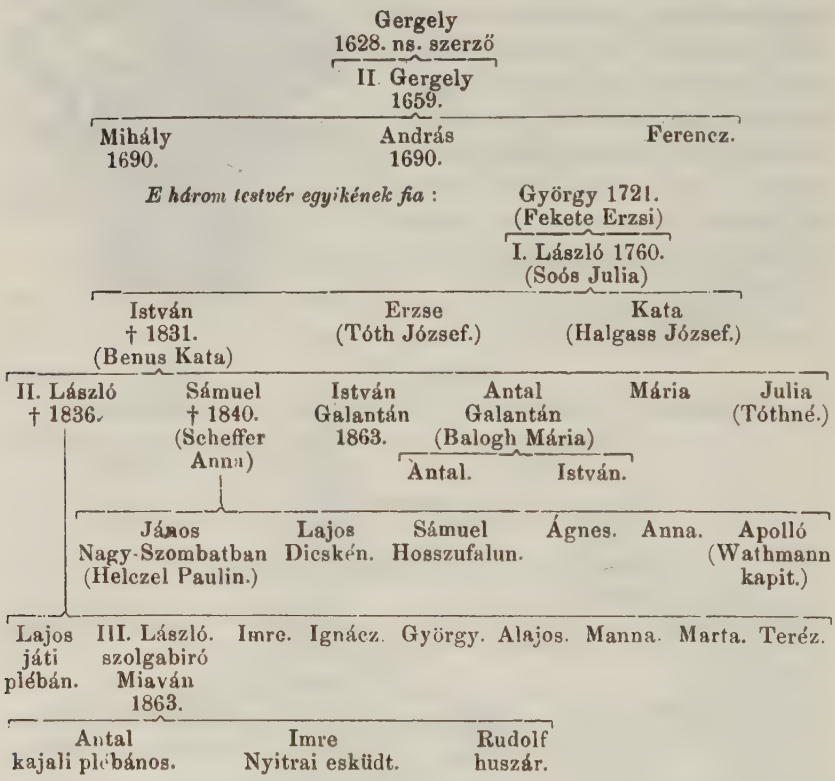

Ezen táblán állók közül Sámuelnek fia János N.-Szombatban a ker. tábla kiadója 1861-ben. II. Lászlónak fiai közül Lajos játi plébánus, III. László Nyitra megyei szolgabiró Miaván, fiaiból Antal plébánus Kajalon, Imre esküdt Nyitra megyénél.

Balázsnak, az 1628. évi ns. ág közszerzőjének ágából csak a következő ivadékot ismerjük. Volt három fia: idősb István, II. Balázs és Sámuel. — II. Balázsnak voltak fiai ifj. István és János. — Sámuelnek pedig Ferencz és III. Balázs.

Egy perbeli mutatványból tudjuk a következő származási rendet is : testvérek Imre, János és Ferencz 1774-ben, ez utóbbinak első neje Bencsik Anna, a második Torma Franczka, utóbb Olgyay Gáspárné, ezen Ferenczneк voltak gyermekei : Anna Szelle Józsefné, Antal és ifj. Ferencz.

Továbbá a múlt században élt János, ennek Fodor Ilonától gyermekei : 1. Tadé Galantán, 2. János. 3. Teréz Pinczés Józsefné, 4. Bora Malovecz Tadéné. A Galantán lakott Tadénak gyermekei Gáspár, Lajos és János és ez utóbbinak Fekete Klárától : Lajos, Géza 1863. irnok, kinek neje Farkas leány.

A kajali, réti és Győr megyei ág. evang.; a többi kath. vallású. Czímerök a paizs zöld talaján csőrében kigyót tartó gólya. Ugyan az a paizs tetején álló sisak koronáján is.

Csete család. (Györgyfalvi). Mint a család által értesítve vagyok; nem halt ki, és nem Bereg megyei eredetű, hanem még a mohácsi vész előtt Zala megyében bírta a györgyfalvi és baglyadi birtokot. A mohácsi vész után elveszvén oklevelei, györgyfalvi ns. Csete György 1550. mart. 8-án I. Ferdinánd királytól Bécsben kelt új királyi adományt nyert említett javaira. Györgynek fia volt ismét György, ennek Ferencz, kitől a családfa így terjedt:

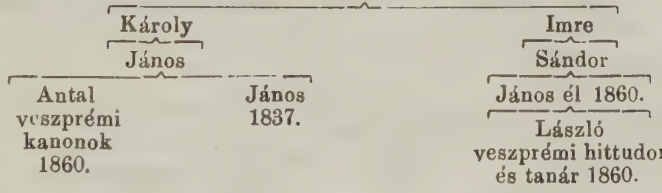

Jánosnak fiai Antal és János 1837-ben Zala vármegyétől nemesi bizonyítványt vévén ki, azt 1838. febr. 1-én Somogy vármegyében kihirdették.

Csicsery család. (Csicseri). A III. kötet 163. lapján, úgy a XI. kötet 269. és 272. lapján a rokontörzsű Orosz családnál is közölve van a családfa; azonban némileg (főleg az első helyen) téves lévén azon közlemény, itt főleg Ambrús fiainak Andrásnak és Istvánnak és utódaiknak hitelesebb leszármazása végett jónak vélem az egész családfát közleni, mint az Ung megye levéltárában a Berzeviczyek elleni reluitorio liquidatorio successionalis perben és néhai Csicsery Zsigmondné halálával bekövetkezett egyenes örökösödési ügyben eljárás iránti oklevelekből és más okmányokból (Barna Mihály által) összeállítatott:

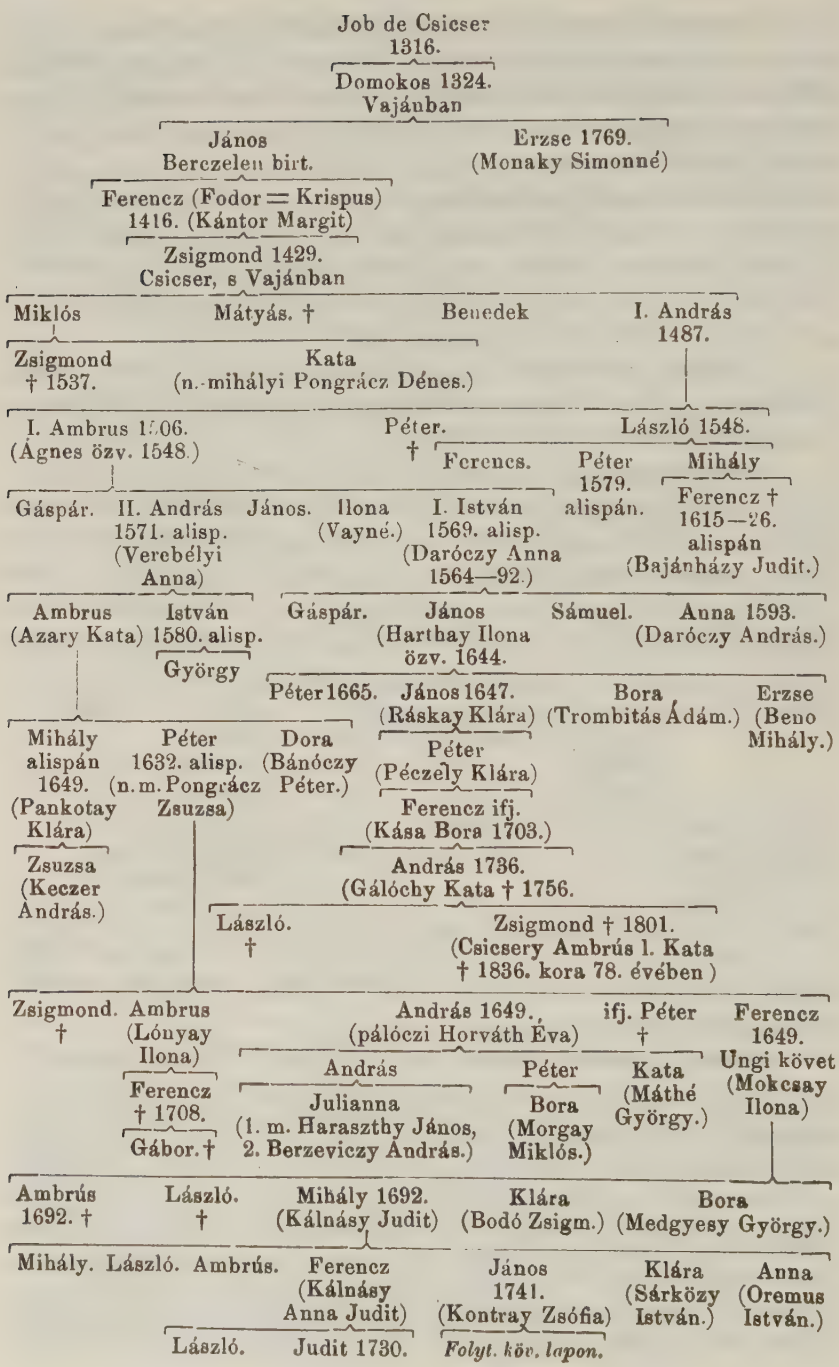

Folyt. köv. lapon.

János, 1741. *ki az előbbi lapon.*
(Kontray Zsófia)

Ambrús

János. †	Kata † 1836. (Csicsery Zsigmond.)	Ferencz (Kovács Mária)		
		Ignácz †	László t.biró † 1839. (Dudics Anna)	János. †

Péter 1856. Zemplén törv. sz. ülnök (Lüley N.)		Antal 1861. alsz.biró (Posta Gizella)		Lilla.
Gyula sz. 1840.		Árpád. sz. 1851.	Géza sz. 1853.	Zsigmond. sz. 1856.

I. Ambrúsnak két fia által két ágra szakadt a család; I. István ága Zsigmondban 1801-ben kihalt. II. András ága máig él. Kik viseltek hivatalt és a többi közt alispánságot, a családfán följegyzettük. A mostan élők közül Lászlónak fiai: Péter 1842-ben Zemplin megyei aljegyző, 1850-ben főügyész, 1856-ban úrbéri törvényszéki ülnök volt. Fia Gyula. Testvére Antal 1850-ben Ung megyei esküdt, 1861-ben alszolgabiró volt. Gyermekei a táblán láthatók.

Csillaghy család. Árva megyei Isztebnén birtokos nemes Család, mely V. Ferdinánd király által nemesítetett meg.

Czímere — itt láthatólag — hadi paizs, melynek kék udvarában aranynyal díszitett vörös ruhás, fekete süveges magyar vitéz áll, jobb kezében buzogányt tart, ki sziklák közt egy ragadó folyamon lábikráig elmerülve, azon bátran átkel, fölötte jobbról csillag, balról félhold ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján jobbról vörös, balról kék strucztoll között ezüst csillag fénylik. Foszladék jobbról ezüst-vörös, balról aranykék.

A családfa ez:

Sámuel
(Meskó Julianna)

József Isztebnén (Ambrózy Anna)		Károly Nagy-Sztriczén
József sz. 1853. mart. 1.	Etelka Zsófi sz. 1856. máj. 15.	Anna Natalia sz. 1857. jul. 27.

Csóka család. (Borbátvízi). Hunyad megyei család, ősének igényli a Zsigmond király által lefejeztetett Konth vitéz Csóka nevü szolgáját. A család I. Leopold korában kapott adományt Borbátvízi birtokára. A Hora Kloskeféle lázadásban kitünteté magát 1784-ben a magyar nemesség részéről S á m u e l. Ettől a családfa ez:

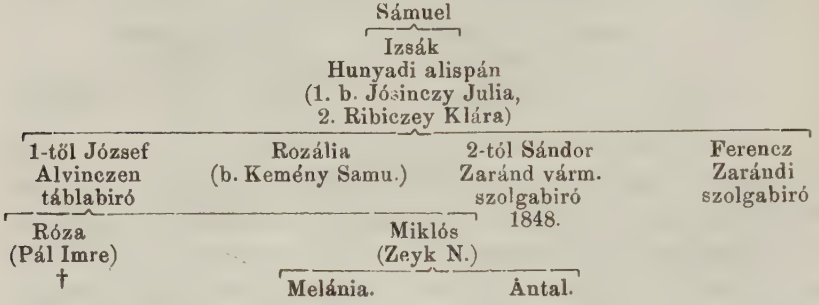

Csúzy család. A III. köt. 188. és 189. lapján némi tévedés van. Az utóbbi lapon a II. táblán L á s z l ónak (1701.) fiául tett P á l cs. k. kamarás, az I. táblára a 188. lapra teendő Józsefnek és Rosty Juliánnának fiául, egy személy lévén az ott látható Pállal.

Czintula család. Bács megyei ága említve III. köt. 199. lapján. Ehez családi értesítés után adható, hogy a nemes levelet Czyntula J á n o s kapta 1580-ban Rudolf királytól, kinek utódai a Bácsiakon kivül Pozsony és Nyitra mrgyében székelnek.

Czímere vörös udvarban arany zergefej nyakkal, szarvai közt csillaggal. A paizs fölötti sisak koronájából három strucctoll emelkedik föl.

Czóbel család. A III. kötet 204. lapján hibásan áll két családdá osztva, az egyik *boldogfalvi* előnévvel, mely csak sajtó hibából állott bizonyos névtárakban.

D.

Dacsó család. (Keszihóczi). Hont megyének egyik legrégibb, és a Luka családdal közös törzsből eredt nemzetsége. A III. kötet 217. lapján a családfán álló azon I s t v á ntól, kinek neje Libercsey Magdolna volt, bővebb nemzékrende így pótolható:

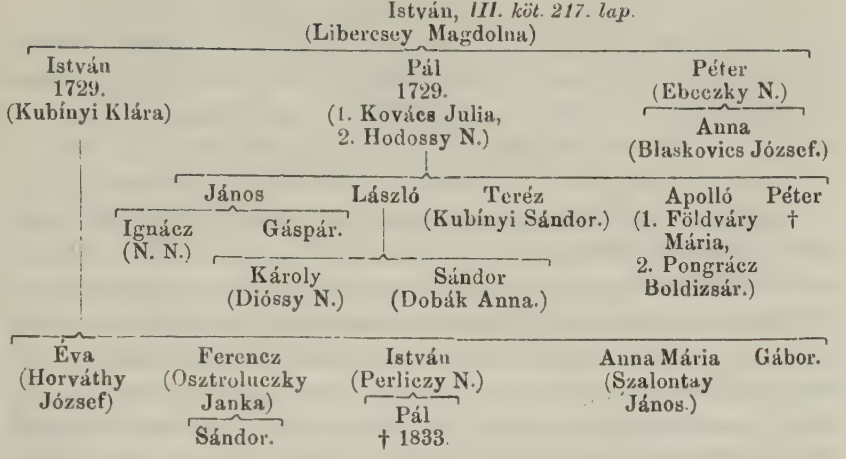

Egy másik ágnak, melyet a családfához kötni nem tudunk, nemzékrende ez:

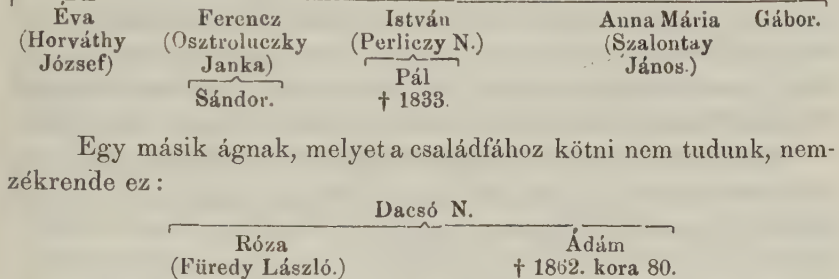

Czímere a paizs kék udvarában piros szív, mely két nyillal van átütve, és melyből három liliom nyúlik föl; közös a Luká-éval, melynek czímere átnyilalt egyszarvú, mint a III. kötetben látható.

Darvas család. (Nagyréti). A III. kötet 243. lapján álló I. Jánosnak atyja is János volt, ki állítólag Magyarország alsó részéből származott föl Zólyom megyébe, hol a táblán álló I. János 1614. körül szerzé az előnevet adó Nagy-Réte-t. E táblán II. Sándornak fia volt Mihály is.

A II. táblán Gábornak Madách Katától fiai voltak Pál és József is, kik kihaltak. Ugyan e táblán álló Dániel, ki már meghalt, Pethőn szül. 1795. nov. 11-én.

A III. táblán álló III. Ferencz, helyt. tanácsos 1809-ben egy „Fegyver ellen való“ czímü alkalmi népi röpiratot írt, meghalt 1810-ben. Leányai közül Zsuzsa Pukyné 1805. mart. 10-én, és Mária Mocsáryné 1803-ban haltak el.

Darvay család. (Darvai). III. kötet 249. lapján a vajnági ágat kezdő Ferenczneк Kölcsey Katától fia Gábor ily nemzékrendet terjesztett:

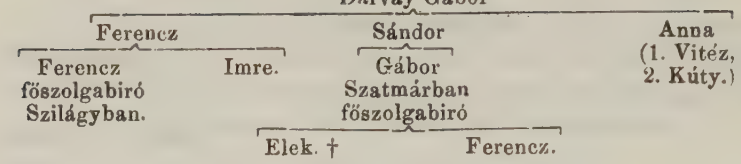

Gábor testvérének Ferencznek az erdélyi ágon I s t v á n fia helyett I m r e olvasandó.

Dávid család. (Sz.-péteri és isztebnyei). A III. kötet 254. lapon II. t á b l á n ötöd-ízen álló Miklósnak neje Radványi Kata volt. P á l fiának neje szúdi Kozár Kata, Andrásnak Istvánon kivül fia Gábor is. Másik Gábornak az 1660-ban turóczi alispánnak neje Sámbokréty Mária és ettől fia János 1750. nyitrai szolgabiró. Ezen Gábor másik fiának Lászlónak János fián kivül leánya Mária Csarada Mihályné.

Kimaradt azonban az egész isztebnyei ág, mely a táblán álló Dávidnak László fiától, ki 1579-ben élt, és az *isztebnyei* ág törzseül jelöltetik, eredt, és pedig következőleg:

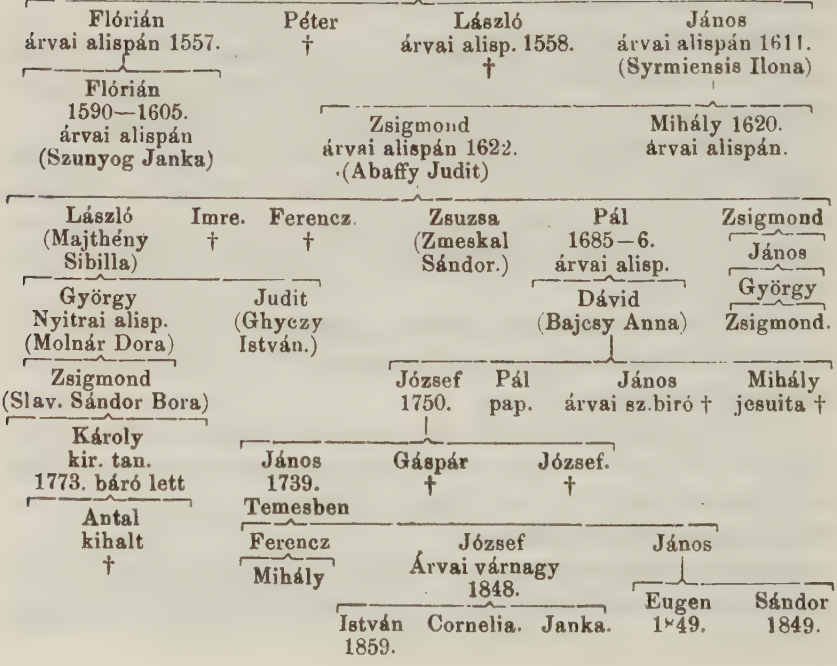

A Dávid családnak öse Vendéghy Pálnak fia Dávid, ki a II. tábla élén áll *(III. kötet 254. lapon)* testvéreivel Brebnek másképp Isztebne földre már 1382-ben Lajos királytól nyert adománylevelet; és a család isztebnei ága — mondhatni — volt a legkiválóbb, melyből csak XVI. századtól kezdve nyolcz alispánt mutathatni föl, mint az itt felmutatott családfán is látható. Ugyan ez ág Árvában a protestáns vallás egyik előharczosa volt, és ott az isztebnei egyháznak dotatiójáról is lelkesen gondoskodott; ma azonban már az isztebnei birtok egészen idegen kezekben az Ambrózy János örököseinek birtokában áll, valamint Turóczban is a sz.-péteri ősi jószág is nagyobbára Révayak tulajdonává lett.

Deák család. (Köpeczi). Eredeti fészke Bölön és Köpecz az Erdővidéken Háromszékben, jelenleg Marosszék. Hajdani neve Bocz, utóbb Litterati. Nemeslevelét Bethlen Gábortól kapta Gyulafejérvárt 1615. jul. 10-én, mely 1616. jul. 21-én Sepsi sz. Györgyön publicáltatott. Czímereslevele azonban Mária-Terézia királyasszony által 1766-ban nemes Litterati György nevére megujjíttatott. A Deák nevezetet már György viselé 1616-ban, ki előbb még nobilis Georgius Litterati de Kőepecz neveztetett, kinek fia Mihály már Marosszékbe telepedett, hol ivadéka sz. Miklóson, Ilenczfalván, Somordon él, és ez utóbbi helyen birtokolt is, nagyobbára gazda életet folytatva.

A leszármazást a család így mutatja föl:

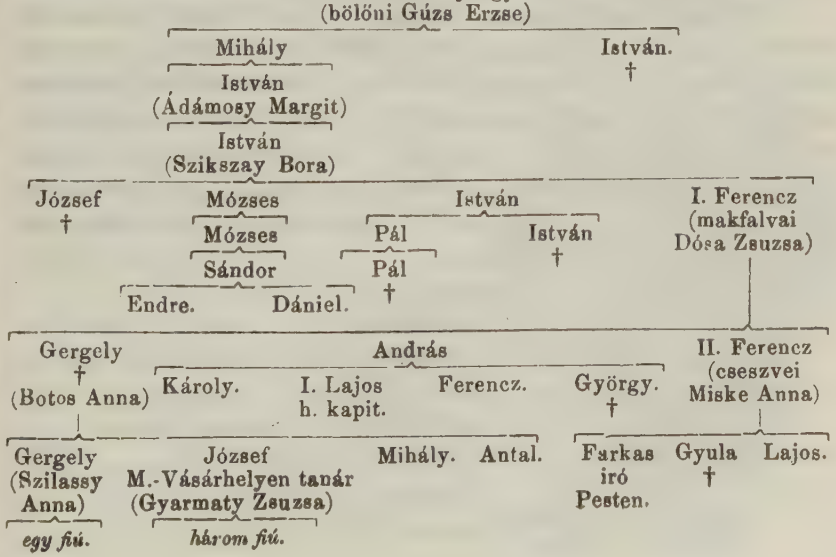

A család jelenleg 15 férfi tagban él. Kitünőbb tagjai II. Ferencz több megye és szék volt táblabirája, classicus miveltségü férfiú, atyja a szépreményü, ismert nevü fiatal irónak Farkasnak. Andrásnak fia Lajos, huszár kapitány volt $184^8/_9$-ben Görgey táborában. Gergelynek fia József M.-Vásárhelyen számtan- és csillagászat tanára.

A czímer, a paizs kék udvarában zöld ruhás magyar vitéz, jobb kezében kivont véres kardot, a balban irótollat tartva. A paizs fölött két felől leomló foszladék közt koronás sisak áll.

A Borsos Sebestyén és Szabó Nagy Ferencz krónikáiban említett Deák és Köpeczi családok, melyeknek tagjai főbiróságot is viseltek, egymástól is különböző, és a fölebbivel sem azonos családot képeztek.

Deákovics család. Deákovics János 1625-ben II. Ferdinánd királytól kapott czímeres nemeslevelet, mely azon évben Trencsén vármegyében publicáltatott. Az eredeti oklevél Pethő János s.-pataki kincstári ügyésznél találtatott és a helyt. tan. hírleltetett.

Debretzeni család. (Zágoni). A czímeres nemes levelet zágoni Debreczeni Miklós kapta rokonával Szabó Györgygyel és érdektársaival Apaffy Mihály erdélyi fejedelemtől 1672. táján. Miklósnak fia volt József, ennek fia volt László Küküllő vármegye főjegyzője, ki 1772. januar 27-én Küküllő megye előtt a fölebbi nemes levéllel nemességét igazolta.

A család czímere: a paizs kék udvarában férfi kar könyököl, kivont kardot tartva; a paizs fölött foszladék között koronás sisak áll.

Décsy család. Trencsén vármegyei nemes család, hajdan (sőt nemes levelében is) Déchy-nek irva. Előbbi nemeslevelét elvesztvén, Déchy Mátyás és fia Benedek 1611. mart. 12-én Bécsben II. Mátyás királytól ujjitott czímeres nemeslevelet nyertek, mely máig is eredetben a családnál őriztetik, azonban, — mert a Rákóczy-féle zavaros időkben Beczkó határában egy körtvefa alá ásva, rejtve tartatott, irása sok helyütt megrongáltatott. A család uj alapitójától Mátyástól kezdve a leszármazás következik:

Mátyás 1611.
Benedek 1611.
(1. Virga Magdolna,
2. Temery Anna)
1-től I. István 1630.
(1. Virga Juliánna,
2. Margesicz Kata)

1-től János 1650. (Stefanovjech Zsuzsa) — 2-tól Anna (Uhlárik István.) — N. N. N.

Folytatása a köv. lapon.

János 1650. *ki az előbbi lapon.*
(Stefanovjech Zsuzsa)

György	II. István	András	Éva	Zsuzsi	Kata
sz. 1705. aug. 27. (1. Andrássy Ilona, 2. Szatkovszky Kata) végrend. 1754. maj. 13.	elköltözött 1719. maj 3.	1729. febr. 7.			(Kavalecz János.)

Zsuzs (Tesko Márton.)	Anna (Dorotka György.)	III. István sz. 1736. dec. 1. (Klandy Anna † 1803.)	II. János sz. 1740. oct. 31. † 1805. maj. 19.	2-tól György
			István. † Mihály. †	

Mihály	V. István sz. 1774. mart. 29. † 1845. (Ujhely Erzse sz. 1786.)	György sz. 1774. mart. 29. (Szuhányi Kata)	Janka (Krizsán István.)

József †	III. János sz. 1806. nov. 26. † 1844. sept. 9. (Szedlicsnán ügyvéd	Károly katona † 1855.	Julianna (1. Ambró János, 2. Boor János.)	Anna †
	Lajos sz. 1839. dec. 1.	Fáni sz. 1841. mart. 8. (Simon Béla.)		

I. Istvánnak első nejétől származott fiától Jánostól ered a család itt látható ága; I. Istvánnak második nejétől Margesicz Katától szintén volt három fia, de azok nevei nem tudatnak.

II. István elköltözött, hová? — nem tudatik. Osztályrésze testvérénél Györgynél maradt, mint ezt 1754. maj. 13-án tett végrendeletében írja, annak osztályrészét visszatérése esetében kiadatni kívánván, de nem tért vissza. A család Mátyás törzsétől kezdve Beczkón székelt V. Istvánig, kinek fia III. János Szedlicsnára telepedett, hol, valamint Kis-Sztankóczon részbirtokot szerzett.

A család czímere — mint itt a metszvény mutatja, — a paizs kék udvarában zöld talajon szemközt ágaskodó két oroszlán, első lábaikkal arany koronát tartva. A paizs fölötti sisak koronájából arany grif emelkedik ki, első jobb lábával meztelen pallost tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Ezen Décsy családtól megkülönböztetendő azon Decsi család, mely Baranya megyei Decs helységből származott, és melyből volt többi közt a III. kötet 260 lapján említett Decsi máskép Czimor János tudós és magyar historikus, kinek magyar históriáját (1592—1598.) életével együtt Toldy Ferencz által adatta ki a m. tud. akademia.

Dedinszky család. (Dedinai). Valamint a III. kötet 269. úgy főleg a IX. kötet 725. lapján kimutatva volt e család törzse, mely több más családdal Hotimértől származott. A családfa ágak következők:

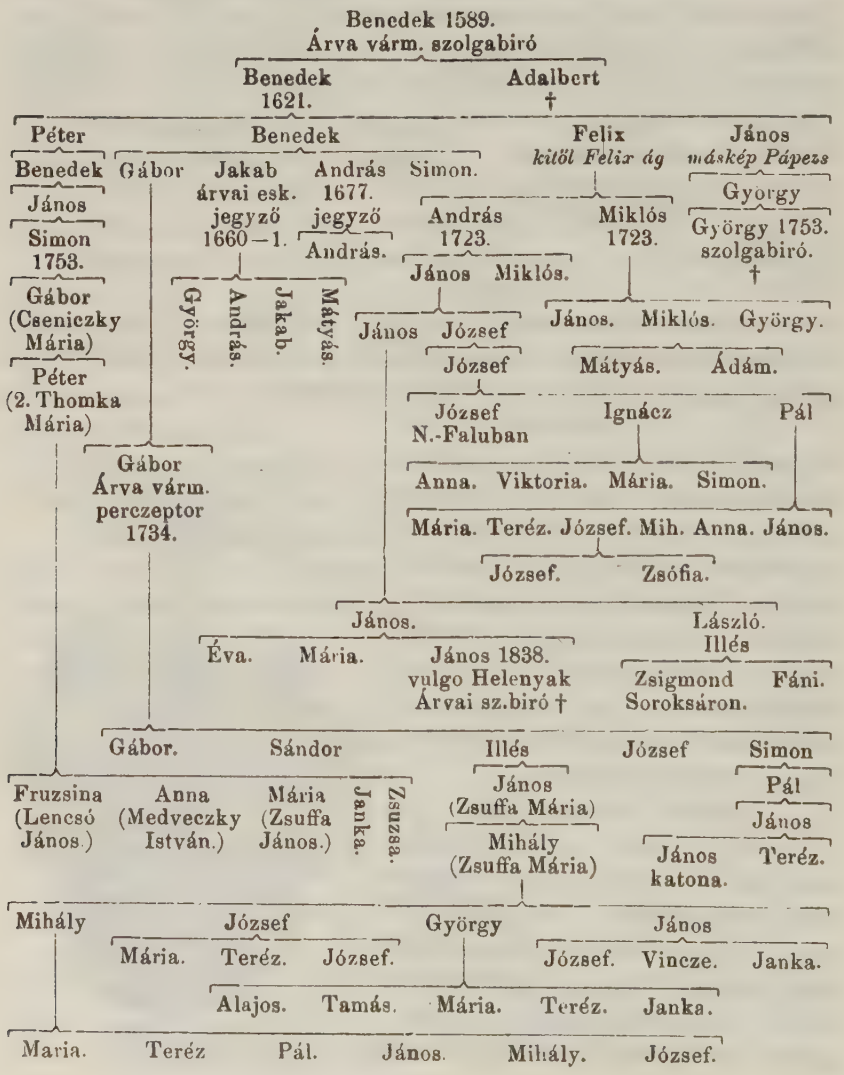

Hotimérnek fia Lodán (néhol Lucsán) több fiat hagyott; ezek egyikétől Péter től eredt a Dedinszky ág, melynek azonban az első törzstől származása már ki nem puhatolható. A XVI. századból csak nehány tagját ismerjük, azonban az utóbbi időkből két ágnak bő családfáját közölhetjük. Igy Benedek ágát a túlsó lapon adtuk.

A Dedinszky család másik ága Jónástól, ki 1661-ben Árva megye esküdtje volt, származik következőleg:

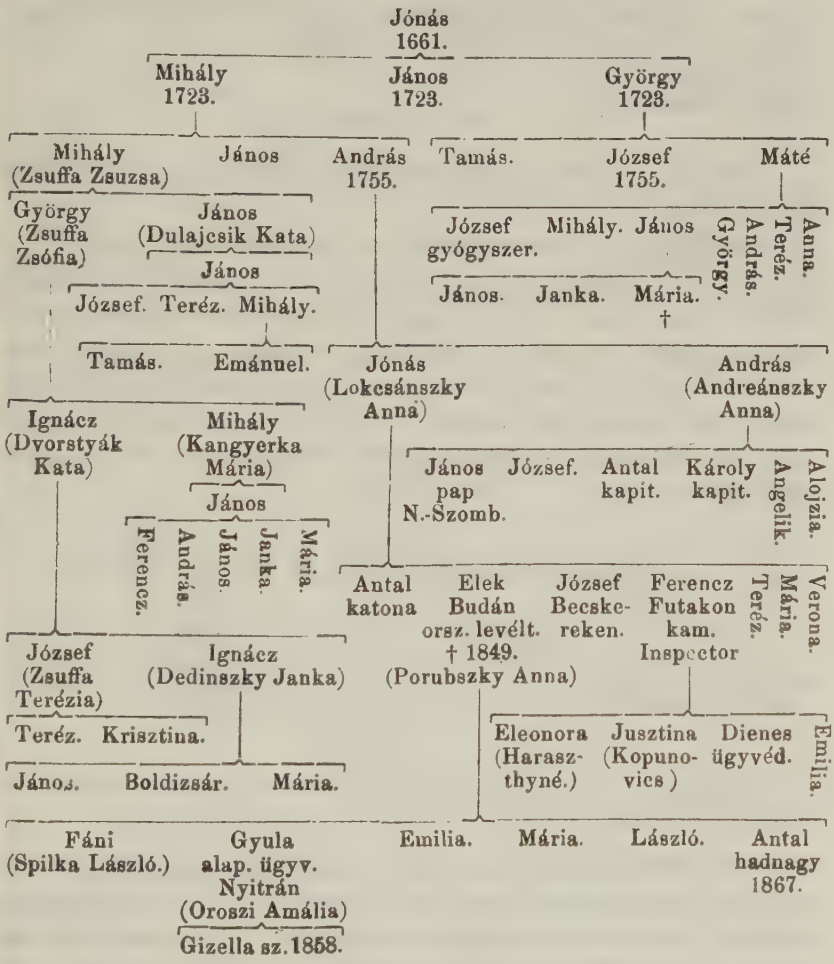

Egy harmadik ág, Pest Csanád megyében él, ennek ágazata következő:

József
Ócsán Pestben
(N. Janka)

Gábor Ócsán	Kata † 1817. (Kecskeméthy István.)	János Ócsán (Lichtenstein Mária)	Zsuzsa (Sztehló András.)	Apollónia (Petkó János.)	Janka (Blaskovics György.)
Sándor					
Otilia. stb.					

István
Makón † 1864.
(Ágoston Teréz)

Lajos.
†

Amália (1. Kossuth Lajos, 2. Sztehló Károly.)	József országgyül. képviselő (Blaskovics Sarolta.)	Tili. †	Etelka (Safárik Guszt.)	Gyula.	Aurélia (Návay Sándor.)	István.	Kálmán.	Ida.	Zsigm.

A család, kivévén Jónás némely ivadék ágát, nagyobbára evang. vallású.

Dedinszky név alatt ismeretes még egy család-ág Árva megyében, mely ott 1680-tól 1769-ig élt. Ez tulajdonképen a Lehoczky családból szakadt ki. Törzse Lehoczky Jakab Liptó megyei Király-Lehotáról eredt, és 1680. körül nemes Dedinán a Dedinszky családba nősülvén, ott birtok részt nyert, és neje nevet (a Dedinszky nevet) vette föl, úgy hogy e néven ismertetett, és hatóságilag kiadott nemes leveleiben is e névvel jelöltetett. Jakabnak fia Jakab, kitől családfájuk ez:

Jakab
1680. körül

János	László.	Gábor
János 1723.	György 1723.	György
János.	Mihály. 1732.	György 1769. public. Árvában.

Jánosnak fia Mihály 1732-ben medvezei birtokát eladta Dedinszky Gábornak.

Dessewffy család. (Cserneki és tarkői). Nem terjeszkedhetve jelenleg a család régiebb nemzékrendének nyomozásába, csupán azon ujabbkori izeknél történt hiányok kiigazítását kell megtennünk, melyek a III. kötet 302. lapon álló családfához pótlásképen szükségesek. Jánosnak a negyedik ízen álló ker. táblai ülnöknek ivadéka ez:

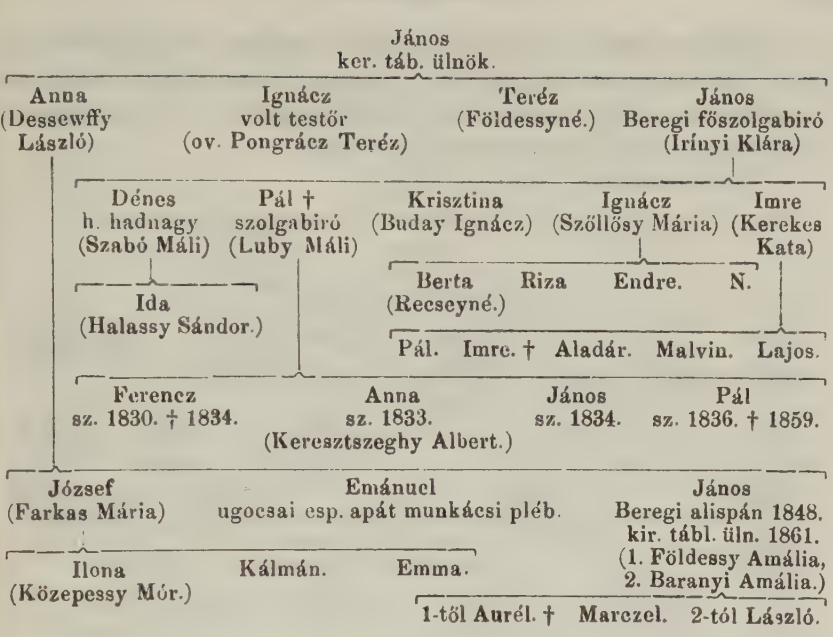

Ugyanazon lapon Tamás, ki nejével Plathy Borbálával a következő (nógrádi) ágat alapítá:

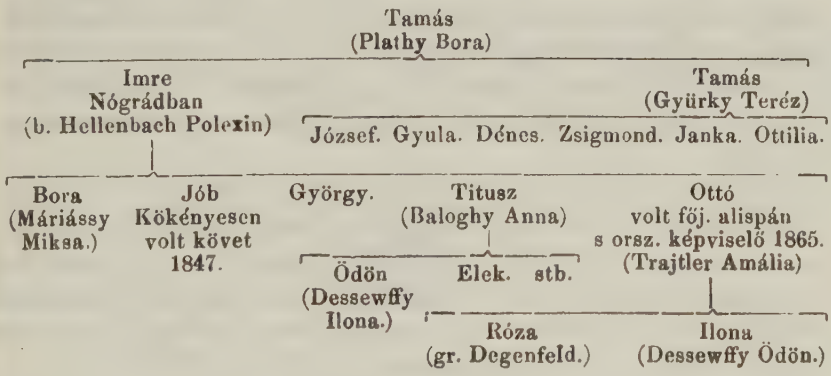

A 305. lapon a grófi ág törzsének Miklósnak neje Berchtold helyett Berthóty olvasandó. Ennek egyik fia István hét nyelvet beszélt. Másik fia Sámuel az első báró, ennek fia ismét István, kinek első neje b. Vécsey Anna, a 2. gr. Windisgrätz Józéfa, a 3. gr. Klobusiczky leány volt. Ennek egyik fia Sámuel volt követ, Kassán szül. 1768. jan. 12-én A 6-ik ízen Károly helyett Lajos teendő.

Dindár család. III. köt. 315. lapján említve. Mielőtt Erdélybe honos lett, már római sz. birodalmi nemes volt, az első, ki Erdélybe telepedett, úgy látszik Mihály volt, ennek fia Teodor-László 1698-ban indigenátust nyert, a császár híve 1710-ben.

Tőle a családfa [1]) ez :

László
1698—1710.
(Páter Mária † 1743.)

István 1748. (Béldy Róza)	Dávid El 1796. alkir. biró (Paar Luiza) özv. 1830.	Juliánna (Maksay Miklós.)	Zsuzsa (Baranyay Antal.)	N. (Décsey László.)	Amália (Zámbó Farkas)

Antal Aranyos sz. fökir. biró (Gyárfás Róza) † 1830.	Jozéfa (Sándor Ignácz.)	János † 1835. (Halmágyi Julia)	Teréz.	Lajos.	Bora (Zeyk Lajos.)	Czeczil.	József Aranyos sz. fő kir. b. hely. 1862. (gr. Kornis Teréz) † 1864.	Dávid Él 1827. Aranyos jegyző.
Lajos.	Czeczil (Fosztó Károly.)	Dénes.	János elesett 1849.		Elek (Cserey Mária)		Izabella.	
		Lenke.	Ilona.	Mária.	Béla.			

A család törzsbirtoka Sinkfalva Aranyosszékben, melyet még a törzsatya szerzett Mihály vajda adományából. Utódai nagyobbára Aranyosszéknél hivataloskodtak. Dávid (az I.) 1790-ben azon szék követe, 1796. alkirálybirája volt. Fiaiból Antal ott 1827. alkirályi-biró, utóbb fő kir. biró. Testvére József szintén ott királybirói helyettes. II. Dávid 1827-ben ott tiszti jegyző, majd Fogarasvidéki szolgabiró.

A család nagyobbára *Károlyfehérvárról* írja előnevét. A törzsnek Lászlónak neje Páter Mária 1743. jan. 8-án Sinkfalván halt meg, mint katholika a sz.-mihályi oláh templomban temettetett. Egy peres kimutatás szerint gyermekeit így találjuk : 1. István 1751. alesperes Vajasdon. 2. Máté Sinkfalván. 3. Mocsi Frenk Istvánné. 4. Julia Maksay Mihályné, 1751-ben fölperesek.

A család czímere 1743. évi pecsét-nyomat szerint a paizs udvarában első jobb lábával kardot tartó oroszlán; ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is.

---

[1]) Hodor Károly közl. s más forr.

Divéky család. (Divék-Ujfalusi). A III. kötet 321. lapján van eredete és czímere előadva. Az ott említett csorba Tamástól nemzékrende ez:

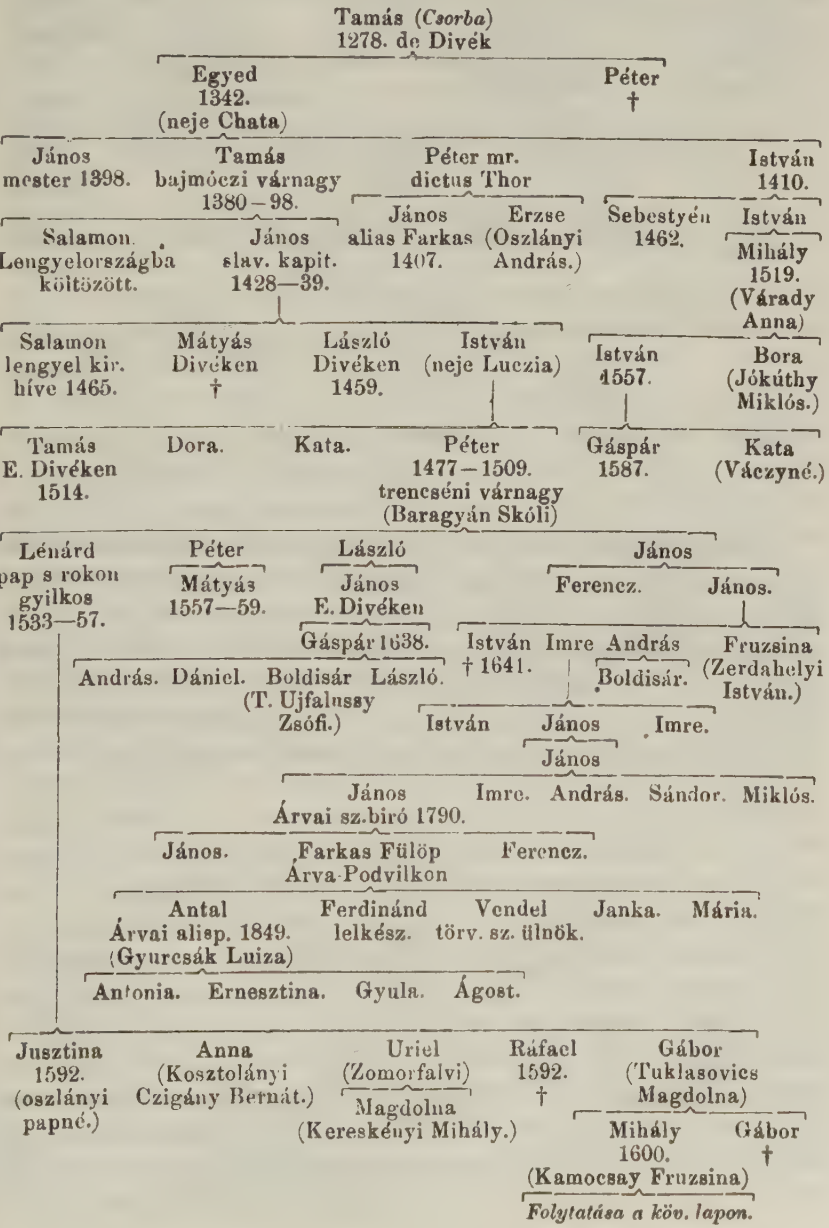

Folytatása a köv. lapon.

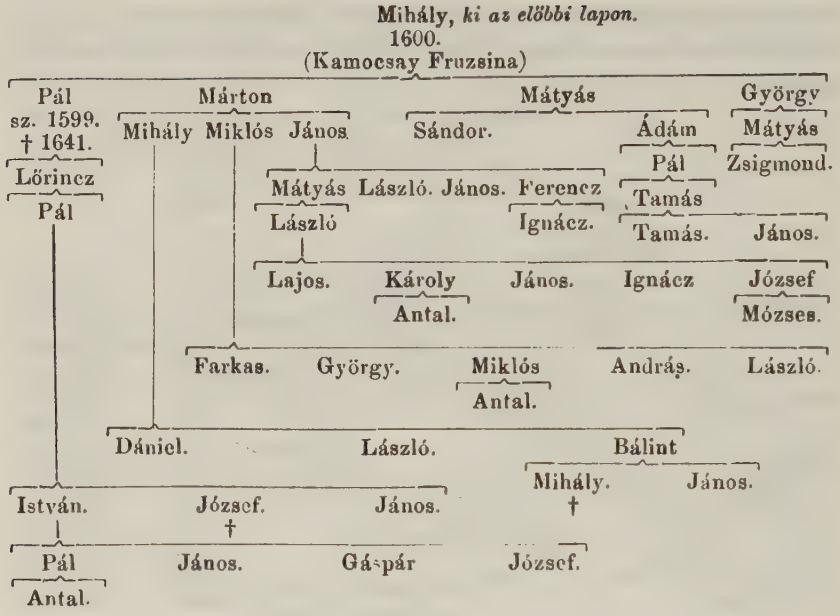

Dobó család. A III. kötet 328. lapján álló családfa után a Dobók családtanát Botka Tivadar az Uj M. Muzeum 1860. évi folyam 161. s köv. lapjain, és pótlólag ugyanott én a 332. és köv. lapjain igyekeztünk tisztázni. De ezeknél kimeritőbb Rajcsányi Geneal. kéziratának 118. lapján álló családfája, mely szerint e család a kihalt Palóczy családdal közös czímert bírt, és a közös törzstől Panki Györgytől *(lásd ezt a Palóczy családnál)* eredt, következőleg:

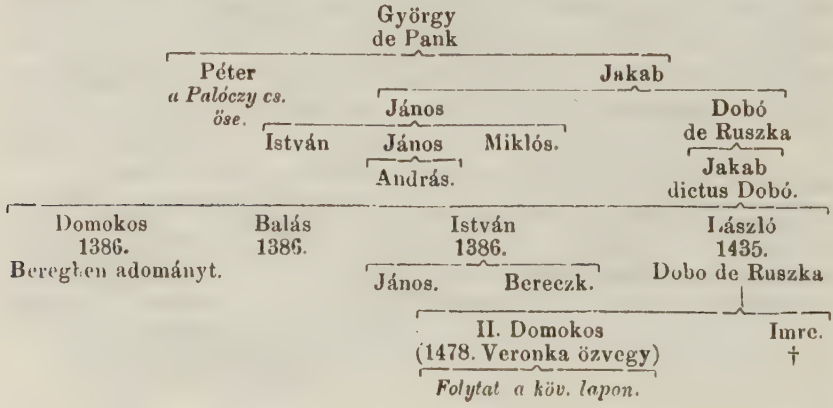

Folytat a köv. lapon.

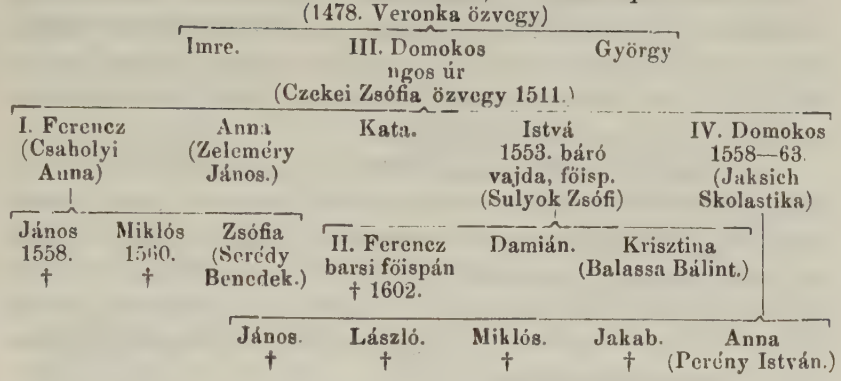

II. Ferencz barsi főispánban (kinek neje Kerecsényi Judit volt) a család kihalt, és Zemplén megyei urodalmait Zeleméry rokonainak hagyományozta.

Dobóczky család. A III. kötet 329. lapján csak röviden lévén érintve, itt teljesebb családfája közöltetik. A család Pozsony megyéből Zavarról szakadt Heves megyébe; azonban valószinű, hogy Pozsony megyébe szinte máshonnan szakadt; és ha — mint értesítve vagyok — a család neve régebben Dubóczy, Dubóczky sőt Dubovszky alakban is iratott, igen valószínűnek hiszem, hogy a család eredeti neve Dubovszky volt, s csak magyarabb vidéken lett Dobóczkyvá. Ezen esetben a család, egyik ágát képezi a Dubovszky családnak, mely Árva megyei eredetű, és melynek ősei Dubovszky Rázmán (Erasmus), általa atyja Péter és testvére János 1599. apr. 1-én Rudolf királytól nyertek címeres nemes levelet, melyszerint címere: a paizs kék udvarában hármas zöld hegyen vörös ruhás magyar vitéz darutollas föveggel, jobbjában kivont pallóst, baljában levágott turbános törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronájából grif emelkedik ki, szintén kardot és törökfőt tartva. Foszladék jobbról czüstvörös, balról aranykék.

E Dubovszky családból Péter 1689-ben árva vári kis-vajda volt. 1684-ben András eperjesi híres evang. tanár, fia szintén András bártfai tanár, meghalt 1741-ben. Még 1737-ben Árva megyétől Dubovszky Andrásnak fia Mátyás kapott nemesi bizonyítványt. Utóbb az eredeti címeres levél idegen kezekből Árva megye levéltárába került, bizonyos hamisítási kisérletek után, melyszerint bizonyos Ludovszky az első betű kiigazitása, Benczúr pedig az egész nevet meghamisítva, akarta magára alkalmazni, mint Árva megyei levéltári adatok igazolják.

Árva megyében egy szilézíai eredetü Dubovc (Dubovecz és Dubovszky) János a XV. században. (1527—1546.) mint főispán s árvai urod. birtokos szerepelt, de ez (mint róla a Zmeskal családnál XII. köt. 402. lap emlékeztünk) mag nélkül kihalt, és a Dubovszky családdal semmi viszonyban nem állott.

A mi már a Pozsony megyéből Heves megyébe telepedett és ott jelenleg is virágzo Dobóczky családot illeti, melyet én nagy valószínüséggel a Dubovszky család ivadékának tartok; abból 1775-ben Antal Pozsony megye esküdtje volt. A család egyébiránt öt izen át öseiül öt Ádámot tart, az utolsó Ádámnak fia I. Ignácz, kinek neje Akács Magdolna fiával II. Ignáczczal Heves mezővárosába telepedett. A családfa következő:

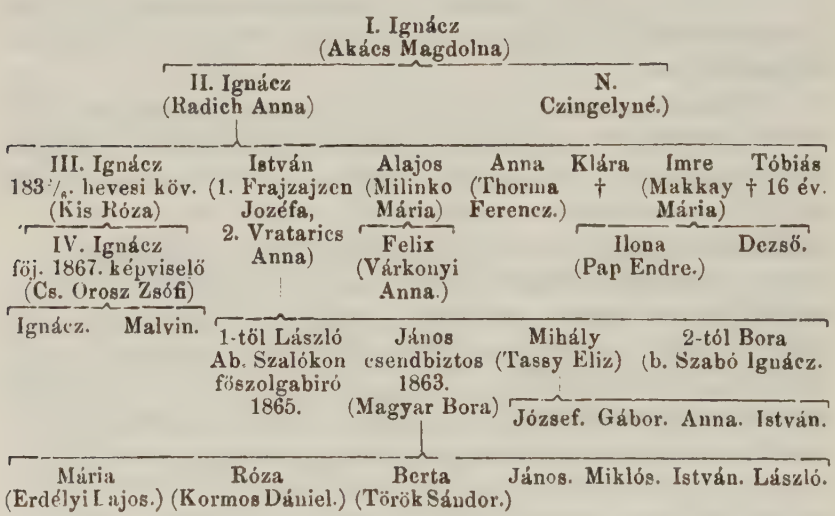

A család czimerül a következőt használja: a paizs kék udvarában zöld talajon vágtató lovas magyar vitéz, kivont kardján levágott törökfejjel. A paizs fölötti sisak koronáján vörös mezü kar kivont kardot tart.

Dobozy család. (Dobozi). Bihar vármegye egyik legismertebb birtokos családja, elszármazva több megyébe is, főleg Borsodba, hol egy ága jelenleg is él.

A család eredete a XV. századig terjed föl, mintegy 1482. évig. A czímeres nemes adománylevelet 1492-ben II. Ulászló királytól nyerték Dobozy István, János és Mihály testvérek. Ez utóbbitól eredt a Dobozy család még élő ivadéka.

A család czímere zöld mezőben sólyom madár, fölemelt jobb lábával kivont kardot tartva. A családfa következő:

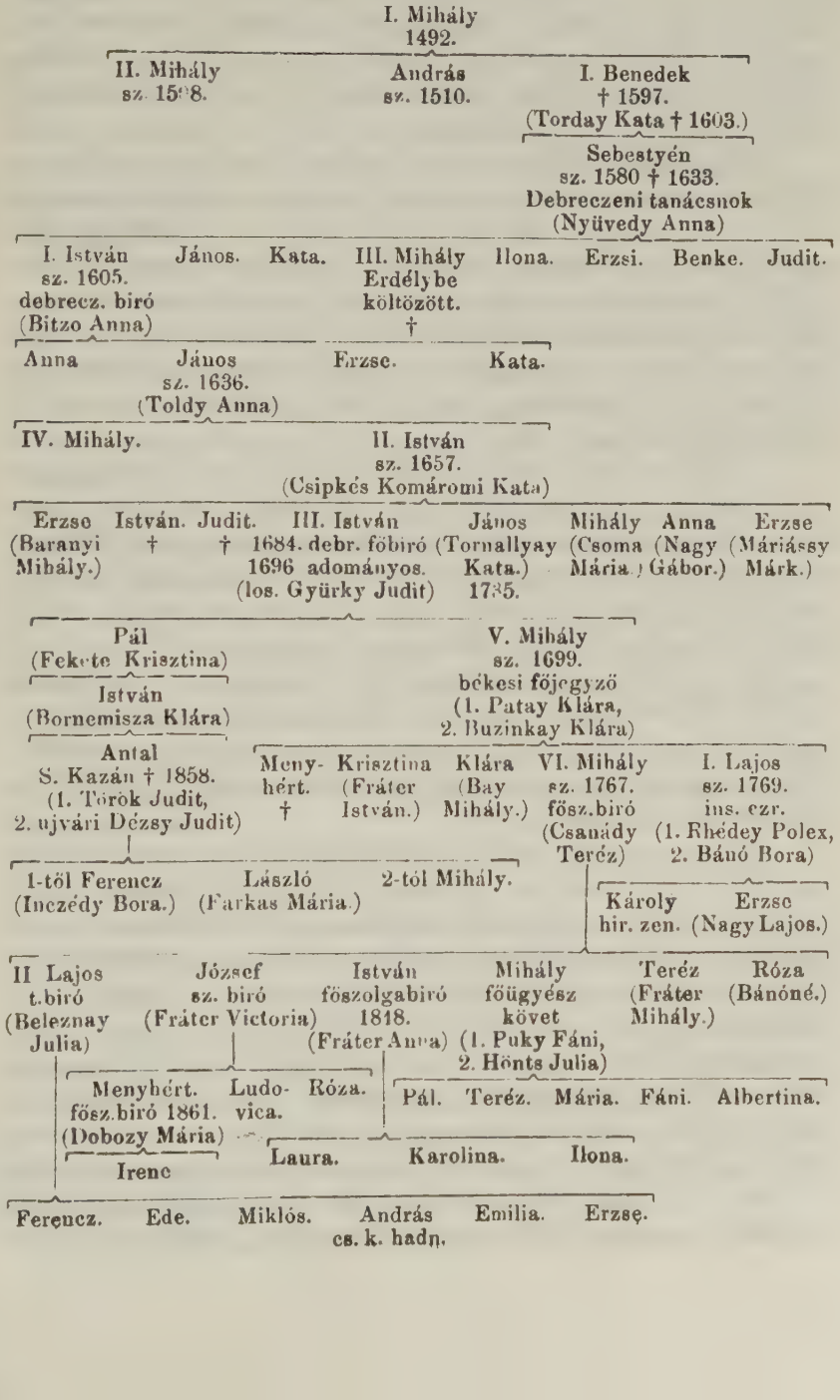

I. Mihálynak a törzsnek fiát II. Mihályt némelyek hajlandók azon Dobozy Mihálylyal azonositani, a ki a mohácsi vész után nejét Ilonát, az őt üldöző töröktől megmentendő, kardjával átdöfte, maga a törökök közé rohanva, elszánt vitézséggel végzé életét. De e Dobozy Fejér megyei egyház-tabajdi nemes volt, és ott jelenleg is élnek más vérségü utódai, valaminthogy Doboz nevü helység is van a Dunán túl Fejér megyében.

Az itt tárgyalt Dobozy család nevét a Békés megyei Doboz helységről vehette. I. Mihály törzsnek Benedek nevü fiától unokája Sebestyén tulajdon jegyzése szerint (mint a családi értesités mondja) 1580-ban született. 1594-ben elhagyva iskoláit, a köv. 1596. és 98. évi csatározásokban jelen volt Várad megszállásánál. 1603-ban vette nőül Nyüvedy Annát, kivel a nyüvedi birtokba jutott. Részt vett mint csapat-vezér a diószegi harczon; utóbb azonban Debreczenbe telepedett, hol a közbizalom utján 1616-ban senatorrá lett, és az volt halálaig 1633-ig. Egyik fia

I. István (szül. 1605) ki 1628-ban vette nőül Bitzó Annát, kitől tizenegy gyermeke közül csak a táblán álló négy jutott nagy korra. 1635-ben atyja után ő is debreczeni senatorrá lett, 1652-ben pedig bíróvá választatott, mely megtiszteltetés azután még tizenegyszer érte. Korában a töröktől Debreczen sokat szenvedt, és Sinán basa az ő sógorát Vígkedvü Mihályt zsinóroztatta meg. Fia

János (szül. 1636.) a hires Toldy családból vett nőt, kitől egyik fia IV. Mihály a család szerint Erdélybe szakadt és Marosvásárhelyi kapitány volt hol a vártemplom ajtaja és temetőbeli kőkoporsón neve olvasható. Ivadéka kihalt, az utolsó leány Borosnyayné volt. Jánosnak másik fia

II. István (szül. 1657.) nőül vette Csipkés Komáromy Katalint, kitől 13 gyermeke lőn. Ezek közül III. István beutaztá Európát, utóbb 1684-ben Debreczen senatora, majd főbirája lett, és volt több évig, mely idő alatt kora legnevezetesebb férfiaihoz járt a város ügyében; 1694-ben a török elpusztítva Debreczent, a lakosság nagy része elszéledt, melyet jó modorával és fáradhatatlan erélyével vissza kecsegtetett. 1696-ban nejével a kis szántói pusztára nádori adományt vitt, — mely azonban utóbb a Lányi család kezére per útján jutott. Fiai közül Pál ágán jő le a Borsodi ág, melyből Antal Sajó Kazán halt meg 1858-ban. Gyermekei a táblán láthatók. Istvánnak másik fia

Mihály (szül. 1699.) már 1718-ban Békes megye főjegyzője volt, utóbb országgyülési követ lett. Érdemeiért 1740. jul. 31-én ná-

dori adományt nyert Bihar megyei Régényi pusztára és a csatári határon Cservölgy erdőre, Vajdán a Konczféle birtokra, úgy Szabolcs megyében Dédán a Toposféle birtokra nejével báji Patay Klárával, kivel 36 évig élt magtalan házasságban. 1745-ben mint a Szabolcsi felkelő nemesség főkapitánya több hadjáratban táborozott. Első neje halála után nőül vette Buzinkay Klárát, kitől a táblán látható gyermekei maradtak, kik közül Menyhértnek egy orosz herczeg osztrák szolgálatban álló tábornok Anthaleeps lévén keresztapja, ennek befolyása által orosz századossá neveztetett, de hét éves korában meghalt, másik fia :

VI. Mihály (szül. 1767.) Ifjú korában a m. kir. udv. kanczellariánál volt, utóbb birtokán Kis-Szántón lakott, és Bihar megyének al,- majd fő sz. birája volt. Ezenkivül előbb tractualis, utóbb egyház-kerületi fő gondnok, és a debreczeni collegium fő kuratora. Végre kis-szántói birtoka elvesztése után Vajdai birtokára vonult. Nejétől Csanády Teréztől a táblán élő hat gyermeke él, kikről alább. Testvére

I. Lajos (szül. 1769.) Tanult a bécsi katonai intézetben is, utóbb a császár huszároknál kapitány, részt vett a belgrádi ostromban és a franczia háborúban. Az 1809. évi nemesi fölkeléskor a Bihari insurgensek ezredese, a Szabolcs-, Békés-, Csongrád megyeiek brigaderosa volt. Második nejétől Bánó Borbálától maradt egy fia. Károly, a hires zenész, egy leánya Erzsébet Nagy Lajosné.

IV. Mihálynak fiai közül :

II. Lajos az 1809. nsi. fölkelésnél hadnagy, utóbb megyei tisztviselő, és egyházi ülnök. Nejétől Beleznay Juliától gyermekei a táblán láthatók.

József több évig megyei hivatalokat viselt, volt egyházvidéki ülnök, korán elhalt. Gyermekei maradtak.

István ifjú korában mint katona dsidás ezredben szolgált, utóbb haza jövén, szintén megyei hivatalokat viselt, majd táblabíró, és egyházvidéki ülnök lett. 1848-ban mint érmelléki járás fősz.birája Kraszna megye főispánja felszóllitására a dúló oláhok ellen mint nemzetőri alezredes és királyi biztos működött, ennek folytán negyedfél évig politikai fogoly volt. Gyermekei a táblán láthatók.

Mihály előbb Pesten táblai, utóbb Biharban fő ügyész és többször követ, legutóbb 1849-ben. Jelenleg Vajdán él. Gyermekei a táblán olvashatók.

A család reformatus vallású.

Dohnányi család. Bővebb és máig terjedő családfája ez:

Pál 1717.
(Apponyi Magda)
László
Dreskóczon 1767.

János	Pál
pesti ügyvéd	1803.
public. Nyitra s Trencsinben.	public. Nyitra s Trencsinben

András.	József
	1837. Drskóczon
	(Buday N.)

Miklós.	Lajos	József	Gusztáv.
	törvszéki segéd 1859.	Ovcsárszkón	

Domahídy család. (Domahídi). Szatmár vármegye egyik legrégibb törzsökös családja, mely — mint a III. köt. 342. és köv. lapjain mondatott — első tudható törzsétől D o m á n-tól neveztetett. Ez épite a Kraszna két partjain terülő birtoka közé egy h i d a t, mely előbb *Dománhidának*, utóbb Domahidának neveztetett, s róla utóbb a család is nevezetét kapta.

1320-ban éltek a családból Dománhidáról nevezett gróf (vagy ispán = Comes) Miklósnak fiai I s t v á n és P é t e r, kik Szatmár megyei Beltöki birtokukat eladák a váradi káptalan előtt. 1369-ben II. Miklósnak fia III. M i k l ó s Kegei Péter ellen marha-elhajtás miatt vizsgálatot tétet. 1395-ben Miklósnak fia Miklós a Csaholyiak Eke-Tyukod elfoglalása miatt hatalmaskodási vádat emel. stb. A családnak rendben lévő irattára igy tovább szolgáltatja a család birtok viszonyaira vonatkozó és a nemzékrendet is hitelesen igazoló okmányokat.

A család ősi fő fészke D o m a h i d a helység, melynek most is birtokában van, s mely ez előtt 120 évvel a Kraszna jobb partján állott, hol hajdan megyei gyülések is tartattak, — jelenleg a folyó balpartján az ecsedi láp szélén N.Károly városhoz egy, Szatmárhoz két mértföldre fekszik, hová 1738-ban Domahidy István telepité. Többi birtoka a családnak a Szamos folyó két oldalánál fekvő régen számosabb helységeknek némely maradványa, hol is, ugymint Angyalosban, Pátyodon, Sályiban, Kis-Namányban és Orosziban a családból többen, és egy az Érmelléke szélén Endréden lakik. Átalában e családnak, melynek legifjabb törzse a XVII. század végén élő M i k l ó s volt, a család tudomása szerint minden élő tagja Szatmár megyében lakik. A családfa következő:

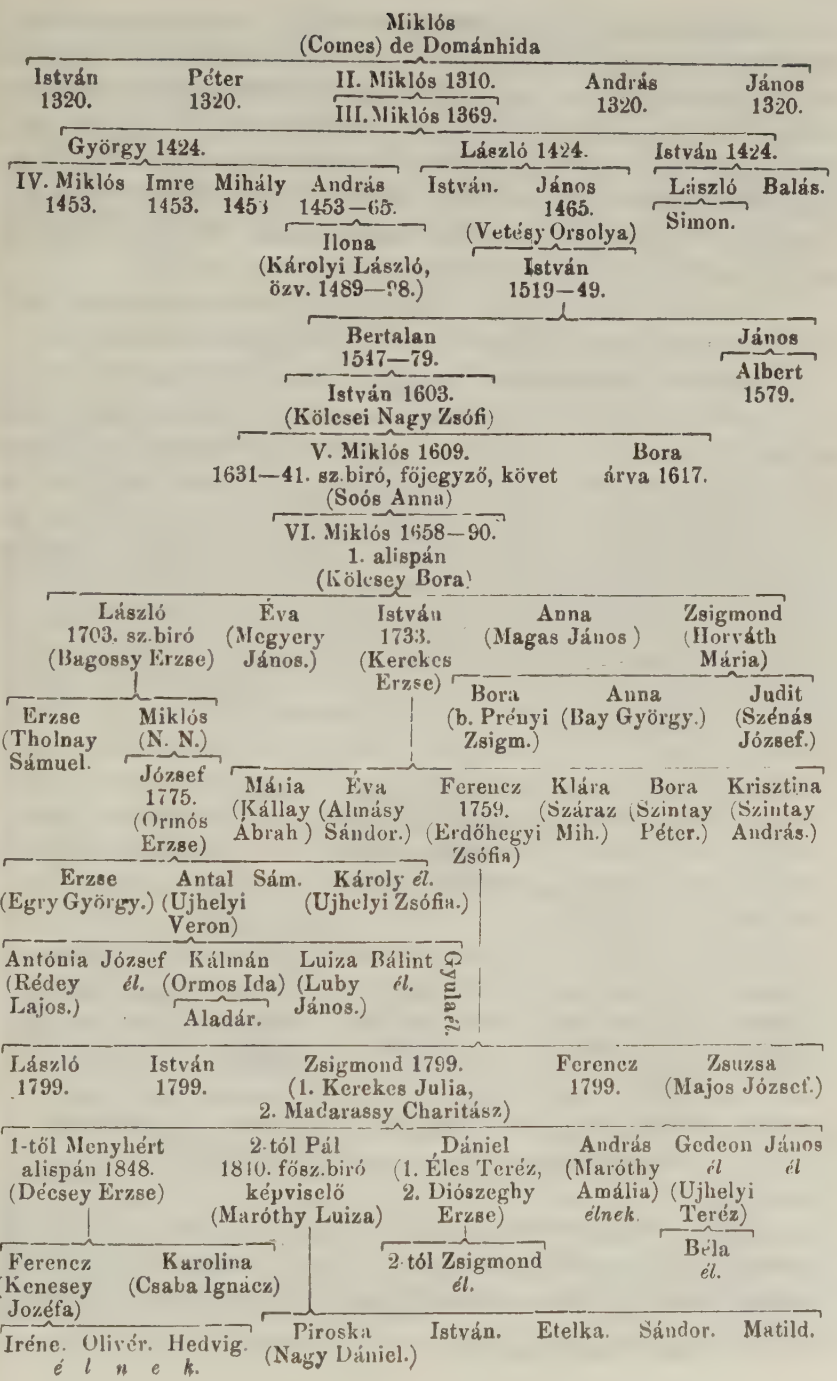
Miklós
(Comes) de Dománhida
István 1320.
Péter 1320.
II. Miklós 1310.
III. Miklós 1369.
András 1320.
János 1320.
György 1424.
László 1424.
István 1424.
IV. Miklós 1453.
Imre 1453.
Mihály 1453
András 1453—65.
István.
János 1465.
(Vetésy Orsolya)
László
Simon.
Balás.
Ilona
(Károlyi László, özv. 1489—98.)
István 1519—49.
Bertalan 1547—79.
István 1603.
(Kölcsei Nagy Zsófi)
János
Albert 1579.
V. Miklós 1609. 1631—41. sz.biró, főjegyző, követ
(Soós Anna)
Bora árva 1617.
VI. Miklós 1658—90.
1. alispán
(Kölcsey Bora)
László 1703. sz.biró (Bagossy Erzse)
Éva (Megyery János.)
István 1733. (Kerekes Erzse)
Anna (Magas János)
Zsigmond (Horváth Mária)
Erzse (Tholnay Sámuel.)
Miklós (N. N.)
Bora (b. Prényi Zsigm.)
Anna (Bay György.)
Judit (Szénás József.)
József 1775. (Ormós Erzse)
Mária (Kállay Ábrah.)
Éva (Almásy Sándor.)
Ferencz 1759. (Erdőhegyi Zsófia)
Klára (Száraz Mih.)
Bora (Szintay Péter.)
Krisztina (Szintay András.)
Erzse (Egry György.)
Antal (Ujhelyi Veron)
Sám.
Károly él. (Ujhelyi Zsófia.)
Antónia (Rédey Lajos.)
József él.
Kálmán (Ormos Ida)
Aladár.
Luiza (Luby János.)
Bálint él.
Gyula él.
László 1799.
István 1799.
Zsigmond 1799. (1. Kerekes Julia, 2. Madarassy Charitász)
Ferencz 1799.
Zsuzsa (Majos József.)
1-től Menyhért alispán 1848. (Décsey Erzse)
2-tól Pál 1810. fősz.biró képviselő (Maróthy Luiza)
Dániel (1. Éles Teréz, 2. Diószeghy Erzse)
András (Maróthy Amália) élnek.
Gedeon él (Ujhelyi Teréz)
János él
Ferencz (Kenesey Jozéfa)
Karolina (Csaba Ignácz)
2-tól Zsigmond él.
Béla él.
Iréne. Olivér. Hedvig. élnek.
Piroska (Nagy Dániel.)
István.
Etelka.
Sándor.
Matild.

Kik viseltek a családból megyei hivatalt, már e munkában említők, és itt a családfán is megvan; történeteire vonatkozó okiratainak kivonataiból elég legyen megemliteni az ujabb időkre, hogy 1773-ban szolgabirói vizsgálat tétetett Magyary Márton ellen, ki magát Domahidy fölvett név alatt a családhoz kötni akarta; a midőn is VI. Miklósnak ivadéka névszerint kijelöltetett. 1799-ben osztályos egyességre léptek Ferenczcznek, 1848-ban megosztoztak Zsigmondnak mindkét nejétől származott s a táblán látható gyermekei.

A család czímere a paizs udvarában koronán könyöklő, s kivont kardot tartó kar, ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is.

Dombay család. A III. köt. 347. lapján áll a dombói Dombay család története. E család neve mindég *de Dombó* és még gyakrabban *de Dombóvár* iratik. Hazája a Dunántúli alsó megyék. Virágzása a XIV. századtól a XVI. század közepéig tartott, midőn kihalván, leányágon a legfényesebb családok lettek örököseivé. Tagjai az ország zászlósai közé tartoztak viselt méltóságaik által, és ez okon maga a család az ország bárói (a nagyságos rendüek) közé. Nem én, a hiteles oklevelek, és többi közt Rajcsányi Ádám 1760. előtt volt kincstári tanácsos is, családtörténeti kézirati gyüjteményében mindig megkülönböztette minden más Dombay nevü családtól. Nála így találjuk [1]) a nemzékrendet.

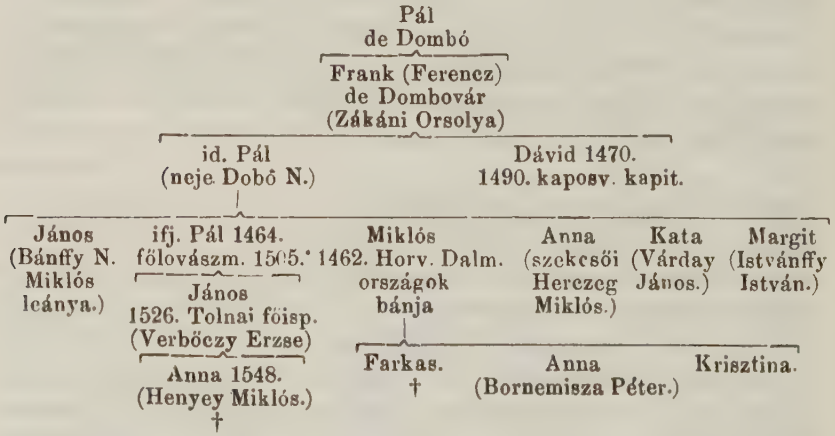

Másik Dombay család az, mely *Ivanchfalvi* előnévvel jelöltetik, és melyből János deák (literatus) mint már nemes, a III. köt. 348. lapján álló czímert kapja. Ezen czímeres levelet egyszerü másolatában

[1]) Deduct. Geneal. tomo. I. 65.

ismerem, a mint azt T. Dombay János urtól N. Idáról (mint iratik) az eredeti után másolva kaptam, és benne a fölebbi családra mutató semmi kapcsolatot nem leltem.

Azon Dombay családág nemzékrendét, mely a III. köt. 349. lapján áll, szintén mint külön álló családét említett Rajcsány Ádám elfogulatlan tudósunk, ki állitásánál fogva mint kincstári tanácsos, a kamarai levéltárt is jól ismerte és használta, eképen közli :

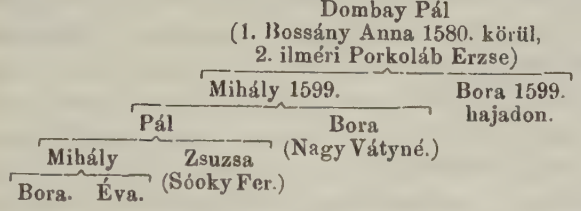

Ezen Dombay család-ággal köti össze nemzékrendét a Bars, Pest, és Torna megyében élő birtokos Dombay család, melynek nemzékrende és története a III. köt. 350. és köv. lapjain foglaltatik. És ez összeköttetést a Kis-Endrédi vagy Bresztyánszky-féle táblai perben fölp. 1. sz alatt törvényesiteté is, melynél fogva az törvényes hitelességü leszármaztatásnak tartandó is; ez alapon a t. Dombay család egyik tagja a Dombayaknak e műben három külön családra osztása ellen óvását jelenté ki. Azonban e munka nem lévén hivatalos kiadás, hanem a történelmi bírálatot tartván szem előtt, a mint e kiindulási pontot az előszóban is (I. köt. IV. lapján) megjelöltem, lényeges különbség van a törvényes eljárás és a történelmi bírálat eljárásai között, úgy hogy kettő között az eredmény gyakran nagyon különböző lehet. Mely elvnél fogva egyszerű (igazolatlan) ellenvetések ezen történelmi bírálattal írt és hiteles nyomozásokra alapított munka irány-körén kivül esnek. Hozzáadólag megjegyezhetem még azt is, miszerint az 1591. évi nemes levelet mind ez ideig másolatban sem ismerem; ellenben másrészről érinthetem azt is, hogy mind az 1506-iki, mind az 1591-iki, mind végre az 1611. évi II. Mátyás királytól kiadott czímerlevelek (melyek most is fenn vannak, el nem vesztek!) mind más, egymástól lényegesen különböző, czímert tartalmaznak.

A III. köt. 353. lapján álló azon Dombay családot illetőleg, melyből Dombay Ferencz özvegye 1761-ben M. Terézia királyasszonytól négyrészre osztott, és felől angyalos czímert kapott, pótlólag csak annyit jegyezhetek meg, miszerint a czímer levél (hihetőleg az előbbeninek idegen kezekbe kerülése miatt) ujjítatott meg Mária Terézia

által, mert — mikép T. Dombay János úr által (mint írja) az eredetiből vett egyszerű másolat mutatja, e czímert egész valóságában már Bécsben 1611. nov. 28-án II. Mátyás királytól a már előbb is nemes vérből eredt Dubovszky György esztergami kanonok és általa testvére Dubovszky Boldizsár és nővérei Anna és Éva, továbbá unokái Dombay György és István, anyai bátyja (fratruelis) Kubro György, és sógora Zabó Márton *(denuo in coetum et numerum — nobilium)* záradékkal meg kapták. Mely körülményre ha itt a tört. birálatra kiterjeszkedni körömhöz tartoznék, előljárólag mindjárt megérinthetném : valjon valószínű-e ? hogy az 1591-ben oroszlános czímerű nemes levelet nyert Dombay Pálnak fia volt volna azon Dombay György, ki 20 év mulva már (tudniillik 1611-ben), egy egészen más czímerű levelet nyert nagy bátyja érdemei folytán, és pedig 1591-ben nem is említett István nevű testvérével; és ismét ezen 1611-ben czímeres levelet nyerő György volt volna az, ki 1661-ben Nyitra megye előtt nemességét az 1591. évi atyja által szerzett oklevélre provocálva, igazolta. Valóban ide illenének Istvánffy Miklós történetirónknak XX. könyvében olvasható szavai : *„En est quorumdam etc.“*

Drághffy család. (Belthewki †). Története és családfája a III. köt. 378. és köv. lapjain áll. Azonban czímere ott a 380. lapon Wagner munkája után közölve : hibás. A báró Mednyánszky levéltárából azon eredeti oklevél szerint, melyben belthewki Drághffy György és János Budán 1507. Virágvasárnapján II. Ulászló király által bárósságra emeltettek, czímerök : egy, kék udvarú paizs, melyben alúl arany félhold, fölötte arany nyil (tehát nem horgony,) és két oldalról két arany csillag ragyog; a paizst két mesterileg festett halványzöld sárkány övedzi, farkaik alúl, és lángot okádó arany koronás fejeik fölül a paizs fölött, és ércz sisak alatt egymással vannak össze tekerve. A paizs fölötti sisak arany szegélyű zöld vánkosán fekete sasszárny lebeg. Foszladék mindkét oldalról kékzöld, aranynyal diszítve.

Draskóczy család. (Draskóczi és Dolinai). A III. kötet 383. és köv. lapján közölve története és nemzékrende. Ezekhez némi pótlásúl és kiigazitásúl a következőket kell adnunk. A törzs ősök egyikének neve Drask (nem Drasko) néven fordul elő az okmányokban.

A 384. lapon a tizedik ízen álló I. Sámueltől kezdve, ki 1692-ben a gróf Kohárý-ak jog és urad. kormányzója, majd 1729-ben Gömör megye követe volt, kiigazítva s bővítve a nemzékrend következő :

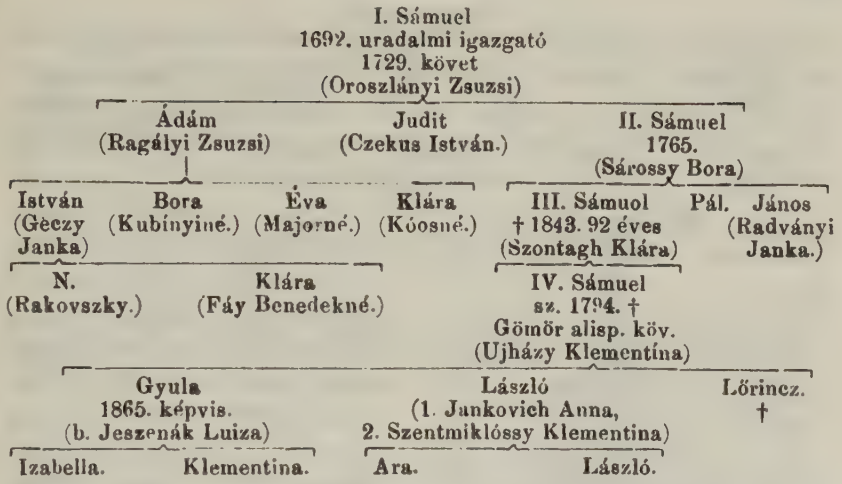

A 385. lapon 5. jegyzetben 1792-ben sajtó hiba helyett 1692. olvasandó.

A 386. lapon álló Sámuel-nek nejétől Mikovényi Erzsétől még leányai Ilona Rakovszky-né, és Julia. Ennek testvére Gábor, Gömör várm. ki a családfán áll, és kinek utódai így pótlandók:

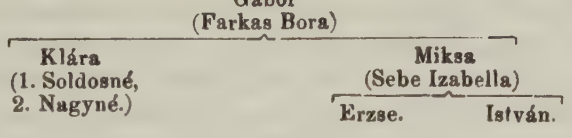

Megkell megjegyeznünk, hogy e család egyes ágai Czeper, Krasznecz, Milkó, neveken is ismeretesek, és ezeken kivül meg Ilgó és Dolinay neveken is, ezek mindnyájan Draskóczy törzs ivadékok és a draskóczi nevet predikatumúl használják. A czímer a III. kötetben közöltetett, azonban belőle a nyilas kar (mint ujabb járulék) elhagyható.

Draskovich család-hoz a III. 390. lapján adandó: V. János bán fiának József tábornoknak báró Malatinszky Zsuzsannától fia Ferencz, kinek Jankovich Máriától leánya Zsuzsanna gr. Salburg Jánosné.

E családból II. Gáspár lett báró 1567-ben.

Draveczky család-nál a III. kötet 396. lapon III. Gáspár alatt 1792. helyett 1692. olvasandó. Az ujabb nemzedékek egy részét a következő táblázat mutatja:

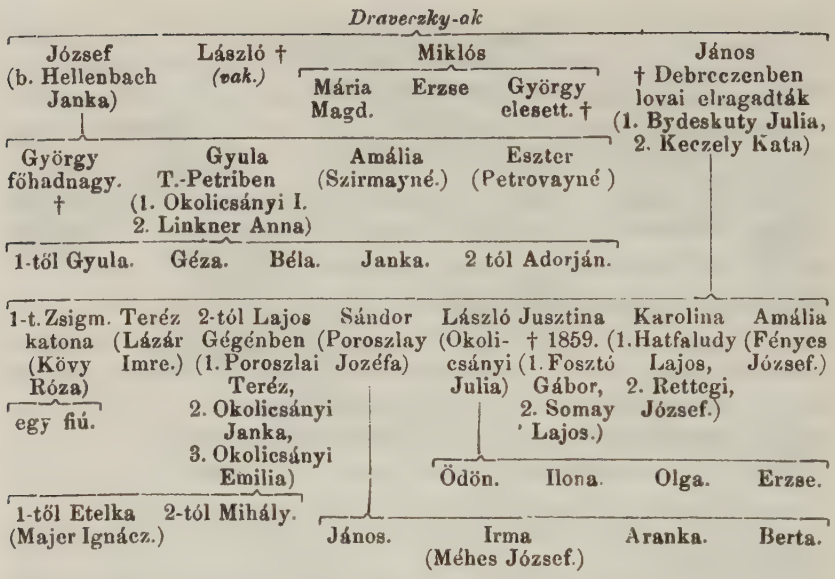

Drozdik család. Báró család, melyből Vilmos az egyetemes cs. kir. kamaránál tanácsos volt 1839-ben, és a magyar orsz. felső tábla tagja.

Drugeth család-hoz a III. köt. 399. lapjához irhatjuk egy esztergami régi Missaléba tett egykorú jegyzet szerint: Drugeth György 1527. jun. 22. vette nőül Ráskay Órsolyát; leánya Magdolna meghalt 1527. jul. 17-én. Neje Ráskay Orsolya meghalt 1528. sept. 18-án, maga Drugeth György meghalt 1549. mart. 20-án. Ezek mind ismeretlenek. János özvegye Szapolyay Krisztina meghalt 1526. febr. 29. — A 399. lapon álló V. István ungi főispán, 1577-ben Zemplini főispán is, és neje Török Zsuzsa volt. A 400. lapon az utolsó Julianna 1727-ben halt meg.

Duka család. (Dukai-falvi és Kucsíni). Sáros vármegye egyik legrégibb birtokos családja, mely a nevet adott ősi Dukafalva helységnek máig birtokában van. E családnak a III. kötet 414. lapján *kucsini* zemplini ágáról Szirmay után [1]), hibásan jegyeztetett: hogy *kihalt;* valamint a 415. lapon Fényes után hibásan áll neve Dukay-ra ferdítve.

A család már 1408-ban uj adományt nyert Dukafalvára, és nemzékrende a XIV. század élt Duka Fülöptől kezdve (mint a

[1]) Not. C. Zemplin. top. 76. 391.

velem közlött iratok mutatják) Sáros megye előtt 1822-ben törvényesítetett. Ezen Fülöpnek fiai voltak Tamás és Benedek, kik birtokaikból 1470-ben a leány-negyedet fizették ki. Tamásnak fiai voltak István, ki kihalt, és György Sáros megyei alispán és várkapitány 1490-ben. Ennek fiai voltak Ferencz és Simon, ez utóbbi 1503-ban Zalánczi vár kapitánya. Ez ág kihalt.

Fülöp másik fiának Benedeknek fia volt Péter, a ki nővéreivel Ilona, Bora és Zsófiával együtt régi nemességére uj czímeres levelet nyert Rudolf királytól Pozsonyban 1578. april. 12-én kiadva. Benedeknek utóbb még egy János nevü fia is lett, de az kihalt; a család csak Pétertől és ennek nejétől Körtvélyessy Erzsébettől terjedt tovább.

A család czímere — mint itt a metszvény mutatja — vízirányban két felé osztott paizs, az alsó zöld talajon kivont kard hever, fölötte vörös udvarban sisakos fő, mellette jobbról ív, balról nyil látható. A paizs fölötti sisak koronáján vörös mezü kar nyilat tart. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

A családfa következő :

Fülöp

Tamás 1470.

Benedek 1470.

György 1490. alisp. †

István. †

I. Péter 1578. czímert. (Körtvélyessy Erzse)

Ilona 1478.

Bora. 1478.

Zsófia 1478.

János 1499. †

Simon 1503. Szalánczi kapit. †

Ferencz. †

I. György 1599. (Egry Zsuzsa)

II. Péter 1599.

István Zemplinben alisp.? † 1631.

József 1645. (1. Vicz mándy Judit, 2. Kökényesdy Judit)

III. Péter 1645—54.

I. János 1649.

Mária (Ábrahám Ferencz.)

Folytatása a köv. lapon.

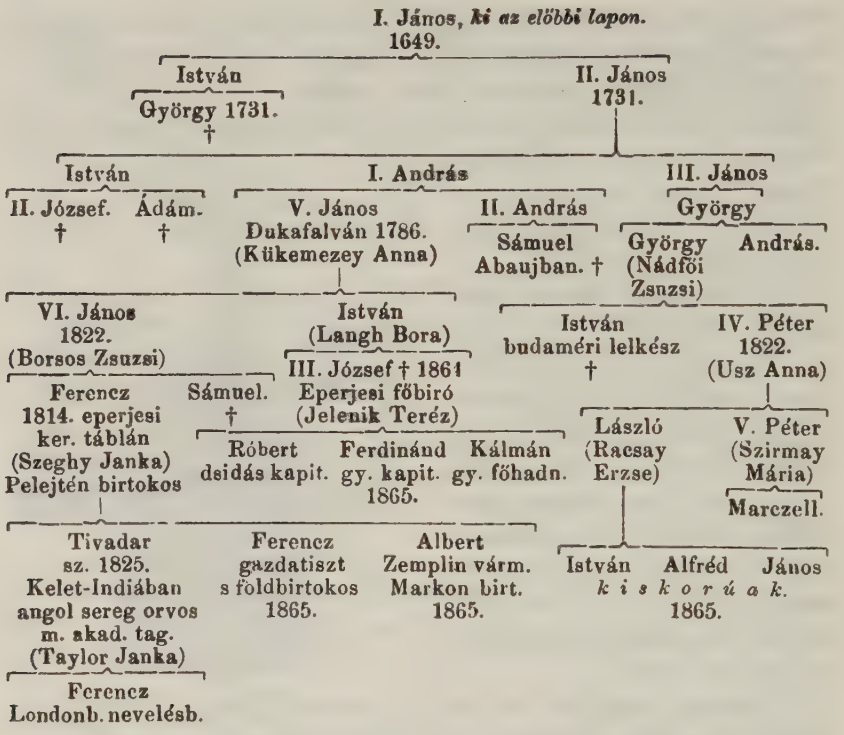

VI. Jánosnak fia Ferencz 1814. óta ügyvéd, jelenleg Pelejtén birtokán lakik. (u. p. Gálszécs). Fiainak egyike a hires Tivadar, ki mint orvos angol szolgálatban Kelet-India lakosa, s mint tudós a magyar akadémiának is tagja.

József 1816-ban lett ügyvéd, mint Eperjes főbírája halt meg 1864-ben. Három fia a cs. k. hadseregben tiszt.

A család Sáros megyében birtokos Dukafalván és Osztropatakán, Zemplinben bírja a kucsíni pusztát és Kígyó és szomszéd helységbeli birtokrészeket.

Dulovits család. Dulovits idősb András 1835. jul. 10-én I. Ferencz király által emeltetett czímeres levélben nemességre [1]).

Dunka család. (Sajói). Marmaros megyei régi magyar nemes család, melyből Dunka Fülöp már 1531-ben Sajó helységben mint birtokos említetik, mint e munka XII. kötetében 244. lapon a Wlád családnál érintve van. A család meg volt említve a III. kötet 418. lapján is. Egyik ágának leszármazása következő:

[1]) Hazai Tudósítások 1835. évi 48. sz.

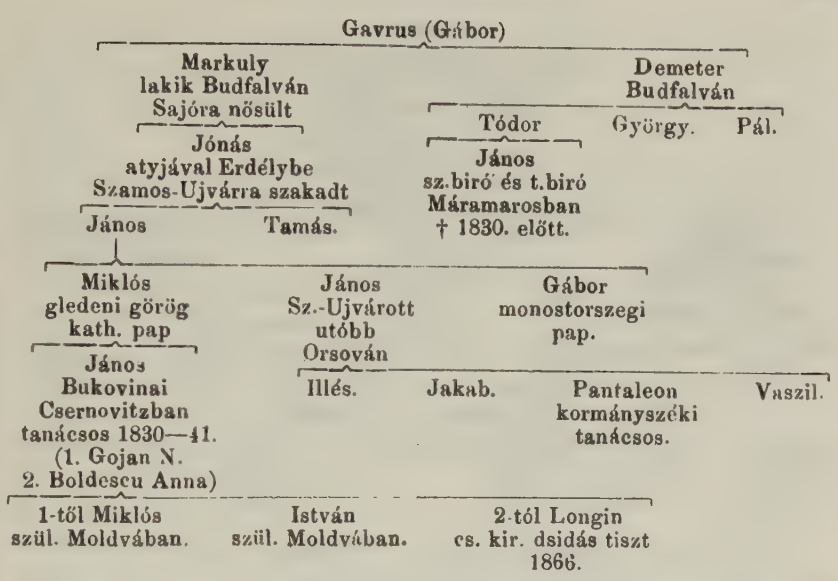

Ez ág Máramaros megyétől 1786-ban 35174. sz. a. kapott nemesi bizonyítványt. Használt czímerök ez: a paizs felső felo függőlegesen két részre oszlik, az 1-ső kék udvarban arany nap, a 2-ik kék udvarban ezüst félhold ragyog, az alsó arany udvarban hármas zöld halmon pánczélinges magyar vitéz áll, jobb kezében kivont kardot, a balban levágott törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronáján tarajos kakas áll, jobbra forditott fejjel, felemelt jobb lába karamai közt hét nyilat tartva. Foszladék jobbról ezüst vörös, balról aranykék.

Duzy család. Szepes megyében birtokos, miután Duzy Anasztáz 1841-ben Laczkova helységbeli részbirtokra V. Ferdinánd királytól adományt nyert.

Dvornikovich család. (Liptó-Téplai). Liptó megyei Liptó-Tepla helységről írja előnevét, melyet Dvornikovich Miklós kanczellariai registrator özvegye 1677-ben fia Dvornikovich János nevére is a véglai Horváth család megszakadtán a m. kir. udvari kamarával kötött egyesség és 16000 frt lefizetése mellett nyert, és 1668-ban erre, úgy a bessenyefalvi, Bennsfalva, Koncsini, uszadai másképi hutai és hosszuréthi kúriára Liptó megyében, úgy papisfalvi kuria és malom, és szenicza-lehotai és breznicskai kúriára Zólyom megyében kir. adományt nyert [1]).

A családfa (a III. köt. 421. lapján állóhoz pótlólag) a következő:

[1]) Liber Regius anni 1668. fol. 401.

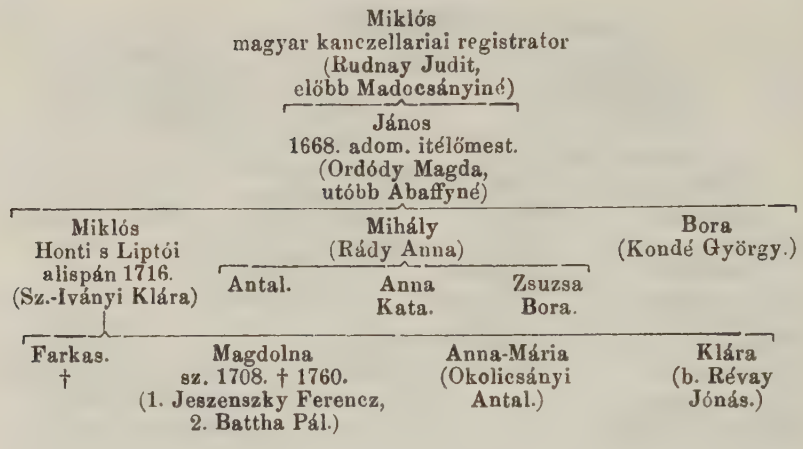

E.

Ebeczky család. (Ináncsi). A IV. kötet 3. és köv. lapjain a kihalt ősi ebeczki Ebeczky családdal összefogva van közölve töredékes története. Onnan látjuk, hogy a most is Hont és Nógrád stb. megyékben élő Ebeczky család, mely Hont megyei Ináncs helységből eredve, onnan vette előnevét is, már 1633-ban György ősében virágzott; azonban teljes családfáját nem ismerve, most is csak Péter nevü ősétől kezdve, ki a XVII. században élt, bővebb nemzékrendét a következő lapon terjeszthetjük elő:

I. Mihály ágán II. Imre m. kir. helytartósági számvevő tanácsos s több megyei táblabiró volt, neje sipeki Balás Apolló, meghalt 1828. dec. 13-án kora 30., házassága 12-ik évében. Fiai közül Emil szintén a helytartóságnál szolgált.

I. László ágán Sámuelnek fia Kálmán meghalt Karácsondon 1865. febr. 9-én; eltemették Tápió-Szelén. Neje előbb halt el.

III. Ferencznek fiául áll József Nógrád megyének volt táblabirája, lakott Marczalban. Gyermekei a táblán láthatók. Egy más genealogián ezen Józsefnek atyjául Istvánt találjuk, és azon István testvéreül van írva Sámuelnek, mely szerint József I. Lászlótól származott volna, mely körülményekre azonban biztos adataink nincsenek.

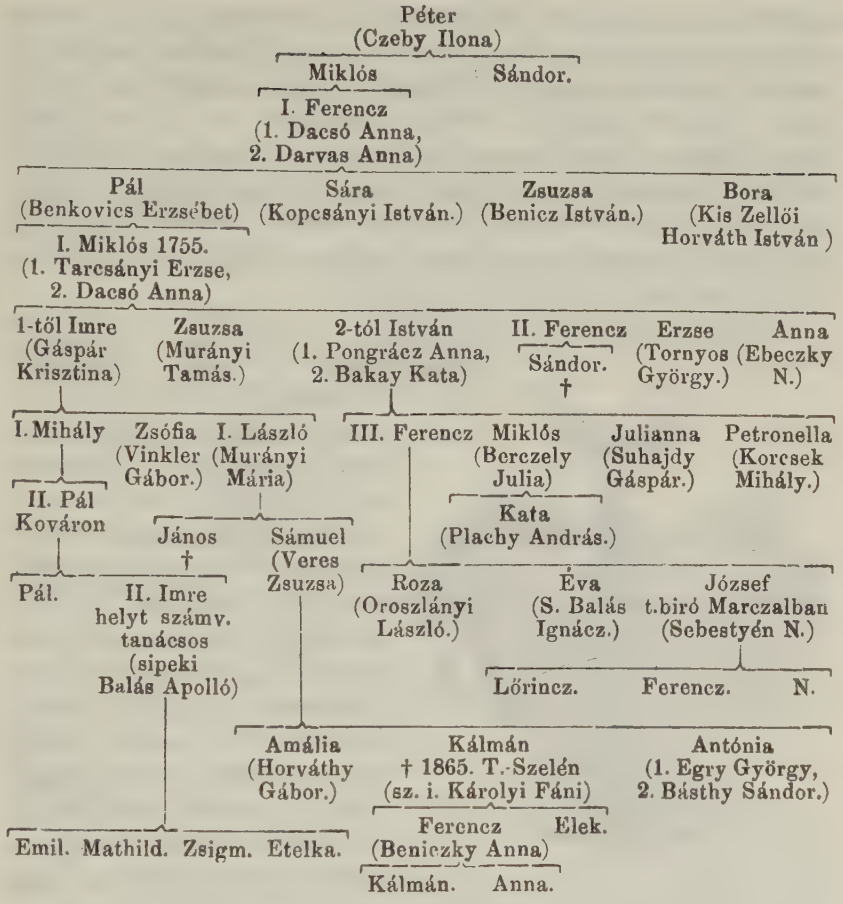

Ebergény család. (Ebergényi és telekesi). Zala vármegye egyik legrégibb adományos birtokú családa, melynek eredete az Árpádkorszak homályába vész el. Ámbár oklevelei nagy részben elvesztek, ősi birtokáról — a családnevet adó — Ebergény pusztáról már a XIV. századból kétségtelen hiteles okmány szól. Ugyanis 1381-ben a Zalavári conventnek Egerszeg és Ebergény közti határjárásról szóló oklevele már a családból Istvánnak fiait Györgyöt, Pétert és Pált Ebergényi békés birtokú nemeseknek jelöli.

Nevezett Györgynek fia Tamás 1415-ben ősi Ebergényi birtoka azon részére, mely Polya néven neveztetett, új királyi adománylevelet nyert [1]). Ugyan ez oklevélben Ebergényi Vincze és kortársa is

[1]) Fejér, Cod. dipl. X. vol. 5. p. 629.

említetik. Tamásnak fia volt Gergely, ennek György, ennek Albert és András. Ezen András ebergényi Thelekessy-nek is neveztetett, és az Ebergényi és Thelekessy kihalt család közt vérségi viszony létezett. 1525-ben debrethei Thelekessy Imre, néhai Thelekessy Mihálynak fia Vas megyei Thelekes helységben bodorhegyi kerületi birtokrészét, mely nevezett atyjáról reá és testvérére Thelekessy János mester veszprémi kanonok részére háromlott, elcserélte eberghéni Thelekessy András fiainak Péternek, a kir. kuria jegyzőjének és Istvánnak a vasvári káptalan előtt.

1550-ben (feria 4. prox. post fest. b. Ladislai Regis) ebergényi Ebergényi Farkas, Ebergényi Istvánnak fia, testvérének Istvánnak nevében is a vasvári káptalan előtt ugyanazon káptalannak egy 1533. (feria 2-da post fest decollat. b. Joannis bapt.) kelt levelét iratá át, mely szerint ebergényi Thelekessy Andrásnak fia Péter egy részről, más részről lengyeli Lengyel Benedek másik Lengyel Benedeknek fia ilyen cserére léptek: hogy ez utóbbi Zala megyei Ebergény faluban Kis-Kéts nevü rétjét ebergényi Thelekessy András fiának Péternek adja, ez' utóbbi viszont ott Ebergényben fekvő Macholya nevü rétjét adja át.

Egy, olvashatlan keletü, de Miksa király korabeli (1576. körüli) okmány I. Ferdinánd király korából e kitételt tartalmazza: „in persona nobilis Joannis filii Petri de Zecheud ex nobili condam Domina Anna filia olim Petri literati de Ebergén filii olim Andreae de eadem Ebergén, alias de Telekes ex nobili olim Domina Dorothea consorte ejusdem Andreae Ebergény alias Thelekessy ect., mely határozottan mutatja, hogy ez időben az Ebergényi név a Thelekessy névvel felváltva használtatott és a két család közt vérség létezett.

Farkasnak fia volt III. Péter, 1555-ben született, mint ott Chombordi Máté itélőmester aetatis revisio-ról szóló 1561-ben kelt

levele mutatja. 1598-ban a gersei Pethőféle javakban részesült. 1603-ban Sopron vármegye követe volt, és egy családi egykorú feljegyzés szerint 1616-ban halt meg, Miklós fia korábban elhalván, utódok nélkül.

III. Istvánnak fia Imre az említett 1561-ik évi korszemle szerint 1553-ban született; és fiának feljegyzése szerint 1615-ben halt meg.

Mint származott le a család, a következő táblázat mutatja:

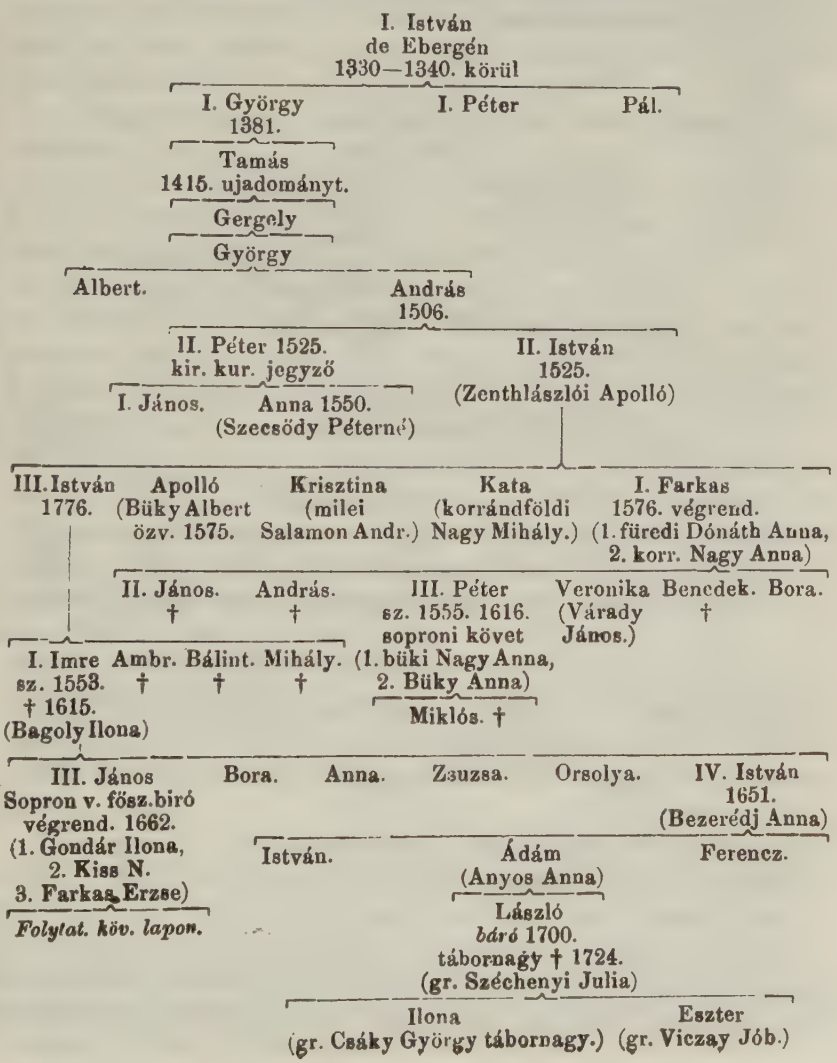

III. János, *ki az előbbi lapon.*
Sopron várm. főszolgabiró, végrend. 1662.
(1. Gondár Ilona,
2. Kiss N.,
3. Farkas Erzse)

1-től Judit (1. Kondray Imre, 2. Hetyey Ferencz, 3. Czompó János)
3-tól Miklós 1662—1691. (Diakovich Kata)
Krisztina (Gyarmathy János.)
Erzsébet.
Mária (Sóos Mihály.)
Pál 1. Szily Kata, 2. Kováchich Éva)

János (Tajnay Zsuzsi)
Klára.
László sz. 1713. † (Bőröndy Julia)
Krisztina (Molnár István.)

József † 1846. (Zambó Teréz)
Károly katona † 1845. Jákon.
Ferencz.
V. István kir. tan. † 1810. (1. Polanyi Judit, 2. Zarka Erzse)

2-től Benedek volt követ † 1855.
Lajos † 1825. (Késmárky Magda)
Győző (Viktor) (1. ob. Blaskovich Julia † 1851. 2. Heller Alfonza)

1-től Leontina (Almássy Gyula.)
Gizella.
István. 1864.
Ágota.
Julianna.

II. Farkas †
Gábor (mankóbükki Horváth Éva)
Marianna (Kenyeres Miklós)
János
Bora (Szilessy Ferencz.)

Bora (Csupor Tamás.)
Julianna.

III. Farkas lov. kapit. †
János (Bertha Teréz.)
Péter. †
Ádám sz. 1741. (Hanzsly Éva)
Mária (Csajtay Ferencz.)
Pál (Péró Erzse)
Judit (Nagy János.)

Anna.
Magda.
Róza.
Teréz.

IV. Farkas (Széll Anna)
István. †
László sz. 1771. (Horváth Magd.)
József.
Pál.
Sándor.
Teréz.
Anna (Döbrössy József.)

Sándor ügyvéd 1864. Sopronyban.
Teréz. †

Anna. †
János. †
Pál. †
Teréz. †

I. Imrének két fia III. János és IV. István által két ágra szakadt a család. Amaz Soprony megye főszolgabirája volt, és 1662-ben tett végrendeletet. Háromrendbeli házasság után az utóbbitól maradt

fia Miklós és Pál, ismét két ág terjesztői. Miklósnak fia László (szül. 1713.) nejétől Böröndy Juliánnától nemzé Józsefet († 1846. kora 82. év.) kinek Zámbó Teréztől fia Károly katona volt, meghalt Jákon 1845-ben, Lászlónak másik fia V. István megyei követ három országgyülésen, kir. biztos Sopron város ügyében s királyi tanácsos volt. Meghalt szécsényi jószágán 1810-ben kora 59. évében. Második nejétől lukafalvi Zarka Erzsétől, fiai Benedek, és Lajos. Amaz két országgyülésen megyei követ és végig az ellenzéki párt tagja, meghalt nőtlenül Szécsényben 1855. kora 67. évében. Másik fia említett Lajos 1825-ben kora 38. évében elhalván, nejétől egy fia maradt Győző (Victor) (lak. Szécsény, Szombathely mellett), kinek gyermekei a táblán láthatók.

Pálnak ágát, melyből Sándor jelenleg Sopronyban ügyvéd, a táblázat mutatja.

IV. Istvánnak ágát fia Ádám terjeszté, ennek fia volt László, kiről mint nevezetes hadi férfiúról (tábornagyról) már a IV. kötet 7. lapján emlékeztünk. A gróf Czobor Ádám ezredében kezdvén hadi pályáját, számos harczban kitünteté magát; már 1700. évi dec. 5-én, mint valóságos ezredes I. Leopold király által bárónságra emeltetett, és azután is folyvást közel ötven évig vitt katonai pályáján hűséggel és vitézséggel szolgált. Érdemeit elésorolja a bárói diploma, melynek kelte után nem csak a Rákóczy forradalomban, hanem utóbb Pétervárad és Belgrád alatt is (mely utóbbi helyen meg is sebesült) dicsőséggel vezényelt. 1704-ben tábornok, 1708-ban altábornagy lett. 1716-ban családi ősi javai iránt, melyek idővel nagy részben idegen kezekre kerültek, ellent mondott, nevezetesen : Alsó- és F.-Ebergény, Sz.-László, Zompács, Karicha, Bollahida, Petri, Kis-Kökényes, Toposháza, Dobron, Pór-Ságod, Kál, Eger és Csáfordra nézve. Végre 1723. oct. 5-én tábornagygyá neveztetett. Bírta a bellatinczi, rárói, iványi, uradalmakat, dasztifalvi, egyházfalvi, csáfordi, dadi, igari, vámi stb. rész és puszta birtokokat, meghalt 1724. jun. 25. kora 64. évében. Nejétől gróf Széchényi Judittól csak két leánya maradván, benne a bárói ág kihalt.

A család ősi nemesi czímere — mint fölebb a metszvény ábrázolja — a paizs kék udvarában zöld téren egy fél oszlop áll, két kigyó által körül övedzve, az oszlopon korona, azon pellikán áll, melynek feje fölött fehér rózsa látható. A paizs fölötti sisakon hadi koszorú, és azon ismét pellikán látható. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. A bárósági czímer, melyet elnyomódott kis pecsét nyomat

után adni nem lehetett — a diploma szerint bővítve következő : négyfelé osztott paizsnak 1. és 4. vörös udvarában kettős farkú koronás oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a ballal levágott török fejet tartva. A 2. és 3-ik kék udvarban az ősi czímer (a kigyókkal övedzett és koronás oszlopon álló pellikán díszlik). Végre a közép paizs ezüst udvarában piros rózsa látható. A paizs fölött két koronás sisak áll, a jobb oldaliból koronás gríf emelkedik föl, első jobb lábával kivont kardot, a ballal levágott török fejet tartva; a baloldali sisak koronájából koronás leopárd nyúlik föl, első lábával fehér vörös zászlót tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A bárói diploma az Ebergényi családból két ezredest és két kanizsai várkapitányt említ, de ezeket a táblán most kijelölni nem tudjuk. Kétségtelenül a családfa minden oldalágaira ki nem terjed. Innen van, hogy azon Ebergényi Sebestyén és Benedeket sem ismerjük családfailag, kik 1593-ban Bakonak és Szőke hegyre adományt nyertek. Ezen Benedeknek nejétől Acsády Ilonától fia volt János, kinek nejei voltak 1. Saaly Zsuzsa, és 2. Nagy Anna. Ezektől gyermekei : Péter, Miklós, János, Ferencz, Kata. — Ezeken kívül egy Ebergényi János itélő mesternek iratik.

Végre a családnak Erdélyben is van egy ága, melyet a közlött családfához kötni nem tudunk, ámbár egy közös törzsnek ivadékai. Ez ágból a XVIII. században négy vagy öt testvér élt. Ezek egyike Offenbányán, a másik Rézbányán Bihar megyébe származott át, mint írják 1724—5. táján a Sofronféle lázadáskor, a másik kettő Verespatakon maradt, ezek egyikéből is csak egy fiú él. A negyedik ág törzse Ebergényi János, ki 1783-ban a Hóra lázadáskor Verespatakról oláh öltözetben menekült a szomszédba; ezen Jánosnak ivadéka következő :

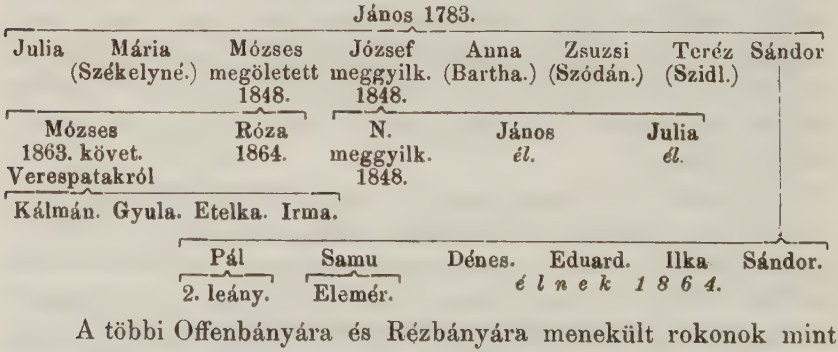

A többi Offenbányára és Rézbányára menekült rokonok mint kincstári hivatalnokok elnémetesedtek. Ezen erdélyi ág ref. vallású,

Eckstein család. Eckstein Ferencz sz. Alsó-Kubinban 1769. mart. 28-án Árva megyében; orvosi pályára lépvén, orvostudor, Árva megyének járásbeli orvosa, majd m. kir. egyetemi sebészeti tanár volt, érdemeiért 1812-ben I. Ferencz királytól czímeres levélben megnemesíttetett, majd utóbb királyi tanácsos és Leopold rend vitéze lett. Meghalt 1833. nov. 7-én kora 65. évében Pesten. Nejétől Wehner Erzsébettől († 1837. dec. 13.) maradtak gyermekei: Rudolf Pest megyének 1845-ben volt főszolgabírája, Anna barkóczi Rosty Albertné és Luiza.

Endrédy család. A IV. kötet lapján a családfa törzsének Jánosnak első neje N. N. helyett Érsek Margit olvasandó, fiának György barsi alispánnak neje Horváth Sára volt.

Eördögh család. (Lászlófalvi). Egy törzsből eredt a Velics családdal, mint a IV. kötet 46. lapján említetett. Czímere — mint itt látható — a paizs kék udvarában sas szárnyból kinyuló pánczélos kar, kivont kardot tartva, fölötte félhold, alatta csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján szintén hasonló szárnyas kar könyököl kivont karddal. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. Azonban a szabolcsi ág czímere nyakán nyillal átlőtt szarvas, mely a közös törzsű Velics családéhoz hasonlít.

Családfája az érdeklett helyen egy pár ízen téves lévén, itt ismételve s bővitve következik:

I. tábla.

Pirk Otmár
1255.

Duch v. Guch.	Gyuge 1274. de villa Pirk		Péter.		Velics *a Velics cs. törzse.*
Sink Comes.	Boda 1326. de Bobovnik	Jakab †	Miklós. †	András. †	

Folytat. a köv. lapon.

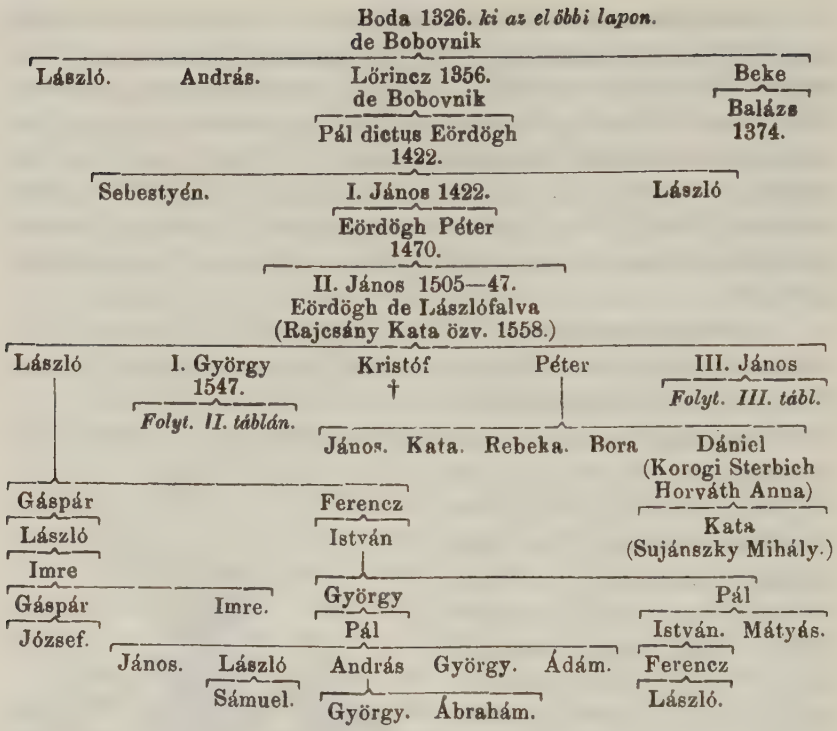
Boda 1326. *ki az előbbi lapon.*
de Bobovnik
László.
András.
Lőrincz 1356.
de Bobovnik
Beke
Balázs
1374.
Pál dictus Eördögh
1422.
Sebestyén.
I. János 1422.
László
Eördögh Péter
1470.
II. János 1505—47.
Eördögh de Lászlófalva
(Rajcsány Kata özv. 1558.)
László
I. György
1547.
Folyt. II. táblán.
Kristóf
†
Péter
III. János
Folyt. III. tábl.
János.
Kata.
Rebeka.
Bora
Dániel
(Korogi Sterbich
Horváth Anna)
Kata
(Sujánszky Mihály.)
Gáspár
László
Imre
Gáspár
József.
Imre.
Ferencz
István
György
Pál
Pál
István.
Mátyás.
Ferencz
László.
János.
László
Sámuel.
András
György.
Ábrahám.
György.
Ádám.

II. tábla.

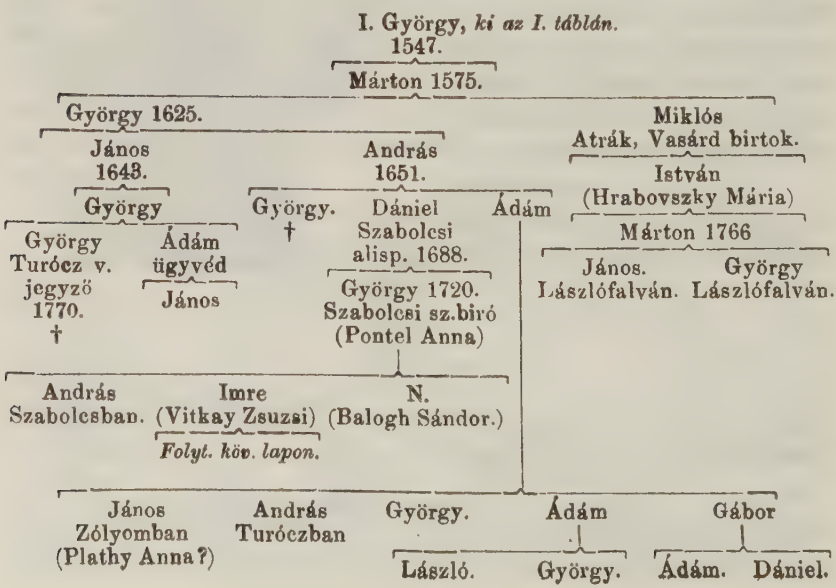
I. György, *ki az I. táblán.*
1547.
Márton 1575.
György 1625.
János
1643.
György
György
Turócz v.
jegyző
1770.
†
Ádám
ügyvéd
János
András
1651.
György.
†
Dániel
Szabolcsi
alisp. 1688.
György 1720.
Szabolcsi sz.biró
(Pontel Anna)
Ádám
Miklós
Atrák, Vasárd birtok.
István
(Hrabovszky Mária)
Márton 1766
János.
Lászlófalván.
György
Lászlófalván.
András
Szabolcsban.
Imre
(Vitkay Zsuzsi)
Folyt. köv. lapon.
N.
(Balogh Sándor.)
János
Zólyomban
(Plathy Anna?)
András
Turóczban
György.
László.
Ádám
György.
Gábor
Ádám.
Dániel.

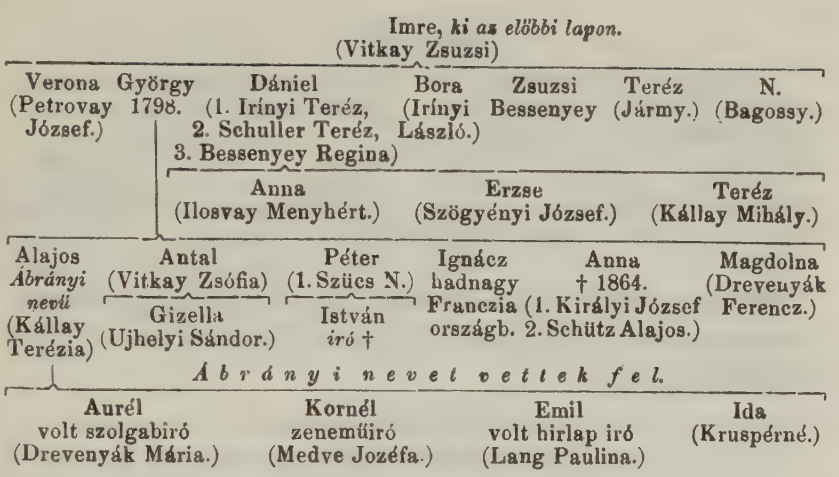

III. tábla.

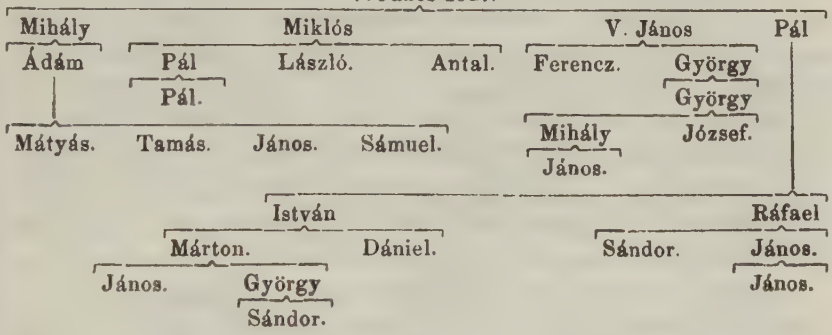

A szabolcsi ágból nem találjuk a családfán Zsigmondot. Kapolcs-apáthi birtokost, kinek csicseri Orosz Máriától leánya Zsuzsanna szül. 1848-ban.

Trencsén megyében szintén ismeretes e család. A nemesi összeirások szerint ott 1768-ban élt József és fiai Gáspár, József, Farkas és Imre; 1803-ban Károly Trencsén megye főügyésze, József és Péter katonák, Imre és Farkas, ki akkor Pesten tanár volt. 1837-ben említett Károly és fiai 1. Lajos Trencsén megyei jegyző, 2. Ágoston előbb kaszai majd kamarai ügyvéd, végre máramarosi cs. kir. törv. széki tanácsos. 3. Károly pénzügyi ügyész. 4. Imre b. Sina uradalmi ügyvédo.

Egy ág Erdélyben is él, ennek ismert nemzékrende Ördög néven a VIII. kötet 317. lapjáról ide véve, így áll:

János † 1833.
Sóbánya-nagy

Károly tórdai sóbánya-nagy (Gyujtó-Róza)	Mihály kincstári tiszt † 1857.	Karolina (Barta Lajos.)	Judit.	Anna.

István (Houchard Karolina)				Károly hajós kapit. (Endrődy Ilka)	Jenő hajós kapit. 1859.
Róbert.	Tihamér.	Izora. †	Ilka. †	Kálmán.	

Eötvös család. (Vásáros-naményi báró). Története és czímere a IV. kötet 50—52. lapján látható. Bővebb, teljesebb nemzékrende a a bárói ágon következő:

I. Miklós 1696.
1710—14. alispán, tart. biztos
(Debreczeny Mária)

József 1738—46. Szatmári alisp. (Szalay Anna)	Miklós 1756. (Zathureczky Zsuzsa.)	Imre kapit.

II. Miklós tábornok (b. Splényi Anna)	József 1770. ker. táb. ülnök.	László kir. tan. 1765—85. sz.biró, alispán (1. b. Toroczkai N. 2. Becsky Klára)

I. Ignácz *báró* 1742. sz. 1763. † 1838. főpohárnok (b. Szepessy Mária)	Gábor cs. kir. kam. s kincstári tan. (Almássy Anna)	1-től Sándor m. bányai törv.sz. ülnök volt alispán 1807.	2-tól László (Kállay Czeczil.) stb.
II. Ignácz báró főtárnok mester (b. Lilien Anna csil. ker. s pal. hölgy)	Alojzia sz. 1791. sept. 25. (gr. Serényi János.)		

József sz. 1813. közoktat. minister (Rosty Ágnes) cs. ker. s p. hölgy		Dienes sz. 1817.	Julia (gr. Vieregg Károly.)
Ilona.	Jolán.	Loránt.	Mária.

Eötvös család. (Sárvári). Dunántúli nemes család. Alapitója valószinüleg azon Eötvös Pál, ki a IV. köt. 55. lapja szerint 1759-ben nyert nemes levelet, melynek kétfelé osztott paizsában a jobb oldali ezüst udvarban egy fejü vörös sas (nem oroszlán) és a baloldali kék udvarban hátulsó lábán ágaskodó oroszlán látható. stb.

A családnak egyik kiváló tagja Pál szül. Kis-Martonban 1758. april. 12-én; már a mult század végén (1784.) állami hivatalba lépvén, hosszú ideig a m. kir. Curia levéltári igazgatója volt, meghalt, mint ilyen 1837. mart. 5-én Pesten kora 77. évében, eltemettetett a belvárosi templomban. Az ismert családfa következő:

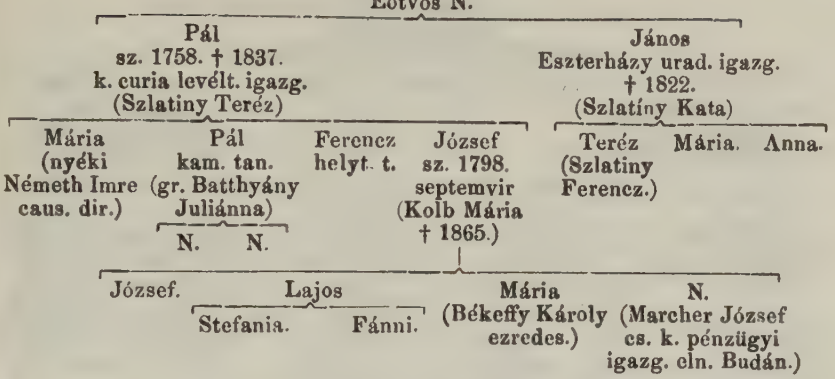

Pálnak, a kir. Curiai levéltár egykori igazgatójának egyik fia Pál aranysarkantyús vitéz, a m. kir. kamaránál volt tanácsos, 1837-ben gróf Batthyány Juliannát vette nőül. Testvére Ferencz e század elején Soprony megye alispánja majd királyi tanácsos volt, utóbb a m. kir. helytartóságnál szolgált; a harmadik testvér József szül. 1798. febr. 22. Pesten, kinek életéből 1856-ig az adatok e munka IV. kötet 54. lapján olvashatók, (hol azonban sajtó hibából Pál van téve József helyett) már 1845-ben causarum directorum volt, utóbb és jelenleg a hétszemélyes tábla bírája, mint a szent István rend lovagja ezen rend szabályai folytán utódaival együtt díj nélkül 1867. mart. 6-án báróságra emeltetett s egyszersmind a „sárvári" előnév viselhetését is megnyerte. Neje Kolb Mária meghalt Pásztoriban 1865. jul. 15-én; eltemettetett Szil-Sárkányban. Gyermekei a táblán láthatók.

Erdődy család. (Monyoró-kereki, gróf). Hézagos lévén a IV. köt. 62—72. lapon közlött családfa, itt egy húzamban teljes nemzékrende a 62. lapon álló I. Kristóftól kezdve ujra közöltetik:

I. tábla.

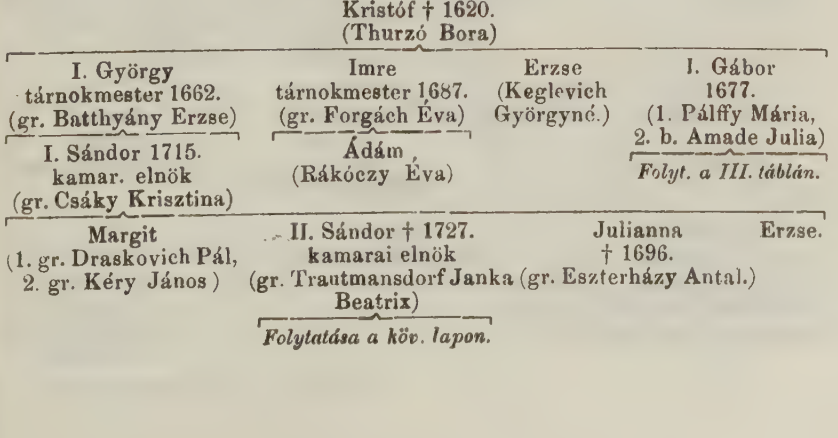

II. Sándor † 1727. *ki az előbbi lapon.*
kamarai elnök
(gr. Trautmansdorf Janka-Beatrix)

I. László titk. tan. † 1571. (gr. Illésházy Anna-Mária)

Ádám. †

István.

Erzse.

I. Lajos † 1766 cs. k. kam. (Stubenberg M. Reg.)

Folytat. a II. táblán.

Erzse sz. 1718. † 1761. (gr. Eszterházy Dániel.)

Miklós sz. 1719. † 1757. titk. tan. (gr. Batthyány M. Antónia)

Sándor sz. 1726. † 93. (b. Schilson Ilona)

János sz. 1733 † 1806. horv. bán (1. gr. Széchenyi Mária, 2. gr. Pálffy Teréz)

Károly sz. 1737. † 1772. (gróf Koháry Polixen.)

II. Lajos sz. 1747. † 77. alkancz. (gr. Nádasdy Bora)

Teréz sz. 1745. (h. Esztergházy Pál.)

Józéfa sz. 1750. (gr. Windischgrätz József.)

M. Anna sz. 1774. (gr. Szirmay Antal.)

Antónia (gr. Sermage Ferencz.)

Sándor sz. 1766. (gr. Pálffy Amália)

Péter sz 1771. táborn. (gr. Niczky Anna)

Tamás sz. 1773. † 1804. (gr. Keglevich Julianna)

Miklós. †

Zsigmond sz. 1775. † 1815. (Festetich Mária)

Zsuzsa sz. 1782.

Ágost.

Mária sz. 1804. (b. Badenfeld Károly.)

Friderika.

Sándor-Lajos sz. 1804. cs. k. kamarás (gr. Batthyány Leopoldina.)

Kamilla sz. 1811. (gr. Hoyos Antal.)

Emma-Malvin sz. 1813. Brünnben.

Károly sz. 1793. † 1837. (gr. Harbuval Henrika)

János sz. 1794. báni ülnök (gr. Raczinszka Teréz.)

Antal sz. 1794. cs. k. kam. (b. Lopresti Luiza)

Amália sz. 1800. cs. k. hölgy (gr. Pálffy János.)

Kata.

Laura sz. 1840.

Julia sz. 1845.

János sz. 1847.

Sidónia sz. 1819. (Rubido Antal.)

György sz. 1823. †

Alexandra sz. 1829. cs. ker. h. (b. Kulmer Fridrik.)

Gizella sz. 1835. (gr. Pálffy Geiza.)

Károly-Miklós sz. 1770. † 1833. cs. k. kam. (gr. Lichtenberg Fáni)

Ferencz sz. 1772. † 1815.

Folytatása a köv. lapon.

Károly-Miklós, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1770. † 1833.
cs. kir. kam.
(gr. Lichtenberg Fánni)

József	Bora	Kajetán
sz. 1792. † 1797.	sz. 1793. cs. ker. p. h. (gr. Wrbna Jenő.)	sz. 1795. † 1856. cs. k. kam. (b. Lerchenfeld Ernestina)

Mária sz. 1819.

Fáni	Karolina	Eugenia	Ferencz	Zsófia	Ernesztina
sz. 1821. cs. k. p. h. (b. Leuchprechting Károly.)	sz. 1823. cs. k. p. h. (m. Pallavicini Ipoly.)	sz. 1826. cs. k. p. h. (gr. Festetich György.)	sz. 1830. cs. k. h. (gr. Oberndorff Ilona)	sz. 1835. (gr. Seinsheim Károly.)	sz. 1837. (gr. Waldendorff Vilderich.)

Imre	Tamás	Károly	Klotild	Melania
sz. 1854.	sz. 1855.	sz. 1857.	sz. 1859.	sz. 1861.

II. tábla.

I. Lajos, *ki az I. táblán.*
†. 1766.
cs. kir. kamarás
(Stubenberg M. Regina)

M. Anna	Leopold	László	III. Lajos
sz. 1737. † 1795. ors. apácza.	sz. 1740. † 1771. (gr. Draskovich Julianna.)	sz. 1746. † 1786. Kőrösi főispán (1. gr. Draskovich Julianna, 2. b. Stillfried Ágota)	sz. 1749. † 1794. cs. kir. kam. (gr. Aichpichl Eleonora)

Eleonóra) sz. 1769. (gr. Pejachevich Ferencz.)

György sz. 1784. † 1859. cs. k. kam. v. b. tan. (gr. Aspremont Ott-Gob.)

Agata	Franczka	István	Mária	Lajos	Károly
sz. 1808. cs. k. és p. h. (gr. Széchenyi János.)	sz. 1812. cs. k. p. h. (báró Skrebenszky Fülöp.)	sz. 1813. cs. k. k. (b. Müller Hörnstein Justina) † 1845.	sz. 1817. (gr. Wolkenstein Trostburg.)	sz. 1814. (Reimann Janka)	sz. 1816. † 1864. (gr. Kolowrat Julianna) cs. k. h.

Franczka	György	Janka
sz. 1842.	sz. 1843.	sz. 1846.

Rudolf	Julia	István	Valeria	Ferencz.
sz. 1846.	sz. 1847.	sz. 1848.	sz. 1850.	sz. 1853.

Janka	László	Henrika	Ágata	Franczka	Ferencz	Gyula
sz. 1835. cs. k. h. (gr. Batthyány Zsigmond.)	sz. 1837.	sz. 1838.	sz. 1839.	sz. 1841. (gr. Széchenyi Ferencz.)	sz. 1842. †	sz. 1845.

III. tábla.

I. Gábor, *ki az I. táblán.*
1647.
(1. gr. Pálffy Mária,
2. b. Amade Julia)

Mária (Lippay János.) | Bora (Czobor Ádám.) | Sándor | III. Kristóf sz. 1651. † 1704. koronaőr kincstárnok (gr. Pálffy Zsuzsa) | György sz. 1647. † 1714. országbiró (1. Rákóczy Erzse, 2. Jakusith Teréz.)

Kata cs. k. hölgy (1. gr. Draskovich Péter, 2. gr. Morzin Venczel.) | László-Ád. 1707.—20. nyitrai püspök, kanczellár. | Teréz (gr. Zichy Imre.) | György sz. 1674. † 1759. országbiró barsi főisp. (h. Eszterházy Terézia) | Gábor sz. 1684. † 1744. egri püspök. | Imre tábornok kosztaniczai parancsnok. | József cs. k. kam. † 1733. (gr. Berényi Teréz)

Jozéfa sz. 1723. † 1759. cs. ker. hölgy (gr. Erdődy Antal.) | Imre. †

Antal sz. 1720. † 1769. Árvai főispán (gr. Erdődy Jozéfa.) | Kata csil. ker. hölgy sz. 1722. † 1759. (gr. Csáky Antal.) | János nep. sz. 1723. † 1789. kam. elnök v. b. titk. tan. (gr. Pálffy Teréz) | Kristóf sz. 1726. † 1777. cs. k. v. b. t. t. (gr. Kinsky Antónia.) †

Julianna sz. 1747. (gr. Csáky István.) | Teréz sz. 1748. csil. k. hölgy (gr. Eszterházy Nepom.) | József sz. 1754. † kanczellár (1. h. Batthyány M. Antonia, 2. Mayer Erzse. †) | Antal sz. 1762. † 1803. (gr. Herberstein M. Kajetana)

János sz. 1786. | Teréz sz. 1789. (gr. Pálffy Ferencz.)

Eszterházy család-hoz a IV. kötet 82. lapon a táblázaton I. Miklós nádor nővéreül teendő : Magdolna Kubínyi Lászlóné, kinél nevezett Miklós gyermekkorában neveltetett.

F.

Fábián család. (F.-Eőri). Egyike azoknak, kik 1582-ben Vas megyei F.-Őr helységre kir. adományt kaptak.

Fabiankovich család. Fabiankovich Ferencz 1689. nov. 16-án Kalóz, Kaldó és Gyúrón nádori adományban birtokrészeket

kapott. 1700-ban bárónak czímeztetik. Első nejétől Maursich Juliannától gyermekei, László, Imre, Orsolya Dezbothné, második nejétől Szelessy Juliannától gyermekei György, Regina és Krisztina, ezen nevezett György 1730-ban a nm. m. kir. Helytartótanácsnál titkár volt. Czímere a paizs kék udvarában kardos oroszlán, a paizs fölött szintén ugyanaz.

Fabricius család. (Lipcsei). Közülök Endre szül. Sopronban 1770. jul. 18-án ott városbiró és követ volt. Károly szül. Sopronban 1813. febr. 28-án, hites ügyvéd, szintén országgyülési követ volt.

Fáncsy család. (Dennai és Gordovai). A IV. köt. 113—114. lapjain némileg hibás lévén a családfa, Rajcsányi Ádám gyüjteménye szerint a nemzékrend ez :

Urbán
1511—18.
(1. csábrági Horváth Kata,
2. Baári Ilona Zalából)

I. Gáspár 1535.

I. György 1548—96. (1. Forgách Erzse, 2. Révay Zsófia)	Bora (Balassa Zsigmond.)	Kata (1. Viszocsányi János, 2. Ottlik György.)	János 1558.

1-től Ferencz 1615—34. (Bosnyák Magda.)	2-tól II. György 1635. bozóki és korponai kapit. (Dóczy M. Fruzsina)		II. Gáspár 1620—40. (Bossányi Judit)	
	Pál.	Erzse (Beniczky Sándor.)	Pál 1661. (Balassa Szidónia.)	János 1657. (Perényi Zsófia)
				Gáspár esztergomi kanonok 1698. †
				Szidónia (Ghyczy Pálné.)

Orbán bírta Dennát, Láadot, és Fáncsot Somogyban, fia I. Gáspár Dennán kivül minden javait Somogy megyében mostoha anyjának Baári Ilonának adta át.

A régiebb időből még következő nemzékrendi adatokat jegyzett föl Rajcsányi : Fáncsy Miklósnak 1450-ben fia volt István.

Gordovai (Verőcze mellett van) Fáncsy László bánnak fiai 1439-ben Bertalan és László.

Ugyan ekkor élt János, Keszthelynek ura.

Gordovai Fáncsy Franknak fia volt Imre, ezé : Péter és Ferencz 1504-ben.

Egy másik gordovai Fáncsy Péter Batthyány Margitot, utóbb Alapi Andrásnét bírta nőül, kitől fia Gáspár 1482—96-ban élt, en-

nek leányai: Margit Buthkai Péterné, és Erzse Csaholyi Ferenczné voltak. — 1505-ben élt gordovai Fáncsy János

Zsigmond királynak 1435-ik évi adománya szerint (*Fejér Cod.* dipl. X. 7. p. 634. és X. 4. p. 446.) a következő régibb nemzékrend is áll:

László
bán

Imre — Bertalan — László — János

Franco 1435.

Faschó család. A nemességet János nyerte III. Ferdinándtól, és családja Zólyom megyei Breznó-Bányán honolt. Jánosnak László fia cs. kir. postamester és utánna testvére István 1746. sept. 22-én Szepes megyétől nyertek nemesi bizonyítványt, mely Békes megyében 1752. jul. 13-án hirdettetett ki. Nevezett István 1736—39-ig Szarvason jegyző, majd urodalmi ispán volt haláláig 1752. oct. 1-ig, midőn kora 80. évében meghalt. Neje Gyöngyösről származott Forray Anna volt, kitől gyermekei: István 1748-ban, Mihály 1750-ben születtek Szarvason.

Az Arad megyei Faschó család, melyből József volt követ és administrator Ó-Aradon szül. 1795. mart. 11-én, „*lucsivnai*“ előnévvel él.

Fáy család. (Fái). Mint (IV. kötet 125. l.) említők Rugachtól származik, kinek fiai atyjoknak a sajói ütközet alkalmával tanúsitott érdemeiért Abauj megyében nyerték Fáj földét. A 127. lapon álló Lőrincznek fia Sebestyén, másutt (Rajcsányinál) Istvánnak iratik, ennek fia IV. Benedek 1504-ben, kinek Kinisy Judittól fia III. István 1584-ben Abauji alispán, nejétől Hubay Katától nemzé IV. Istvánt, kitől egy bővebb és teljesebb leszármazási kimutatás következő:

I. tábla.

IV. István
1654. abauji alispán
(ecsedi Röthy Kata)

V. István
1. Garay Anna,
2. Szinyey Bora,
3. Soldos Zsuzsa)

IV. László
† 1690.
(Monoky Kata)

Folyt. IV. táblán.

1-től György elesett (Szepessy Judit) — András (Putnoki Klára) — 2-tól VI. István (1. Dessewffy Kata, 2. Giczey Bora) — Bora (Kajaly Pálné.) — Ilona (Tornallyay Fer.) — 3-tól Gábor 1680. † 1729. abauji alisp. (Diószeghy Zsuzsi) — Klára (Bárczayné.)

ivadéka IV. köt. 129. lapj.

Folyt. II. tábl.

Folyt. III. tábl.

Folytat. a köv. lapon.

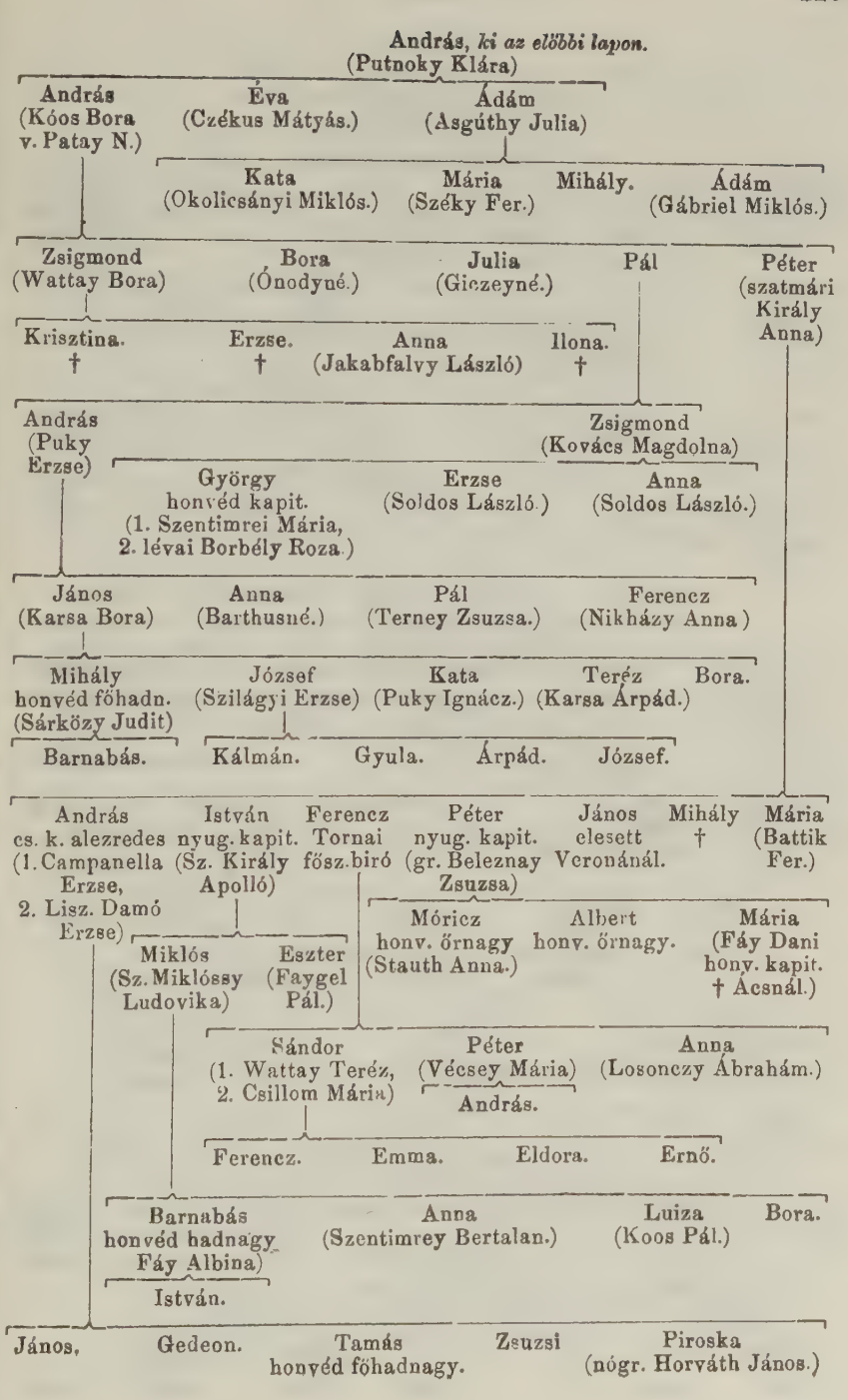
András, ki az előbbi lapon.
(Putnoky Klára)
András (Kóos Bora v. Patay N.)
Éva (Czékus Mátyás.)
Ádám (Asgúthy Julia)
Kata (Okolicsányi Miklós.)
Mária (Széky Fer.)
Mihály.
Ádám (Gábriel Miklós.)
Zsigmond (Wattay Bora)
Bora (Ónodyné.)
Julia (Giczeyné.)
Pál
Péter (szatmári Király Anna)
Krisztina. †
Erzse. †
Anna (Jakabfalvy László)
Ilona. †
András (Puky Erzse)
Zsigmond (Kovács Magdolna)
György honvéd kapit. (1. Szentimrei Mária, 2. lévai Borbély Roza.)
Erzse (Soldos László.)
Anna (Soldos László.)
János (Karsa Bora)
Anna (Barthusné.)
Pál (Terney Zsuzsa.)
Ferencz (Nikházy Anna)
Mihály honvéd főhadn. (Sárközy Judit)
József (Szilágyi Erzse)
Kata (Puky Ignácz.)
Teréz (Karsa Árpád.)
Bora.
Barnabás.
Kálmán.
Gyula.
Árpád.
József.
András cs. k. alezredes (1. Campanella Erzse, 2. Lisz. Damó Erzse)
István nyug. kapit. (Sz. Király Apolló)
Ferencz Tornai főszb.biró
Péter nyug. kapit. (gr. Beleznay Zsuzsa)
János elesett Veronánál.
Mihály †
Mária (Battik Fer.)
Miklós (Sz. Miklóssy Ludovika)
Eszter (Faygel Pál.)
Móricz honv. őrnagy (Stauth Anna.)
Albert honv. őrnagy.
Mária (Fáy Dani honv. kapit. † Ácsnál.)
Sándor (1. Wattay Teréz, 2. Csillom Mária)
Péter (Vécsey Mária)
Anna (Losonczy Ábrahám.)
András.
Ferencz.
Emma.
Eldora.
Ernő.
Barnabás honvéd hadnagy (Fáy Albina)
Anna (Szentimrey Bertalan.)
Luiza (Koos Pál.)
Bora.
István.
János.
Gedeon.
Tamás honvéd főhadnagy.
Zsuzsi
Piroska (nógr. Horváth János.)

II. tábla.

VI. István, *ki az I. táblán.*
(1. Dessewffy Kata, — 2. Giczey Bora)

VII. István
(Szentpétery Mária)

1-től József † a kurucz világban.

VIII. István 1730. Rédén (Tussay Anna)

Bora (1. Roth Antal, 2. Nebesz György, 3. Ragály László.)

Samu.

2-tól József (Ragály Zsuzsa)

Zsigmond Losonczon (Szilassy Mária)

Benedek (Draskóczy Klára)

Antal nyug. őrnagy

Zsuzsa (Kolosy Pál.)

István Kubínyi Teréz)

Gizella.

Albina (Fáy Barnabás.)

Pál (Prónay Bora)

Gusztáv gömöri alispán.

Kálmán (Sz. Miklósy Clement.

Mária.

Victor.

Albert gömöri sz.biró (Szilvay Hermina)

László.

Béla.

Gyula.

Róza.

Árpád.

Sándor.

Hermina.

Eleonora.

Sámuel (Jaán Klára)

Klára (Kántor Fer.)

Erzse.

Kata.

Judit (Isaak László.)

József nógrádi fősz.biró.

Mária (Dapsyné.)

Sámuel (Papszász N.)

Menyhért † Tenken (Darvas Judit † 1862.)

Lajos †

Dániel Sz. Kovácsiban † 1822. jan. 21. (Rédey Krisztina)

István.

Sámuel granát. kapit. † 1813. előtt lak. Rédén (Tussay Ilona)

Kata.

Anna (minaji Bornemisza Sándor.)

Ilona (Bay Ferencz septemv.)

Eszter sz. 1768. † 1813. (1. Máriássy József. 2. Máriássy Márk.)

Róza. †

Zsuzsa. †

Rudolf (Wattay Krisztina)

Mózses (Darvas Erzse)

György Péczelen

Ida (Fáy Béla.)

Károly (Darvas Zsuzsa)

Amália.

Krisztina.

Dániel † 1849. Szönyudl.

Mária.

Károly † 1856. Sz. Kovacsiban (Losonczy Luiza.)

Luiza (Fáy József.)

József Ecséden (Darvas Janka)

Krisztina.

Franczka.

Ignácz (1. Kenessey Fáni, 2. Konkoly T. Apolló)

Béla.

Jolán.

Mari.

Irén.

Géza. †

Julia.

III. tábla.

Gábor 1680—1729. *ki az I. táblán.*
abauji alispán
(Diószeghy Zsuzsánna)

László (Borsy Kata) — Dávid jesuita — Gábor. — Kristóf. — Erzse (Foglár Imre.) — János — Antal — Mária (Norbertné.)

László: Bertalan tornai főispán 1787.

Dávid: Ágoston ugocsai főispán gróf lett 1809.

Ágoston: János (gr. Schmidegg Mária)

János: István, gróf híres zenész, máltai vitéz. — Mária.

János: János. — Ferencz.

Antal: Barnabás ungi főispán † 1829. — Ignácz.

Bertalan: Antal tartom. biztos.

László: Ignácz (Constanczia (Gombos György.) — Gyula. — Kálmán.)

Gábor. — József. — Alajos ker. táb. ülnök † 1811. (b. Splényi Sarolta — Karolina. — Adrienne.)

IV. tábla.

IV. László † 1690. *ki az I. táblán.*
(Menoky Kata)

Ferencz † 1722. (Dely Sára) — László. — Anna (Matolcsy György.) — Kata (Girincsy Ferencz.) — Zsófia (1. Gönczy András 2. nm. Pongrácz Mihály, 3. Szirmay Péter.) — Mihály (Ilosvay Mária) — István (Dőry Kata)

Mihály: *Folytatása köv. lapon.*

István: László. — Erzse (Katona László.)

László (Szentpétery Krisztina) — Kata (Puky András.) — Julia (Szunyogh Ferencz) — György (Bárczay Erzse) — Gábor (Szunyogh Éva)

László: Krisztina (Darvas Jób.) — Ferencz sz. 1735. † — Kata (1. Máriássy István, 2. Patay Ferencz.) — András sz. 1737. Losonczon (Gyürky Erzse) — Bora. — Judit (Komáromy György.)

Ferencz: Ábrahám sz. 1740. kir. tanácsos (Szemere Erzse) — Erzse (1. Szabó János, 2. Darvas Ferencz.) — Anna (Kandó Gábor.) — Zsuzsa (Ráday Gedeon.)

Ábrahám: Lajos. — Ferencz. — Zsuzsi. — Erzse. — Róza.

Gábor: Klára (Markus N.) — Julia (Sisáry Andr.) — Kata (Nagy Samu.) — Sára (Szemere Fer.) — Károly 1819. (Kornis Teréz.)

Kata: Kata. — Judit. — Klára.

Ferencz: István sz. 1781. aug. 10. Péczelen (Csoma Bora) — Ferencz — Pál.

Ferencz: Ferencz Péczelen.

István: Béla sz. 1817. (Halász Ida Péczelen)

Béla: Béla. — Gedeon.

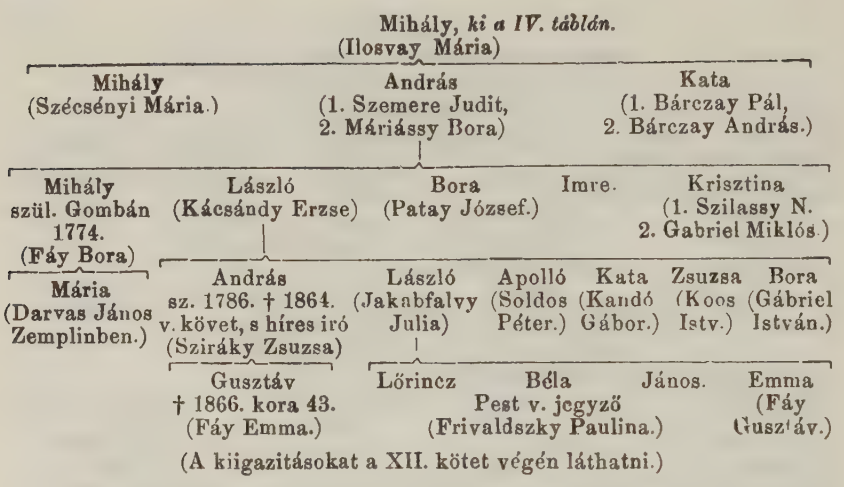

(A kiigazitásokat a XII. kötet végén láthatni.)

Fechtig család. Kimaradt a sorból. Báró Fechtig Ferdinand az 1627. évi országgyülésen a 41. törv. czikben honfiusítatott.

Fejérváry család. (Komlós-keresztesi). A IV. köt. 139. lapján álló József cs. k. tábornoknak fia Győző (Géza) cs. kir. kamarás és százados mint a M. Terézia rend kis keresztes vitéze 1862-ben bárságra emeltetett.

Fejérváry család. Hajdu-Dorogon birtokos. Őse István Zsigmondnak fia 1643. mart. 2-án Rákóczy György erdélyi fejedelemtől czímeres nemes levelet nyert hadi érdemeiért. A család egyik ága Csanád és Csongrád megyékbe szakadt.

Az egyik ág nemzékrende ez :

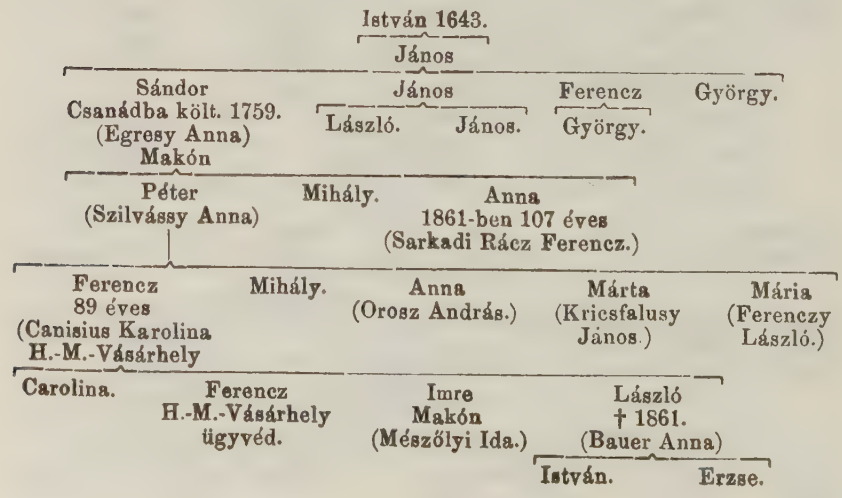

A család czímere a paizs kék udvarában vörös nadrágos, zöld zubonyos, prémkalpagos magyar vitez, jobb kezében kivont kardot, a balban csákányt tartva. A paizs fölött koronás sisak áll; foszladék mindkét oldalról aranyvörös.

Fekete család. (Galanthai). A galanthai Fekete család (melyről IV. köt. 143. lapján van említés téve) a galanthai Bessenyei család után, nevezetesen Fekete Mártonnak neje Bessenyei Potentiával kötött házassága által jutott a Pozsony megyei galanthai birtokba, az 1510. évi osztály szerint. Már 1590. nov. 21-én Rudolf királytól az Eszterházy családdal együtt a galanthai és gányi birtokra adományt kapott. Ujra 1609. dec. 22-én az Eszterházy, Fekete, Balogh, Nagy nevü családok mint a Bessenyei család leányági utódai Galantha, Gány, Kossúth, és Zilas helységekre uj adományt nyertek. Jelenleg a Fekete család fő birtoka Kossuthon van, de birtokos Galantán, Hegyen és Vízkelethen is.

A grófi kihalt ágnak nemzedéke ez:

György
sz. 1711. mart. 13. † 1788.
volt országbiró, 1760. gróf
(özvegye Jozéfa † 1837. kora 94.

János tábornok
cs. kir. kamarás stb.
† 1803. jul. 21.
(gr. Eszterházy Mária)

Ferencz
sz. 1767. nov. 7. † 1835.

György lett gróffá, ő szerzé a kovács-házi, szent-annai és fóti uradalmakat. Unokájában Ferenczben ága 1835. kora 64. évében kihalt.

Egy más ág, mely napjainkban osztrák báró lett, következőleg ismeretes:

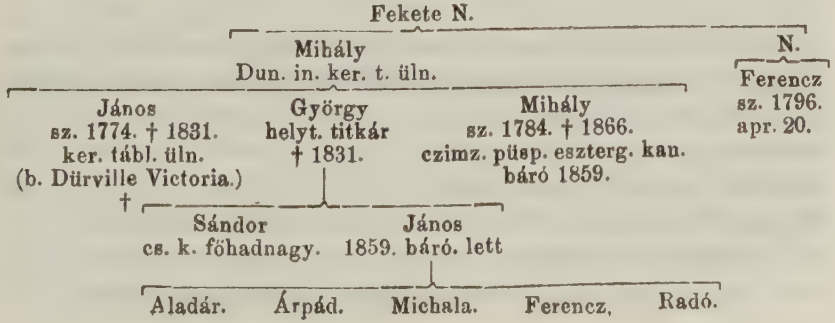

Az 1859-ben nyert bárói czímer háromfelé osztott paizs, az 1-sö kék udvarban hátulsó lábain ágaskodó, kettős farkú, első lábaival kardot tartó oroszlán, a 2-ik vörös udvarban három ezüst folyam látható, a paizs alsó felében vörös udvarban hármas zöld halom fölött három csillag ragyog. A paizs fölött a bárói koronán három koronás sisak áll, a középsőből a paizsbelihez hasonló oroszlán emelkedik ki, a jobb oldaliból vörös sasszárny és azon három ezüst folyam, a baloldaliból szintén vörös sasszárny és azon három arany csillag látható. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranyvörös, középről aranykék.

Fekete család. Czímeres levelét F. Tamás nejével Puskás Margittal II. Ferdinand királytól kapta 1631. junius 24-én, fiai Gergely, Tamás és Ádám neveikre is. A leszármazás Fekete Józsefnek Békes megyében Gyulán kezeinél lévő okiratok alapján következő :

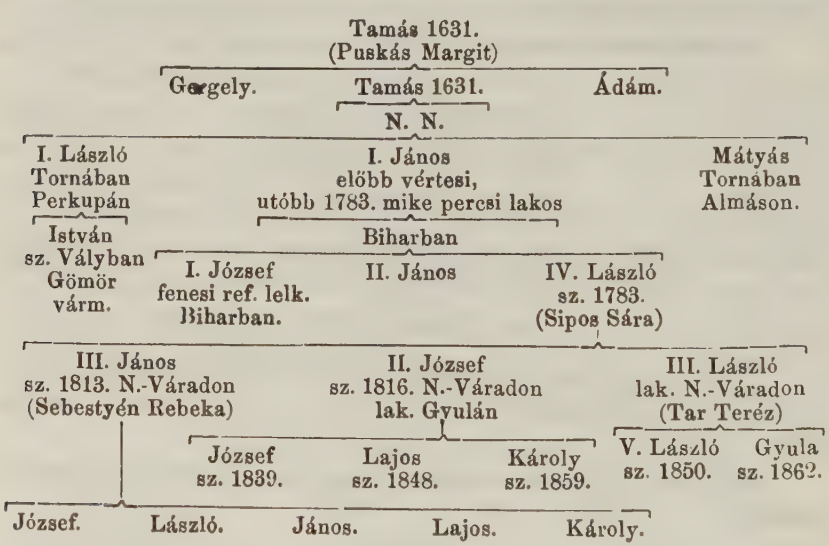

A családból I. László és testvérei 1726. junius 8-án Pozsony megye előtt igazolták nemességöket, és e bizonyság Torna megyében 1783. jun. 16-án hirleltetett. II. László 1790. dec. 13-án Biharban publicáltatta nemességét, ennek fiai ismét ott 1840. dec. 14-én publicáltattak, és ennek folytán közülök II. József 1845. dec. 16-án Békes megyében iratott a 2659. sz. alatt a nemesek lajstromába.

Feledy család-nál (IV. köt. 149. lapon) Benedeknek fia volt János, ennek Leustá k 1453-ban hiteles okirat szerint.

Fényes család. (Csokaji). Bihar vármegye nemes családa, mely Szatmár megyéből származott át. Czímeres levelét a XVII. században nyerte, azonban róla tüzetesebb adataim elveszvén, csak két ágra szakítva terjeszthetem elé, mint következik :

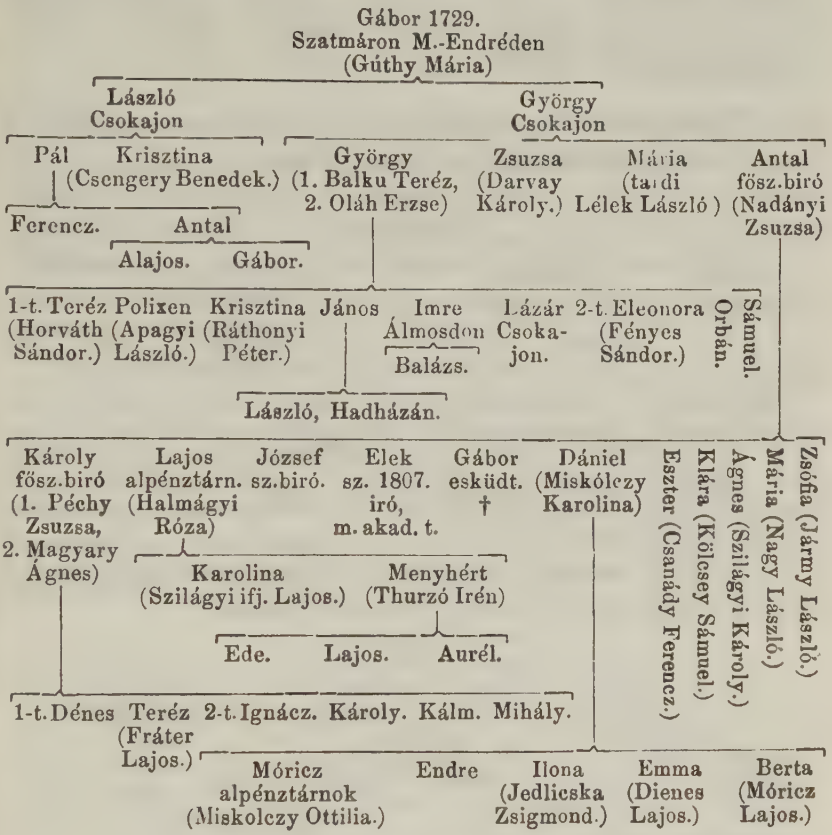

A másik ág Fényes Istvántól, ki Nagy-Kőrösön lakott, származott, Szatmár megyétől nyert nemesi bizonyítványát Pest megyében hirdetteté. Fia és unokája I. József Debreczenben lakott. Nevezett I. Istvánnak Vladár Erzsébettől fia volt II. István ki Debreczenben Hadas Juliannától nemzé Jánost, ki Sopronban halt meg, és I. Józsefet, ki Debreczenben lakott, (született 1783—1853). Ez nőül vévén Darvay Victoriát, Szatmár megye előtt igazolta nemességét; gyermekeit és utódait a következő táblázat mutatja:

I. József
sz. 1783. † 1853.
(Darvay Victoria)

József 1861. kir. tan. ker. tábl. ülnök (Draveczky Amália)	Karolina (telegdi Miskolczy Károly.)	Sándor (Fényes Eleonóra)	István (Apagyi Karolina)
			Géza. Ilona.
László Bihari aljegyző 1861. (Jankovich Berta)	Miklós esküdt.	Sándor. Márton. Bálint.	

Ferdényi család, melyről a IV. 153. említés van, kihalt Antal 1832. évi alispán utódaiban. Ezen ág így áll:

Ferencz
(Piacsek Bora)

József Bihari főpénztárnok	Antal alispán 1832. (Baranyi Jozéfa)	Jozéfa.	Anna (Tokody Jozsef.)	Franciska.
	Antonia. †	Éva. †	Krisztina (Lakatos János.)	
Victoria (Mátrai József.)	N. (Bagossy Józsefné.)	Nina (Petrák Jánosné N.-Váradon.)	Fáni	stb.

A birtok egyik része Petrák János kezén, a másik része Antal özvegye kezén van.

Ferenczy család. (Cseleji). Úgy látszik, a IV. kötet 156. lapján álló második Antaltól eredt a következő ivadék:

N.

Antal † 1862. Szabolcsban Kárászon	Imre sz. 1806. egri kanon. 1856-től.	N. (Csernátoni.)
Gyula Kárászon.	Ida (Szögyényi Emil.) Emil.	Stefania (Vidovics Antal.) Anna. Mária. Béla.

Ferenczy család. (Madéfalvi). Erdélyben él. József Erdély ország főorvosa és kormányszéki tanácsos. Nejétől Szabadszállásy Ágnestól (meghalt 1858. kora 72.) következő gyermekei maradtak: 1. Ferencz cs. kir. tanácsos, neje Grundel Francziska. 2. Mária Hodor Károlyné, 3. László, neje Keczeli Mária. 4. Ágnes Bartha Gyuláné. Unokái József és Lajos.

Ferich család. Ferich Tádé Horváthország számvevője 1834-ben hudebiteki előnévvel kapott magyar nemességét.

Fiáth család. A IV. köt. 171. lapon álló Ferencz (szül. 1784. oct. 6.) cs. k. kamarás és báró ivadéka teljesebben így áll:

Ferencz, 1858. báró
(b. Luzénszky Fáni)

János sz. 1812. (Sárközy Amália)	Alojzia sz. 1814. (b. Baillon őrnagy.)	Ferencz sz. 1815. cs. k. kam. (Kapy Ágnes)	Lajos sz. 1817. cs. k. kam. őrnagy.	Erzse sz. 1821. (Bárczay özvegye.)	Mária sz. 1823. (b. Sennyei Pálné.)	Bora sz. 1825. (gr. Batthyány Guidó.)

Gyula sz. 1838.

Mária sz. 1846.	Miklós sz. 1848.	Pál sz. 1850.	Anna sz. 1852.	Ágnes sz. 1854.	Józéfa sz. 1855.

Fischer család. (Nagy-szalatnyai, báró). E család a IV. kötet 180. 181. lapján két családdá van osztva tévedésből, holott csak egy törzsnek két ágát képezi. A család ősei Fischer Boldizsár beszterczei harminczados és testvére György szintén beszterczei lakos 1603. mart. 7-én Rudolf királytól ujjító czímeres levelet nyertek [1]), mely Zólyom megyében 1604. szent Vidor (Hilarius) ünnepe után ötöd nappal kihirdettetett.

Az egyik ág, mely meg maradt a nemesi rendben, Moson megyében is lakott, innen ismét Zólyomba telepedett; a másik ágból, — mint emlitők I. Mihály a szepesi kamaránál igazgató lévén, 1692-ben I. Leopold királytól bárságot nyert, (a góthai Almanach hamisan teszi a nemesség évét 1556-ra, a bárságát 1652-re). Nevezett Mihálytól kezdve mostanáig a báró ágnak, (melynek birtoka és lakhelye Bacskó és Galszécs) következőleg jő le :

I. Mihály, 1692. báró
(1. Klobusiczky Julianna,
2. Kimberg M. Janka)

II. Mihály 1699.	József 1760—70. kam. igazg. (b. Perényi Erzse)	Charitas (Vitalis János.)

István sz. 1754. † 1822. egri érsek.	Imre 1810—25. cs. k. kam. tanácsos

Mihály sz. 1781. jászói conv. levéltár őre.	József sz. 1787. (b. Orbán Luiza)	Amália sz. 1800. (b. Pongrácz János.)	Lajos sz. 1801. cs. k. ny. kap. Gálszécsen.	Sándor sz. 1811. ezredes (gr. Serényi Erzse.)	Gusztáv † 1841. (Buday Mária).	Adalbert sz. 1805.

Anna sz. 1823.	Arnold sz. 1824.	Kálmán sz. 1826.	Emerika sz. 1827.	Gejza sz. 1830.	Ferencz sz. 1837.

Ilona sz. 1835.	Mária sz. 1836. (gr. Sztáray Béla.)	Gusztáv sz. 1841. főhadn.

Lajos sz. 1855.	Béla sz. 1858.

[1]) Lásd ezen levelet Kaprinai mss. B. tom. XIX. p. 76.

Nemesi czímerök jobbról balra rézsutosan szelt paizs, az alsó vörös udvarban syrén, a felső aranyban nyúl, a paizs fölötti sisak koronáján szintén syrén látható.

A család bárósági czímerét : a tojásdad paizs kék udvarában arany koronából kiemelkedő szirént az idézett kötetben közlöttük.

Foky család. Mint a IV. kötet 191. lapján iratott, kihalt. Az ott említett Benedek kapitánynak gyermekei 1. János volt insurgens, 2. Anna meghalt, mint jegyese Ebergényi Benedeknek. 3. Zsigmond (József) szül. Kanizsán 1770-ben katonának állván, 1796-ban a francziák ellen Amberg, Würzburg és Aschaffenberg mellett kitüntetvén magát, a M. Terézia rend lovagkeresztjét nyerte, melynek folytán báróságra emeltetett, további érdemeiért huszár kapitányságra s végre őrnagyságra emeltetett, 1806-ban nyugalomba lépett, meghalt 1823. aug. 7-én Rába-Hidvégen magtalanúl. 4. Ferencz insurgens volt. 5. Erzsébet férjhez ment Eténi Ferenczhez, kinek leánya Józéfa özvegy Varga Lajosné B. Füreden.

Forgách család. A IV. kötet 203. lapján Magdolna 1. Patóchy Gáspárné. 2. Bornemisza Farkasné. Margit előbb Imreffy Jánosné, utóbb Gyulaffy Lászlóné. — Az utolsó előtti sorban álló Klára Pongrácz Jeremiásné volt.

A 209. lapon álló Antal volt kanczellár és Nógrádi főispán 1861-től 1867-ig, akkor testvére József lett. Eugen (Jenő) meghalt 1866. május 23. Gácson kora 43. évében.

A 209. és 210. lapon álló József meghalt (nem 1829. hanem 1832. dec. 27-én. Fiaiból István meghalt 1866. májusban, István 1866. sept. 24-én.

A 211. lapon álló VII. Miklós neje Bossány Eszter volt.

A 215. lapon Farkasnak leánya Julianna (nem Batthyányné, hanem) Vak Bottyán János kurucz tábornoknak volt neje.

Forray család. (Soborsini gróf). 1714-ben kapta a család a nemességet ősе Sárközy másképp Forray Márton személyében. A IV. köt. 221. lapján álló Ignácz 1794. febr. 27-én kora 33. évében Bécsben halt meg. Ő lett báró 1790-ben.

Fosztó család. (Maros-Koppándi). Erdély ismeretes családа, melynek I. Menyhért-től kezdve családfája következő :

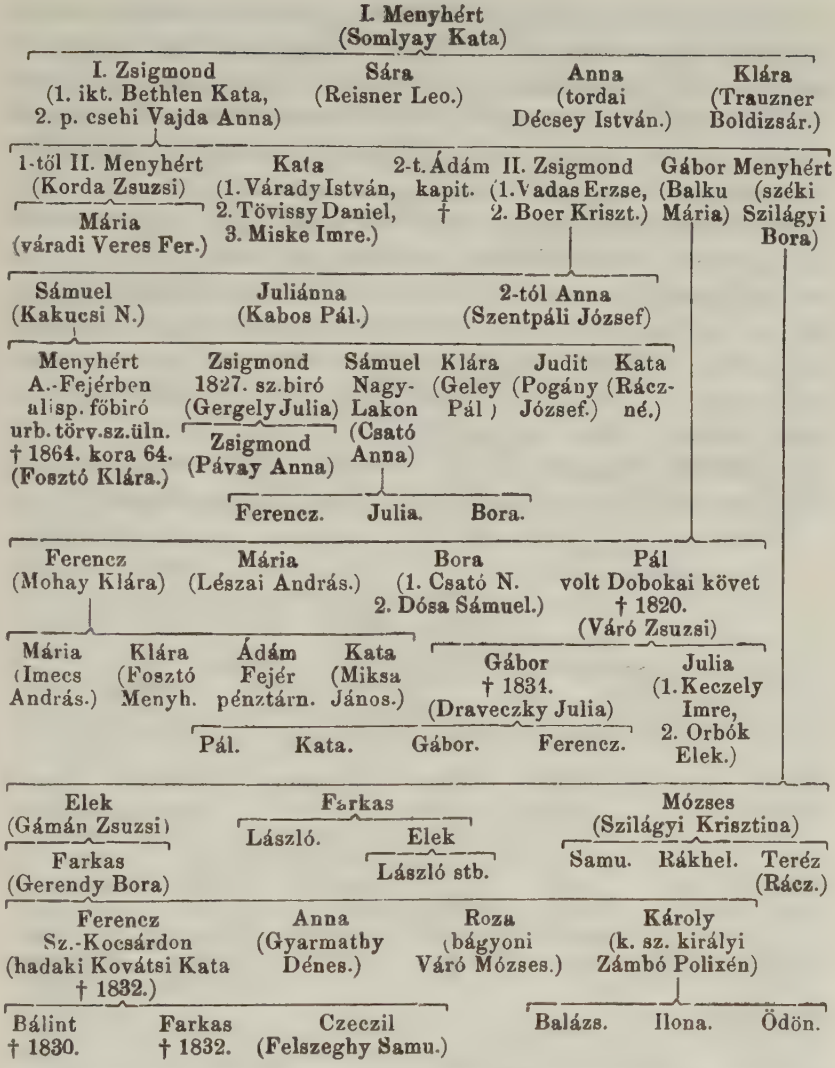

Földváry család. (Földvári és Bernátfalvi). Pest vármegye legrégiebb családainak egyike, elszármazva más megyékbe is. Nemzékrendét a XVI. századtól kezdve a IV. köt. 227. és köv. lapjain közlöttük, azonban oda némi tévedések csúszván be, itt ujolag (a mennyire lehet) a legrégibb időktől kezdve egy teljesebb családfája következik.

Törzseül Miklóst olvassuk a XV. század végéről, ennek fia Bálint, (Valentinus literatus de Földvár) 1555-ben Báthori András

országbiró titkára, majd János Zsigmond választott király és erdélyi fejedelem itélő mestere volt 1563-ban. Ugyan ekkor fiai I. István Szapolyai János Zsigmond udvarnoka. I. János és Mihály éltek. Ez utóbbi nőül vette Bernátfalvi Bernát Bernátnak Tetétleni Annától született leányát Bernát Zsófiát, és alapitója lett a máig virágzó Földváry családnak. A táblán látható gyermekei közül Ferencz Erdélybe származott és ott a tancsi Földváry-ak törzse lehetett. Másik fia Imre az erdélyi fejedelem utóbb lengyel király Báthori István javainak igazgatója volt. II. Miklós 1646-ban horvát ezred ezredese volt, és 1647-ben aranysarkantyús vitéz lett, kinek képét Widemann és Ortelius is közlik. Ugyan csak I. Mihálynak fia volt végre I. György, ki első neje nándori Bene Anna és második neje szelényi Szelényi Judittól származott ivadéka által a korunkig osztatlanúl birtokolt Földváry leányági, és úgy a máig virágzó férfi ági Földváry nemzetségnek alapitója lett. A családfa következő :

I. tábla.

I. Miklós 1490.
Bálint deák itélőmester 1563.

I. István fejed. udvarnok (Istvánffy Kata.) — I. Mihály 1590. (Bernát Zsófia) — I. János.

Ferencz Erdélyben. — II. István † — II. János † 1639. — I. Imre jav. igazg. 1585. — I. György † 1646. (1. Bene Anna, 2. Szelényi Judit) — II. Miklós ezredes 1646. — Bora (Korossy János.)

1-től III. János (1. Horváth Ilona, † 1656. 2. Buday Sára) — Anna (Hudicz András.) — Kata (Komjáthy Ábrahám) Nógrád v. jegyző. — II. Mihály (ugróczi Bossányi Éva) — Zsófia † 1665. (Libercsey Mihály) nógrádi alisp.) — 2-tól András kamar. titk. (1. Tallián Regina, 2. Wattay Zsófia)

Bora (Mocsáry Ferencz.)

Julia (Pilarik János.) — Ilona (Darvas János.) — Bora (Beniczky Mátyás.) — I. László (Omazta Kata) — III. Mihály † 1749. (b. Hellenbach Polexin)

II. György (szandai Sréter Janka) — III. Miklós (Dacsó Apolló) — I. Sándor (Sembery Mária † 1802.)

Folytat. a köv. lapon. — *Folyt. II. táblán.* — *Folytatása a III. táblán.*

1-től IV. Mihály jesuita. — Anna apácza. — Mária (Gosztonyi István.) — 2-tól Julia (1. Jelenffy László, 2. Korter Mátyás.)

II. György, *ki az előbbi lapon.*
(szandai Sréter Janka)

Ferencz sz. 1790. oct. 8. k. tábl. üln. stb. (b. Baldacci Fánni) — II. Sándor (Hamar Mária) — György Hevesi alispán (Szalgháry Fáni) — István ezredes. — Janka (Orosz Mihály.) — Anna (Nolten Károly.)

Róza (Földváry János.)

János megyei főnök Hevesb. — Sándor. — László v. sz.biró 1837. — Zsuzsi.

Kálmán (Szathmáry Julia.) — Árpád. — Bora.

II. tábla.

III. Miklós, *ki a II. táblán.*
(Dacsó Apolló)

Károly (óvári Pongrácz Éva)

Lajos cs. k. kamarás (Halácsy Anna) — Antal (Pély Nagy Janka) — Teréz (Mérey László.) — V. Miklós sz. 1801. † 1837. Pest várm. főszolgabiró (Kubínyi Amália) — Károly (Pongrácz Éva.)

László. — Lajos.

Auguszt. † — József. † — Bertalan. — András — Erzse (gr. Festetich Benno.)

Laura (1. Géczy Péter *elv.* 2. Marschalkó Péter.) — Etelka (1. Radvánszky, 2. Damaszkin.) — Miklós 1867. képviselő (Kappel Malvin.) — Gyula. — Elek (gr. Teleki Julia *elv.*)

III. tábla.

I. Sándor, *ki az I. táblán.*
(1. Sembery Mária † 1802.)

V. Mihály (Szemere Erzse)

Gábor † 1854. Pest v. főisp. hely. (Csilléry Klára) — VI. Mihály (1. Battha Mária 2. Madarassy Róza) — Pál (1. Bernát Teréz, 2. Madarassy Anna, † 1859.

Gábor Pest vm. alisp. 1867. — János Tasson. — Klára (Konkoly Thege Elek.) — Erzse (Földváry Mihály.) — József (Madarassy Ida)

Gábor.

1-től Vilma (Végh Ignácz.) — Amália (Szilágyi Lajos.) — Mária (Halász Balázs.) — VII. Mihály Pest v. főbiró (Földváry Erzsi)

Lidi. — Éva. — Erzsi. — Klára. — Miklós. — Mihály.

1-től Czeczil (Tóth Dan.) — András (Basó Judit.) — Bora (Darányi Ignácz.) — Zsófi (Tóth István.) — 2-tól Róza † 1859. (Madas Károly.) — Jolán. — Emma

Frajzajzen család. Említetett a IV. kötet 234. lapján is. Neve Freyseisen-nak is iratik. Előnevét *Sonnenfels*-ről írja. A 235. lapon álló Antalnak három leánya: Keviczkyné, Zayné, és Czimbergerné.

Józseftől, ki a mult században (1750.) élt, a család Heves megyei ága származik következőleg:

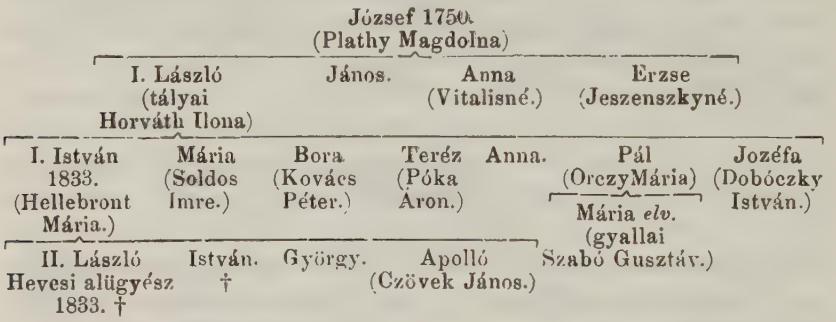

A Zólyomi ágból János tbiró, körmöczi tanácsos és követ szül. ott 1795. april 1-én.

Franciscy család. Trencsén megyei czímerleveles család. A cz. nemes levelet Franciscy György, Márton és Mátyás testvérek, és nevezett Györgynek fia Mihály 1634-ben maj. 25-én II. Ferdinand királytól nyerték. A család egyik őse mint evang. lelkész Zaránd megyéből költözött Trencsén megyébe. 1736-ban Mihálynak fia András és István igazolták nemességöket Trencsén vármegye előtt. Ugyan akkor Andrásnak öt fia Ferencz, Pál, Péter, József és Gáspár produkálták nemességöket. Ez utóbbi ág leszármazása ez:

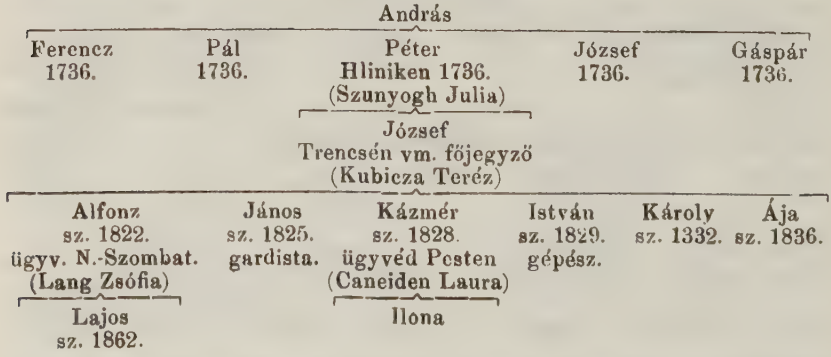

Az eredeti czímeres levél Alfonznál (szül. 1822. Hliniken) ügyvédnél N.-Szombatban őriztetik.

A család czímere a paizs kék udvarában zöld talajon, kettős farkú ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kardot tart. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Fráter család. (Érkeserüi és bélmezei). E régi család terjedelmes leirása a IV. kötet 251—267. lapján olvasható. A családfához némi pótlásúl és kiigazitásúl a következők járulnak :

A 257. lapon II. Pálnak testvérei még : Magdolna Latrányi Jánosné és Petronella Várady Ferenczné. IV. Györgynek Sára leánya (nem Pogány, hanem) Pápay Pálné volt.

I. Zsigmondnak a csillag alatt a nővérei még : Kata és Druzsianna.

A 258. lapon IV. Pálnak leánya Eszter nem Fáyné, hanem Zayné. Ugyan azon táblán álló VIII. Pálnak, Nógrád egykori első alispánjának és követének és volt képviselőjének érdemeit a megye az 1846. évi junius 26-iki jegyzőkönyvben örökítette, mit azonban terjedelme miatt is e munka körén túl volna itt közlenünk.

A 265. lapon Józéfa Fráter Jánosné, nem Eleknek, hanem testvérének Gáspárnak volt leánya. Ugyan ott IX. Pálnak nővérei még Jakab Terebesen Biharban és Dániel (meghalt) ugyan ott, nőtlenek.

A 268. lapon V. Lászlónak fia Miklós él (1859.) N.-Váradon. Testvérének Jánosnak Fráter Jozéfától gyermekei a következők : 1. Mihály volt testőr, 2. Janka Ambrúsné. 3. Bertalan, 4. Kálmán, és 5. Borboláné, -- kik hibásan vannak Lajosnak gyermekeiül téve. — Lajos még fiatal házas, nővérei közül már Mária is férjezett Darvayné, és Teréz Szunyogh Bertalanné. — Ugyan e táblán Alajos menekvő 1859-ben haza jött és Selindi birtokára vonúlt.

Fűr család. Heves megyei birtokos család. származik Karácsondról, hol egykor a bedeghi Nyáry-ak jobbágya volt.

Czímere függőleg két felé osztott paizs, a jobb oldali kék udvarban zöld talajon vörös ruhás magyar vitéz áll, bal kezében zászlót tartva; a baloldali szintén kék udvarban zöld talajon arany oroszlán ágaskodik, első jobb lábával három búzakalászt tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Leszármazása Petrovay Ákos közlése szerint következő :

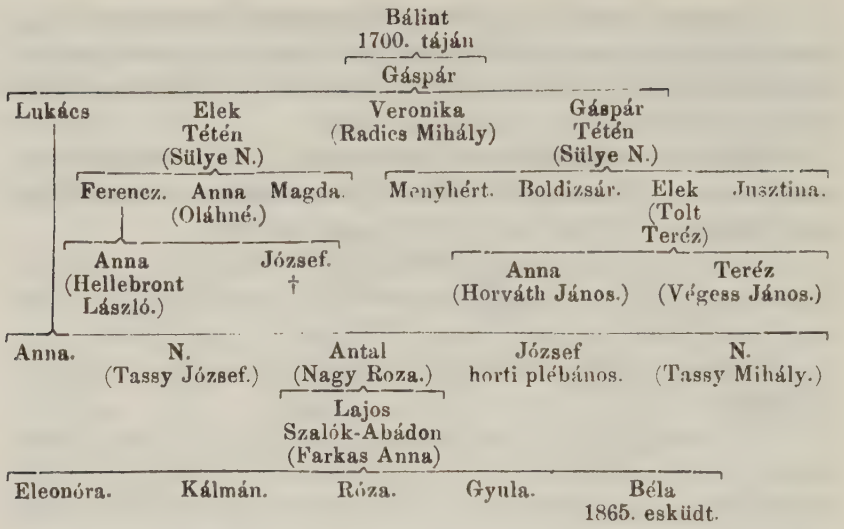

Füzesséry családnak, melyről a IV. köt. 294. lapján szóltunk, egyik ágából Antal (meghalt 1865. nov. 10-én kora 65. évében Vehéczen) és ily családfát alkotott:

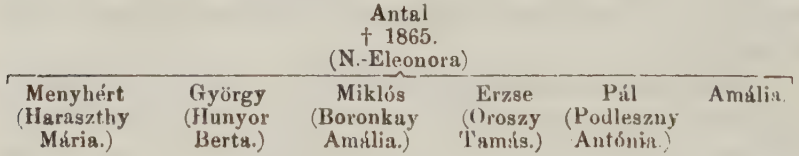

G.

Gáal család. A gyulai Gáal család története és nemzékrende a IV. kötet 299. és köv. lapjain áll. Az első táblán álló Ferencz meghalt Nógrádban Múlyadon 1815-ben kora 65. évében. Özvegye Kalmár Krisztina pedig 1819. február 27-én. Ezeknek leánya volt Luiza is Krúdy Pálné Sz. Kovácsiban.

A következő ág a törzsanya Kis Zsófia után a nemeskéri Kis nemzetségi alapítványnak részese, melynek 1860-ban a táblán álló Eduard volt kezelője [1]).

[1]) Lásd erről 1860. évi Sürgöny hirlap dec. 21. számát.

Ezen II. táblát bővítve itt ujra kell közölnöm, mely igy áll:

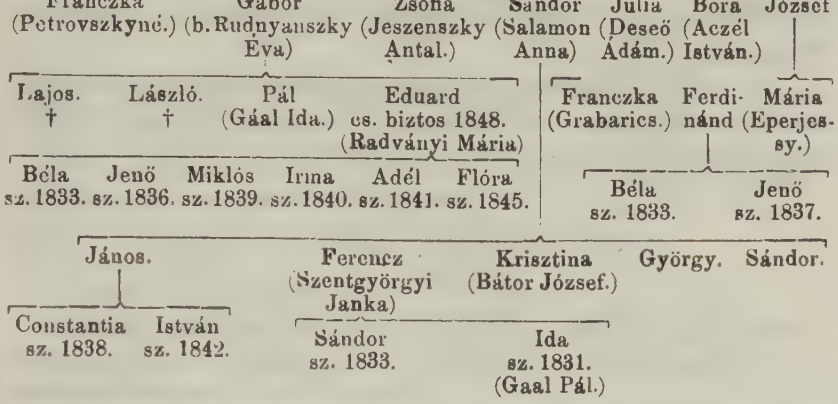

Gaiger család. (Jobbágyi). A Dunántúli kerület egyik legrégibb családja. Nemzékrendét azonban csak a XVI. század második feléig birjuk felmutatni. 1587-ben élt Gaiger György, kinek neje basztei Vértessy Borbála volt, ki másodszor Svastics Mátyáshoz, harmadszor Dánielffy Péterhez ment nőül. Ezen Györgytől a családfa [1]) következőleg jött le, mint a köv. lapon látható.

A család leány-ágon a legnevezetesebb Dunántúli családokkal vérrokonságban áll. I. Jánosnak neje a híres, gazdag Geréczy családból eredt, mely a Kastellánffy család ivadéka volt, és rokon az Erdődyekkel, Keglevichekkel. I. Miklós már birt Jobbágyiban, honnan a család előnevét vette. IV. Györgynek neje Tarródy Kata Tarródy Boldizsárnak Darabos Krisztinától született leánya volt. II. Miklós 1678-ban jegyzé el Nádasdy Orsolyát. I. Ádám neje pulai Pulay szolgabíró leánya. Sándor a régi Szecsődy családból nősült, fia Farkas Zombath Terézt vette nőül, kinek anyja Szalánczy, nagy anyja Palásthy leány volt. II. Ferenczuek neje Csány Bora, Csány Imre kapitánynak Sallér Józsefától született leánya volt. I. Ádám és Sándor főbíróságot viseltek, valamint többen megyei hivatalt, és a katonai pályán szintén ranggal szolgáltak.

I. Ádámnak fiai Sándor, Antal, stb. ősi birtokaikra Rába-Hidvégen, Nagy-Kaidon, Andrásfalván, Dénesfalván és Tanán, Nagy-Makfalván, s több helyen fekvő birtokrészekre Vas és Zala megyékben Pálffy Miklóstól 1722. febr. 24. Bécsben kelt adományt vittek.

[1]) Rajcsányi, Deduct. geneal. II. és családi közlés szerint.

II. Ferencznek fia Farkas 1832. aug. 16-án Vasmegye előtt nemességét ujra kihirdettette, testvére Sándor, ki néhai Jelencsics János Vasi alispán leányát vette nőül, jelenleg cs. kir. nyugalmazott százados, a katonai pályán szerzett érdemeket. Lak. Rába-Hidvégen.

A család czimere a paizs kék udvarában hármas zöld halmon könyöklő kar, három búzakalászt tartva. Ugyan ilyen kar látható a paizs fölötti sisak koronáján is. A családfa ez:

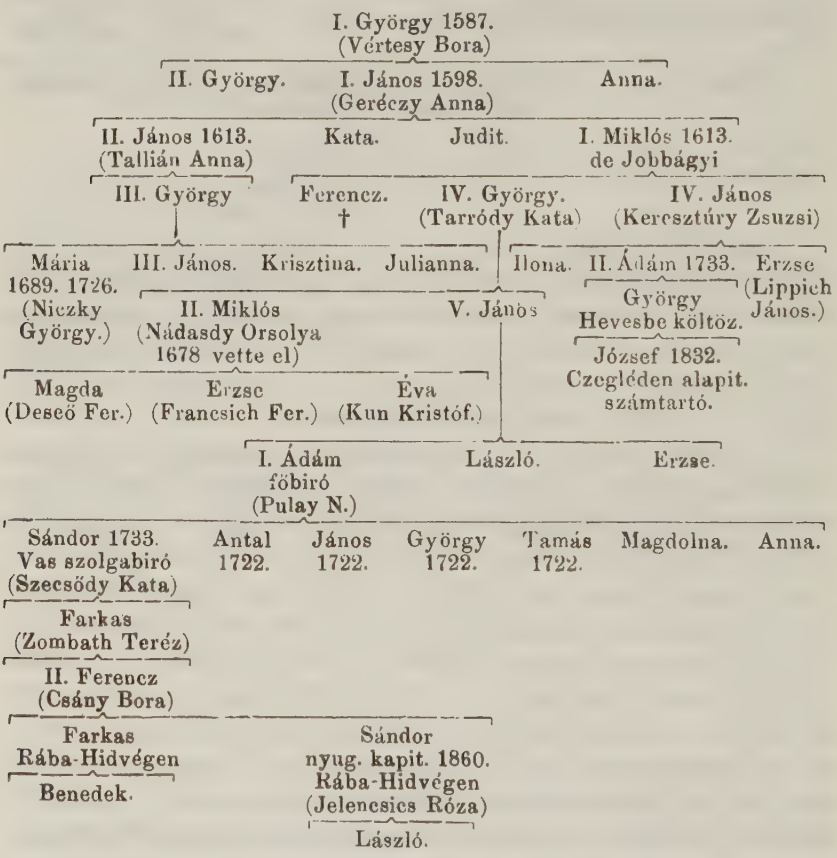

Gálfy család. Az ismerteken kivül egyik az, melynek törzse Pál 1649-ben III. Ferdinand királytól kapott nemes levelet, mely Trencsén város levéltárába tétetett le.

Galgóczy család. Lakhelye Szatmár megye; alapitója Ferencz 1652-ben, kitől a családfa egyik ágán ak nemzékrende a következő:

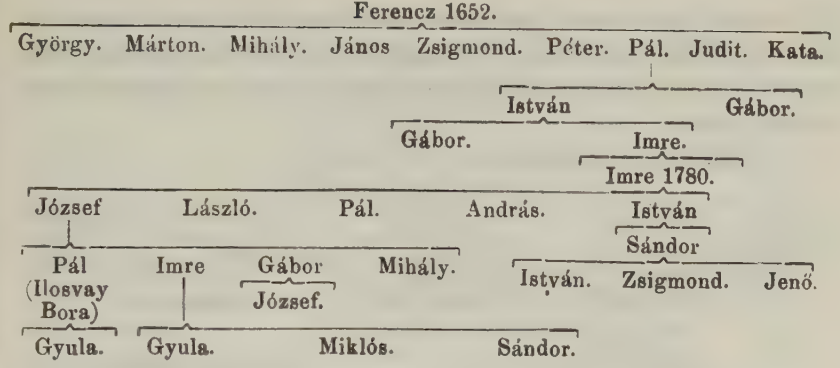

A család ref. vallású.

Galliuff család. 1613-ban II. Mátyás királytól kapta czímeres nemes levelét, melynek eredetie a Mérey-ek levéltárában van. Él a családból L a j o s.

Gavenda család. (Báró). E családot a XVII. század végén Árva megyében találjuk. Itt született Gavenda J á n o s Jablunkán, ki 1699-ben Nagy-Szombatban a bölcsészetből baccalaureust nyert.

Gavenda M á t y á s Varasdon született, és 1780-ban mint kadet katonai pályára lépvén, a franczia háborúban vitézségeért és érdemeiért fokonként előlépett, 1809-ben őrnagy, 1813-ban alezredes, 1814-ben ezredes, 1815-ben ezred parancsnok lett; 40 évi szolgálat után nyugalomba lépett. Már 1800-ban kapta a Mária Terézia rendet, melynél fogva 1826-ban magyar bárságra emeltetett. Meghalt Pozsonyban 1829. mart. 25. kora 66. évében. Nejétől Dembling Máriától utóda A n t a l stb.

Gázsy család. (Mező-peterdi). A család alapitója J á n o s, ki nejével Szász Erzsébettel 1722. julius 16-án. III. Károly király által megnemesitetett, és 1726. jun. 8-án Bihar megyei Mező-Peterd jószágra (mely a Peterdi család kihaltával jutott a kincstárra, és a kamarai becslevélben F e g y v e r n e k - P é t e r d néven fordul elő) egyedül fiágra nádori szóló adományt nyert. Innen a család predicatuma.

Nevezett J á n o s 1749-ben mint Bihar megye táblabirája fordul elő, ugyan ő 1765. dec. 30-án kelt végrendeletében tetemes javairól, melyeket részint adomány, részint örökvallás és zálog útján szerzett s melyek M. Péterden kivül Váncsodon (most a leány ág kezén) és más Bihar megyei községekben feküdtek, utódai javára intézkedett; készpénzben pedig számos jótékony intézetet gyámolitott.

M.-Peterden templomot, paplakot, iskolaházat emeltetett, azokat bőkezűen dotálta, tanulmányi ösztöndíjra is tett alapítványt, mely utóbbi azonban az intézkedő akarata ellenére idegenek gyámolitására is fordíttatott.

A családfa következő :

I. János
† 1766
(Szász Erzse)

Zsuzsi (Fráter László.)	Róza (Török József.)	István (Fráter Anna)

Antal (Egry Magdolna) † 1858.

Imre (1. Reviczky Teréz, 2. Vinkler Magda)

László † 1848. oklev. ügyvéd Bihar főszb.biró (kis-szántói Lányi Amália.) †	II. János okl. ügyvéd s tbiró † 1866. febr. 9. (Baróthy Julia)	1-től Lajos. †	2-tól Imre † 1863. (Elek Anna.)

Etelka. (Elek Gusztáv.)	Géza † 1862. kora 20. évében.

A család száz évi virágzás után II. Imrében (1863.) és II. Jánosban (kinek fia Géza előbb elhalt), 1866-ban fiágon teljesen kihalt. Jelenleg II. Jánosnak özvegye Baróthy Julia (lak. N.-Várad) és ennek leánya Etelka Elek Gusztávné, leány ágon képviselik a családot.

A család czímere — mint itt a metszvény mutatja — a fennálló hadi paizs kék udvarában zöld talajon magyar vitéz, öltözete fűzöld attila, vörös övvel, veres nadrággal, sárga csizma, fekete kalpag, oldalán kard lóg, balkezét csípőjére helyezi, jobb kezével lőfegyvert tart. A paizs fölötti sisak koronáján fehér galamb ül, csőrében zöld galyat tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Géczy család. (Felső-Géczi és Garam-szeghi). Nógrád megye egyik legrégibb családa, melynek a IV. kötet 343. és köv. lapjain álló helyett itt teljesebb és kiigazított nemzékrende következik :

I. tábla.

I. András
de F.-Gécz 1566.

II. András
† 1619.
Nógrádi sz.biró 1597—1613.
(poltári Sóos Fruzsina)

I. Gáspár (Zathureczky Dora, özv. 1632.)
Ilona (Thassy János.)
I. Gábor 1627—1662. Garamszegre adom. (Herovich-Horváth Éva)
Juliánna.
I. Pál (Radvánszky Erzse)

Folytatása a II. táblán.

Zsigmond 1674. (Bácsmegyey Zsuzsi)
Éva (Dubraviczky Gábor.)
Zsuzsa (Rákóczy János)
Mária (Kandó János.)

Miklós Zólyomi alisp. 1711. (1. Plathy Mária, 2. Zolnay Mária)
Éva (Vitéz László.)
Klára (Darvas Ferencz.)

Péter (1. Siraky Mária, 2. Sárközy Zsófi)
Tamás (Mészáros Erzse.)
Ilona (Szent-Iványi Gáspár.)
Éva (1. Nádkay László, 2. Balogh András, 3. Bobor Tamás.)

Ádám 1697. (Kubínyi Bora)

György 1730.
Klára (1. Lukovich Károly, 2. Tihanyi István.)
Pál (Révay Krisztina)

Imre 1755. (Luka Apolló.)
Sándor (Deáky N.)
Lajos (Ebeczky N.)

1-től III. András Zólyomi főbiztos 1734. (Bezzegh Éva) *N. Szalatnyai ág*
2 tól Juliánna (Petykó András.)
Fruzsina (Bakó Ferencz.)
László (Páldy Erzse) *Bágyonban* 1755.
Miklós 1755. (Sövényházy Kata.)

Zsigmond 1802. Zólyomi főbiztos (Tapolcsányi Magdolna)
Károly.
Zsuzsi (Bogdányi Jánosné.)
István elzál. Farkasf. (Vörös Zsuzsi)

Anna.
Erzse.

István (vilkei Nagy Anna)
Erzse (Majzik János.)
József nógrádi t.biró
Teréz.
Zsuzsi.

Kálmán 1831.

Dienes ügyv. Bágyonba (1. Jung Fáni, 2. Géczy Karolina.)
Karolina.
Czeczilia.

Farkas (Magyar Bora)
Kata (Horváthy József)
Zsuzsa (Bakóné.)
Janka (Petes.)

István

Bernát.
Mihály.

II. tábla.

I. Gábor, *ki az I. táblán.*
1662. Garanszegre adományt.
(Herovich Horváth Kata)
(s tán Buday Sára)

- István 1662. (nádasdi Báan Éva)
- András Zólyomi sz.biró 1660. (Baloghy Erzse)
  - Zsigmond †
  - Ferencz. † 1713. (Szunyogh Zsuzsa) † 1732.
    - Pál (Korossy Ilona)
      - Zsófia (Gyárfás István.)
    - Zsófia (bábonyi Balogh István.)
  - András. †
  - János. †
  - Mária. †
  - Krisztina. †
- Juliánna sz. 1647. † 1723. (Kubínyi Kristóf.)
  - Ádám † 1719.
    - Klára (Pásztory Ferencz.)
    - Juliánna (Pászthory Imre.)
    - Róza (Rajcsányi István.)
- Zsigmond nótáztatott (Bakó Judit)
  - Juliánna lefejeztetett 1712. (Korponay János.)
- László † 1735. (Rakovszky Juliánna)
- Gábor (Baranyay Zsófia)
  - Juliánna (szendrői Török Imre.)
- Anna (1. Wattay István, 2. Róth Ádám.)
- Klára (Korossy Gábor.)
- Sándor (1. Sembery Mária, 2. Paczolay Ilona)
  - 1-től Kata (Bene Gábor.)
  - 2-tól János Varsányban 1755.
    - István (Lang Anna)
      - István.
      - Elek.
    - Janka (Balás István.)
  - László (1. Lipthay Éva, 2. Lukovics Anna)
    - 1 től Julia (Nagy István.)
    - Mihály (Nándory Éva)
      - Pál
    - Gábor.
    - József (Csúzy Veronika)
      - Anna.
      - Antal.
    - 2-tól László. †
      - Apolló.
    - István. †
      - Kata.
  - Éva. †
  - Magda. †
  - Pál 1740. (Mruchovich Mária)
    - Ferencz Czecze Anna)
      - Ignácz.
    - Pál 1755. (Kovács Kata)
      - Sándor.
      - Károly.
      - Pál.
      - Karolina.
      - Regina.
      - Anna.
      - Erzse.
    - Erzse (Nagy László.)
    - Sándor 1755. árva.
  - Bora (1. Nagy János, 2. Czecze Lőrincz.)
    - 1-t. Erzse (Percze András.)
- Imre 1755. Felfaluban (Rajmann Julia. †)
- István (Gosztonyi Julia)
  - György.
  - Elek Romhányban nőtlen. †
  - Janka (Prónay Mihály.)
  - István sz. 1775. † 1842. Zólyomi főispán (ócsai Balogh Karolina)
    - Péter Honti főispán 1848. (1. b. Bielke N. † 1846. 2. Földváry Laura *elv.*)
      - Sarolta.
      - Gizella.
      - Laura.
    - György.
    - Janka (szúdi Sembery Imre.)
- Gábor. †
- Klára (Moszticzky György.)
- Anna (Magócsy Mihály.)

Az I. táblán álló II. Andrásnak Gábor fia anyja poltári Soós Fruzsina után kivételesen öröklé Zólyom megyében a *garamszöghi* jószágot, és arra 1662-ben kir beleegyező adományt vivén, az ő ága képezi a *garamszöghi* ágat, míg a többi testvérétől lejövő ágak csak Felső-géczi Géczy-ek maradtak. I. Gáspár ágán III. András ága pedig Szalatnyai Géczy-nek is neveztetett.

Gedey család. Kihalt. A IV. kötet 254—5. lapján mindkét ága közölve van, de hiányosan. Az egyik, mely Gedey Pétertől ered, *merei* Gedey-nék is neveztetett, és ennek ága így áll :

I. Péter
(Teszéry Erzse)

Fruzsina (Zobonya János.)

Mátyás Honti szolgabiró 1622. (Libercsey Anna)

II. Péter 1598. Gedey de Mere (1. Baloghy Erzse, 2. Kelecsényi Kata)

István (Pilényi Zsófia)

Mária.

Zsófia.

Ferencz 1671. kis korú (Dovaly Ilona)

Zsófia (Sas Pál.)

György (Tarcsányi Erzse)

III. Péter (Vajda Mária)

István.

András. †

Erzse (Vajda Albert.)

Mátyás. †

László

Pál 1650.

Dora Horváth Miksa) 1617.

László (Balogh Erzse)

Péter (Marsovszky Bora)

Pál (Palásthy Mária)

Dániel.

András Hont, Zólyom t.biró 1652.

János.

Anna (Piatka András.)

Judit (Gyura Fer.)

György (Ilia Kata)

Erzse Sexty Mihály.)

Krisztina (Bene Pál) 1707.

Anna (Disznósi György.)

Mária (Kiss István.)

Róza (Hrabovszky Miklós.)

A másik ágat Gedey János terjeszti, kinek fia Gedey máskép Somody Andrásnak hivatott, és 1652-ben Nógrád megye szélén Kis Zellőben lakott. Ivadéka ez :

János

András (Kis-Zellőben 1652.

István 1675. (Tihanyi Judit)

Ferencz

László 1750.

Éva (Turánszky György.)

András 1733. (Géczy Zsófia)

Imre (Ujhelyi Mária özv. 1753.)

István.

Zsófia (Kalmár Márton.)

Anna (Horánszky Mátyás.)

Ádám 1750. (Okolicsányi Bora)

Erzse.

Mária.

Ezekhiel 1749. (b. Hellenbach Vilma)

Sándor hadnagy 1755.

András (Rosziár Ilona)

Zsuzsa (Gombos József.)

Janka (1. Mesko János, 2. Szontagh Mihály.)

János.

Klára † 1805. (Szmrecsányi Sándor.)

Anna (Sándor Lajos.)

Zsuzsánna (Ivánka Imre.)

Gerliczy család. (báró). A IV. köt. 282. lapján álló János Felixtől kezdve a család valamivel bővebb nemzékrende ez :

János-Felix
1777. lett báró

M.-Józéfa.	Antal ezredes.	Ferencz szül. Fiumében 1748. aug. 15. mh. Budán 1833. febr. 4. val. b. titk. tan. és kamar. (b. Zweckau Antónia)		
Mihály sz. Zalatnán 1774. Temesi Administr. volt.	Fülöp erdélyi kincst. tan. (gr. Kún Zsuzsi) Albert † 1866. mart. 23. Kolozsvárt.	József altábornagy † 1866. kora 87. Raguzában.	Ferencz v. cs. kir. őrnagy. †	Vincze (Sztankovánszky Erzsc.)

Ghémes család. Ferencz kapta 1555-ben I. Ferdinand királytól az armalist [1]).

Ghyczy család. (Ghiczi, assakürthi stb.). Története, nemzékrende meg van elég alaposan írva a IV. kötet 386. és köv. lapjain. Ezekhez csak némi pótlás és kiigazitás járúl itt :

A 389. lapon álló Lenártnak első neje volt Wághy Sára, ettől fia József, Lenárt másodszor nőül vette 1567. táján Nádasdy Ferencz leányát Ilonát Sybrik Tamás özvegyét, ettől voltak gyermekei : György, János, Farkas.

A 390. lapon József volt torontáli főispán meghalt 1835. apr. 30-án kora 81. évében unokájának Ráfaelnek egyetlen leányát Agatát nőül vette báró Mednyánszky Dénes.

Az ugyan e lapon (390.) továbbá a 391. lapon IV. táblán, és a szövegben a 401. lapon említett Péter, ki a dunántúli kerületi tábla elnöke, és udv. tanácsos volt, Kis-Igmándon született 1763. jun. 28-án, és Elecskén halt meg (nem 1838. hanem) 1834. jun. 29-én kora 73. évében. Ennek Miklós fiától unokái Péter cs. kir. százados, Franczisska Ébner Rudolfné, Livius szintén cs. kir. százados stb.

A 391. lapon II. táblán álló Ignácz egykor kincstári ügyész, utóbb István és József főherczegek javainak kormányzója, és 1865. 67-ben orsz. gyül. képviselő szül. Tatán 1799. febr. 13-án, tudományos olvasott férfiú, és gyönyörü könyvtár tulajdonosa. Fiai közül Béla cs. kir. százados, Gyula jogtudor, Géza bölcsészeti tudor, stb. Testvérének Kálmán-nak az 1861. évi országgyülés elnökének egyetlen kedves fia Ferencz meghalt 1863-ban.

[1]) Pray Mss. tomo LIV. p. 86.

Ghillányi család. (Lázi és berniczei báró). A IV. köt. 403. lapjáról kimaradván teljes családfája, az pótlólag [1]) itt következik:

I. tábla.

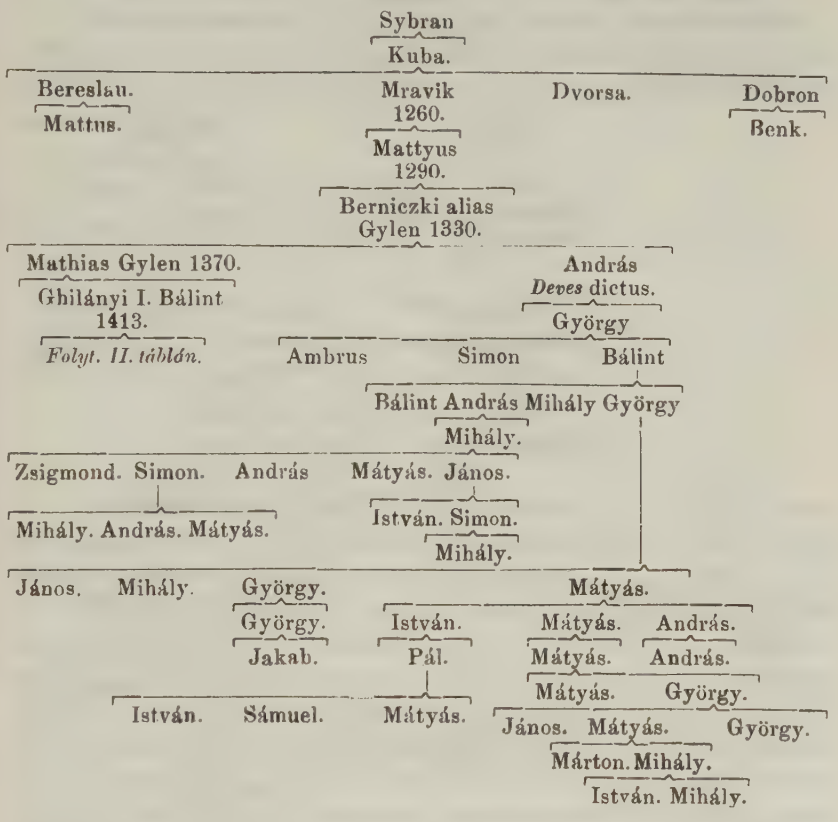

II. tábla.

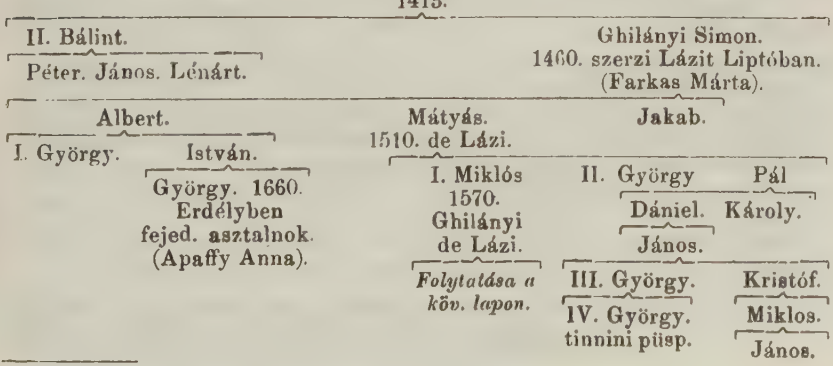

[1]) Wagner mss. Tabulae gen. XLVIII.

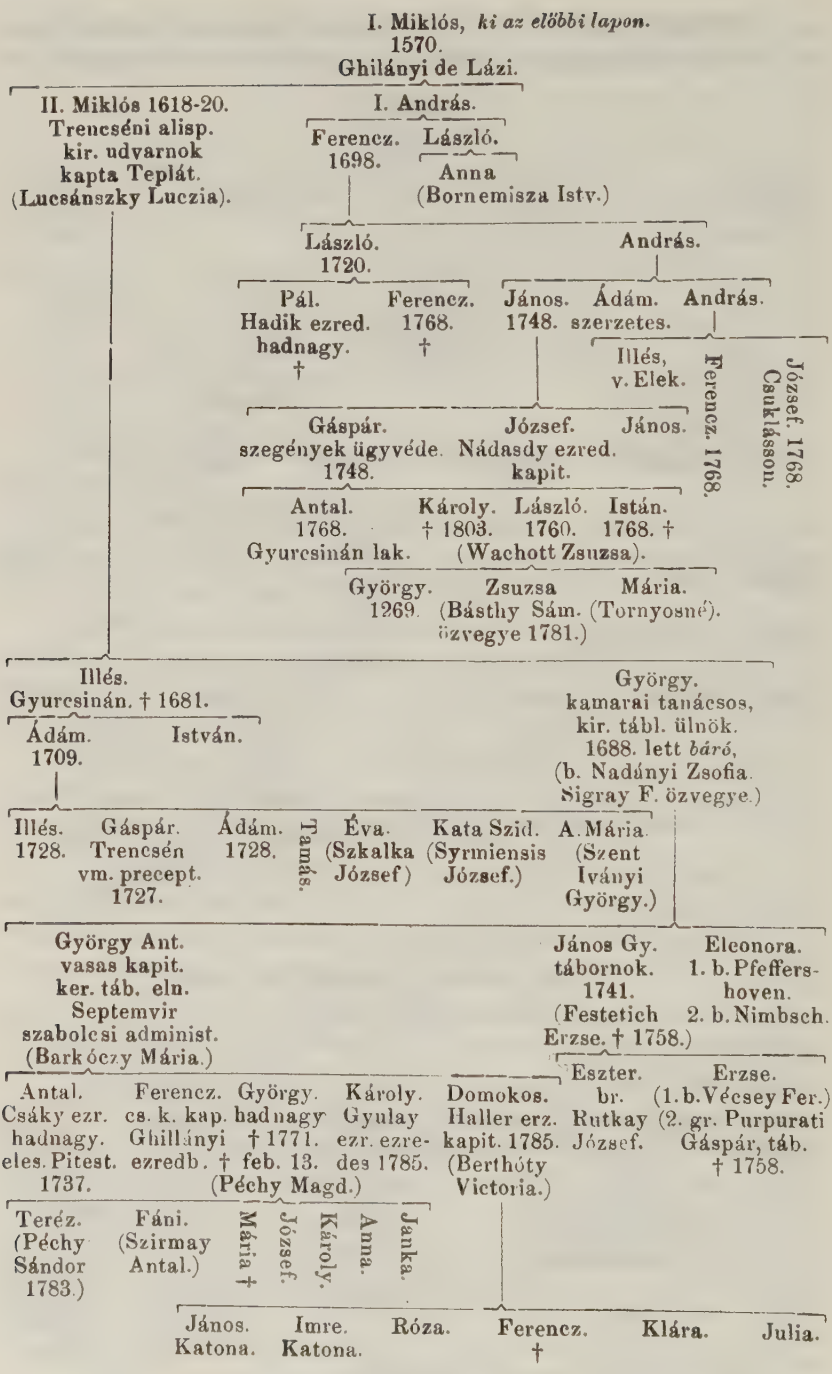
I. Miklós, *ki az előbbi lapon.*
1570.
Ghilányi de Lázi.
II. Miklós 1618-20. Trencséni alisp. kir. udvarnok kapta Teplát. (Lucsánszky Luczia).
I. András.
Ferencz. 1698.
László.
Anna (Bornemisza Istv.)
László. 1720.
András.
Pál. Hadik ezred. hadnagy. †
Ferencz. 1768. †
János. 1748.
Ádám. szerzetes.
András.
Illés, v. Elek.
Ferencz. 1768.
József. 1768. Csuklásson.
Gáspár. szegények ügyvéde. 1748.
József. Nádasdy ezred. kapit.
János.
Antal. 1768. Gyurcsinán lak.
Károly. † 1803.
László. 1760.
István. 1768. †
(Wachott Zsuzsa).
György. 1269.
Zsuzsa (Básthy Sám. özvegye 1781.)
Mária. (Tornyosné).
Illés. Gyurcsinán. † 1681.
István.
Ádám. 1709.
György. kamarai tanácsos, kir. tábl. ülnök. 1688. lett *báró*, (b. Nadányi Zsofia. Sigray F. özvegye.)
Illés. 1728.
Gáspár. Trencsén vm. precept. 1727.
Ádám. 1728.
Tamás.
Éva. (Szkalka József)
Kata Szid. (Syrmiensis József.)
A. Mária. (Szent Iványi György.)
György Ant. vasas kapit. ker. táb. eln. Septemvir szabolcsi adminis. (Barkóczy Mária.)
János Gy. tábornok. 1741. (Festetich Erzse. † 1758.)
Eleonora. 1. b. Pfeffershoven. 2. b. Nimbsch.
Antal. Csáky ezr. hadnagy. eles. Pitest. 1737.
Ferencz. cs. k. kap. Ghillányi ezredb.
György. hadnagy † 1771. feb. 13. (Péchy Magd.)
Károly. Gyulay ezr. ezredes 1785.
Domokos. Haller erz. kapit. 1785. (Berthóty Victoria.)
Eszter. br. Rutkay József.
Erzse. (1. b. Vécsey Fer.) (2. gr. Purpurati Gáspár, táb. † 1758.
Teréz. (Péchy Sándor 1783.)
Fáni. (Szirmay Antal.)
Mária †
József.
Károly.
Anna.
Janka.
János. Katona.
Imre. Katona.
Róza.
Ferencz. †
Klára.
Julia.

Az ujabb nemzedekből Sándor Ungvárt meghalt 1842. kora 42. évében Antal Eperjesen meghalt 1859. mart. 1-én.

Czímere a családnak a IV. kötetben közöltetett.

Gilváchi család. A czímeres nemes levelet Gilváchi Mihály és fiai János és István kapták III. Ferdinand királytól 1646. febr. 3-án, mely azon évi sept. 19-én Borsod megye gyűlésen Szendrőn kihirdettetett.

A családfa ez :

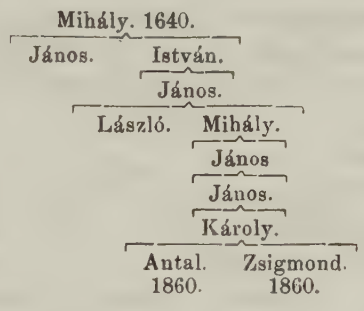

A család birtokos volt Jákon és Jármiban Szabolcsban. Jármiban laktak István, János, Mihály. Porcsalmán laktak János és fia szintén János, többi utódai szintén ott laknak.

Czímere a paizs kék udvarában hármas zöld halmon ágaskodó fekete bakkecske, első jobb lábait kinyújtva, és piros nyelvét kiöltve. A paizs fölötti sisak koronáján szintén a leírt kecskebak ismétlődik Foszladék jobbról aranykék, balról aranyvörös.

Gombár család. Trencsén megyei czímerleveles nemes család. A nemesi összeirások szerint 1748-ban Zsolnán laknak János és Gáspár. — 1768-ban ugyan ott János és fiai József, Sándor és János; Gáspár pedig fiával Ádámmal Sztrecsnón, egy András és fiai András és János Zsolnán. — 1803-ban Zsolnán lakik János és fiai Pál és János, továbbá András ugyanott mint lelkész; ellenben Sándor Sztrecsnón fiával Ignáczczal, és Jánosnak fiaival Józseffel Istvánnal és Jánossal. — 1837-ben Zsolnán összeirattak idősb Jánosnak örökösei : Pál pap, János pedig Budán hadi agens; — Sztrecsnón id. Jánosnak fiai József és János és most nevezett Józsefnek fiai József, János, István és Gáspár, és Sándornak örököse Ignácz.

Egyébiránt Trencsén megyében a Budjács, Kopsa és Uhlárik családok egyes ágai is neveztettek Gombár névvel, és ezek a valódi Gombár családtól megkülönböztetendők.

Gombás család. (Szalontai). Gombás János 1660. jul. 2-én Radnóton kelt armalist nyert Apaffy Mihály erdélyi fejedelemtől, mely 1667. maj. 7-én Belső-Szolnokban kihirdettetett. Címere könyöklő pánczélos kar, kivont karddal. Ezen czímeres nemes levelet 1702. dec. 26-án I. Leopold király szalontai Gombás Mihály és fiai János és Mihály részére megerősíté, mely levél 1712. april 12-én belső Szolnokban kihirdettetett. Benne a czímer az előbbihez hasonló.

Gosztonyi család. (Gosztonyi és krencsi és köves-szarvi). Történeti mozzanatait a IV. köt. 425. és köv. lapjain czímerével együtt közlöttük, de az ott látható családfa helyett itt egy teljesebb következik :

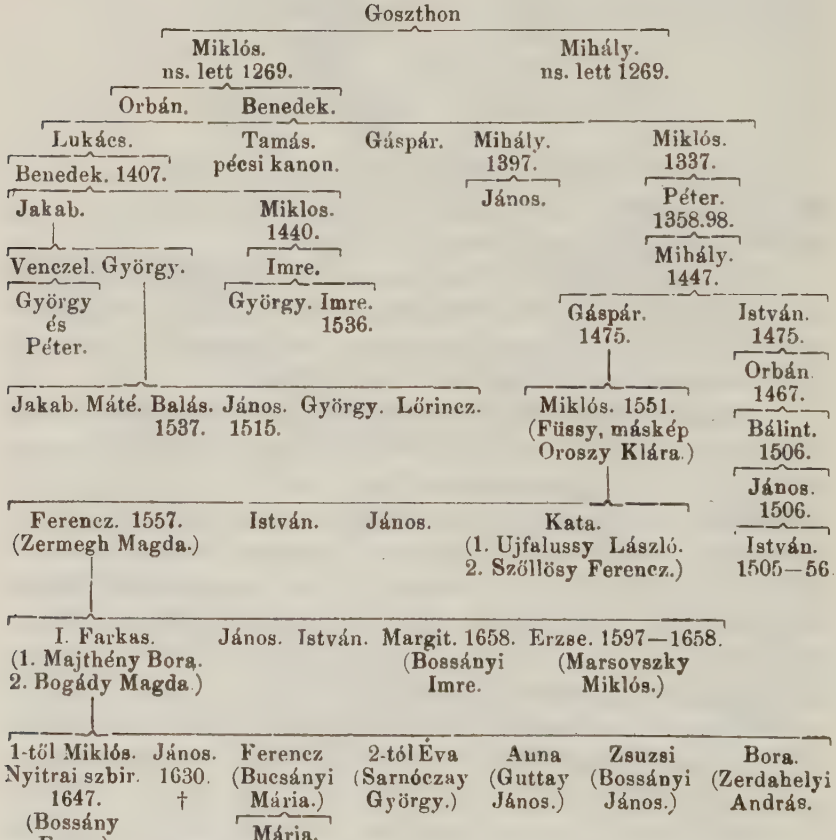

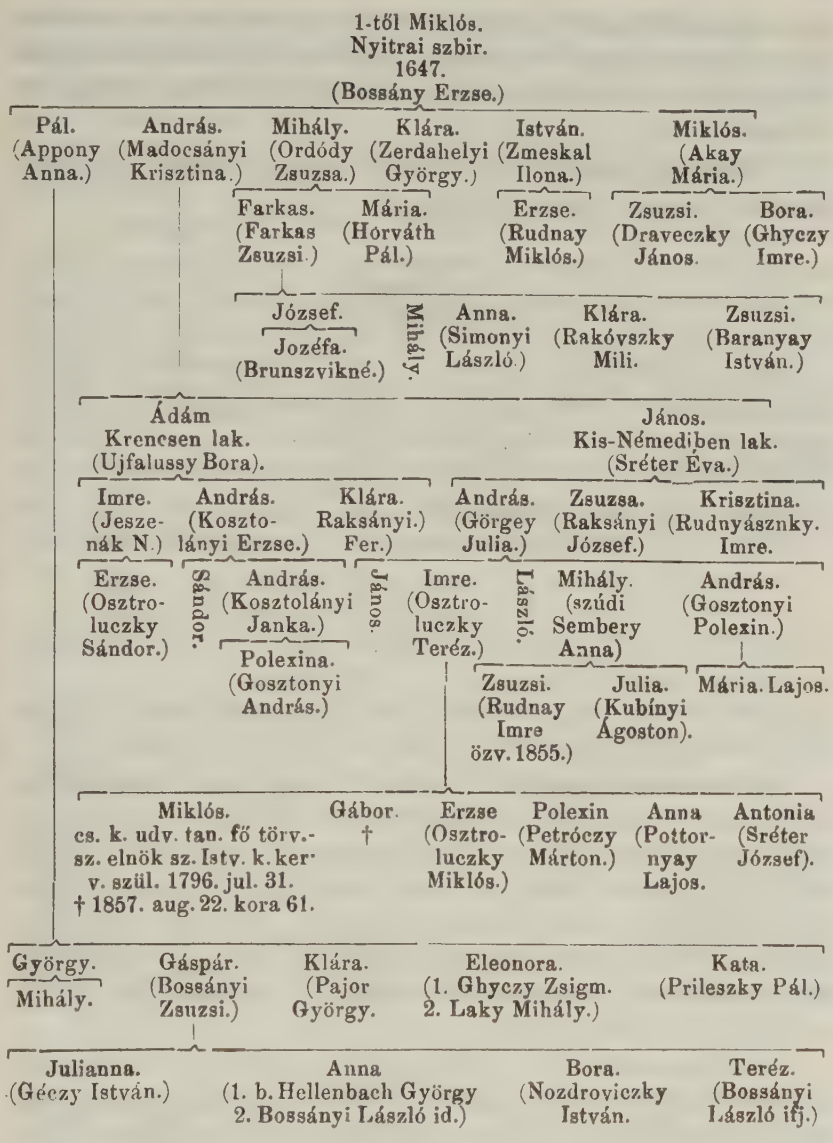

E családfa azonban minden ágra nézve most sem teljes, róla tudtunkra a hevesi ág is hiányzik.

Gothard család. Gothard Mihály fiaival Györgygyel és Ferenczczel együtt 1715. julius 25-én Bécsben kelt és 1716. máj. 20-án Vas megyében kihirdetett czímeres levélben nemesítetett meg III. Károly király által. Czímere a paizs kék udvarában zöld ta-

lajon ágaskodó (ugró) szarvas, szájában egy könyvet és ahoz vörös zsinoron kötött ezüst kulcsot tart. A paizs fölötti sisak koronájából szintén olyan szarvas emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst vörös.

Gömöry család. A IV. köt. 436. lapon említetett. Az ujabb nemzedék egy ágon igy származott.

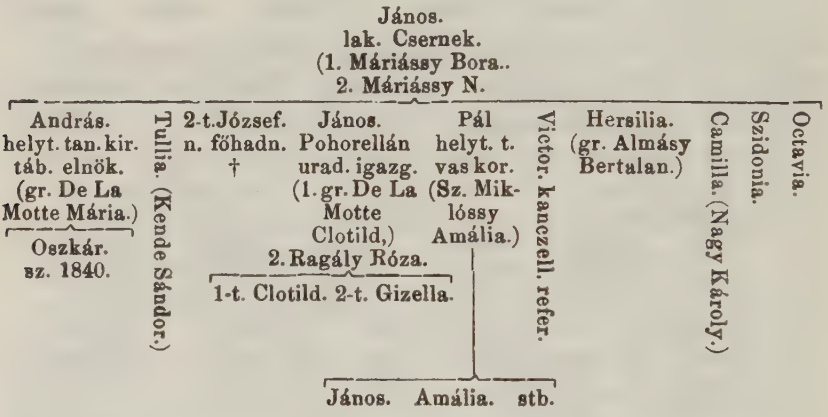

Más ágból való testvérek Gusztáv nyug. kapit. Bécsben, Antal kapitány Mainzban, és Zsigmond elesett Nováránál.

Grosschmid család. (IV. köt. 451. lap.) Szász országból szakadt hazánkba, névszerint Selmeczbányára, hol tagjai bányászati és polgári hivatalokat viseltek. Utóbb Maramarosba szakadtak a XVIII. század elején, hol a sóbányák körül és még most is divatozó épitési modor behozatala által szereztek érdemeket, 1748-ban Kristóf, utóbb János Máramarosban, majd annak fia János Bécsben kincstári igazgatóknak íratnak. A nemességet, mint emlitők 1790-ben János és Ferencz nyerték.

Gúthy család. (Kis és Nagy-Gúthi). A IV. köt. 458. és 459. lapján két külön családdá választva hiányosan említetett, most a család levéltárából Décsey Miklós úr buvárlata folytán bővebb s kimerítőbb nemzékrendét közölhetem.

A család törzse László 1217-ben II. András király sz. földi kisérőihez számítatik. Illés (Elias) 1296-ban nyerte kis és nagy Gúth földét Szabolcs megyében, honnan a család-név származott.

1323-ban osztozott László, Boldizsár s János de Nagy-Gúth; Középszolnokban Od (jelenleg Diosad) helységnek felét kapja

László, ki birtokában volt K. és N. Gúth, Nyír-Adony és Aba szabolcsi helységeknek, tőle származnak a családfa szerint a Gúthyak és a hatalmas kihalt Országh család. Hasonfelét kapta Boldizsár, kinek maradéki Ody, később Ady nevet vettek föl. János kapja Haraklán helységel a Szilágyban és alapítja a Haraklányi kihalt családot.

A családnak ősei közül többen időnként tetemes birtok adományokat nyertek, melynél fogva birtokai kiterjedtek Szabolcs, Heves, Borsod, Abauj, Zemplén, Ung, Bereg, Kraszna, Ugocsa, Szatmár, Közép-Szolnok, Bihar, Kolos, *D*oboka stb. megyékbe, idővel nagyobbára a leányág kezére jutottak.

A XV. század elején Gúthy Jakab, kitől a családfa ízenként élt lehozható, ennak kisunokája László két fia János és Benedek által két ágra oszlatá a Gúthy családot, amannak ága a tiszavidéki vonalat mutatja, Benedek ivadéka a szilágysági ágat képezi. E családfa következő:

I. tábla.

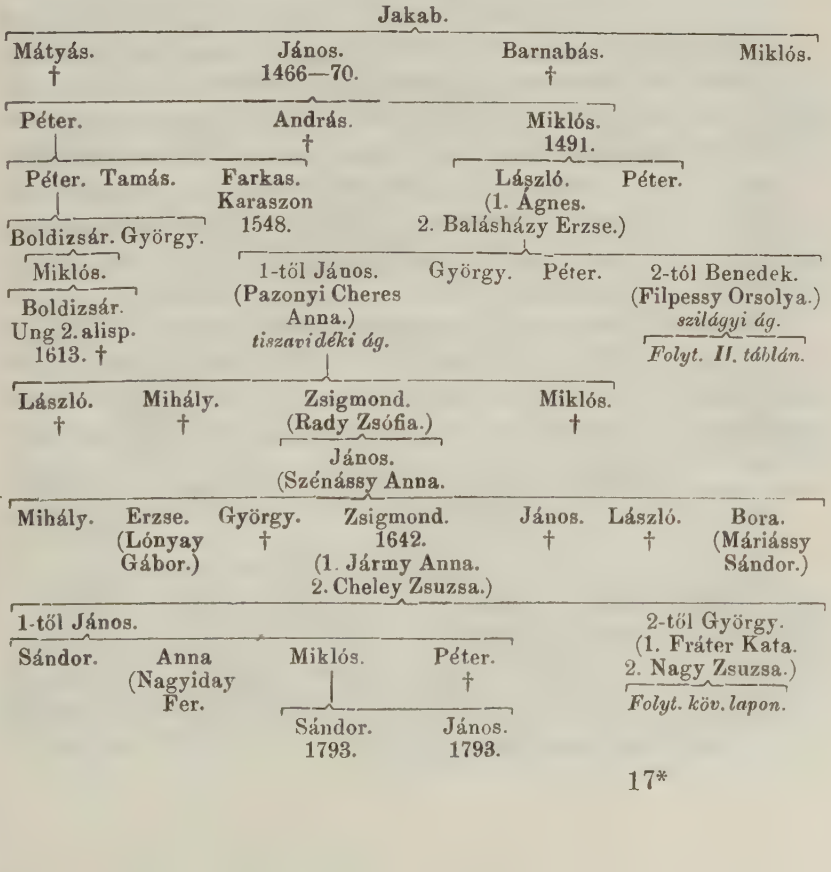

2-tól. György. *ki az előbbi lapon.*
(1. Fráter Kata.
2. Nagy Zsuzsa.)

1-től László. János. (Gencsy Krisztina.) György 1768. (Bónis Kata.) 2-tól Imre. Sándor. Gábor. (Kölcsey Julia.) Zigmond. Lajos.

Mária. Menyhért. Gáspár. (Pély Nagy Erzse.) Ignácz 1793. György. András. Péter.

József. Ferencz. Móricz † Tamás. †

Mária. (Szodoray László.) Erzse. (Plathyné.) Krisztina. (Hubayné.) Eszter. (1. Szodoray Zsigm. 2. Nagy István.)

E vonalon a Péter ágán álló utolsó Boldizsár Ungh vármegye másod alispánja volt1613-ban, ága kihalt.

Lászlónak első házasságbeli fiától Jánostól, ki nejével Pazonyi Cheres Annával a szabolcsi és bereghi birtokokat kapta, jő le ezen tiszavidéki ág, mely a táblán látható vég-ivadékokban maig is fen áll. A másik (szilágyi) ág, B nedektől eredt következőleg:

II. tábla.

Benedek, *ki az I. táblán.*
(Filpessy Orsolya,)

Ferencz. 1519. (Chapy Bora.) Imre. 1517—1569. † Kata. János. 1526—54. (Borzássy Margit.) Balás. Erzse. (Ráthonyi Péter.)

Zsófia 1554. (Lasztóczy György.) Anna. Miklós. Borbála.
k. szolnoki alisp. 1593.
(hadadi Móré Anna.)

István.
k. szoln. krasznai alispán.
(Bagossy Zsuzsi.)

Farkas. 1690—1707. alisp. 1703. Rákóczy hive. (Sarmasághy Mária.) István. Farkas István.

István. Ilona. (Botos Péter.) János. Ádám. Julianna. (Telegdy István.)

Rebeka. (Bydeskúthyy Zsigmond.) Éva. (Kún János.) Benjamín. (Horváth. Julianna.) Maria. (Torday Boldizsár.) Dénes. (Dobay Krisztina.)

Mária. (Matolcsi István.) Miklós. (Zámbó Jusztina.) István. † Ferencz. (Lövey Erzse.) Dénes. † János. †

Krisztina. †

Folyt. käv. lapon.

Miklós, *ki az előbbi lapon.*
(Zámbó Jusztina.)

Elek. † fő pénztárnok. (Décsey Ágnes.) | Farkas. † | Ferencz. (Décsey Rákhel.) | Sándor. | Dénes.

Antal. fő sz. biró. 1848. | Miklós. (Zámbó Klára.)

Ignácz. (Zoltán Julia.)

Ez ágon Miklósnak fia István Közép-Szolnok, Kraszna és Kövár egyesített megyék alispánja volt, és Rákóczy alatt Erdélyben mint egy osztálysereg vezére működött. A szatmári béke után főispánjával Wesselény Pállal bujdokol, és notáztatik, és javai elkoboztatván szoboszlai Vas Istvánnak adományoztatnak, míg fia Farkas Bécsbe menve, atyja részére kegyelmet nyert. Nevezett Farkas szintén ott alispán, 1697-ben megyéje által Solári császári generálishoz küldetett követségbe, a katonaságnak a megyéből kihuzatása iránt. 1699-ben szintén a hármas megye részéről hzg. Eszterházy Pál nádorhoz járt küldetésben. 1703-ban a vetési mezőn kelt protectionalis szerint Rákoczy hive lett ő is a szatmári békeig.

A család czímere kigyó által keritett paizsban viziránvos sorban három fog. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kardot markol, és annak hegyén vadkan látszik. E czímer és a családnév a Gudkelet nemből származásra látszik mutatni, azonban erről a család mitsem tud. Az egész család helv. ref. vallású.

Gyárfás család. A IV. kötet 460—561. lapján álló léczfalvi Gyárfás családdal közös törzsből eredezteti magát a sepsi sz. Györgyi előnevü Gyárfás család is, ugyan ebből pedig a Kis-Kunságban Halason székelő Gyárfás ág is, és pedig következőleg: tudni illik az utóbbi helyről közlött családfa az 1635-ben lustrált Istvánnak az idézett helyen kitett Ferencz, Pál és Tamás fiain kivül szintén fiául állítatik István, kitől igy származtatik a családfa:

István.
(Csákány Kata, utóbb szemeriai Nagy Barabásné.)

Pál.
Sepsi sz. Györgyre nősült
(Modra Kata.)

János. | Mihály. Pál. † | Ferencz. † | Pál. † | Ilona. (Császár Mih.) | István. | Zsigmond.

Ferencz Hunyad. v. ügyv. Zsófia. Anna. | István. Istv. Mikl. | Pál. Pál. Áron. | + Zsigm. | Sámuel. Imre. Ján.

Ilona. (Király László-né.) | (Dancs.) Julia. | Maria. +

Folyt. a köv. lapon.

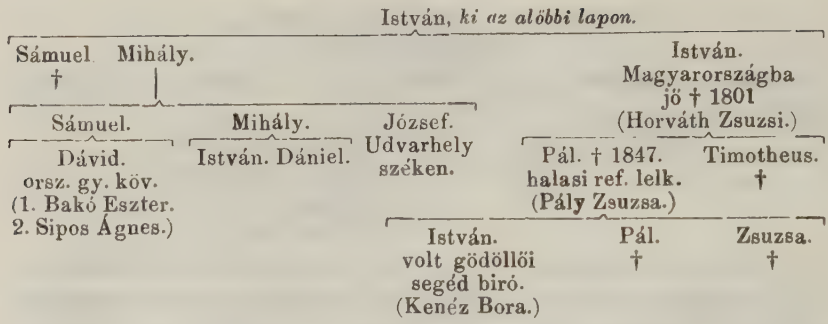

Gyene család. (Tyukodi) Szatmár megyei birtokos nemes család, melyről a IV. köt. 464. lapján említés van téve. Törzse István 1554-ben impetrált; egy beküldött családfa szerint ennek fia László, ennek András, ennek ismét András, ki 1649-ben második impetratornak (szerző) iratik. Ennek fia Péter kihalt, és Pál, kitől igy eredeztetik a család:

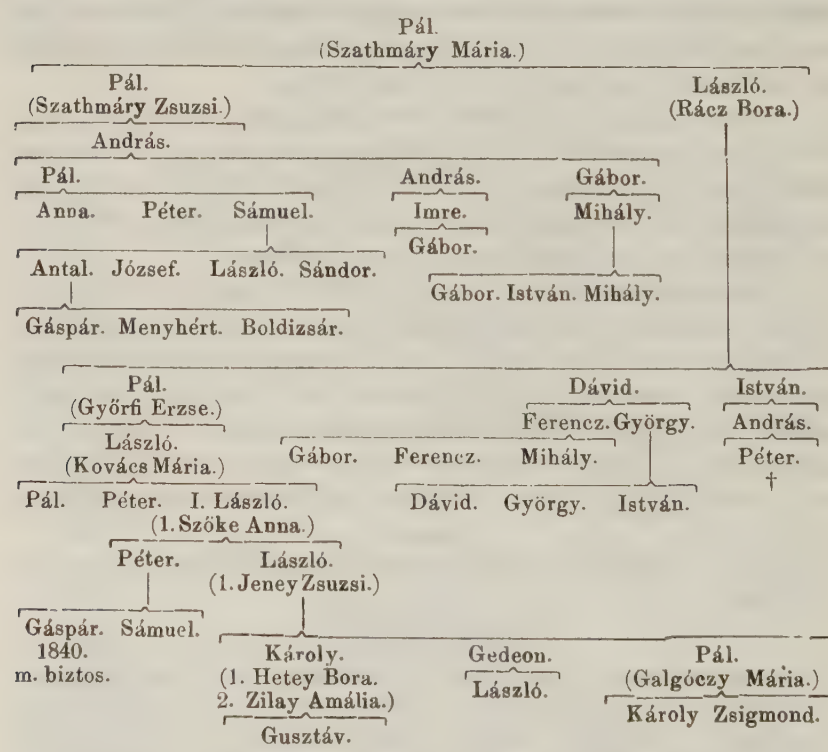

Gyulay család. (Maros-németi grófi.) A IV. kötet 486. és köv. lapjain mind czímere, mind családfájának eleje hibásan van közölve

Czímere a bárói diploma szerint, melyet idősb Gyulay Ferencz országtanácsos és utóbb főispán, maga, neje Kapy Mária és gyermekei Ferencz, István és Kata részére I. Leopold királytól 1694. jun. 2-án Bécsben keltezve kapott, és mely 1695. febr. 26-án az erdélyi kolosvári gyülésen publicáltatott, ugyan az, mely a 490. lapon álló 2. jegyzetben leiratott, t. i. négyfelé osztott paizs, melynek 1. és 4. kék udvarában vörös mezü kar kivont kardot tart; a 3. és 4. vörös udvarban pedig magas sziklákon repülő fehér galamb egyik lábán áll, csőrében zöld olaj-ágat tartva; a paizs közepét kisebb ezüst vért foglalja el, melyben oroszlán ágaskodik, első lábaival nyilt sisakot tartva, melyből három strucztoll emelkedik ki, és mely két felől két fekete sas szárny között van. Az egész paizs fölött létező sisak koronájából az elöbb leirthoz egészen hasonló oroszlán emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról czüstvörös. A paizs telamonjai két oldalról arany oroszlánok.

A család ismert törzse a bárói diploma szerint is I. Ferencz, kinek atyját a diploma magasztalja, de meg nem nevezi. Most említett I. Ferencz váradi kapitány, a magyar részekbeli (partium) minden erősségek és hajdu városok generalja, Jenő, Déva véghelyek főkapitánya, Bihar, Arad, Zaránd vármegyék főispánja, és erdélyi fejedelmi tanácsos volt. Nejétől Pécsi Margittól egyik fia I. István a nagy-szőllősi harczon Kemény János mellett esett el 1662-ben. Másik fia II. Ferencz Apaffy Mihály tanácsosa, többször országos követ a bécsi udvarhoz is, országos hadi biztos, ki 1694-ben jun. 2-án a fölebb érintett diploma által bárói ranggal a magyar mágnások sorába emeltetett. Utóbb Küküllő, Közép-Szolnok főispánja és Udvarhelyszék fő királybirája lett. Első neje volt Barakonyi Ferencz leánya Klára, a másik Kapy Mária. Az elsőtől lett fia III. Ferencz, a másodiktól II. István, 1728-ban már ezredes, utóbb altábornagy, ki 1758. octob. 13-án korn 75. évében halt meg. Ága él. Százados gyász ünnepélyét kis unokája Lajos (szül. 1800.) 1858. oct. 13-án a m. németi grófi kastélyban Dáné István dévai ev. ref. lelkész gyász beszéde mellett tartatván meg, ezen gyász-beszéd Aradon 1859-ben nyomatott ki a bárói diplomával együtt, honnan részben e kiigazító adatok is merítettek.

Nevezett III. Ferencz Torna várában született 1674. évi aug. 11-én. Már 1703-ban a Bagossy ezredben Olaszországban alezredes volt. 1706. sept. 1-én ezredes, és az Ebergényi ezred parancsnoka, 1707. dec. 20-án a Bagossy ezred tulajdonosa, 1716. máj. 7-én tábor-

nok, 1723. oct. 13-án altábornagy lett. Meghalt 1728. oct. 18-án Mantua mellett. [1]) Még 1709. jun. 11-én vette el Bánffy György gubernator és Bethlen Klára leányát Máriát, kitől gyermekei: Klára, IV Ferencz, Kata, és I. Sámuel születtek.

E szerint a kiigazitott családfa ez:

I. Ferencz.
Váradi kapit. 1651.
(Pécsi Margit.)

I. István.
† 1662.
N. szőllősnél.

II. Ferencz.
1694. báró lett.
(1. Barakonyi Klára.
2. Kapy Mária.)

III. Ferencz.
sz. 1674. † 1728.
altábornagy.
(Bánffy Mária.)

II. István.
tábornagy
† 1758. oct. 13.
(Bánffy Judit.)

Klára.
(gr. Bethlen Imre.)

IV. Ferencz
tábornok.

Kata.

I. Sámuel.
tábornok.
(b. Bornemisza Anna.)

Lásd a IV. k. 487. lapon.

Lásd a IV. k. 487. lapon.

Gyurcsányi család. (Moysfalvi.) A IV. köt. 493. lapján közölve. A czimeres nemes levelet Ferencz nyerte és 1646-ban hirdetteté ki lakta helyén Trencsén vármegyében, hol Moysfalván lett birtokos a család. Teljesebb családfája következő:

Ferencz
1646.

Pál
1653—1690.
(Hrabovszky Krisztina.)

András
utódai Moysfalván.

Imre 1741—47.
kir. táb. ülnök.
(Kosztolányi Krisztina.)

János
(Bossányi Bora.)
Anna † 1833.
kora 65.
(Benesik Fer.)

József
(Vas Mária.)
†

Gábor.
†

Ignácz
1770—90.
Nógrádban.
(Blaskovics Teréz.)

Antal.
†

Ferencz
kapit.
†

József.
Nógrádi fő szbiró.
(Radics Janka † 1839.)

István
† 1856.
N. Sáróban.

Gábor
sz. 1790 † 1855.
altárn. septemv.
(Liptbay Apolló.)

Ignácz.
†

Antal
(Gyurcsányi Anna.)

Anna
(Andreánszky Sándor.)

Mária †
(1. Almássyné
2. Timáryné.
3. Madách Sánd.)

Anna
(Gyurcsányi Antal.)

Teréz
(gr. Crouy Frigyes.)

Gábriella
† 1862.
(Huszár István.)

Mária.

Stefánia.

[1]) Lásd a fölötte Bonyhai György, Gyulaszigeti András, Sz. királyi Sámuel, Deáki József, Szatmári Mihály és Kövesdi János által mondott és 1730-ban kinyomott halotti beszédeket.

Gyurikovics család. Másképen Ruzinszky, (nem pedig Prusinszky) mint a IV. kötét 495. lapján közöltetett. Törzse I, Lőrincz, ki nejével Poloniky Máriával, Mátyás, György és II. Lőrincz nevű fiaival és András testvérével Pozsonyban 1714. nov. 3-án kelt címeres levéllen III. Károly király által nemesítetett meg, és ns. levele Nógrád megyében 1715. jun. 26-án publicáltatott. Címere az, a mi a IV. köt. 496. lapján leiratott, t. i. a paizs kék udvarában két szemközt álló daru, egyik felemelt lábaikkal kövecset, csőreikkel pedig együttesen kigyót tartva. A paizs fölötti sisak koronájából három piros rózsaszál emelkedik ki. Foszladék jobról aranykék, balról ezüstvörös. E törzstől, ki Nógrád megyei Rózsa-Lehotán lakott, — így eredezteti magát a következő ivadék:

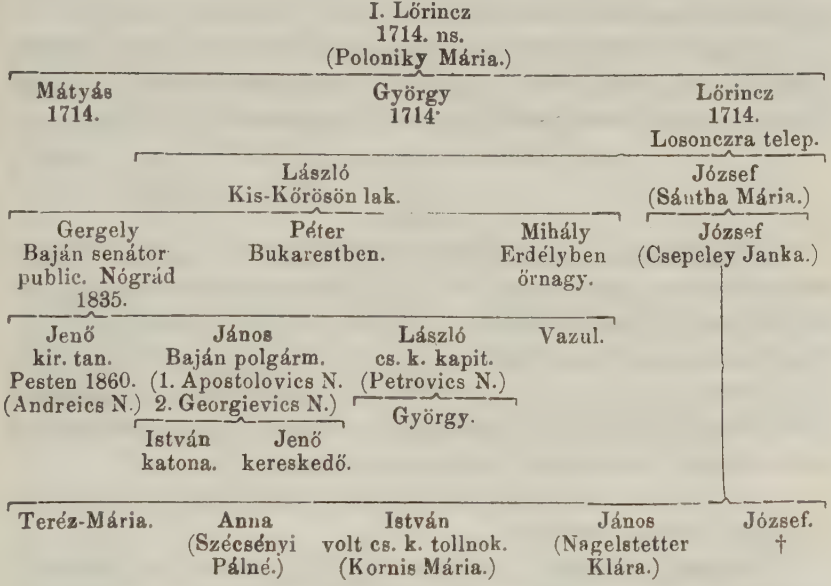

A táblán álló Gergelynek, kinek ága kihirdetett nemes, fia Jenő 1815-ben curiális ügyvéd, 1837-ben a budai gör. püspökség választott küldöttje a szerb congressusra. 1841 óta a g. n. egyes. oskolák fő inspectora, 1844-ben kir. tanácsos lett. Több munkát írt szerb nyelven. Testvére László mint cs. k. lovas kapitány a magyarok elleni tápió-bicskei harczban 1849-ben esett el.

Gyurkovits család. (Ivanóczi) Trencsín megyei Ivanócz helységbeli nemes család, különbözik a fölebbitől, és igy a IV. köt. 496. lapbeli állítás ellenére amazzal egy eredetünek nem tartható. Czímere a paizs kék udvarában vörös ruhás gazda ember, ölében buzakévét,

bal kezével sarlót tartva. A paizs fölötti sisak koronáján repülő galamb áll, egyik fölemelt lábával három buzakalászt tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

E családból a Trencsén megyei nemesi összeirások szerint 1768-ban Ivanóczon laktak András és fiai János, és István, továbbá György és fiai, István, Pál és András.

1803-ban ugyanott András örökösei János és Mihály, és István örökösei: János és András, ez utóbbi Jánosnak fia István, majd Pál és fiai György és István. Ezek közül Andrásnak fia Mihály gróf Zichyek számvevője Czíferen, és ifj András Modorban laktak.

1837-ben István örökösei István és annak fiai János és István, — továbbá András és János testvérek, majd Pálnak fiai György és István mindnyájan Ivanóczon.

E család tagja volt azon ismert nevü történetbuvár Gyurkovics György is, kiről a IV. köt. 496. lapján van említés. Fia Sándor a pozsonyi országos törvényszék tanácsosa volt 1859-ben.

H.

Hagymássy család. (Beregszói) V. köt. 16. lapján. Oklevél szerint (Fábián, Arad várm. 206. lap.) Kristóf huszti kapitány és máramarosi kamarai gróf 1560. aug. 18-án II. János királytól Gyulafejérvárott kelt adományban neje Lévay Dorottya és fia Miklós, leánya Anna részére is Arad megyében Csuch helységben néhai suraklíni Petrovich Péter birtokait kapja. E szerint Kristófnak más volt neje s gyermekei, mint a családfán áll.

H. István szentgróti kapitánynak pedig szintén oklevél szerint neje Loránth Judit volt.

Hajóssy család. Egyik öse István, kinek fia Márton, kopcsányi lakos, a mult század első felében Nyitra megye előtt igazolta nemességét. Ennek fia Pál Pozsony megyében lakott, ott született fia Ignácz, kivel együtt 1790. nov. 10-én Nyitra megye előtt publicáltatták nemességöket. Nevezett Ignácz Nagy-Súron is lakott, és hzg Eszterházy uradalmaiban viselt felügyelőséget, majd Torontál megyébe telepedve, ott aljegyző és esküdt, végre Vingán (Temesben) városi főjegyző volt, és nemességét Torontálban 1799. május 10-én, Temesben 1806. sept. 6-án hirdettette ki. Fia Lajos Temesben esküdt volt és ott 1830. jul. 26-án publicáltatott. Meghalt Vingán 1846. aug. 3-án. Nejétől nagy-nyujtódi Farkas Rozáliától egyik fia Lajos

meghalt, másik fia Ottó 1861. Békés megyei irnok. — Páltól kezdve a származás ez:

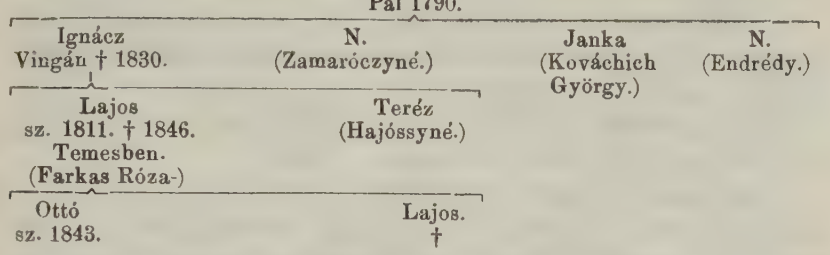

Használt czimerök a paizs udvarában ágaskodó szarvas, szájában kosarat tartva. A paizs sisakján álló tárgy ismeretlen.

Halassy család. (Déva-Ványai). Mint az V. kötet 23. lapján érintők, felemelője a családnak Márton, ki gróf Eszterházy Károly egri híres püspök korában Heves megyénél legutóbb mint alispán hivataloskodott, ő szerzett déva-ványai birtokára adományt, honnan a család előneve. Töle a nemzékrend az előbbi lapon.

A család kath. vallású.

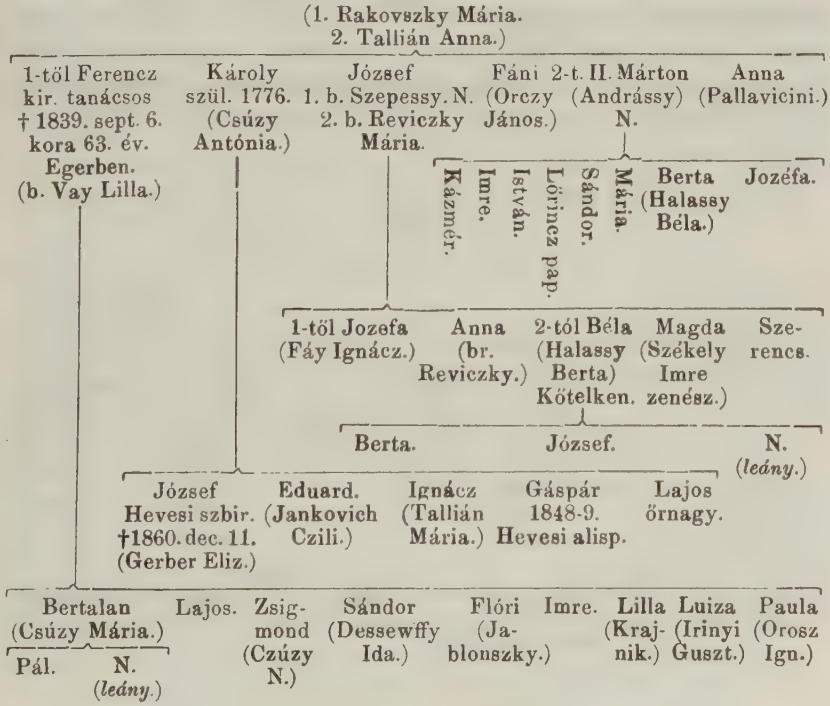

Halász család. (Dabasi) melyről az V. kötet 24. lapján van említés, 1669. september 12-én Halász Ferencz ősében nemesítetett meg.

Haller család. (Hallerkői gróf.) Az V. kötet 30. lapon álló Jánosnak gr. Nemes Zsuzsannától nem volt leánya Bora, és ez nem volt gr. Eszterházy Dánielné.

Ugyan e lapon az utolsó György (Edmund és Eugen atyja) meghalt Balástelkén 1867. jan. 25-én.

Halmágyi család. (Tordátfalvi.) Lehet, hogy a másik két (sz. somlyói, és étfalvi) Halmágyi családdal egy eredetü. Ebből ismeretes Márton ki nejével ó-budai László Rozáliával kapta Kolos megyei m. sárdi részbirtokát, és azt szorgalmával gyarapította. Gyermekei: Róza krizbai Deső Miklósné, és Sándor (szül. 1832.) ki 1854 óta főleg a regényirodalom terén dicséretesen működik.

Hanvay család. (Hanvai.) Gömör vármegye egyik legrégibb törzsökös családa, melyről az V. kötet 43. lapján nevét hibásan Hamvay-nak irva, emlékeztünk. Mint ott megjegyeztük, a Darvas, Sándor, Soldos családokkal egy törzsből eredt. A család egyik tagjától Hanvay Zoltántól kapott adatok nyomán alkalmunk van itt az első törzstől kezdve nemzékrendét előterjeszteni. Eszerint a család törzse Comes Sigismundus Hunth, ki 1200 körül nyert kir. adományt Hanva, Szkáros, Visnyó, Répás, Fillér helységekre, és Krisány, Prósa, Strása, és Szuráncs pusztákra. Nevezett Zsigmondtól így terjedt le a Hanvay család:

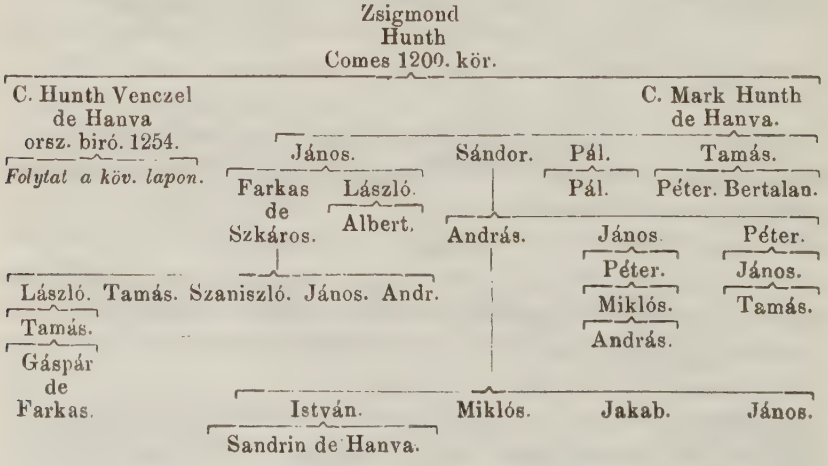

C. Hunth Venczel *ki az előbbi lapon.*
de Hanva
orsz. biró. 1254.

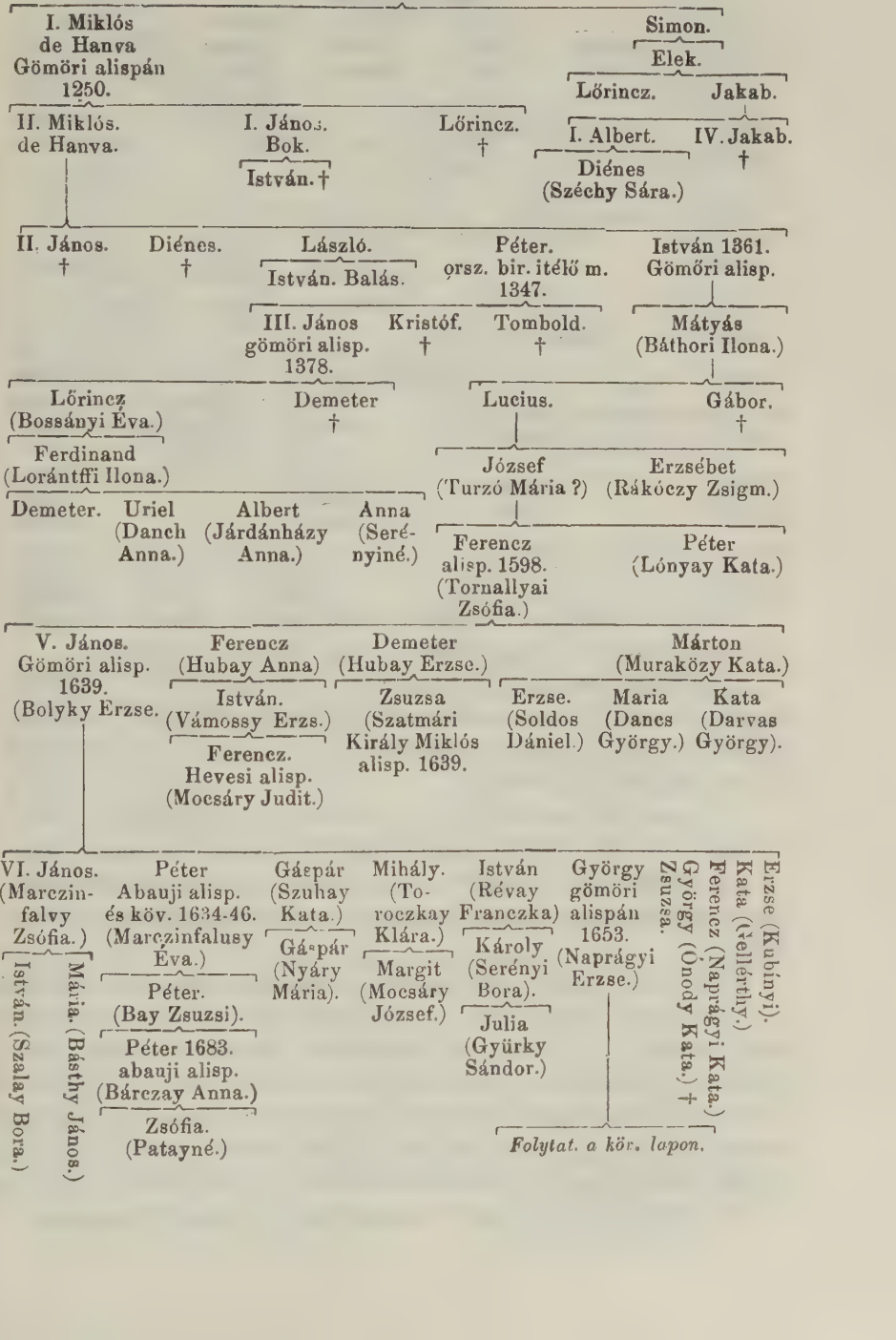

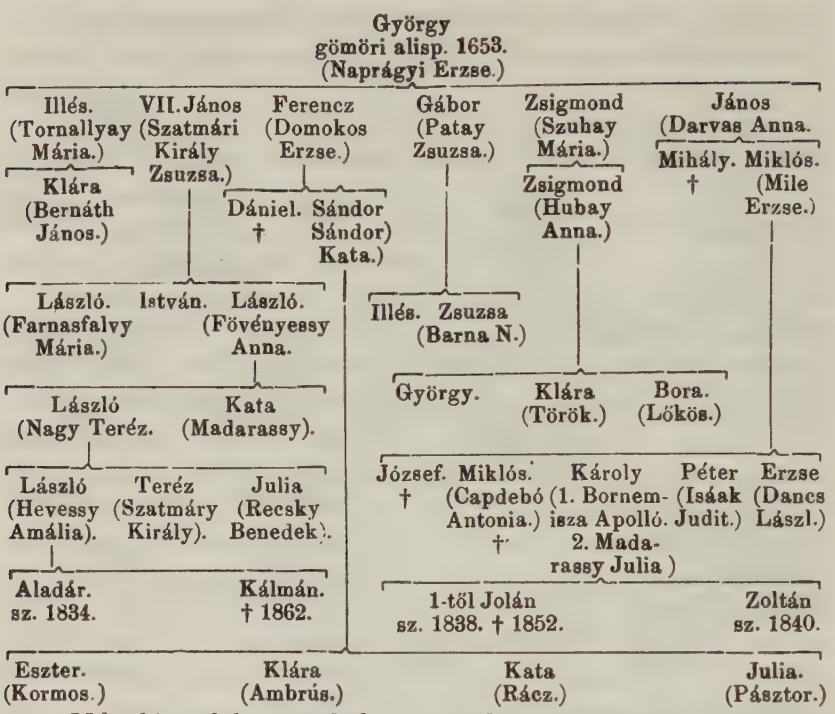

Mily hivatalokat viseltek a család tagjai, főképen Gömör és Abauj megyénél? — nagyobbára ki van jelölve a családfán.

Harsányi család. (Kis-harsányi és sárospataki.) Az V. köt. 58. lapján álló családfa helyett Hodor Károly által gr. Kemény József Laterculi genealogici című gyüjteményéből következő kiigazitó adatok és bővebb családfa közölhető.

Literati Harsányi B e n e d e k.s általa gyermekei István, Tamás és Judit 1606-ban Bocskai István erdélyi fejedelemtől czímeres nemes levelet nyertek, mely Zemplén megyében kihirdettetett. Ezen nevezett megyében (nem Baranyában) van az előnévül használt Kis-Harsány is.

Azon czímeren kivül, mely az idézett helyen le van írva. H. J ó z s e f mint Doboka megye szolgabirája, egy bővebb czímert használt pecsétén; t. i. három felé osztott paizst, az első udvarban hármas halomból kettős kereszt emelkedik ki, a 2-dik udvarban áll a leírt vitéz, kardot s törökfejet tartva, a paizs alsó (3-dik) udvarában két rézsutos szelemen közt egy szív látható. A paizs fölött két koronás sisak áll, a jobb oldalából az említett vitéz emelkedik föl, a bal oldalin férfi kar kivont kard hegyén levágott törökfejet tart. A családfa következő.

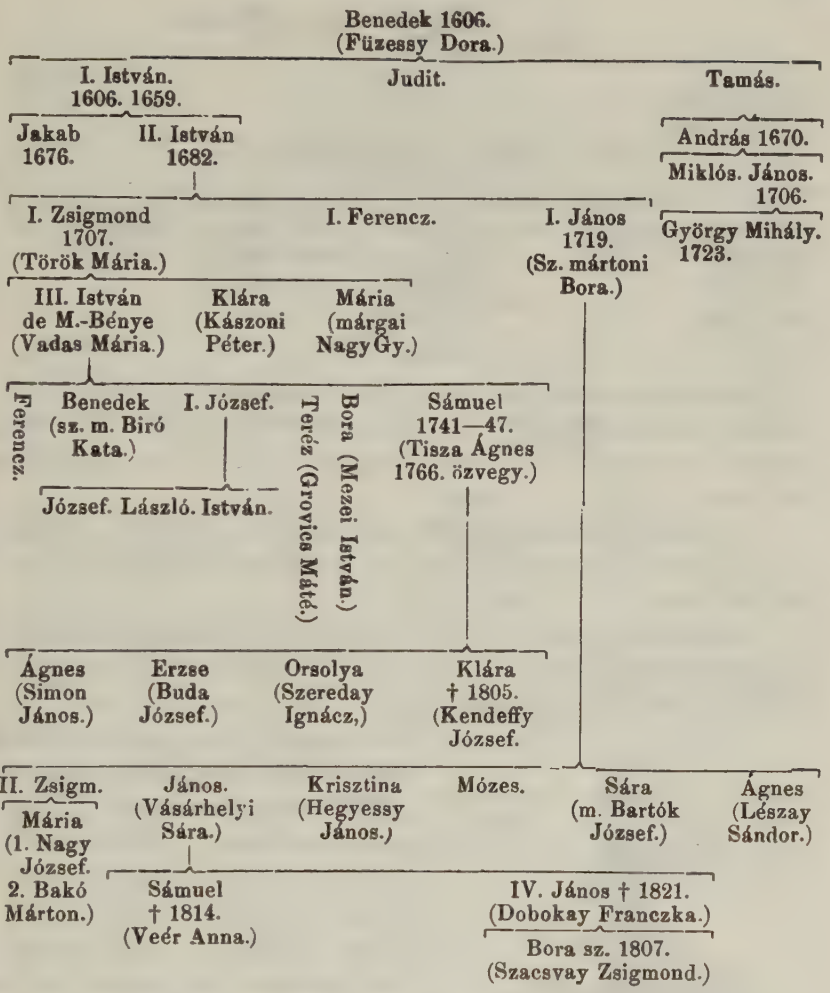

Hegedüs család. 1753. nemesítetett meg József, György és Ferencz testvérekben. Ezeknek ivadékáról a teljes családfa az V. köt. 80. lapjáról kimaradván, pótlásúl itt következik:

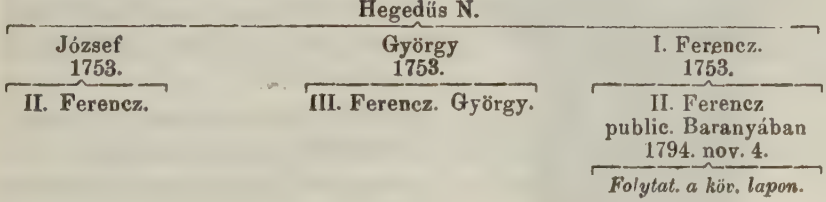

Folytat. a kör. lapon.

IV. Ferencz. *ki az előbbi lapon.*
public. Baranyában 1794. nov. 4.

II. József
lak. Miskolcz.
(Pintér Erzse.)

V. Ferencz
tbiró 1819.

Luiza. Ferencz. Lajos. Mária. József. László. István. Gyula.

Pál
Verőcze
várm. jegyz.
s köv. szül.
Görbőn
1791. dec. 22.

VI. Ferencz
publ. Pest
1821. nov. 14.
†

Mihály
főhadn.

János
v. hadn.
Pest vm.
házgond.
(Miskey
Genoveva.)

Ferdin.
cs. kir.
őrnagy.

Károly
Bara-
nyában
cs. kir.
hivat.

Anna
(Sauska
Lajos.)

Jozéfa.

Mária.

A czímeres nemes levél először Sopron megyében hirdettetett ki 1753. sept. 3-án, majd 1790. apr. 21-én Somogyban, 1822. oct. 15-én Vasban, 1822. nov. 25-én Pozsony megyében, 1826. aug. 29-én Zala megyében.

A családfa utolsó nemzedéke közt álló János előbb a Frimont huszár ezredben hadnagy, utóbb Pest vármegye házgondnoka, meghalt 1853-ban.

Hellebronth család. (Tisza-Beői) Heves vármegyei nemes család, birtokos ott Süly, Gyanda és főképen Tisza-Bő helységben, hol az Almásy családba beházasodás utján birtokot nyervén, arra 1755-ben adományt vett, és ez utóbbiról irja előnevét. Külföldről szakadt, valószinűleg Hamburgból. A magyar nemességet Hellebronth János és Gáspár testvérek nyerték III. Ferdinand királytól 1655. évben. Czímerök — mint a metszvény mutatja — a paizs kék udvarában zöld talaj fölött fehér lovon vágtató vitéz, sárga csizmába, vörös nadrágba, pánczélba öltözve, fején sisakkal, jobb kezével kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából szintén olyan vitéz emelkedik ki.

A nemesség szerzők egyikétől Gáspártól származhatik a szarvasi evang. vall. ág; Jánosnak a fő szerzőnek ivadéka következő:

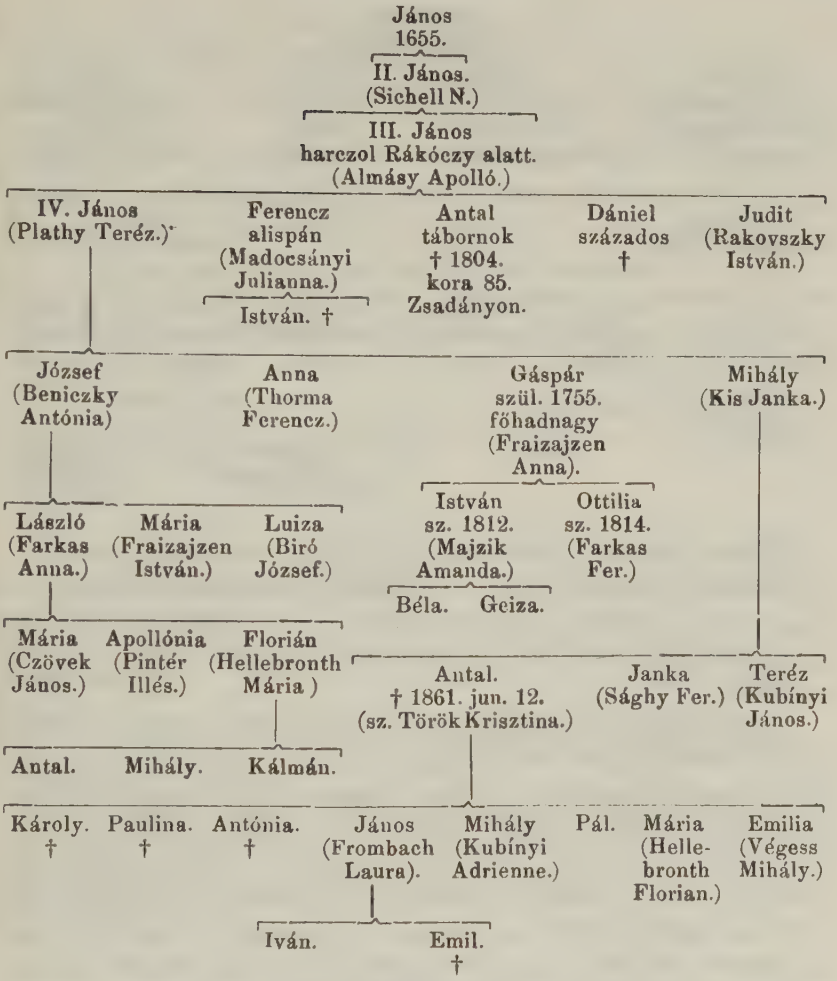

Flórián, és János laknak Tisza-Bön. Mihály Gömör megyében. Ezek, valamint Pál részt vettek a 1848-9. évi harczokban.

Vallásuk kath. — A szarvasi vagy békési evang. ágból volt János Szarvason jegyző, ki Balassa Gyarmaton halt meg 1860. dec. 9-én kora 70. évében. Első nejétől fiai: János haszonbérlő Dinnyésháton Hevesben, Miklós és Péter Szarvason. Második nejétől Lehoczky Jankától gyermekei: Ferencz, Malvina és Lajos.

Hellenbach család. (Paczolaji báró.) Az V. köt. 87. lapján közlött helyett kijavitott leágazása a következő lapon:

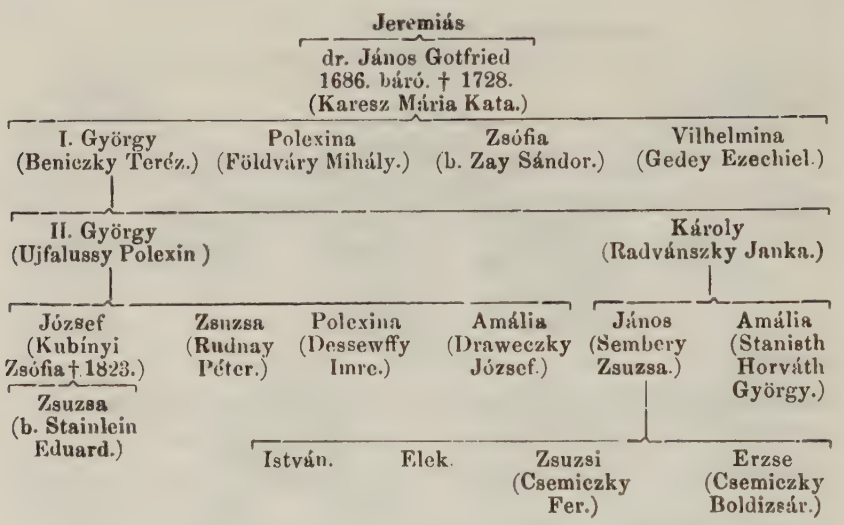

A családfáról lemaradtaknak összeköttetését nem ismerjük.

Héya család. (Sárfalvi.) Esztergom megyében ismeretes, hol Imre (szül. Nánán 1779. aug. 15-én) kir. tanácsos, és Esztergom megyének 1838 körül első alispánja és követe volt. Örököse fia Tivadar.

Hideghéthy család. (Hideghéti.) Pozsony megyei Csallóközi régi ős család. Eredeti okiratok szerint, (melyek velem Hideghéty Antal úr által közöltettek,) 1394-ben Zsigmond király néhai Hideghéty Miklósnak, ki fiörökös nélkül mondatott kimúltnak, leányait Ilona asszonyt és Kata és Anna hajadonokat az apai birtokokban fiú örökösökül tette. Azonban a fiusitás — úgy látszik — tévedésen alapúlt, mert mint a következő adományból kitetszik, Hideghéthy máskép Hettendorfi Miklósnak volt fia Jakab, hanem ez tán csak természetes fia lehetett, vagy valamely hűtlenség vád folytán nemességétől megfosztatott, mert ezen Jakabot 1411. évi octob. 14-én Zsigmond király a nota rusticitatis eximalta és nemessé tévén, czímerrel is megadományozta. E czímer balra dőlt paizs, melynek felső részét arany szelemen képezi, alatta fekete udvarban arany félhold ragyog. A paizs fölötti sisakból arany derékú feketefa nyúlik föl, alatta szintén arany félhold látszik, szarvaival felfelé fordítva. Foszladék mindkét oldalról aranyfekete.

1685. évi és egyéb adatok után a családból csak töredék ágazatokat ismerünk, egyik ez:

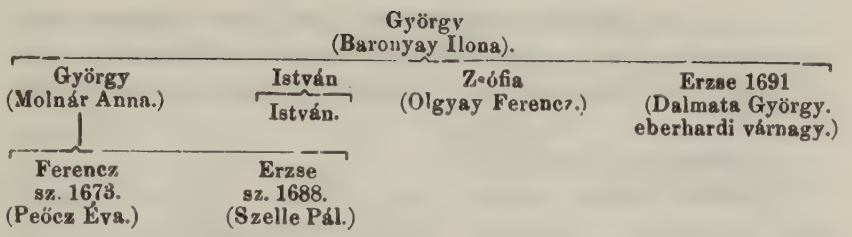

Egy más ágból következő nemzedéket ismerünk:

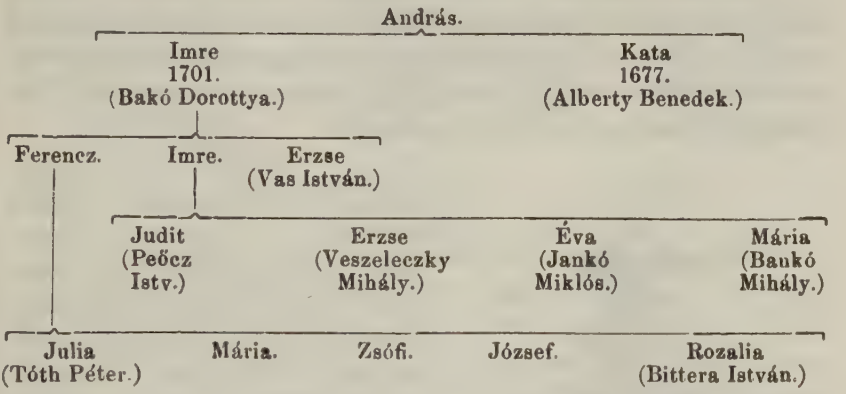

E család most élő ivadéka a gazdasági irodalom terén ismeretes Hideghéthy Antal is.

Hodossy család. (Hodosi). Pozsony megyei Hodosról eredt régi család. Azon ág, mely az V. kötet. 126. lapján áll, nem a Hodossy Szabó, hanem a hodosi Hodossi családból eredt, és teljesebb nemzékrende ez:

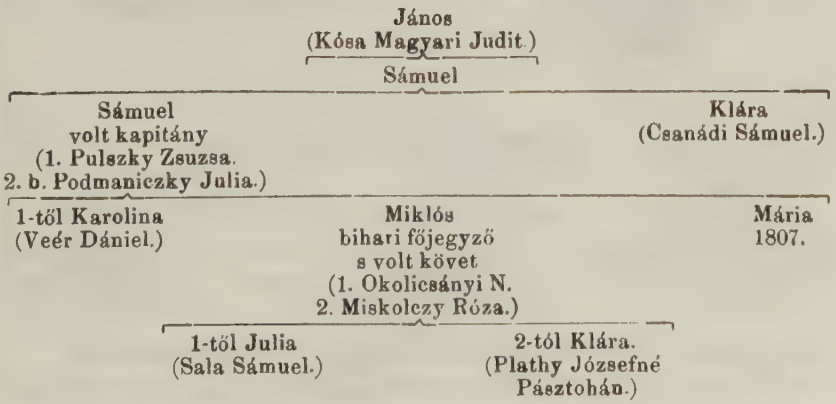

Az itt álló törzsnek neje Kósa-Magyari Judit másodszor Menszáros Dánielné volt; az igy származott Hodossy és Menszáros testvérek impetrálták Biharban Nagy-Kerekit, Ártándot, az ádáni pusztát és Esztárt.

Vallásuk helv. reform.

Hollaky család. (Báró.) Őse Frigyes 1604-ben szeperelt, mint Istvánffynál olvashatni (1685-dik *évi kiadás*) 505. 523. lapokon.

Homoky család. (Alsó-Korompai.) Pozsony megyei curiális birtokos család. Az V. köt. 136. lapján hiányosan lévén közölve, itt bővebb ismertetése következik. Nevezett megye 1681. 1697. 1699. nemesi összeirásai már mint nemest és korompai birtokost jelölik Józsefet, fiát Mihálynak, unokáját Imrének.

A család czímere — mint a metszvény is mutatja — balról jobbra fehér szelemen által rézsutosan két udvarra osztott paizs, a felsőbb vörös ndvarban pánczélos kar kivont kardot villogtat, az alsóbb kék udvarban nyakán nyillal átlőtt hattyú látszik. A paizs fölötti sisak koronájából pánczélos, sisakos vitéz emelkedik föl, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balrol ezüst-vörös.

A családfa következő:

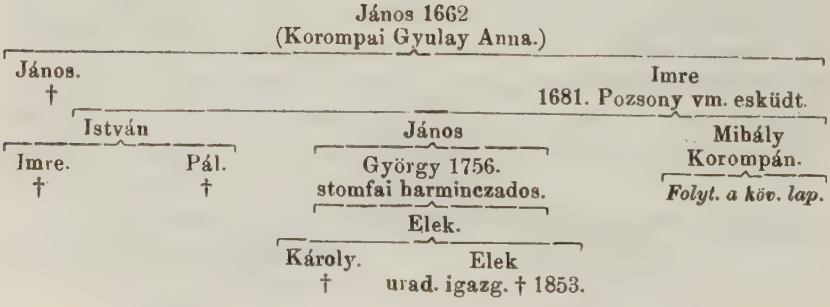

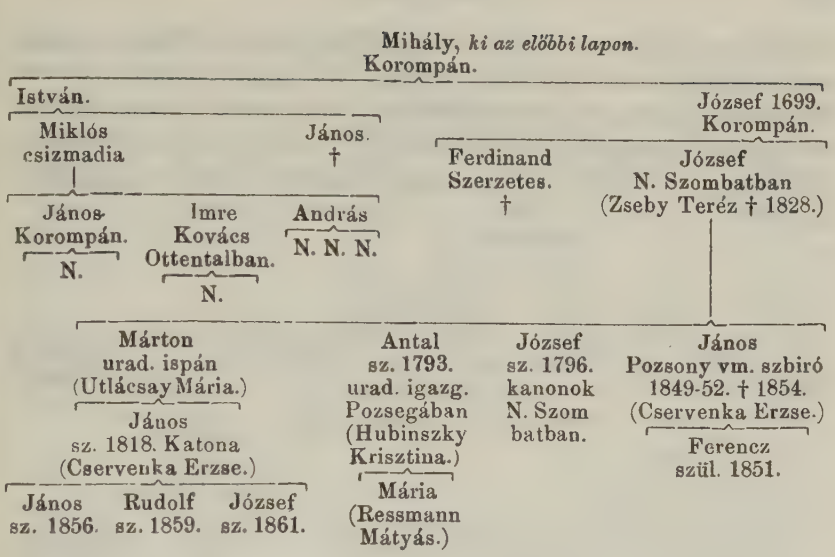

A család tagjai közül Eleknek fia Károly, úgy a másik ágból Antal Pozsegában a Markovich család javai igazgatója, valamint testvére János Pozsony megyei esküdt, utóbb 1849—1852. szbiró Pozsony megyétől 1840. jun. 30-án nemesi bizonyítványt vettek ki. Most nevezett János Bécsben elme-háborban múlt ki 1854-ben. Testvére József 1822. óta felszentelt pap, több helyen plébános, 1857-óta nagy-szombati kanonok, s szent széki ülnök.

Valószinüleg e család tagja Homoky Ignácz is, tbiró és régiségbuvár, ki Pozsony megyei Hochstätten helységben szül. 1786. sept. 14-én.

Horváth család. (Lomniczai-Kissevich.) Az V. köt. 152. lapján álló családfa helyett teljesebb a következő:

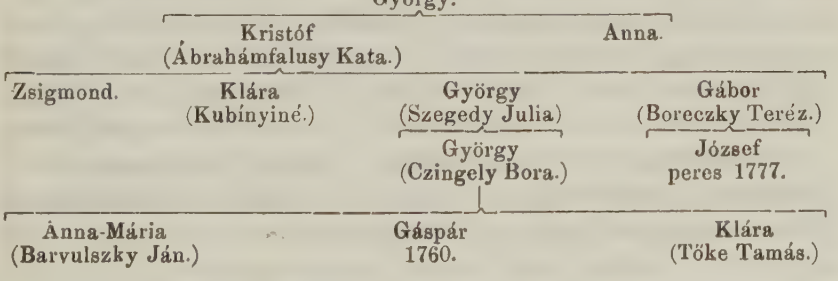

Horváth család. (Muraniczi báró.) Az V. köt. 153. lapján csak némi adatok vannak róla közölve. A család Horvát országból eredt,

előbbi neve Muraniczi Moón volt, a Horváth nevet Magyar országban vette föl. Az első, kit már Magyar országban találunk, Horváth Ferencz, Raskay Katalint birta nőül. Ennek utóda János Zarándi főispán, szolgálatban álló ezredes, Lippa és Boros-Jenő főkapitánya 1690-ben I. Leopold által bárósságra emeltetett, és ily családot alkotott:

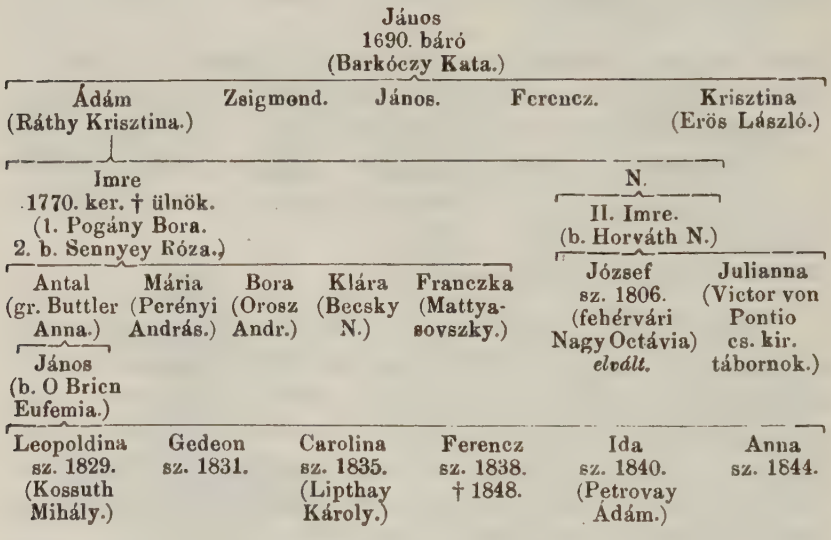

Horváth család. (Petrichevich.) Azon családfához, mely e családról az V. köt. 157. lapján áll Horváth II. Kozma önéletirása szerint [1]) következő pótlások adhatók.

I. János szül. 1559-ben, meghalt 1620-ban, neje meghalt 1619-ben, volt neki leánya Judit is, ki meghalt 1620-ban. — Fiának II. Györgynek volt fia István is, ki mag nélkül múlt ki.

II. Miklósnak Toldalaghy Borbálától a táblán állókon kivül voltak még gyermekei: Erzse Köpeczi Jánosné, Mihály meghalt 1624-ben, Judit désfalvi Balogh Ferenczné, és Klára; testvérök a nevezett autobiographus II. Kozma született 1634-ben.

Horváth család. (Szent-györgyi) Azon II. Zsigmondtól ki Békes megye főispánja volt († 1809.) és kitől a mai egész nemzedék származik, a teljesebb családfa következő:

---

[1]) Lásd kiadva Thaly K. „Történelmi Kalászok" cz. a.

II. Zsigmond † 1809.
békesi főisp. cs. k. kam.
v. belső t. tan.
(1. Fejérváry N.
2. Somsich Anna.)

III. Zsigmond	III. Antal	János	II. József	Kristóf.	Mária
gr. Hugosmay lett. (gr. Schmidegg Mária.)	sz. 1774 † 1812 ezredes. *báró.* (Szegedy Constanczia.)	cs. k. kam. ker t üln. † 1841. (Latinovics Anna.)	cs. k. kam. † 1850. (gr. Draskevich Róza, cs. ker. hölgy † 1832.)	†	(gr. Almássy Illés.)

IV. Antal	III. József	III. László	Anna	János	Edmund	Sándor
cs. k. kam. (b. Orczy Paula.)	h. ezredes (gr. Khevenhiller Mária.)	vasi alisp. (gr. Klebelsperg Leopoldina) *elvált.*	(br. Pacassi)	volt főhadn. táborn.	cs. k. kam. képv. † 1848	sz. 1829. cs. k. kam. báró lett 1858.

Gusztáv. Henriette.

Zsigmond	Felice	Ernő
volt főhadnagy.	(gr. Széchenyi Gábornő.)	Vas v. aljegyző.

Horváth család. 1683-ban Horváth András és János sömjéni és jákfai lakosok I. Leopold királytól czímeres nemes levelet kaptak; utódaik előbb Békes v. Orosházára, innen Fejérbe Sár-Bogárdra telepedtek, hol jelenleg is birnak. Két családtag István és Lajos Fejérvárra költöztek, kik közül az első Fejér megyei szbiró, az utóbbi ügyvéd, és neje után pakai birtokos lőn. E család ivadéka az ezeket közlő Dezső is.

Czímerök a paizs kék udvarában zöld dombon korona, azon pánczélos kar, mely kardján babérkoszorút tart. A paizs sisakjának koronáján fehér galamb csőrében babér koszorút mutat.

Horváth család. Az V. köt. 172. lapján nehány nemzedéke van közölve, bővebben a következő családi közlés ismerteti. Fehér vármegyének 1779. évi nov. 29-én kelt nemesi bizonyítványa szerint Horváth Márton és Mihály testvérek, továbbá Markus István 1623. jun. 25-én II. Ferdinand által kiadott czímeres levélben nemesítettek meg.

A következő családfa Fejérmegyének 1779. évi érintett bizonyítványán fölül Szentkirályi László nádori itélőmester által 1824. már. 3-án kelt hiteles meghatalmazási oklevelén is alapúl, mely meghatalmazás a családtagok által Horváth István részére a Kislaludyak ellen folytatott két rendbeli táblai perükre nézve adatott.

Nevezett Horváth Mihálytól következő ivadék származott:

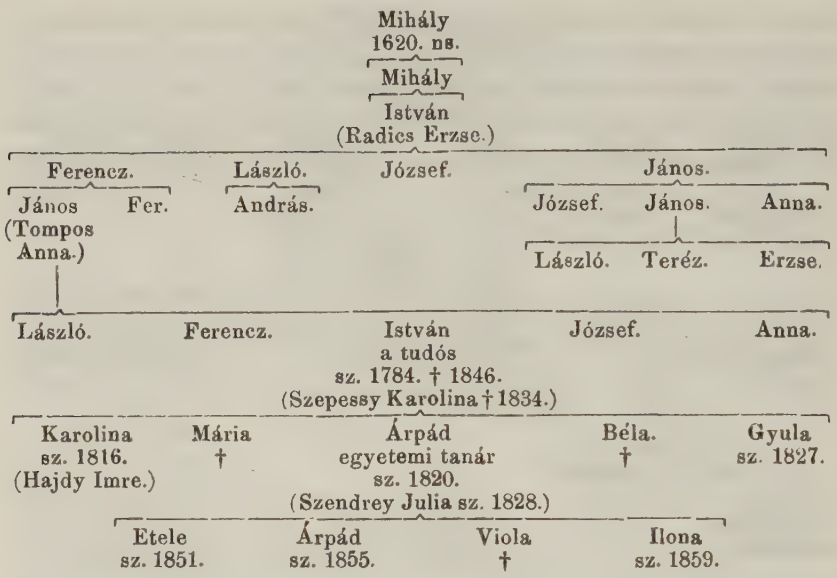

Horváth család. (Zalabéri.) Az V. köt. 167. lapján álló családfán látjuk J á n o s t, volt zalai alispánt és kir. tanácsost, kinek Ugronovics Franciskától következők voltak gyermekei: 1. I m r e cs. k. kam. Somogyban Ádándon, 2. J á n o s szintén volt alispán, kinek három rendbeli házasságából több gyermekei születtek. 3. F á n i Festetich Jánosné, 4. A n n a előbb ns. Festetichné, utóbb gróf Festetichné. 5. R ó z a Almásy Jánosné. 6. F e r e n c z, kinek gr. Hunyady leánytól fia F e r e n c z, 7. J ó z s e f volt kapitány.

Horváthy család. (Horváthi és Disznósi.) Az V. kötet 175. lapján csak egy ága (és hiányosan) van közölve. Az ott említett III. Pétertől kezdve teljesebb nemzedékrende itt következik.

I. t á b l a.

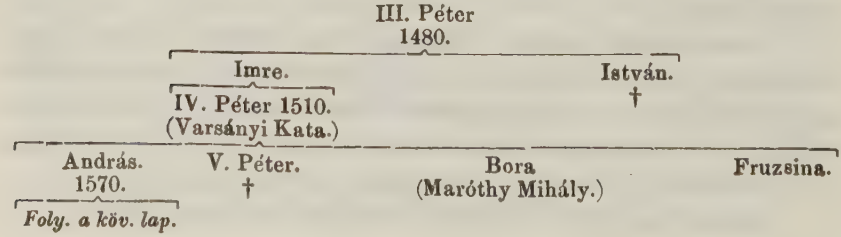

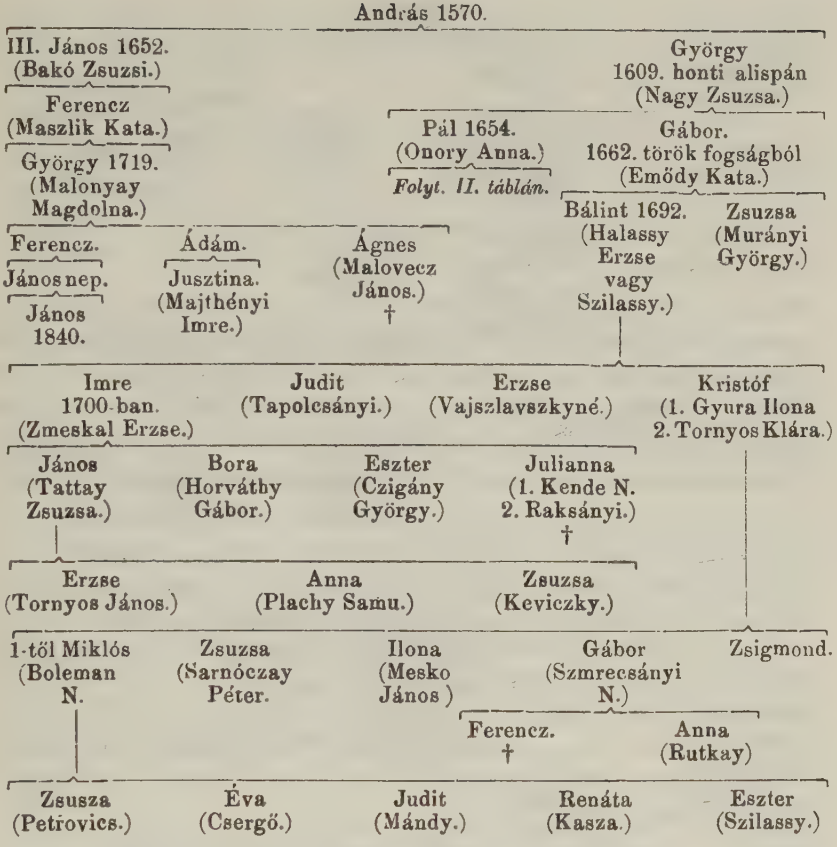
András 1570.
III. János 1652. (Bakó Zsuzsi.)
Ferencz (Maszlik Kata.)
György 1719. (Malonyay Magdolna.)
Ferencz.
János nep.
János 1840.
Ádám.
Jusztina. (Majthényi Imre.)
Ágnes (Malovecz János.) †
Pál 1654. (Onory Anna.)
Folyt. II. táblán.
György 1609. honti alispán (Nagy Zsuzsa.)
Gábor. 1662. török fogságból (Emődy Kata.)
Bálint 1692. (Halassy Erzse vagy Szilassy.)
Zsuzsa (Murányi György.)
Imre 1700-ban. (Zmeskal Erzse.)
Judit (Tapolcsányi.)
Erzse (Vajszlavszkyné.)
Kristóf (1. Gyura Ilona 2. Tornyos Klára.)
János (Tattay Zsuzsa.)
Bora (Horváthy Gábor.)
Eszter (Czigány György.)
Julianna (1. Kende N. 2. Raksányi.) †
Erzse (Tornyos János.)
Anna (Plachy Samu.)
Zsuzsa (Keviczky.)
1-től Miklós (Boleman N.
Zsuzsa (Sarnóczay Péter.
Ilona (Mesko János)
Gábor (Szmrecsányi N.)
Ferencz. †
Anna (Rutkay)
Zsigmond.
Zsusza (Petrovics.)
Éva (Csergő.)
Judit (Mándy.)
Renáta (Kasza.)
Eszter (Szilassy.)

II. tábla.

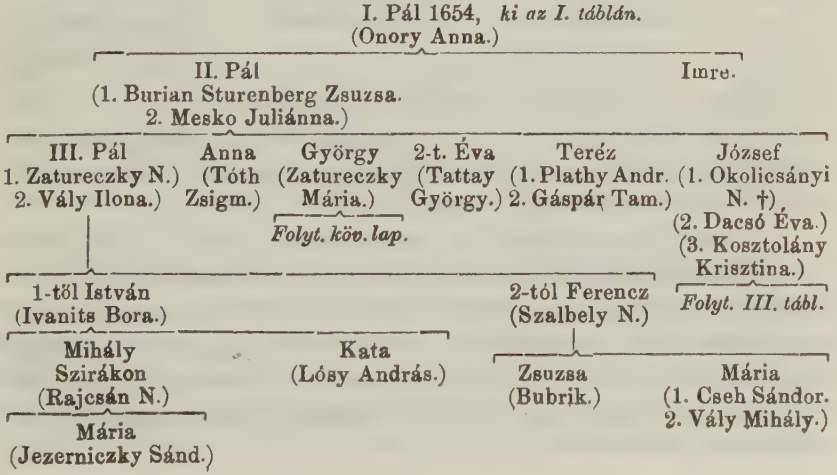
I. Pál 1654, ki az I. táblán. (Onory Anna.)
II. Pál (1. Burian Sturenberg Zsuzsa. 2. Mesko Juliánna.)
Imre.
III. Pál 1. Zatureczky N.) 2. Vály Ilona.)
Anna (Tóth Zsigm.)
György (Zatureczky Mária.)
Folyt. köv. lap.
2-t. Éva (Tattay György.)
Teréz (1. Plathy Andr. 2. Gáspár Tam.)
József (1. Okolicsányi N. †) (2. Dacsó Éva.) (3. Kosztolány Krisztina.)
Folyt. III. tábl.
1-től István (Ivanits Bora.)
Mihály Szirákon (Rajcsán N.)
Mária (Jezerniczky Sánd.)
Kata (Lósy András.)
2-tól Ferencz (Szalbely N.)
Zsuzsa (Bubrik.)
Mária (1. Cseh Sándor. 2. Vály Mihály.)

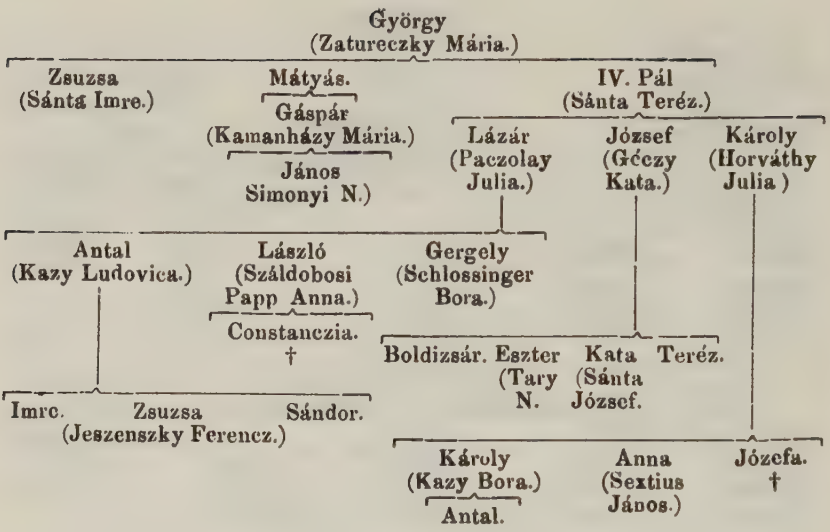

III. tábla.

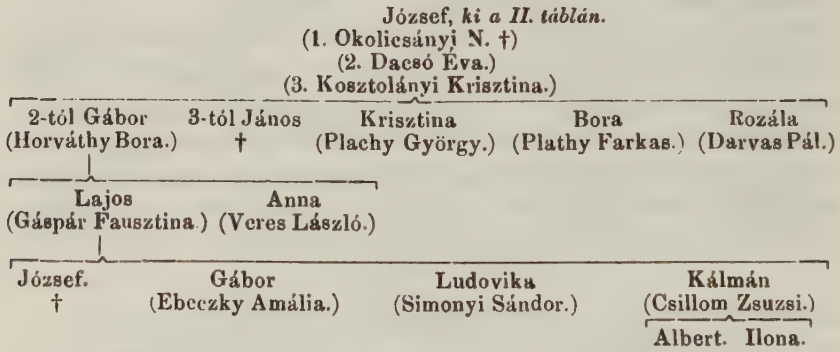

Hogy még a családfa sem teljes, mutatja többi közt az is, hogy nincs rajta Horváthy Gábor volt nyitrai szbiró, kinek Jánoky Erzsétől leányai: 1. Anna Szmrecsányi Elek, 2. Johanna Majthényi László kir. tan. nejei voltak.

A család nagyobbára Hont vármegyében honos.

Hrankay család. Nyitra vármegyei nemes család, ott volt lakása Kikló helységben, honnan Trencsin megyébe származtak át, és nagyobbára maig ott székelnek. A mult század elején élt Mihály, kinek fia volt János, ki Nyitra megyétől 1733. aug. 19-én nemesi bizonyítványt kapott, ennek fia II. Mihály, kitől a most élők következőleg származtak:

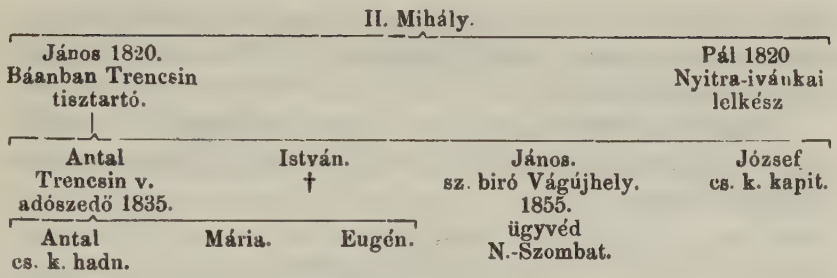

II. Mihálynak fiai János és Pál Nyitra megyétől 1820. nov. 29-én nemesi bizonyítványt vettek ki. Ők s gyermekeik ben vannak Trencsín megye 1837. nemesi lajstromában is. Czímerök függőleg két felé osztott paizs, a jobb oldali vörös udvarban három fehér folyam látható, a bal oldali kék udvarban koronán ágaskodó oroszlán első jobb lábával kivont kardot tart. Ugyan ilyen oroszlán emelkedik ki a paizs fölötti sisak koronájából is.

Hulyák család. Trencsin vármegyei czímerleveles család. Azon megye nemesi lajstromában találjuk 1748-ban Miklóst és Imrét. 1768-ban Ignáczot fiaival mint Rajeczen lakosokat. Ignácztól így jő le a családfa:

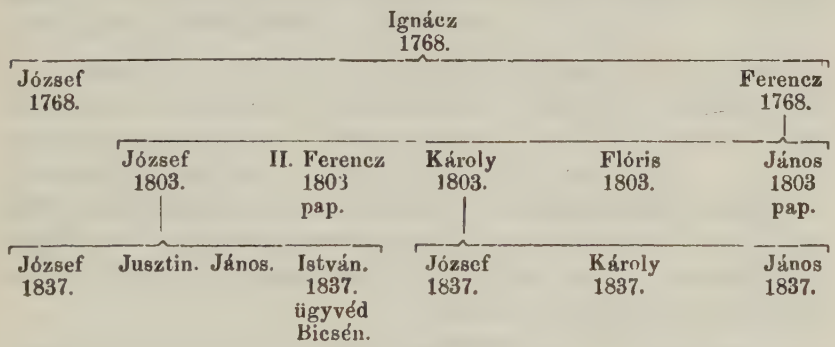

Jelenleg István ügyvéd Bicsén, János cs. k. adószedő Rózsahegyen.

Hunyady család. (V. köt. 19?. és köv. lap.) A kis-keresztyeni nemes és grófi ágon kéthelyi előnévvel élő Hunyady család ősi neve Nagy volt. A család alapító törzse Nagy András Erdélyből Hunyadról eredt, és Majthényi László budai prépost és szerémi püspök tisztje volt, midőn 1607-ben Rudolf királytól czímeres nemes levelet kapott. Mind ő, mind még fiai éltek a Nagy nevezet-

tel, mely lassanként Nagy alias Hunyady, majd Nagy de Hunyadra változva jött szokásba. (Lásd Rajcsányi Ad. Deduct. geneal. etc. tom. I. 36. II. 58.)

Huszár család. (Baráthi.) Az V. kötet 202. lapján álló családfához kiegészitőleg kell adnunk az ott látható V Mártonnak ágát, mely következő:

V. Márton.
Pest v. fő adószedő † 1805.
lak. Tinnyén.
(Csefalvay Zsófia.)

János Görbőn Tolnában (Perczel Zsófia.)					Imre Esztergomi alispán és volt követ (Miskey Krisztina.)	
Pál Tolna v. szbiró.	Jozéfa.	Mária.	Erzse.			
Zsigmond Esztergomi 2. alisp. † 1849 dec. 10. kora 33.	Krisztina (Párniczky Ede.)	Imre Esztergomi v. esküdt.	Emma (Wohlleben Ernő cs. k. kapit.)		Oktávia (Horváth Dénes.)	Vilma. (Horváth Imre.)

Még egy ága él ezen Huszár családnak, melyből Antal jelenleg abonyi plébános, de ezen ág leszármazását nem ismerem.

I.

Ihász család. Ihász Boldizsár és testvére István 1631. april 7-én II. Ferdinand királytól kaptak czimeres levelet, mely Győr megyében azon évben (feria 6. prox. post festum nativ. B. M. V.) kihirdettetett. a családfa következő:

Boldizsár 1631.

György.			István 1653-4. győri insurgens.			
György.						
György.			Benedek Felpéczen 1736.	Mihály.	Márton 1757.	
Márton Felpéczen public. 1758. Győr vm.	György Felpéczen 1758. feb. 15. Győr vm.				Ferencz Felpéczről elkölt. Sz. Márt. Kátára.	
					III. Márton 1840. Váczon szabó publ. Pest vm.	
Márton.	Gáspár.	Sándor.		Ignácz.		Gyula.

III. Márton váczi lakosnak, a Ferencz fiának, Győr és Pest megyétől nyert nemesi bizonyítványa szerint nevezett atyja Győr megyei Felpéczről telepedett Pest megyei Sz. Márton Kátára, honnan fia Váczra tette lakását.

Illésy család, melyről a V. köt. 221. lapján van említés. Valószinüleg ehez sorozandó a Nagy-kunsági ismeretes Illésy család, melyből Sándor cs. k. altábornagy 1815-ben Hont megye által Trencsén megyében Nagy-Sztricsén Bogády János özvegyénél kerestette czímeres levelét kiváltás végett.

A Nagy-kunsági Illésy család származása a XVIII. század elejeig terjed. Első ismert őse István 1749-től Nagy-Kún kerületi kapitány volt, érdemeiért a királytól arany lánczot kapott „Pro Virtute“ felirattal. Meghalt 1776. máj. 16-án. Fia János 1777-től atyjának hivatalában utóda volt. Ennek egyik fia Sándor szül. Kis-Ujszálláson 1768. márt. 9-én, mint jeles katona altábornagyságig emelkedett. Meghalt 1832. april 23-án. Neje Tihanyi Johanna volt. Testvére II. János Kis-Kún kerületi kapitány volt, meghalt 1820 körül. Ennek németfalvi Simonffy Zsuzsannától egyik fia János (szül. Kis-Ujszálláson 1794. april 14-én) szintén Nagy-Kún kerületi kapitány, aranysarkantyús vitéz, többször követ, 1849 után polit. fogoly, majd orsz. gyül. képviselő, meghalt 1867-ben.

Ilosvay család. (Nagy-Ilosvai). Története és származása hiteles adatai olvashatók az V. köt. 131. és köv. lapjain, ott látható a közös vérségű családokével közös czímere is. Itt a XVI. század közepe (a mohácsi vész) utáni teljesebb családfája következik:

I. tábla.

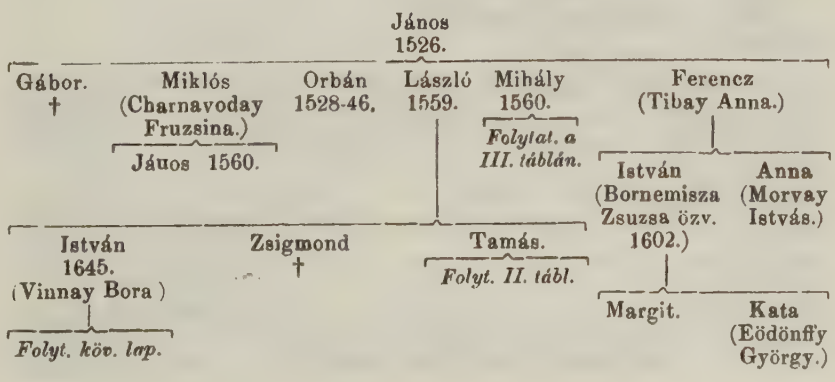

- István 1645. (Vinnay Bora.)
  - Lajos.
    - Zsigmond.
      - György ugocsai alispán 1708-17.
    - István 1670. ugocsai alispán
      - András.
      - Gábor.
  - Kata (Oroszy Tamás.)
  - Ferencz (Vay Fruzsina)
    - Márton 1661.
      - János Dávid 1709. (1. Somossy Anna. 2. Sz.-mihályi Zsuzsi.)
        - 1-től Bora (Dolinay Miklós.)
        - Ferencz 1773. Beregi alispán (Komlóssy Krisztina)
          - Anna (Vitéz Sándor.)
          - Bora (Gulácsy Sándor.)
          - Ferencz (Darvay Krisztina.)
            - Janka (Darvay Dániel.)
            - Dániel beregi fő sz.-biró (Domokos Róza.)
              - Luiza (Darvay id. Pét.)
              - Piroska (Darvay ifj. Pét.)
              - Bálint. †
              - Teréz (Tolvay István.)
              - Krisztina (Dercsényi István.)
              - Kálmán † 1858.
              - Mária (Gáthy Samu.)
              - Róza.
            - Gedeon beregi fő sz.-biró.
            - Teréz (Halmágyi Lajos.)
          - Julia.
          - Ágnes (Bessenyey Miklós.)
          - Kata.
        - 2-tól Erzse.
        - Carolina
        - Klára.
      - Mihály 1680.
        - Imre *Rákóczy hive.*
    - Gábor 1680. (Bilkey Anna.)
      - Ábrahám 1708. †
      - Bálint (Ignéczy Krisztin.)
        - Zsuzsa 1770. (Lövey Ád.)
        - Mária (Bessenyey Zsigmond.)
      - Imre (Kende N.)
        - Klára (Szintay Fer.)
        - Imre.
          - Péter.
          - Zsigmond.
          - Klára (Kürthy Miklós.)
          - Mária (Jékey László.)
        - Bálint (Szerdahelyi Klára.)
        - Zsuzsi (Zoltay.)
        - Fruzsi (Trencsányi Ferencz.)
        - Ádám. (Vig Teréz.)
          - Károly beregi pénztár.
            - Ferdinand.
            - Károly Biharban.
            - Lajos Biharban.
            - Ilona (Székely Lajos.)
          - Menyhért beregi fő sz.-biró (Eördögh Anna.)
            - *Folyt. a köv. lapon.*
      - Gábor (Perényi Erzse.)
      - Bora (1. Galgóczy N. 2. Motó Fer.)
  - Gáspár.
    - János Gyulaházán.
    - Pál. 1665.
      - Ádám (Barkóczy Bora.)

Menyhért, *ki az előbbi lapon.*
beregi fő sz.-biró
(Eördögh Anna.)

Károly Szabolcsban. | Eulália (Szerdahelyi Pál.) | Gusztáv Szabolcsban (Ujhelyi Krisztina.) | Gáspár (Jékey Erzse.) | Lőrincz Beregben (Jékey Teréz.) | Boldizsár. †

Izabella. | Zoltán.

Ferencz. | Sándor. | Endre.

II. tábla.

Tamás, *ki az I. táblán.*

László. | Péter. 1640 (Melczer Erzse.) | Gábor. | István. | Miklós (Papp Zsófi.)

Miklós (Csókásy Mária.)

János. | Péter (Fráter Bora.)

Zsigmond (Gúthy Zsuzsi.)

Péter † megyei hiv.

János (Molnár Anna.)

György † | János (Szigethy Tóth Erzse.)

Sámuel helyt. titoknek † 1836. | György beregi hely. alisp. † 1853. kora 73. (Domokos Zsuzsi.) | Ádám. | Erzse (Komlóssy Antal.)

Eleonora (Ujhelyi Antal.)

Rudolf lak. Ilosván. | Tamás. † | Zsuzsi (Komoróczy Péter.) | Sándor Ilosván (Uray Hulda.) | Amália (Ilosvay Gusztáv.)

Aladár. | Béla.

II. tábla.

Mihály, *ki az I. táblán.*

Zsigmond † | János 1665. megöletett. (Barts Zsuzsi.)

György. | István. | Ferencz. † | Mihály. † | István. † | Gergely. | Sámuel. | László. | György. beregi alisp.

István.

György. | László.

Péter Oroszban. | László Ilonczán.

László.

György.

Folytatása a köv. lapon.

János Beregben *nős.* | Bertalan Beregben *nős.*

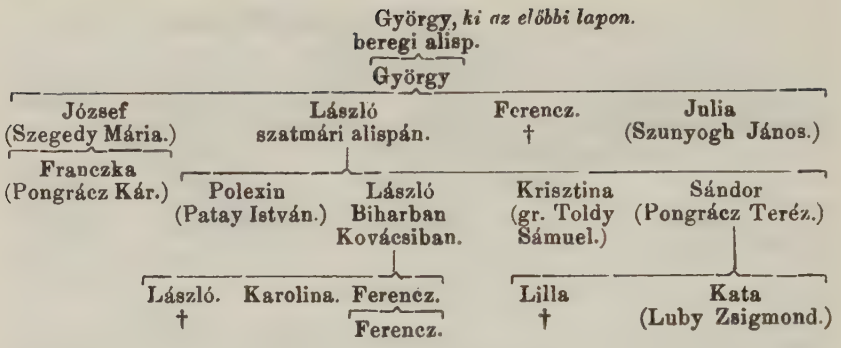

Imecs család. (Imecsfalvi.) Törzsökös régi székely család, melynek nehány íze volt csak az V. köt. 234. lapján közölve.

A családfa Mike Sándor gyüjteményéből Hodor Kár. által közölve, következő:

Mátyás, *ki az előbbi lapon.*
(1. Koris Anna
2. Sárdi Julia.)

Mihály (Lukács Judit.)	Imre (Geréb N.)	Bora (sz. m. Sándor István.)	Anna (1. Túry László. 2. Mihály Józs.)	Ágnes (Mihálcz Balás.)	Zsuzsa † 1791. Gyulán (Csernátoni József.)	Krisztina (1. K. Székely Mihály. 2. sz. Bóer Gábor.)	Erzse
Elek sz. 1735. Győrffy) Mih.) Klára							

József 1790. kir. hivat. orsz. gyül.	Mátyás 1769. Háromszék biztos (Rápolthy N.)	László 1809-32. alisp. főbir. A. Fejérb.	Zsigmond. 1827. Háromszék kir. pénzt. (Vass N.)
	Ferencz (Vajna N.)		N. (Geréb Ádám.)

Mihály.	Kata (Csoma József.)	Amália (Gál N.)	N. (Lukácsffy.)

A család czímere a paizs kék udvarában könyöklő kar, kivont kard hegyén levágott török fejet tartva; a paizs fölötti sisak koronáján szintén kivont kard áll, hegyével fölfelé, és azon ismét törökfej. A czímer paizsot két felől zászlók és hadi eszközök díszitik.

Inkey család. (Pallíni.) Azokhoz, mik e családról az V. köt. 245. lapján közöltettek, most következő bővebb és teljesebb ismertetés járúl. A pallíni Inkey család magát a Dunántúl ismert inkei Loránth családdal egy közös törzsből eredezteti, e szerint hajdani neve ennek is Loránth volt, mely helyett utóbb a XVII. század végén a hangzatosabb Inkèy nevet (mely előbb praedicatum volt) vette használatba.

Az inkey Lorántok családa, mely e néven a kisebb birtokú nemesség sorában Zala megyében Aranyodon, úgy Lorántházán most is él, hajdan tekintélyes szereppel birt. Soprony megyének az 1505-dik évi rákosi országgyűlésre Loránth Mihály volt egyik kö-

vete.[1]) Loránth Miklós 1538-ban kanizsai porkoláb volt.[2]) Ugyan ez időben (1539.) élt Loránth Farkas, kinek neje Aranyányi Dora volt.[3]) 1553-ban élt inkei Loránth Miklós, ki bedeghi Nyáry János nővérét Magdolnát vévén nőül, Kovalóczot kapta, és gyermekei voltak: Pál, Sandrin, Mihály, Gábor, Farkas, János.[4]) Most nevezett Mihálynak neje volt Révay Borbála.

Loránth Kristóf 1550-ben Sopron táján szerepelt.[5])

Inkei Loránth Ferencz 1596-ban a pozsonyi kamara tanácsosa és egyszersmind titoknoka volt.[6]) Ugy látszik ő volt Nyitra megyei Szakolczai harminczados is, kinek sirköve a szakolczai templomban látható. Inkei Loránth Borbála 1606-ban Viszkelethy Tamás özvegye volt.[7]) Péternek 1690. táján neje báró Recsiczky Éva, utóbb Madocsányi Lászlóné volt.

Mint mondók, — az inkei Loránth családból kiválván az Inkey ág, belőle a mostani Inkey család származott. Inkey János légrádi, és mezei császári kapitány volt 1704-ben, kit Károlyi Sándor Rákóczy párti tábornok *régi tanúlt vitez ember*-nek jellemez.[8]) Ezen Jánosnak fia, vagy testvére lehetett[9]) azon Inkey Ferencz, kinek életkora a XVII. század végére (1680.) terjed föl, és kitől az általam is átvizsgált családi iratok szerint hitelesen származott le a pallíni Inkey család, mint a következő lapon látható.

A családfa élén álló I. Ferencz már birt Petriben. Egyik fia György 1693-ban Rigyáczon meggyilkoltatván, csak leányai maradtak, másik fia János még a XVII. század végén nádori adományt vitt Rigyácz, Petri, Esztregnye helységbeli birtokaira. Majd megszerezvén a fiu-örökös nélkül elhalt gyöngyösi báró Nagy Ferencz leányaitól (Iharos) Berény, Sormás, Ujudvar, Iharos és Mihálđ, Borsfalva

[1]) Kovachich, Supplem. ad Vestigia Comitiorum. II. 334. hol sajtóhibából neve Loranek-nak van téve.

[2]) Magyar Levelestár I. 7.

[3]) Esztergomi káptalan 1539. capsa 49. folio 12.

[4]) Rajcsányi Ádám Deduction. genealogicae. mss. II. 72.

[5]) M. Levelestár I. 70.

[6]) Bel M. Notitia Nova Hungariae I. 456.

[7]) Rajcsányi id. h.

[8]) Magyar Tört. Emlékek. Kiadta Szalay László IV. köt. I. rész. 75. lapon. Katona is említi História critica toma 36. pag. 489. de hibásan Jukainak írva.

[9]) Ha csak nem azonos a táblán álló I. Jánossal, de ez ellen szól némileg az, hogy 1704 ben már régi vitéz embernek iratik, holott ama I. János 1747-ben halt még csak meg.

Szepetnek, Szent-Pál városokat, Zegedeő, Gercse, Kis-Lagd, Bikallya, Czinegefölde, Mánfa (v. Mártha) Almásszegh, Mikefalva, Bánfalva, Erdősfalva, Geresfalva, Sömjenfölde, Bajcsa, Csákány, Csamaháza, (vagy Csemcháze) Rátk, Ujnép, Zsigárd, Venczc, (vagy Vinczéd), Gyánócz, A. Kerecsény, A. Bagotha, Vajda, Csicsó, Illeő, Ságh, Ikled, Magasd, Mindszent, Eger völgye (v. Egresd), Mártonfalva, Dénes, Misefa, Ságod, Puha, Egyed, Baglyad, Fazekas, Keresztúr és Sokoród, Puszta Gerenye, Páld és Theöl Zala és Somogy megyei faluk és pusztákbeli birtokokat, és ezek közt az előnevet adó Pallin helységet is, azokra III. Károly királytól 1721. oct. 3-án adományt nyert, és pedig még Inkei Loránth néven, csak utánna vette föl a család a pallini Inkey nevet. Nevezett János 1717-32. zalai alispán volt, már 1735-ben kir. tanácsos. 1747-ben tett végrendeletet, és azon évben meg is halt. Egyik leánya b. Sennyeyhez ment férjhez, három apáczává lett. Fiai közül kettő I. Gáspár és I. Boldizsár két ágra terjeszté a családot; amannak ága iharos-berényi, ennek ága pallini ágnak nevezhető fő birtokaik után.

I. tábla.

I. Ferencz 1680—1703.
(Horváth Dorottya.)

I. János 1717-32. zalai alisp. 1735. kir. tan. † 1747. (Szegedy Mária.)	György † 1693.	N. (Draskovichné.)	Mária (raszinyai Bocskay.)
	Zsuzsi	Ilona.	

Petronella (b. Sennyey Antal özv. 1784.)	I. Gáspár † 1776.	Skolasztika tábornok orsolya apácza (olasz nő.)	1740. Pozsonyban.	I. Boldizsár sz. 1726. † 1792. zalai alisp. kir. tan. (1. sz. Nagy Julia 2. Ürményi Kata. 3. f. Kelcz Eleonora. 4. Hojen Magdolna.)	Ágnes apácza 1744.	Eszter apácza 1738.	Pál pauli-nus. †	II. Fer. †

Folytat. a II. táblán.

Károly 1800-7. Somogyi alisp. kir. tan. (Jeszenovszky Anna.)	Inocentia (b. Greven.)	Mária (b. Sennyey Pál.)	Józéfa (b. Majtény József.)	Franczka.
I. Antal † 1830. táblabiró (tarródházi Kis Józéfa) Iharos-Berényben.			III. János † 1808. cs. kir. kamarás (gr. Hodicz Janka.)	

József tbiró 1845. (gr. Batthyány Gábriella.)	Zsigmond 1847. Somogyi köv. (gr. Batthyány Antónia.)	Ifigénia.	Anna.	Lajos.	Vincze † 1831.
István. II. László.	Béla.	II. Antal.			Gábriella.

II. tábla.

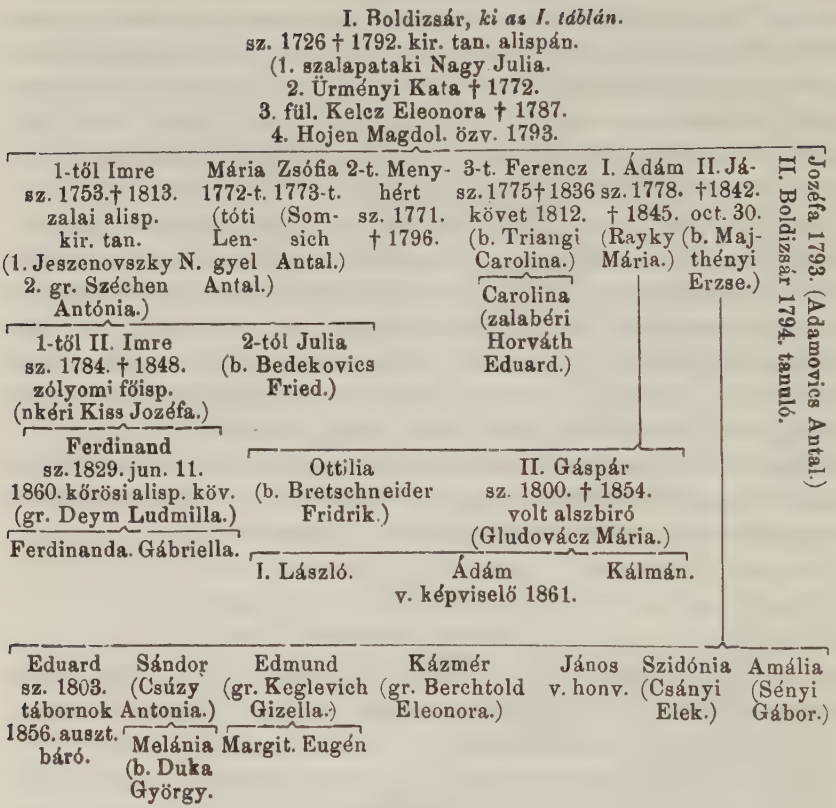

I. Gáspár katonai pályát választván, már 1756-ban a Dessewffy ezred ezredese, 1772-ben tábornok volt. Meghalt 1776-ban. Nőül egy olasz nemes hölgyet vévén, attól leányain kivül egy fia Károly maradt. Ez Somogy megyének 1790. 1802 és 1805-ben országgyülési követe, 1800—1807-ig első alispánja volt; közben 1801-ben az insurrectionális időkben tett érdemeiért királyi tanácsos lett. Egyik fia III. János meghalt 1808-ban, nejétől gr. Hodicz Jankától utóda nem maradt. Másik fia I. Antal 1800—1803. Somogy megye szolgabirája, majd 1806-ig első aljegyzője volt, utóbb mint táblabiró vett részt a közügyekben, és nevezetes kiküldetésekben használtatott, a kaposvári deák iskola alapjához nevezetes összeggel járult. stb. Meghalt 1830. Iharos-Berényben. Gyermekeit, kik közül Zsigmond az 1847/8. évi ország gyülésen Somogy megye követe volt, a táblázaton láthatni.

I. Boldizsár szül. 1726-ban. Zala megyének volt 1755—57-ben másod alispánja, egyszersmind kir. tanácsos. Családjának roppant sok vagyont szerzett, Horvát országban megvette Gaisruk grófoktól a Raszinyai uradalmat, K. és N. Récsényt szerzette Nádasdy Terézától és Draskovicsné nővérektől, Orosztonyt Farkas-családtól, továbbá Muraközben Beliczát, az egykori Zrínyiféle birtokot, ugyan ott gróf Althantól Dubravát, végre Soprony megyében a Ramóczi és Sajtóskáli urodalmat és a Sárvári urodalmat a Szluha családtól. Meghalt 1792-ben kora 66. évében. Négyszer házasodott (mint a családfán látható) és három házasságából gyermekei maradtak.

Az első házasságból fia I. Imre szül. 1753. Zala megyének alügyésze volt 1781-ben, utóbb (1798-ban) kir. tanácsos. Meghalt 1813-ban kora 60- évében. Első nejétől fia II. Imre szül. 1784-ben; 1809-ben franczia fogságban volt. 1820—29-ben zalai alispán. 1843-ban zólyomi főispán és kir kamarás. Meghalt 1848. febr. 10-én. Egyetlen fia Ferdinand (szül. 1829. jun. 11-én) 1860/1-ben Körös vármegye alispánja és azon megyének a zágrábi orsz. gyülésen követe volt. Nejétől sztriteczi gróf Deym Ludmillától gyermekei a táblán láthatók.

A második házasságból (I. Boldizsárnak) fia Menyhért sz. 1771. nov. 10-én Iharos-Berényben. Meghalt Bécsben 1796-ban kora 25. évében.

A harmadik házasságból fiai: *a*) III. Ferencz (szül. 1773. † 1836. kora 61.) 1812-ben Zala megye orsz. gyülési követe volt, kinek b. Triangi Carolinától csak egy leánya Carolina zalabéri Horváth Eduárdné maradt. — *b*) I. Ádám (szül. 1778. oct. 5-én Kőszeghen, és meghalt 1845. febr. 19-én Nagy-Récsén, kora 67. évében). Nejétől rajki Rajky Máriától maradt egy leánya és egy fia II. Gáspár, (szül. Nagy-Récsén 1800.) Zala megyének 1824—28. alszolgabirája, azután táblabirája. Meghalt ugyan ott 1854. febr. 4-én kora 54. év. Nejétől petőházi Gludovácz Máriától maradtak fiai I. László, II. Ádám 1861-ben országgyül. képviselő, és Kálmán. — *c*) II. János meghalt Pallinban 1842. oct. 30-án. Nejétől b. Majthényi Erzsétől fiai I. Eduard (szül. 1803.) cs. kir. tábornok, 1856-ban ausztriai báróságra emeltetett. 2. Sándor. 3. Edmund. 4. Kázmér. 5. János volt honvéd tiszt, — és két leány. — *d*) II. Boldizsár nőtlen korában halt el.

A család czímere — mint a metszvény is ábrázolja — a paizs kék udvarában hármas halmon ágaskodó koronás oroszlán, első jobb lábával buzogányt. a másikkal levágot török fejet tartva. A paizs fő-

lötti sisak koronáján pánczélos kar könyököl, szintén buzogányt tartva, kétfelől két kiterjesztett fekete sas szárny között. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Irínyi család. (Irínyi.) Volt alkalmam látni eredetben a család legrégibb néhány okmányát, köztök a teljes hitelességü 1278. évi adománylevelet is,[1]) ezek szerint a család nemzékrende az első törzstől kezdve következőleg terjedt a XVI. századig:

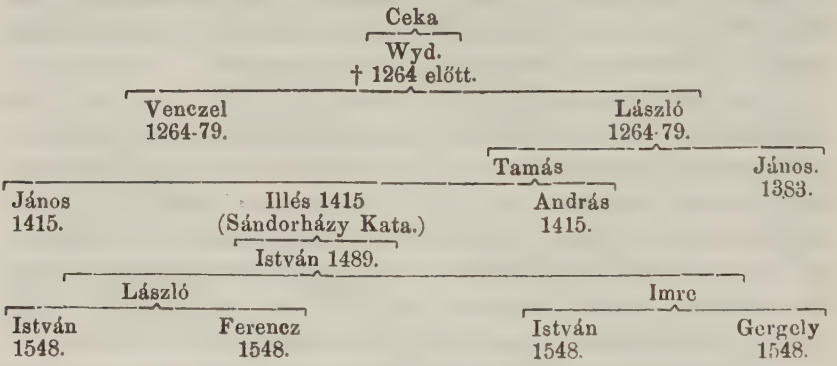

Itt megszakad családfánk, mert a következő nemzékrenddel adatok hiányában nem tudjuk összekötni. E munka V. köt. 248. lapján álló táblázatot azonban némely hiányai végett itt hiteles családi forrás után ujból kell közölnöm, a mint következik:

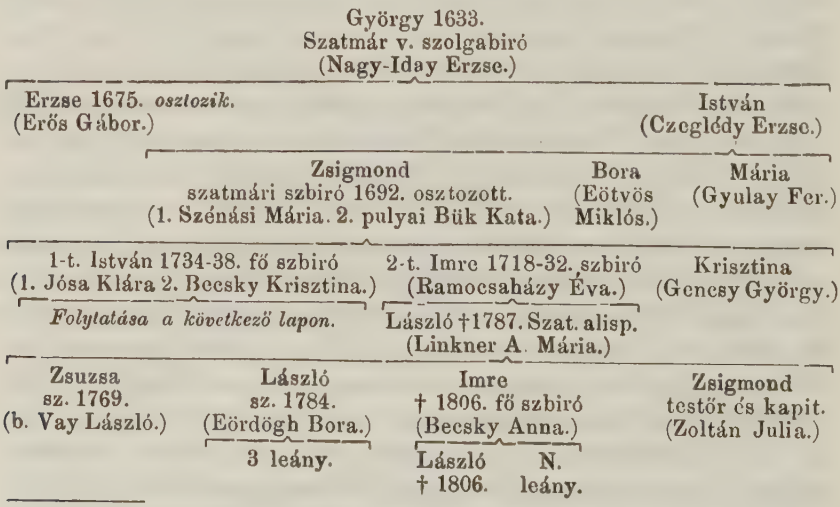

[1]) Fejér Cod. dip. V. vol. 2. p. 500. Bemutattam az Akademiának 1862.

István, *ki az előbbi lapon.*
1734-38. fő szbiró.
(1. Jósa Klára.
2. Becsky Krisztina.)

I. Antal 1765-77. fő szbiró (1. Magos Mária 2. Barta Erzse.)	György †	István testőr †	Ferencz katona †	Krisztina (Göcz Fer.)	Imre 1806. fbiró.	Anna (Göcz Fer.) 2-d. neje.

1-től Kata (Vay Ádám.)	II. Antal elesett a török hábor.	Julia (Ibrányi Mihály.)	Teréz (Erdőgh Dán.)	Tamás (1. Czóbel N. 2. Ibrányi N.)	2-t. Klára (Dessewffy János.	Ignácz (Kelcz N.) III. Antal	Biri (Majthényiné.)	Fáni (Oroszné.)	András (Gerzon Teréz.)

Ágoston (Halassy Luiza)			István (nyujtódi Farkas Hermina.)		Judit (Bagossy László.)	Bertalan huszar ezred. (b. Vécsey N.)
Endre.	Gerő.	Irén.	Leona.	Szeréna.		

Megjegyzendő még e család kijelentése folytán, miszerint az V. köt. 250. lapján álló III. táblán közlött Irányi nevű nemzedék, melyből J ó z s e f, az iró, is származott, ezen irányi Irányi családdal semmi származási és vérséges összeköttetésben nem áll, és attól egészen különböző ivadék, noha különben Szabolcs megyében nemessége elismertetett.

Jakabffy családhoz. (V. köt. 284. lapon) nevezett M i k l ó s tbiró, volt krassói követ Szamos-Ujvárott szül. 1776. auguszt. 22-én. Ugyan ott említett K r i s t ó f kir. tanácsos és volt krassói alispán meghalt 1863. oct. 30-án kora 73. évében.

Ján család. Az V. köt. 295. lapján, melynek neve azonban iratik J á a n-nak is, nemzékrende ez:

György
(szántói Szabó Zsuzsa.)

László 1760 körül (Sas Klára.)	Mária (Eszenyi Pál.)	Éva 1769. (Sussai Losonczy Pál.	Bora (Lakatos Péter.)

József (Puky Kata.)	Ferencz.	Margit (Rétey Márton.)	Krisztina (Wattay Kristóf.)

József (Mocsáry Teréz.)	Klára (Fáy Zsigmond.)	Kata.
Teréz.		

Jánoky család. Az V. köt. 312. lapján álló Farkasnak leánya Anna Mária előbb Kajaly Pál második neje, azután győri Nagy Jánosnak második (gyermektelen) neje volt.

E család nem halt ki, hanem ráhoi és egeri előnévvel Jánoky család Nyitra megyében székel, hol Miklós szül. az egeri pusztán 1789. dec. 6-án, 1839-ben Nyitra megye főjegyzője volt.

Jelenffy család. (Csejthei.) Törzse Jelen Bálint 1555-ben a csejtei uradalomban tiszttartó volt. Fiai Jelenffy nevet vettek föl; a Jelen tót szó, és őzt vagy szarvast jelent, innen a család czímere kék udvarban nyakán átnyilalt szarvas, ugyan az a paizs fölötti sisak koronáján is. A származás rendje ez:

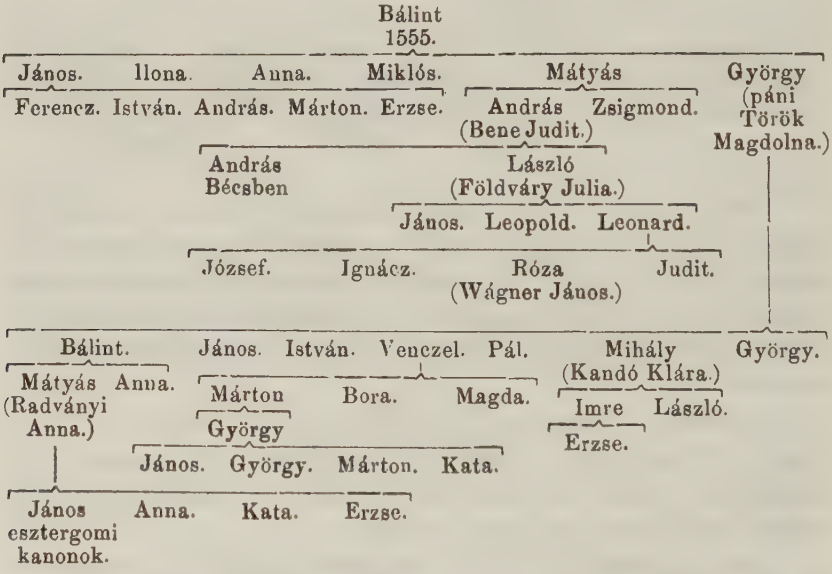

Jeszenszky család. (Nagy-Jeszeni.) Az V. köt. 337. lapján álló I- táblán III. Miklósnak két nejétől származott gyermekei föl vannak cserélve. Az elsőtől Buócz Veronatól voltak: György, János, és István, és a másodiktól András és István.

A 338. lapon álló II. tábla, mely a Bars és Tolna megyei ágakat tartalmazza, bővebben és kiigazitva igy áll:

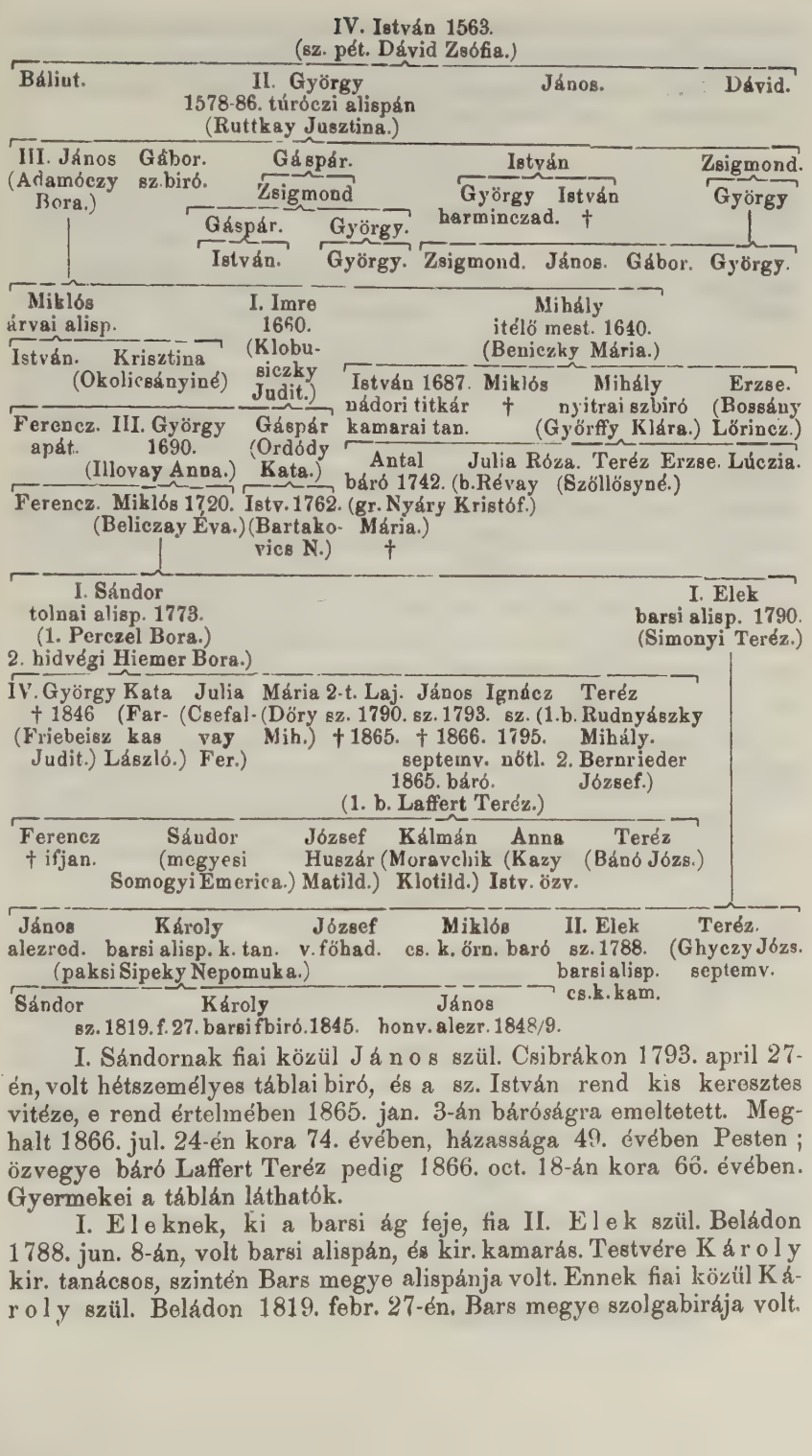

I. Sándornak fiai közül János szül. Csibrákon 1793. april 27-én, volt hétszemélyes táblai biró, és a sz. István rend kis keresztes vitéze, e rend értelmében 1865. jan. 3-án bárósságra emeltetett. Meghalt 1866. jul. 24-én kora 74. évében, házassága 49. évében Pesten; özvegye báró Laffert Teréz pedig 1866. oct. 18-án kora 66. évében. Gyermekei a táblán láthatók.

I. Eleknek, ki a barsi ág feje, fia II. Elek szül. Beládon 1788. jun. 8-án, volt barsi alispán, és kir. kamarás. Testvére Károly kir. tanácsos, szintén Bars megye alispánja volt. Ennek fiai közül Károly szül. Beládon 1819. febr. 27-én. Bars megye szolgabirája volt.

Ennek egyik testvére Miklós cs. k. őrnagy, cs. k. kamarás, és Leopold rendi vitéz, 1855. körül szintén ausztriai báró lett.

Jóhny család. (Jamniki.) Az V. köt. 347. lapján csak egy ága lévén közölve, itt az egész családfa következik:

Tóbiás
(1. Dettrich Margit.
2. Holzschauer Zsuzsa.)

1-től II. Tóbiás 1729-41. (Szontagh Erzse.)

Erzse (Hampacher Sámuel.)	Pál iglói jegyző s ker. hiv.	Lajos cs. k. hadn.	Anna-Kata (1. Raszlaviczy Fer. 2. Dobay István.)

2-tól I. János sz. 1716 † 1755. ügyvéd s urburás (Szontagh Dora.)

II. János kir. udvarn. (Okolicsányi Anna.)	Charitas (Szulyovszky József.)	Marianna (b. Hellenbach.)	Dorottya (1. Pottrnryay Ján. 2. Pongrácz Imre. liptói alisp. kir. t.)

Franczka sz. 1761. (Máriássy József.)	Anna (b. Forray Ignácz J.)	Teréz sz. 1762. (Kende N.)	Janka sz. 1763. (Szent-Iványi Imre.)	Constancia sz. 1764. (Dolovi-czényi N.)	Rozália † 1817. (Szent-Iványi János.)	Ferencz sz. 1766. Szepesv. percept. (Tallián Teréz.)	III. János Imre kanczell. kam. fogalm. 1790. ügyész (Jóhny Teréz.)

Vincze
ker. táb. üln. 1860.
(Mersc Mária.)

N. (Görgeyné.)	N.	N.	N.

A táblázat végén álló Vincze 1837—45. Szepes megye alispánja, 1847-ben országgyülési követe volt, utóbb kerületi táblai ülnök és kir. tan. 1860-ban. — A család czímer leirása az illető kötetben áll.

Jókay család. (Ásvai.) Az V. köt. 348. l. közlött családfán némi hibák lévén, e helyett egy kiigazított és teljes családfa[1]) itt következik:

Jókay I. Sámuel
(Gazdag Sára.)

Sándor †	Mihály (Sátor Kata.)	Zsuzsa (1. Ujváriné 2. Szecseiné.)	II. Sámuel 1715. (1. Madari Zsuzsa. 2. Sándor Judit.)	Éva (Benkovich János.)	Kata 1708. (Király József.)
	Pál. † Julianna. (Szokolai Jánosné.)		Teréz (Hangyásné.)	III. Sámuel 1749. (Vöres Kata.)	Király József pécsi püsp. 1737.

József sz. 1781. † 1837. h. ügyv. (Pulai Mária.)	Zsuzsa (Gózon István.	Julianna (Kis-tőrei Tóth Jonathán.)	Zsigmond (Mikolai Juszti.)

Károly sz. 1814. fősz. biró. (Csontos Klára.)	Eszter sz. 1817. (Vály Ferencz.)	Móricz sz. 1825. az iró. (Laborfalvi Benke Róza.)

Géza.	Jolán.	Etel.	Mór.

[1]) Gózon Antal közlése szerint.

Egészen más, ettől különböző család a pograneczi báró Jókay nevü kihalt család, mely az idézett V. köt. 348 és 349. lapján említetett. Ezen család származási rendje [1]) következő:

Jókay János-Bálint
(Schédy Mária.)

Mária-Zsuzsa (b. Lehoczky Márton tábornok.)	Anna-Kata (Oseczkyné.)	János-Bálint	M. Terézia 1747. (b. Mittrovszky Ernesztt.)	M. Bora hajad. 1747.
		Emánuel 1747.		

Jósinczy családnál. (V. köt. 362. lapon) pótlásúl a táblázat végén álló Mihálynak gyermekei: Lajos †. Klára Décsey Lászlóné, és II. László (lakik Ilosván Kraszna megyében) kinek Gencsy Gizellától gyermekei: Anna Bölöny Sándorné, Róza † Farkas Istvánné, és László.

Jugovich család. Az V. köt. 366. lapján említetett, hogy Sopron megyében áll a nemesség sorában, ugyan ott birtokosnak iratik Repcze-Szemerében. A múlt századnak első felében Soprony megyéből Sz. Andrásról Györgynek egyik fia I. István Vas m. M. Gencsre költözött, másként Miskeynek is neveztetve, ez 1754-ben a kétségtelen nemessek sorába iratott és 1767-ben arról Soprony megyétől nemesi bizonyítványt nyert. Fiai közül II. György Veszprém m. mezőlaki lakos, és I. Ferencz Békes-Gyulai lakos s szabó mester Soprony megyében 1812. sept. 7-én hirdetteték ki nemességöket. Ez utóbbi Békesben 1813. máj. 4-én publicáltatott. Fiai közül József 1848/9 is Békes megyei szbiró, III. György kiadó, majd uti biztos volt. Ez ágazat származása következő:

György.

István 1754-67. M. Gencsen lak.			Miklós.
II. György M. Gencsen (Babot Erzse.)	Julia (Galovicsné.)	István n. czenki, pápai plébános.	I. Mihály Csanádban,, Makón, Sopronb. public. 1780.
	Julianna (Szendrey Ign.)		

II. Mihály Mezőlakon 1812.	János zsédenyi birt	I. Ferencz sz. 1766. † 1848. Békes Gyulán. (Karácson Rebeka.)

Anna (Marossy Dániel.)	II. Ferencz Békes m. Esk. † 1833.	Mihály sz. 1806 † 18[illegible]1. gazda tiszt.	József György. sz. 1811. † Békes v. szbir. (Szabó Róza.)	III. György sz. 1821. Békes v. biztos. (Szabó Teréz.)	Kata hajad

Róza.	Jozéfa.	Ilona.	Aranka.	Ferencz-Béla sz. 1855.

[1]) Rajcsányi Ad. Ded. gen. II. 69. Schönfeld Adelslex. I. 213.

Használt czimerök a paizs kék udvarában a para dicsomi almafa kigyó által övedzve, alatta Ádám és Éva állnak, mögöttök a tüzes pallósú cherubim. A paizs fölötti sisak koronájából ugró szarvas emelkedik ki.

Jurjevich családból. (V. köt. 370. lapján) említett József jogtudor (sz. 1785.) a zágrábi akademiában 1811—1834. az államismc és bányajog ny. rendes tanára, 1834-ben c minőségben a magyar királyi egyetemhez mozdíttatott elő, hol 1838. 1842. és 1843-ban a kardékánságot viselte, és 1843-ban kir. tanácsosi czímmel nyugalmaz atott, munkái: Institutiones Juris metallici hungarici. Zágráb, 1822. Theoria Statisticae Zágráb. 1825.

K.

Kaján család. Komárom megyei nemes család, hová Trencsén megyéből származott. A czímeres nemes levelet Kaián Mihály és neje Peörgeő Anna, nem különben testvérei János és György I. Leopold királytól 1669. aug. 24-én Bécsben kiadva nyerték, mely azon évben (feria 4. prox. post Dominicam Ssae et ind. Trinitatis) kihirdettetett.[1])

Az első szerző Mihálynak kis unokája Ferencz, ki Komárom megyében Keszegfalván lakott, fia János nevére is nemességét Komárom megyében 1779. aug. 4-én kihirdettette. Most nevezett Jánosnak fia Sándor (szül. Érsek-Ujvárott 1802. márt. 18-án) Pest nevesebb ügyvédei sorában áll.

A család czímere — mint a metszvény is mutatja — a paizs kék udvarában hármas zöld halmon hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a balban arany gyürüt tartva; hasonló oroszlán emelkedik ki a paizs fölötti sisak koronájából is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

[1]) Egy Kaján Mihály már 1685. N.-Szombat város jegyzőkönyében fordúl valószinüleg a fölebbivel azonos.

Nevezett Mihálytól a családfa következő:

Mihály 1669.
(Peörgeő Anna.)

- György (Tokody Erzse.)
  - András Trencsénből Ó-Gyallára (Máriási Anna).)
    - Ferencz 1779. lak. Keszegfalván (Czirók Erzse.)
      - János † 1834. (Szegedy Julia.)
        - Sándor József szül. 1802. Pesten ügyvéd (Schwarz Teréz.)
          - Gejza sz. 1848.
          - Ilona.
- János.

A családnak egy másik ága Kolthán él.

Kajdacsy család. (Kajdacsi.) A VI. köt. 16. lapján van rövi den említve. Itt teljes családfája közöltetik:

Péter
vajkai székbiró.

- István.
  - Sándor Sopron vgyében.
    - Zsigmond Baranyába költöz.
      - Ferencz 1775-92. tolnai alisp. és köv.
        - Ilona (gr. Messey.)
        - Erzse (Perczel Sándor.)
        - Józéfa (Somsich Miklós.)
      - 2. Antal † 1811. baranyai alisp. kir. tan. kir. udv.
        - Mihály pap.
        - II. Antal sz. 1782. † 1830. baranyai alisp. követ. kir. helyt. tan.
          - Antal.
- Pál.
- János.
  - István Egerben.
  - Péter. Egerben.
- András.
  - István vajkai sz.biró
    - Sándor helyt. irnok.
  - Pál vajkai alisp.
    - Mihály. vajkai sz.bir.
      - Pál †
  - Ádám vajkai esk. utóda Ferencz helyt. fog. 1860.
  - Péter Oroszvárott
    - Imre Fehérvárott jegyző.
    - György győri püsp. ügyvéd.
  - II. András. Vezekényben (Földes Kat.)
    - Ferencz.
    - Mihály.
    - István Füssön curiát. Komáromban.
      - *Folyt. kü v. lap.*

- József táb. ügyv. †
- László börsönyi alesperes †
- Ferencz
  - János.
  - Károly porosz kapit.

István, *ki az előbbi lapon.*
Füssön curiát
Komáromban.

Ferencz gazd. tiszt Szapáron.

József bábolnai g. tiszt. (Kiss Erzse.)

István D. Földvári postamest. — Ilona (Szévald Fer.)

Vendel Tejfalun Pozsony — Albert. László. Sándor.

Ferencz mosoni alisp. — Mária (Rudics.)

János győri sz. biró. városi tan. — Adolf Óvárott inspector.

József komáromi tbiró — Pál 1860. komáromi Esk.

A Baranya megyei ágból I. Antal azon megyének 11 évig főbirája, 24 évig másod és első alispánja, hatszor orsz. gyül. követe, végre kir. tanácsos. Meghalt 1811-ben. Fia II. Antal szül. Pécsen 1782. máj. 27-én, sziutén ott alispán, követ, s végre kir. tanácsos, meghalt 1830. dec. 3-án. Ennek fia III. Antal szintén ott volt 1839—45. főjegyző stb. — A család czímere a VI. köt. 16. lapján van leírva.

Kálnássy család. (Kálnási és gá'szécsi.) Az VI. köt. 46-ik lapján csak az egyik ág nemzékrende, azé t. i. mely 1828-ban kihalt, van közölve, ez is némi hiányokkal; a másik ág, mely a 47. lapon Györgynek László fiától (1468.) eredt, elmaradt. Itt pótoljuk előbb a II. Ferencz ágát. II. Ferencznek fia Zsigmond nejével Bük Judittal idézett lapon a II. táblán áll, tőle a teljesebb családfa igy jött le:

Zsigmond
szül. 1599 † 1677.
(Bük Judit.)

Pál 1672.

Sándor 1670. makoviczai várnagy. † 1700 körül (1. Draveczky Erzse. 2. Kovásznai Nagy Erzse.)

Judit (1. Mladosevits Horváth István. 2. Zathureczky László.)

Gergely Zemplini szbiró elesett Romhánynál 1710. (Boronkay Mária.)

Sándor elesett Romhánynál 1710. jan. 22. (Dessewffy Zsuzsa.)

Erzse (1. Bessenyey Zsigmond 2. Gondol Ferencz.)

Anna (Görgey Kristóf.)

Ferencz † 1770. körül. 1. Fejérváry Bora 2. Raizinger Mária.)

Anna (Vályi Ferencz.)

Ádám kapit † 1769. (Csoma Erzse.)

1-től Ferencz katona † 1763. k.

2-tól Sándor sz. 1737 † 1802. (Ujházy Julia.)

Bora sz. 1747. † 1814. (Kálnássy Istv.)

Julia (Sárossy György.)

Erzse (Teőke Lőrinez.)

Erzse † 1759

Károly. † Sándor. † Sándor. †

Ádám. Lajos sz. 1770. † 1828. (Demke Rózsa.) — György † 1803.

Teréz (1. Eszényi Mih. 2. Lászlóffy József.)

Anna sz. 1783. † 1801.

Zsuzsa sz. 1788. † 1860. (Tahy Menyhért.)

Ezen ág ágostai evang. hitvallású volt, kihalt Lajos ban 1828. augusztus. 7-én.

A most is élő ág, — mint emlitők — a 47. lapon álló Györgynek azon László fiától eredt, ki 1468—1516-ban iratott élőnek, ki azonban valósággal 1494. előtt meghalt. Ettől a családfa igy terjedt le·

I. tábla.

László † 1494. előtt.

I. Tamás 1494. — Zsófia 1490.

II. Mátyás 1560-97. (p. Csapy Anna.)

János 1560.82. (Bogáthy Anna.)

Mihály † 1622 előtt. (Cseley Zsuzsa.) — László 1618 — János 1618. — Anna (Uketyevity István.)

Pál † 1658. előtt. — Mátyás 1654. Bogáthan. — Mihály 1640-58. Szabolcsban (Gulácsy N.) — János Szabolcsban.

Gábor — Kata (Ormós Gábr.)

Márton (Gulácsy N.) — Gábor (Jármy N.)

I. Miklós 1622. végrend. (Szikszay Fruzs.) — János (Pelejtey Kata.) — Gáspár † — III. Pál † 1625. előtt (Bors Bora.) — Erzse (Berthóty Fer.) — Tamás † 1618. előtt (Kendy Erzse.)

Pál 1636. — Gábor † 1657. makoviczai s pataki várn. (1. Fekete Anna. 2. Egry Kata.) — Potentiana sz. 1607. (Lehotay Ambr.) — Anna sz. 1611. (1. Horváth Máty. 2. Udvary Pál)

I. András † 1650 előtt. (Trocsányi Zsófia.) — János 1634. — Tamás † — Ilona (Csákyné.)

Pál 1672. — Gergely megöletett 1670. — János sz. 1660. † 1724. sárosi esküdt (Sztankay Judit.)

László 1655 † 83. (Görgey Ilona.) — Anna 1663. (Kükemezey Mihály)

Gábor † 1760. sár. esküdt (Hedry Zsuzsa.) † — Julia (Medveczky Mátyás.) — Kata (Viczmándy Gábor.) — Erzse. — János †

András 1681 † 1713. (1. Korláth Mária. 2. Dessewffy Zsuzs.) — János munkácsi parancsn. † 1712 előtt. — Éva (1. Szögyényi 2. Horváth György.) — Miklós 1679. — Judit 1675-1712. (Csicsery Mihály.) — V. Ferencz sz. 1673. † 1718. (Hedry Zsuzsa ut. K. Gáborné.)

Folyt. II. táblán.

2-tól János sz. 1712 †. 1782. (Tahy Éva.) — Mária (1. Kiszely Sándor. 2. Kubinyi László.)

Folyt. köv. lapon.

2-tól János, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1712. † 1782.
(Tahy Éva.)

István
sz. 1744. † 1801.
(Kálnássy Bora.)

Rozina

Mária
(Tahy László.)

István.
†

István.
†

Tamás
szül. 1782 † 1858.
(Kükemezey Teréz.)

Anna.
†

Petronella
szül. 1812. † 1849. april. 6.
(Kolosy Istvánné.)

II. tábla.

V. Ferencz, *ki az I. táblán.*
sz. 1673 † 1718.
(Hedry Zsuzsa utóbb K. Gáborné.)

Zsigmond
1720 k. Poroszorsz. költöz.
(1. Geritz N.
2. Herzberg Bora.
3. Sztrakovszky Kata.)

Ferencz.
†

András.
†

Erzse
(Makay Zsigmond.)

IV. László
† 1783.
(Regéczy Erzse.)

1-t. Joachim
sz. 1741.
heilsbergi
kanonok,
apát.

József
kapit.
† 1813.
(gr. Salburg
Jozéfa.)

János
sz. 1754.
† 1839.
Ramingsdorf
altáborn.

Magda
(Lingke
János
Pomernben,

2-t. Justus.
sz. 1763.
† 1823.
porosz
ezredes.
(Zitzwitz Alberta.)

Constanczia
stb.
(Clausenné
Pomernban.)

Eduard
porosz
1838.

Konstantin
porosz tiszt.
1838.

Henrik
sz. 1811.
1839.
Lembergb. eltűnt.

Natália
sz. 1814.
(1. Sulereczky N.
2. b. Potkammer.
Pommernben.)

András
† 1801.
(Bárczy Mária.)

II. József.
† 1810. máj. 23.
(1. Sándor Mária.
2. Trencsényi Anna.
3. Balkó Jusztina.)

János
† kiskorú.

1-től Imre
†

2-tól Károly
† 1857.
(Ladomérszky
Mária.)

Teréz.

3-tól József
1838-40
Varannón lakott.
†

Mária
1838.

Petronella
(Révay
István.)

Ottilia
† 1854.

Amália
(Rozmus
András.)

Ferdinand
† kis kor.

Károly
sz. 1829. nov. 11.
1862. úti biztos
lak. Kálnáson
(iv. Rády Mária.)

Mária
(Humenyánszky
János.)

Julia
(Tamasik
†)

Ferencz.
†

Mária
szül. 1859. dec. 1.

István
szül. 1863. dec. 13.

II. Mátyás ágán III. Pál előbb ágost. evang. az utolsó két íz kath. vallású volt. I. Miklós ága végig ág. ev. vall. követett, kivévén IV. László ágát, mely máig él, és mely e század elején katholizált.

V. Ferencz ágán fia Zsigmond Poroszországba telepedett, hol ivadéka nagyobbára Pommernban honol.

Kálnoky család. Az VI. köt. 50. lapon álló Antal lovas tábornok, 1783. jun. 16-kán kora 50. évében halt meg, és atyja nem Ádám, hanem Lajos tordai főispán volt.[1]) János tábornok (nem 1832. hanem) 1833. jan. 3-án Brassóban halt meg.

Kapczy család. Borsod és Torna megyei család. Családfája ez:

Tamás
borsodi tbiró † 1843. márt. 3.
kora 68. Miskolczon.

II. Tamás	Bora	Teréz.
pesti ügyvéd † 1862. kora 52. (Tanárky Bora.)	(Pinczés János.)	

Vilmos.	Kálmán párbaj folytán † 1864.	Tamás.	Ilona.	Zoltán.	Dezső.	Andor.

II. Tamás vétel utján szerzé Pest megyében a locsodi pusztabeli részbirtokot.

Kapy család. A VI. kötet 78. lapján álló II. József ker. táb. ülnök és kir. tanácsosnak nejétől Szent-Iványi Anna-Máriától Amálián kivül fia volt még István. 1838-39. Sáros megyei alispán, 1850-54. Zemplén megyei cs. k. főnök. Ennek fia Eduard Sáros megyének egykor fő szolgabirája, a forradalom után 1849-ben Szolnok megye cs. k. főnöke, majd Borsod Heves megye ideigl. főispánja, 1851—56. Pest megyének, 1856—1861. Nógrád megye főnöke, 1859-ben cs. k. kamarás, majd végre 1861. octob. ismét Pest megye provis. főispáni helytartója.

Károlyi család. (Szent-Imrei.) A VI. köt. 111. lapján tett közléshez a Nógrád megyei ágnak végső nemzedékeiről a családfa ez:

Ferencz
tbiró Pinczen
(Sz. Miklóssy Klára † 1863. kora 71.)

János	László	Miksa	Mária	Fáni	Paulina
volt alisp. és köv. (jesz. Jankovich Rozália)	v. b. tit. tan. alkancz. 1863.	(Huszár Anna.)	(Mocsáry Antal.)	(Ebeczky Kálmán.)	(szendrői Török Adolf.)

Róza.	Irén (sipeki Balás Antal.)	Antónia.	Károly.

[1]) Magyar Hirmondó 1783. évi 60. és 62. levél.

Kende család. (Kölcsei.) Szatmár vármegye ismert ös régi családja, melynek családfája a VI. köt. 185. és köv. lapján hibákkal tömötten, ugyanazon kötet 543. lapján pedig meghamisitva és alaptalanúl a Kendi-ekkel összekötve volt közölve, ezek helyett itt következik [1]) hitelesebb és teljesebb nemzékrende:

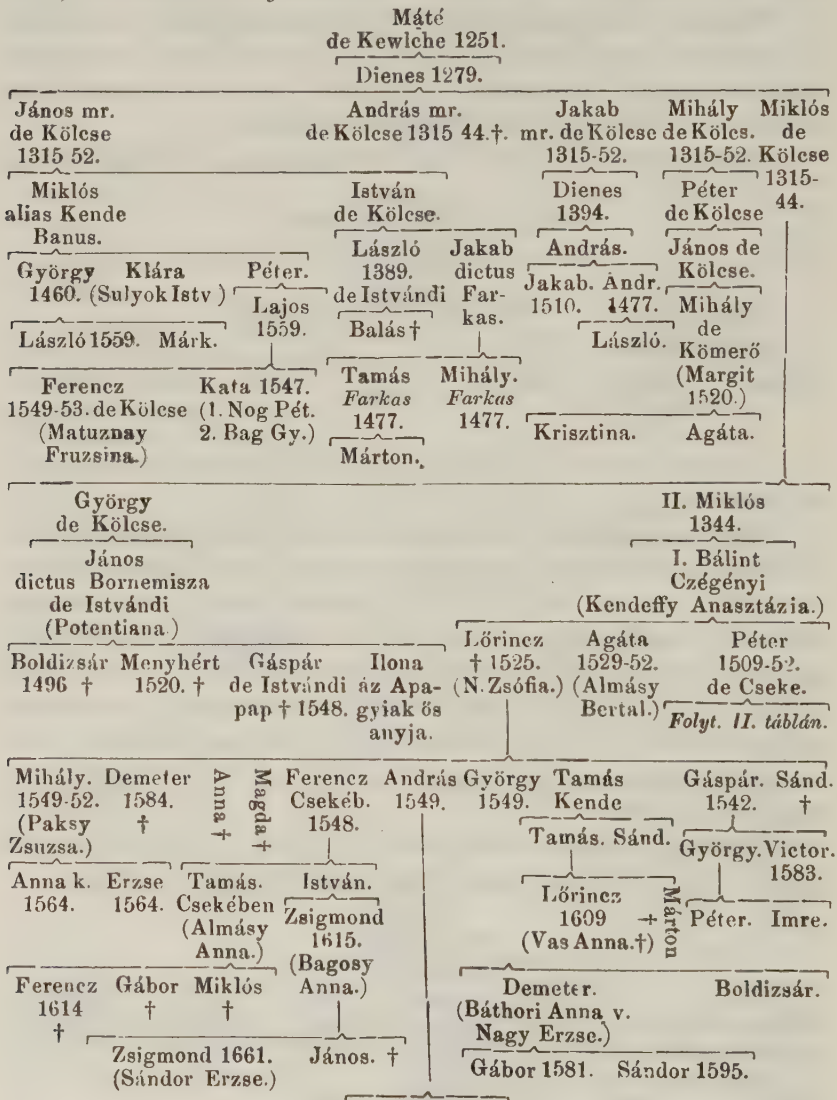

[1]) A kölcsei ágnak családi közlése szerint Luby Kár. által, melylyel összehasonlítatott és megegyezőnek találtatott Rajcsány Deduct. geneal. tom. I. lapján álló családfa is.

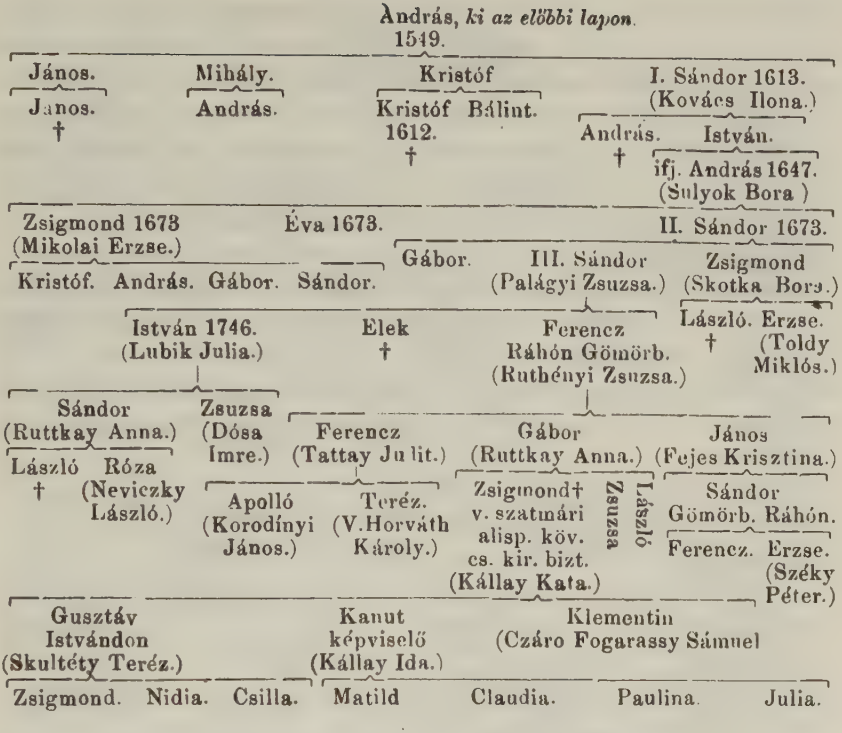
András, *ki az előbbi lapon.*
1549.
János. † | Mihály. | Kristóf | I. Sándor 1613. (Kovács Ilona.)
János. | András. | Kristóf 1612. † | Bálint. | András. † | István.
ifj. András 1647. (Sulyok Bora)
Zsigmond 1673 (Mikolai Erzse.) | Éva 1673. | II. Sándor 1673.
Kristóf. | András. | Gábor. | Sándor. | Gábor. | III. Sándor (Palágyi Zsuzsa.) | Zsigmond (Skotka Bora.)
István 1746. (Lubik Julia.) | Elek † | Ferencz Ráhón Gömörb. (Ruthényi Zsuzsa.) | László. † | Erzse. (Toldy Miklós.)
Sándor (Ruttkay Anna.) | Zsuzsa (Dósa Imre.) | Ferencz (Tattay Julit.) | Gábor (Ruttkay Anna.) | János (Fejes Krisztina.)
László † | Róza (Neviczky László.) | Apolló (Korodinyi János.) | Teréz. (V.Horváth Károly.) | Zsigmond† v. szatmári alisp. köv. cs. kir. bizt. (Kállay Kata.) | Zsuzsa | László | Sándor Gömörb. Ráhón.
Ferencz. Erzse. (Széky Péter.)
Gusztáv Istvándon (Skultéty Teréz.) | Kanut képviselő (Kállay Ida.) | Klementin (Czáro Fogarassy Sámuel
Zsigmond. | Nidia. | Csilla. | Matild | Claudia. | Paulina. | Julia.

II. tábla.

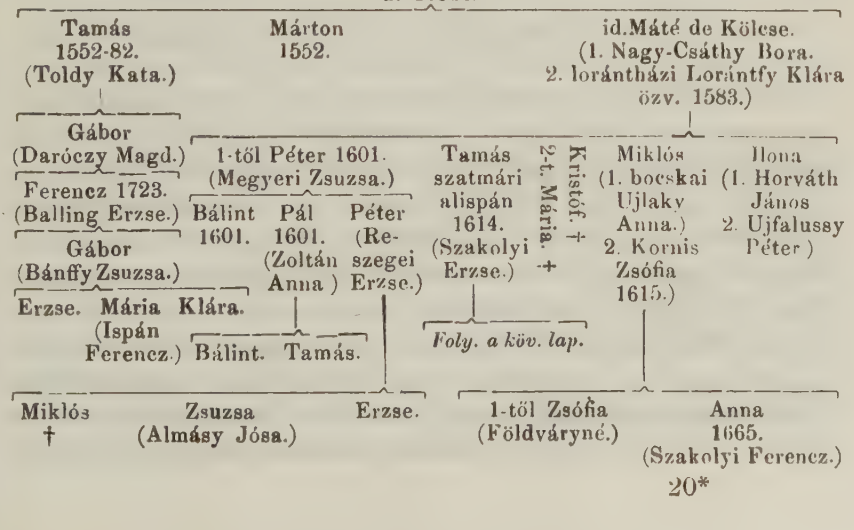
Péter, *ki az I. táblán.*
1509-52.
de Cseke.
Tamás 1552-82. (Toldy Kata.) | Márton 1552. | id.Máté de Kölcse. (1. Nagy-Csáthy Bora. 2. Iorántházi Lorántfy Klára özv. 1583.)
Gábor (Daróczy Magd.) | 1-től Péter 1601. (Megyeri Zsuzsa.) | Tamás szatmári alispán 1614. (Szakolyi Erzse.) | Kristóf. † 2-t. Mária. † | Miklós (1. bocskai Ujlaky Anna.) 2. Kornis Zsófia 1615.) | Ilona (1. Horváth János 2. Ujfalussy Péter)
Ferencz 1723. (Balling Erzse.) | Bálint 1601. | Pál 1601. (Zoltán Anna) | Péter (Reszegei Erzse.)
Gábor (Bánffy Zsuzsa.)
Erzse. | Mária (Ispán Ferencz.) | Klára. | Bálint. | Tamás.
Foly. a köv. lap.
Miklós † | Zsuzsa (Almássy Jósa.) | Erzse. | 1-től Zsófia (Földváryné.) | Anna 1665. (Szakolyi Ferencz.)

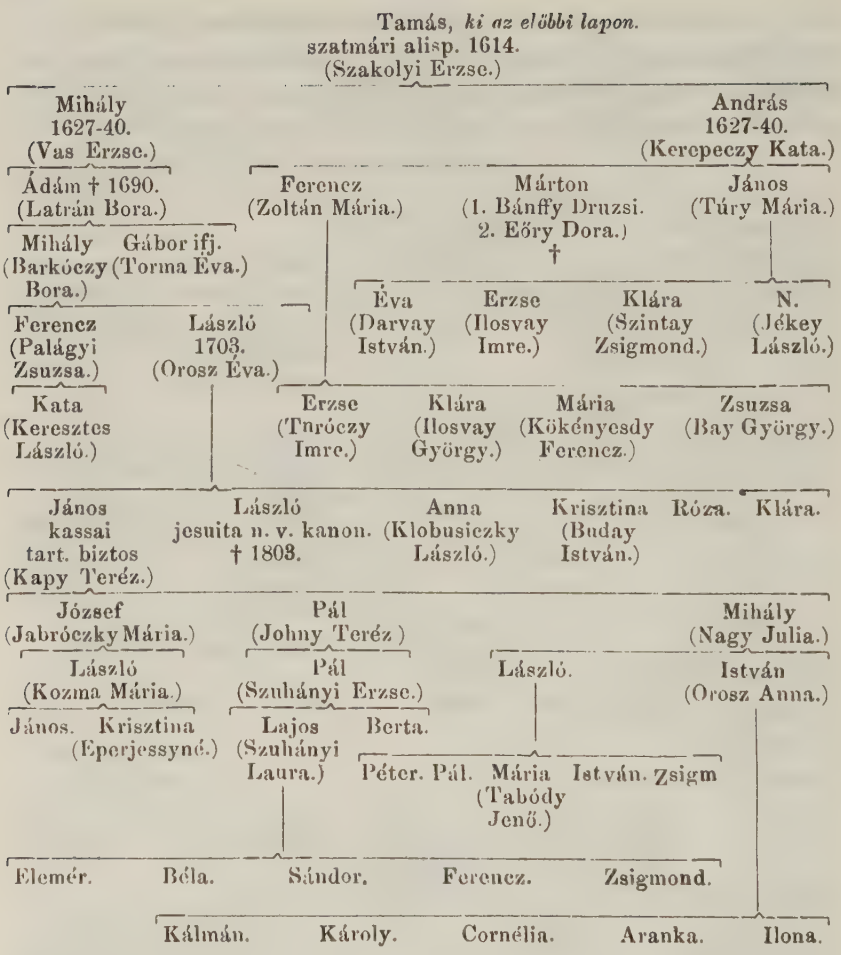

Mint a táblázatról (az I. táblán) látjuk, I. Bálint két fia Lőrincz és Péter által két ágra szakadt a Kende család. Lőrincz ágán III. Sándor ivadéka Gömör megyébe származott át, honnan Szatmár megyébe ismét vissza származott azon ismert Zsigmond, (mhalt 1865. april 1. kora 71.) ki Szatmár megyének kétszer követe, 1841-ig alispánja volt. 1849-ben azonban a világosi catastropha után császári királyi kormánybiztosságot viselt, és ezen korszakban volt fia Gusztáv alispán, mely tévedést (a VI. köt. 191. lapon álló magasztalás irányában) a történelmi tények iránti hűség tekintetéből itt kiigazitólag megkelle jegyeznünk, a mint ezt Szatmár megyének az 1860. évi dec. 12-én ujra megkezdett alkotmányos jegyzőkönyvébe

Luby Zsigmond főjegyző által jegyzett *Emlékirat* (Nyomat. N. Károlyban 1861.) a 12. stb. lapokon olvashatni.

I. Bálint másik fiától Pétertől a szatmári csekei ág szarmazik, ez ágon Lajosnak neje Szuhányi Laura volt azon derék honleány, ki Kölcsey Ferencznek emléket emeltetve, azt évenkénti ünnepélylyel szokta megünnepeltetni.

Kenéz család. Jelenleg Nagy-Kunságban Túrkeviben lakik. A czímeres levelet Kenéz Péter nyerte 1652-ben Rákóczy György erdélyi fejedelemtől, azt 1789-ben a m. kir. helytartóság megerősítette, 1835-ben pedig a Jászkún kerületben kihirdettetett.

Kenéz Mihálytól, ki a Jászkún kerületnek 1745. évben (a pesti Invalid-kaszárnya birtokából) történt redemptiójakor tetemes földet váltott, ivadéka igy származott:

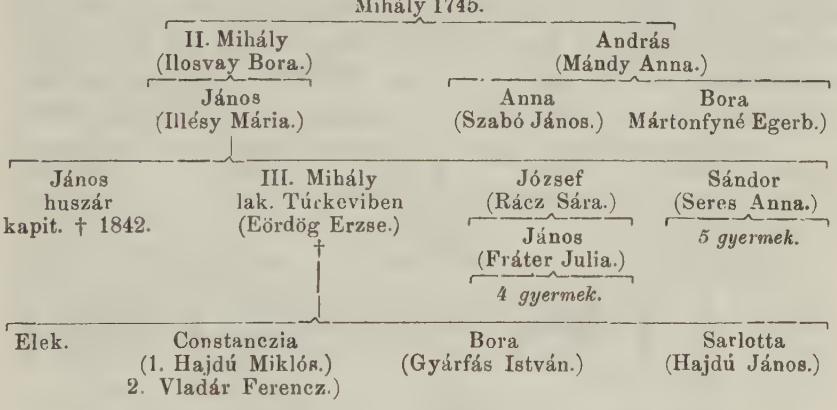

A család tagjai honn városi hivatalokat viseltek. III. Mihály a kerületnél szolgált, 1847/8-ban kerületi követ volt az országgyülésre. 1849- végén Jászkún kerületi főnök, azután törvényszéki elnök Jász-Berényben 1854-ig, midőn leköszönt.

Czímerök a koronás paizsnak kék udvarában pánczélos kar, három nyilat tartva.

Kendi család. A VI. kötet 199. lapján közlött családfán a táblázati vonal hibás illesztése miatt az történt, hogy a 6-ik ízen álló III. Ferencz, III. György, I. Gábor és III. Antal mint II. Ferencznek fiai látszanak, holott ezek II. Antalnak Bogáthi Klárától való fiai voltak.

Keresztúry család. József Alajos pesti egyetemi tanár 1822-ben I. Ferencz királytól kapott czímeres nemes levelet.

Kinísy család. Kinísy Pálról a VI. köt. 243. lapján irtakon kivül olvashatni Tudom. Gyüjt 1822. IV. köt. 127. lapján. Sirkövéről czímerét közölve láthatni a győri történelmi füzetekben.

Kiss család. (Nemes-Kéri.) A VI. köt. 248. lapján csak hézagosan van közölve; miután azonban e család egy kitünő gazdag családi Kiss-Jankovicsféle alapítvánnyal bir, melyben fiú és leányági ivadékai részesülnek, a közös törzstől a fiú-ág teljes családfáját itt közöltetik:

I. tábla.

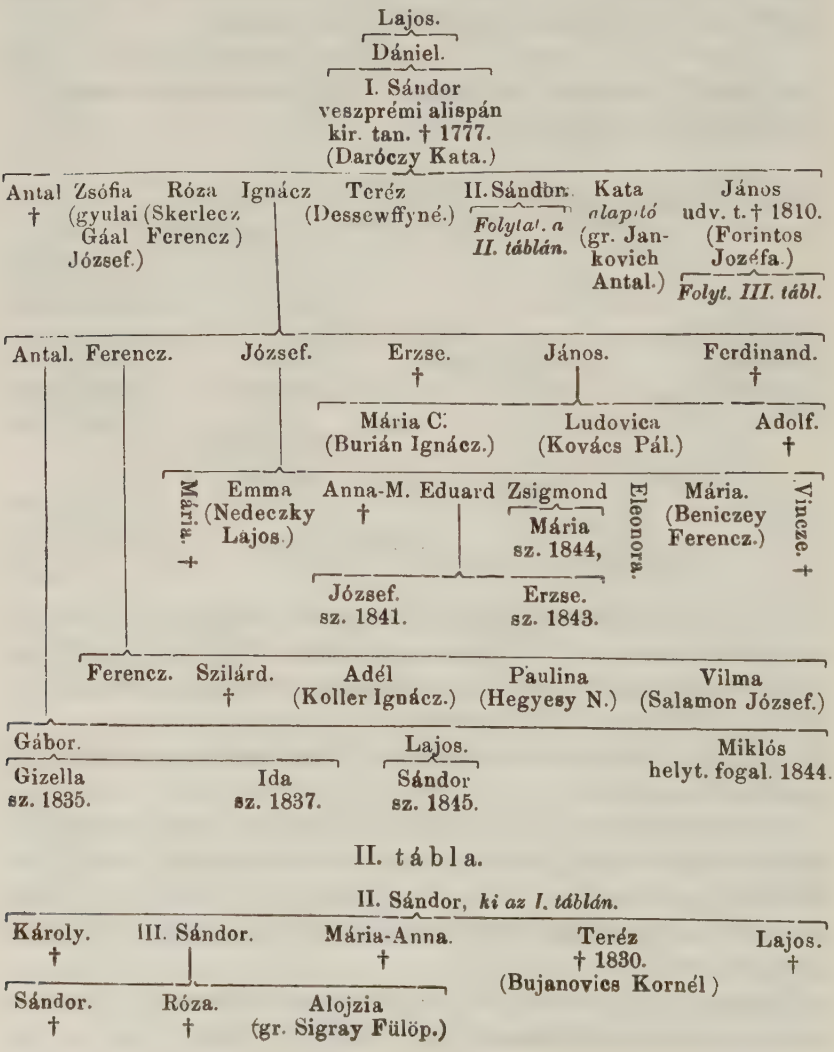

II. tábla.

III. tábla.

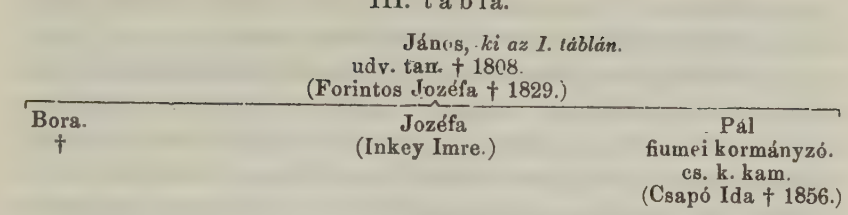

Kis család. (Eleméri és ittebei) melyről a VI. köt. 249.—250. lapon emlékeztünk, egyik ágának hiteles okiratai szerint az Erdélyi Erzsébetvárosból ered, hol a polgári és kereskedői pályán tekintélyes névvel birt. Származására nézve a keletről beszármazott örmény Ákoncz nemzetség ivadéka a Fark, Hoszú, Kövér családokkal együtt. Nevezett városban többen tanácsosi hivatalt viseltek, és Mária-Terézia alatt a porosz hadjáratok alkalmával hadsegély ajánlataik által tetemes érdemeket szerezvén, Ákoncz máskép Kis I. Izsák fiai Gergely, Lukács és Jakab 1760. oct. 7-én címeres levélben magyar nemességet nyertek, mely 1761-ben kihirdettetett Csanád vármegyében, hol már akkor a nevezett testvérek nagy terjedelmű kincstári birtokot haszonbérlettek. A teljes családfa következő :

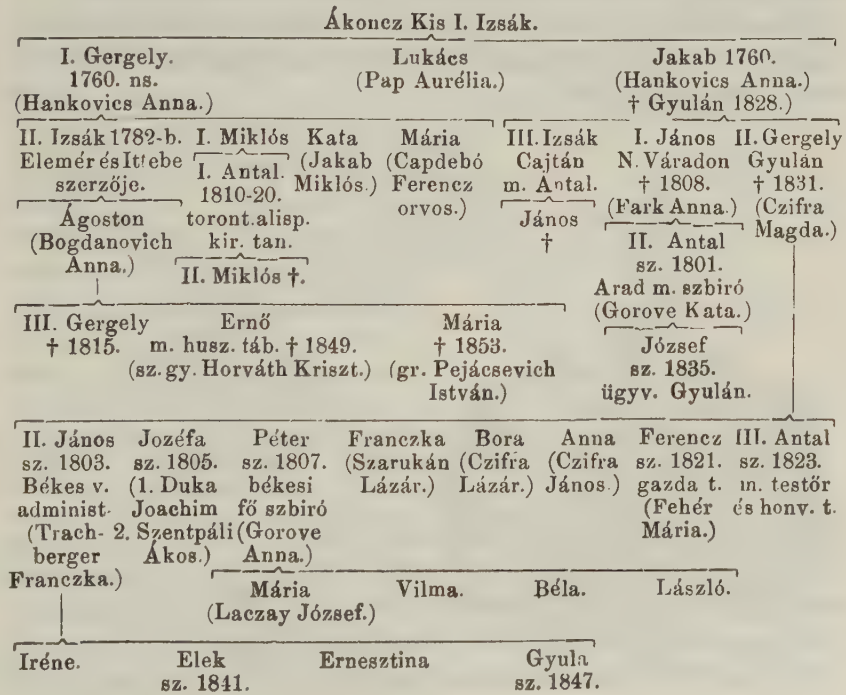

A táblán álló II. János 1860-ban Szabolcs megyei törv. széki ülnök, 1862-ben Békes megye főispáni helyettese volt.

E táblázatból a Békes megyei ág hiányzott az előbbi VI. kötetbeli közlésből. Családi közlés szerint I. Izsáknak halálával annak összes vagyona egyik fia I. Gergely kezeinél maradt, ki azokból testvéreit vagy ezek örököseit nem részesítette; miután pedig ennek fia II. Izsák (mint az előbbi helyen megirva van) 1782-ben az eleméri és ittebei uradalmat szerezte, ennek ága maradt a gazdag hagyatékban.

I. Jakab nemességét 1771-ben Csanád megyében ujra kihirdettetvén, fiai azt Békes megyében 1792. april. 25-én ismételték. Végre II. Antal 1825. dec. 28-án Békes megyében ismét publicáltatott. A Békes megyei ág nagyobbára Békesben viselt hivatalt, és Gyulán tartá lakását.

Kiss család. Vajas Vata Csallóköz helységbeli eredetü. Szerzőtörzse Kiss Márton, és általa neje Tátos Zsuzsanna, valamint fiok János és leányaik Ilona és Erzsébet Pozsonyban 1687. oct. 23-án kelt czímeres levélben előbbi nem nemes állapotukból (ex conditione ignobili) kiemeltetvén, I. Leopold királytól kaptak czímeres nemes levelet, mely 1688. aug. 30-án azon megyének Somorján tartott közgyülésén kihirdettetett. A család számos tagja nagyobbára Pozsony és Komárom megyei, Csallóközben él. A család egyik ágának ismert leszármazása ez:

Márton
1687. ns.
(Táltos Zsuzsa.)
I. János
1687-1723.

András 1769. | Ferencz | Pál | II. János 1769.
András
bihari aladószedő
Mező Telegden birt.
Ferencz
1836. debreczen ker.
orsz. főbiztos
most Budán lak.

II. Jánosnak fia András Vajas-Vattáról Bihar megyébe leszármazván, ott megyei alpénztárnoki hivatalt viselt, és Mező-Telegden részbirtoka is volt. Nemességét Bihar megyében 1821. máj 3-án; Zala megyében 1822. oct. 15-én kihirdetteté. Ennek fia Ferencz 1827. József főhzg nádor irnoka, s a nádori iroda hites jegyzője, 1835.

Pozsony kerül. orsz. albiztos, 1836. Debreczen ker. orsz. főbiztos, 1848. Bihar megyében pénzügyminiszteri biztos, jelenleg Budán elvonúlt magányban él, ki eredeti czímeres levelének 1827. dec. 3-án az ország nádora által három diszpéldányban átiratását nyervén, az eredetit Budán az ország levéltárába adta őrizet végett.

A család czímere a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó kettős farkú oroszlán, elsö jobb lábával kivont kardot, és annak hegyén törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronájából egyszarvú emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Kiss család. (Szepezdi.) Zala megyei Szepezd helységből eredeztetik, honnan más megyékbe költözött. Czímeres levele családi értesités szerint 1848-ban elégett. Jelenleg egyik tagja Gyula Tolna megyében Bonyhádon lakik. Czímere a paizs kék udvarában zöld talajon vörös ruhás magyar vitéz, jobb kezével három búzakalászt tartva; a paizs fölötti sisak koronájából oroszlán nyúlik föl, első jobb lábával kardot villogtatva. A paizst két oldalról szokásos foszladék veszi kőrül.

Knédly család. *Lásd Nyéky család.*

Kochanovszky család. Trencsén és Nyitra megyében birtokos régi nemes család, melyről régiebb adatok hiányában csak azokat emlithetjük, melyeket a család a m. kir. kamarai levéltárra hivatkozva közölhetett. Ezek szerint 1519-ben Kochanóvszky László birtokos volt Kochanócz, Ozorócz, és Atrak helységben, 1520-ban Venczel (Venceslaus literatus de Kochanov) nemes kúriát szerzett gúthi Országh Imre kir. udvarnoktól Zsolnafalván. Ádám elesett Mohácsnál 1526-ban. György és Mihály kohanóczi birtokos nemesek jobbágyaik hatalmaskodásai miatt idéztettek. — György 1567-ben uj adományt vitt kochanóczi és ozoróczi birtokaira 1569-ben Kochanóvszky Kristóf, (ki béna lába miatt Kopitlánszkynak is neveztetett) zsolnafalvi kúriájába kir. levél mellett be-

iktattatott. (Úgy látszik, e család az Ottlik családdal valamely vérségben állott.) Végre 1622-ben Kochanóvszky Miklós régi családi irományainak egy részben elvesztése miatt II. Ferdinand királytól uj czímeres nemes levelet nyert. — A családfa következő:

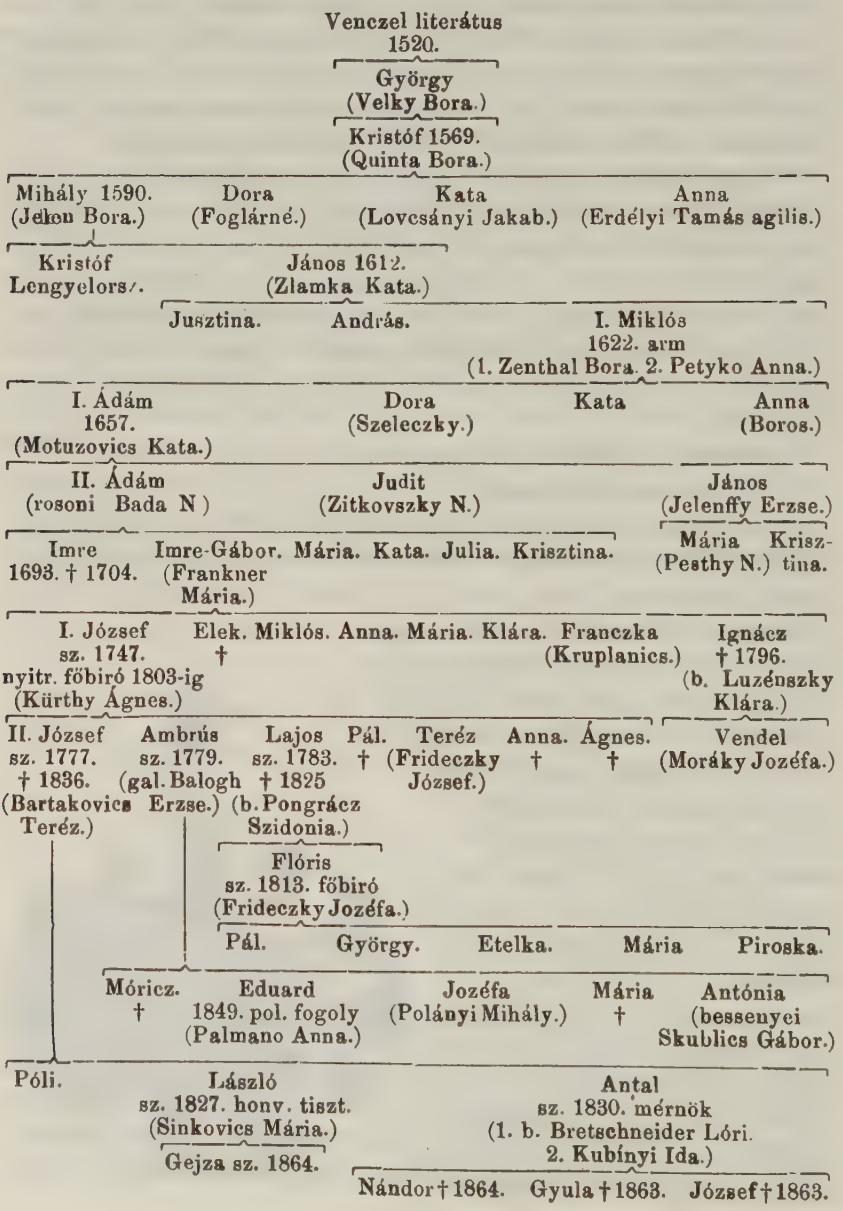

1802-ben a táblán álló II. Józsefet és testvérei Ambrús és Lajos vág-ujhelyi kúriájokba kir. levél mellett beiktattattak. A család tagjai közül többen viseltek Nyitra megyénél hivatalt, igy I. József, valamint unokája Flóris főszolgabirák voltak stb.

A család címere — mint fölebb a metszvény mutatja — vízirányosan kétfelé osztott paizs, a felső kék udvarban lépő helyzetben oroszlán egyik fölemelt lábával kivont kardott tart; az alsó ezüst udvarban két rézsutos vörös szelemen látható, az egyiken arany csillag, a másikon félhold ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából koronás oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Kóczán család. Veszprém megyei származású nemes család. Őse Kóczán Benedek és neje Győrffy Mária 1578-ban Rudolf királytól ádász-teveli kuriális ház és telekbe beiktattattak, hol maradéka most is birtokos. Utódai közül egyik: Kóczán Ferencz a múlt században nőül vette Csizmadia Nagy Ferencznek leányát Nagy Katát, kitől ivadéka igy származott:

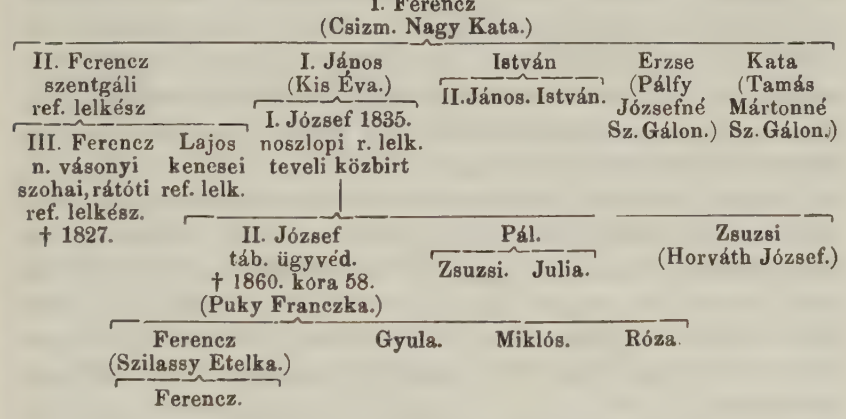

I. Józsefnek fia II. József táblai ügyvéd meghalt Pesten 1860. sept. 4-én kora 58. évében, eltemettetett Gesztelyen Zemplén megyei birtokán.

Koczeth család a címeres nemeslevelet III. Ferdinand királytól kapta 1646-ban mely jelenleg Mérey Károly családi levéltárában áll.

Kolecsányi család. A VI. köt. 296. lapján közölve. Őse nagykolecsányi Kolechány ifj. Miklós előbb Illésházy István, utóbb Thurzó György nádorok udvarnoka és a kir. kisebb kanczellária hi-

tes jegyzője, és általa szülői nemes K. György és Barachkay Anna, és nővére K. Magdolna, mint előbb is nemesek II. Mátyás királytól Bécsben 1612. márt. 24-én kelt czímeres levelet nyertek. — A czímer következő : a paizs kék udvarában jobbról oroszlán ágaskodik, a szemközt baloldalon álló medvétől egy lánczot ragad el. A paizs fölötti sisak koronáján ugyanazon ábra ismétlődik. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

E család ivadéka volt Ferencz, kinek nejétől Rajcsányi Juliannától fia ismét Ferencz ki 1858-ban halt meg. Ennek nejétől Szén Amáliától († 1854.) leánya Borbála Érdy János akademiai tag neje.

Kolosy család. (Cseleji.) A VI. köt. 312-313. lapján volt róla említés téve, azonban csak töredékesen és családi értesités szerint neve is hibásan irva két ss-sel. Nem terjeszkedhetve ki a családnak ősei kutatására forditott adatai birálásába és igy régiebb eredetére, csak az ujabban 1719-ben megerösített nemesség óta adhatjuk hiteles családfáját. A múlt század elején 1714-ben Zemplén megyei Azar helységben élt Kolosy János, ki azon évi april. 21-én és jun. 7-én említett megyei szbiró és esküdt által tétetvén vallatást, eszerint nevezett Jánosnak atyja Gergely volt és pedig azon megye lovas zászlótartója, kinek leánya Erzse előbb Nagy Györgyné, utóbb Papp Mártonné a tanúvallatás szerint 1685-ben S. Patak ostromakor kiskorú öcscse János részére a II. Ferdinand által Kolosy Bálint részére adott úgy Bethlen Gábortól erdélyi nemességről szóló levelet egyebekkel elrejtvén, azok elrohadtak. Ezek folytán nevezett K. János új czímeres levélért folyamodott, és azt III. Károly királytól Bécsben 1719. sept. 23-án keltezve maga, neje Káposztás Éva. és fiai Dávid és Imre részére megkapta azon czímerrel, mely idézett helyen leirva található. E nemes levél 1720. máj. 11-én Zemplén megye előtt ki is hirdettetett.

A család igy terjeszti elő nemzékrendét:

Gergely
1685.

I. János 1719. nm. ujjitó. (Káposztás Éva.)		Erzse (1. Nagy György. 2. Pap Márton.)
Dávid (Pajzos Mária.) †	Imre 1719. (Pajzos Julia.)	

Folyt. a köv. lap.

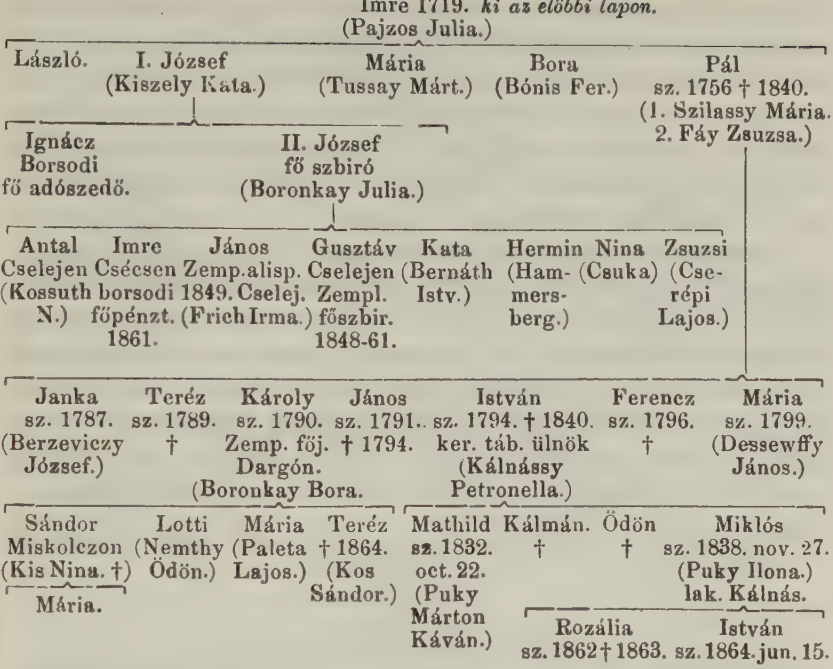

A nemesség-újjitó I. Jánosnak Imre fia terjeszté a mai Kolosy családot. Ezen Imrének gyermekei 1799. 1805-ben Zemplén megyei cseleji és izépi birtokaikra kir. adományt vittek, egyszersmind a „cseleji“ előnév használatát is megnyerték. Imre fiai közül II. József és testvére Ignácz Borsod megyénél hivataloskodtak, II. Józsefnek fiai Borsod és Zemlén megyében, és ez utóbbiban tényleg Cselejen is laknak és birnak.

Imrének fia Pál (szül. 1756. sept. 5.) első neje Szilassy Mária után Zemplén megyében Gálszécsen kapott részbirtokot. Ezen házasságból származott gyermekei közül Károly (szül. 1790. márt. 15-én) lakik Dargón. 1832-ben Zemplén megye főjegyzője volt. Gyermekei a táblán láthatók.

Pálnak másik fia István (sz. 1794. oct. 26.) előbb a m. kir. udv. kanczellárián fogalmazó, utóbb a tiszáninneni kerül. tábla birája volt. Meghalt épen midőn azon tábla elnökévé lett volna kinevezve, 1840. febr. 6-án. Nőül vévén az ős régi kálnási Kálnássy családból Petronellát † 1849. april. 6.) ez által örökölték gyermekei a kálnási birtokrészt. Ezen István családja származását buzgón kutatván, minden arra legtávolabbról is tartozni látszó adatot összegyújtött, ha-

sonlóan neje családjának a Kalnássyaknak is egy részben okleveleit örökölvén, ezek alapján fia Miklós szíves közlése mellett adtam itt fölebb a Kálnássy-ak kiigazitott családfáját. Nevezett Kálnássy Petronellának édes anyja Kükemezey Teréz volt, kinek testvér bátyja 1854-ben meghalálozván, hanusfalvi és szomszédos részbirtokait Kolosy István gyermekeinek Miklósnak és Matildnak hagyományozta.

A család ref. vallású.

Kornis család. (Göncz-ruszkai gróf.) A VI. köt. 359 és köv. lapján álló családfán, különösen az ötödik ízen némi tévedés van, t. i. István jesuita, Ferencz és Bora apácza testvérek III. Györgynek gyermekeiül tétettek Mikola szerint, holott nem annak, hanem Boldizsárnak voltak gyermekei, mint azt nem csak a családtól nyert táblázat, hanem Kornis III. Gáspárnak eredeti följegyzései [1]) is mutatják. E szerint igazitandó tehát ki mind a táblázat, mind a szöveg a 363. és 364. lapon. A családfa rectificálva és teljesen bővítve következő :

I. tábla.

Kornis János
† 1537.
Miklós. 1556.

Farkas de Homorod Sz. Pál. (Petki Kata.)
Judit (Pécsy Simon.)
Kata (Petky János.)
Anna (Székely Mózses.)
Ferencz (Bornemisza Judit.)
Margit (Rhédei János.)
Bora (Paczolay István.)

Mihály.
Zsigmond 1636. fővez. (Pálfy Ilona †)
Boldizsár B. Szolnok főisp. Szék. kap. 1610. (Keresztúry Kata)
György kolosi főisp. (Sajgal Anna.)
Zsófia (Kún Péter.)

I. Gáspár 1595. de Ruszka. huszti kapit. (1. Dóczy Erzse. 2. Horváth Anna. 3. Dolhay Ilona.)

István jesuita.
Ferencz báró lett 1636. feb. 11. kolosi főisp. (Wesselény Kata.)
Bora apácza Pozsonyban.

Kata (Haller János.)
II. Gáspár 1673. marosszéki főkap. (1. Balássy Erzse. 2. gr. Csáky Miklós.)
Anna (Perényi Gábor.)
Kristina (Perényi Fer.)

Anna (Haller György.)
II. Zsigmond 1712. *gróf* lett. gubern. † 1731. (b. Balinlith. Zsuzsa.)
Margit (Lázár János.)
II. István † 1741. 1712. gróf. küküllői főisp. (Gyerőffy Bora.)

Folytatása a II. táblán.
Folyt. a köv. lap.

[1]) Új M. Muzeum 1860. évi f. 333. és köv. ll.

II. István † 1741. *ki az előbbi lapon.*
1712. gróf. Küküllői főisp.
(Gyerőffy Bora.)

Antal
tart. fő bizt. † 1759.
(1. gr. Mikes Mária.
2. b. Petky Anna.)

Mihály
kolosi, bihari főisp.
† 1782.
(gr. Pálffy Karolin.)

Anna
(b. Huszár Antal.)

Mária
(b. Kemény Farkas.)

Anna
(gr. Haller István.)

2-tól II. Antal
(b. Toroczkay Mária.)

Róza
(gr. Karacsai Sándor.)

II. tábla.

II. Zsigmod, *ki az I. táblán.*
1712. *gróf* lett gubern. † 1731.
(b. Balintith Zsuzsa.)

III. Zsigmond
† 1778.
(gr. Haller Anna.)

II. Ferencz
küküllői főisp. † 1765.
(Geréb Zsuzsi.)

III. Ferencz
n. váradi prépost.

III. Gáspár
nádori udv. m.
(gr. Haller Klára.)

IV. Ferencz
(Stirtsa Mária.)

Amália
(b. Perényi Berta.)

László.
†

IV. Gáspár
(Klespits Róza.)

IV. Zsigmond
szolnoki főisp.
† 1809.
(1. g. Gyulay
Krisztina
2. b Kemény
Czeczil.)

Gábor
volt kapitány
Splény czredb.

Ignácz
† 1819.
(gr. Telcki
Anna.)

III. Mihály
kincs. tan.
(ik. gr. Bethlen
Kata † 1835.)

Miklós.

Ádám.

Klára
(gr. Károlyi
Ede.

Károly
v. husz. tiszt.
(gr. Haller
Anna.)

Anna
(gr. Zichy
Pál.)

Imre
cs. k. kam.
(b. Balintith Mária.)

Zsuzsa.

Lajos. †

Mária.

Elek
(gr. Kornis
Zsuzsa
nővére is.)

Anna. Alexia. Gásp.

Teréz (Diderné.)

Klára (Toroczkainé)

Alexandra
(Mannsberg.)

József

Lui a
(b. Ger-
liczy
Felix.)

Anna
(Döry
Gyula.)

Antónia.

Etelka.

Károly.

Emil.

1-től János
kam. tit. tan. főkorm
† 1840.
(1. gr. Földváry Teréz.
2. b. Sz. Kereszty Klára.

Folytat. a köv. lapon.

2-tól Zsófia
†

Karolina
†

V. Zsigmond.
(gr. Mikes Zsuzsa

VI. Zsigmond †
(b. Györffy Berta.)

1-től János, *ki az előbbi lapon.*
kam tit. tan. főkorm.
† 1840
(1. Földváry Teréz.
2. b. Sz. Kereszty Klára.)

1-től Mária (b. Onagthen.) | Gábor ny. őrnagy (gr. Kún Zsófia.) | 2-tól Sámuel (gr. Toldalagi Janka.) | Ferencz. (gr. Grundemann Emma.) | Albert | Józéfa (Kállay Gusztáv.)

Gabriella (b. Bornemisza Albert.) | Vilma. | Berta. | Victor. | Janka.

A családnak id. helyén közlött czímer leirását egy, a család által velem közlött és 1593. év számmal jelölt rajz szerint következőleg kell módosítanom: az ősi czímer a paizs kék udvarában hármas halmon koronából kinövő egyszarvú, szájában buzogányt tartva. Ugyan e képlet látható a paizs fölötti sisak koronáján is.

Korponay család. (Komonkai.) A VI. köt. 377. lapján csak töredékesen említetik. A család ismert törzse komonkai Korponay István, mint már előbb is nemes szülőktől származott 1610. máj. 8-án nyert megerősítő czímerlevelet, mely szerint a család czímere a paizs kék udvarában zöld téren két ágaskodó oroszlán között nyugvó aranykorona, melyből négy strucztoll (fekete, vörös, kék, ezüst) emelkedik föl, a fölött vörös ruhás kéz kivont kardot tart, fölötte jobbról ezüst félhold, balról arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján szintén olyan négy strucztoll és kardot tartó kéz van. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A család Szepes-Abaujvári ágának nemzedékrende ez:

Miklós † 1690.
kesmárki biró.
(Pisseli Dora.)

szepesi ág. — *abaúji ág.*

Gábor sz. 1666.
Draveczky Klára.)

Ferencz sz. 1676.

Gábor sz. 1708.
(Szerpályi Erzse.

Mária
(Hadbavnyi György.)

Erzse
(Sváby Ádám.)

Miklós sz. 1708.
(Bereczky Klára.)

Sándor
luzitai ág törzse.

Antal sz. 1741.
(Vitalis Zsófi.)

Zsigmond sz. 1741.
(Dessewffy Anna.)

István sz. 1786.
(Farkas Janka.)

Ferencz sz. 1779.
m. testőr segéd
ny. ezredes † 1855.

Mihály
sz. 1782. † 1848.
szepesi szbir. tbiró
püsp jogigazg.
(Prokopovits Mária.)

János sz. 1819.
(Huszár Paulina
birt. Himban.)

Gábor sz 1821.
E. Amerikában
(Verner Mária.)

Antal
sz. 1813.
† 1848.
cs k. főhad.

Eduard
sz. 1814.
rusbachi
plébán.

Ferencz
sz. 1820.
N. Bányán
ép. felügy.

Ágoston
sz. 1822.
bir. Fil. Ganocz
(Glós Ervina.)

Gábriella
sz. 1843.

István
sz. 1844.

Kosztka család, melyről itt szólani akarunk, a VI. köt. 563. lapján van említve. E szerint a családnak, mely nagyobbára Veszprém vármegyében él, alapító törzs András, ki István és Zsuzsanna testvérével 1693. jun. 30-án I. Leopold királytól kapta czímeres levelét; és ebben az itt látható czímert, mely az idézett helyen leírva közöltetett.

Nevezett Andrásnak fiai voltak: László, Ferencz-János és György. Ezek közül Ferencz-János 1736. évben táborkari hadbirónak (General-Landes-Auditor) iratik, és 1771-ben bánátusi administrátor. Ennek fiai 1. János-Teodor. 2. Mihály 3. és Ádám. Ezek közül

János-Teodor 1771-ben bánsági igazgató főmérnök, a Béga csatorna terv kivivője, miért aranyéremmel diszítetett. Ennek fiai a) Ferencz őrnagy b) Jakab Arad megyei főmérnök, és Pál Krassó megyei volt főmérnök, már meghaltak. A legutóbbi Pálnak élő fiai közül Lajos lak. Pápán.

Kovách család. (Horti és rigyiczai.) A VI. kötet 303. és 304. lapján közlött családfákra némely igazitásokat kell tennünk hiteles családi iratok nyomán.

A 303. lapon az I. táblán II. György, kinek neje Hliniczky (nem Kliniczky) Ilona volt, nem Jánosnak fia volt, hanem I. Györgynek és Horváth Fruzsinának és ezen ág e szerint egészen ezen I. Györgytől eredt. Ugyan ez ágon Mihálynak nejétől Hagan Annától fia volt Ferencz 1775-ben, ennek gyermekei Ferencz, József, Pál kik Nógrád megyétől 1777-ben kérték nemesi bizonyitványukat.

Ugyan csak az I. táblán álló törzsnek Pálnak fia János, a lovas főhadnagy, atyja volt tanúvallatás szerint I. Ádámnak, azon Ádámnak fiai András és János, kitől lett II. Ádám; nevezett András pedig volt az, kitől a II. táblán a rigiczai ág származtatik. Ezen II. táblához pótlásúl a következő időközben történt változásokat kell adnunk:

Mihálynak fia József 1859. dec. hóban nőül vette Patrubány Biancát (PatrubányN. és bobdai Gyertyánffy Teréz leányát)kitől 1860. april 8. Pesten szül. fiok Iván.

Róza férje Kis József Pesten 1860. auguszt. 28-án hirtelen meghalt.

Stefanie 1862. máj. 14-én Rigiczán tartott menyekző mellett férjhez ment Bartl, (vagy magyarositása után) Barthal Józsefhez, Valovics-Márffy Anna után a Kovács család rokonához.

Nep. Jánosnak nejétől Kovách Gizellától születtek gyermekei Józéfa 1859. nov. 19-én, Béla 1862. márt. 18-án.

Anna 1857 óta Hertelendy n. János özvegye, kitől fia maradt Lajos.

Kubínyi család. A VI. kötet 477—496. lapján terjedelmesen és elég teljesen is közöltetett, mind a mellett mint ily terjedelmes családnál nagyon könnyen lehetséges, némely tagjai elmaradtak, noha már azon köt. 566. lapján is némelyek pótoltattak, valamint a XII. kötet 500. lapján is tétetett kiigazitás. Most ujolag az azóta felfedezett hiányok következőleg pótolandók: A 479. lapon Jakabnak Beniczky Borától leánya volt még Dorottya b. Zay Jánosné is. — A lap alján Jánosnak első neje Sághy Mária, a második Szlovacsek Janka, ettől volt fia János a zsolnai ügyvéd (szül. 1819.) ki 1866. jun. 27-én meghalt, és igy ez ágnak fiágon magva szakadt. Legutóbb emlitett Jánosnak nővére még Apolló Szeghy Ferdinandné.

A 480. lapon Andrásnak özvegye Tarnóczy Róza meghalt 1861. jun. 6-án. Fiának Zsigmondnak, ki 1861-ben Nyitra megye főügyésze volt, a közlötteken kivül gyermekei még Zsigmond szül. 1850. Kálmán szül. 1858. Imre szül. 1860. Vilmos szül. 1864. szintén helyeikre beiktatandók. — Az e lapon a III. táblán kellő igazitások a VI. kötet 566. lapján olvashatók.

A 481. lapon a IV. táblán Jánosnak Báan Annától fia volt Simon is. — Más Jánosnak Pottornyay Juliától leányai: Éva Görgei Lőrinczné, Janka Csemiczky Gáborné. — Menyhértnek Okolicsányi Erzsétől leánya Anna-Maria is Pottornyay Farkasné. Ennek testvére Kristóf volt testvér-gyilkos, miért karóba huzatott. Mátyásnak Csemiczky Máriától fiai még István is, ki lefejeztetett, és Gáspár, ki tébolyodott volt. — Frigyesnek Andreánszky Henriettétől gyermekei közül Móricz cs. kir. hadnagy a Váza ezredben, 1866. jul. 2-án königgrätznél porosz fogságba esett, Luczián cs. k. hadnagy, Miksa császárral Mexicóba ment, honnan 1866. janu-

árban haza jött, 31 csatában vett részt, és két érdemjelt kapott, testvére Mihály Mexicóba maradt Miksa császár mellett.

A 482. lapon az V. táblán egy nagy sajtó hiba történt: kimaradt egy íz, ugyan is Mihálynak Kis Judittól fia volt Mihály, és ennek Ambrózy Appolóniától gyermekei Mihály árvai szbiró, Károly, Szidonia stb. Ezek közül Károly, ki honvéd századosnak iratott, a hirlapok szerint honvéd őrnagy volt, és 1861. jan. 2-án P. Kakaton (Hevesben) kora 48. évében halt meg.

A 483. lapon Józsefnek Bulyovszky Katától volt egy leánya is, Egry Dánielné. Ugyan e lapon a végső nemzedék közt Gyula mint cs. k. kapitány az 52. sz. gy. ezrednél a solferinói ütközetben érdemjelre érdemesítetett.

A 484. lapon áll Pál, kinek neje Makay Mária volt, ennek ivadéka kiegészítve következő:

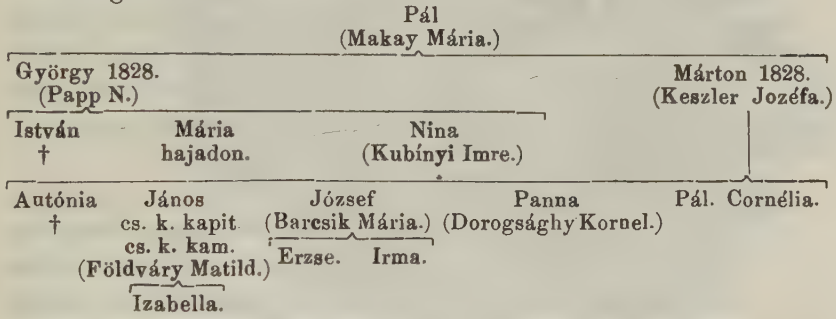

A mi a Kubínyiak történetet, illetőleg birtokviszonyait illeti, ehez adhatjuk, hogy a család Somogy megyében is birt, — mint hiteles okleveléből látom — az ugy nevezett Pathai uradalomban, mely ugy látszik Kubínyi László neje Gyulaffy Potentiána után háromlott a Kubínyi család mind két ágára, mint ebben még 1727. nov. 15-én a nagy-olaszi ág részéről meghatalmazottképen István, a deményfalusi ág részéről pedig idősb Imre osztozkodtak; a birtok kiterjedt Patha hajduvárosra, Poklosi, Molvány, Bassaly helységekre, Egeralya, Tamafa, Ertésháta, Mindenes, Keresztút, Aszufalu pusztákra, e birtokok előbb Dávid Lászlónak adattak zálogba, ettől pedig 1735-ben Boronkay Ferencz és neje Niczky Juliannának engedtettek.

Kunsch család. (Kesmárki.) A VI. kötet 516. lapján csak röviden volt megemlítve, most családi közlés szerint bővebb ismertetése itt következik:

E család első ismert törzse kesmárki Kunsch Gergely volt, ki lengyel nemes Chay István Várallya máskép Podogrodzie Szepes

városi polgárnak és a lengyel király szepességi ügyigazgatójának leányát Chay Borbálát vette nőül. Ezen Chay Istvánnak nagy-atyja Chay Miklós — mint az alább emlitendő lengyel nemeslevél állitja — Pruthen lengyel tartományból czímerül pellikánt viselö nemesi család ivadéka volt, és Capistrán Jánossal Nándor-Fejérvár ostrománál Hunyadi János segélyére volt, utóbb Magyarországba Szikszóra telepedett. Fia maradt Lőrincz, ennek fia a nevezett Chay István, ki 1551-ben Zsigmond Ágost lengyel királytól atyja részére is lengyel nemességet és következő czímert nyert: a paizs kék udvarában zöld halmon magas fenyő áll, melynek tetejében fiait vérével tápláló pellikán fészket, a fa két oldaláról szemközt két vadállat (a diplomában ferae) ágaskodik. A paizs fölötti sisak koronáján három strutztoll lengedez. A paizs körül ezüst kék foszladék van, mint ezt az első metszvény is mutatja.

Eképen nősülvén meg Kunsch Gergely, 1573. aug. 9-én kelt czímeres levélben maga s utódai részére Miksa királytól magyar nemességre emeltetett, és neje családi czímeréhez sokban hasonlatos — és a következő lapon álló metszvényben szintén látható — czímerrel adományoztatott.

A paizs vörös udvarában zöld téren magas tölgyfa (már nem pinus-fenyő) emelkedik, és annak tetejében a fiait tápláló pellikán fészkel, a fa dereka körül jobbról farkas, balról róka ágaskodik. A paizs fölötti sisak koronájából két sas szárny (jobbról kék, balról vörös szárny) között nyuszt (mardur) emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Kunsch Gergelynek nevezett nejétől Chay Borbálától egy leányán Ágnesen (szül. 1579.) kivül, ki Wildner Sámuelné lett, két fia maradt: I. János, és I. Tóbiás, kik két ágat terjesztettek, mint a következő táblázaton láthatjuk:

Gergely
1573.
(Chay Bora.)

I. János
1589.99.
a lengy. armalist
átiratá Szepes kápt.

I. Sámuel
(neje Dorottya.)

II. Sámuel
sz. 1708 † 1785.
Szikszón
(DóczyJudit † 1787.)

Folyt. a köv. lapon.

I. Tóbiás
1609.

II. Tóbiás

II. Gergely
1676.

Pál.

Ágost. IV. Sámuel.

III. Tóbiás
sz. aug. 14. 1679.
(N. Anna.)

Ágnes
sz. 1579.
(Wildner Samu.)

János
1684.

Anna
(Monesko.)

János-György
1721. † 1792.
(Lányi N.)

János. György.
kapit. † 1798.

Judit
(Kesmárky N.)
Sz. Várallyán.

Zsuzsa
(Halpsch.)

Anna
(Platschko.)

György-József
† ifj.

II. Sámuel, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1708. † 1785.
(Szikszón.
(Dóczy Judit † 1787.)

III. Gergely sz. 1739. † 1800. (Kismester Anna.)	III. Sámuel (Kis Vásárhelyi Erzse.) Szikszón	Erzse (Székely Józs. Szikszón orvos.)	Mihály (neje Rebeka Szikszón.)	Zsuzsa (Kecskeméthy József.)	Sára (Jotzik János.)
V. Sámuel ügyvéd 1791. ugocsai tbiró (fügedi Kovács N.)	József Miskolczon.	IV. Sámuel husz. őrm. 1797. insurg. † 1799. (1. Herk Juli.) 2. Básthy Janka.)	Gábor. István (Udvarnoky Janka 1800.)		
	Anna (Kos Károly.)	II. József. Károly.	II. Gábor Abauj v. alisp. 1866. (1. Aranyossy N. 2. Mentler N.)		Lajos sz. 1810. nov. 11.
		Gyula.	Gábor.		Vilma.

A család fő székhelye Abauj megyei Szikszó mező-város, ott születtek többnyire a család tagjai is. A családfát a múlt század végén 1790-ben V. Sámuel, utóbb ügyvéd, az 1794. évi budai országgyülésen absentista mágnás képviselője, utóbb Ugocsa megyei tbiró szerkesztette, de úgy látszik I. János ágán e közt és unokája II. Sámuel közt hézag van.

A család mostan élő tagjai közül Gábor jelenleg Abauj megyének másod alispánja.

L.

Lány család. A Lány (vagy Lányi s másképp Jacoby, nemes család egyik ágának nemzékrende a VII. kötet 24-ik lapján közöltetett. Ott van megirva az is, hogy a család alapitója Lány Márton és általa családja 1666. december 17-én nyert czímeres levelet, és czímert, mely kék udvarban hármas buzakalászból csipkedő galambot ábrázol.

Itt most a család terjedelmesebb nemzékrendjét közölhetem, mint következik:

I. tábla.

Lány Márton
1666. armalist.
(Ulmützerin Erzse.)

Kristóf 1666. — Orbán (Gaal Anna Smidin Péter özvegye.) — Márton. Erzse.

II. Márton lefejezt. (Cornidesz Zsuzsi.) — Folyt. II. táblán.

Késmárk Zsuzsi.

Antal (Remenik Zsófia Dobsáról.)

Jakab (Rosnavszky Éva. Késmárkról.)

János (Záborszky Erzse.)

János katon. — János katon. — János katon. — Mária. — Erzse. — Éva — Dániel katon.

János végre. Poprádon. — Márton (Ocherland Anna Bártfán.) — Zsuzsa. — Erzsi. — Judit.

Kristóf. *Lásd. VII. kötet 24. lapján folyt.* — Márton. — György. † — Ferencz János. — Antal. — Erzse.

János. — Gábor. — Márton. — Erzse. — Anna-Mária.

Dora (Janisch Dan. Iglón.) — Zsófia (Czimmermann.) — Antal (Márczius Kata.) — Tamás Poprádon. — Jakab Zsófia. — A. Maria.

Antal (Bohus Zsuzsa.) — Éva. — Zsófia.

György-*ikrek* — János. — Mária. — Julia.

II. tábla.

II. Márton, *ki az I. táblán.*
(Cornidesz Zsuzsa.)

János (Hulik Kata.) Késmárkról. — Márton † — Tamás. † — Dániel (Kray Rozina Eleonora.) — *Folytat. a III. táblán.* — Jakab. — Zuuzsa (Mudrány Dániel.)

Dániel János. — Zsuzsa Éva. — József (1. Szontagh Zsófia. 2. Lőcsös Julia. 3. N. N.) — Márton hadi számvev. — Kata. — Zsuzsa. — Erzse-Éva. — György-János. — Tamás.

1-től János. — Zsuzsa-Éva. — Zsigmond. — Zsófia. — 2-tól Márton n. földvári lelkész. Erdélyben. (Décsy N.) — 3-tól Judit. — Zsuzsa.

Teofil. — Erzse (Bodon Simon Doboka várm.) — Sámuel. — Mihály. — Anna-*iker*-Ján s. — Pál. — Zsuzsi. — János.

III. tábla.

Dániel, *ki a II. táblán.*
(Kray Roz. Eleonora.)

Dániel (Goldberger Zsuzsa.) — *Folyt. a köv. lap.*

Pál orvos dr. †

Jakab. (Bodó Eszter. Janka (Czekus Mátyás.) — A.-Mária (Davidesz. Csetneken.)

Sándor (bodófalv. Bodó Rebeka.) — *Folytat. a IV. táblán.*

Dániel, *ki az előbbi lapon.*
(Goldberger Zsuzsa.)

Dávid (Badányi N.)	Eleonora (Kray kapit.)	Dániel (dobai Székely Anna-Maria.)
Pál Szepes v. esk.		Zsuzsi. Dániel. János. Laura.
Sándor. Berta.		

IV. tábla.

Sándor, *ki a III. táblán.*
(bodófalvi Bodó Rebeka.)

Sándor cs. k. kapit. (özv. Dobayné.)	János (Raisz. M.-Anna.)			Pál cs. k. őrnagy. (1. Schreiber Róza. 2. Bánóczy Fáni. 3. Damberger Huszty Anna.)
Karolina. (gr. Vass Dani.)	Róza (Szakmáry N.)	Bora (Kail N.) Harikóczon.	Pál. N.	
2-tól Judit (Horváth Sándor.)	Zsuzsa (Horecsny János Trencsinbe.)	Antónia apácza	3-tól István sz. 1814. apr. 18. cs. k. kapit. (Withalm Mária.)	József. sz. 1817. cs. k. kapit. (Rázgha Luiza.)	György sz. 1832. cs. k. főhadn.)
Emma sz. 1849.	Sándor sz. 1850.		Pál sz. 1852. István sz. 1854.	Leodegár sz. 1852.	

Laszkáry család. (Draskóczi.) A VII. köt. 29. lapján csak töredékesen volt közölve. A Turócz megyei Laszkár helységet, honnan a család eredetét és nevét vehette, már 1255-ben ugyan Porsnak fia Latibor kapta IV. Béla királytól adományban, és Latibornak fia Jakab 1286-ban Kis-Rákót vagy Lehotkát is megszerzé, mint ezt Bel Notitia nova Hung. II. 340. 341. lapján olvashatni ; de ezektől a Laszkáry család ercdeztetését nem idokolhatni. Ennélfogva csak azon Laszkáry I. Jánostól kezdve közölhetjük a családfát, ki 1648—1659. körül Hont, Heves s külső Szolnok vármegyék jegyzője volt, és kitől igy terjedt a család:

I. János 1650. megyei jegyző.
II. János 1680. (Terchy Bora.)

György †	III. János 1719. adom. kap. (Darvas Erzse.)	Mária (Komjáthy Ábrahám.)	Erzse (1. Kutassy Alb. 2. Horváth Gy.)	Judit (Ivanovics András.)	Magdolna.
IV. János †	Pál (Egry Bora.)	Ilona (ócsai Balogh József.)			
Erzsébet (Szent-Iványi N.)	Anna-Mária. †	István (Szent-Iványi Fruzsina.)			

Folytat. a köv. lapon.

István, *ki az előbbi lapon.*
(Szent-Iványi Fruzsina.)

Lajos 1839. Hont m. főadószedő (Sembery Petronella.)	Miklós 1849. honti alispán lak. Príbelyen. (1. Nedeczky Luiza. 2. Dacsó Amália.)	Emilia (Kubínyi Vilmos.)
Gyula.		

1-től Ödön. (Gamperl Mária.) 2-től Etelka. Ferencz. Pál. György. Julia.

II. Jánosnak nejétől Terchy Borbálától (Tercsy Györgynek Abonyi Judittól leányától) született gyermekei u. m. György. III. János, és növéreik 1719-ben III. Károly királytól Hont megyei Felső-Príbely, A. és F. Csehi, és Nógrád megyei Szalma-Tercs helység és pusztákbeli birtokokra uj adományt nyervén, beiktattattak.

A család tagjai nagyobbára Hont megyénél mint főbb megyei tisztviselők tüntek ki.

Lehoczky család. (A VII. köt. 77—84. lapjain közlött családfákhoz még két ágazat járúl, az egyik Janostól ered, és pedig állitólag azon Jánostól, ki a (80. lapon.) IV. tábla vég-ízén látható:

János
Ignácz
Turócz megyében.

Antal turóczi főpercept. †	Elek Turóczban szbir. Körmöczre telep. (Lemon Róza.)	Ignácz kath. esperes. †

Antal Margittán Biharban.	Mária (Schramkóné Körmöczön.)	János sz. 1789 † 1836. kincst. erdőm. Oszadán. (Gottier Anna.)

Antal tornai pléb.	Mária (Jamniczki Lipót.)	Adolf ifjan. † 1859.	Tivadar szül. 1830. Fuccinén Fiume kerül. ügyvéd Munkácson. (Döbrentey Mária.)

Ez utóbbi négy testvér részére édes anyjuk Gottier Anna 1840. dec. 10-én vett ki Turócz megyétől nemesi bizonyitványt.

A másik rendbeli ágazat imez:

Mátyás

Mátyás Zemplinbe költöz.			László Zemplinben.		
István †	József	Antal	Mihály		Miklós.
	Lajos. Gábor. Abaujban.	3 leány	Lajos szbiró † 1856. N. Szöllösön.	László úrb. törv. elnök.	Menyhért.
				Kálmán. Gyula. Irma.	
Mihály.	Apollonia (Hucker.)		Amália.		
			Miklós. Elek.	Sándor. Regina.	Berta.

Mint a Rakovszky családnál olvashatjuk, ezen család ősei Márton udv. káplány és testvére László 1245-ben Turócz megyei Rakovot (hajdan Zaluzsánt vagy Zanasánt) honnan a család Rakovszky nevét vette. utóbb azonban 1286-ban nevezett László Rakov birtoka egy részét Bekének eladván, e rész Kis-Rakónak máskép Lehotkának neveztetett el, s a család, mely azt megvette, innen Lehoczkynak hivattatott és a Lehoczky családnak megalapitója lett, mint illető helyén emlitetett.

Lo Presti család. (Fontana d'Angioli, báró.) A Lo Presti Fontana d'Angeli vagy d'Angioli hazánkban egy század óta hazafiusított báró család ős régi spanyol eredetü, melynek ereiben castiliai nemes vér foly. Ős hazájából a XIV. századból Siciliába telepedett és innen hazánkba. Családfáját a XIV. századig viszi föl. Első ismert törzse Péter 1391-ben aragoniai Mártonnak Frigyes siciliai király vejének kiséretében lépett Siciliába, hol 1394-ben Castronuovo várnagya lett. 1431-ben V. Alfonz által a „regius miles" rangra emeltetett, és utódai számára Castrogiovani város gabelláját (kivándorolási dij) nyerte örök hübérül. Tőle a családnak 1862. évben Temesvárott kinyomott történeti leirása következőleg füzi a leszármazást:

I. tábla.

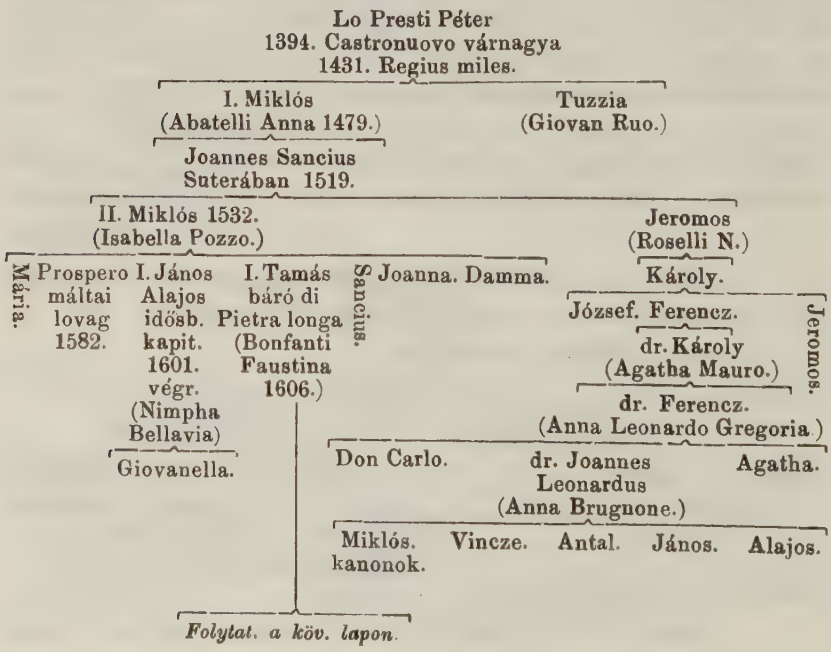

I. Tamás, *ki az előbbi lapon.*
báró di Pietra longa.
(Bonfanti Faustina 1606.)

Eleonora (Antonio Salamone) — *innen a Salamone cs.*
Melchiora.
Ferencz.
Antonin első hitbizományos 1598.
Angelo-Mihály szül. 1606. Suterában. (Unda e Gioenio)
Miklós.
II. János-Alajos 1605.
Antal. Onofrio.

Miklós sz. 1625.
Antal. Giovan-Onofrio.
János Al. Eleonora.
I. Ferencz sz. 1627. Palermóban lakott (Margareta lo Puzzio.)
Folyt. II. táb.
Tamás sz. 1632. (Anna Gerardi.)
Ignácz sz. 1646. (Melchiora Mericonde Tomassina.)
Gáspár. pap.
III. Ján.-Alajos. Fontana d'Angioli első ura 1685.

Dora. Jozéfa. Anna. József (Rosa Ernandez.) Antonin sz. 1690. (Rosalia Mallo.)
Gábor. Ignácz.

Benedek (Laurea Corlone)
Jeromos
Miklós. Jozéfa. sz. 1701.
Antonin pap.
Mich.-Angell. pap.
Kata. János-Alaj. (Rosa lo Campo.) Jakab † Bécsb. Mária (Xav. Astengo kapit.) Jozéfa-Fel. apácza. Antonin-Eleonora apácza.

Fe- rencz. Ta- más. Pas- qualis. Spe- ranza.

Fani. János-Alaj. Vincze. Antonin. Constanczia. Jozéfa. Concetta.

II. tábla.

I. Ferencz sz. 1627. *ki az I. táblán*
(Margar. lo Puzzio.)
I. Pál. sz. 1647.
(Dorothea Majorana e Bartolotta.)

II. Ferencz sz. 1679. Bécsbe teleped. (Hieronima Gaetana Arini.)
Antonin sz. 1676. hittudor.

Mihály sz. 1701. keres. tanács. 1754.
Rochus sz. 1704. cs. kir. ezredes 1764. magyar honfiú. (1. Anna Eimbach. 2. Éva Roth.)
Jozéfa-Róza. sz. 1706.
Benedek sz. 1810. korm. és pápai házi lelk.
Alojzia sz. 1712. apácza fejed.

III. Ferencz (gr. Eszterházy Julia.)
Antal. sz. 1761.
Miklós sz. 1762. † 1788. mint hős.
I. Lajos sz. 1767. Merczifalva stb. ura (Josepha La Roy de Lozembrune.)
József sz. 1768. 1817. kapit. (gr. Draskovich Henriette.)
Miklós sz. 1771.
Teréz.

Ludovica sz. 1817.
Henrika sz. 1820.
Szidonia sz. 1823. † 1834.
II. Lajos sz. 1823. (gr. Eszterházy Seraphina.)
Árpád sz. 1825.

Eugenia sz. 1845.
Ilona sz. 1847.
Lajos sz. 1852.
Ágnes sz. 1850.
Szerafina sz. 1855.

E munka köréhez a család történetének vizsgálása csak a magyar honfiusitás idejétől tartozván, valamint a fölebbi származtatás bi-

rálati vizsgálata e körön kivül esik, úgy azokból csak is röviden a főbb mozzanatokat lehet megemlitenem. A táblázati törzsnek unokája, I. János (ki Giován Sancio néven fordúl elő) Sutera városában vette lakását, hol I. Ferenczig (ki Palermoba telepedett) volt a család fö székhelye. Ugyan csak Sutera mellett (vagy területén) van a Fontana d'Angioli (v. d'Angeli) nevü hüberes (feudal) birtok, melynek első ura 1685-ben Onofrio fia III János Alajos volt, és mely ennek kihaltával a ma is élő ág elődeire szállt, és melylyel a családi bárói rang is összefüzve van [1]) — A családfán különben már I. Tamást báró di Pietra longa czímmel találjuk.

A család több jeles katonát és több máltai lovagot mutat föl, mely utóbbi eset a család régi kitünő nemesi állására szolgáltat tanúságot. I. Ferencz (szül. 1627.) Palermóba tette lakását, és több bizonyitvány szerint családja itt is az elismert patricius családok közé tartozott. Ennek unokája II. Ferencz (sz. 1679.) a spanyol háború ujolagos kitörése után 1736. táján családostúl Bécsbe telepedett, miután különben is egyik fia Rochus (szül. 1704) már ekkor a német birodalom (most osztrák) császári királyi hadseregében szolgált, és ekkor már (1736.) mint örnagy és a Viscounti zászló-alj parancsnoka a török háborúban tünteté ki magát. És tulajdonképen ez idő óta tartozik ide e családnak tüzetesebb ismertetése. Rochus — mint jeles katona, ki az olaszországi, a török és porosz háborúban 13 csatában fényes részt vett és háromszor sebet kapott, alapitá meg családjának magyarországi állását. Miután régi nemesi származása időnként többször szigorúan megvizsgáltatott; 1739-ben már az alsó ausztriai úri rendbe (Herrenstand) beiktattatott. 1748. april 29-én ezredes lön. 1759-ben bárói czíme használatának jogosultsága is elismertetett, az 1764. évi magyar országgyülésen pedig a 47. törv.-czik értelmében utódaival együtt a magyar honfiusitást is megnyerte, és az által családja hazánk mágnásai sorába iktattatott; a hüségi esküt halála közbejötte miatt 1807-ben fia I. Lajos teljesité.

Rochusnak egyik fiától III. Ferencztől és gr. Eszterházy Juliától származott unokája Miklós (szül. 1762.) főhadnagy, mint hős különösen emlitést érdemel. A török háborúban 1788-ban junius 28-án a török határon álló Rama erődöt Belgiojoso gy.-ezredbeli 23 legénynyel Zrínyi Miklós példájaként a túlnyomó ostromló sereg el-

---

[1]) A latin oklevelekben *„nobile feudum et baronia Fontanae Angelorum"* neveztetik, és 1737-ben még a család birtokában volt.

lenében utolsó csep vérig oltalmazá, és ott vitéz legénységével együtt hősi halált halt. Az elesett báró Lo Prestinek jobb keze három, bal keze két darabra volt vagdalva, derekán három sebhely tátongott, egyik szúrás, kettő lövés eredménye[1]). A hős tetemei Uj-Palánkán katonai dísszel temettettek el.

Rochusnak említett másik fia I. Lajos (szül. 1767.) Temes megyébe telepedett le, hol gróf Saurau bir. ministertől örökbevallás útján szerzé Merczyfalvát és Zsadányt, és azokra utóbb 1804-ben kir. helybenhagyást, és törv. szerinti beiktatást. Ugyan ő szerzé utóbb 1826-ban kir. adomány mellett Arad megyében a Tok, Iltyó és Szelistyei uradalmakat. Mint magyar birtokos úr, megyéje köz ügyeiben élénk részt vett, mint azt Temes megye 1819-évi elismerő levele tanunítja. 1829-ben tett végrendeletet, mely magasztos nemes jelleméről tanuskodik, ebben meghagyta, hogy fiai a hazai törvényekben és magyar nyelvben különösen oktattassanak. Örökösök hiánya esetére pedig összes birtokai a magyar Ludovicea intézetnek jussanak. Meghalt 1832-ben és Merczyfalván eltemettetett. Nejétől lozembruni Le Roy Jozefától a táblán látható leányai, és két fia II. Lajos és Árpád maradtak, kik atyjok hazafiasságát örökölve, főleg nevezett Árpád által a m. akadémiára tett nagyszerű alapítvány által a báró Lo-Presti nevet és annak emlékét a „nagyérdemű hazafiak" sorába iktatták.

A család czímere — egy, farkát hátúl felgyürűző sárkány, mely lábaival zöld galyat tart.

Lövey család. (Lövei és L. petri.) A VII. kötet 188. lapján álló töredékes ismertetés helyett családi közlés folytán teljes családfája itt következik :

I. Gergely
1591. † 1600.
(Mokcsai Klára.)

II. Gergely
sz. 1597. aetat. revis. 1609.
1646. munkácsi kapit.
(1. Szerdahelyi Judit.
2. Balling Anna.)

1-t. István †	János (Mikolai Anna.) †	Klára.	Ádám 1680. Tököly kapit. (Ramocsaházy Éva.)	2-t. I. Sámuel (Nadányi Margit özv. 1685.)	Ilona (Kökényessy György.)	Éva (Becski László.)	Mária (Bartosi Gábor.)	Erzse (Horváth Ferencz.)

Folyt. a käv. lap.

Folyt. II. táblán.

[1]) Wiener Blätter 1788. jul. 9. nro. 8.

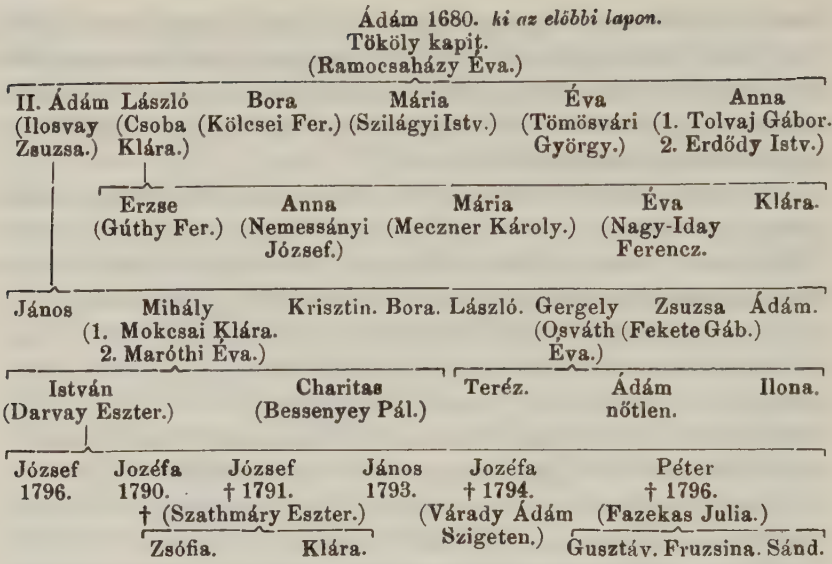

II. tábla.

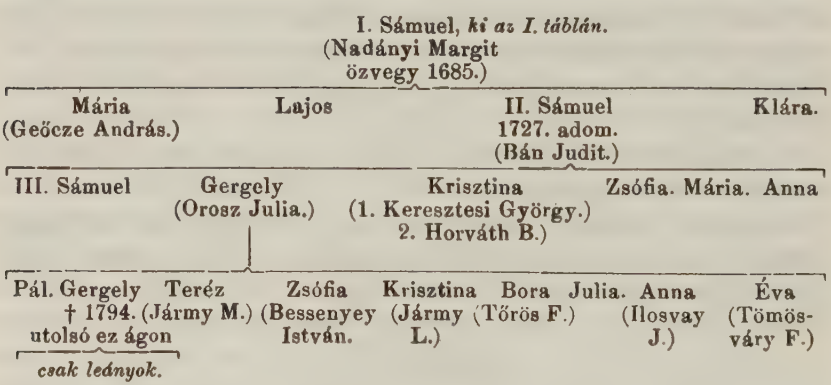

M.

Majláth család. (Székhelyi.) A VII. kötet 250. és köv. lapjain kivált a nemesi ágazatokra nézve a családfa hézagos lévén, a grófi ágazat egyik kitűnő tagjától nyert adatok alapján a teljesebb családfát jónak vélem itt újra közölni :

Miklós
1646—73.
kir. ügy igazg.
(világosi Erőss Mária Juszt.)

Tamás (Sántha Erzse.) — István. Magda.

Boldizsár (1. gr. Kollonich N. 2. b. Skarbala Anna. 3. Ordódy Zsuzsi. 4. Bodor Zsuzsi.)

Mária (Péchy Menyh.)

Erzse (Fekete Imre.)

Magdolna.

2-t. Angelika-Klára (gr. Nyáry Zsigm.)

3-t. Gáspár (Majthényi Erzse.) — **János.** — **Ferencz.**

Miklós (Letovanecz Bora.) — **Zsuzsi** (Lieszkovszky Imre.) — **Mária** (Huszár József.)

I. József septemv. † 1757. (Lőrinczy Kata.) — **Mária.**

Teréz (Bludovszky Péter.)

Julia (1. Bobroviczky Ádám.) 2. Kinosko Ádám.)

Angelika.

Klára (disznósi Horváthy Pál.)

II. József sz. 1735 † 1810. gróf 1783. minist. (1. Bossányi Mária 2. gr. Sándor Anna csil. ker. és p. hölgy.)

Antal győri kanon. papóczi prépost.

Ferencz kir. alap. ügyv. megölet. 1813. (1. Lipthay Janka. 2. Martinkovics Anna.) — *Folyt. a II. táb.*

I. György sz. 1752 † 1821. kir. személynök (1. Hrabovszky Klára. 2. Szlávy Már.) — *Folyt. a III. táb.*

Julianna (Halácsy Antal.)

1-től Kata (Steöszel József.)

III. József sz. 1760. † 1825. kam. eln. sz. Istv. r. n. k. (gr. Sennyey Antonia csil. k. h.)

Mária (Melczer László.)

Janka Bydeskúthy Vincze.)

Károly sz. 1781. kam. tan. (Reviczky Judit.) — **Mária** (1. b. Mednyánszky László. 2. Stoll János.)

Lajos †

Xaveria †

Krisztina †

Julianna apácza †

2-t. János sz. 1786. † 1855. tört. iró (gf Révay Anna.)

Erzse (gróf Batthyány Imre.)

Amália

Ágnes (b. Mednyánszky Alajos.)

Vincze †

IV. József sz. 1796. lakik Perbenyik. volt főkancz. cs. k. kam. v. b. tit. tan. arany gyapjas sz. Istv. r. n. k. fő asztalnok m.

Antal sz. 1800.

Herman. **Henriette.** **Kálmán.**

II. tábla.

Ferencz, *ki az I. táblán.*
kir. alap. ügyv. megöl. 1813.
(1. Lipthay Janka
2. Martinkovics Anna.)

1-től Kata (Podhorszky János.)

2-tól János (Gudics Vincentia.) — **István.** †

Miklós zellői plébán †

Ignácz † (1. Szent-Iványi Jozéfa. 2. Baloghy N. 3. Hodossy Mária. 4. Prohaszka Magda.) — *Folyt. köv. lap.*

Lajos (Zmeskal Antónia.)

István (Dubraviczky Mária.) — **Piroska.** **Istv.** **Margit.**

László (b. Bakonyi Mária.)

Imre (Dubraviczky Ilon.) — **Etelka.** **Gizella.**

Ignácz †*ki az előbbi lapon.*
(1. Szent-Iványi Józéfa.
2. Baloghy N.
3. Hodossy Mária.
4. Prohaszka Magda.)

1-től Anna (Baross József.)	2-tól Sándor v. törv. sz. elnök (Pongrácz Friderika.)	Vincencia (Endrődyné.)	4-t. Pál. Ilona. Mária.

Gyula (1. Omazta N. 2. Baloghy Sára.)	Béla Liptóban (Pongrácz Anna.)	Mária (Brencsán Sándor.)

III. tábla.

I. György, *ki az I. táblán.*
sz. 1752 †1821.
kir. személynök
(1. Hrabovszky Klára.
2. Szlávy Mária.)

1-től Klára. †	II. György országbiró 1848-ig sz. István r. n. ker. (Uzovits Karolina.) csil. ker. és p. hölgy.)	Antal volt katona	Imre cs. k. kapit.	Teréz (Beniczky Ádám.)

Karolina csil. ker. hölgy. (Bujanovics Ernő kamarás.)	Mária csil. ker. hölgy. (Szegedy Lajos.)	III. György volt fő kanczel. országbiró sz. István r. n. ker. (b. Prandau Stefania csil. ker. és P. hölgy.)	Julianna alapit. hölgy.

Etelka.	György.	Sarolta.	József.	Gejza.	László.	Gusztáv.	Antal. †

Majthényi család. (Kesselökeői.) A VII. köt. 258. lapján a II. táblán áll György, az első báró 1631-ben, ennek Gáspár fiától unokája b. György, kinek neje 1. Révay Constanczia, a 2. Sztranyay Julia, ennek fia volt János, (ki nem áll a családfán) ennek gyermekei: 1. Imre. 2. István 1848. volt honvéd tábornok, 3. Pál. 4. Julianna Kürthy Jánosné. 5. Erzse Inkey Jánosné. 6. Anna Majthényi Jánosné. 7. Bora Kürthy Lajosné. És tán ezekhez tartozott még Lajos is, ki mint nyugalmazott százados halt meg 1866-ban. István bárónak leánya Anna gróf Forgách Antalné.

Ugyan e táblán Gáspárnak Tömösi Annától fiául iratik György is, kinek neje Dejtsi Erzse volt,

A 260. lapon V. táblán Ákosnak János fiától unokája András nem halt ki, hanem fia volt Tamás, ennek Mihály, ennek Antal bajmóczi tisztartó, ennek József kir. tanácsos, ennek leányai: Anna-Mária gróf Brunszvik Antalné, és Antónia gróf Batthány Józsefné.

Ugyan ott áll Ferencznek fia Lőrincz, kinek fia volt Imre, kinek János és Tadé, nevezett Jánosnak Kálmán főhadnagy. Ugyan ott Mártonnak fia Gábor meghalt 1833-ban.

A 261. lapon VI. táblán álló Magdolna meghalt 1854. dec. 8. kora 65. évében. — A VII. táblán álló báró Antal meghalt 1866. febr. 21. kora 77. évében.

Malobiczky család, (máskép Maloviczky.) Emlitetett a VII. köt. 281. és 282. lapján. Maloviczky Miklós 1581-ben bohuszlaviczi székhelyén. 1690-ben Trencsin megye nemesei sorába fogadta a családot. 1680-ban élt Malobiczky Pál, kitől következő ivadék származott :

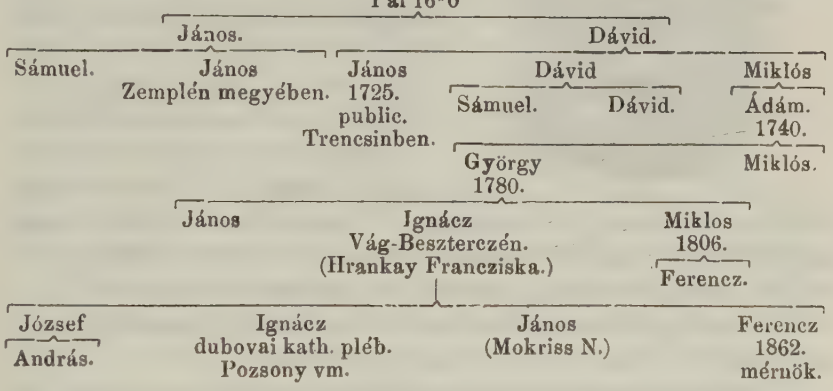

Meszlényi család. (Meszlényi.) A VII. köt. 457. lapján áll. Pótlásúl adhatjuk, hogy a család ismert törzse Benedek (Benedictus literatus de Meszlén) a győri püspökség és pornói apátság praefectusa volt, midőn 1569. aug. 17-én Pozsonyban kelt czímeres levélben nemesítetett Miksa király által. Czímerében zöld fa, azon galamb, és párducz láthatók.

Mikó család. II. Ferdinand király 1631. évi jun. 3-án Bécsben kelt czímeres levélben előbbi nem nemes állásukból (e statu et conditione ignobili, inqua hactenus perstitisse dicuntur) kiemelvén Vajda Mártont és általa Vajda Istvánt, továbbá Mikó Györgyöt, ennek nejét Kósa Annát, ettől gyermekeit Imrét, Móriczot, Jánost és Erzsébetet, és testvérét Mikó Istvánt magyar nemessé tette, adván nekik czímerül a következő lapon álló metszvényben is látható czímert, — mely következő, a paizs kék udvarában hármas halmon grif ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a ballal há-

rom nyilvesszőt tart; a paizs fölötti sisak koronájából kiemelkedve az előbbihez egészen hasonló alakzat látható. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Az említett czímeres nemeslevél 1631. dec. 12-én Abauj vármegyének Göncz városában tartott közgyülésén hirdettetett ki.

E családból származtatja magát aranyos-polyáni Mikó József (szül. 1783.) ki 1832-ben mint Közép-Szolnok megyei Harochian helységbeli lakos, Erdélyországi Aranyos székely széktől márt. 31-én mint az aranyos-polyáni Mikó család ivadéka nemességéről bizonyitványt kapott. Nevezett Józsefnek 1811-ben nőül vett hites társától ns. Szabadszállásy György középszolnoki alispán leányától Annától született 1816-ban fia Mikó Miklós, ki a nváradi lat. sz. püspökségben Gyomán plébános.

Családi tudósitás szerint egyéb utódok Erdélyben Ar.-Polyánban székelnek, sőt Bukarest és Jassiba is kiköltöztek.

Miskolczy család. (Mező-Telegdi.) A VII. köt. 513. lapján törzse Chulák vagy Chuliák nem György, hanem Gergely volt. A Miskolczi nevet Istvánnak fia Gáspár megtartá, vagy is nevezett atyja István vette először fel.

Miskolczy család. (Pávai.) A VII. köt. 515. lapján. E család a mező-telegdi Miskolczy családdal egy törzsből eredettnek állitatik, és Zsigmondtól (514. lap.) és ennek Horánszky Kata nevű nejétől származik. Nevezett Zsigmond háromszéki alkirálybiró volt. Fia I. Sándor Szörcsey Annától nemzé Józsefet insurgens főhadnagyot és utóbb háromszéki főjegyzőt, ki magtalanúl múlt ki és II. Sándort kinek Páván fiai III. Sándor, Ferencz, és Lajos. Ezeknek nagy atyjok nevezett I. Sándor nemessége 1773-ban Háromszék által elismertetett.

Miskolczy család. (Micskei.) Szatmár megyei kirtokos nemes család, mely a XVII. században az úgynevezett részekben Közép-Szolnok és Szatmár megyékhez közösen tartozó Géres helységben

Miskolczy Jánosban tűnt föl, ki nejével Várady Erzsébettel és gyermekeivel együtt a gróf Csákyak ajánlatára 1698-ban I. Leopold királytól kapott czímeres nemes levelet. Tőle a leszármazás imez:

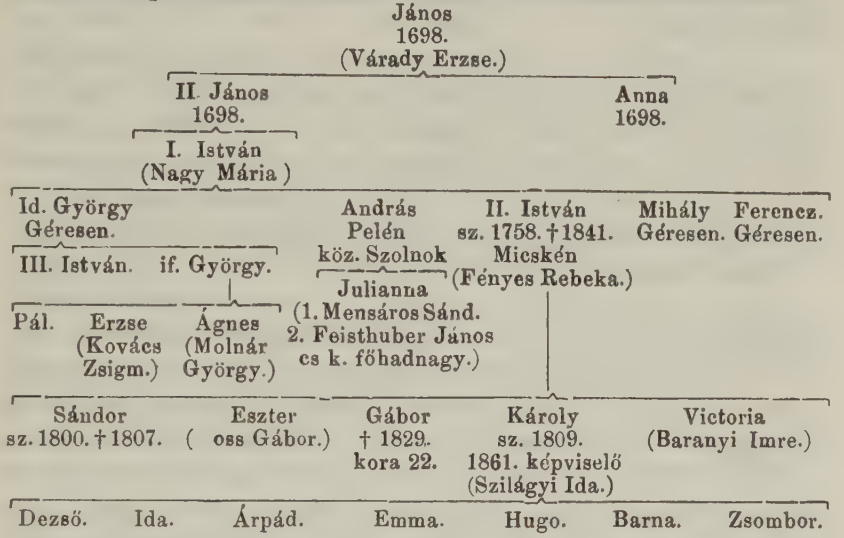

A család tagjai közül II. István szül. 1758-ban Géresen, honnan Micskére Bihar megyébe származott, és miután első nejétől Pókay Zsuzsannától törvényesen elvált, 1796-ban nőül vette Fényes Rebekát. — 1815-ben (midőn már gyermekei voltak) nemességét Bihar megye előtt kihirdetteté. 1816-ban Micskén, hol neje után a Posgay örökségből is birt, a váradi káptalan előtti bevallás mellett jószágot szerzett, s innen reá s a tőle származott ágra a szokás a „micskei" előnevet ruházta. Miután Micske környékén több helyütt birtokot szerzett vala, meghalt 1841-ben. [1]) Gyermekei közül

Károly szül. 1809. febr. 11-én. Iskoláit Debreczenben és Sáros-Patakon végezvén, 1840-ben nőül vett piskárkosi Szilágyi Idát, kitől gyermekei a táblán láthatók. 1861-ben Bihar megye margitai kerületéből orsz. gyülési képviselő volt.

Czímere a paizs kék udvarában zöld talajon ágaskodó grif, első jobb lábával kivont kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronájából oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs oldalait foszladék diszíti.

---

[1]) L. Könyves Tóth Mihály: Emlékbeszéd nemes Miskolczy István hideg tetemei fölött. Debreczen 1841.

N.

Nadányi család. A VIII. köt. 8. lapján Lajosnak leánya Zsuzsi a táblázat alján nem Nadányi Imrének hanem Lászlónak nejeül olvasandó.

A 7. lapon álló családfa elejének szerkezete nem egészen teljes, egy leszármazás szerint Opoy de Nadánynak fia János, ennek Berecz k, ennek ismét János, ennek László, ki 1341-ben élt. Egyik későbbi Nadányi Jánosnak neje Ártándi Adviga volt, ettől gyermekei 1. István (kinek fia János) és 2. Kata Solymossy Mihályné. — A II. táblán álló I. Gergelytől szött nemzékrendhez nem férhet kétség.

Nagy család (f. győri.) Eredete említve volt a VIII. köt. 66—67. lapján. Őrizetem alá kerülvén azóta a családi irományok fenmaradt nagyobb része, a 67. lapon álló családfáról lemaradt neveket mind kipótolni a hely szűke nem engedvén, csak némi pótlásokra szoritkozom. II. Jánosnak, ki 1653-ban É.-Ujvárott seregbiró volt, és a dejtári érseki adományt nyerte, fia III. János kurucz ezredes szül. 1670. † 1736-ban. Erzsébeten kivül több testvérei voltak, kiknek maradéka ismeretlen. Ezen III. Jánosnak 1709. után második neje volt Jánoky A.-Mária Kajaly Pál özvegye, de gyermektelen. Nevezett Jánosnak első nejétől György fián kivül több elhalt gyermekén felül (nem Anna), hanem Kata volt jobbágyi Kaszap Andrásné.

A végső ízen áll a munka szerzője: N. Iván, kinek gyermekei: Aladár szül. 1856-ban Boldizsár sz. 1864-ben és Ilona 1867-ben.

Nagy fejeő család. Mint a VIII. köt. 90. lapján említve volt, törzse Mihály 1637-ben nemesitetett meg; azonban ott közlött czimere a metszvényben elferditve lévén közölve, itt a család megkeresése folytán azt a közvetkező — metszvényileg is itt látható — czímerrel kell kijavitanunk. A czimer paizs kék udvarában hármas halmon (nem lépő-gradiens, hanem) hátulsó lábain ágaskodó, kettős farkú oroszlán látható, első jobb lábával fehér liliomot tartva. Hasonló oroszlán emelkedik ki a paizs

fölötti sisak koronájából is. A paizst két oldalról foszladék disziti. — A családfa idézett helyen volt közölve.

Nagy család. (Ürményi.) VIII. köt 35. lapon. Heves megyében jelenleg él Mihály P. Sülyön, kinek Orczy Máriától fia Lajos, ügyes zongorász.

Noéh család. (Cháni.) Közép-Szolnok, majd Szatmár megyei család. Törzse chani Noéh Imre agilis (nőági nemes) és általa neje Ágata és gyermekeik Lőrincz, Pál, András, János, Bora és Margit 1539-ben Budán (festo inventionis S. Crucis) kelt czímeres levélben János király által nemesítettek meg, és czímeres levelök 1570. márt. 17-én Közép-Szolnok megye Ákoson tartott közgyülésén kihirdettetett.

Czímerök a paizs zöld (tán kék?) udvarában álló kalpagos és kardos magyar vitéz, jobb kezével lándzsás nyelen nemzeti szinü zászlót tartva. A paizs fölött foszladékok közt koronás sisak áll.

A családnak két tagja: Sámuel és János Zilahról Szatmár megyébe telepedett, amannak fia János, ennek Gábor 1836. évi dec. 20-án nemességökről Közép-Szolnok megyétől bizonyitványt vettek ki. Sámuelnek nevezett fia János ügyvédi vizsgát tévén, előbb Debreczenben kir. hivatalnok, majd 1837-ben Szatmár megyében tiszti ügyész, 1840-ben jegyző, 1842-ben szolgabiró 7 évig, utóbb cs. kir. törvénykezési ülnök rendelkezés alatt, mig végre magát mint volt hivatalnok végképen kielégíteté. Unoka testvérei Lajos, Imre, Ferencz, Kata és Zsuzsa. A családfai kimutatás következő:

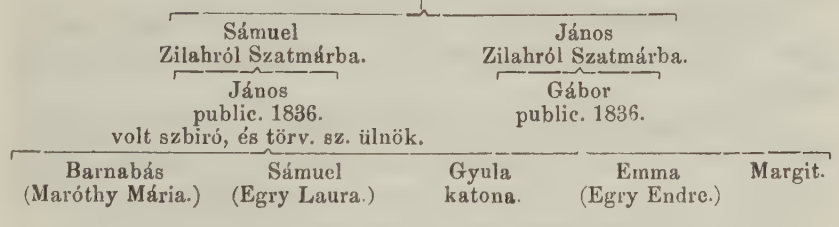

O.

Okolicsányi család. A VIII. kötet 207. lapján II. táblán ki kell pótolnunk László alispán és kir. tanácsosnak Stansith Horváth Annától származott ágát, mely igy terjed le:

László VIII. k. *207. lapon.*
alisp. kir. tan.
(St. Horváth Anna.)

János zempléni alisp. kir. tan. (Potornyay Zsuzsa.)	Szerafin.	Teréz (Szirmay László.)	Mária.	Klára.	Kata.	Antal 1733. liptói alisp. (Dvornikovich Mária.)
Anna (Matyasovszky Tamás szepesi alisp.)		Zsuzsa (Zsadányi Almásy Mihály.)				

László (Ambró Zsófia.)	Anna (Jóhny János.)	Zsuzsi (Palugyay Mihály.)	Róza (Rakovszky István.)	Teréz (Szent-Iványi Farkas.)	Antal Szent-Iványi Judit.)	Judit (Szent-Iványi Pál.)
					Anna (Okolicsányi János László fia.)	

Antal Eperjesen ker. t. üln. (b. Luzénszky Bora.)	János † 1858. márt. 18. kora 88. Okolicsnán (Okolicsányi Anna.)	
Márk liptói alisp. (Baloghy Apolló.)	Károly (Bezerédj Conztanczia. 2. Hrabovszky Mária.)	Luczián (Klobusiczky Anna.)
Albert.		Sándor.

1-től Dénes.	Amália.	2-tól György.	Imre. †	Kálmán.

A 211. lapon 33. sorban említett és itt a táblán látható J á n o s tehát (nem 1854. hanem 1858-ban halt meg.

Szintén a most élő családi nemzedékhez tartozik L a j o s Borsod megyei alispán, ki 1862-ben halt meg, özvegye ny. ivánkai Vitéz Mária.

Orczy család. A. VIII. köt. 238—242. és 330. lapján van közölve és pedig a bárói ág kimeritőleg; azonban a nemesi ág hézagosan.

A bárói ágon (239. lap.) időközben történt változások következők: I r m a (szül. 1841.) férjhez ment gr. Károlyi Victorhoz. — F e l i x (szül. 1831.) nőül vette gr. Vass Emmát 1863-ban. — M. T e r é z (szül. 1816.) férjhez ment 1865-ben gr. Károlyi Istvánhoz.

A nemesi ágnak, melyről kevés a 242. lapon, több a 330. lapon olvasható, teljesebb családfája következő:

I. Sándor
(Petrovay Julia.)

II. Sándor 1786. Gosztonyi N.)	Kata (Okolicsányi Antal.)	Antal (Marsovszky Anna.)	Zsuzsa.
János (Halassy Franczka.)		József.	István Gyöngyösön (Sréter Alojzia.)
Folyt. köv. lap.			

János, *ki az előbbi lapon.*
(Halassy Franczka.)

II. János Miskolczon (Bay Antónia.)	Mária (1. Frajzajzen Pál. 2. ür. Nagy Mih.	II. Antal Fegyverneken,	Franczka †	József (1. Dominkovics Mária. 2. Baloghy Jerta.)	Anna (Molnár Lajos.)

Irma (Fáy Sánd.)	Anna (Fáy Lajos.)	Gyula lak. Bábán 1. Latinovics Valéria † 2. Péterffy Ottilia.)	Emma (Fáy János hon kap.)

1-től Dezső.	2-tól Zoltán	Gyula	Ilona.

Ugy látszik — a táblán álló I. Sándor testvér volt a 239. lapon álló II. Istvánnal, és tán azon Antallal is (1749.) kinek Zombath Annától gyermekei voltak: Magdolna Proszinák Farkasné, Pál †, Teréz Tevely Jánosné, és Antal † kihaltak.

A dunántúli ágból kellett lenni azon Péternek is, kinek Takács máskép Clema Judittól leánya Orsolya Jánossy Péterné volt.

Osváth család. Mint a VIII. köt. 295. lapján említve van, több megyébe elterjedt, főleg pedig Szatmárba, s most már Ugocsa és Maramaros megyékbe is; ez utóbbiban Akna-Sugatagon jelenleg Pál gyógyszerész.

A család nemzékrendét nem birván, az eddigiekhez csak a következő adatot pótolhatjuk. A család alapitó törzse Osváth Pál volt, kit és általa György, András, István és János testvéreit előbbi nem nemesi álapotukból II. Ferdinand király kiemelvén, 1630. máj. hó 12-én Pozsonyban kelt czímeres levélben nemességre emelte, mely czímerlevél azon évi nov. 4-én Borsod megyének Sajó Sz. Péteren tartott közgyülésen kihirdettetett. Utóbb 1656. máj. 18-án Szatmár megyében is publikáltatott, a midőn a közbe jött ellentmondás ellen Osváth György és István óvást tettek.

A család czímere következő: a paizs kék udvarában zöld talajon fehér ménen magyar vitéz lovagol, zöld dolmányba, fehér köpenybe, kalpag s sárga csizmába öltözve, jobbjában lobogós lándzsát tartva. A paizs fölötti sisak koronájából szintén magyar vitéz emelkedik fól, zöld dolmányba öltözve, derekán kék övvel, jobb kezével kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Osztrossith családhoz a javitást lásd a XII. köt. 503. lapon.

P

Péchy család. (Péch-Ujfalusi.) A IX. köt. 180. lapján III. táblán álló Gáspárnak Baán Rózától származott ivadéka igy javítandó ki :

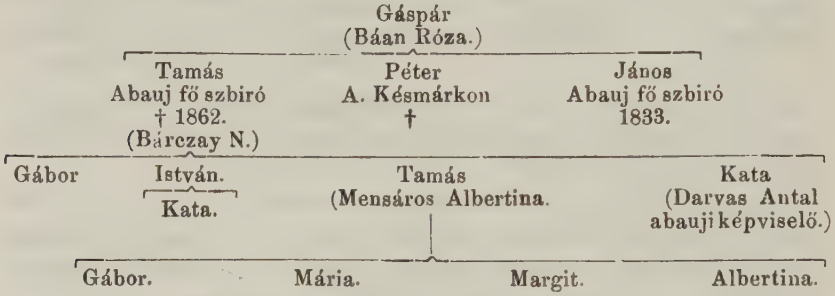

Petrovay család. (Dolhai és Petrovai.) A IX. kötet. 280. lapján van közölve családfája, és röviden története, melyhez részint a család irományai közt, részint gr. Teleki József *Hunyadiak kora* czimü munkájában még bővebb adatok találhatók. Nem terjeszkedhetvén ki most ezekre, csupán a kiegészitett családfa közlésére szoritkozunk, kezdvén azt a 280. lapon említett Mihálytól, ki első vette föl a Petrovay nevet.

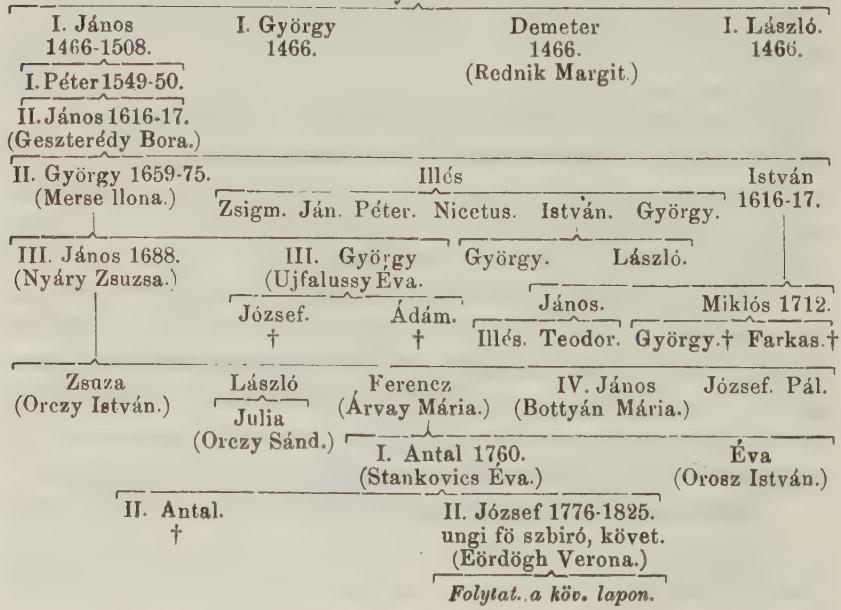

Folytat. a köv. lapon.

II. József 1776-1826. *ki az előbbi lapon.*
ungi fő szbiró követ.
(Eördögh Verona.)

Mária (Viczmándy István.) | I. Farkas sz. 1784. † 1861. kapit. (b. La Bouche Friderika.) *elvált.* | Bora (b. Pongrácz Miklós.) | István sz. 1790. ungi. alisp. kamar. igazg. (Draveczky Eszter.) Csaszlóczon. | László sz. 1791. † 1866. lak. N.-Körűben (b. Cannale Janka.) | Zsuzsa (Orosz Imre.)

Vincent † | Ákos sz. 1824. honv. őrn. ungi alisp. (Turánszky Mária.) | Malvin (Csuba Sándor.) | Lőkös honv. t. ungi szbir. (Dráveczky Matild.) | Bogdán sz. 1835. ungi főjegyz.

János sz. 1826. 1861. Heves v. esk. (Müller Frida.) | Luiza. | Zsigm. | Gábor. | Lőrincz | Ádám. sz. 1835. v. főhadnagy (b. m. Horváth Ida.) | György. *a közlő.*

Etelka. | Álmos. | Jolán.

János.

A család más ágából számosan élnek Máramaros megyében főleg Rozsályán, Dragomérfalván, Jóodon stb. Teljes családfájukat nem ismerjük. Az Ung és Heves megyei ág a protestáns vallásra áttért Farkason kivül rom. kath. vallású.

Polgár család. Jelenleg főképen Heves és külső Szolnok megyében birtokos. A czímeres nemeslevelet Polgár Jakab kapta 1626-ban. Családfájok következő:

István
(Pólya Anna.)

Mihály superintendens (Major Krisztina.) | II. István (Nagy Sára.)

Mihály. | Károly (Guda Julia.) | Ignácz (N. Mária.) Mihály. | Karolina (Fodor Pál.) | Krisztina (Hetesy Dán.)

Ida. | Jolán. | Vilma. | Krisztina. | Julia. | Mária.

III. István lak. Kis-Uj-szálláson. (Kerek Julia.) | József † sz. miklósi volt posta m. bir. Fegyvern. és P. Kakat. (Fazekas Eleonora.) | Lajos (Ligeti Erzse.) | Mihály (Mészáros Erzsc.) | Zsigmond. † 1859. márt. 29. (b. Rudnyánszky Alexandra.)

Erzse. | Lászl. | Zsigm. | Ilona. | N.

Pál. | József. | Emma. | Lóra.

László (Dáni Sarolta.) | Róza (Dr. Ambró János.) | István. | Ferencz. †

II. István fiai: József volt török-sz.-miklósi póstamester bir. Fegyverneken és P. Kakaton, testvérei Lajos és Mihály szintén Fegyverneken birnak.

A család czímere a paizs kék udvarában zöld talajon arany korona, azon pánczélos kar könyököl kivont kardot tartva, melyen babérkoszorú van, a paizs fölötti sisak koronáján hasonló alakzat látható. A család protest. vallású.

Popovich család. Popovich Pantaleon a német bánáti határőr ezred alkapitánya 1836. jun. 11-én V. Ferdinand király által emeltetett magyar nemességre.

Porubszky családok. Hogy több Porubszky nevű nemes család van, a IX. kötet 458—460. és ugyanott 531. lapon álló közleményből kitűnik, ámbár idézett helyen csak egyikről, az Árva megyében 1655-ben megnemesített Porubszky családról van kimutatva a nemesség szerzése, a többiből csak egyes tagok vannak fölemlítve, a nélkul, hogy tudnók származásukat vagy törzs őseiket kijelölni, noha a külön családi származást nem csak azon körülmény sejteti, hogy több távolabbi megyében régebben előfordúlnak Porubszkyak, de világosan mutatja az, hogy (a 460. lap szerint) a fölebbi nemesítésnél már előbb Trencsénben a nemesség sorában állott e név.

Most a fölebbi Árva megyein kivül még külön három megnemesített család törzset lehet kimutatnom, melynél fogva e családokat a czímeres nemes levelek első kihirdetésének megyéje szerint fogjuk fölemliteni.

I. Első legrégibb Porubszky nevű család Zemplín megyében tünik föl. Ennek törzse Porubszky Dániel, ki 1603. april 20-án Rudolf királytól maga, úgy fiai és neje Misley Borbála különben is nemesnek részére, továbbá két leányának férje Nagy-Idai János és Gönczi-Zabó Bálintnak, valamint sógorának Nagy-Idai Bálintnak s ezek utódaik részére Rudolf királytól megerősitő czímeres levelet nyert, mely szerint nevezett Porubszky Dániel régi híres és érdemes magyar nemes családból származott, és nem csak Mátyás, Miksa főherczegek alatt Győrnél a törökök által elfogatván és Törökországba hurczoltatván, megkinoztatott, de megszabadulása után is Szakmárnál, Tokajnál Erdélyben és M. országban több vitéz tettet mívelt, sőt a fegyveren kivül tollal és tudományával mint Rueber György tokaji várparancsnok titkára hasznos szolgálatokat tett. Ezen oklevélben a megerősített czímer ez: a paizs vörös udvarában hármas zöld halmon nyugvó arany koronából három kinyílt arany rózsa emelkedik ki, melynek középsőjén nyakán átnyilalt hattyú ül, csőrében

három ágú fehér liliomot tartva. A paizs fölötti sisak koronáján fehér galamb áll, fején kis arany kereszttel, csőrében három ágú liliom szállal. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstfekete. A czímer keretében devise-ként „*Dominus adjutor meus, quem timebo.*“ E czímeres nemeslevél Zemplin megyének Zemplin városában 1604. jan. 27-én hirdettetett ki, és az eredeti Porubszky József egri megyei lelkésznél van, ki sz. mm. és bölcsészet és egyházi jogtudor, az egri lyceumban egyh. jog- és történelem ny. r. tanára, sz. széki ülnök stb. A „*Jus Ecclessiassicum Catholicorum*“ és rövid „*Kath. egyházi Jogtan*“ szerzője.

II. A második kor szerint következő Porubszky nemes család Sáros megyében tűnik föl. Ennek törzse P. György 1659. sept. 29-én I. Leopold királytól kapott czímeres nemes levelet, mely 1660. márt. 2-án Sáros megyében Eperjesen tartott közgyülésen kihirdettetett. Utóbb ezen armalis alapján az utódok Zemplén és Bihar megyékben is hirdettették ki nemességöket, mint a nevezett megyéknek 1793. évi márt. 2-án, és 1793. jun. 24-én kelt bizonyitványaikból kitűnik. Az eredeti Nagy-Váradon lakó Porubszky-aknál őriztetik.

III. Harmadik Porubszky család Porubszky Sámuel, és ennek fiai Sámuel és Pál, testvére Porubszky György és sógora Antony Miklósnak személyében és ezek utódaiban 1692. april. 8-án I. Leopold által emeltetett czímeres nemességre. Czímerök a paizs kék udvarában zöld talajon fehér oszlop, jobbról ágaskodó egyszarvú, első jobb lábával kardot villogtatva. A paizs fölötti sisak koronáján fölemelt jobb lábbal struczmadár áll, csőrében ércz patkót tartva. E nemeslevél először Gömör megye közgyülésen Sajó-Gömör mvárosban 1692. sept. 17-én hirdettetett ki, és ennélfogva a család Gömör megyei eredetűnek tartathatik, legalább a megnemesités azon megyében érte.

Mind ezen családok származási fáját kimutatni nem birjuk, és igy csak egyes tagokat, ezen családok valamelyikének ivadékait sorolhatjuk elő, ilyenek:

Miklós 1708-ban Sáros megyei várnagy, valószinüleg a II. rendbeli törzs ivadéka.

János Arad megye volt szbirája, † 1842. — Ferencz Lugoson Krassóban tisztartó 1817-ben.

Dániel Trencsin megyében 1856. zsolnai cs. kir. járásbirói tollnok. László ugyanakkor Hajdu-Dorogon. szbirói segéd. Sámuel 1856. Selmeczen bányász gyakornok. János 1823. m. kir. udv. kanczelláriai fogalmazó segéd.

Továbbá Márton szül. 1714. piarista, költő és jeles nyelvész, és a M. Terezia által felállított m. testőrség első káplánja. György hittudor, nyitrai kanonok és sz.-lélek cz. monostori apát † 1840.

Végre Dávid, (szül. 1770-ben) ki mint M. Terézia rend vitéze és nyugalm. alezredes meghalt Pozonyban 1836-ban.

Pösthényi család, vagy jobban **Pesthyeny család**. (Maramarosi.) A történelmileg ismert Gergelynek, János király hadvezérének fia Balás Drégely várának várnagya volt, midőn 1522-ben oct. 1-én meghalt egy régi *Missálé*-ba tett egykorú bejegyzés szerint.

Prandau család. (Vagy prandaui báró Hilleprand.) Verőcze vármegyében Valpó-vár és a miholyáczi urodalom birtokosa.

A család czímere négy, illetőleg egy alsó kúp alakú udvarral együtt öt részre osztott paizs, középső koronás vérttel, melynek udvarában koronás kétfejű fekete sas látható. A nagyobb paizs 1. és 4. (fekete vagy) vörös udvarában kardos vitéz ál, a 2. és 3-ik kék udvar jobbról vont rézsutos szelemenben egy darab fát (?) mutat. Az alsó kúpalakú osztályban két bivalyszarv áll.

A család nemzékrendét nem ismervén, csak egyes tagjait említhetjük meg. E század elején élt közülök József, ezután 1830—1840-ben Károly. Továbbá Gusztáv, ki 1865-ben tiz ezer forintot adott a zágrábi déliszláv akademiára. Stefánia csill. keresztes és palota hölgy, székhelyi Majláth György mostani országbiró neje. stb.

Pulszky család. (Lubóczi és cselfalvi.) A IX. kötet 504. lapján csak töredékesen közöltethetett, most illetékes helyről nyert adatok nyomán adhatjuk a kiigazitást és teljes családfát.

A család hagyomány szerint vallon eredetű, és „*de Poul*“ nevet viselt; Alba herczeg alatt mint protestans Lengyelországba vonúlt, ott ismét a dissidensek ellen hozott törvény elől Tököly korában Magyarországba menekült.

1708-ban a család egyik őse az eperjesi collegiumot pénzkölcsönnel segité. Ez időben a család tagjai borkereskedést üztek s mint ilyenek a szász és porosz udvarokkal üzleti viszonyokban álltak. Ezen üzleti állásnál fogva történt, hogy még a családnak magyar nemességet szerző törzse Pulszky I. Sámuel is gyakori külföldi utazása miatt Fridrik-Vilmos királytól salvus conductust vett arra nézve, hogy nem fog a porosz-gárdába besoroztatni. Ezen Sámuel nyerte a magyar nemességet 1740-ben és Sáros megyében Cselfalvát, melyről az előnév az egész családra kiterjed. míg a *lubóczi* előnév csak I. Károly ágát illeti.

A családfa következő :

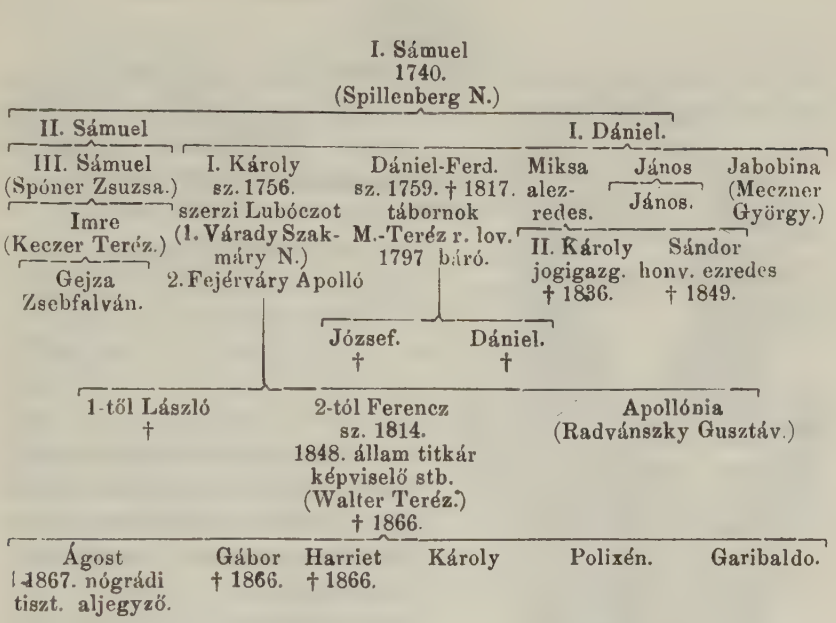

A családfán állók nagyobb részéről emlékeztünk az idézett kötetben. Ferencz, ki azon családi csapás után, mely tavaly szeretett nejének és két gyermekének hirtelen történt halála által sujtá, hazájába ismét visszatért, és most mint képviselő ismét szerepel, országszerte sokkal ismertebb, hogysem életrajzi adatait ismételni kellene.

A czímer leirásban csak annyi kell igazitanunk, hogy piros szőlőfürt helyett arany szőlőfürt olvasandó.

R.

Rókász család. A IX. kötet 761-ik lapján csak röviden volt említve. Ismert törzse I. János Erdélyben volt tábornok, ettől a leszármazás következő :

I. János
tábornok.

II. János.
(Tolnay Zsuzsa.)

III. János Szatmár megyében (Csaholyi Zsófia.)				József Köz. Szolnok v. t. biró (ilyefalvi Papp Erzsc.)	Mária (Almássy Sándor.)
Lajos szül. 1819. lak. Remete-Mezőn. (Rókász Mária.)	József † 1858. körül.	Zsuzsi (Fényes Gábor.)	Constanczia	Mária (Rókász Lajosné.)	
Antal sz. 1850.	Ilona sz. 1857.				

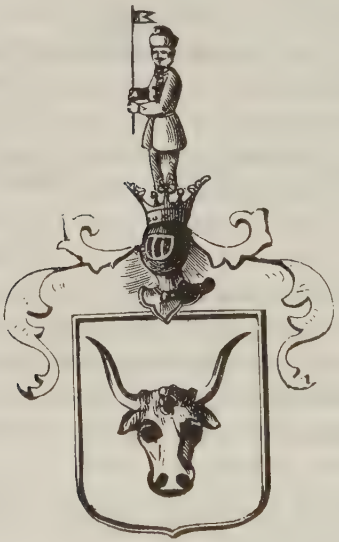

III. Jánosnak fia Lajos született ősi birtokán Szatmár megyei Remete-Mezőn, hol jelenleg is székel. Unoka nővérétől két gyermeke a táblán látható.

A család czímer — mint a metszvény is mutatja — a paizs (nem tudjuk, mily szinű ?) udvarában ökör (tán bölény) fej. A paizs fölötti sisak koronájából sisakos vitéz emelkedik föl, kezeivel zászlót tartva. A paizs két oldalát szokásos foszladék diszíti.

Ruzinszky család. Mint e kötet 265. lapján olvashatni: a Gyurikovics család másképen Ruzinszkynak is neveztetik. Törzse I. Lőrincz, midőn érdektársaival 1714-ben ezímeres nemes levelet nyert, Nógrád megyei Rózsa-Lehotán lakott. Ezen törzsből származtatja magát Ruzinszky Kornél rékási (Temes megyei) plébános, és Ruzinszky Nándor tolnai segéd lelkész.

S. Sz.

Sebastiani család. (Remetei.) A X. köt. 114. lapján volt röviden említve. Most illetékes helyről vett közlés szerint teljes családfáját, és czímerét közöljük. Czímere — mint itt a metszvény ábrázolja — négyfele osztott paizs egy kisebb vérttel, melynek ezüst udvarában fe'emelt lábbal daru, (vagy gólya áll); a nagyobb paizs 1. kék udvarában zöld talajon nagy fa emelkedik, a 2-ik udvar vizszintesen két részre oszlik, felső része vörös háttérben ezüst keresztet ábrázol, alsó része zöld, vörös, fehér csíkolatot mutat, a 3. vörös udvarban koronás oroszlán ágaskodik, kivont karddal, a 4. kék udvarban koronás grif ágaskodik és hasonlóan kivont kardott tart. A paizs fölötti két koronás sisak áll, a jobb oldalából a leirt grif, a másikból a leírt oroszlán emelkedik föl. A paizst két oldalról foszladék diszití. — A családfa ez :

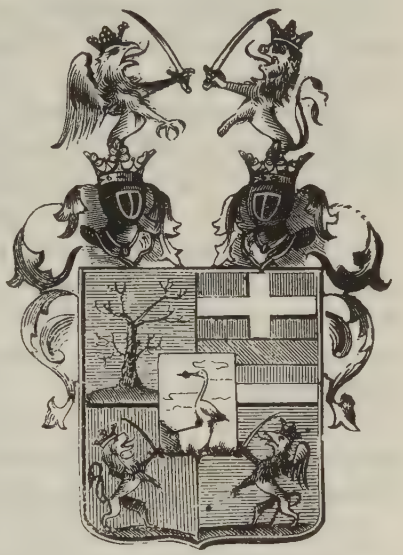

I. József sz. 1750. † 1802. (sajói Mán A.-Mária.) — Magdolna (Schmied N.)

II. József sz. 1778. † 1858. (felsensteini Felber Regina) — Anna (Rajner Mihály.) — Kata — Teréz — Magdolna (Bélik Mihály.) — Róza (Staibl József.) — Zsuzsa.

Vilmos (1. Tunner Kata 2. Ginter Teréz özvegye.) — III. József sz. 1808. volt kanczel. titoknok (b. Gervay Emilia sz. 1821.) — Károly † 1849. (Szilva Mária.) — Fridrik (Dognál Kata.) — Leopoldina (Bainville Titta.) — Luiza (Gerenday József tanár.) — Mária (1. Jordán Józs. 2. Stöckl Józs.)

Foly. köv. lap.

Regina (Mack Józs.) — Gizella (Keppelkrigth Sándor.) — Berta. — Ede. — Leona — Jenő.

Emil sz. 1840. kan. fogal. † 1867. — Gyula sz. 1845. — Pál sz. 1848. — Józsa sz. 1854. — Hugó, sz. 1859.

József † 1856. — Adolf sz. 1838. — Mina (Emerling Vilmos.) — Emma (Horner nep. János.

Károly, *ki az előbbi lapon.*
† 1840.
(Szilva Mária.)

Sándor. Gejza. Zsigmond. Károly. Béla. Amália (Bogisich Lajos.) Clotild (Krammermajer Károly.) Irma.

III. József nyugalmazott m. kir. udv. kanczelláriai titkár szerzett Nógrád megyében is N. Kürtösön báró Ambrózyaktól birtokot, hol jelenleg székel.

Semsey család. (Semsei.) A X. köt. 135—142. lapján családfája hézagosan és csak a mult század végeig közöltetett, most ezeket jó források után következöleg kell kipótolnunk.

A 136. 137. lapon a II. táblán VI. Jánosnak második neje is volt: Keczer leány. IV. Ferencz sárosi alispán volt, fiának VI. Ferencznek neje Morvay Dorottya 1602-ben özvegy. III. István meghalt 1633. táján, ennek fia volt András is 1673. — V. Istvánnak neje volt Darholczy Anna, ennek unokája XI. Ferencz 1666-ban sárosi alispán volt.

Minthogy a most élő család VI. Jánostól és nejétől böki Paczolth Katától eredt, a III. táblázatot nevezett V. Jánostól kezdve teljesen kibővitve ujra kell közölnünk:

III. tábla.

VI. János 1569. *X. köt. 137. lapon.*
(böki Paczolth Kata.)

VIII. László 1592. (Tibold Klára.) — II. György 1. Bogyai Kata. 2. Görgey N.) — VII. János — II. Mátyás (Bertóthy Zsófia.) — IV. Vilmos (Paczolth Kriszt.) — Zsigmond. — Dora (Berzeviczy Márt.) — II. M...lós 1611. táborn. (Andrássy Kata.)

IX. László 1620. (fügei Csató Erzse.) — Fruzsina n. n. Pongrácz Bened.) — György. † — György. — György. — *Folyt. IV. tábl.*

II. Zsigmond (Móricz Kata.) — III. György. — VIII. János. — Zsuzsa (1. gönczi Szabó György. 2. Divényi István.)

György † — Gábor fer. barát. — II. Pál 1669. nótáz. (Csanádi Anna.)

Sándor 1641. . ónodi várn. (Füzy Judit.) — György. — Anna (Széchy Péter.)

III. Zsigmond szegedi várn. (Pongrácz Anna.) — András ónodi kapit. — Sára (Borsi Mih.) — János tokaji várnagy. (Máriássy Anna.) — X. László 1696. ezredes török fogoly. (Melczer Kata.) — Rebeka (Jalkóczy Imre.)

József. — III. Pál 1769. abauji alisp. (Okolicsányi Erzse.) — Erzse (Görgey Ferencz.)

József. †

Folyt. a köv. lap.

III. Pál, *ki az előbbi lapon.*
1768. abauji alisp.
(Okolicsányi Erzse.)

András 1741-1772. ezredes (Andrássy Klára.)
József (Péchy Franczka.)
Anna-Mária (Becsky Gábor.)
Kata (1. csiksz-t. Sajghó Ján. 2. Jabróczky Gábor. 3. Demeczky Zsigm.)

András † 1814. ugocsai főisp. kamar. elnök. (b. Perényi Anna.)
Mária (Horváth Antal.)
Franczka (Sóos Sándor.)

Lajos sz. 1783. † 1856. (1. Vécsey Zsófia 2. gr. Andrássy N. 3. Szemere N.)
Benjámin kir. udv. tit. † 1816. kör.
Anna (gr. Almásy Ignácz.)
Józéfa (b. Révay János.)
Jób (gr. Keglevich

András nőtlen Ujvároson.
Jenő Satzán (gr. Csáky Mária.)
Lajos Pesten cs. k. kam. ar. sark.
Zsófia (Klobusiczkyné N.-Várad.)
Etelka (b. Dőry.)

Béla Semsén (Bencsik Valéria.)
N. (*leány.*)
Sarolta † (Csúzyné.)
Etelka (b. Simbsen.)
Gizella (Matyasovszky Rudolf.)

IV. tábla.

II. Mátyás, *ki a III. táblán.*
(Bertóthy Zsófia.)

IV. István (Szinyey Mária.)
I. Sándor (Márczy Zsuzsa.)
VII. Ferencz. (Raszlaviczy Zsuzsa.) özv. 1602.

V. György (Péchy Kata.)
Erzse. (Dessewffy István.)
I. Péter. kir. táb. üln. (Mihályi Petrona.)
V. Vilmos (Roskoványi Mária.)

X. János
III. Miklós sárosi alisp. (Prileszky Kata.)
III. Zsigmond. (n.m.Pongrácz Mária.)
IX. Ferencz Berencs ura (Benyeczko Kata.)
Miklós sárosi főjegy (Görgey Anna.)
Péter István. (Posonyi Klára.) †

IV. Miklós. 1767. sár. alisp. (Pfanschmied Anna.) †
XI. Ferencz 1730. Cziferen (Erney Klára.)
XI. János. †
IV. Pál kir. ügy. aligazg. (Berzeviczy Bora.)
X. Ferencz. XI. Ferencz. †

István (Bertóthy Erzse.)
Julianna (1. Bornemisza István. 2. Kósa István.)
Miklós alispán (Usz Zsófia.) †
Boldizsár (Dessewffy Krisztina.) †

Péter sárosi alisp. (Usz Klára. 2. Sztankay Teréz.)
Folyt. a köv. lap.
Bora 1791. (sz. i. Károlyi Mihály.)
Zsófia (Bajory Illés.)
Antal törv. sz. üln. 1788. (Péchy Anna.) 20 gyermeke volt.
Folyt. a V. tábl.

Péter, *ki az előbbi lapon.*
sárosi alisp.
(1 Usz Klára.
2. Sztankay Teréz.)

Sándor (1. Károlyi Róza. 2. Dessewffy Kata. 3. Sztankay Mária.)
István (1. Jabróczky N. 2. Szomb. Nagy Klára.)
Mihály nyug. örnagy (Tahy Klára.)

Róza (Körtvélyessy László.)
Ferencz hadnagy † 1814. francziaorsz.
Lajos †
Imre Vaspatak. (Péchy Franczka.)
Antal nőtlen Vaspatak.

Arnold sz. 1834. † 1862. Nocerában Italia.
Sándor Vaspatak. (Batha Amália.)
Zsófia † 1863.
Clotild † 1853.

Emánuel sz. 1801. ny. alezred. Karacs. mezőn. (Dragolovich Anna.)
Ágoston ker. mezei pléb. † 1853.
Tamás (Imre Honarata.)
Dienes 1865. Erdélyben (Lázár N.)

Manuela.
János főhadn. 1861. esk. (Kádas Natália.)
István cs. k. főhad.
Gusztáv tengerész Novárán.
Emil tanuló
Venta.
5 *gy. elhalt.*

Eduard K. Keresztesen (1. N. N. bécsi 2. Kükemezey Emilia.)
Jenő † 1854 (1. Vinkler Klementin. 2. Semsey Emil.)
Róbert Hrabóczon 1848. e szbiró (Dessewffy Mária. 2. Ladomerszky Ter. 3. Medveczky Teréz)

Román.
Remig cadet.
Paula.
Hermina.
Janka.
Cornelia
Matild.
Aladár.

1-től Miklós Eperjes hivat. (Egerer N.) Mihály.
György.
Mária. †
Szidonia. †
Ágnes. †
2-t. Robert.
Gergely.
Gizella
Teréz.

V. tábla.

Antal, *a IV. táblán*
törv. sz. üln. 1788.
(Péchy Anna.)
20 gyermekük volt.

Anna sz. 1774. (Podhorányi István.)
László sz. 1775. (1. dr. Hackel. 2. Rády Istv.)
Krisztina sz. 1777.
Boldizsár sz. 1781. (Kapy Teréz.) *Folt. köv.*
János sz. 1782. (Gergelyi Anna,) *VI. tábl.*
Pál sz. 1783. (Péchy Ilona.) *VII. tábl.*
Ignácz sz. 1790. aladószedő 1848-61. (Gergelyi Mária.) *VIII. tábl.*
Károly. sz. 1792. (1. Révész. Róza. 2. Sartorisz Éva.) *IX. tábl.*

Boldizsár, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1781.
(Kapy Teréz.)

László Girálton - (Suller Kata.) | Albert Demetén (Péchy Eleonora.) | József (Batha Paulin.) | Vincze Demetén (Jóhny Natalia.)

Anna (Piller Józs.) | Lajos. | Ágnes (Piller Mikl.) | Teréz (Péchy Ödön.) | Sámuel † 1845.

Adolf Asgúthon (Koos Conélia.) | Ervin hadn. | Irma (Schisler.) | Kata † 1861. | Mór tengerész. | Gyula †

Boldi. † | Boldi él. | Irene. | Gejza. | Hermina. | Ottó. | Anna. | Mária.

VI. tábla.

János sz. 1782.
(Gergelyi Anna.)

András

egy fiu, | egy leány.

Vilmos sz. 1821.
K. Keresztesen.
(Szirmay Malvina 1853.)

Ferencz † 1858. | Natalia. | Miklós. | Anna.

VII. tábla.

Pál sz. 1783.
(Péchy Ilona.)

Pál Sáros föj. 1848-64. ker. táb. üln. 64. (1. b. Bémer Paula 2. Piller Emma.) | Mária Vinkler (Bertalan.) | Matild (Szalejevics Szilárd.) | Éva (Hodossy Eduard.) | Ádám (b. Ghillányi Eduard.) | Regina. | Eleonora (Berthóty Ágost.)

egy leány. | Richard sz. 1864.

VIII. tábla.

Ignácz sz. 1790. jul. 27.
1848-61. aladószedő
(Gergelyi Mária.)

Antónia (Szalejevics Imre.) | Amália (dr. Czirbusz István.) | Paulina. | Mária (Bosits Sánd.) | Gyula 1861. szbiró. (Herczeg Hedvig.) | Emilia (Semsey Jenő.) | Ignácz | Nep. János † | Nep. János. † | Kálmán. † | Gabriella † | Gabriella †

Jolánta. | Gyula.

IX. tábla.

Károly sz. 1792. jan. 29.
(1. Révész Róza.
2. Sartoris Evelin.)

1-től Ferdinand † 1860. (Dessewffy Mária.) | Győző. | Kálmán alezredes Amerikában. † 1862. | Ottilia | Alajos Kassán | 2-tól Lipót. | János (nős.)

Lajos. | N.

Sennyey család. (Kis-Zsennyei.) A X. köt. 143. lapján közölt családfán törzsül álló Ferencz származását még négy nemzedékkel fölebb vihetni, ugyan ís Rajcsányi Deduct. geneal. című kézirati gyüjteménye szerint emlitett első I. Ferencznek atjya volt Pál 1562-70. ennek atyja Tamás, ennek atyja Ladomér, ennek atyja Comes Gersz, ki eddig a család legrégiebb törzs őse.

Ugyan csak az emlitett forrás szerint emlitett I. Ferencznek neje Dóczy Borbála lett volna. Továbbá I. Péter nejeül Hashági Kata iratik. III. Gáspárnak volt leánya is Krisztina Babocsay Ferenczné.

Végre meg kell jegyeznünk, miszerint a 145. lapon álló I. Pálnak (1865-ben volt Tárnokmesternek) neje b. Fiáth Mária.

Sényi család. (Nagy-Unyomi.) Vas megyei család. Ismert tagja Gábor kir. tanácsos, és herczeg Batthyány Fülöp javai kormányzója meghalt 1867. márt. 23. kora 71. évében eltemettetett Nagy Unyomban. Utódai ezek:

Gábor
kir. tan. † 1867.
(Inkey Amália.)

Aglája (névedi Botka László.)	Béla husz. főhad.	Gyula husz. főhad.	Gizella (Sövegjártó János.)	Gábor husz. főhadn.	Sándor husz. hadn.	Kálmán.	Alice.	Ilka.	Etelka.

Simonffy család. (Maros-Vásárhelyi.) Erdélyből származtatja magát Simonfiy Mihálytól, ki a családfa szerint erdélyi kir. táblai itélőmester volt. A családfa következő:

Mihály
(Mikó Kata.)

Miklós Kolos m. kir. tárnok. (Gáborffy Éva.)	Zsuzsa (1. Horváth L. 2. Sárpataki Szabó István.)	Mária (Vajda Kosztka.)

Bora (Veress Miklós.)	Elek (Zalatnai Mária.)		
	György volt testőr u. husz. kapit. (1. Varjassy Kriszt. 2. Kostyán Bora.)	Miklós †	Róza (Komáromy Sámuel.)

1-től Amália (Tihanyi Sámuel.)	2-tól Mária † 1830.	Jusztina sz. 1831. (Pósa Károly) Abonyban.	Károly sz. 1834. a m. dalszerző (m. Koller Gizella.)

A táblán álló György előbb m. kir. testör, utóbb a franczia háború alatt Davidovics tábornok hadsegéde kapitányi ranggal, mely

időben többször parlamentair-képen is használtatott. Magyar országba telepedvén, előbb Tápio-Szelén lakott, majd másodszor a kostyánfalvi Kostyán családba nősülvén Nagy-Abonyba tette lakását s ott halt is meg. Második nejétől Tapio-Szelén 1834. oct. 4-én született egyetlen fiu örököse Kálmán, az ismeretes magyar dal-szerző, és 1861-ben Pest megyei jegyző. Esztergom megyei Karváról nősült, 1864. nov. 20-án Koller Gizellát vévén nőül. Jelenleg Karván lakozik. (E szerint a X. kötet 199. lapján hibásan emlitetett a más (német-újfalvi) Simonffy családtagjai között.

Ezen család czímere a paizs kék udvarában pánczélos kar kivont kardot villogtatva. A paizs fölötti sisak koronáján hasonló kar látszik.

Sitkey család. (Kis- és nagy-sitkei.) A X. köt. 287. lapján álló azon Gábor, kinek neje (2-dik) Hollósy Kata volt, nem Ádámnak fia, hanem Péternek (Ádám testvérének) volt fia, azonos az 1648. év számmal jelölt Gáborral. És ezen nevezett Gábornak volt első neje Ivánesy Mária. Ennek gyermekei a kitett Klára, Zsuzsi, Judit és György. De Ezeknek volt testvére még egy Sitkey János is, ki 1662-ben osztazott testvéreivel a fülesi jószágon. Ezen Jánostól eredezteti magát a Fejér megyei iszka-szent-györgyi, és innen Baranya megyébe, főleg Pécsre telepedett ivadék következőleg.

Gábor
1648-64.
(1. Ivánesy Mária. 2. Hollósy Kata.)

1-től Zsuzsa (1. Sall István. 2. Lendvay János.)	Judit (Horváth Mihály.)	2-tól Klára (Horváth Miklós.)	György 1642-72. (Bessenyei Klára.)	János 1662.	
				Péter Vasból Iszka sz. Györgyön.	Mihály ?

Mihály sz. 1725. † 1771. Pécsett.	István.	Ádám.	Péter.	Ferencz.
	Iszka szent Györgyön.			

János sz. 1763. Vörösmárton † 1843. Eszéken. (Domian Anna.	Róza (Klementiszné Pozsegán.)

Anna sz. 1801. Bácsban lakik	Karolina sz. 1803. (Tucsis Ferencz Pakráczon.)	Sándor sz 1805 orvos Büksödön Pethő Teréz.)	Lajos sz. 1807. nős †	Emanuel sz. 1809. orvos Vajszkán.	Zsiga sz. 1811. Pécsett (Boros Józéfa.)	Máli sz.1813. Bures Jozsef Szeged.	Mária sz. 1815. (1. Rajky 2. Mészöly.)

Gyula Büksödön nős.	Matild férjnél Pozsonyban.	Gyula Pécsett.	Zsigmond. †

Skrabák család. X. köt. 253. lapjához pótlékúl jegyezzük, hogy ott a VI. táblán Ádám egyik fiának Imrének, ki 1855-ben halt meg, három neje volt, ugymint 1. Albert Kata, 2. Neszméry Julia, és 3. Léeb Róza. Ezektől gyermekei: Mária, Jozéfa, Sándor, Károly, Emilia, Karolina, Albert és Antal, ki 1866-ban Pozsonyban lakik, mint az éjszaki vaspálya nyugalmazott állomásfőnöke. Gyermekei 1. Imre, (szül. 1865.) 2. Ida és 3. Izabella.

Szabó család. (Battaszéki.) X. köt. 423. lapján álló Mátyásnak nejétől ürményi Nagy Borbálától fiai József, (katona) György, kinek csak leányai maradtak és János (szül. 1760.) kitől a mai Heves megyei nemzedék igy eredt:

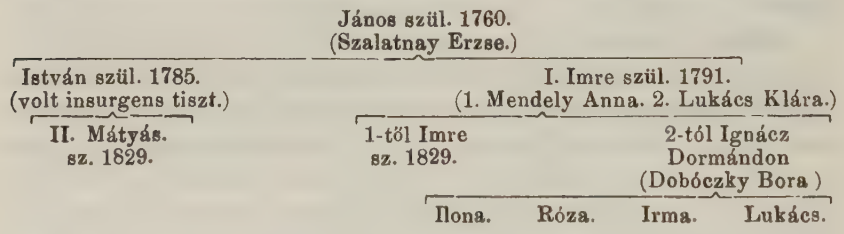

Czímerök a paizs kék udvarában hármas halmon csőrében gyűrűt tartó madár (tán galamb?) a paizs fölötti sisak koronáján is az.

Szabó család. (Nemes-Tóthi.) Zala megyéből eredt. Közülök János azon megyétől 1764. márt. 18-án nemesi bizonyitványt kapott, birt Ns. Tóthiban, Tördemiczen, és P. Köbölkúton. Fia Márton Szatmár megyébe N.-Károlyba telepedett mint gróf Károlyiak ügyésze. Ennek fia Sándor előbb Szatmár vm. várnagy és r. esküdt, majd gr. Károlyiak számvevője, ott publikáltatott 1828. márt. 10-én fiaival együtt. Nejétől Marsovszky Juliannától három fia maradt: Pál, előbb Szatmár vm. esküdt, utóbb Debreczenben ker. tábl. kiadó, hol meghalt; István a gróf Károlyiak ügyésze volt, mh. 1861. nov. 8-án György gr. Károlyi György g. tisztje, utóbb ügyvéd Zala megyében. Sándortól kezdve a nemzékrend ez:

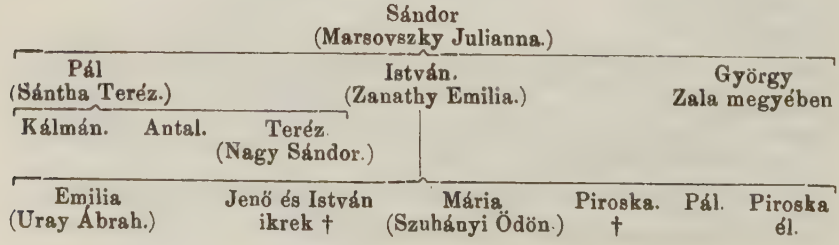

Vallásuk kath. — Czímerök a paizs udvarában ágaskodó oroszlán karddal, a paizsi sisak koronáján kar kivont karddal.

Szerényi család. A X. köt. 693. lapján Szerényi, előbb Szollusz Antal kapta még kir. adományban Krassóban Kricsova egy részét, de ennek halálával a kir. diplomát csak fia Ferencz (előbb 1839-től Krassó megyei főjegyző, most Pesten kir. táblai biró) 1840. jul. 23-án 9938. szám alatt szerzé meg. A családfa ez:

I. Antal.

Ferencz kir. táb. ülnök. (Jakabffy Róza.)	II. Antal † 1855. New-Yorkban hol a Mitschell család temető helyén nyugszik.	Ottilia. (Angeli József.)

Miklós katona. Béla katona. Gyula. Berta. Irén. Karolina. Malvina.

Czímere fekvő kivont karddal és irótollal két felé osztott paizs, a felső vörös udvarbeli hármas halomból kiemelkedő ezüst kereszt I. Antal egykor, még mind urad. igazgatónak az egyházak iránti bőkezű gondoskodásával szerzett érdemeire czéloz, az alsó kék mezőben pedig, valamint a paizs fölötti sisak koronáján is egyik lábával kövecset tartó darú áll. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Szokolóczy család. A X. köt. 784. lapján Károlynak fiai közül György részt vett a Schleszwig-holsteini hadjáratban és a poroszok elleni königgrätzi harczban magát kitüntetvén a Khevenhiller gy.-ezredben 1866. jul. 3-án, első oszt. ezüst érmet kapott, és alhadnagyi rangra emeltetett. Lajos 1866. aug. 21. fővadásszá lett a 25. sz. vadász ezredben. Testvérök József szül. 1863-ban.

Szögyény családhoz (a X. köt. 844. és köv. lapjain) csak azt kell megjegyeznem, hogy ezen ős régi család hiteles oklevél szerint a Gyula-Zombor nemből (genus) eredt, és 1297-ben elő őse Szögyényi Sebríd fia Comes Erdev volt.[1]) 1608-ban élt Szögyényi János, kinek neje alszászi Vitál Anna volt.

T.

Thuróczy család. (Alsó-Köröskényi.) XI. kötet 348. lapon. Törzse Tamás, ennek fiai Benedek és Lukács; amannak gyer-

[1]) Eredeti az esztergami főkáptalanban. L. M. Sion 1865. 947. lap.

mekeí Ilona, János, Péter, Gáspár és Boldizsár, kikből Péternek gyermekei: Bora, Anna, Ferencz, Magda, Kata, Erzse, Zsófia. — Lukácsnak fia volt Bálint, ennek Albert, ennek Kata, András, István és György; ezek közöl Andrásnak Ilona, Mihály, és Ferencz, ez utóbbinak Ádám, Mihály és András katona, a köröskényi templom alapitója. Ezek közül Mihály ily családfát alapitott.

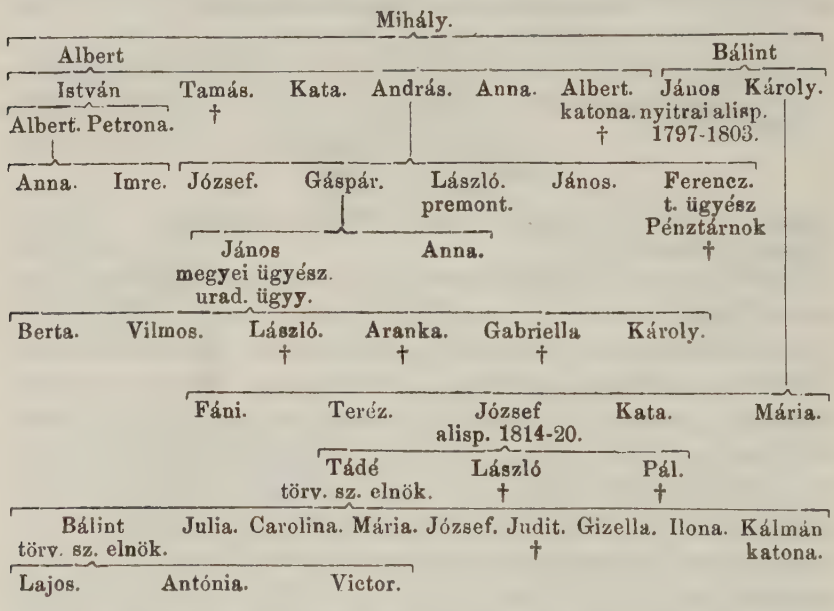

Varjú család. (Varjúfalvi.) A XII. kötet. 64. lapján emlitetik Mátyás király korából Varjú Pál 1468-76. évben, ki úgy látszik — azonos azon Pállal, kí 1482-ben Torna megyei Köszögh helység fele részeért perel Köszöghi Jánossal. Továbbá nevezett Pál és testvérei György és Lőrincz 1483-ban Kán András s a többi és Zadelei Simon s Pál testvérek ellen Torna megyei Zadelc Abauj megyei Deseoháza másként Kis-Thomor és Sáros megyei Buzló és Bethke helységbeli részekért pert folytatott. Ezekkel vérséges összeköttetésben élt ősöktől származtatja magát a Szilágy-Somlyói Varjú család egy, 1655. dec. 20-án Varjú György által irt és előttem 1779. évi másolatban fekvő genealógiai memoriale alapján.

Az érdeklett memoriale mondja, hogy Buzlay Miklós 1355-ben kapta Sáros megyében Buzló helység felét adományban, hogy ennek fia László szintén I. Lajos királytól nyerte Varjúfalvát, és hogy innen vette volna nevét és előnevét; hogy ennek fiai Péter

és Tamás még Sáros, Ung, Abauj, Torna és Zemplén megyei több helységben nyert birtokra adományt és más örökbevallást szereztek. Nem birván mind ezekre kétségtelen okmányos adatokat, az egyszerű családi keletű (és szintén kifogas alá vehető) memoriale alapján mindezekhez hozzá nem szólhatunk. A Memorialé Varjú Györgytől hozza le a családfát szakadatlan lánczolatban; ennek Berthóti Jusztinától gyermekei: Erzse Kósa Jánosné, és András, kinek Bornemisza Ágnestől gyermekei: 1. János, kinek Zotsik Máriától nemzettei Hedvig Stanházy Miklósné, és Erzse Stanházy Jánosné leányaiban kihalt. 2. György a memoriale irója, kiről alább, 3. István, kinek Kabay Máriától csak leánya Kovács Nagy Istvánné maradt, 4. László magtalan, és 5. Erzse Banky Andrásné.

Nevezett György a memoriale István öcscsével Sáros megyét mint katona oda hagyva, Várad vidékére vonúlt és 1611. jul. 29-én Bihar megyei Nesta helységben birtok részt kapott Báthori Gábor fejedelemtől. György 1602-ben vévén nőül Bessenyey Juliannát, tőle a Varjú család következőleg származtatja magát:

I. tábla.

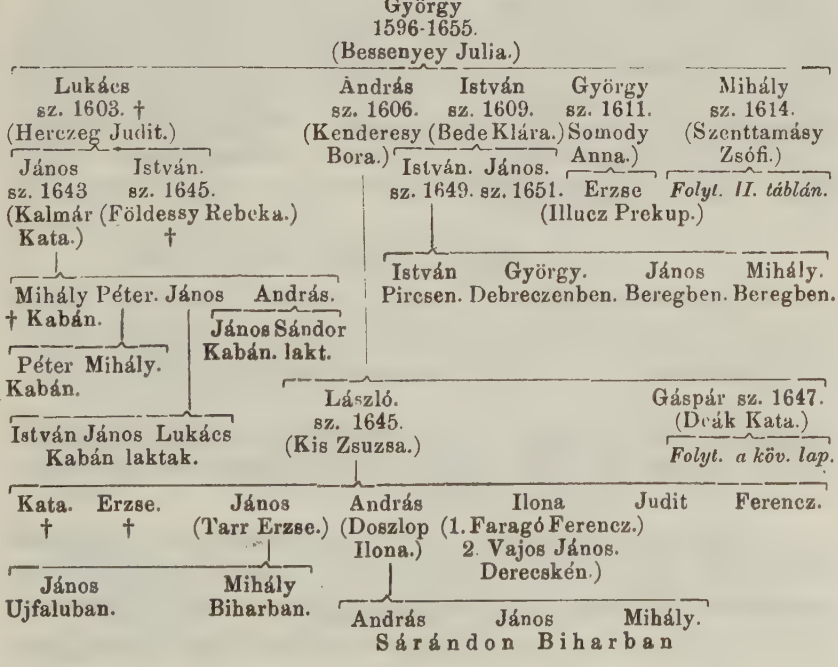

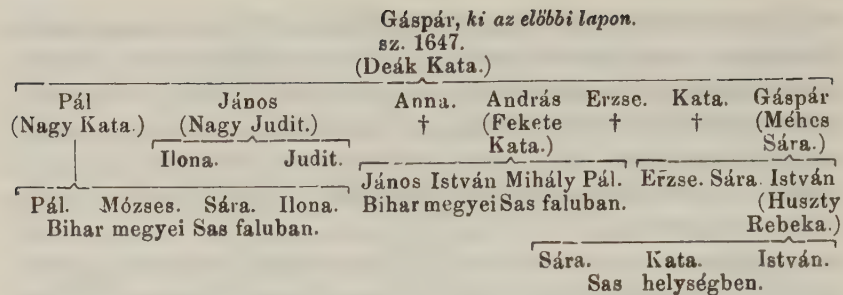

II. tábla.

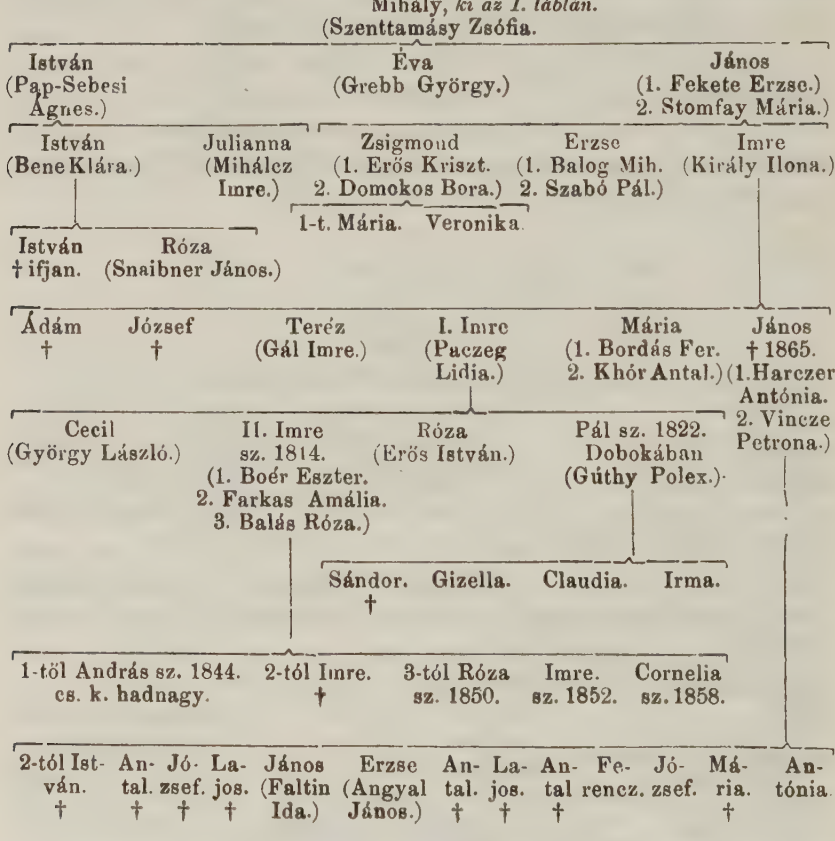

A család jegyzetei szerint a Varjú családból Kraszna megyénél 1680—1837. többen viseltnek hivatalt, volt közülök alispán, és több szolgabíró. A II. táblán álló Mihálynak, ki a memoriále szerint 1614-ben született, egyik fia István, a Pap-Sebesi Ágnes férje,

Kraszna megyének 1716. főjegyzője 1724. alispánja, és 1728-ban országgyülési követül iratik, és állitólag 1743-ban Sz. Somlyón oltárt emeltetett. (De igen bajos elhinni, hogy István, ki igy 1728—1743-ban él, az 1614-ben született Mihálynak fia lett volna stb.)

E II. táblán álló I. Imrének fiai közül II. Imre Bánfi-Hunyadon vaskereskedésén kivül példányszerű földmívelést folytat. Három rendbeli házasságából gyermekei a táblán láthatók. Testvére Pál, (szül. 1822.) Pesten 1847-ben ügyvédi vizsgát tett. 1848-ban honvéd lett, és az erdélyi táborozásokban és csaták legnagyobb részében részt vévén, mint iratik őrnagyságig vitte, sőt érdemjelt is nyert. 1861-ben megyéjénél tiszteleti főjegyző lett.

A Varjú család czimere, mint fölebb a metszvény is mutatja, a paizs kék udvarában kardos oroszlán, a paizs fölötti sisakon vitéz, egy kezében kardot, a másikban törökfejet tartva.

Vécsey család. (Vécsei és hajnácskeői, gr. és báró.) A XII. kötet 110. lapján álló I. Józsefnek gróf Berényi Teréziától származott utódait családi közlés szerint kipótolva a következő családfa mutatja :

I. József (gr. Berényi Teréz)

Teréz (b. Dessewffy István.) — III. József (Müller Teréz.) — Pál † 1861. (Novák Sarolta) — János † 1807. (b. Splényi Zsuzsa † 1845.) — Ignácz. † — Magda (b. Berzeviczy József.) — Antonia (b. Salhausen) — Ferencz. † — Mária (b. Wimmersperg.) — Bora (gr. Chamare Harbuval.)

Zsófia † 1813. (Semsey Lajos.) — Zsuzsi † 1840. — Ferencz katona † 1820. — Alajos eles. 1815. Schlottstadt. — Kata † 1819. (Vay János.) — Ágoston sz. 1797. † 1840. (gr. Van Der-Nath Paulina.) — Constanczia sz. 1800. (gr. Festetich Sándor.) — Károly † 1808.

Dénes sz. 1827. (1. b. Malovetz Emma † 1858. 2. őrgr. Pallavicíni Teréz.) — Georgina sz. 1830. † 1861. (b. Redwitz Sándor.) — Alajos sz. 1831. 1848. kapit. (Iványi Fekete Ida.) — Gabriella sz. 1833. (gr. Sztáray Ferd.) — Vilmos Sándor sz. 1834. † 1858. tengerész. — sz. 1837.

Folytat. a köv. lapon.

István sz. 1863. — László sz. 1866.

Dénes sz. 1827. *ki az előbbi lapon.*
(1. b. Malowetz Emma
† 1858.
2. örgr. Pallavicíni Teréz.)

1-től Béla	Gábriella	2-tól Alfonz	Iréne	Teréz.
sz. 1855.	sz. 1857.	sz. 1861.	sz. 1862.	sz. 1866.

W.

Wlád család. (Zelistyei.) Lásd XII. köt. 241. lapján) Wlád Alajos országgyülési képviselő törvényes utódaival együtt Ő. cs. és kir. apost. Felsége által folyó 1867. jun. 26-án Laxenburgban kelt oklevélben nemessége további használatában megerősitetett, és családi czímerének a bemutatott minta szerint megváltoztatását nyerte. Ezen czímer — mint itt a metszvény mutatja — következő: a paizs négy felé oszlik, az 1. vörös udvarban koronán könyöklő kar befelé fordulva, kivont kardot villogtat, a 2-ik kék udvarban szikla hegy bánya nyilással ellátva magaslik, rajta fenyők, fölötte három csillag ragyog; a 3-ik ezüst udvarban borostyán koszorú arany rojtos kék és vörös szalaggal kötve látható, a 4-ik vörös udvarban fél kérekből farkas emelkedik ki. A paizs fölötti sisak koronáján könyöklő kar, kivont kardot tart. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Nevezett Wlád Alajos képviselő Krassó megye bizottmánya által 1867. máj. 9-én egyhangulag másod alispánná és törvényszéki elnökké választatott.

Z.

Zathureczky család. XII. kötet 319 — 326. lapján áll. A 320. lapon Máté alatt F. V. táblán helyett *III. tábla* értendő. A 324. lapon álló családfa elé pedig teendő e fejezet: *V. tábla.*

Pótlékúl a következőket jegyezhetjük ide: Alsó és F. Zaturcsán többen élnek a családból. 1-ször József *(tán a II. tábla végizén)* kinek nejétől Raksányi Emiliától gyermekei: Miksa cs. kir. hadnagy, József gazda, Márton gépész, Imre, Gusztáv, Gyula és Miklós. 2-szor Jónás (valószinűleg a 323. lapon Kristófnak fia), kinek Zathureczky Luizától gyermekei: Lajos, Etelka, Paula, Károly. — 3-szor Tamás (neje Buócz Hermin) testvére Zathureczky Zsigmond. 4-szer Sámuel, István és Pál, fiai tán a 323. lapon állókhoz tartozók. 5-ször Antal (ugyanott) és József fiával Simonnal; továbbá Lajos, (Györgynek fia) 1848/9-ben alispán, és testvére Károly nyugalm. huszár kapitány.

A 324. lapon — ugy látszik — azon Miklós, ki Györgynek Záborszky Zsuzsától fia, a Tolna megyei ágat alapítá. E Miklós 1753. dec. 3-án Turócz megyétől kapott nemesi bizonyítványt, Tolnában 1754. máj. 6-án publikáltatta, fiai ugyan ott 1803-ban valamint, I. Sámuel és fia II. Sámuel, továbbá II. Miklós 1836-ban Győr megyében is publikáltattak, 1841-ben pedig Vas megyében. Ezek ágazata igy áll:

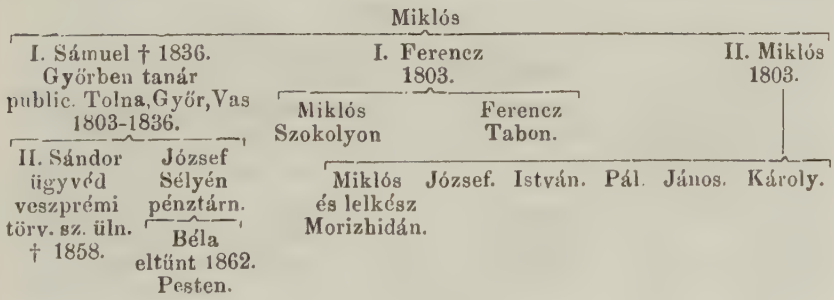

A 324. lapon áll János, kinek Jeszenszky Zsuzsától egyik fiának Péternek gyermekei: Mátyás, Elek, Márton és Jenő a másiknak, az Erdélybe telepedett Istvánnak gyermekei: 1. Gedeon szül. 1817. ennek fiai Albert szül. 1848. Emil 1850-ben stb. 2. Lajos meghalt 1848-ban. 3. István 1848/9-ben volt kapi-

tány, Bem alatt harczolt, hét évet ült Kufsteinben, hazabocsátva meghalt. 4. Emilia Cserey Jánosné. 5. Julianna Bór Albertné. 6. Mária Szent-Iványi Ignáczné. 7. László neje Bór leány. 8. Károly. 9. József. 10. Luiza Bartha Sándorné. 11. Gábor. 12. Gyula.

Sáros megyében is van egy ág, mely Lászlótól ered, tán azon Lászlótól, ki a 325. lapon VI. táblát kezdő Miklósnak János nevű fiától eredt. Az ágazat ez:

László
eperjesi tanácsos
(Cseróczy Anna.)

László sz. 1688.
(Péchy Mária.)

János (Fáy Klára.)		Zsuzsi (Eötvös Miklós.)
Gábor (Györgyovits Teréz.)		
György	László (Egerer Luiza.)	
László. György.	Gyula. Béla. Zoltán. Luiza. Margit.	

Zay család. (Csömöri, gróf.) A XII. kötet. 332. lapján álló Albertnak ns. Dubovszky Emiliával még 1863-ban kötött törvényes házassága csak utóbb válván köztudomásává, ez által a most élő végső nemzedék így pótolandó:

Károly (Miksa)
sz. 1797. feb. 12.
(1. b. Prónay Karolina.
2. gr. Berényi Alojzia.)

1-től Lajos sz. 1821. (1. gr. Berényi Mária. 2. gr. Kolovrát Mária.)	Albert-Károly sz. 1825. jun. 22. (ns. Dubovszky Emilia.)	Sándor sz. 1827. † 1828.	Ferencz sz. 1829.	Eleonora sz. 1831. (1. b. Dankelmann Achil † 1858. 2. gr. Graevenitz. Viktor alezredes.)
Emilia	Miklós sz. 1864.	László sz. 1865.		

Kimaradt itt a 41. lapról a

Bajcsy családnál a nemzékrend, mely Farkas máskép Beichy Egyedtől máig leterjedt, és következő:

I. tábla.

Farkas v. Beichy Egyed.

Antal 1551. czímert

János

Sebestyén 1573. Gutort kapja. (Dávid Magda.)

Péter 1603-19. árvai alisp. Geczelfalvát stb. (Thuránszky Anna Zsófia.)

Anna.

János (1. mbéli Bajcsy Anna. 2. Eörsy Brigitta.)

István (széki Farkas Bora.)

Mihály.

Anna.

Ferencz. †

I. György 1646. árvai alispán (Abaffy Erzse.)

János (Svábi Erzse.)

Folyt. II. táblán.

Péter †

Erzse (Kerchmelich)

II. György 1697. tbiró (1. Guzich Anna. 2. Okolicsányi Zsófia.)

Bora (Raksányi Ádámné.)

III. György † 1725. kurucz tiszt, Bercsényi foglya (Dávid Erzse.)

Zsuzsa (Raksányi Ádámné.)

Maria (Huszár Dániel.)

Gábor † 1769. (Dedinszky Mária.)

Erzse. (Párniczky Tamás.)

Judit (Czeper N.)

Ádám † 1743.

Mihály † 1743.

Eszter.

György. elesett 1757. Prága mellett.

János

Gábor gárdista tbiró.

Ferencz (Szwoboda (Berzeviczy Róza.)

Zsuzsa (Medveczky László.)

Antal árvai fő szbiró † 1858. (Szent Iványi Anna.)

Elek (Okolicsányi Zsuzsi.)

Mária. (Fidler Teréz.)

Krisztina (Czékus Lajos. 2. Szontagh Samu.)

Károly kapit. elesett Alexand. 1799.

Lajos elesett Lugosnál 1787.

Farkas árvaim szbiró és jegyző (Pongrácz Antónia.)

Ludovica (Reviczky József.)

Károly árvai esküdt (Bicsanovszky Anna.)

Dénes gazdatiszt. Vacson Pest v. 1859.

Gedeon uradal. mérnök

Anna (Ambrózy Károly.)

Vilma (Reviczky János.)

Fáni (Kenyey Mátyás.)

Teréz (Csaplovich Elek.)

II. tábla.

János, ki az I. táblán. (Svábi Erzse.)

Mária (Nedeczky

Juczi (Reviczky János.)

János (Zmeskal Zsuzsi.) †

László †

István 1697. árvai tbiró (Okolicsányi Anna.)

Folyt. a köv. lap.

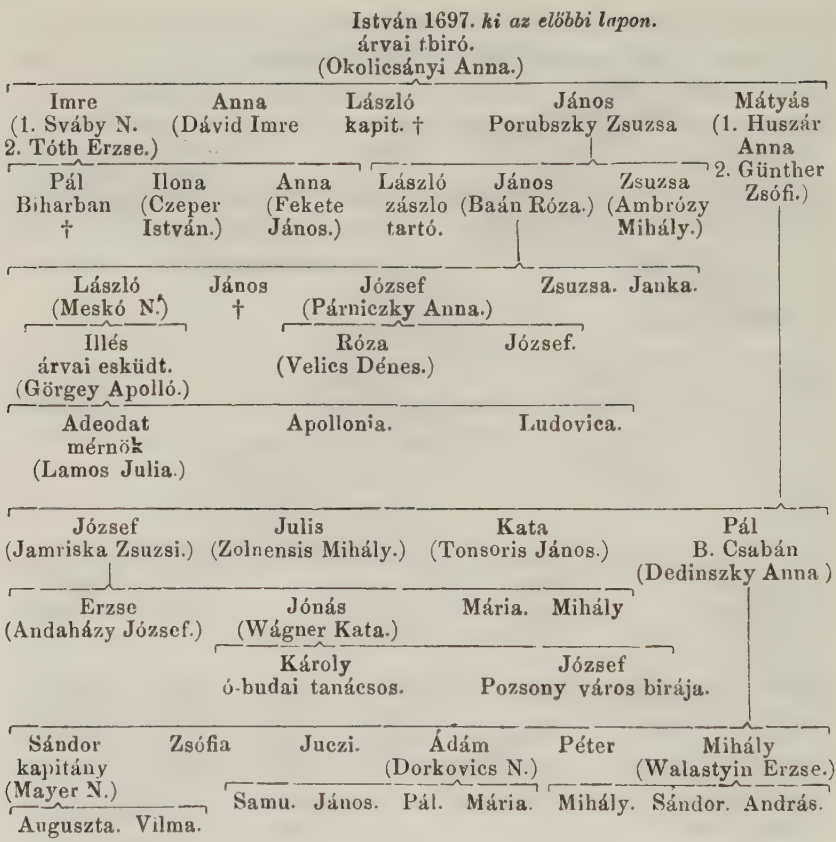

Gyulay család. Törzse Gyulay Balázs, Gezthy Ferencz erdélyi fejedelmi tanácsos komornoka volt, midőn Báthori Zsigmond erdélyi fejedelem által Gy.Fejérvárt 1591. évi febr. 3-án kelt függő pecsétes levélben megnemesítetett és ily czimert kapott: szív alakú paizsnak vörös udvara balról jobbra vont kék csíkolat által két részre oszlik, a felső részben fehér liliom virág, a balban rózsafej látszik. A paizs minden diszités nélkül van, kivévén a szokásos arany keretet, melynek zöld hátterében áll. E család ivadéka Gyulay Pál az író és m. akad. és kisfaludi-társ. tag, kinél az eredeti oklevél is van.

1867. évben

Ő cs. és apost. kir. Felségének Budapesten junius 8-án magyar királlyá történt koronáztatása óta általa magyar nemességgel adományoztattak a következők :

1. **Rupp** Nep. János, kir. tanácsos, pesti egyetemi tanár, az Egyetem e. i. rectora a tanügy körül szerzett érdemei elismeréseül törvényes utódaival együtt „illobai“ előnévvel jun. 23-án. *(Budapesti Közlöny 90. sz.)*

2. **Wodiáner** Béla Pest megyei földbirtokos és nagykereskedő a gazdászati és más közhasznú téren tanusított sikeres működéseért törv. utódaival együtt „maglódi“ előnévvel jun. 23-án *(Budap. Közl. 91. szám.)*

3. **Emich** Gusztáv pesti polgár és könyvnyomda tulajdonos az irodalom gyarapítása és a hazai nyomdász-ipar emelése által szerzett érdemeiért törv. utódaival együtt jun. 20-án, és utóbb „emőkei“ előnévvel. *Bp. Közlöny 97. sz.*

4. **Szerb** Tivadar. hétszemélyes tábla körbirája, sok évi hű és hasznos szolgálataiért törv. utódaival együtt „kuvini“ előnévvel jul. 12 én *(Bp. Közl. 107 sz.)*

5. **Bérczy** Károly lapszerkesztő jun. 12-én, és utóbb „gyarmathi“ előnévvel együtt fivére Lajos nógrád megyei törvényszéki ülnökre és ennek utódaira is kiterjesztve jul. 16-án. *(Bp. Közlöny 111. sz.)*

6. **Gans** Mór lapszerkesztő a hírlapirodalom terén tanusított sikeres működéseért törv. utódaival együtt „Ludasi“ előnévvel jul. 12-én *(Bp. Köz. 120. sz.)*

7. **Fischer** József, Jenő, László és Dezső testvérek előbbi nemességük fentartása mellett nevöknek„ Halászy“-ra változtatását Schönbrunban sept. 20-án. *(Bp. Közl. 171. sz.)*

8. **Biedermann** Gusztáv földbirtokos és törv. utódai „üszöghi és mosgói“ előnévvel. Ischlben aug. 29-én *(Bp. Közl. 173. sz)*

9. **Reiter** Ferencz m. kir. közm. és közlekedési miniszteri tanácsos (különben mérnök) és törv. utódai „temesi“ előnévvel Ischlben oct. 4-én. *(Bp. Közl. 178 sz.)*

10. **Horváth** Sándor m. pénzügyi tanácsnok az illető díjak és leszármazás alakszerű igazolásának elengedése mellett törv. utódaival együtt a régi palocsai és gelényfalvi nemes Horváth család nemesi jogainak és czimerének (harmadik személyek jogainak sérelme nélkül) élvezhetését és használhatását Schönbrun oct. 20-án (*Bp. Közl. 191. sz.*)

11. Özv. **Goldberger** Erzsébet ó budai lakosnő és törv. utódai az ipar- és kereskedés terén tanusított érdemei elismeréséül „buda i“ előnévvel Párisban, nov. 1-én (*Bp. Közl. 199. sz.*)

Jegyzet a 14-ik laphoz.

Az Almásy családnál a 14. lapon 1.) jegy alatt tett igéret szerint némi igazolási megjegyzéseim vannak azon értekezésre, melyet J. E. a Sz. István társ. *Egyetemes Encyclopaedia* II. kötetének 904. és következő lapjain közre bocsátott. Mindég szomorú érzés fog el, ha tudományos ügyekben, midőn már a kétséges adatok tisztázása tekintetéből egy, két lépést előre teszünk, akad társunk, ki ujra irodalmi gyomúl terjedni segít oly feltünően hamis adatokat, melyeket — ha alkalma leendett volna a pártolt kútfőket birálatilag megvizsgálni, — szintén elvetendett volna. A nemzetség ismében kétségtelenül hiba, ha egy törzsből eredő ágak tévedésből külön családokká állítatnak, ez azonban igen ritkán, és csak is a hitelességet kutató nyomozóknál szokott megtörténni Sokkal gyakoribb, de egyszersmind nagyobb hiba is az, midőn a név hasonlóságnál fogva egészen külön törzsből eredő és külön vérségű ágak egy nemzetségbe csoportositatnak, és eképen idegen vérségekből hasonló családnév folytán közös családfára, vagy ujabb családok öseiül összekoholtatnak. Ez eljárás gyakoribb, az azt mivelőkre sokszor jutalmasabb is. Ez ódon iskola volt a genealogok táborában mindég a túlnyomóbb, és virágzott hajdan úgy, mint most is. Ezekre illik Botka Tivadar azon helyes mondata „*nincsenek nagyobb történelemrontók, mint a genealogok.*“ Hogy a kérdéses Encyclopaediai értekezés minden általa ismert Almási nevüeket egy czikk alá egy közös nemzetség sarjadékául igyekszik csoportosítani, az ellen itt most nincs szavam. Kiki tartozhatik kedve, belátása szerint bár mely iskolához. Én csupán azon észrevételre kivánok vonatkozni, mely (nem a nemzeti muzeumban, mint J. E. véli, hanem az egyetemi könyvtárban levő) Hevenesyféle gyüjtemény XLVIII. kötete tartalmának hitelessége védelmeül hozatott fel, a melynek családfáit én koholtaknak jelentettem. Erre nézve eleve ujolag ki kell jelentenem, hogy a ki ama családfákról alaposan akar itélni, szükséges a kézirati gyüjteményt okvetlenül saját szemeivel megtekinteni. Továbbá megkell jegyeznem, a) hogy a Hevenesyféle genealogiák alapos összevetésem szerint a „Trophaeum Estorasianum“ utánzatai, b) hogy Vietoris Jonathán a múlt század egyik érdemes történetbuvára (lásd Haan L. *Jena Hungarica* pag. 70) összegyüjté a Hevenesyféléket szintén, és tőle átment a Széchényiféle muzeumbeli *Geneal. Authenticae* kézirat I. és II. kötetébe is (mint ezt munkám XII. köt. 512-13. lapján a zárszóban érintettem) ez utóbbiból vette át ismét Ke-

mény József a „*Laterculi geneal.*“ féle gyüjteménybe, mint azt értekező is állitá. Tehát mind ez csak egy forrásra mutat, és irodalmilag én adtam ki első az egész genealogiát (Kneschke is csak utánam közlé.) Ezek szerint tehát nem áll J. E. állítása, hogy egyszerre háromfelől megy át az irodalomba; mert csak egy forrásból ered mind. De lennének bárhányszor ezen ál-családfák átírva, ezen körülmény valamint hitelességöket cseppet sem mozdítja elő, úgy azokat a critica soha sem foghatja hiteleseknek elismerni; mert J. E. két véd-oka semmit sem bizonyít, 1-ör az, hogy a kérdéses korszakban is lehettek már A l m á s i-ak, mert igen is létezhettek (és létezhetnek is) de ezzel a kérdéses Almásy féle genealogia igaz volta (szerkezete) még nincs igazolva. 2-or. Az még kevesebbet bizonyít, hogy akkor Almásy nevüek már Erdélyben is éltek, s bírtak. Mert lehettek, bírhattak akár hol; mindég csak az a kérdés marad fel, hogy a kérdéses származási kimutatás való-e? Ez pedig nem történt (és véleményem szerint nem is történhet.) A ki ezen kérdéses genealogiát hitelesnek állítja, mutassa be, hogy a rajta álló személyek (nem csak léteztek) de egy vérségből valók, igazolja a filiatiot ízről ízre hiteles okmányokkal. Egyébiránt a kérdéses genealógiák az azokat összevetve megtekintő előtt oly szembetünő álságok, hogy bővebb czáfolásuk irodalmi kiskoruság lenne. Végre helyszüke miatt még csak egy észrevételem van; J. E. czikke végén azon Almásy Mihályról is, ki 1618-ban honti szbíró volt, conjecturál „és erdélyinek“ gyanítja. Ne bántsa ezen Almásy Mihályt, mert arról hiteles okmányok szerint tudva van, hogy a most is Hont megyei A l m á s y máskép P o m o t y család oda való régi őse volt.

1. A zsadányi Almásy család 1677-es címere

2. A fajszi és vámosi Ányos család címere

3. A kászoni Bornemisza család 1717-es bárói címere

4. A dobozi Dobozy család címerének egyik változata

5. Az ebergényi és telekesi Ebergényi család ősi nemesi címere

6. Az ippi és érkeserűi Fráter család 1582-es címere

7. A fáji Fáy család nemesi címere

8. A bernátfalvi Földváry család címere

9. A nagyilosvai Ilosvay család nemesi címere

10. Az irinyi Irinyi család címerének egyik változata

11. Az ásvay Jókay család címere

12. A kesellökeői Majtényi család 1654-es bárói címere

A POTLÉK-KÖTET TARTALMA.

	Lap.		Lap.
Abaffy család	1	Bajzáth	41
Abrányi (lásd Eördögh Lászlófalvi).	221	Bakó	42
Acsádi cs.	9	Bakocsay	43
Aczél	—	Bakonyi (báró)	—
Aigner	10	Balajthy	44
Akács	—	Balassovics	46
Akay	11	Balassa (ásványi)	—
Albert	12	Balássy (bethlenfalvi)	—
Almády	13	Balássy (impérfalvi)	—
Almay	14	Bálintith	47
Almásy gr.	—	Balku	—
Alsó	16	Balluu	48
Amade gr.	17	Balogh (nebojszai és galanthai	—
Ambrózy	21	Balogh (ócsai)	51
Andrássy (gr. Cs. Szentkirályi)	24	Balogh (nemcsicsi)	52
Andrássy (nemeskéri(	25	Balogh (maukóbükki)	55
Andrássy (érkeserői)	26	Balogh (füleki)	—
Ányos (faiszi és vámosi)	27	Balogh (szász-csegéi)	56
Ányos (n. szántói)	31	Balogh (alpestesi)	57
Apponyi (gr.)	—	Balogh (n. váradi)	—
Arady	35	Baloghy	—
Aranyady	—	Balpataky	60
Asbóth	36	Banchy	63
Babarczy	37	Bánffy (losonczi)	64
Babocsay	—	Bangya	69
Babos	38	Bánhidy	70
Babóthy	—	Bánky	71
Bachich	39	Bánóczy	—
Bacskády	—	Baracskay	72
Bája	40	Bárány (rendesi)	—
Bajalich	—	Baranyay (bodorfalvi)	—
Bajcsy	40 és 366	Baranyay (váradi)	73

	Lap.
Baranyi (váradi és miczkei)	73
Baresay	76
Bárdossy	80
Bárius	—
Barko	—
Barkóczy (báró, gróf)	81
Barna (mellélthei)	83
Báróczy	97
Baross (belussi)	—
Baróthy (Szabó)	98
Bársony	99
Bartakovich	100
Bartal (beleházi)	104
Bartos	107
Básthy	—
Battha	—
Batthyány (gróf és nm)	108
Battik	115
Becskér	—
Becsky	—
Becz (Tassy	116
Bégányi	117
Békássy	120
Beke	122
Belászky (Demko)	124
Belányi	125
Béldy	—
Belényessy	—
Belényessy (dézsfalvi)	126
Beleznay	—
Beliczey	—
Bélik	127
Bémer	—
Bencsik	—
Benczely	130
Bene (nándori)	131
Beőthy (szlováni)	133
Bérczy	369
Berendy	134
Beretky	—
Berkes	135
Berky	—
Bernády	—
Bernáth	—
Bernátffy (báró)	136
Bésán	137
Biedermann	369
Bihary	137
Bíróczy	139
Birovszky	—
Bittera	140
Blaskovich	—
Bobest	—
Bobok	143
Boczkó	144
Bogyay	146
Bohus	—
Borbély (Roffi)	148
Borcsiczky	—
Bornemisza (kászoni báró)	149
Bornemisza (ádámföldi)	151
Boróczy	152
Boros (Rákosi)	153
Borsy (galanthai)	155
Bosóky	156
Botlik	157
Böröndy	—
Brázovay	158
Brencsán	—
Brezovay	
Brunszvik	—
Buda	159
Bukovinszky	—
Burián	—
Butka	160
Bydeskúty	162
Chernel	164
Chlivényi	166
Chinorányi	—
Cicatricis	—
Conrád	167
Cornides	—
Csabay	169
Csáky	170
Csanády (telegdi)	171
Csanády (n. kereki)	172
Csaplovich	173
Csató	177
Csch	178
Csekonics	—
Cselkó	179
Csemez	180

	Lap
Csete	181
Csicsery	181
Csillaghy	183
Csóka	184
Csúry	—
Czintula	—
Czóbel	—
Dacsó	—
Darvas	185
Darvay	—
Dávid	186
Deák (köpeczi)	187
Deákovics	188
Debreczeni	—
Décsy	—
Dedinszky	190
Dessewffy	192
Dindár	194
Divéky	195
Dobó	196
Dobóczky	197
Dobozy	198
Dohnyányi	202
Domahidy	—
Dombay	204
Drághffy	206
Draskoczy	—
Draskovicz	207
Draveczky	—
Drozdik	208
Drugeth	—
Duka	—
Dulovics	210
Dunka (sajói)	—
Duzy	211
Dvornikovich	—
Ebeczky (inánesi)	212
Ebergény	—
Eckstein	219
Emich	369
Endrödy	219
Eördögh (lászlófalvi)	—
Eötvös (Vásáros naményi)	222
Eötvös (sárvári)	—
Erdödy (monyorókereki)	223
Eszterházy	226
Fábián (eőri)	—
Fábiankovich	—
Fabricius	227
Fánchy	—
Faschó	228
Fáy	—
Fechtig	232
Fejérváry	—
Fejérváry	—
Fekete (galanthai)	233
Fekete	234
Feledy	—
Fenyes	235
Ferdényi	236
Ferenczy (cseleji)	—
Ferenczy (madéfalvi)	—
Ferich	—
Fiáth	—
Fischer (n. szalatnyai)	237
Fischer	369
Foky	238
Forgách	—
Forray	—
Fosztó	—
Földváry (bernátfalvi)	239
Frajzajzen	242
Franciscy	—
Fráter	243
Fűr	—
Füze séry	244
Gaál	—
Gaiger (jobbágyi)	245
Gálfy	246
Galgóczy	—
Gans	369
Galliuf	247
Gavenda (báró)	—
Gázsy	—
Géczy	248
Gedey	251
Ghémes	252
Ghyczy	—
Ghillányi (báró)	253
Gilváchi	255
Goldberger	370
Gombár	255

	Lap.
Gombás	256
Gosztonyi	—
Gothard	257
Gömöry	258
Grosschmid	—
Gúthy	258
Gyárfás	261
Gyene	262
Gyulay gr.	—
Gyulay	368
Gyurcsányi	264
Gyurikovics	265
Gyurikovics	—
Hagymássy	266
Hajóssy	—
Halassy	267
Halász	268
Haller	—
Halmagyi	—
Hanvay	—
Harsányi	270
Hegedűs	271
Hellebronth	272
Hellenbach (báró)	373
Héya	274
Hideghéty	—
Hodossy	275
Hollaky	276
Homoky	—
Horváth (lomniczai)	277
Horváth (muraniczi)	—
Horváth (Petrichevich)	178
Horváth (Sz. györgyi)	—
Horváth (Békesbeu)	279
Horváth (fejérvári)	—
Horváth (zalabéri)	280
Horváth (palocsai)	370
Horváthy (disznósi)	—
Hrankay	382
Hulyák	283
Hunyady	—
Huszár (barátlii)	284
Ihász	—
Illésy	285
Ilosvay	—
Imecs	288

	Lap.
Inkey	289
Irinyi	294
Jakabffy	295
Ján	—
Jánoky	296
Jelenffy	—
Jeszenszky	—
Jóhny	298
Jókay	—
Józsinczy	299
Jugovich	—
Jurjevich	300
Kaján	—
Kajdacsy	301
Kálnássy	302
Kálnoky	305
Kapczy	—
Kapy	—
Károlyi (sz. imrei)	—
Kende	306
Kenéz	309
Kendi	—
Keresztúry	—
Kinisy	310
Kiss (nemeskéri)	—
Kiss (eleméri)	311
Kiss (vajas-vatai)	312
Kiss (szepezdi)	313
Knédly	—
Kochanovszky	—
Kornis	318
Korponay	320
Kosztka	321
Kovács (rigiczai, horti)	—
Kubínyi	322
Kunsch	323
Lány	326
Laszkáry	328
Lehoczky	329
Lo-Presti	330
Lövey	333
Ludasi	369
Majláth	334
Majthényi	336
Malobiczky	337
Meszlényi	—

	Lap.
Mikó	—
Miskolczy (m. télegdi)	338
Miskolczy (pávai)	—
Miskolczy (miczkei)	—
Nadányi	340
Nagy (győri)	—
Nagy (ürményi)	341
Nagyfejeő	340
Noeh	341
Okolicsányi	—
Oreczy	342
Osváth	343
Osztrosith	—
Péchy	344
Petrovay	—
Polgár	345
Popovich	346
Porubszky	—
Pösthényi (Pesthényi	348
Prandau	—
Pulszky	—
Rókász	349
Reitter	369
Rupp	369
Ruzinszky	350
Sebastiani	351
Semsey	352
Sennyey	356
Sényi	—
Simonffy	—
Sitkey	357
Skrabák	358
Szabó (Battaszéki)	—
Szabó (ns. tóthi)	—
Szerb	369
Szerényi	359
Szokolóczy	—
Szolusz lásd Szerényi	—
Szögyényi	—
Thuróczy	—
Varjú	360
Vécsey	362
Wlád	364
Wodiáner	369
Zathureczky	365
Zay	366

Kiigazitandó hibák

a IX. kötetben.

Lapon	*sorban*	*helyett*	*olvasandó*
161.	24.	Márton.	Mátyás.

Ezen Pótlék-Kötetben

265.	40.	Gyurkovits	Gyurikovits.

(t. i. az *Ivanóczi* előnevü családnak is Gyurikovich a neve.)

Kiadta a Helikon Kiadó. A kiadásért Molnár Magda igazgató felel.
A kiadvány Nagy Iván Magyarország családai czímerekkel és nemzedékrendi táblákkal című, 1857 és 1868 között tizenhárom kötetben megjelent munkájának nyolc kötetbe rendezett reprint kiadása.
A mellékletként közreadott címereket (válogatta Szakály Ferenc) Kornis Gabriella rajzolta meg Nagy Iván, Johann Siebmacher heraldikai rajzai és esetenként az eredeti címeres levél rajzai, valamint Nyulásziné Straub Éva heraldikai tanácsai alapján. A címerek képaláírását Nyulásziné Straub Éva készítette. A tokon a rákóczi és felsővadászi Rákóczi család 1597-es címerének egyik változata látható. Készült a Kossuth Nyomdában (87.0791), Budapesten, 1988-ban. Felelős vezető Bede István vezérigazgató. A szövegreprodukciókat Gottl Egon készítette, a képanyagot Gyarmathy László fényképezte. Felelős szerkesztő Steinert Ágota. A kiadványt tervezte Kováts Imre. Művészeti vezető Szántó Tibor.
Megjelent 28,42 (A/5) ív terjedelemben, 12 500 példányban.
ISBN 963 207 954 X pótlék-kötet / ISBN 963 207 774 1 összkiadás / HE / 211